

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๐๐ (สามัญ) ชุดที่ ๒

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอ
เปิดการประชุม การประชุมตามระเบียบวาระ ๑. เรื่องที่ประธานสภา ฯ จะแจ้งต่อที่
ประชุม

เนื่องด้วยได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ลงวันที่
๒๓ สิงหาคมศกนี้ แจ้งว่า ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้

๑. พลโท กาจ กาจสงคราม
๒. พลอากาศโท หลวงเทวฤทธิ์พันธุ์
๓. พลตรี กำนัน จ้างภูมิเวท
๔. พันโท ณรงค์ วรบุตร
๕. นายเลื่อน พงษ์โสภณ
๖. นายกมล พหลโยธิน
๗. หม่อมหลวงปิ่นไทย มาลากุล
๘. นายเสรี วีระรัตน์
๙. นายเทพ สาริกบุตร
๑๐. นายสนั่น สาสว่าง
๑๑. นายประยัตต์ เขียมศิลา
๑๒. นางแรม พรหมโบล บุญประสพ
๑๓. นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ แทนตำแหน่งที่ว่าง ตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๐๐

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้ท่านสมาชิกได้รับแต่งตั้งตามรายนามที่กล่าวมาแล้วบางท่านได้มาประชุมนี้แล้ว ขอให้โปรดทำการปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามรัฐธรรมนูญ โปรดยืนขึ้นก่อนไปก็จะได้มีการปฏิญาณซึ่งประธานสภาฯ จะได้กล่าวนำ ขอให้ท่านได้กล่าวตาม และก็เวลาที่ข้าพเจ้ากล่าวว่า “ข้าพเจ้า” ขอให้ผู้ปฏิญาณนั้นออกนามของท่านด้วย “ข้าพเจ้า (ออกชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า จะรักษาไว้และปฏิบัติตาม ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

(พลโท กาจ กางสงคราม พลอากาศโท หลวงเทวฤทธิ์พันธ์เล็ก พลตรี กำนันจันทภูมิเวท พันโท ณรงค์ วรบุศกร นายเลื่อน พงษ์โสภณ นายกมล พหลโยธิน หม่อมหลวงปิ่นไทย มาลากุล นายเสรี วีระรัตน์ นายเทพ สาริกบุตร นายสานนท์ สายสว่าง นายประหยัศ เกี่ยมศิริ นางแรม พรหมโมบล มนุษย์ประสพ นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ ได้กล่าวคำปฏิญาณต่อที่ประชุมตามประธานสภาผู้แทนราษฎรพร้อมกัน เว้นแต่ พลโท กาจ กางสงคราม กับนายเลื่อน พงษ์โสภณ ซึ่งยังมีไต่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ ๒ ได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการการสามัญตรวจรายงานการประชุม แจ้งว่า ได้มีกรรมการในคณะนี้ ขอลาออกจากกรรมการ ๑ คน คือ นายจรัส กมลเพชร และได้มีกรรมการในคณะนี้ ลาออกจาก กรรมการ ตามนัย แห่งข้อบังคับการประชุม และการ ปรีกษาของ สภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๙๒ รวม ๒ คน ถือว่าไม่ได้มา ๓ ครั้งติดต่อกัน คือ นายเลื่อน ทองดี และนายवलันต์ อินทรสุด ฉะนั้นขอให้ที่ประชุมดำเนินการเลือกตั้งกรรมการซ่อมแทนทั้งสามท่านนี้ต่อไป จะเสนอใครเป็นกรรมการแทนเชิญได้

นายแก้ว สิงหะเคนทร์ (พิจิตร) : กระผมขอประธานเสนอ นายทองสีบ สุระมาร์ค แทนตำแหน่งกรรมการที่ว่างนั้น

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : กระผมขอเสนอ พันตรี

หลวงจันกระบวณยุทธ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเพชรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : กระผมขอเสนอนายเย็น สืบบุญการณ์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอปีติการเสนอชื่อ

(มีสมาชิกรับรอง)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อท่านกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง
 ช่อมแทน ๑. นายทองสืบ ศุภะมาร์ค ๒. พันตรี หลวงจบกระบวนยุทธ ๓. นาย
 ยืน สืบบุญการณ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ ได้ลงมติตกลงให้นาย
 ทองสืบ ศุภะมาร์ค พันตรี หลวงจบกระบวนยุทธ และนายยืน สืบบุญการณ์ เป็น
 กรรมการแทนท่านทั้งสามนั้น

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๒ เรื่องการด่วน ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้า
 ยันตี คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เชิญได้

นายทองดี อิศราชีวิต (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้า
 อยากจะขอเรียนถามท่านประธานฯ ว่าที่ท่านบรรจุในระเบียบวาระหมายเลข ๒ นั้น
 ที่ท่านบอกเป็นการด่วนนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่าการเปิดอภิปรายทั่วไป
 คราวนี้นั้น.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้ถึงคราวเกิดคุณ ผมจะให้พูด ยังไม่
 ถึงเวลานี้กำลังพิจารณาตามลำดับ คือเรื่องพระราชบัญญัติยันตี

นายทองดี อิศราชีวิต (เชียงใหม่) : ถูกแล้ว ท่านพูดหมายเลข ๒
 กระผมเข้าใจ ที่นี้ก็จะขอเรียนถามว่าที่ท่านมาบรรจุในระเบียบวาระว่าอันนี้เป็น
 การด่วน ข้าพเจ้าเกรงไปว่าระเบียบวาระอื่น ๆ จะเสียหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 การเปิดอภิปรายทั่วไป อันนี้ควรจะดำเนินการพิเศษ ควรจะแยกกันเสีย นี้
 ผมขอเรียนถามอย่างนี้ เมื่อมาถึงเปิดอภิปรายทั่วไปแล้ว กระผมอยากจะขอเรียน
 ถามท่านว่าครั้งหนึ่งท่านจำได้ไหมเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๐ ในวันแถลง
 นโยบายของรัฐบาลคณะนี้ ซึ่งขอความไว้วางใจต่อสภาฯ ข้าพเจ้าในนามที่เป็น
 ตัวแทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ทองดี อิศราชีวิต และในนามตัวแทนปวงชนชาว

ไทย ข้าพเจ้าเคยท้วงท่านแล้วครั้งหน้าว่าเป็นเพราะเหตุใด ท่านไม่ปล่อยทาง
วิทยุกระจายเสียงให้ราษฎรได้ทราบทั่วประเทศ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เทียว เอาไว้ถึงคราวเกิดคุณ เอาละ
ไว้ถึงคราวแล้วจะให้ท่านพูด อย่าเพิ่งเอาก่อนเลยท่าน สืบเสาะหมด เพราะ
ฉะนั้นเมื่อถึงคราวเลข ๒ ก็ว่าเทียว เพราะฉะนั้นก็ขอให้เลข ๑ เสียก่อนเด็ก
ส่วนเลข ๑ เป็นเรื่องรัฐบาลส่งมาบอกว่าขอบรรจุ เรื่องนี้เกินวง ๑ เรื่อง ๒
ก็ทำไปตามที่ขอมา ถ้าที่ประชุมไม่เห็นสมควรก็ขอเปลี่ยนได้

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) : ก็ถึงแม้ว่าเรื่องเขียนขึ้นชื่อเป็นเรื่องที่
รัฐบาลขอมาก็ตาม แต่ในข้อบังคับได้กล่าวไว้ในข้อ ๑๒๘ ว่า เรื่องยุติเมื่ออภิปราย
เป็นเรื่องถ้วน แล้วก็ในข้อ ๑๑ ก็ได้กำหนดว่าอะไรเป็นเรื่องถ้วน ๆ ต้องอยู่อันที่ ๒
ในการจัดลำดับระเบียบวาระไว้ แต่เรื่องยุติร่างพระราชบัญญัติก็ต้องอยู่ในอันที่ ๘
เรื่องถ้วนจะเปลี่ยนระเบียบวาระไม่ได้ ข้อบังคับ ๆ นั้นมีอย่างนี้ แต่ท่านประธาน ฯ
ปฏิบัติผิด เพราะฉะนั้นผมขอสนับสนุนท่านผู้แทน ฯ ผู้มีเกียรติจังหวัดเชียงใหม่
ในการอภิปรายเมื่อคืน ในการที่จะเอาเรื่องเขียนขึ้นที่ขึ้นก่อนนี้ ผิดข้อบังคับ
ท่านประธาน ฯ ทำผิดเอง แต่การที่ผิดเพราะว่าในข้อบังคับ ฯ เรื่องถ้วนต้อง
บรรจุเข้าก่อน เรื่องรัฐบาลขอบรรจุไว้หลัง ไม่ใช่เป็นเรื่องถ้วนตามข้อบังคับ
ท่านดูให้ดี ข้อ ๑๒๘ และที่ท่านทำอย่างนี้ทำเพื่ออะไร เพราะฉะนั้นในการที่ท่าน
ทำอย่างนี้ผมจะไม่สนับสนุน ไม่ไว้ใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในข้อบังคับ ฯ บอกไว้ เรื่องการคณะใดจริง
แต่ว่าเรื่องอื่น ๆ ก็มีเสนอเป็นเรื่องการถ้วนได้ ข้อบังคับ ฯ ไม่ได้บอกว่าเป็น
เรื่องการถ้วนลำดับแรกไม่ได้กล่าวเลย เพราะฉะนั้นก็เอาใส่ไว้แล้วก็ไม่ผิดอะไร
ท่าน ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าระวังที่สุด เพราะฉะนั้นก็ต่อไปได้ ไม่จำเป็น
อะไรหรอก รัฐบาลเสนอได้ ต่อไปท่านเอาไว้ ถึงเรื่องของท่านเด็ก

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอเสนอร่าง
พระราชบัญญัติการไฟฟ้าขึ้นชื่อ พ.ศ. ๒๕...

หลักการ

จัดตั้งการไฟฟ้าขึ้นเป็นเอกเทศ สำหรับผลิตและจำหน่ายพลังงาน
ไฟฟ้า กับทั้งอำนวยความสะดวกในกิจการชลประทาน และการป้องกันน้ำท่วม

เหตุผล

เนื่องจากพลังงานไฟฟ้าเป็นสาธารณูปโภคอันจำเป็นแก่ประชาชน การอุตสาหกรรมและการเศรษฐกิจของประเทศ แต่ในปัจจุบันพลังงานไฟฟ้า ซึ่งผลิตไม่ได้เพียงพอแก่ความต้องการ การสร้างเขื่อนภูมิพลจะสามารถผลิตกำลังงานไฟฟ้าจากพลังน้ำคงเขื่อนได้ประมาณ ๕๖๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ และส่งไปจำหน่ายได้ในจังหวัดมุกดาหาร และมาคองดงอีก ๓๖ จังหวัด รวมทั้งจังหวัดพระนครและธนบุรี

อนึ่ง เขื่อนภูมิพลจะอำนวยประโยชน์ในด้านการชลประทาน ทั้งในฤดูน้ำและฤดูแล้งสำหรับพื้นที่ตามจังหวัดต่าง ๆ ในลุ่มน้ำเจ้าพระยา ตลอดจนจะเป็นประโยชน์ในการป้องกันอุทกภัย เพราะเหตุนี้ รัฐบาลจึงถือว่า โครงการ เขื่อนภูมิพลนี้เป็นโครงการที่มีความสำคัญสูงสุด ในการพัฒนาการเศรษฐกิจของประเทศ และสมควรตั้งการไฟฟ้าขึ้นขึ้นเป็นเอกเทศ สำหรับผลิตและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า และโดยที่รัฐบาลได้ทำการเจรจาขอกู้เงินจาก ธนาคาร ระหว่าง ประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสร้างเขื่อนภูมิพลเป็นผลสำเร็จแล้ว โดยธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการจะให้กู้เงินจำนวน ๖๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือประมาณ ๒ ใน ๓ ของค่าใช้จ่ายระยะแรก จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายนี้ เพื่อให้บรรลุผลตามความมุ่งหมายในการจัดสร้างเขื่อนภูมิพล

และขอประทานเสนอเพื่อกำนัผู้มีเกียรติทั้งหลายจะได้ทราบในรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าอันดีต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อขอให้พิจารณาอนุมัติใช้เป็นกฎหมาย ก็ด้วยความประสงค์ที่จะให้มีการไฟฟ้าถ่วงเน้นการสร้างเขื่อนกั้นน้ำลำแม่น้ำปิงที่เขายันฮี จังหวัดตาก เพื่อการไฟฟ้าพลังน้ำ ซึ่งเขื่อนการไฟฟ้าพลังน้ำแห่งนี้จะเป็น ประโยชน์อัน ยิ่งใหญ่ของชาติ และ ประชาชนชาวไทยในทางเศรษฐกิจ การเกษตรกับการอุตสาหกรรมและโดยเขื่อนนี้จะเป็นเขื่อนใหญ่ที่สุดในประเทศไทย คือมีขนาดสูง ๑๕๕ เมตร ยาว ๔๓๕ เมตร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานขนานนามว่า เขื่อนภูมิพล การสร้างเขื่อนนี้จะต้องลงทุนเป็นเงินประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท โดยกู้จากธนาคารโลกเพื่อชั่วคราว ทุนการก่อสร้างจากต่างประเทศมาช่วย ค่าดำเนินงานเป็นเงินประมาณ ๑,๓๐๐ ล้านบาท และใช้เงินลงทุนในประเทศอีกประมาณ

๗๐๐ ล้านบาท เป็นการสมควรที่จะให้มีการแปลงซีแรงผลอันเกิดขึ้นจากการสร้างเขื่อนนี้ให้ทราบ การสร้างเขื่อนภูมิพลนี้ประเทศไทยและประชาชนชาวไทยจะได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อสร้างสำเร็จตามโครงการจะสามารถกักปริมาณน้ำไว้ได้ ๑๒,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งจะสามารถติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าได้ ๘ เครื่อง รวมเป็นกำลังไฟฟ้า ๕๖๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ จ่ายพลังงานไฟฟ้าได้ปีละ ๑,๕๔๔ ล้านหน่วย กำลังไฟฟ้าที่ผลิตได้จะส่งไปจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคเหนือและทางที่ราบภาคกลางของประเทศรวม ๓๖ จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ ตาก กำแพงเพชร สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร นครสวรรค์ อ่างทอง ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี สุพรรณบุรี อุทัยธานี กาญจนบุรี สระบุรี อโยธยานครนายก ปราจีนบุรี ปทุมธานี นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา ชลบุรี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร ราชบุรี และเพชรบุรี และถ้าในจังหวัดอื่นที่มีความต้องการไฟฟ้ามาก การขยายกระแสไฟฟ้าคุ้มค่าการลงทุนวางสาย ก็อาจวางสายส่งกระแสไฟฟ้าไปขายได้อีก ในขั้นแรกจะติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าได้ ๓ เครื่อง เป็นกำลังไฟฟ้า ๒๑๐,๐๐๐ กิโลวัตต์จ่ายกระแสไฟฟ้าได้ ๑๓ จังหวัด คือ ตาก กำแพงเพชร สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร นครสวรรค์ ชัยนาท ลพบุรี สระบุรี อโยธยา สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา และนนทบุรี และจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึง ๕๖๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ตามความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้า

๒. กระแสไฟฟ้าที่ผลิตได้ในระยะเริ่มแรกนี้ จะขายส่งให้การไฟฟ้าต่าง ๆ ในราชอาณาจักร ๒๖ สังกัด เงินรายได้นี้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและกันไว้เพื่อจัดซื้อและติดตั้งเครื่องไฟฟ้ากับระบบสายส่งเพิ่มเติม แล้วก็สามารถนำไปชำระดอกเบี้ยและผ่อนส่งต้นเงินกู้ได้หมดภายใน ๒๐ ปี นับแต่เริ่มขายพลังงานแล้ว เมื่อใช้เงินกู้คืนหมดแล้ว ราคาขายส่งจะเหลือเพียงยูนิตละ ๑๐ สตางค์เป็นอย่างสูง เมื่อราคากระแสไฟฟ้าต่ำเช่นนี้ ก็ย่อมจะลดค่าครองชีพของประชาชน และก่อให้เกิดอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้นได้

๓. น้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาจากแกวใหญ่ ๔ คือ ปิง วัง ยม น่าน แต่แกวลำน้ำปิงมีปริมาณน้ำที่ไหลมาลงแม่น้ำเจ้าพระยาเท่ากับแกวอื่น ๓ แกวมารวมกัน หรือเท่ากับครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้ง ๔ แกวที่ไหลลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา ฉะนั้น เมื่อเรา

สามารถกั้นลำน้ำปิงไว้โดยมีอ่างเก็บน้ำเหนือเขื่อนได้ถึง ๑๒,๕๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร
ย่อมจะต้องช่วยป้องกันน้ำท่วมบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาใต้เขื่อนลงมาถึงภาคกลางได้

๔. ในฤดูฝน เขื่อนนี้สามารถจะช่วยให้การชลประทานเพื่อการเพาะปลูก
ข้าวให้ ได้ผลเต็มที่แก่พื้นที่ในจังหวัดตากและจังหวัดกำแพงเพชรได้ประมาณ ๑ ล้าน
๕ แสนไร่ และในฤดูแล้ง ก็สามารถจะระบายน้ำ ที่กักไว้มาช่วยการเพาะปลูก พืชผล
สำหรับจังหวัดตากและจังหวัดกำแพงเพชรนี้ประมาณ ๕ แสนไร่ และจะช่วยให้
โครงการชลประทานเขื่อนเจ้าพระยามีน้ำระบายมาในหน้าแล้ง สำหรับพื้นที่อีกประ-
มาณ ๑ ล้าน ๕ แสนไร่ เพื่อปลูกพืชพันธุ์เช่นกัน

ทั้งนี้ เพราะเขื่อนเจ้าพระยาตามโครงการ เป็นเขื่อนชนิดกั้นระดับน้ำเข้า
คลองสูง ๑๑ เมตร และเก็บน้ำไว้เพียง ๑๓๐ ล้านลูกบาศก์เมตร น้ำซึ่งไหลบ่ามา
มากก็ส่งไปตามสายส่งน้ำซึ่งช่วยหล่อเลี้ยงพื้นที่นา ได้เป็น จำนวน มากขึ้นกว่าครึ่ง เมื่อ
ไม่มีเขื่อน ส่วนในฤดูแล้งมีน้ำไหลมาน้อยมาก การช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูกก็ทำได้
น้อยกว่าในฤดูฝน แต่เมื่อมีเขื่อนภูมิพลซึ่งมีอ่างเก็บน้ำได้มากแล้ว ก็จะสามารถระบายน้ำมา
ให้ได้เพิ่มเป็น ๖ เท่าของเดิมในฤดูแล้ง ส่งไปในระบบส่งน้ำซึ่งมีอยู่แล้วเมื่อได้
ประโยชน์ ในการเพาะปลูกพืชไร่ให้ดีขึ้น

๕. เมื่อเขื่อนภูมิพลนี้สร้างเสร็จแล้ว น้ำในลำน้ำเจ้าพระยาและลำน้ำปิงจะ
มีพอให้เรือกินน้ำลึกขนาด ๒ เมตรเดินได้ตลอดปี การขนส่งทางน้ำจะกระทำได้ถึงแก่
กรุงเทพฯ ถึงอำเภอขอมจังหวัดเชียงใหม่ โดยการขนถ่ายข้ามเขื่อนนี้เท่านั้น

๖. ในระยะแรกของการกักตุนเครื่องกำเนิดไฟฟ้าของโครงการไฟฟ้าพลัง
น้ำเขื่อนภูมิพลนี้ ความต้องการปริมาณไฟฟ้าในจังหวัดพระนครและจังหวัดต่างเคียง
จะมีปริมาณอย่างน้อย ๑๓๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ ถ้าเราไม่สร้างโครงการนี้ขึ้นแล้ว ก็จำเป็น
จะต้องตั้งโรงงานไฟฟ้าย่อยๆ ที่ผลิตกำลังไฟฟ้าด้วยเครื่องยนต์ดีเซลหรือเครื่องกังหัน
ไอน้ำซึ่งจะต้องเสียค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ๒๐ สตางค์ต่อกิโลวัตต์ เมื่อสร้างเขื่อนภูมิพล
เสร็จแล้ว จะผลิตไฟฟ้าได้ประมาณ ๖๐๐ ล้านหน่วย ถ้าเราผลิตปริมาณไฟฟ้าจำนวน
นี้ด้วยเครื่องยนต์ดีเซลหรือเครื่องกังหันไอน้ำ จะทำให้สิ้นเปลืองค่าน้ำมันเชื้อเพลิง
ประมาณ ๑๒๐ ล้านบาทต่อปี ถ้าใช้ปริมาณไฟฟ้าที่ผลิตจากโครงการนี้ก็จะประหยัดค่า
น้ำมันเป็นเงินตราต่างประเทศที่จะซื้อน้ำมันได้ประมาณ ๖ ล้านเหรียญอเมริกัน ต่อปี

๗. ถ้าเราไม่สร้างเขื่อนภูมิพลนี้ การที่จะให้มีไฟฟ้าพอใช้ตามความต้องการ

การของประชาชนก็ต้องซื้อเครื่องผลิตไฟฟ้าโดยเครื่องยนต์ ดีเซลหรือเครื่องกังหันไอน้ำ ถ้าจะผลิตไฟฟ้าให้เท่ากับปริมาณไฟฟ้าที่ผลิตจากเขื่อนภูมิพลในระยะแรก จะต้องลงทุนเป็นเงิน ๑,๒๐๐ ล้านบาท และถ้าจะผลิตไฟฟ้าให้เท่ากับปริมาณไฟฟ้าที่ผลิตได้เต็มโครงการนี้จะต้องลงทุนถึง ๓,๓๐๐ ล้านบาทเศษ เมื่อรวมค่าลงทุนและค่าน้ำมันเชื้อเพลิงแล้ว ค่าลงทุนในการผลิตไฟฟ้าทั้งหมดก็แพงกว่าการลงทุนสร้างเขื่อนภูมิพลนี้เห็นอันมาก นอกจากนั้นกระแสไฟฟ้าก็คงราคาแพงอยู่เช่นเดิม

๘. พลังไฟฟ้าเป็นพลังงานสำคัญของการอุตสาหกรรม ทั้งขนาดเล็กใหญ่และขนาดย่อม ครอบคลุมได้ทั้งกระแสไฟฟ้าที่นำมาใช้เป็นพลังงานยังราคาแพงอยู่ ครอบคลุมการอุตสาหกรรมภายในประเทศก็ไม่สามารถ จะแข่งขัน กับการ อุตสาหกรรม ภายนอกประเทศได้ และถ้ารัฐจะช่วย โดยการตั้งกำแพงภาษี ก็เป็นการเพิ่มค่าครองชีพของประชาชน เพราะฉะนั้นพลังงานจากไฟฟ้าน้ำตกจึงมีความสำคัญสำหรับการอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก ประเทศไทยเราเป็นประเทศกสิกรรม ถ้าไม่เร่งเร่งให้เกิดอุตสาหกรรมขึ้นบ้างแล้ว การเศรษฐกิจของชาติต่อไปนี้ในวันจะทรุดโทรมลงทุกที เพราะเนื่องจากการที่รัฐได้ส่งเสริมการสาธารณสุขกระทำให้พลเมืองมีปริมาณเพิ่มขึ้นปีละประมาณ ๕ แสนคน จำนวนพลเมืองที่เพิ่มขึ้นนี้จะบริโภคนผลิตผลภายในประเทศ และใช้เครื่องอุปโภคที่สั่งมาจากต่างประเทศ การขยายตัวในทางกสิกรรมย่อมไม่ทันต่อการเพิ่มจำนวนของพลเมือง ในที่สุดผลิตผลทางกสิกรรมที่เราสามารถส่งไปขายต่างประเทศจะลดน้อยลงเป็นลำดับ เพราะบริโภคนภายในเสียหมด ส่วนปริมาณสินค้าที่สั่งมาจากต่างประเทศจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามความต้องการของประชาชนที่เพิ่มขึ้น คุณค่าการค้าของประเทศย่อมจะเสื่อมปรีมาณมากขึ้นทุกวัน ในที่สุดเศรษฐกิจของชาติก็ควรจะประสบวิกฤตการณ์ จนไม่สามารถจะแก้ไขได้

กล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่า การสร้างเขื่อนภูมิพลเมื่อผลิตพลังไฟฟ้านี้ จะเป็นประโยชน์ยิ่งใหญ่สำหรับชาติและประชาชนในส่วนตัว มิใช่เกิดประโยชน์เพียงผู้ที่อยู่ในบริเวณที่ตั้งเขื่อน หรือบริเวณที่จะสามารถส่งกระแสไฟฟ้าไปเท่านั้น นอกจากนั้นการผลิตพลังไฟฟ้าก็สามารถที่จะเก็บเงินคืนใช้หนี้ได้โดยเร็ว เพราะมิใช่การรอลงปรทานซึ่งรัฐได้สร้างให้แก่ประชาชนโดยมิได้ผลประโยชน์ตอบแทน จากการคำนวณรายได้ในการขายกระแสไฟฟ้า คิดอย่างต่ำที่สุดก็พอสำหรับคืนเงิน ๖๖ ล้านเหรียญอเมริกัน รวมทั้งดอกเบี้ย และยังมีเหลือสำหรับขยายงานอีกด้วย

เรื่องการใช้เงินงบประมาณภายในประเทศประมาณ ๗๐๐ ล้านบาท นั้น ก็แบ่งใช้จ่ายเป็นระยะถึง ๖ ปี ปีหนึ่งคงเป็นเงินประมาณ ๑๑๖ ล้านบาทเศษ เท่านั้น ในขณะที่การสร้างโครงการเขื่อนเจ้าพระยาใกล้จะเสร็จอยู่แล้ว การใช้เงินก็เหลือเพียงค่าชุดคลองเพื่อให้สมบูรณ์เท่านั้นและจะต้องดำเนินการอีกเพียง ๓ ปี ก็สมบูรณ์ ปีหนึ่ง ๆ คงใช้เงินไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้ การเตรียมงานสร้างเขื่อนภูมิพลรัฐก็ได้ลงทุนมาแล้วปีหนึ่ง ๆ ประมาณ ๒๕ ล้านบาท เมื่อคำนวณการใช้จ่ายที่นำมาใช้ สำหรับเขื่อนภูมิพลนี้รวมกับการใช้จ่ายโครงการ เขื่อน เจ้าพระยา ซึ่งใช้จ่ายลงแล้ว งบประมาณค่าใช้จ่ายในการสร้างเขื่อนภูมิพลอย่างแท้จริงคงจะต้องเพิ่มงบประมาณเพียงปีละ ๕๐ ล้านบาทเท่านั้น งบประมาณรายรับของประเทศประจำปีนั้น ตามปกติก็เก็บได้สูงกว่าที่ประมาณไว้ ส่วนที่จ่ายจริงก็ต่ำกว่าที่ประมาณไว้ รวมเงินรับเพิ่มและจ่ายเหลือจะเป็นจำนวนเงินประมาณร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณ นอกจากนี้ ผลได้จากโครงการเขื่อนเจ้าพระยาก็เริ่มเกิดขึ้นแล้วในจำนวนเนื้อที่ประมาณ ๒ ล้านไร่ ดังนั้นการที่จะวัดว่าการสร้างเขื่อนภูมิพลจะกระทำให้การทะนุบำรุงประเทศในด้านอื่น ๆ ลงลงจึงไม่อาจเป็นไปได้ รัฐบาลมั่นใจว่า การสร้างเขื่อนภูมิพลนี้จะไม่กระทบกระเทือนงบประมาณทะนุบำรุงประเทศเลย

อนึ่ง ชกชั้นแจ้งด้วยว่า การสร้างเขื่อนนี้ ได้มีการสำรวจและเริ่มกันมาประมาณ ๔-๕ ปีแล้ว ผู้เชี่ยวชาญจากธนาคารโลกก็ได้มาทำการสำรวจและคำนวณผลได้ผลเสียก่อนที่จะได้ตกลงให้เงิน และเขาก็ได้ให้คำรับรองถึงประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นตามความหมายที่ได้ชี้แจงมาแล้วนี้ ธนาคารโลกจึงได้ตกลงใจให้รัฐบาลไทยกู้เงินมาเพื่อดำเนินการ ทั้งการสร้างรัฐบาลก็จะได้จัดหาช่างชาวต่างประเทศที่ชำนาญมาดำเนินงานร่วมด้วย ฉะนั้นหวังว่าพี่น้องชาวไทยทั้งหลายคงจะมีความชื่นชมยินดีในงานที่เราจะได้ร่วมงานสร้างสิ่งซึ่งจะเป็นคุณประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเราให้สำเร็จลุล่วงไป และเพื่อเป็นเครื่องหมายเทอดทูนพระปรมานุชิตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานขนานนามให้เป็นเกียรติแก่เขื่อนนี้สืบไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะอภิปรายในเรื่องร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าอันนี้ เนื่องจากว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ซึ่งตั้งซ่อมซึ่งข้าพเจ้าได้อ่านระบายนามแล้ว บัดนี้ ได้เข้ามาใหม่อีก ๒ ท่าน คือ นายเลื่อน

พงษ์โลมณ กัฬโท กาจ กางสงคราม ขอให้โปรดยื่นขึ้นเพื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับ การปฏิญาณ ขอให้กล่าวตามที่ข้าพเจ้าจะได้กล่าวไว้

(นายเลือน พงษ์โลมณ และพลโท กาจ กางสงคราม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ได้กล่าวคำปฏิญาณตนตามประธานสภาผู้แทนราษฎร พร้อมกัน)

นายน้อย ทินราช (นครราชสีมา) : ท่านผู้เป็นประธานฯ ท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับพระราชบัญญัติเขื่อนยันฮี ซึ่งทางรัฐบาลเสนอมานี้ โดยหลักการและเหตุผลหลายอย่างหลายประการ ทั้งจะกราบเรียนต่อท่านผู้ที่มีเกียรติทั้งหลาย ณ บัดนี้ เรื่องหลักการพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น กระผมเห็นว่าไม่มีประโยชน์สำหรับประเทศไทย สำหรับชาติเรา ในระยะนี้ เติบโต ปากท้องของประชาชนกำลังขึ้น กำลังต้องการ อีสานกำลังอดอยากทุกแห่งหนอดอยากแล้ว รัฐบาลก็เสนอพระราชบัญญัตินี้เข้ามา โดยเนื้อหาและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบโดยถ่องแท้แล้ว เป็นพระราชบัญญัติซึ่งแฝงไปด้วยการที่จะหาเงินสร้างหนี้สินให้แก่ประชาชน ให้แก่ประเทศชาติเพิ่มเติมขึ้นมา พระราชบัญญัตินี้แฝงไปด้วยการกู้เงินภายนอกประเทศและภายในประเทศ ท่านจะเห็นว่า พระราชบัญญัติจะรวมถึงการกู้ยืมดอลลาร์ เงินตามหลังอเมริกา ๒๖ ล้านดอลลาร์หนึ่งปี และยังมีมีการกู้ยืมไปอีกทุก ๆ ๕ ปี และการกู้เงินภายในก็ระบุไว้ในมาตรา ๔ กู้ยืมอีก ๗๐๐ ล้านบาท ๕ ปีเป็นเงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาท และรัฐบาลนี้ออกกฎหมายฉบับนี้มาก็ยังจะเพิ่มอื่นๆ สามารถที่จะกู้เพิ่มเติมอะไรขึ้นอีกเยอะแยะ สรุปลงแล้วเขื่อนยันฮีนี้จะก่อหนี้สิน จะก่อความผูกพันให้แก่ประชาชนไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ ล้านบาทเมื่อสรุปแล้วเมื่อเหตุการณ์อย่างนี้แล้ว เติบโตบ้านเมืองกำลังอดอยาก ข้าวกำลังขาด หมากรกำลังแพง รัฐบาลควรจะเลิกเสีย เรื่องสร้างเขื่อนยันฮีนี้เองเอาเงินไปช่วยปากช่วยท้อง ช่วยให้ประชาชนอยู่ดีกินดี กำลังไฟฟ้าที่จะได้จากเขื่อนยันฮีนี้ เติบโตจะเอามาให้แก่จังหวัดภาคกลาง ภาคเหนือบ้างบางจังหวัด ในจังหวัดต่างๆ ที่ทางรัฐบาลจะให้พระราชบัญญัตินี้เกิดผลประโยชน์ เติบโตไฟฟ้าใช้กันแล้ว ส่วนราษฎรแม้ว่าจะไม่มีไฟฟ้าไปถึง เขาก็มีกังหันที่จะไปหาน้ำมันมาไปใช้ ได้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะเสนอพระราชบัญญัตินี้เข้ามาในขณะที่บ้านเมืองกำลังเกิดความ ขาดขาดในเรื่องหนี้สิน นอกจากเพิ่มภาระในทางหนี้สินแล้ว พระราชบัญญัตินี้ยังจะเป็นเหตุที่จะทำลายทรัพย์สินของแผ่นดินเราทรัพย์สินของชาติของบ้านไม่ต่าง ๆ เป็นต้นว่า

ป่าไม้สัก ป่าไม้เต็งรัง ป่าไม้แดง ซึ่งอยู่ในบริเวณเขื่อนยันฮี ทั้งหลายพื้นที่โลเมตร
นี้จะถูกทำลายลง และก็ยังทราบต่อไปอีกว่า นอกจากจะถูกทำลายแล้วยังมีลัษณ
คมในการ ขอบประทานโทษประชาชนกำลังตำหนิว่าทางฝ่ายรัฐบาลนี้ประชาชน
นะครับตำหนิว่าจะหาทางเชิงลึบปากกันอย่างนี้เป็นต้น เมื่อข่าวมันเกิดขึ้นอย่างนี้แล้ว
รัฐบาลควรจะยับยั้งพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ก่อน ถ้าพระเจ้าเข้าใจว่า พระราชบัญญัติ
นี้จะเบียดเบียนแห่งอนสาวรีย์แห่งความชั่วร้ายของรัฐบาลถ้า ขึ้นต้นทุรังเอาออกมา แก
ว พณฯ จอมพล ผู้ที่จะรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ยากได้อันสาวรีย์ตราไก่ที่ชย
ชีวิตนั้นก็เล็กเสียเยอะ น่าสมนึกเล็กไปเสียจะดีเป็นอันมาก ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของ
ประชาชน เขาจะได้นอนตาหลับกันไม่เป็นทุกข์เป็นร้อนในการที่จะถูกเป็นหนี้สิน
พอกพูนให้ลูกหลานในการที่เขาจะได้นอนตาหลับเสียที่ดังนั้นด้วยเหตุผลง่าย ๆ อย่างนี้
กระผมไม่เห็นด้วยในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็ท่านสมาชิก
ประเภทที่ ๒ ก็ได้ไปตร่วมมือปฏิวัติล้มล้างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปเสียที เพื่อ
ประวัติศาสตร์จะได้จารึกชื่อของท่านว่าเห็นแก่ประเทศชาติและประชาชน

นายพลตำรวจตรี ละม้าย อุทยานานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตร) : กระผมขอเรียนชี้แจงข้อเท็จจริงของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติดังต่อไปนี้ ที่
ท่านอ้างว่าเราสร้างหนี้สร้างสินเพื่อจะกู้ยืมเงินต่างประเทศนั้น ขอให้ท่านทั้งหลาย
ผู้มีใจเป็นธรรมคิดว่าถ้าประเทศไทยไม่มีหลักฐานพอแล้วธนาคารโลกเขาจะให้กู้เงิน
มาทำไม คนซึ่งไม่มีหลักฐานไปกู้เงินท่านไม่เชื่อว่าจะได้คืนแล้ว ท่านจะให้กู้ทำไม
ธนาคารโลกได้พิจารณาแล้วโดยละเอียดรอบคอบว่า เขื่อนนี้จะอำนวยความสะดวกใน
การที่จะวิวัฒนาการประเทศไทยให้มีความเจริญและได้ประโยชน์ทั้งใน ด้านการเกษตร
และอุตสาหกรรมโดยถาวรแล้วจึงได้อนุมัติเงินมาให้กู้ เพราะฉะนั้นก็ท่านว่าเรา
เพื่อจะสร้างหนี้สินให้หนี้ก็ไม่ถูกนัก

อีกประการหนึ่ง เนื้อที่ของน้ำท่วมเหนือเขื่อนยันฮีนี้เป็นเนื้อที่ประมาณ
๒๕๓ ตารางกิโลเมตรเมื่อเปรียบแล้วเท่ากับ ๑ เพอร์เซ็นต์ของเนื้อที่จังหวัดตากและ
จังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น ป่าไม้ที่ถูกน้ำท่วมนั้นก็จะเป็นป่าซึ่งเรขิตต่างประเทศและ
บริษัททำไฟฟฟานาได้ทำไปก่อนแล้ว เวลานี้หมดแล้วเป็นบางส่วน บางส่วนก็เป็น
กสิกรรมของราษฎรอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจำนวนไม้เหนือเขื่อนที่ดังที่พันนั้น

จำนวนประมาณ ไม่น้อยกว่า ๑ เมตรขึ้นไปมีประมาณ ๕๑,๕๐๗ กิวบิกเมตร
ต่ำกว่า ๑ เมตรลงมามีประมาณ ๘,๘๘๔ กิวบิกเมตร ไม่น้อยกว่า ๑ เมตร
ต่ำกว่า ๑ เมตร มีประมาณ ๒๒๐,๒๐๖ กิวบิกเมตร ขนาด
ที่ต่ำกว่า ๑ เมตรลงมามีประมาณ ๑๕๖,๘๖๕ กิวบิกเมตร มีไม้เต็งรังตั้งแต่ ๑ เมตร
ขึ้นไปประมาณ ๘๖๕,๖๓๘ กิวบิกเมตร เมื่อคำนวณเนื้อไม้และจำนวนไม้ที่ได้เรียน
ให้ทราบนั้นแล้วจะเห็นได้ว่าทรัพยากรของชาติไม่ใช่หมดไปเพราะ การสร้างเขื่อนยันฮิ
นโทโกนากะ ขอให้ท่านคิดว่าที่มีคำกล่าวที่ว่าเราจะทำลายทรัพยากรของชาติทั้งพัน
ล้านนั้นไม่มีมูลแห่งความจริง เพราะการทำไม้ต้องลงทุน และไม้ที่เหลืออยู่นั้นเป็น
ไม้ที่อยู่ตามเชิงเขาซึ่งตัดฟันลำบาก ไม้ที่ราษฎรตัดฟันได้ กรมป่าไม้อนุญาตให้
ประชาชนตัดฟันเป็นรายต้น แล้วถือสิทธิครอบครองใน พื้นที่นั้นเกือบหมดแล้ว
เพราะฉะนั้นที่ท่านอ้างว่าพระราชบัญญัตินั้นจะเป็นแผลร้ายของรัฐบาลนั้น ข้าพเจ้า
ขอเรียนว่าไม่เป็นความจริง และขอให้ท่านทั้งหลายที่มีน้ำใจเป็นธรรมได้โปรดกรุณา
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมได้อ่านและตรวจสอบร่างพระราช-
บัญญัติเขื่อนยันฮิโนตลอดแล้ว ปัญหาอยู่ที่ว่าสมควรจะอนุมัติให้รัฐบาลนี้ได้ไปกู้เงิน
จากธนาคารโลกซึ่งเป็นจำนวนเงินถึง ๗๐ ล้านดอลลาร์ ซึ่งสมานเห็นสมควรจะ
อนุมัติหรือไม่ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า นอกจากเราจะไปกู้มาถึง ๗๐ ล้านดอลลาร์แล้ว
เรายังจะต้องตั้งงบประมาณลงทุนสมทบเข้าไปอีกถึง ๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งประมาณ
คร่าว ๆ ส่วนนี้จะต้องใช้เงินในระยะนี้ถึงเกือบ ๒,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธาน
ปัญหาจึงมีอยู่ว่าสมานสมควรที่จะอนุมัติให้รัฐบาลนี้ไปกู้ยืมเงินมาในระยะนี้เพื่อลงทุน
สร้างเขื่อนยันฮิโนถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาทหรือไม่ ข้าพเจ้าขอเรียนความหลังว่า โดย
องค์การธนาคารโลกนี้เราเคยกู้เงินเขามาแล้วถึง ๕ ครั้งแบ่งออกเป็นรายใหญ่ ๆ
ดังนี้

๑. เคยกู้เงินมาเพื่อการรถไฟเป็นจำนวนเงิน ๓๐๐ ล้านบาท คັນฮิโน
สถานที่ได้โปรดตระหนักไว้

ครั้งที่ ๒ กู้เงินมาเพื่อสร้างเขื่อนชัยนาท ๕๖๐ ล้านบาท นี่จากธนาคาร
โลก ขอให้ท่านได้โปรดรับทราบ

รายชื่อ ๓ กู้เงินมาจากธนาคารโลกเพื่อสร้างท่าเรือกรุงเทพ ฯ ๑๕๐ ล้านบาท

รายชื่อ ๔ ก็จะเป็นการกู้เงินมาเพื่อสร้างเขื่อนยันซี ๗๐ ล้านคอลลาร์ เอ็ม ๒๐ คูณก็ประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท จึงเป็นปัญหาว่าสมควรที่จะอนุมัติหรือไม่

ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า รัฐบาลนี้ดำเนินนโยบายต่างประเทศ ผิดพลาดเป็นเหตุให้พี่น้องประชาชนชาวไทยทั้งหลายจำนวน ๒๒ ล้านคน ร่ำร้อง ตั้งว่าตกอยู่ในเพลิงนรกอยู่ในทะเลนรกแล้วอย่างนี้ เพราะว่าถ้ารัฐบาลนี้ดำเนินนโยบายผิดพลาด ทำไม่ถึงต้องว่าผิดพลาด ในทางด้านต่างประเทศขอประทวนไทย มันเกี่ยวพันกันอย่างยิ่งท่านประธาน ฯ รัฐบาลนี้ดำเนินนโยบายเอาประเทศไทยไปผูกพันไว้กับประเทศอเมริกา เดินตามหลังสหรัฐอเมริกา เป็นเหตุให้เราต้องบำรุง การทหารขึ้นไปจนเป็นบ้าเป็นหลัง เราถูกหลอกให้กลัวว่าศัตรูจากจีนคอมมิวนิสต์จะ มารุกราน เป็นเหตุให้เราสร้างรั้วของประเทศ ใช้งบประมาณบำรุงการทหาร ใน งบประมาณปี ๒๕๐๐ เราใช้งบประมาณทหารถึง ๗๕๔ ล้านคอลลาร์ ประทานไทย ท่านประธาน ฯ เกี่ยวพันกัน นี้ไม่ใช่ นอกประเด็นเราถูกหลอกให้ทำ เราถูกรัฐบาล นี้นำเงินงบประมาณของประเทศไปสร้างการตำรวจ เนเพาะตำรวจกรมตำรวจถึง ๒๐๐ ล้านบาท อันนี้จะเห็นได้ว่าในเมืองงบประมาณเหล่านี้ต้องถูกทุ่มเทไปเพื่อสิ่งซึ่งไม่ค่อย เกิดประโยชน์พวคนั้นแล้ว ทั้งเสียเงินที่จะมาวิวัฒนาการบูรณะประเทศเป็นจำนวน น้อยเต็มที เป็นเหตุให้เราจำต้องกู้เงินมาจากธนาคารโลกมาเพื่อวิวัฒนาการของ ประเทศ อันนี้เนื่องจากอะไรท่านประธาน ฯ อันนี้เนื่องจากคณะรัฐบาลนี้ดำเนิน นโยบายผิดพลาดไปเสียแล้ว ประชาชนถึงเร่งร้องนักหนาว่ารัฐบาลนี้ควรออกไปให้ แล้ววันยังค่ำ เรื่องอย่างนี้เป็นกัน ในปัจจุบันนี้เราถือว่ารัฐบาลนี้ ไม่ทำบำรุงความ ผาสุกของประชาชน เกี่ยวได้กับ หนี้ยืมสินเข้ามา นี่หมิ่นกว่าล้านบาทแล้วท่าน ประธาน ฯ ท่านเอาพี่น้องลูกหลานชาวไทยทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและยังไม่ให้เกิดไปผูกพัน ไปตรึงไว้กับธนาคารโลกให้จำต้องใช้น้ำใช้ดินเขา อันรัฐบาลนี้คือรัฐบาลแห่งหนี้สิน ถ้าหากว่าเราคืนได้รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลอยู่ต่อไปแล้ว ประเทศชาติของเราจะมีแต่จะ วิกฤติภัยท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าขอเรียนเตือนไว้ นี่ทำหมิ่นกว่าล้านบาทแล้ว คนไทยที่ยังไม่ได้เกิดจะต้องถูกผูกพันในหนี้สิน คนไทยที่เกิดขึ้นแล้วที่โตแล้วที่มีรายได้ แล้วก็ต้องถูกผูกพัน แล้วคนไทยที่ยังไม่มีรายได้ก็ต้องถูกผูกพันท่านประธาน ฯ

อะไรเล่าที่เป็นสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญที่ประจักษ์หน้ากับประชาชนอยู่ในเวลานี้ นั่นคือ ข้าวแพง ของแพง ค่าครองชีพแพง ยกตัวอย่างทางอีสานทำนาไม่ได้เนื่องจาก ภัยธรรมชาติเราต้องการอะไรท่านประธาน ฯ เราต้องการโรงงานอุตสาหกรรม ถ้าหากว่าหนักไปในทางไฟฟ้าแล้ว แล้วโรงงานอุตสาหกรรมของเราเล่า เรื่องมันเป็น อย่างนี้ เราทำได้แต่वलัดकिनเราไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่จะรองรับ ท่านประธาน ฯ เรื่องมันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นโครงการไฟฟ้านี้จึงเป็น อันตบรวงจากโครงการ อุตสาหกรรม เรื่องมันเป็นอย่างนี้ สิ่งที่ประจักษ์ประจักษ์หน้าเดี๋ยวนี้ไม่ใช่กำลัง ไฟฟ้าแน่นอน ท่านประธาน ฯ รัฐบาลอาจพูดได้ว่าไฟฟ้านี้เป็นเหตุก่อให้เกิด อุตสาหกรรม แต่ก็ไม่ใช่ โรงงานอุตสาหกรรมควรจะได้จัดมาในลำดับก่อนเรื่องมัน เป็น อย่างนี้ ข้าพเจ้าได้ ทราบว่ารัฐบาลได้จ้างชาว สหรัฐ อเมริกา และองค์ การ สหประชาชาติมาสำรวจเพื่อก่อสร้างเขื่อนยันฮีนี้ แล้วข้าพเจ้าขอเรียนว่า ในขณะที่ โครงการเขื่อนยันฮี กำลังสร้างอยู่ซึ่งจะต้องใช้ เงินและได้ใช้เงินมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๖ ล้านบาท สำหรับโครงการวิวัฒนาการเขื่อนยันฮีนี้ เขื่อนยันฮีของเราเราก็ยังไม่ ได้ผลเลย ท่านประธาน ฯ ตลอดจนน้ำก็ยังไม่ มี นอกจากนั้นแล้วข้าพเจ้าก็ได้ ทราบว่ามันล้มมันคิดผิดไป ผลจากการปิดเขื่อนยันฮีนี้ เป็นเหตุให้น้ำเค็มไหล เอ่อขึ้นมาท่วมสวนชาวธนบุรีตามลำแม่น้ำเจ้าพระยา นี่มันเป็นการผิด เขากล่าวว่า เขื่อนยันฮีนี้รัฐบาลได้ลงทุนผิดไปแล้ว แต่เมื่อผิดไปแล้วไม่สามารถ ที่จะให้ กระแสน้ำแก่ชาวไร่ชาวนาได้ตามโครงการซึ่งวางไว้ในลำดับแรก เดียวนี้เขื่อน ยันฮียังส่งน้ำไม่ได้ละ ข้าพเจ้าขอบอกสถานการณ์ยังไม่ ได้ผลตามนั้น รัฐบาลกระทรวง จะไปสร้างเขื่อนยันฮีอีกเสียแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนว่ารัฐบาลจอมพล ป. ฯ นี้ เป็น รัฐบาลแห่งการก่อสร้าง ไม่ใช่รัฐบาล แห่งการทํานุบำรุง เป็นรัฐบาลเจ้าหน้าเจ้าตา ชอบอะไรก็สร้างใหญ่ ๆ โต ๆ เช่นศาลาต้นติธรรมให้มันใหญ่โตออกไป เขื่อน ยันฮีก็ให้มันใหญ่โตออกไป เขื่อนยันฮีก็ให้มันใหญ่โตออกไป หนทางก็ให้มัน ใหญ่โตออกไป แต่ทรงกันขำสิ่งที่มันไม่ได้อยู่แล้ว รัฐบาลขาดการทํานุบำรุงให้มัน ตีขึ้น ข้าพเจ้าขอกล่าวว่าอย่างนี้ ชอบเป็นรัฐบาลแห่งเจ้าหน้าเจ้าตา ชอบเจ้าหน้า ใหญ่โต ซึ่งแท้ที่จริงนั้น รัฐบาลนี้ได้เอาความทุกข์ยากของประชาชนไปผูกพัน ไว้กับการที่ประเทศไทยเราจะมีหน้ามีตา อย่างนั้นข้าพเจ้าขอกล่าวว่าอย่างนี้ซึ่งก็เป็น

ความจริงท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้ายังไม่เห็นสมควร เหตุผลของข้าพเจ้าได้เรียนมาแล้ว เชื้อนชนชาติของเรายังไม่เสร็จเลยตามโครงการนี้ รัฐบาลกระโดดไปเชื่อนยันตีเสีย แล้วอย่างนี้ เป็นต้น ข้าพเจ้าขอเรียนอีกข้อหนึ่งว่า ผลแห่งการกู้เงินจากธนาคารโลก นั้น ท่านประธาน ฯ อีกข้อหนึ่งก็คือว่าธนาคารโลกนี้สหรัฐอเมริกาเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ อังกฤษเป็นผู้ถือหุ้นรองในเมื่อเรากู้เงินจากเขาแล้วเป็นเหตุให้เราตกอยู่ภายใต้อำนาจอิทธิพลของอเมริกันยิ่งขึ้นและหนักยิ่งขึ้น ดังจะได้มีเงื่อนไขไว้ว่า ธนาคารโลกได้มีเงื่อนไขไว้กับประเทศไทยว่า ถ้าหากว่าเกี่ยวกับการที่จะใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศแล้ว ต้องแจ้งให้เขาทราบก่อนนี้ประการใดท่านประธาน ฯ แสดงให้เห็นว่าเรามีอำนาจในการที่จะควบคุมเงินตรา ในเมื่อมันไม่จำเป็นอย่าเพิ่งไปเอามันมา ความจำเป็นในการที่จะสร้างเชื่อนยันตีนี้ ไม่ใช่อันที่แรกแน่นอน ต้องเป็นอันที่หลัง โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เราต้องมาอันที่ก่อน ซึ่งการที่จะก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ได้นั้น รัฐบาลนี้จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงนโยบายการต่างประเทศ นั่นคือยอมรับความช่วยเหลือโดยมีเงื่อนไขจากนานาประเทศ รัฐบาลนี้ผูกพันอยู่กับอเมริกา จึงไม่มีโอกาสที่จะพัฒนาการบำรุงความผาสุกความเจริญของประชาชนได้เต็มที่ตราบเท่าที่ไม่เปลี่ยนแปลงนโยบายการต่างประเทศ ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าขอเรียนว่านอกจากนี้แล้วข้าพเจ้าจะขอขอร้องความในข้อกฎหมายเหล่านี้ขึ้นมาทำหนังสือว่ารัฐบาลได้เขียนไว้ในกฎหมายนี้อย่างเอาใจเขาเปรียบแก่ประชาชน เป็นต้นว่าบรรดาทรัพย์สินทั้งปวงของเชื่อนยันตีนี้ให้ปลุกออกจากกรรพ การที่ตามกฎหมาย ได้แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัติเชื่อนยันตีนี้บรรดาทรัพย์สินที่ตกอยู่ในกฎหมายพิเศษ พ้นจากการยึด การฟ้องร้องของบรรดาของคู่กรณี เช่นนั้นมันเป็นการไม่ถูกต้อง บัญญัติให้นิติบุคคล ซึ่งเชื่อนยันตีนี้เป็นนิติบุคคลให้มี เอกสิทธิ์พิเศษ มันนอกเหนือรัฐธรรมนูญไป อันนั้นมันไม่เหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามเดะอันนี้เป็นข้อปลุกย่อยซึ่งเราแก้ไขได้ แต่ทว่าสิ่งที่สำคัญนั้นยังไม่สมควรทั้งที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนแล้วท่านประธาน ฯ

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):

ข้าพเจ้าได้ฟังท่านฝ่ายค้านได้อธิบายถึงเรื่องไม่สมควรรับ พระราชบัญญัติ เรื่อง พลังงานเชื่อนยันตี ข้าพเจ้าสงสัยว่าฝ่ายค้านได้มีนโยบาย คือได้ผูกแพะสะพัดไปใน

ห้องตลาดว่ารัฐบาลนี้ยังไม่ริเริ่มโครงการอุตสาหกรรมของชาติ และบางท่านก็ได้พยายามไปติดต่อกับค่ายฝ่ายแดงเพื่อจะหาโรงงานอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เข้ามาในประเทศไทย แต่ทว่าการที่จะเป็นผลสำเร็จของฝ่ายค้านซึ่งหวังว่าจะตั้งโรงงาน อุตสาหกรรมนั้น ถ้าไม่มีพลังงานแล้ว ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะสำเร็จได้อย่างไร ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้าจะขอเรียนว่าพลังงานนั้น มนุษย์เราตั้งแต่สร้างโลก ก็ได้มีพลังงานมาตามลำดับ คือใช้พลังงานจักรกลหรือสัตว์มาช่วยประกอบการอุตสาหกรรม เหมือนอย่างประเทศจีนแดงในขณะนี้พยายามเร่งรัดการอุตสาหกรรม แต่ขาดพลังงานน้ำ ขาดพลังงานไฟฟ้า ในประเทศจีนแดงก็ใช้คนอย่างสัตว์ เทร่เจี้ยน เกณฑ์คนเข้าไปทำงานให้ค่าแรงงานถูก จ่ายเสื้อผ้า เสื้อเครื่องแต่งตัวคนละ ๒ ชุด รวมความว่าประเทศนอกค่ายเสรีประชาธิปไตยนั้นใช้พลังงานมนุษย์เยี่ยงสัตว์เตรีเจี้ยน ส่วนในฝ่ายเสรีประชาธิปไตยนั้น ความวิวัฒนาการในทางวิทยาศาสตร์เขาได้ดำเนินการมาเป็นขั้น ๆ และการอุตสาหกรรมนั้นจะต้องใช้พลังงานทางวิทยาศาสตร์เป็นทางประกอบ เพราะฉะนั้นในยุคที่อเมริกาปล่อยทาส ก็ได้เห็นว่าพลังงานมนุษย์ไม่สมควรที่จะมาใช้เยี่ยงสัตว์เตรีเจี้ยน มนุษย์เราควรประกอบธุรกิจอื่น ๆ เพื่อความเจริญวิวัฒนาการก้าวหน้าไปอย่างอื่น อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นมนุษย์ในโลกเราหรือความวิวัฒนาการในทางวิทยาศาสตร์ในโลกนั้นก็เปลี่ยนไปจากพลังงานมนุษย์และสัตว์นั้นมาเป็นพลังงานกังหันไอน้ำ ในยุคที่ประเทศอังกฤษรุ่งโรจน์นั้นต้องอาศัยพลังงานกังหันไอน้ำ และพลังซึ่งเกิดมาจากถ่านหิน ต่อมาความวิวัฒนาการของโลกได้เจริญขึ้นมา ๆ ตามลำดับ จนมาถึงยุคของการใช้เครื่องยนต์และไฟฟ้า ซึ่งในปัจจุบันนี้เครื่องยนต์ไฟฟ้าก็ยังคงก้าวหน้าต่อมาในโลก และยังไม่มีความหยุดยั้งในความเจริญในทางพลังงานเครื่องยนต์และไฟฟ้า ประเทศไทยเราได้ริเริ่มการมีไฟฟ้ามาแล้ว ๕๐ ปี และใน ๕๐ ปีนี้ประเทศไทยเราได้สูญเสียเครื่องยนต์กังหันไฟฟ้า เครื่องกังหันไฟฟ้า และน้ำมันเชื้อเพลิงต่าง ๆ ซึ่งจะมาทำให้เกิดเป็นพลังงานแทนมนุษย์และสัตว์นี้เป็นจำนวนมาก ถ้าจะนับตัวเลขเข้ามารวมแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่าน่าเป็นหมิ่น ๆ ล้าน น้าไม่ได้สูญเสียไปเพื่อให้เกิดพลังงานไฟฟ้ากันเป็นหมื่น ๆ ตารางกิโลเมตรเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่าในยุคที่ประเทศไทยเราได้ริเริ่มการใช้เครื่องไฟฟ้ามาแทนพลังงาน มนุษย์และสัตว์นี้ ประเทศไทยเราได้สูญเสียวัตถุผลกต จนเงิน

ท่านผู้มีเกียรติแล้ว เราจะต้องใช้เงินตราต่างประเทศถึง ๒๕ ล้านดอลลาร์ ท่าน
 ประทาน ฯ โปรดคิดว่า ๒๕ ล้านดอลลาร์นั้น เป็นเงินซึ่งได้มาจากกำลังแรงของ
 ชาวนา เป็นเงินซึ่งประเทศเราควรจะต้องสงวนเงินตราไว้ใช้ข้างในทางอื่น เพื่อ
 จะพัฒนาการในด้านอุตสาหกรรมและอื่น ๆ ดังนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นได้ โปรด
 คิดดูว่าเมื่อถึง ๕๐๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ แล้วเราจะต้องใช้เงินถึง ๒๕ ล้านดอลลาร์ เป็น
 เงินประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้อายุของเครื่องยนต์ในปัจจุบันนี้ ขอ
 ให้โปรดคิดว่าอีก ๕-๖ ปีนี้ อายุของ เครื่องยนต์ไฟฟ้า ซึ่ง อยู่ในประเทศไทย ทั้ง
 หหมดจะต้องใช้เงินถึง ๑๒ ล้านดอลลาร์ สำหรับเปลี่ยนเครื่องยนต์ทั้งหมด ๑๒ ล้าน
 ดอลลาร์เป็นเงินเท่าไร และถ้าเราจะปรับปรุงให้เครื่องยนต์ไฟฟ้าและเครื่องยนต์
 กังหันไฟฟ้ามีกำลังแรงผลถึง ๕๐๐,๐๐๐ กิโลวัตต์เท่ากับเขื่อนยันฮีแล้ว จะต้องใช้
 เงินถึง ๓๐๐ ล้านดอลลาร์ เป็นเงิน ๖,๐๐๐ ล้านบาท ดังนี้ เป็นต้น ท่านประธาน ฯ
 ที่เคารพจึงได้โปรดดูว่าเงิน ๖,๐๐๐ ล้านบาท เราจะต้องเสียหายไปเพื่อการเปลี่ยน
 เครื่องไฟฟ้า และการเสียน้ำมันปีละ ๕๐๐ ล้านบาท ตามที่ข้าพเจ้าได้กราบ
 เรียนท่านประธาน ฯ แล้ว

ส่วนท่านผู้มีเกียรติได้บอกว่ารัฐบาลนี้ทำหนี้สินไว้ในต่างประเทศมากมาย
 ข้าพเจ้าขอเรียนว่าท่านยังศึกษาการกู้เงินของรัฐบาลนั้นน้อยไป จึงคลาดเคลื่อน
 อยากจะขอทราบเงินให้ท่านประธาน ฯ ทราบว่าปรากฏหนี้สินเพียงถึงมีณายน๒๕๐๐
 รัฐบาลมีหนี้สินผูกพันเป็นเงินกู้ นอกประเทศดังนี้

พันธบัตรเงินปอนด์สเตอร์ลิงค์ ออกเมื่อปี ๑๙๓๖ เป็นเงิน ๕๒ ล้านบาท

เงินกู้ธนาคารโลกเพื่อการสร้างเขื่อนชัยนาทเป็นเงิน ๓๓๕ ล้านบาท

เงินกู้ธนาคารโลกเพื่อการท่าเรือ ๖๗ ล้านบาท

เงินกู้ธนาคารโลกเพื่อการรถไฟ ๕๕ ล้านบาท

เงินกู้ ไอ. ซี. เอ. ๑๖๐ ล้านบาท

ตัวเลขนี้ใช้อัตราแลกเปลี่ยน ๕๖ บาทต่อ ๑ ปอนด์ และ ๒๐ บาทต่อ

๑ ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อรวมตัวเลขแล้วปรากฏว่าหนี้เงินกู้ คงมีจำนวนเงินบาท ๖๖๐
 ล้านบาท

นอกจากหนี้เงินกู้แล้ว รัฐบาลยังมีการค้าประกันองค์การต่าง ๆ อยู่ ๕๐๘
 ล้านบาท และยังมีเงินค้างชำระจากการซื้อวัสดุผ่อนส่งอีกจำนวน ๕๖๕ ล้านบาท แต่

ตราต่างประเทศออกไปนอกประเทศเป็นอันมาก และในทางวิทยาศาสตร์ของโลกก็กำลังจะก้าวหน้าต่อไปในเรื่องพลังงานจากอะตอม หรือนิวเคลียร์ ซึ่งในขณะนี้ประเทศไทยเราก็เริ่มศึกษาพลังงานนี้ต่อไป ตามที่ท่านประธานฯ ได้ทราบแล้ว เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าพลังงานไฟฟ้าเป็นสิ่งสำคัญ โลกยังต้องใช้ไฟฟ้าอยู่ต่อไป และไฟฟ้านี้จะทดแทนเชื้อเพลิง ทดแทนแสงสว่างและทดแทนกำลังงาน ดังนั้นโครงการอุตสาหกรรมของรัฐบาลหรือประชาชนซึ่งได้ริเริ่มขึ้นในประเทศไทย ในปัจจุบันนี้ยังไม่ก้าวหน้าใหญ่ไพศาลออกไป ก็เนื่องจากว่าเราบ่งชี้พลังงานไฟฟ้าซึ่งเกิดจากน้ำ ซึ่งมีราคาถูก ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เราอยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในต่างจังหวัดเวลานี้ ประชาชนเราต้องการเรียกร้องไฟฟ้า ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้เคยเป็นประธานองค์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ประชาชนทุกอำเภอและตำบลต้องการไฟฟ้าทั้งสิ้น ก็แสดงให้เห็นว่ามนุษย์เราต้องการไฟฟ้าเพื่อแสงสว่างและกำลังงาน นั้นมากขึ้นตามลำดับทุกที เวลานี้ทางกระทรวงมหาดไทยจะให้จัดบริการให้ประชาชนได้รู้ จากธนาคารออมสิน ได้รู้ จากองค์การเทศบาล ได้รู้ จากองค์การอื่น ๆ นับเป็นจำนวนทั้งเกือบ ๒,๐๐๐ ตำบลบาท ในยุค ๔-๕ นี้ก็แสดงให้เห็นว่าความต้องการของประชาชนนั้นยังไม่หมดสิ้น และในกรุงเทพ ฯ ปัจจุบันนี้ ได้ใช้ไฟฟ้าถึง ๘๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แล้ว และกำลังจะก้าวหน้าต่อไป ตามสถิติที่ทางการไฟฟ้าได้คิดแล้วว่าจะก้าวหน้าต่อไปไม่น้อยกว่า ๒ เท่า นั่นก็คือว่า เป็น อย่าง น้อย เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า แม้แต่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเท่านั้นต้องจัดใช้ไฟถึงเกือบ ๒๐๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ภายในเวลา ๑๐ ปีข้างหน้า ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เรามาพิจารณาด้วยเหตุผล เราอย่าได้มาพิจารณาว่าพระราชบัญญัตินี้รัฐบาลจะได้หน้าได้กำไรหรือทางฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลจะได้หน้าได้เท่านั้น โปรดอย่าคิด จงได้คิดถึงความเสี่ยงภัยของประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป และการเงินของประเทศ

ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เวลานี้ท่านประธาน ฯ ทราบดีไหมว่าได้สูญเสียเงินตราต่างประเทศที่ได้ใช้จ่ายเพื่อค่าน้ำมันของการไฟฟ้าหนึ่งปีหนึ่งเท่าไร ข้าพเจ้าขอกราบเรียนให้ท่านประธาน ฯ จำไว้ด้วยว่า ๕ ล้านดอลลาร์ต่อปี เวลานี้ ๕ ล้านดอลลาร์ต่อปี เป็นเงิน ๑๐๐ ล้านบาท ภายในเวลา ๒-๓ ปีข้างหน้า เราจะต้องจ่ายถึง ๗ ล้านดอลลาร์ โปรดคิดดูเป็นเงิน ๑๔๐ ล้านบาท เราจะต้องผลิตไฟฟ้าของประเทศไทยให้มากถึง ๕๐๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ ซึ่งท่านนายก ฯ ได้เสนอต่อ

จำนวนหลังนี้มีใช้หนี้สินโดยตรงจากรัฐบาลองค์การต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ขี้อืมเงินจะชำระหนี้ได้ รัฐบาลมีหน้าที่เป็นผู้ค้ำประกันเท่านั้น และนอกจากการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำ ๓ สะพาน ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้ซื้อโดยตรงเป็นเงิน ๓ ล้านคอสลาร์ หรือเป็นเงิน ๖๓ ล้านบาทนั้น เมื่อรวมยอดเงินกู้ ซึ่งรัฐบาลก็เป็นผู้ค้ำประกันกับยอดเงินค่าสร้างสะพานแล้วเป็นเงิน ๔๗๒ ล้านบาท ยอดรวมยอดรัฐบาลซึ่งเป็นลูกหนี้โดยตรงและยอดเงินกู้ที่รัฐบาลเป็นผู้ค้ำประกันทั้งสิ้นมีจำนวน ๑,๑๓๓,๐๕๓,๕๕๕ บาท ปัญหาที่มีอยู่ว่าเราจะมีทางที่จะใช้เงินต่างประเทศได้เพียงใดบ้าง ในระหว่างมหาสงครามคราวที่แล้วเราได้ให้รัฐบาลญี่ปุ่นแลกเงินบาทกับเงินเยนไป และมีการตกลงรับโดยญี่ปุ่นตกลงจ่ายเงินอย่างนี้

๑. จ่ายเป็นเงินสด ๕ ล้านปอนด์

๒. จ่ายเป็นเครดิตมูลค่า ๔ ล้านปอนด์

ขณะนี้ ได้จ่ายเงินสดมาแล้ว ๓ ล้านปอนด์ ถ้าคิดเป็นปอนด์ละ ๕๖ บาท ก็เท่ากับ ๑๖๘ ล้านบาท ซึ่งจะจ่ายเงินสดอีก ๒ ล้านปอนด์ เป็นเงิน ๑๑๒ ล้านบาท ตัวเลขนี้ถ้าคิดถึงราคาเครดิตที่จะได้ก็เป็นเงินทั้งสิ้นรวมเป็นเงินบาท ๒๘๐ ล้านบาท

ขณะนี้เมื่อหักยอดหนี้ ลูกหนี้กับเจ้าหนี้รวมตัวกันแล้ว ยอดลูกหนี้สูงกว่าเจ้าหนี้เพียง ๑,๑๓๓ ล้านบาท เมื่อหักกลับลบหนี้จาก ๒๘๐ ล้านแล้วจะเหลือเพียง ๓๑๕,๔๕๓,๕๕๕,๐๐๐ บาท จึงจะเห็นได้ว่ายอดเบ็ดเสร็จที่เราเป็นหนี้อยู่ในต่างประเทศนั้นเป็นเงินรวมเพียง ๓๐๐ ล้านกว่าบาทเท่านั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เมื่อถึงท่านประธาน ฯ คงได้ทราบว่าฝ่ายค้านได้แสดงว่า ประเทศไทยเราไม่มีหนี้สินผูกพันรุงรังเป็นเงินทั้งหมดนี้ล้านบาท ไม่เป็นความจริง เรื่องนี้รัฐบาลได้อัดอั้นต้นใจมานานแล้ว แต่เมื่อได้มีโอกาสที่ได้แสดงต่อท่านประธาน ฯ แล้วก็แสดงว่ารัฐบาลนี้ได้อืนยันแน่นอนเป็นตัวเลขซึ่งได้จากธนาคารชาติและกระทรวงการคลัง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านผู้มั่งคั่งร่ำรวยนั้นจงรับไว้พิจารณาด้วยดี

เชื่อนพลงงานบ้านอื่น นอกจากจะเป็นประโยชน์ในทางอุตสาหกรรม ในทางพลังงานไฟฟ้าซึ่งแทบจะหมดอยู่แล้ว ยังเป็นประโยชน์ที่จะป้องกันน้ำท่วม มีผลผลิตเนื่องจากการกสิกรรม เมื่อเราทำการกสิกรรมได้ แล้วในกาลต่อไปเมื่อจำนวนพืชผลที่ผลิตได้เป็นจำนวนมากแล้ว ประเทศไทยจะเอาพืชผลที่ผลิตนั้นไป

จำหน่ายที่ใด เพราะจะต้องมีการแข่งขัน ประเทศไทยเราจะต้องวิวัฒนาการ พืชผล เหล่านี้มาในการอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่นผ้าฝ้ายหรือในเรื่อง สิ่งต่างๆ ที่มนุษย์ต้องการเช่น ตะลุง บัตินี้ใช้ทำผ้าได้ ทำสิ่งต่างๆ ได้ร้อยพันแปด เช่นพลาสติกอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นโครงการที่รัฐบาลเสนอมานี้เป็นการกู้เงิน ซึ่งในต่างประเทศเขาได้รับรองโครงการแล้ว ก็จึงหวังว่าท่านสมาชิกที่สนใจในทาง อุตสาหกรรมและการวิวัฒนาการ ของประเทศนั้นคง จะพิจารณา รับพระราชบัญญัติ นี้ ด้วยดี

นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ (เชียงใหม่) : ก่อนอื่นผมขอกราบเรียน ท่านประธานฯ ว่าตั้งแต่เมื่อคืนนี้มาแล้ว ผมได้ฟังคำของท่านนายบ.ๆ แถลง จ้อยๆ และก็มาบัดนี้ก็ได้ฟังอีกครั้งหนึ่งในสถานี รู้สึกว่าร่มรื่นคล้ายๆ กับฟังสมบัติ อมรินทร์ของเจ้าพระยาพระคลัง (หน) ก็ว่าได้ แต่ทั้งๆ ที่เมื่อได้ฟังแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้พยายามทำใจเป็นธรรม ข้าพเจ้าอยากจะเห็นประเทศไทยเรามีพลังงาน ในประเทศไทยมากขึ้น แต่เมื่อพิจารณาถึงด้านปัญหาเทคนิคต่างๆ ทั่วไปแล้ว ก็ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสงสัยขึ้นเป็นกำลัง สงสัยว่าทุกสิ่งทุกอย่างงดงามอย่างนี้ เพราะครั้งนี้ ไม่ใช่ครั้งแรกที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำอธิบาย อย่างเจตน์นั้นเพื่อเจ้ แต่ เมื่อไปดูถึงผลที่เป็นอยู่แล้วรู้สึกว่ามันกลับข้อที่อ้างต่าง ๆ นั้นไม่สมกัน ข้าพเจ้า จำได้ว่าเมื่อ ๒ - ๓ ปีมาแล้ว ข้าพเจ้าได้ฟังเรื่องโครงการเขื่อนเจ้าพระยาหรือเขื่อนที่ ชัยนาทนั้น รู้สึกว่า เข้มถ้าทำเขื่อนชัยนาทเสร็จแล้ว ประเทศไทยคงจะกลายเป็น เมืองทองจะมีข้าว มีปลา มีอะไรมากขึ้นอีกหลายเท่า เพราะตามสถิติ ที่ท่านอธิบดีกรมชลประทานได้ให้ไว้ก็บอกว่า เพียงแต่เขื่อนชัยนาทเท่านั้นเราจะ ได้ข้าวเพิ่มเติมอีกปีละ ๕๐๐,๐๐๐ ตัน แล้วยังมีอีก ถั่วดำ ถั่วลิสง ถั่วกระไร ต่างๆ แล้วก็อีกสองแสนตันต่อปี แต่บัดนี้ของเราก็พบแต่ความแห้งแล้งทงนั้น หลังจากเปิดเขื่อนนี้แล้ว ถ้าเราจะถือว่าเราจะตัดสินปัจจุบันด้วยการเอาอดีตมาเป็นเครื่อง ชี้และตัดสินอนาคตด้วยเหตุปัจจุบันนี้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเรามาสังเกตดูโฉมหน้า ของเขื่อนยันฮีในอนาคต เราก็พอจะมองได้ออก ถ้าเราจะพิจารณาถึงความเป็นไปได้ หรือสถานการณ์ของเขื่อนชัยนาทหรือเขื่อนเจ้าพระยาที่เป็นอยู่ ณ บัดนี้ ชัยนาทนั้น เมื่อรัฐบาลริเริ่ม จะสร้างเขื่อน ชัยนาทขึ้น ก็เกิดมีผู้ว่าเรา ทำเรื่องนี้ เพื่อก่อการเกษตรให้ เป็นไปตามโครงการขึ้นวันทะเลไอเดี หรือชั้นใหม่ส่วลต์ตั้งแต่รัชกาลที่ ๕ แล้ว แต่

ว่าเนื่องด้วยเหตุว่าประชาชนในกรุงเทพมหานครเรากำลังเดือดร้อน เนื่องด้วย
 เราขาดกำลังงานไฟฟ้า เพราะฉะนั้นเพื่อจะรอใจให้มีการสนับสนุนในการสร้างเขื่อน
 ชัยนาทขึ้น ท่านอธิบดีกรมชลประทานและรัฐบาลในเวลานั้นก็ได้ประกาศว่า โอ
 ไม่เป็นไร ถ้าเราสร้างเขื่อนชัยนาทแล้วเราจะเติมเครื่องทำไฟฟ้าขึ้นอย่างน้อยก็ ๗-๘
 เครื่อง ๘ เครื่อง ๆ ละ ๔,๐๐๐ กิโลวัตต์ เราก็จะได้ ๓๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ นำมาใช้
 ถึงกรุงเทพฯ ได้ ราษฎรก็เชื่อฟังราชการก็ไม่มีใครขัด แต่ว่าเป็นอย่างไร ทั้งๆ ที่
 รัฐบาลได้เติมกำลังงานไฟฟ้าให้ได้มาจากเขื่อนชัยนาทนั้น จำเป็นจะต้องเสริมเขื่อน
 ชัยนาทขึ้นไปอีก ๓ เมตรจากระดับพื้นน้ำไปจนถึงผิวน้ำต้องเป็นถึง ๑๘ เมตร ทุกคน
 ก็ว่าได้ดีๆ เจ้าหน้าที่ขององค์การโลกหรืออะไรที่ส่งมาก็บอกว่าดี ๆ ทั้งนั้น ในขณะที่
 นั้นแต่พอสำรวจระดับพื้นดินไปแล้ว ปรากฏที่ทำเช่นนั้นจริง ๆ เมืองไทยของท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรนั้นจะกลายเป็นเมืองพระชัยสุริยาไปอยู่ใต้น้ำ จะ
 เป็นเมืองปลา เมืองหอย แทนที่จะเป็นเมืองคนอยู่ เมื่อเช่นนั้นรัฐบาลก็เห็นว่าดี
 ทำเช่นนั้นไม่ได้ก็ต้องลดลงมา เพราะฉะนั้นเขื่อนชัยนาทจึงต้องลดลงมาเหลือ
 ระดับผิวน้ำเพียง ๑๕ เมตรเท่านั้น แต่เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเป็นอย่างไร ก็เราทราบ
 กันอยู่แล้วว่าการที่จะได้พลังงานจากนั้นเราจะเอาน้ำเรียบ ๆ หนึ่ง ๆ ที่ไหลลึกชนิด
 นั้นมาใช้ก็ไม่เป็นประโยชน์อะไร เราต้องใช้น้ำที่มีศักดินา คือมีความแตกต่างกัน
 ให้มาก คือว่าเหนือเขื่อนกับใต้เขื่อนระดับจะต้องมีมาก แต่ว่าผู้เชี่ยวชาญที่คำนวณ
 เสร็จแล้วก็คิดว่าจะมีน้ำเพียงพอ แต่ที่ไหนได้พอมายังฤดูน้ำเข้าจริงๆ ปรากฏว่าน้ำ
 เหนือจึงหลากซึ่งเขื่อนกันไว้ และน้ำทางใต้ที่ไหลย้อนกลับไปในนั้น เมื่อเบ็ดเสร็จคิด
 กันไปแล้วมีความแตกต่างอย่างที่เขาเรียกว่ามีระดับหัวน้ำต่างกันเพียงไม่เกิน ๓ เมตร
 เครื่องกังหันซึ่งติดไปนั้นมันไม่หมุน ท่านประธานฯ ทำอย่างไรมันก็ไม่หมุน เพราะ
 ฉะนั้นเพื่อเป็นการทดลอง ก็ทดลองเอาเครื่อง ๓๐๐ กิโลวัตต์ลงไปที่อยู่ ใช้ไป
 อยู่หนึ่งปีก็ไม่เกิดอนุผลจริงๆ จริง น้ำไม่มี มีไม่พอ ต้องบัตเสีย ฤดูน้ำๆ มาก
 เกินไป หัวน้ำกับหางน้ำระดับแตกต่างกันน้อยเกินไป ก็ไม่มีเครื่องที่สามารถ
 จะทำการได้ เพราะฉะนั้นที่ว่า ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ หมัน ท่านบอกว่าจะต้องสแกน
 เลิกเสียก็ แต่จะต้องมีเงื่อนไขบอกกว่า ถ้าหากว่าเขื่อนชัยนาทใช้การไม่ได้ ก็เพราะ
 ว่าอะไร ก็เพราะว่ายังไม่มีการอะไรจะไปคอยกันคอยกันน้ำอีกทีหนึ่ง ก็เสียคิด
 ถึงว่า ถ้าเช่นนั้นจะต้องขยับขยายไปหาสร้างที่เขื่อนอันนี้ อันเขื่อนบนขึ้นถ้าเราสร้าง

ขึ้นสำเร็จก็จะมีผลอะไรต่างๆ นานานัน ข้าพเจ้ายังสงสัยนัก เพราะสงสัยที่ว่าข้อเท็จจริงนั้นมันจะเป็นไปได้อย่างไรที่ท่านผู้เชี่ยวชาญกะกันหรือเปล่า เพราะว่าที่กะกันมานั้นผู้เชี่ยวชาญมันพิสดารกันทั้งนั้น ข้าพเจ้าจำได้ว่าครั้งหนึ่งรัฐบาลเคยส่งผู้เชี่ยวชาญจากสหรัฐอเมริกามาช่วยตุ๊กกิจการทำนาของประเทศไทย และเพื่อนของข้าพเจ้าผู้หนึ่งต้องมีหน้าที่รับท่านศาสตราจารย์ผู้นั้นท่านผู้เชี่ยวชาญมาช่วยเราทำนา พอพี่แกลงจากเครื่องบินเดินทางมาถึงกรุงเทพ ฯ เห็นข้าวกุล้าที่อยู่ในท้องน่านัน ถามว่าทันอะไรเขาปลูกกันนั้น เพื่อนข้าพเจ้าที่ไปรับท่านแทบหงายหลัง แล้วก็นักผู้เชี่ยวชาญการทำงานไม่รู้จักข้าวกุล้ามันก็ลำบากเหมือนกัน นั้นก็มีหลายอย่าง ข้าพเจ้าสงสัยเป็นกำลังในเรื่องของท่านผู้เชี่ยวชาญ วัตนปัญหาที่มีต่อไปว่าเมื่อเราทำเขื่อนเจ้าพระยานันไม่ได้ผล ก็ต้องหันมาทำต่อไป ก็ต้องมีเขื่อนยันฮีขึ้น เขื่อนยันฮีนันตามที่ท่านทั้งหลายก็ได้ทราบแล้วว่า จะต้องมียะตักผิวน้ำสูงกว่าระดับพื้นดินประมาณ ๑๕๕ เมตร เมื่อเป็นเช่นนั้นจะเกิดการน้ำท่วมใหญ่ไ้ขึ้นไปจนถึงจังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้า กำบล้ออำเภอฮอด หมู่บ้านมีดกา ท่าเคื่อ อะไรต่างๆ ระดับน้ำจะสูงขึ้นไปอีกหลายเมตร แล้วการที่เกิดอะไรเช่นนี้ จะเกิดน้ำท่วมบริเวณป่าไม้ ส่วนที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรได้บอว่าเป็นจำนวน ๓๗๔ ตารางกิโลเมตร อะไรนั้น ข้าพเจ้าสงสัยเป็นกำลัง แม้แต่ในรายงานผู้เชี่ยวชาญก็ได้บอกแล้วว่า ในการคำนวณเกี่ยวกับเขื่อนยันฮีครั้งแรกนั้น ได้ใช้แผนที่ของกระทรวงกลาโหมของไทยเรามาคำนวณแล้วผลที่ได้รับผิดกันไปถึงกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของท่านทั้งหมด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถึงบอกว่าอาสติดิมาอ่านให้ฟัง แล้วก็บอกว่าผู้เชี่ยวชาญว่าอย่างนั้น ฝ่ายเราว่าอย่างนั้นก็ยังสงสัยกันอยู่นั่นเอง แต่ความสงสัยนี้ยังเห็นวิธีการปฏิบัติเรื่องเกี่ยวกับในสถิติต่าง ๆ มาแล้ว ข้าพเจ้าก็ยังเกิดความสงสัยใหญ่โต น้ำฝนทองเราที่มีอยู่ทุกวันนี้ก็เชื่อได้บ้างไม่ได้บ้างเป็นหลายแห่งหลายตอน ซึ่งถ้าข้าพเจ้าจะพูดไปแล้วก็จะเป็นการกล่าวคำหิติดิเทียมนอกเรื่องนอกราวไปนัก แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าปัญหาของเขื่อนยันฮีนันมันจะเป็นปัญหาแบบเกี่ยวกับปัญหาของเขื่อนชัยนาท ก็คือว่าอะไร อย่างที่เราไปอ่านสมุคปกเขียวที่เบ็ดเตล็ดเขื่อนเจ้าพระยา ได้บอกแล้ว เหมในการที่เจ้าหน้าที่ได้ทำงานรยันขึ้นแข็ง ทำงานวันละ ๒๔ ชั่วโมง จัดให้แพล่องลอยไปได้วันหนึ่งถึง ๑๕ แพล เช่นนี้เป็นต้น ท่านประธาน ฯ ย่อมทราบว่าประเทศไทยเราเหนือจังหวัดชัยนาทขึ้นไปนั้นมีการทำป่าไม้จนลี้ภัยอะไรกันมากมาย แพลงล่องมา

วันหนึ่ง ๆ ไม่ใช่วันละ ๑๕ แพ อย่างที่เดือนสามารถจะปล่อยระบายส่งมาได้ บางวันมา ๑๐๐ แพ บางวันมา ๖๐ แพ บางวันมา ๓๕ แพ บางวันมาเท่าไรก็ตามใจ แล้วมันจะมีคืบคั้งกันแค่นี้ ท่านประธาน ๆ ก็คงจะทราบ ถ้าท่านประธาน ๆ จะมีโอกาส ข้าพเจ้าได้ไปเห็นมากับตาแล้ว รู้ดีว่าเพี้ยนกับคั้งจนสุดลูกหูลูกตาเป็นต้น ก็เมื่อเช่นนั้นไม่เรามาจากทางเหนือไม่ได้ โรงเลื่อยไม้โรงสีทางนี้ร้องว่าไม่มีไม้ ๆ หรือถ้ามีมาแต่เล็กน้อย ราคาไม้ก็ต้องขึ้นไป ค่าครองชีพของราษฎรในการก่อสร้างต่าง ๆ ก็แพงขึ้นใจหาย ท่านประธาน ๆ ก็คงจะทราบที่อยู่แล้ว ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราเชื่อได้ ของที่เราเห็นอยู่กับตาเรา ก็ยังเป็นอยู่ถึงเพียงนี้ ถ้าของที่เราไม่เห็นกับตานั่นแหละสิ่งที่เราคิดไม่ถึง นั้นจะไปแค่นี้จริงอยู่ข้าพเจ้าถือว่าการที่ฝ่ายธนาคารโลกจะให้เรากู้เงินนั้น เขาต้องมาสำรวจตรวจตราดู แต่ว่าเพื่อจะกันไม่ให้เงินเขาสาปสูญไปง่าย ๆ เขาก็ต้องวางยัตราดอกเบี้ยให้สูง ท่านประธาน ๆ ก็ย่อมทราบอยู่ดีแล้วว่า คนมีหลักฐานที่จะไปกู้เงินของใครเขา ดอกเบี้ยเขาก็เก็บด้วย เช่น ๓ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ๔ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ๖ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ก็เข้าไปจนถึง ๕^๓/_๕ เปอร์เซ็นต์อย่างนี้เป็นต้น จะทำให้เราต้องเสียดอกเบี้ยหนึ่งก็ราว ๆ ๑๑๕ ล้าน แล้วเมื่อเราจะต้องเสียดอกเบี้ยเช่นนั้น เราบอกว่าเราจะเอาไฟฟ้ามาใช้ให้ เมื่อที่ข้าพเจ้าได้พ้องท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาบอกว่า จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดลำพูนต่างก็ได้ใช้ไฟฟ้าจากเขื่อนยันต์ทั้งนั้น ข้าพเจ้าก็ลงไปเปิดดูรายงานผู้ชำนาญการ เขาบอกว่าเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย อะไรต่าง ๆ นี่ย่าไปหวังเลยในครั้งแรก มันขึ้นที่ ๓ ก่อน ท่านก็จะได้ใช้ไฟฟ้า ไม่ใช่ขึ้นแรก ขึ้นแรกก็กรุงเทพฯ พระมหานครและจังหวัดใกล้เคียงที่มีหวังได้ใช้เขื่อนยันต์ก่อน ส่วนจังหวัดอื่น ๆ นั้นมันเป็นแต่เพียงเหมือนกับว่าเขาเอาหัวผักกาดแดงหล่อไว้ แล้วก็จะได้ช่วยกันเขมือบให้ข้าพเจ้าทราบดีว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นั้น ผลที่เราจะได้จริงมันจะได้เห็นกันละ เพราะข้าพเจ้าจึงไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะมีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องรีบเสนอพระราชบัญญัตินี้ ในครั้งนี้เข้ามาให้เสนอพระราชบัญญัตินี้เข้ามา ข้าพเจ้าคิด คงเกี่ยวกับปัญหาเงินนั่นเอง เงินแปลว่าอย่างไร ธรรมชาติผู้ที่จะให้เรากู้เงินนั้น ถ้าเขาไม่เชื่อมือหรือเจตนาหรืออะไรของผู้กู้แล้ว เขาก็ต้องวางเงื่อนไขให้มันคงแน่นอนหนำซ้ำวางเงื่อนไขอย่างไรรู้ก็ต้องวางไว้บอกว่า ทรัพย์สินที่รัฐบาลยังไม่ควม

ตราใบโคที่รัฐบาลยังไม่ได้แสดงการผูกพันของคนที่จะไม่เข้าไปยุ่งย่ามในกิจการของเขา เพราะเขาเคยให้เรากู้เงินมาสำหรับการระไฟ การทำเรือ และแม้แต่เขียนสัญญา เขาก็ให้มาแล้ว เงื่อนไขต่าง ๆ เขาไม่ค่อยมีมากอย่างนี้ แต่มาคราวนี้ถ้าท่านสมาชิกทั้งหลายจะลงไปเปิดดูที่มาตรา ๒๖ ข้าพเจ้าขอเรียนย้ำอ่านเรียนท่านประธาน ฯ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเราจะได้เห็นว่ามันเป็นอย่างไร “มาตรา ๒๖ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ต้องห้ามมิให้ เป็นประธานกรรมการ หรือ กรรมการคือ

(๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับการไฟฟ้าอันนี้ หรือในกิจการที่จะกระทำให้แก่การไฟฟ้าอันนี้ ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทที่กระทำการ อัน มี ส่วน ได้ เสีย เช่นว่านั้น

(๒) เป็นพนักงานของการไฟฟ้าอันนี้ นอกจากผู้ว่าการ หรือ

(๓) เป็นผู้มีตำแหน่งการเมือง

ท่านเห็นไหมแล้วว่าเงื่อนไขอันที่ ๓ ท่านเกิดดูให้ตีเขาตอบหน้าเราจากที่เดี๋ยวกว่า คราวก่อนลื้อกู้เงิน บ๊วยไปแล้วทำไม่ได้ คราวนี้ต้องผูกมัดให้อยู่ อันที่ ๓ เป็นต้น ท่านประธาน ฯ จะกรุณาพลิกดูมาตรา ๓๒ อีกก็จะได้เห็นว่าผู้ที่จะเป็นผู้ว่าการนั้นต้องไม่มีลักษณะอันที่ ๓ นี้ ก็คือมี ๒ อัน อันที่ ๑ เหมือนอันแรก อันที่ ๒ เป็นข้าราชการประจำหรือเป็นผู้มีตำแหน่งผู้ว่าการ แสดงว่าธนาคารโลกก็ไม่มีผลประโยชน์ที่จะให้เราเอาข้าราชการประจำไปกินอีกตำแหน่งหนึ่งบ้าง หรือข้าราชการการเมืองไปเพิ่มพูนบารมีศรีสุข ชื่อเป็นอันดับที่ ๓ เป็นผู้ไม่อาจทำงานให้เต็มที่ เวลาเก็บเงินไฟฟ้าอันนี้ เมื่อข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อเขาผูกมัดเช่นนี้ ไม่เพียงแต่ว่าเป็นการผูกมัดเงื่อนไขเท่านั้น ยังเป็นการชักเตือนให้รัฐบาลพึงสำนึกไว้ว่า ในการที่จะทำอะไรที่เป็นปัญหาเทคนิคนั้น ไม่ควรจะไปปล่อยข้าราชการของรัฐบาลเข้าไปยุ่งย่ามหรือไม่ควรจะต้องตั้ง ๒ หน้าที ๓ หน้าที เพื่อจะได้ทำได้หลายตำแหน่ง คล้าย ๆ กับว่าขอให้มีคนตั้ง เป็นได้ทั้งนั้น อันนี้เป็นปัญหาสำคัญ เขาจะคิดว่าเมื่อธนาคารโลกอุดหนุนให้บริหารมาถึงเพียงนี้แล้ว ข้าพเจ้ามองไม่เห็นว่าจะมีความจำเป็นอะไรนักหนาที่จะต้องเร่งเราให้สร้างเงื่อนไขในวันนี้ เช้าวันนี้ อย่างด่วนจื้ออย่างนี้ แม้สมานนี้จะให้ทุนมิตีไปอย่างน้อย ๖ ปี ถึง ๑๐ ปี หรือ ๑๕ ปี

กว่าเขื่อนทั้งหมดถึงจะสำเร็จไปตามรูป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าท่านที่จะทำอะไร
นั้น สภา ฯ ควรจะได้มีเวลาทบทวนใคร่ครวญซึ่งดูว่าสิ่งใดสมควรไม่สมควร ไม่
ใช่ว่าพอเสนออะไรมาปั๊บ ๒,๐๐๐ ล้านบาทยกมือพร้อมกันหมด ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น
เราไม่ใช่ทำหน้าที่ผู้แทนราษฎรของเราเต็มบริบูรณ์ การที่จะนำประเทศให้ลุกขึ้น
เป็นเงิน ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ ล้านนั้น ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะพิจารณาเพียง ๒-๓ นาที
แล้วก็ตกลงกันได้ ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลมอบเรื่องนี้ให้สภาผู้แทนราษฎรให้เขามี
โอกาสกันกว่าต่าง ๆ สักเดือน ๒ เดือน ๓ เดือน ๖ เดือน ถ้าเช่นนั้นรัฐบาลมีหวัง
จะทำแน่ ถ้ารัฐบาลจะเอาแบบนี้ สักเอาเผากินกันให้สภา ฯ เข้าวันนี้ และ
บ่ายวันนี้เป็นรวบเดียวหมดอย่างนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีสมาชิกสภา ฯ ที่เคารพตนเอง
ไหนเลยจะสนับสนุนกับโครงการนี้เป็นแน่

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านผู้
เป็นประธาน ฯ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ โดยที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ได้รับหน้าที่
ให้พิจารณาการเงินรายนี้ ก็เนื่องจากนโยบายในอันที่จะสร้างเขื่อนขึ้นนั้น ได้ใช้
เวลาพิจารณาดำรวจตรวจตราด้วยทั้งนายช่างของธนาคารโลกและของอเมริกัน คือบิว-
โร ออฟรีเซลเมชัน (Bureau) ที่ได้วางโครงการไว้ให้ บัดนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นก็มี
ว่าเขื่อนขึ้นขึ้นหรือเขื่อนภูมิพลนี้ จะเป็นประโยชน์แก่คนไทยหรือไม่ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งก็บังเอิญว่าธรรมชาติได้ช่วยเรา เราจึงต้องใช้ระยะเวลาขึ้นเพื่อประโยชน์
แห่งประชาชนคนไทยของเรา ในอันที่จะประกอบอุตสาหกรรมกสิกรรม การกสิกรรม
กสิกรรม และต้องมีอาณาเขตกว้างขวางถึง ๓๖ จังหวัด จึงอยู่ครั้งแรกนั้นก็อาจจะไม่ถึง
เชียงใหม่ ซึ่งได้เดินลงมาทางใต้ก่อน เพราะการสร้างไฟฟ้าเช่นนี้ อันที่จะทำให้
พร้อมกันนั้นก็ย่อมเป็นไปได้ ด้วยเหตุอย่างนี้ถ้าเราไม่เริ่มต้นเสียบัดนี้ รอ
ไปก็จะเสียเวลามาก และเวลา ๖ ปีก็จะขยายไกลออกไปทุกที พูดถึงการที่ว่าอีก
ข้อหนึ่งท่านก็ทรงเป็นห่วงเรื่องการเงิน ทางรัฐบาลก็ได้ชี้แจงฐานะการเงินให้ท่าน
สมาชิกทุกท่านได้ทราบไว้แล้ว ก็คงไม่มีความเป็นห่วงอะไร

อีกประการหนึ่ง ท่านอาจารย์สุกิจ ฯ เป็นห่วงในเรื่องเทคนิค สำหรับ
ข้อนี้ ทางรัฐบาลได้ระมัดระวังอย่างยิ่ง และถึงแม้ว่าเขื่อนที่มาจากอเมริกาที่มา
สำรวจทุกก็ได้มีความระมัดระวังอย่างยิ่งในอันที่ได้มีสถิติที่จะตรวจน้ำ และกำลังน้ำ
ซึ่งพอจะจัดทำได้ มิใช่ที่เราทำไปโดยปราศจากความรอบคอบก็หาไม่ได้ ซึ่งเป็น

การคดหมายหน้าว่าจะเป็นอย่างนั้นจะเป็นอย่างนี้ กระผมเองก็อยากจะยืนยันว่า พวกเราได้ใช้ความระมัดระวังโอบรอบขอบตลอดจนนายช่างทั้งหลายนี้ และการกู้เงินธนาคารโลกเพื่อการบูรณะและพัฒนาการที่ท่านทั้งหลายก็ได้ทราบแล้ว การกู้เงินจากธนาคารนี้ธนาคารย่อมมีความหวังต่อ ประเทศ ที่กู้เงิน ไปมิใช่ว่ากู้ ไป แล้วกิจการอันนั้นเหลวแหลกก็หาไม่ได้ ด้วยเหตุผลอย่างนั้น การร่างกฎหมายคงที่กล่าวมาเมื่ออื่นเราได้ปรึกษาหารือกันแล้ว ผมคิดว่าการร่างกฎหมายในรายนี้นั้น ไม่ได้เป็นการเสียเปรียบได้เปรียบอะไรกันเลย เป็นการระมัดระวังเพื่อให้เชื่อนยันนี้สำเร็จไปด้วยความเรียบร้อย

อีกประการหนึ่ง ที่ท่านว่าการร่างกฎหมายเช่นนี้ คือให้ไปลดแห่งการยึดนี้ ก็โดยเราถือว่าทรัพย์สินอันนี้เป็นของรัฐมิใช่ของผู้หนึ่งผู้ใดที่จะมากระทำการยึดได้ เหตุใดเราจึงจำเป็นต้องเสนอกฎหมายฉบับนี้ กระผมใคร่จะขอทราบเรียนด้วยเหตุผลว่า เราได้เจรจาเริ่มแรกมาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ก็เป็นการตกลงกันแล้ว ด้วยเหตุผลที่ว่าถ้าเราไม่รีบเสียโดยเร็วก็เกรงว่าเงินจำนวนนี้เขาอาจจะไปใช้จ่าย ที่อื่นเสียก่อน กระผมเองก็เสียใจเหมือนกันที่เรียนว่า ดอกเบี้ยนั้นได้ขึ้นมาเป็น ๕% เปอร์เซนต์เมื่อฟังก์แล้วก็รู้สึกว่าจะแพง แต่ว่าจะทำอย่างไรได้ เมื่อมันเป็นไปในฐานะการเงินทั่วโลก ในตลาดโลกเช่นนี้ก็หวังว่า ๕% เปอร์เซนต์นั้น เมื่อเราคำนึงถึงรายได้จากเขื่อนไฟฟ้ามันก็จะมองเห็นได้ว่าเขื่อนไฟฟ้าพอที่จะทำประโยชน์ และส่งใช้หนี้เขาได้ และหนี้ราย ๖๖ ล้านนั้น เราจะเริ่มเสียดอกเบี้ยเมื่อปีที่ ๖ และจากปีที่ ๖ อีก ๒๕ ปี เป็นการผ่อนส่งกันครบถ้วน เพราะฉะนั้นเราก็หวังว่าในปีที่ ๖ นี้ก็พอที่เราจะเริ่มดำเนินการได้แล้ว ซึ่งกระผมก็คิดว่านี่ก็เป็นความเคอะเพื่ออย่างยิ่งของธนาคารโลก จึงหวังว่าท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะไม่ปฏิเสธในการที่จะได้ประโยชน์จากเชื่อนยันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม้แต่อจารย์สุกิจ ฯ เองถึงแม้จะได้รับเข้าไปหน่อย สำหรับเชิงใหม่ ผมยังไกลไปกว่านั้นคือเชียงราย เพราะฉะนั้นจึงหวังว่าท่านได้เรื่องอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ในใจจริงท่านคงไม่เห็นเช่นนั้น เพราะท่านเป็นหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน ก็จำเป็นต้องอยู่ ผมขอประทานโทษอาจารย์สุกิจ ฯ ด้วย นี่เป็นคำแถลงของกระทรวงการคลัง

นายเทพ โชติณัฐ (ศรีสะเกษ) : ก่อนอื่นผมขอท้วงรัฐบาลว่า การกระทรวงมหาดไทยที่อ้างไปถึงว่า บัดนี้โลกได้วิวัฒนาการมาถึงขั้นแรงงานแล้ว

และเขาไม่ใช้แรงงานกันอย่างสัตว์เดียวิจฉาน ความจริงท่านไม่น่าจะพูดเลยเพราะเหตุว่าท่านนั้น ไม่เคยไป ประเทศที่เขา อ้างกันว่า จะเป็น คอมมิวนิสต์หรือ อะไรก็ แล้วแต่ ท่านก็เอามาอ้าง ท่านอ้างโดยเขาเล่ามาตามรายงานของหนังสือของอีกฝ่ายหนึ่ง มันไม่ใช่เรื่องหรือ ท่านเคยไปเห็นเขาหรือ เขาใช้แรงงานกันอย่างนั้นหรือ นี่ท่านพูดอย่างนี้เป็นการทำลายสัมพันธ์ไมตรีต่อรัสเซียและยูโกสลาเวีย ผมเห็นว่าท่านกล่าวไม่ถูก ขอพูดท่านเฉพาะเรื่องนี้ ยิ่งไปกว่านั้นรัฐมนตรีหลายท่านรวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรี บอกว่า โดยเฉพาะนายแคล้วชอโทษ เลขาธิการของข้าพเจ้าซึ่งอ้างว่าพรรคนี้ใน อนาคตจะดำเนินอุตสาหกรรมและมีหลักเศรษฐกิจก่อนอื่น ทำไมจะมาค้านหลัก อุตสาหกรรมของรัฐบาลไทยปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าไม่ได้ปฏิเสธเรื่องอุตสาหกรรมนี้ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราพร้อมที่จะทำ แต่ขอให้ทำด้วยมีเหตุผลและมีหลักเกณฑ์ ไม่ใช่ว่าถึงอะไร ๆ ก็จะทำ ซึ่งประเดี๋ยวข้าพเจ้าจะอธิบายต่อไปว่า อุตสาหกรรม ปัจจุบันนี้มันเป็นอย่างไร แล้วยิ่งไปกว่านั้นรัฐมนตรีช่วยเกษตร บอกว่า การกู้เงิน นั้นมันเป็นแนวคิดของรัฐบาล เขาจึงให้กู้ ข้าพเจ้าไม่เถียงแต่ว่าคงหัวหน้สทหุมิ ได้บอกแล้วว่า เราให้ดอกเบี้ยเขาแพง ๆ เขาก็ให้ อย่างเช่นทุกวันนี้ร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๒๐ ไม่มีหลักประกัน หรือมีหลักประกันบ้างเล็กน้อยมันก็ได้ ก็กู้เมื่อไรก็ได้ แต่ที่นี้ปัญหาว่ากู้มาแล้วก็ได้ดอกเบี้ยถูกพอสมควรไม่ถึงกับจะทอนทานไม่ไหว แล้วก็เอามาบริหารงาน เอามาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนเต็มหมดทุกบาท ทุกสตางค์ นั้นเราจะสนับสนุน ไม่ใช่ว่าประเดี๋ยวจะอวดทีบอกว่า ขอโทษ ขอถอน ก็ได้ อวดดีมันจะขยายไป คือว่า เมื่อท่านได้เป็นรัฐบาลขึ้นมาละ ท่านจะไม่ทำ อย่างนั้นหรือ ข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธหรอก ทุกคนที่หากจะขยายงานในสิ่งซึ่งจะเป็น ประโยชน์ต่อบ้านเมืองต่อสิ่งทั้งหลายแล้ว ใคร ๆ ก็ต้องทำอย่างนี้เหมือนกัน แต่ ที่นี้ทุกวันนี้เขาประนามรัฐบาลอยู่ตลอดเวลาเพราะอะไร เพราะการกู้เงินมานั้น มันไม่ได้ผลเต็มบาท บาทหนึ่งเราใช้ก็สทางค์ที่เป็นผลให้ประชาชนเขาเห็น แล้วสิ่ง เหล่านี้มันสูญเสียไปไหน นี่เป็นปัญหาที่เขากล่าวหากันอยู่รัฐบาลจะแก้ด้วย วิธีใด เพราะฉะนั้นเขาจึงคัดค้านใน การกู้เงินตั้ง ๒,๐๐๐ ล้าน รวมดอกเบี้ย เข้าแล้ว ๒๕ ปีจะเป็นดอกเบี้ยเข้าอีกเกือบ ๑,๐๐๐ ล้าน เป็นอย่างนั้นอีก เมื่อหักคืน มาแล้วก็ตาม ดอกเบี้ย ๒๕ ปีนี้เป็นอีกเกือบ ๑,๐๐๐ ล้าน แล้วนี้เป็นโครงการขึ้น

แรกเท่านั้น แล้วถึง ๒-๓ โครงการจะสำเร็จจะเป็นเงินถึง ๔-๕,๐๐๐ ล้าน แล้ว
 ในขณะเดียวกันท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอ้างเสียด้วย โลกวิวัฒนาการ
 มาจนถึงขั้นแรงงานจนบัดนี้จากstimulus เป็นstimulus จากstimulus เป็นกังหันไอน้ำ และ
 รับเสียด้วยว่าบัดนี้เขามีนิวเคลียสกันแล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านจะทราบได้หรือไม่ว่า
 ในอนาคตต่อไปโครงการนี้ก็จะเสร็จนับสิบ ๆ ปี อย่างน้อย ๑๕ ปี ถึงขั้นนั้น
 อ้ายกังหันไอน้ำนั้นมันจะเป็นของหล้าสมัยไป ทว่านิวเคลียสในขณะนี้กำลังเจริญ
 งอกงามท่านจึงไม่คิด สมมติว่าเราจะสร้างโรงงานไฟฟ้าด้วยนิวเคลียสจะเป็นใครช่วย
 ก็ตาม ในโลกนี้ถ้าเขาจะช่วยให้ ทุ่มเงินไปสัก ๒,๐๐๐ ล้านขณะนั้นอย่างนี้ โดยไม่ต้อง
 ไปตัดป่า โดยไม่ต้องทำให้ทรัพยากรของชาติสูญเสียไปด้วยโดยกันครหา ร้อยแปดพัน
 ประการ ใครจะกินเปล่าหรือไม่ก็ตามที่ อย่างนั้นมันจะไม่ดีกว่าหรือ นี่ขอให้ผู้แทนทั้ง
 หลายและท่านประธานฯ ได้โปรดก็ดักด้วยสมองโดยปกติชนธรรมดานี้แหละไม่ต้องมี
 ทางเทคนิคที่ไหนหรือกว่าเราสร้างนิวเคลียสขณะนี้ ถ้าหากสามารถจะลงทุนสัก ๒,๐๐๐
 ล้านปัจจุบันนี้สร้างภายใน ๒-๓ ปีมันก็เสร็จ แล้วไม่ต้องเสียอะไรด้วยก็ได้กำลังไฟฟ้า
 มาอุตสาหกรรมร้อยแปดพันประการมา แล้วมันจะได้ผลสมกันใหม่ ซึ่งนานาประเทศ
 ปัจจุบันนี้วิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่ สดุดันก็ได้รับ ร้องกันว่านิวเคลียสนี้แม้ว่าจะลง
 ทุนชั้น
 แรกมาก แต่มันก็ใช้ประโยชน์ ได้นานา แล้วในสมัยอีก ๑๐ ปีต่อไป อีก ๑๕ ปี
 ต่อไป กังหันไอน้ำนั้นมันจะได้ผลอะไร นี่แหละเป็นปัญหาซึ่งจะต้องขบคิดกันให้
 หนักว่า การจะสร้างกังหันไอน้ำนี้ต้องลงทุนเป็นอย่างน้อยข้าพเจ้าเข้าใจว่า ๔-๕,๐๐๐
 ล้านบาท เมื่อสำเร็จโครงการแล้วก็ทำลายป่าไม่ไปอีก ซึ่งป่าไม้ของเราก็กระทรวง
 เกษตรเอง กรมป่าไม้ต่างคนต่างที่จะรักษาป่าไม้ไว้ แต่คราวนี้กระทรวงเกษตรก็
 เกิดเห็นมาด้วย ขอให้ตัดป่าเสียเถอะ ซึ่งเราก็รักษากันเป็นถ่ายเป็นกอง แล้วต่อไป
 ลกหลานก็ไม่มีป่าใช้ อันนี้เป็นเรื่องซึ่งน่าคิดอีกอันหนึ่ง นอกจากนั้นโครงการของ
 รัฐบาลซึ่งทำมาแล้วนั้นมันเป็นเครื่องชี้ เพราะเหตุว่าที่เราทั้งหลายที่เป็นฝ่ายค้าน
 ไม่เห็นด้วยกับพระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุว่าปัจจุบันนี้โครงการที่รัฐบาลนี้ได้สร้าง
 มานั้น แม้ถึงจะไม่ใช้รัฐบาลนี้ เพราะรัฐบาลนี้ดำเนินงานมาเพียง ๕-๖ เดือน
 แต่ต้องถือว่าเป็นรัฐบาลของมณฑลคึกคักซึ่งดำเนินงานกันมาหลายปีแล้ว ฉะนั้น ข้า
 ถ้าหากรัฐบาลนี้จะปฏิเสธก็ไม่ถูก เพราะท่านนายกฯ อ้างเสมอว่า รัฐบาลของ
 พรรคมณฑลคึกคัก เพราะฉะนั้นข้อที่ประเด็นเรื่องนี้เสียว่า รัฐบาลมณฑลคึกคักดำเนิน

งานมา ๕ ปีแล้ว ด้วยเหตุนี้เองโครงการทั้งหลายที่ดำเนินมาทุกอย่างนั้นเอาโครงการ
ตั้งแต่ทำเรือ ตั้งแต่เขื่อนชัยนาท ตั้งทำนบกั้นน้ำสกลุมิกถ่วงมาแล้วจนกระทั่งบริษัท
ส่งเสริมเศรษฐกิจ นั้นเห็นหรือไม่ว่าผลทำให้ประชาชนทุกวันนี้เขาต้องโงมที่รัฐบาล
อยู่เรื่อยและบอกว่ารัฐบาลอย่างไรอย่างนี้ รัฐบาลเองก็ปวดหัว เพราะเหตุว่าทำดี
แทบตาย ออกสาคูเงินกู้ทองเขามาค้าประกันเขาบ้าง อะไรเขาบ้าง แต่สุดท้ายสิ่ง
เหล่านี้จะเรียกได้ว่าไม่เป็นผลเลยมิเป็นผลขึ้นมาไม่ก็สับเปอร์เซ็นต์เท่านั้นจากผลที่สิ่ง
ผลเล็กไว้ แม้แต่บริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจเองนี้แหละยังจะต้องไปกู้เขาก ๓๐๐ ล้าน
เพื่อให้รัฐบาลค้าประกันอีก ทั้ง ๆ ที่ค้าประกันมาแล้ว ๖๐๐ ล้านไม่ใช่ ๒๐๐ ล้าน
รัฐมนตรีคลัง ๆ เองก็อดักบอกว่า เอ ๖๐๐ ล้านทำอย่างไรได้ก็ยังไม่ได้ ใช้เขา
บ้านนั้นมันก็ขาดทุนต้องเขาก ๓๐๐ ล้านเป็น ๘๐๐ ล้านเข้ามาแล้วทำอย่างไร นี่
แสดงให้เห็นว่าไม่ใช่แต่โครงการอย่างเดียว แม้แต่อุตสาหกรรมอื่น ๆ รัฐบาลนี้อ้าง
อย่างสวยงามว่า ถ้าโครงการเขื่อนการไฟฟ้าเขื่อนหรือเขื่อนภูมิพลนี้สำเร็จเรียบร้อย
แล้ว เมืองไทยนี่จะเป็นเมืองอุตสาหกรรมเขื่อนอยู่เลย เขื่อนอังกฤษให้ได้อาย แต่ท่าน
เห็นหรือไม่ว่าปัจจุบันนี้อุตสาหกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ หลายอย่าง หลายหน หลายแห่ง
ได้รับการทำนุบำรุงเร่งรีบเรียบร้อยดีแล้วหรือ ทั้ง ๆ ที่มีพระราชบัญญัติส่งเสริม
อุตสาหกรรมอยู่ ทำได้สารพัด แต่ถึงกระนั้น บัดนี้ ขณะนี้โรงงานทอผ้า โรงงาน
ปั่นด้าย เกิดอดเวงกันแล้ว นี่สาเหตุอะไร รัฐมนตรี ฯ เศรษฐการปล่อยผ้าเข้ามา
เอาโรงงานปิดไม่มีงานทำ เพราะว่าแข่งกับผ้าตลาดนอกเขาไม่ได้ คุณภาพสู้เขา
ไม่ได้ โรงถลุงเหล็กซึ่งมีอยู่โรงเดียวในประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมหนัก นี่กำลัง
ร่อแร่แล้ว ถามว่าสาเหตุเพราะอะไร เหล็กเศษไม่มี สแครป (Scrap) ไม่มี เพราะ
เหตุว่าต้องเอาสแครปไปปน รัฐบาลปล่อยออกมาเสียอีกแล้ว บอกว่าได้ราคาดีกว่า
ขายโรงปูน เพียงราคาขายดีเศษเหล็กเท่านั้น แต่ท่านก็ไม่หว่านว่า เศษเหล็กที่
สำเร็จรูปเข้ามานั้นมันแพงอีกเท่าไร สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นรัฐบาลจะรับผิดชอบหรือ
ไม่ว่าไม่ได้ส่งเสริมอุตสาหกรรมเลย เพียงแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ เท่าที่มีอยู่ในกรุงเทพฯ
นี่แหละเท่าที่เห็น แล้วเมื่อไปถึงอุตสาหกรรมใหญ่โตซึ่งรับจากเขื่อนยันขึ้นขึ้นมา
อีกแล้วเอาอะไรไปหวัง มีหลักประกันอะไร ใครจะมาลงทุนเป็นร้อย ๆ พัน ๆ ล้าน
เขามีหลักประกันเช่นนั้นหรือ ที่รัฐบาลนี้ได้ประกาศแก่โลกทั้งหลายยกกว่า ขอให้
ชาวต่างชาติมาลงทุนในประเทศไทยเกิดจะส่งเสริมทุกอย่าง แล้วใครมา จะมีโรงงาน

นม โรงงานอะไรต่ออะไรเยอะแยะ สุดท้ายไม่มีใครกล้ามา เพราะการปฏิวัติ
ไม่สม่ำเสมอของรัฐบาลนี้ มือของรัฐบาลเองนั้นก็ไม่สามารถจะบังคับให้มันเห็นความ
รับผิดชอบได้เมื่อวานขึ้นนี้เพียงแค่เปิดพระราชบัญญัติปราบคอร์รัปชันอันเดียว ท่าน
นายกรัฐมนตรีก็ กระเทือน แล้วถึงกับ ต้องสั่งให้ รัฐมนตรี ออกจาก การค้า นั้น เพราะ
อะไร ท่านนายก ฯ เอ็งก็รับผิดชอบของท่านมีคอร์รัปชัน ไม่มีปัญหา และเราถือ
อภิสิทธิ์อย่างนั้นกันอยู่ตลอดเวลา บ้านเมืองมันจึงเป็นอย่างนี้ นี่แหละท่านประธานฯ
สิ่งซึ่งเราจะไม่เห็นด้วยนั้น คือเราเห็นว่าแม้ถึงจะทำงานก็ไม่ได้ผลตามที่หวัง และ
ไม่สามารถจะส่งเสริมบูรณะอุตสาหกรรมที่จะเกิดความขึ้นมา และแม้เงินของไฟฟ้าที่
อ้างว่าจะถูกเท่านั้นแต่ก็เป็นตามรายงานและเป็นการคาดฝันตั้งที่เข้ามาแล้วว่าโครง
การเจ้าพระยาล้มมาอันหนึ่งแล้ว นอกจากนั้นปัญหาเรื่องป่าไม้ นั้น ผมไม่อยากที่จะ
ไปยกขึ้นมากล่าวให้ยาวนัก เพราะเหตุว่าขณะนี้ทั้ง ๆ ที่พอเริ่มจะสร้างเขื่อนขึ้น
ก็เกิดปัญหาแรกขึ้นมาแล้ว ปัญหาป่าไม้เกิดจะมีคนชิงลักกันบ้าง เกิดจะมีคนวิ่งเก็บ
เช่นนั้นเช่นนั้น แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ระหว่างเขากล่าวหากัน ต่างคน
ต่างหากกันว่า คนนั้นจะอย่างนั้น คนนี้จะอย่างนั้น นี่ก็ยังคงอยู่ แต่ถึงอย่างไรจะอยู่ไป
หรือไม่อยู่ไปก็ตามที่เกิด รัฐบาลก็ต้องฟังเสียงและมองแล้วว่าพอเริ่มจะคลานก็มีเสียง
อย่างนั้นขึ้นเสียแล้ว จึงจะต้องระวังตัวและมัดให้ดี ถ้าหากว่าสมมติเผด็จการราช-
บัญญัติมันผ่านไป แต่ผมก็เชื่อว่าท่านสมาชิกทั้งหลายผู้ มีเกียรติก็คงจะเห็นด้วย
เหตุผลด้วยข้อเท็จจริงที่แถลงมาแล้วว่าพระราชบัญญัตินี้ควรยับยั้งไว้ก่อนไหม และ
ยิ่งไปกว่านั้น ในวงรัฐบาลเองก็เกิดมีวิกฤต ยังไม่แน่นอนนักว่าจะไปได้แค่ไหนอย่างไร
หรือไม่ อย่างไรตามที่เกิด คือว่าถ้าหากว่าสมมติรัฐบาลนี้เกิดมีคนฉวยขึ้นมา
ลาออกพรวดพราดโดยพระราชบัญญัตินี้ผ่านไปเสียแล้ว ทำอย่างไรเล่า รัฐบาลใหม่
นี้สมมติว่าถ้ามันเป็นไปได้ เขาเกิดมาเขาไม่รับพระราชบัญญัติขึ้นมาก็คงเกิดยุ่ง นี่
แหละจึงอยากจะขอร้องรัฐบาลให้ยับยั้งพระราชบัญญัตินี้ไว้เสียเถิด และขอให้เลื่อน
ไปเสีย อย่างน้อยก็ขอถอนกลับไปเสีย หรือการตกลงกับธนาคารโลกเขาแล้วไม่สำคัญ
นั่นเป็นหลักการ พระราชบัญญัติไม่ผ่านก็ต้องไม่กู้ หรือถ้าจะกู้กันได้จริง ๆ จะเอา
กันให้ ได้อย่างที่คงใจแล้ว เพราะว่าในโลกนี้ทำไม่ได้ ไม่มีนั้น เราทำไม่ได้ทั้งนั้น นั่นก็
ไม่เห็นเสียหายอะไร แต่อันนี้เราขอให้เอาไปตรึกตรองเสียให้ดีเถิด เพราะว่าฝ่ายค้าน
นั้นตรึกตรองกันมานานแล้ว นี่ไม่ใช่พูดว่าฝ่ายค้านแล้วต้องค้านตะป้นค้านตลอดกาล

โดยถูกคิดไม่รู้ ต้องคำนึงด้วยเหตุผล เราพูดขึ้นด้วยความบกพร่องให้ฟังให้ดูแล้ว
 จะได้แก้ไขที่หลัง แล้วยิ่งไปกว่านั้น ข้าพเจ้าทราบมากี่เป็นความจริงด้วย แม้แต่พรรค
 ของรัฐบาลเอง ในมณฑลคิลานนั้นในวันเสด็จพระราชบัญญัติเข้าอภิปรายในวันแรก
 ข้าพเจ้าทราบว่ามีสมาชิกหลายสิบคนที่ไม่เห็นด้วยจนกระทั่งวันนั้นไม่สามารถจะลง
 มติได้ ต้องโหม่อภิปรายกันในวันหลัง แต่ต่อมาถึงกลาง ปัญหาเรื่องหน้าหน้าพรรค
 หรือว่าเลขาธิการหรือกรรมการพรรคอะไรจะเอาให้ได้ พระราชบัญญัตินั้นมันก็ออกมา
 จากมณฑลคิลาน จึงได้ผ่านเข้ามาสู่สภาฯ นี้มันแสดงให้พินิจเห็นว่า แม้แต่ฝ่าย
 สนับสนุนของรัฐบาลเองนั้นก็ยังมีคนที่ไม่เห็นด้วย แต่ว่าว่าในทางระบอบมันให้หรือ
 ไม่ หรือว่าจะเป็นมารยาทนั้น ข้าพเจ้าก็เหลือที่จะเอา ก็แล้วแต่ท่านจะคิดเอาเอง
 แต่ว่าสิ่งเหล่านี้ ในการกู้เงินลงทุนกันถึงสามสี่พันล้าน ในที่สุดนั้น มันเป็นเรื่อง
 ใหญ่ของประชาชน เราจะต้องรับผิดชอบ และไม่ใช่ว่าผิดตรงไหนเพราะชั่วชีวิต
 เรานี้ด้วย มันต้องรับผิดชอบตลอดไปชั่วถึงลูกหลานอีก ยุทธะ ถ้ามันดีก็ เป็นโบว์
 แดง นี่ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่ถ้ามันเกิดร้ายขึ้นมาเจ้า ซึ่งมันอาจจะร้ายได้ และมัน
 เคยร้ายมาแล้ว และยิ่งไปกว่านั้น รวนจีนนี้ รองประธานาธิบดียูโกสลาเวียเข้ามา
 เขาก็มาเจรจาการค้า การเศรษฐกิจกับประเทศไทยทั้งประเทศไทยเองก็ต้องต้อนรับเขา
 เพราะเหตุว่าเขาก็มีพันธมิตรมีทุกที่นี้ และดูเหมือนจะเป็นคราวแรกที่
 ประเทศนี้ซึ่งอยู่ในเครือของคอมมิวนิสต์ ซึ่งเขาเป็นอิสระ ไม่ใช่เข้าไปขึ้นกับใคร
 เขาก็อ้างตัวเขาว่าเป็นเช่นนั้น เขาก็มาเจรจา เขายังบอกว่าการกู้เงินนั้นดอกเบี้ย
 อย่างสูงที่สุดนั้นก็ร้อยละสองครึ่ง และเร็ว ๆ นี้รัสเซียก็ให้ซีเรียก็ไปร้อยละสอง
 นี่แหละท่านประธาน ฯ ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าหัวแดง หัวดำ หัวขาว หัวอะไรไม่รู้ ใคร
 จะว่าข้าพเจ้าเป็นหัวอะไรก็ช่าง แต่ข้าพเจ้าถือว่าข้าพเจ้านั้นเป็นหัวประชาชน ใคร
 จะเป็นอย่างไรแต่ไหน ข้าพเจ้าไม่ทราบ ชื่อที่อ้างจะอ้างว่าเป็นอะไร มัน
 เพียงสมมติชื่อขึ้น บุคคลนั้นประพฤติเป็นอย่างไร ทำอย่างไร คิดเห็นอย่างไร
 นั้นเป็นเรื่องจริง อย่างมาบ้ายสังเคศ ก็อย่างคนนั้นเป็นอย่างนั้น คนนี้เป็น
 อย่างนี้ โธนี่ทั้งโลก ประเด็นถึงการต่างประเทศก็อภิปรายกันในเวลาอภิปราย
 ทั่วไปหรอก ด้วยเหตุนี้เองข้าพเจ้าถือว่ารัฐบาลนี้พยายามลดต่อกับทุก ที่มี
 อยู่ในประเทศนี้ ไม่ต้องเอาเมืองจีน ฯ ไม่มีเหตุ เราจากนั้นไม่ได้ นั่นพูดตาม ๆ
 แล้ว ๆ เอาเท่าที่มีอยู่ในเมืองไทย ทั้งรัสเซีย ทั้งยูโกสลาเวีย ท่านเคยเจรจากับ

เขาบ้างหรือเปล่าถึงปัญหาเรื่องโครงการใหญ่ ๆ อย่างนี้ จะพัฒนาการเศรษฐกิจทุก
ด้านทุกมุมนี้ ถ้าท่านไม่ทึชรี ท่านถือว่าประเทศที่มีพันธมิตรกันแล้ว เรา
พูดกันได้ พบกันได้ ตกลงกันได้ ทำสัญญากันได้แล้วมันก็ไปได้ แต่นี่ท่านก็ไม่
เอา เพราะท่านไปถือค่ายฝ่ายตะวันตกเสียแต่ด้านเดียว จึงเป็นผลให้เสียค่าดอกเบี้ย
ถึงร้อยละ ๕^๓ แล้วก็จะเป็ผลมารตกอยู่กับประชาชน นี่แหละที่ข้าพเจ้าไม่ยอม
เห็นด้วยในการที่จะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ดังที่ ได้กล่าวมาแล้ว

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบว่า ในเรื่องการกู้เงินนั้น และรัฐบาล
ได้พยายามที่จะเสียดอกเบี้ยให้น้อยที่สุด แต่ดอกเบี้ยที่ธนาคารโลกกำหนดมานี้เป็น
ราคาของตลาดโลกทั่วไป ไม่ใช่ว่ารัฐบาลไทยเสียเปรียบแต่ประการหนึ่งประการใด
ทั้งนี้ ประเทศอื่น ๆ ได้กู้เงินจากธนาคารโลกนี้ ไปเสียดอกเบี้ยเท่าไรเขาก็เสียเท่านั้น
ธนาคารโลกนี้แม้แต่ประเทศซึ่งอยู่ในฝ่ายแดงก็เข้าถือหุ้นส่วนด้วยเช่นเดียวกัน ใน
การที่ท่านสมาชิกฝ่ายค้านบอกว่า ทำไมเราไม่เจรจาไปกู้เงินกับรัสเซียบ้างอะไรบ้าง
ข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นความคิดที่ดี เพราะทุกคนเรานี้ก็ควรที่จะวิ่งเต้นหาเงินทุนต่าง ๆ
หลายๆทาง แม้แต่ว่าการค้าเหล็กอะไรต่างๆ ในประเทศไทย ซึ่งคุณเทพ วัชรวิทย์เวลานี้
ก็มาจากจีนแดงราคาถูกข้าพเจ้าก็เห็นด้วย เมื่อมีเหล็กราคาถูกเข้ามา คุณเทพฯ ก็มีสวน
ที่นำเข้ามา ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยว่าในตลาดนั้นราคาเหล็กหรือเชียงกงนั้นก็ประกอบการ
อุตสาหกรรมเล็กๆ น้อย ๆ มาก แต่ประเทศรัสเซีย ท่านประธานฯ ที่เคารพคงจะจด
จำในเรื่องเชื่อนอัสวานได้ เชื่อนอัสวานนี้ประเทศอียิปต์ค้นพบที่จะทำฝั้นฝประเทศ
ในอียิปต์ให้อุดมสมบูรณ์ไปด้วยฝาย เพราะอียิปต์มีฝั้นฝแสดงตลอดที่ อียิปต์นั้น
ได้พยายามจะห้เงินเพื่อสร้างเชื่อนอัสวานนี้ ในที่สุดก็ไม่ได้ ๆ อียิปต์ก็หาวิธี
การต่าง ๆ จนเกิดสงครามขึ้นในสุเอซ ซึ่งท่านที่เคารพทั้งหลายก็คงจะทราบแล้ว
ว่าสาเหตุนั้นก็คงจะมาจากเชื่อนอัสวาน ในขณะเดียวกัน ประเทศรัสเซียซึ่งท่านผู้มี
เกียรติได้เสนอว่าเราควรจะไปติดต่อกับอียิปต์นั้น รัสเซียเขาบอกว่าได้ กู้ได้แต่เขาเครื่องบิน
รบมาก่อน เรือดำน้ำมาก่อน เพื่อบอกกันคลองสุเอซให้แข็งแรงแล้วจึงจะพูดกัน
เรื่องเชื่อนอัสวาน ๆ นั้นก็ให้ แต่ว่าจำเป็นที่จะต้องเอาฝายของอียิปต์นั้นไปจำนำนับ
เวลาถึง ๑๐ ปีขึ้นไป บัดนี้อียิปต์นั้นการเงินในต่างประเทศนั้นไม่มี ภาษีของ
จากต่างประเทศไม่ได้ ข้าพเจ้าเคยสั่งซื้อจากประเทศอียิปต์เพื่อจะตรวจสอบดูว่า

ในประเทศอียิปต์นั้นมันมีสินค้าบริบูรณ์หรือไม่ แต่ก็ปรากฏว่าไม่มี เพราะฉะนั้น
ถ้าท่านทั้งหลายนี้คล้ายตามที่จะไปกู้เงินรัสเซียแล้ว ข้าพเจ้าก็เกรงว่าจะได้เครื่อง
รบกลับเข้ามาอีก ก็ทำให้หนักงบประมาณแผ่นดินหรือไม่เช่นนั้นก็จะตึงเอาข้าว
ของชาวนาประเทศไทยนี้ ไปประกันต่อประเทศรัสเซียเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น
ปัญหาในรัฐบาล ก็จึงเห็นว่าเมื่อเราได้เป็นสมาชิกของธนาคารโลก ซึ่งธนาคารโลก
นี้ฝ่ายเราก็ได้เข้าเป็นสมาชิกหลายประเทศเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราได้กู้
เงินจากธนาคารโลกนี้ เป็นของที่ถูกต้อง ส่วนตอนนี้นั้นก็เป็นไปตามตลาดโลก มี
ท่านรัฐมนตรี ฯ ผู้หนึ่งได้อธิบาย ถึงเรื่องเขียนสัญญาว่าใช้งานใช้การไม่ได้ ไม่มี
ผลคุ้มค่า บัดนี้รัฐบาลก็ไปสร้างเขื่อนขึ้นอีก ข้าพเจ้าขอเรียกว่าโครงการชลประทาน
นั้นวิธีที่ปฏิบัติที่ถูกต้องนั้นเขาต้องทำจากปากแม่น้ำ เพราะฉะนั้นโครงการของชล-
ประทานนั้นในตอนต้นก็ได้ปิดห้วยหนองคลองบึงบาง ซึ่งเชื่อมต่อกับแม่น้ำเจ้าพระ-
ยานับตั้งแต่จังหวัดสมุทรปราการขึ้นไปในลุ่มแม่น้ำนครชัยศรีและลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา
ขึ้นไปในชั้นที่สุดก็ทำเป็นเขื่อนชัยนาท เขื่อนชัยนาทนี้ ในโครงการก็มีต่อไปว่า ถ้า
จะให้ ได้ผลคุ้มค่าและมีผลที่จะเก็บน้ำได้มากแล้ว ก็จำเป็นจะต้องสร้างเขื่อนขึ้น
ต่อไป ทั้งนี้เป็นโครงการมาตั้งแต่รัชกาลที่ ๖ แล้ว และประเทศที่เจริญไปด้วย
การชลประทานและประเทศที่เจริญด้วยอุตสาหกรรมนั้นจึงเห็นได้ว่าน้ำนั้น เขาเก็บไว้
และน้ำนั้นมีค่ายิ่งกว่าทองคำ เพราะฉะนั้นวิถีทางใดที่จะทำให้ให้น้ำนั้นตกอยู่ในประเทศ
ได้มากที่สุดแล้วเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา เพราะฉะนั้นโครงการเขื่อนขึ้นนี้เมื่อเก็บน้ำ
ได้มากมายเช่นนั้นแล้ว ก็นอกจากจะเป็นประโยชน์แก่พลังงานไฟฟ้าและการกสิกรรม
แล้ว ท่านประธาน ฯ ก็เห็นได้ว่าเราสามารถเก็บน้ำได้เท่าไร นั่นเป็นลักษณะพึง
ประสงค์ของประเทศเช่นเดียวกัน เพราะน้ำนั้นมีค่ายิ่งกว่าทอง เพราะเหตุว่า
ทองนั้นสามารถขุดกันได้ ส่วนน้ำนั้นอย่างเช่นใน ๔๐ ปีมาแล้วประเทศไทยเราได้
เคยประสบความแห้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๐ บัดนี้มาถึง พ.ศ. ๒๕๐๐ ก็มีการแห้งแล้งซึ่ง
เราจะต้องแก้ไขไปด้วยการเก็บน้ำไว้ในแผ่นดินให้มากที่สุดจึงจะเป็นประโยชน์ ท่าน
อธิบดีกรมทรัพย์ ฯ ได้พูดว่ารัฐบาลนี้ทำอะไรเลอะเทอะไม่มีโครงการ ข้าพเจ้าก็เฝ้า
มองดูรัฐมนตรี ฯ ผู้ที่มาแต่ก่อนเหมือนกันว่าท่านเป็นรัฐมนตรีอุตสาหกรรมได้เคยทำ
อะไรมาเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยบ้าง ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านนั้นมีโครงการที่จะ
ทำเหล่าซึ่งความจริงนั้น ข้าพเจ้าควรจะทำมากกว่า เพราะข้าพเจ้ากินเหล้ามา

เหมือนกัน แต่ท่านก็ทำเหล้า ท่านคิดการใหญ่บอกว่าจะต้มกลั่นแอลกอฮอล์ให้
ดีที่สุดในประเทศไทย ได้ทำสุราแม่โขงอะไรต่ออะไรร้อยพันแปด ซึ่งเป็นอุตสาหกรรม
อยู่ในตลาดนี้ ซึ่งให้เป็นแอลกอฮอล์ชั้นหนึ่ง ของงบประมาณไปจากคุณพระ
บริรักษ์ ฯ สมัยนั้นข้าพเจ้าอยู่เมืองนอก ก็คือว่าท่านผู้มั่งคั่งนี้ เป็นศาสตราจารย์
ก็คงจะบรรลุลผลแห่งความเป็นแอลกอฮอล์ ข้าพเจ้าก็รอผลิตผลแห่งแอลกอฮอล์
จากท่านผู้มาจนบัดนี้ ใช้เงินไป ๑๐๐ ล้านบาทแล้ว เครื่องจักรที่อยุธยาจมดินจม
ทรายอยู่ แอลกอฮอล์ซึ่งท่านคิดโครงการไว้ ๑๐๐ ล้านบาทนั้น ข้าพเจ้ายังไม่ได้ล้ม
สักหยกหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าเคยกินเหล้ามา ถ้าแอลกอฮอล์โรงงานอุตสาหกรรมนี้
เกิดขึ้นเมื่อไรแล้ว ข้าพเจ้าก็อาจจะลองชิมเหมือนกัน แต่บัดนี้ก็รอ

แล้วเรื่องโรงงานกระสอบก็เหมือนกัน ท่านเป็นรัฐมนตรีในสมัยนั้น แทน
ที่กระสอบจะเย็บเหมือนอย่างกระสอบจากอินเดีย แต่เป็นกระสอบฟิลิกก็ก็ก็ เย็บ
ข้าง ออกไปขายในตลาดไม่ได้ก็สั่งเครื่องจักรมาแก้ไขร้อยพันแปด ขอประทานโทษ
เรื่องมันเป็นจริงอย่างนั้น เกิดอะไรอะตึงตึงขึ้น และในสมัยนั้นบอกว่าซื้อปอที่ตึง ๑๖
ล้านบาท ทำให้ปอไหม้ เกิดอะไรอะตึงตึงขึ้น ท่านหัวเสียลาออกไป ข้าพเจ้าไป
อื้อฉวนบอกว่าไหน ๆ อยู่ด้วยกันมาแล้วอย่าเพิ่งไปเลย ท่านก็รอนบอกว่าไป
ข้าพเจ้าก็เสียใจ เรื่องเท็จจริงมันเป็นอย่างไรไม่ทราบ เพราะว่าทุกอย่างนั้น เมื่อ
ทำงานใหญ่ก็มีคนซุบซิบมันหาว่าคอร์รัปชั่นอย่างโน้นอย่างนี้ ตั้งนี้เป็นต้น เช่น
เดียวกับป่าไม้ ในเขื่อนยันฮี นี่พอคุณละม้าย ฯ ไปจัดการตัด รับผิดชอบออกมาเพื่อจะ
เจาะอุโมงเพื่อให้สำเร็จเรียบร้อยเกิดไปมอบหมายให้แก่ บริษัท ซึ่ง รับเหมาให้แก่ กรม
ชลประทานก็เกิดเรื่องถามที่ท่านสมาชิกผู้มั่งคั่งได้พูดทักท้วงขึ้นมาขึ้น และบัดนี้
ทางรัฐบาลก็ได้แก้ไขแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งต่าง ๆ นั้น เมื่อมีคนทัก รัฐบาลก็แก้
ก็รวมความที่เราได้พยายามที่จะให้เป็นไปในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เรื่อง
กฎหมายต่าง ๆ ที่บอกว่าข้าราชการการเมืองเข้ามาไม่ได้ ข้าราชการประจำไม่ได้
อันนี้ก็สมัยเมื่อครั้งท่านเป็นรัฐมนตรี เกิดไปตกลงกับฝรั่งเขา ในสมัยนั้นรัฐมนตรี
คนนี้ ไปตกลงกับฝรั่งไว้ว่า ข้าราชการการเมืองนั้นทำงานในองค์การรถไฟไม่ได้
องค์การท่าเรือไม่ได้ บัดนี้ฝรั่งเขาก็เลิเขาอย่างรัฐมนตรีคนนั้น สมัยที่ท่าน
รัฐมนตรีลงมติไปนั้นมาเป็นเครื่องผูกมัด แต่ข้าพเจ้าก็เห็นดี รัฐบาลก็เห็นดี เพราะ
การที่จะทำงานใหญ่นั้นจะเอาคนซึ่งไม่มีเวลาทำงาน ๒๔ ชั่วโมง หรือ ๑๐๐ เปอร์ดเซ็นต์

นั้น ไม่เหมาะสม รัฐบาลก็เห็นว่า เมื่อกฎหมายเขาออกไปในทางที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมและมีแบบมาแล้ว ตั้งแต่สมัยคุณสุกิจ ฯ เป็นรัฐมนตรี รัฐบาลก็ยอมอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเรื่องเหล่านี้ อ้อ สมัยนั้นมีคุณเทพ ฯ เป็นรัฐมนตรีด้วย ผมเป็นลูกจอกอยู่ตามถนนยังไม่ถึงขั้นรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นก็รวมความว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันก็วิวัฒนาการไปในแบบเดิม แบบเก่าความจริงมันก็พวก ๆ เดียวกันเมื่อก่อนท่านก็อยู่พรรคเสรีมนังคศิลา แล้วท่านก็ออกไปเป็นหัวหน้าพรรคสหภูมิ โครงการอันนี้มันก็มีมาช้านานแล้ว แต่การเจรจานั้น เพิ่งจะมาสำเร็จเมื่อสมัยพวกข้าพเจ้ามาสนับสนุน ฯ พณ ฯ จอมพล เพราะฉะนั้นก็หวังว่าท่านสมาชิกผู้มีจิตใจเป็นธรรมแล้วก็คงจะสนับสนุนพระราชบัญญัตินี้ จริงอยู่พรรคเสรีมนังคศิลาไม่ได้พิจารณาพระราชบัญญัตินี้ ๒ วัน ๒ คืน และยืดยาวเพราะพรรคเสรีมนังคศิลาไม่ได้เป็นผลกั้วตังที่คนอื่นเขาพูด เราพวกกันในพรรคอย่างละเอียดลออและพวกมีเหตุผลดีด้วย ข้าพเจ้าเก็บเหตุผลต่าง ๆ มานี้ ไม่ใช่เก็บเหตุผลมาจากใคร ไม่ใช่เก็บเหตุผลมาจากสภานี้ ข้าพเจ้าเก็บเหตุผลมาจากเพื่อนฝูงทั้งหลายในสมาชิกของพรรคเสรีมนังคศิลา มาประมวล เพื่อจะต่อสู้กับท่าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าพรรคเสรีมนังคศิลาเมื่อได้ตัดสินใจอะไรแน่นอนอย่างไร แล้วก็พร้อมที่จะนำพระราชบัญญัตินี้ผ่านไป เพราะฉะนั้นก็หวังว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงเป็นธรรมที่จะสนับสนุนพระราชบัญญัตินี้ ให้ผ่านไปด้วยดี

นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ที่เราจะมาคิดว่าเราจะสร้างเชื่อนยันฮีเลข ๆ ละก็ผมเองจะสมัคร จะสนับสนุนเพราะรู้สึกว่ามันโก่งเกินไป ยิ่งผมเป็นรัฐบาลด้วยละก็ผมก็อยากจะสร้างเพราะเวลาผมตายไปแล้ว ยังบอกท่านควงว่า ได้สร้างเชื่อนยันฮีไว้ แต่ถ้าวเราไม่ได้คิดกันอย่างนั้นเรามาคิดดูว่าอย่างนี้ ผมได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรียกปราชญ์และรัฐมนตรีหลายท่านยกปราชญ์มาแล้ว ยิ่งทำให้ผมไม่รับไหวเชื่อนยันฮีนี้ ทำไมเพราะว่าอย่างนี้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนทั้งหมดได้ฟังหรือยังว่าที่ยกปราชญ์เหตุผลของท่านนายกรัฐมนตรียกให้มาตั้งต้นมีอะไรที่แน่นอนให้เราเชื่อได้ว่าเชื่อนยันฮีนี้มันไม่เป็นเชื่อนเจ้าพระยาอีกท่าน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้บอกแก่เราเมื่อครั้งเอง แสดงถึงว่ารัฐบาลได้พิจารณาอะไรโดยไม่รอบคอบทำไมถึงไม่รอบคอบ ข้าพเจ้าไม่เอาค่าใคร เอาค่าของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

มหาดไทยที่พูดเมื่อคืน ท่านบอกว่า เชื้อนเจ้าพระยาสร้างแล้ว จะต้องสร้างเชื้อนอื่น
แล้ว เราสถานทั้งสภาทั้งประชาชนที่ฟังไม่รู้ใหม่ เราเข้าใจเชื้อนเจ้าพระยาเสร็จแล้วเรา
จะได้เท่านั้นล้านไร่ ท่านนายกรัฐมนตรีนี่เป็นคนพูดแล้วได้ใหม่ คลองส่งน้ำที่ไม่เสร็จ
เวลานั้นเหวคาท่านไม่ไปรยน้ำมา เราทำอย่างไร ออกันตาย ร้องกันแยะ นี่เป็นปัญหาอัน
ชี้แจงให้เห็นเด็ดขาด ที่สถานรัฐบาลนี้เป็นผู้ที่ไปกู้เงินเขาให้อะไรเราบ้างเงินของที่
แน่นอน นอกจากนั้นสร้างเชื้อนอื่นอีกจะทำได้ไฟฟ้าเท่านั้นจังหวัดเท่านั้นจังหวัด
แล้วไฟฟ้าเท่านั้นจังหวัดเท่านั้นจังหวัด จะทำอะไรขึ้นมาได้กำไรเท่าไร ก็เปล่า แล้วก็
เชื้อนอื่นเมื่อสร้างเสร็จแล้วจะเกิดอุตสาหกรรมอะไรขึ้นก็เปล่า ท่านก็เห็นว่าเกิด
อุตสาหกรรม การที่อุตสาหกรรมเกิดขึ้น ท่านนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี ผม
เข้าใจว่าคงเข้าใจมันต้องเงินทุน มันต้องเก็บเงินต้องมีคนที่ชำนาญอะไรต่อ
อะไรทุกอย่าง แล้วท่านไปเอาที่ไหนมา ท่านมองอะไรเห็นใหม่ ท่านก็ผ่นลอย ๆ ว่าเกิด
เกิดกำลังไฟฟ้าพลังงานอย่างที่ท่านรัฐมนตรีมหาชาติไทยมาสอนเราโดยวิธีการ ก่อนนั้น
เขาใช้อยูอย่างนั้น ๆ เกี่ยวน้ำมาใช้ประมาณท่านดื่มไปนิดหน่อย ที่ท่านไม่เลยไปกระทั่ง
ประมาณ คุณเทพ มาอะไรให้เมื่ออย่างนี้ แล้วที่อุตสาหกรรมอะไรขึ้นมีไหม ที่คณะ
รัฐมนตรีแสดงให้เราเห็นที่อภิปรายกันมี หลายคนแสดงให้เราเห็นว่า จะเกิด อุตสาห-
กรรมอะไรที่จะเกิดผลมาได้ให้แน่นอนให้แก่เราได้บ้าง ไม่มี ท่านก็ว่ากันเบี่ยง ๆ
เข้าไปว่าเสริมหนักศึลาเตียงกันอะไรไป ว่าเงินกู้เงินแก่อะไรช่างมันเถอะ เงินกู้
เท่าไร เสียดอกเบี้ยเท่าไรไม่สำคัญหรอก ถ้ามันได้ผลอย่างที่ว่า แต่ที่นี้มีอะไรใหม่
ทางภาคเหนือเราจะออกกักน้ำไปให้เขา อย่างที่คุณสกิจ ว่าจะเมื่อกำลังน้ำมันสูงเวลา
นี้เขียงใหม่ น้ำท่วม เวลาหน้าน้ำมันก็ท่วม แล้วผมจำได้ว่าคุณทองดี ๆ เป็นคนบอก
ถ้ากักน้ำเข้าไปอีก จะเป็นอย่างไร ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรว่า
ป่าไม้ ไม่มีเท่าไร ป่าไม้ไม่มีเท่าไร ไม่อย่างนี้ก็เหมือนคิวบิคเมตร ไม่ร้องลงมาก็ห้าหมื่น
คิวบิคเมตร ไม่เบญจพรรณก็ตั้งแสนคิวบิคเมตร แต่ที่นั่นมีหมุนหลาย ๆ ปีเข้าเท่าใด
แล้วประโยชน์เราได้อะไร ใต้น้ำ นาที่ไหน นาภาคกลาง แล้วภาคเหนือทำอย่างไร
แล้วท่านเห็นใหม่ ในรายการที่ท่านให้มานี้ทั้งหมด ๓๖ จังหวัด คณะรัฐมนตรีบอก
ให้ใหม่ว่า จังหวัดไหนจะเกิดอุตสาหกรรมขึ้น ไม่มี ถ้าไปสร้างทางบักซ์ใต้บางที่จะ
ช่วยเรือชุดแร่บ้างอะไรบ้าง มันจะได้ประโยชน์ แต่ไปไม่ถึง นี่แหละพูดกันถึงว่า
อีคอนอมิคซ์ แล้วท่านจะเก็บกานามาได้อย่างไร ยังไม่แน่ ข้าวของท่านก็ราคาแพง

แล้วท่านจะเอาที่ไหน นาเท่านั้นหมิ่นไรเท่านั้นหมิ่นไรที่บอกนี้ แล้วทางเหนือเขา
ทำกันอยู่แล้ว จะไปให้เขาส้มจ้ม จริงอยู่ที่เราก็คงกันว่ามันเสียไปแล้ว แต่ทว่า
เราไม่ปลูกใหม่กันหรือป่าวไหม หรือเราจะให้มันแข็งลงไป แล้วทางภาคเหนือจะเอา
อะไรทำงาน ทำอุตสาหกรรมอะไร ทางภาคเหนือก็มีแต่ป่าไม้เป็นแทนที่ แต่ท่าน
บอกว่ามันไม่ก็หมิ่นตารางเมตร เล็กนิดเดียว จริงอยู่แต่เงินมันเท่าไร นี่รัฐบาลก็
ไม่ได้ศึกษา เพราะว่าในแถลงการณ์ที่รัฐบาลแจกนี้ ขั้วพเจ้าแอบไปได้มาอัน
หนึ่งได้มาก่อนคน ในระหว่างที่ประธานฯ ยังไม่ให้พูด นี่ผมก็เอามา ไม่มี ไม่มีว่า
ศึกษาเรื่องอะไร ได้ผลมาอย่างไร ไม่มีได้แต่เพียงว่านาเท่านั้นน้ำเท่านั้น
คิวบิกมันสูงเท่านั้น โยนน้ำใส่สระของเรา เสงน้ำไม่ใช่กินยีนียร์ เราต้อง
การว่าเมื่อเราลงทุนเท่านั้นไปแล้ว ผลที่ตอบแทนได้อะไร แล้วอีกอย่างหนึ่ง
ท่านก็บอกว่าตั้งโรงไฟฟ้าไว้ แล้วประโยชน์คงได้ไฟฟ้ามาไม่ต้องไปซื้อเครื่อง ท่าน
คิดใหม่ว่าท่านเอาสายมาจากยันฮิจนกระทั่งถึงกรุงเทพ ฯ อยู่ยงตั้ง ๗๐๐ กิโลเมตร
ผ่านป่าทั้งนั้น ผ่านดงทั้งนั้น ถ้ามันขาดไป แล้วกรุงเทพ ฯ ทำอย่างไร คิดหรือ
เปล่า กรุงเทพ ฯ ทำอย่างไร หรือท่านไม่ต้องตั้งสถานีที่กรุงเทพ ฯ คอยไว้แล้ว ท่าน
แก้ได้ภายใน ๕ นาทีไหม ไม่ได้ แต่ในกรุงเทพ ฯ บ้านเราดัดบังแก้ไม่ได้ภายใน
๕ นาที แล้วท่านเอาสายมาจากยันฮิจนกระทั่งถึงเทพฯ ๗๐๐ กิโลเมตร ผ่านป่าไม้
ทั้งนั้น แล้วทำอย่างไรถ้ามันขาดเข้าทำอย่างไร นี่พูดอย่างนี้เถอะ แล้วป่าข้างทั้งนั้น
ที่ตากน้ำ ถ้ามันเกิดยุ่งขึ้นมาทำอย่างไร แล้วกรุงเทพ ฯ นี่จะให้กับ ๗ วันอย่างนั้น
หรือไม่มี ในนี้ ไม่มี แล้วให้เราสถานีพิจารณาเอาอะไร ถึงเราบอกว่ายันฮิจเราจะ
ช่วย ก็ช่วยอย่างไรท่านบอกอะไรมาบ้าง ไม่มีในนี้ ไม่มีเลย ทางรัฐมนตรี ๓-๔
ท่านแถลง ก็เปล่า รัฐมนตรีคลังท่านแถลง ก็พะไร ก็ไปกู้เขามาแล้วนี่ ทำอย่าง
ไร ผมก็เห็นใจรัฐมนตรีคลัง แต่ความจริงรัฐมนตรีคลังควรจะแข็งแรงกว่านี้
ท่านบอกว่าไปกู้เขามาแล้ว ถ้าไม่กู้ไม่เอาเดี๋ยวนี้จะไปเอาเมื่อไร ท่านว่าอย่างนี้
ผมก็เห็นใจท่าน ไม่ใช่ผมจะไปตำหนิท่าน แต่รัฐมนตรีคนที่เกี่ยวข้องนี้ใครแสดง
ให้เราในสถานี ให้ประชาชนที่เขาฟังนี้ได้แน่นอนใจในเรื่องอะไรบ้าง ท่านบอกว่า
อยู่ยงนี้ท่านไม่ตั้งเครื่องไว้ การลำเลียงกำลังไฟฟ้ามาทั้ง ๗๐๐ กิโลเมตร แล้วยัง
จะไปลำเลียงไปลำปาง ไปเชียงใหม่อีกเท่าไร ท่านรัฐมนตรีเกษตรก็เคยเป็นนาย
ทหาร เคยรู้ว่าป่าเหล่านั้นเป็นอย่างไร การรักษาสายทำอย่างไร ถ้าไม่มันล้มกับเข้า

พายุมาล้มทับทำอะไรได้ มีตับหรือแล้วท่านไม่ซื้อเครื่องไว้คยทำไว้หรือ หรือท่านจะทำอย่างไร นี่แปลว่ารัฐบาลนี้ที่เสนอมาตอนนี้ นี่ฉันจะกู้เงินถ้าเดียว เพื่อนั้นจะทำแต่การศึกษาไม่มีจนกระทั่งแสดงถึงว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้ศึกษาโปรแกรมนี้โดยเด็ดขาด ทำไมไม่ปรึกษาโปรแกรมเชื่อนันซี ถ้าตัวศึกษาเทศาภิบาลก็ต้องบอกว่าเพื่อนเจ้าพระยาเสร็จแล้วฉันจะต้องทำอันนี้ และอันนี้ท่านยังไม่บอกให้มันละเอียดลงไปอีกว่าท่านจะต้องทำก็เชื่อนันซีหรือทำอีกหลายเชื่อน ก็นี่รัฐมนตรีมหาดไทยเองก็บอกว่า ถ้าจะให้โครงการมันดีมันต้องทำตั้งแต่แม่น้ำเจ้าพระยานั้นมา นั่นแน่ แต่ผมไม่เชื่ออย่างนั้นดูจะผิดไป ถ้าทำตั้งแต่ต้นน้ำมาเชื่อ ไม่ใช่ปากน้ำ ท่านกลัวมันเสีย เพราะฉะนั้นเชื่อนันซีนี้ข้าพเจ้าจะไว้ตามเรื่องมัน ต้องทำเชื่อนอื่นอีกแล้ว ท่านบอกเราไหม นี่เปล่า ไม่มีเลย นี่ข้าพเจ้าจะพูดอะไร ข้าพเจ้าขอแสดงที่พูดนี้ไม่ใช่พูดเล่น ไม่ใช่อยากให้รัฐบาลหรือท่านยอมพล แต่ข้าพเจ้าได้ศึกษานักโกลด์โกลด์ซึ่งเขาเป็นเอกราชใหม่ ๆ เขาทำเชื่อนอย่างเราเหมือนกัน เขาศึกษาอย่างไร เขาศึกษาอะไรของเขาจะไปทำอะไรบ้าง นี่จนกระทั่งรายได้รายจ่าย เดี่ยวข้าพเจ้าจะให้ท่านดูแต่โกลด์ก็พอเห็น นี่มันมีอะไรบ้างที่เชื่อนนี้เสร็จจะได้อะไรเขาจะพูดอะไรเขาจะทำอะไรทำอะไร เขาทำจนกระทั่งเปรียบเทียบตัวเงินรายได้รายจ่ายให้เสร็จถึงอย่างนั้นเขาก็ยังไม่ลงมือทำ เขายังแจ้งให้ประชาชนเจ้าของเงินนะให้มันแน่ใจดูเสียก่อน นี่เราผลบผลลบ ๆ มาสถานี่ ทั้งสถานี่ไม่มีใครรู้เรื่องอะไรเลย นอกจากท่านแสดงมา ๓ หน้ากระดาษเท่านั้น แล้วไม่มีอะไรเลยในที่นี้ หรือท่านบอกว่ามีอะไร ก็มียูโน่น เราไม่มีจะไปกู้ทำไม เราเป็นคนอนุมัติเงินเราไม่รู้เรื่องจะทำอย่างไร ก็ทำไมไม่ให้มาละนี้ แสดงความบกพร่องของรัฐบาลท่าน เพราะฉะนั้นสถานี่จะยอมรับหรือนี่ เมื่อทำเชื่อนันซีท่านต้นจะไปทำอะไรอีกก็เชื่อนก็ไม่รู้ ก็ทำอย่างไร เราไม่แย้ตาแป๊ะหรือนี่ เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายข้าพเจ้ายิ่งฟังไปยิ่งไม่ได้รับความ รัฐมนตรีมหาดไทยเองก็มาเถียงเรื่องคอมมิวนิสต์ ท่านเถียงทำไมเรื่องคอมมิวนิสต์ ไม่เกี่ยว เขาจะว่าอย่างไรก็ช่างเขาปะไร ท่านควรจะอธิบายว่าผลประโยชน์จะได้อะไรอย่างที่เขาว่า นี่เขาเป็นเอกราชเมื่อวานขึ้นนี้เขายังทำอย่างนี้เราเป็นเอกราชมาเท่าไรแล้ว เราทำอะไรให้สมาชิกนี้เข้าใจในเรื่องที่ถัวจะต้องจ่ายเงิน เราเป็นผู้แทนราษฎรที่จะอนุมัติจ่ายเงินรายนี้ เราจะไปชี้แจงกับราษฎรอย่างไร ทั้งสมาชิกประเภท ๑ ประเภท ๒ นี่ท่านจะไปชี้แจงกับเขาว่าอย่างไร ถ้าเราอนุมัติ

พระราชบัญญัตินั้นเข้าไป เราอธิบายให้เขาว่าอย่างไร ว่าผลมันจะได้อะไรมา โรงงานอะไรที่เราทำได้ประโยชน์บ้าง โรงงานทดสอบหรืออย่าไปว่ามันเก็บข้างเขียงตรงเลยท่าน เดียวมันก็ไม่ออกทดสอบของท่านไม่เห็นมันได้ความอะไรเลย โรงงานกระดาษหรือเชิง โรงอะไรอีกที่ไม่เจิง นี่ทำโรงดาวไหมหรือของพระบริภัณฑ์เสร็จไปแล้ว ไม่ใช่ผมควรวานนั้นนะ แล้วนี่เราจะมานึกว่า อินดัสตรี อะไรจะเกิดขึ้น มันเจิงทั้งนั้น เมื่อเจิงทั้งนั้นแล้วเราจะมาคิดว่าโรงงานอะไรจะเกิดขึ้นไม่มี เมื่อไม่มีแล้วเรามาบอกว่าเราจะได้อะไร เพียงแค่ว่า ลดค่าแรงไฟ ฟ้าจากเดิยวัน ๕๐ สตางค์ ๑.๕๐ บาท หรือ ๒๐ สตางค์ มันจะได้ประโยชน์อะไรไม่ก็ แล้วรัฐมนตรี ๆ ก็แถลงอีกว่าถ้าเราใช้นานไป โรงไฟฟ้าต้องซื้อเขาใหม่ เทอร์ไบน์ (Turbine) มันอยู่ชั่วฟ้าชั่วกัปอย่างนั้นหรือ มันก็เจิงเท่ากัน อายุมัน ๖ ปี ๕ ปี เท่ากัน ไม่มีฝรั่งที่ไหนที่มันโรงที่จะทำให้อยู่ชั่วกัปชั่วกัลป์ มันก็ทำเพื่อขายของของเขา เพราะฉะนั้นอีก ๖ ปีเท่านั้น ไม่มีปัญหา เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วอะไรที่มันดีบ้าง ในพระราชบัญญัติอันนี้ไม่มีแล้วในพระราชบัญญัติยังบุตรกรเข้าไปอีกตัว ที่ดินของใครไม่รู้นั้นจะผ่านสายสะพาย แล้วนี่ท่านทั้งหลายส่งมาให้เราแล้วอย่างนี้ แล้วจะอธิบายให้ประชาชนเขาฟังอย่างไร แล้วท่านชูกระเป๋ากัน ชูอะไรกัน ก็ชูแต่พวกท่านนะซี แล้วเราเป็นผู้อนุมัติแล้วอย่างไร มีข้อชกอย่างนั้นหรือ แล้วท่านมีกระเป๋ามีอะไรมากมาย แสดงไม่ได้ แสดงให้มันชัดเจนหน่อยซิว่าท่านจะได้ประโยชน์อะไรจากอันนี้บ้าง ไม่ได้ นอกจากอย่างฝรั่งเขาว่า คาสเซิล อิน เดอะ แอร์ (Castle in The Air) แปลว่าสร้างวิมานในอากาศ แล้วท่านจอมพล ๆ จะโดนเป็นคนสร้างวิมานในอากาศ ผมสงสัยสารนั่นหึ่ม ๆ อยู่แน่ เพราะฉะนั้นนี้แสดงถึงว่าเราไม่มีเรี่ยวร้อยอะไรเลยในนี้ ดูของเขาทำอะไรเสียยลลลล แต่เขายังไม่ได้ทำ เราไม่มีอะไรเลยเราจะไปทำอะไร อุตสาหกรรมอะไร มีอุตสาหกรรมบางชิ้นจะพอไหมในนั้น นี่ข้าพเจ้าขอเรียนอย่างนี้ว่า เอ็กซ์เบ็ต ของอเมริกัน หรือเอ็กซ์เบ็ตของเบงกัลชานะ ข้าพเจ้าจะชักตัวอย่งให้ท่านเห็นว่าแม่น้ำของอเมริกาเอง เชื่อนที่แม่น้ำ รีโอแกรนด์ ลงทุนไป ๑,๒๐๐ ล้านทำอะไรไม่ได้ เจิง น้ำไม่พอ เพาะปลูกไม่ได้ตามที่คาดไว้ เชื่อนกาลาส ในอิหร่าน ทำ ๒ หน หนแรก ๕๖๐ ล้าน หนหลัง ๘,๘๐๐ ล้าน นี่เอ็กซ์เบ็ตอเมริกันเหมือนกัน เจิงไม่ได้เรื่อง อาฟริกา ๔๐๐ ล้านเหรียญ ๆ ที่เพาะปลูก ก็คิดว่าเพาะไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านนึกถึงว่าเอ็กซ์เบ็ต นี่มันจะต้องดูกันไม่ใช่เร็ว ๆ

ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่าทำเร็ว ๆ ไม่ใช่ เอ็กซ์เบ็ต ก็เอ็กซ์เบ็ต อะเจิง ทางเอ็กซ์เบ็ต ละ นี่ตัวอย่างนี้ว่าเอ็กซ์เบ็ต ผิดก็มี เมื่อเห็นดังนั้นแล้วเราจะมารับกันกระแทกกันทันที อย่างนี้หรือ โดยที่เราไม่รู้ ไม่ได้ศึกษา ไม่ได้อะไรหรือ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราลงทุน เท่านั้น เราทำภาคอีสานเสียดีกว่า ยังจะได้ความว่า ผมว่าอย่างนั้น เชื่อนยันดี คอยก่อน

นายพลตำรวจตรี ละม้าย อุทยานานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตร) : ผมขอแถลงชี้แจงความสงสัยของท่านฝ่ายค้านให้ทราบดังนี้ เรื่องความสูง ของเขื่อนเจ้าพระยานั้นขอรับว่าเราได้ตกลงไปจริง แต่ว่าทางรัฐบาลได้คำนวณแล้วว่า ถึงแม้ว่าจะสร้างให้สูงตามที่ท่านผู้เกี่ยวข้องบอกจริง น้ำที่จะทำไฟฟ้านั้นมันไม่ได้ ตลอดปี เพราะเหตุว่าเขื่อนเจ้าพระยานั้นเป็นเขื่อนเก็บน้ำไม่ใช่เป็นเขื่อนกัน เขื่อนกัก-เก็บ เพื่อจ่ายน้ำบำรุงในการเกษตรเท่านั้น ถ้าเราสร้างท่านให้สูงจากเดิมไปตามที่ กำหนดไว้แต่ก่อนแล้ว จะทำไฟฟ้าได้ประมาณ ๓๐,๐๐๐ กิโลวัตต์เท่านั้นและก็ไม่แน่ว่าในฤดูแล้งนั้นน้ำมีมาพอไหม ทั้งนี้ก็ต้องอาศัยดินฟ้าอากาศช่วย น้ำในแม่น้ำจะมี มากมีน้อยก็ต้องอาศัยน้ำฝน เมื่อเราได้คำนวณแล้วว่าถ้าจะสร้างเขื่อนสูงขึ้นไม่กี่กิโลเมตรทำสิบนั้นน้ำท่วมทั่วจังหวัดชัยนาท ซึ่งทางรัฐบาลจะต้องรับภาระภัยจังหวัด ชัยนาทไปทางฝั่งขวา ซึ่งจะต้องใช้เงินประมาณ ๖๐ กว่าล้าน และยิ่งกว่านั้นเรื่องของ ราษฎรซึ่งควร จะทำการ เกษตรได้ นั้นจะต้องถูกน้ำท่วมไปมากทำให้เสียผลใน ทาง เศรษฐกิจกับประชาชน และประกอบกับว่าทางธนาคารโลกได้มาพิจารณาแล้วว่า เขื่อนเจ้าพระยานี้ถ้าจะทำไฟฟ้าแล้วไม่คุ้มค่า เพราะฉะนั้นขอให้ตกลงไปเถอะทำการ เกษตรเท่านั้น เขาจึงได้ไปสำรวจเขื่อนกันน้ำ เห็นว่าเขื่อนยันฮีเหมาะ ถ้าได้ มีการประสานกันแล้วก็จะทำให้เกิดประโยชน์อันยิ่งใหญ่ ตามที่ท่านฝ่ายค้านพูดว่า แผนที่เราได้ใช้แผนที่ของกองทัพบกนั้นไม่จริง ในระยะนี้เราได้ใช้แผนที่ของกอง-ทัพบกจริง แต่ว่าเมื่อทำการสำรวจโดยแน่นอน เราได้จ้างให้บริษัทยันฮีตั้งแอร์เวย์ ของประเทศอังกฤษ มาทำการสำรวจถ่ายรูปแผนที่ทางอากาศไว้ อย่างนี้ขอให้ท่าน ผู้เกี่ยวข้องดูแผนที่ทางอากาศ และบริเวณน้ำท่วมที่ท่านผู้เกี่ยวข้องบางคนที่ติดกังวล ไปว่าจะท่วมไปถึงยอดนั้นไม่จริง เพราะเหตุว่าพื้นภูมิประเทศทางภาคเหนือนี้เป็น เขามีเขาแทบบังข้างบ้าง ที่ไหนกว้างก็มีน้ำท่วมมาก ที่ไหนแคบก็มีน้ำท่วมน้อย เพราะฉะนั้นที่ท่านวิตกกังวลว่าเมืองเชียงใหม่จะเป็นที่รักของท่าน น้ำจะท่วมนั้น

ข้าพเจ้าก็รักเมืองเชียงใหม่เหมือนกัน รับรองว่าไม่ท้อหรืออก ไม่ท้อแน่ ที่นั่นปัญหา
เรื่อง มีว่า ท่าน ผู้มี เกียรติ ทั้ง หลาย พวกนี้ วิเศษ กังวลว่า เชื้อน เจ้า พระยา นั้น ไม่ ได้ ผล
ข้าพเจ้าขอกราบเรียนให้ทราบ ว่า เชื้อน เจ้า พระยา เป็น เชื้อน ธรรมชาติ กักเก็บ น้ำ
เรา ได้ ทำ การ ก่อ สร้าง เริ่ม ปี การ ก่อ สร้าง ประ โยชน์ ก็ ได้ อยู่ แล้ว เพราะว่า สมเด็จ พระ-
พุทธเจ้า หลวง ได้ ทรง พิจารณา แล้ว ว่า ที่ นั้น เป็น ธรรมชาติ เพียง เอง จะ กัก น้ำ ให้ มี อยู่ ที่ นั้น
ก็ พอ เพราะ ฉะนั้น ข้าพเจ้า มี ตัว เลข ที่ จะ กราบ เรียน แต่ ผู้ มี ใจ เป็น ธรรม ทั้ง หลาย จะ
เชื่อ หรือ ไม่ ก็ ไม่ ทราบ ทั้ง แต่ เริ่ม สร้าง เชื้อน เจ้า พระยา มา ในปี พ.ศ. ๒๔๔๘ เรา ได้
ช่วยเหลือ ชาว นา ได้ ประ โยชน์ ถึง ๕๒๕,๐๐๐ ไร่ ปี ๒๔๔๙ ได้ ถึง ๒,๕๓๗,๐๐๐ ไร่
ปี ๒๕๐๐ คือ ปี นี้ ขณะ นี้ กำลัง ช่วย อยู่ แต่ เท่า ที่ ได้ สำรวจ แล้ว ปรากฏ ว่า ได้ เห็น นา
ประมาณ ๑,๘๕๐,๐๐๐ ไร่ และ เรา กำลัง ช่วย ต่อ ไป การ ที่ ชุก กอง ส่ง น้ำ ไม่ เสรี เงิน
ไม่ใช่ หมายความว่า เชื้อน เจ้า พระยา หมด ประ โยชน์ ข้าพเจ้า ขอ อธิบาย ท่าน ผู้ แทน ๆ บาง
จังหวัด ซึ่ง อยู่ ใน บริเวณ ลุ่ม ภาค กลาง จะ เห็น ว่า ตั้งแต่ มี เชื้อน แล้ว แม่น้ำ น้อย ก็
แม่น้ำ สุพรรณ ก็ ได้ เรา มี เรือ แพ เดิน ได้ ตลอด ทุก ฤดูกาล เพราะ ฉะนั้น นี่ ก็ เป็น ประ โยชน์
ที่ ได้ กราว นี สติ ตี ที่ กรม ชล ประ ทาน บอก ไว้ ว่า เมื่อ กั้น เชื้อน เจ้า พระยา แล้ว จะได้ เนื้อ
ที่ นา เพิ่มขึ้น อีก ๕ ล้าน ไร่ และได้ ชาว เพิ่ม ขึ้น อีก ๕ แสน คน นั้น ท่าน มา ขัง กังวล
ว่า มัน จะ ไม่ ได้ ผล ขอ เรียน ให้ ทราบ ว่า ประเทศไทย เรา นี้ เรา ขยกร กิจ การ ด้วย จำนวน
การ เกิด ของ พล เมือง เมื่อ สร้าง เชื้อน เจ้า พระยา นี้ เสรี ไม่ใช่ หมายความว่า ผืน ที่ ทุก
การ งาม เมตร ของ จังหวัด ชัย นา เป็น ที่ ทำ กิน หมด เรา ก็ ต้อง อาศัย พล เมือง ที่ เกิด ขึ้น มา
นี้ ขยาย ตัว ออก ไป และ ภาค ไหน ซึ่ง กั้น การ ก็ ต้อง ด้าย เทพล เมือง ส่ง มา นี่ เป็น วิธี
การ หา กิน ของ เรา มา แต่ โบราณ กาล แล้ว เพราะ ฉะนั้น ผล ที่ เรียน ให้ ทราบ นั้น มัน
ไม่ได้ ทัน ตา เห็น แต่ หวัง ว่า มัน จะ ขึ้น ไป ได้ เรื่อย ๆ อย่าง นี้ ถ้า ท่าน จะ ให้ ข้าพเจ้า
ทบ มือ ที่ เตียว แล้ว ให้ น้ำ เต็ม ที่ นั้น ทำ ไม่ ได้ ต้อง อาศัย แรง งาน ช่วย กัน และยัง สว่า
นั้น ผู้ คน ทาง ภาค อีสาน ก็ ได้ อพย พ ไป อยู่ ทาง ลุ่ม แม่น้ำ เจ้า พระยา ทาง จังหวัด ชัย นา
ก็มี บ้าง แล้ว ก็ หวัง ใจ ว่า ต่อ ไป จะ ได้ เป็น ไป ตาม โครงการ

กราว นี เรื่อง แพ ชุง ท่าน อ้าง ว่า แพ ชุง ค้าง กัง ขอ เรียน ว่า เรา เบ็ด เชื้อน
เจ้า พระยา ใช้ เมื่อ เดือน กุมภาพันธ์ ก่อน นั้น เรา ไม่ ได้ เบ็ด พอ เบ็ด เดือน กุมภาพันธ์
บังเอิญ ปี นั้น ฝน ทาง เหนือ น้อย แพ ชุง ต่าง ๆ ซึ่ง เจ้า ของ ทำ ไม่ คัด ไล่ ส่ง มา รวม หมอน ไว้
ตาม ห้วย หนอง ไม่ สามารถ ที่จะ เอา ลง แม่น้ำ ได้ เพราะว่า ผืน น้อย ฝน ล่า อย่าง ว่า จึง เมื่อ

ปีแล้วนี่ เมื่อปี ๒๕๕๓ ฝนก็ เข้างจรงเอนเพเหล่านีมาประทังกัน ประคองกัน เราเปิดเขื่อนเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ เพราะฉะนั้นแพซุงนี้ก็ประทังกัน เมื่อประทังกัน ขึ้นแล้วการจัดคิวที่จะให้แพซุงผ่านก็ย่อมเป็นความลำบาก ความจริงกรมชลประทาน ได้จัดสถิติแพซุงผ่านแม่น้ำเจ้าพระยาไว้แล้วว่า มีจำนวนเท่าไร คิดคำนวณแล้วก็จะพอ แต่บังเอิญเมื่อปีเปิดเขื่อนนั้นมันเกิดมีวิกฤติการอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงชลุดลักไปบ้าง และหวังว่าต่อไปแพซุงทางภาคเหนือคงจะไม่ได้รับความลำบากอย่างไรอีก คราวนี้ท่านผู้มีเกียรติบางท่านบอกว่า รัฐบาลนี้ทำอะไร ไม่มีโครงการ ความจริงก่อนที่ท่านจะรู้ว่าเราทำอะไรเราเตรียมการไว้แล้ว เตรียมการแล้วจึงเรียนให้ท่านทราบ โครงการของเรามีเป็นเล่มใหญ่ ๆ อย่างนี้ แต่เสียใจเหลือเกินที่จะแจกให้ท่าน ก็ไม่ไหวครับ แล้วบางทีท่านก็คงจะไม่ได้อ่าน ถ้าท่านผู้แทนที่มีเกียรติบางท่านเคยเป็นอินยิเนียร์มา มีความรู้ก็คงจะได้อ่าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอความเห็นใจ และเห็นใจเถอะว่ารัฐบาลนี้เราอนาคตที่ต่อประชาชน และอยากจะให้ประเทศบ้านเมืองมีความสุขความเจริญจริง ๆ ทางภาคอีสานรัฐบาลก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ เวลานี้เราก็ได้ใช้งบประมาณในการที่จะสร้างลำพระเพลิงขึ้นที่จังหวัดนครราชสีมาแล้ว แต่ว่าขอให้ท่านเห็นใจว่าภาคอีสานนี้ใหญ่หลวงนัก แล้วก็มีแต่ความกันดารการที่จะทุ่มเทเงินสร้างภาคอีสานให้มีความสุขสมบูรณ์นั้นจะต้องใช้เวลา เราจะทำในปี ๒ ปี ไม่เสร็จแม้แต่ว่าเราจะมีเงินมา เราขาดช่วง เราขาดวัสดุก่อสร้าง ก็ทำไม่ได้ ก็ขอให้ท่านทั้งหลายได้โปรดเห็นใจและได้กรุณารับหลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ผมยืนปฏิบัติในระหว่างอภิปรายนานแล้ว แล้วท่านประธาน ฯ บัลด้อยให้คนอื่นอภิปราย ไม่พิจารณาญาติของผมผ่านไปถึงหลายนายแล้วโปรดถามเลข ฯ แล้วเมื่อกี้ผมไปติดต่อกับท่านประธาน ฯ แล้วขอกราบติดต่อกับญาติของผม

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำลังเรียนประธาน ฯ อยู่แล้ว (ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ความจริงผมคิดว่าจะไม่พูด อาจจะฟังเรื่อย ๆ ไป แต่ที่นี้เท่าที่ผมได้ยินระดับที่รับฟังแล้วปรากฏว่าทางฝ่ายรัฐบาลไทย เฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายของท่านรัฐมนตรี ฯ ได้พูด ๆ ไปนั้นนะรู้สึกว่ามันไปชักกั้นอยู่ในตัว เพราะฉะนั้นสำหรับผมที่ขึ้นมาพูดนี้ ก็เพื่อจะชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงว่ามันไปชัก

กันอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามที่ ฯพณฯ รัฐมนตรี ฯ ได้คุยคืออวตน์ก๊อด
 หนาวา การที่เราได้กู้เงินจากธนาคารโลกนั้นนะ เรียกว่าเรามีเครดิตที่เราจึงได้
 การที่ท่านพูดเช่นนั้น ท่านลืมไปเสียแล้วว่าท่านเอาลูกหลานของคนไทยทั้งชาติ ๒๐
 กว่าล้านแล้วอนาคตอีก ๓๐ ปี เป็นกิลบล้านไปประกันต่อธนาคารโลก แต่ถ้าหาก
 ว่า ฯพณฯ รัฐมนตรี ฯ ไปกู้เองได้มาโดยส่วนตัวของท่านแล้ว ผมไม่ข้องใจ
 เพราะฉะนั้นในฐานะที่ว่เมื่อท่านไปกู้มาในฐานะที่ท่านเป็นรัฐบาลก็เท่ากับว่า ท่าน
 เอาประชาชนทั้งชาติไปค้ำประกัน ประชาชนทั้งชาติต้องเสียภาษี ประชาชน
 ทั้งชาติต้องเสียดอกเบี้ยแทนท่าน ท่านน่าจะถูกลงเป็นแต่เพียงเศษหนึ่งส่วนล้านก็
 อาจจะเป็นได้ เพราะประชาชนทุกคนต้องเสีย แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมใคร
 จะขอทราบเรียนว่าท่านพยายามที่จะสร้างแต่ภาคกลาง แต่ท่านไปลืมเสียว่าภาคใต้
 นั้นทำภาษีอากรให้แก่ประเทศชาติและรัฐบาลนี้ที่หนึ่งก็พันล้าน เดือนนี้ท่านมีโครง
 การอะไร ท่านไม่มี ท่านก็มาสร้างแต่ภาคกลาง อะไร ๆ ก็มาสร้างแต่ภาคกลาง
 สำหรับภาคอีสานกระผมเห็นใจเพราะว่าชนชาติไม่อำนวย ที่นี้ขอให้ท่านนึกดู
 เอาว่าประชาชนชาวภาคใต้ที่ไม่มีไฟฟ้าก็เยอะแยะ ที่ไม่มีการประกอบอาชีพที่
 เป็นลำเป็นต้นก็เยอะแยะ แต่ว่าประชาชนภาคใต้ทำภาษีให้ท่านโดยแรงแและขาดตลอด
 ถึงข้าวปลาอะไรต่าง ๆ นั้นผมหมายถึงหนึ่งก็พันล้าน ท่านลองไปตรวจก็คลังดูซิว่า
 เป็นอย่างไร แต่ที่นี้ท่านไปอุดหนุนทางภาคใต้ทำไร เพราะฉะนั้นกระผมในนาม
 ที่ว่าเป็นผู้แทนภาคใต้จึงวิพากษ์ว่าประชาชนชาวภาคใต้ไม่มีทางที่จะได้ใช้ ไฟฟ้า อันนี้
 แต่ต้องถูกเสียภาษีไปอีกตั้ง ๓๐-๔๐ ปีข้างหน้า นี่เป็นประการหนึ่งที่ผมจะกราบเรียน
 ให้ทราบ เพราะฉะนั้นจึงใคร่จะขอทราบเรียนว่า การที่ท่านบอกว่าได้ราคาค่า
 ดอกเบี้ยลูกหนี้ ทำไมจะไม่ถูกอย่างไร ก็ถูกในเมื่อท่านเอาลูกหลานไปค้ำประกัน
 อย่างนั้นมันก็ถูก ความจริง ๕-๖ เปอร์เซ็นต์ไม่ใช่ของถูกแล้ว แต่ท่านอยากจะ
 ได้ของเขากี่ว่าถูก ถ้าหากท่านต้องการเงินของเขาสักล้านหนึ่งไปกู้ เขาเอาดอกเบี้ย ๒๐
 หรือ ๓๐ ท่านก็ว่าถูก เพราะท่านอยากจะได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ที่คุยบอกว่าท่าน
 มีเครดิตนั้นไม่จริงหรอก ประชาชนคนไทยทั้งชาติมีเครดิตต่างหากแล้วโดยเฉพาะ
 อย่างนี้ประชาชนทั้งชาติเป็นผู้รับผิดชอบ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นปัญหา
 ถ้าว่าเครดิต ฯพณฯ รัฐมนตรี ฯ ใครจะขอรับรองต่อทางรัฐบาลและ ฯพณฯ ที่เป็นรัฐมนตรีมีกฤษฎีกา
 คุยกษา ได้เลิกพูดเสียเถิดอันนี้มันขัดกับข้อเท็จจริง

กับอีกประการหนึ่ง โดยเพราะอย่างถึงฯพลฯ รัฐมนตรีเผ่าฯ ท่านพูด บอกว่าพรรคฝ่ายค้านไม่มีนโยบาย คือว่าท่านพูดอย่างนี้รู้สึกว่ามีนโยบายก็แต่ฝ่ายรัฐบาลอย่างเดียว ความจริง ฝ่ายค้านเขาก็จัดทะเบียน เขามีนโยบายทุกอย่างเหมือนกัน แนวทางของเขาไม่ว่าอย่างใดก็มีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น คำที่ว่าไม่มีนโยบาย ไม่จริง ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นแล้ว หมายความว่า ถ้าหากว่า ขอประธานอภัย ถ้ารัฐบาลนี้ถูกออกไปแล้ว ประเทศไทยล้มอย่างนั้นหรือ ชาติไม่เป็นชาติอย่างนั้นหรือ เป็นไปไม่ได้ เรื่องมันเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นการที่ฯของใครจะผิด ของใครจะถูกนั้น อนาคตเป็นผู้ชี้ และนอกจากนั้นท่านยังแถมทำเอาขบวนการนี้ผิดไปด้วย ในฐานะที่ผมเป็นฝ่ายค้าน ท่านบอกว่าฝ่ายค้านบางคนเป็นแดงไปแล้ว หัวแดงใจแล้ว ผมก็งงเหมือนกันว่า เอ๊ะ ถ้าผมจะถูกหัวเป็นแดงบ้างสิ ไปเสียด้วยก็ 모르 เพราะฉะนั้นในคำพูดอย่างนี้ ผมรู้สึกว่่าที่ท่านพูดไปทำให้จิตใจหัวนี้ไหวไปทั่วทุก ๆ คน เพราะฉะนั้นเมื่อท่านต้องการจะว่าหรือท่านทราบแน่ว่าใครเป็นแดง หรือ อย่างไม่ก็จัดการเลยเสียดีกว่า จะได้ไม่เป็นเสี้ยนหนามแก่ประชาชนคนไทยทั้งชาติ แต่ที่ท่านพูดคลุม ๆ อย่างนี้ผมว่ามันเสียหาย เพราะฉะนั้น ที่หลังพวกฝ่ายค้านไปที่ไหน ประชาชนไม่เข้าใจก็เลยเป็นแดงไปหมด ก็เลยยุ่งกันใหญ่ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นใครจะขอเรียนอย่างนี้ และไทยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับในรัฐบาลนี้ผมเชื่อเหลือเกินว่า....

นายกlinik ปลั่งนิก (อุบลราชธานี) : นี่ไม่ใช่การอภิปรายพระราชบัญญัติ ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ การอภิปรายเพื่อจะรับหรือไม่รับหลักการ สร้างพระราชบัญญัติสร้างเตือนยั้งยั้ง ขอให้ท่านประธาน ฯ รักษาระเบียบด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทราบแล้ว ข้าพเจ้าคอยฟังอยู่แล้ว ต่อไปได้

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : นี่คือพูดในเรื่องเตือนยั้งยั้งที่ฝ่ายรัฐบาลเขาพูดมา เพราะฉะนั้นท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เพราะฉะนั้นการที่ ขบวนการ ท่านพูดเช่นนั้น และผมเชื่อเหลือเกินว่ารัฐบาลนี้ผู้สืบทอดทายาทเป็นนายกรัฐมนตรีก็คือคุณเผ่าฯ ขบวนการเผ่าฯ นี่เอง เพราะฉะนั้น ท่านไม่ควรพูดอย่างนี้ ที่นี้จะพูดในข้อต่อไปอีก ท่านได้พูดไปก่อนซึ่งว่าได้กู้เงินเขามาเท่านั้น กู้เงินเขามาเท่านั้น และก็ยังมีความที่จะได้มาจากญี่ปุ่นอีกเป็นจำนวนมากมายก่ายกอง และเมื่อหักกลบลบหักกัน ก็เป็นอันว่าเรายังกู้เขาจะต้องเสียไปเพียงราวพันกว่าล้านบาท อันนี้ถ้าพูด

กันความจริงแล้วก็ไม่ใช่ว่าจะเป็นเช่นนั้น หรือว่าท่านอาจจะพูดไปเพื่อให้ทาง
 ลมๆ นั้นเข้าใจ เพราะว่าฝ่ายค้านทุก ๆ ท่านก็ไม่ได้ออกไปที่ธนาคารและก็ไม่สามารถ
 จะไปค้นคว้าเอาเอกสารจากกระทรวงการคลังได้ ท่านก็พูดได้ และความจริงนั้น
 ประชาชนเขาารู้ทั่วไปแล้วว่าบูมาเท่าไร แล้วก็เกี่ยวกับเงินเยนก็เช่นเดียวกัน นั่น
 เป็นเรื่องที่เราเสียไป และเราได้กลับมาใหม่ เราก็ได้กลับมาไม่ทั่วถึง เราได้
 มาเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นเราจะไปคุยทำไมในเรื่องนี้ แล้วโดย
 เฉพาะอย่างยิ่งพอถึงตอนที่เสียท่านก็ไม่พูดเสียอีกแหละ พูดแต่บูมาเท่าไร ได้
 มาเท่าไร แล้วบอกเบี้ยเล่าที่จะเสียไปเป็นเงินจำนวนเท่าไร ทั้งหมดท่านก็ไม่
 ได้พูด ถ้าหากว่าท่านได้ชี้แจงให้ละเอียดลเอียดว่าเราประชาชนทั้งชาตินี้ จะต้องเสีย
 ดอกเบี้ยกันเท่าไรต่อปี เสนอมาให้ฟังอย่างนั้นก็น่าชื่นใจ นอกจากนั้น ขวณฯ วรรกรฯ
 ท่านก็บอกว่าได้รับเสนอมานี้ เพราะเนื่องจากว่าธนาคารเขาจะเอาไปให้ที่อื่นเสีย
 เราต้องรีบเอา ความจริงนั้นธนาคารโลกเขาไม่ไปไหนหรอก ถ้าหากว่าเราจะต้อง
 การเมื่อไร ในฐานะที่เราเป็นสมาชิก เราก็ต้องได้ แต่ที่เพราะเนื่องด้วยจากว่าได้
 ดำเนินโครงการในเรื่องเชื่อนขันนาที่มันผิดพลาดไปเสียแล้ว เพราะเนื่องมาจาก
 ว่าครั้งแรกควรจะทำได้ ที่นี้ทำไม่ได้ ถ้าขึ้นไปทำก็ไปท่วมจังหวัดชัยนาท
 เข้า ก็เลยต้องลดยุติอย่างว่า ขวณฯ รัฐมนตรีก็รับแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อพลาดแล้ว
 ก็เลยต้องมาเอาอันนี้ แล้วก็พูดกัน ความจริงไม่ใช่ธนาคารโลกมาติดต่อกับเรา เรา
 ไปติดต่อกับเขา เราไปขอเขาต่างหาก เรื่องมันเป็นอย่างนั้น แล้วก็พูดถึงว่าเรื่องการ
 โครงการที่ผิดพลาดนี้ พูดกันอย่างง่าย ๆ ก็คืออย่างเรื่องเชื่อนขันนาที่มันพลาดมา
 แล้ว เพราะฉะนั้นผู้เชี่ยวชาญมีด้วยกันทั้งนั้น ทำด้วยผู้เชี่ยวชาญ แต่ว่าทำไปแล้ว
 ที่พูดไปโครงการบอกไปอย่างนั้นอย่างนั้นว่าถ้าทำเช่นแล้วจะได้ผลอย่างนั้นอย่างนั้น แต่
 ผลที่สุดมันไม่ได้ และผลที่สุดทางรัฐบาลก็รับว่าไม่ได้ มันต้องเป็นอย่างนั้น
 แล้วก็จึงไปทำใหม่แล้ว ท่านจึงรีบไปกู้เงินมา การกู้เงินมานี้ก็เพื่อจะเอามาใช้
 จ่าย แต่การใช้จ่ายนี้จะไปเป็นหนี้ชั้นที่ระยะ อันนี้แลมกฯ ก็ไม่รู้ ๆ จะไปอย่างไร ไม่
 รู้จะทำอย่างไร เหมือนอย่างท่านหัวหน้าพรรคบอกว่ายู่ในกระเป๋ของท่าน ที่นี้
 ทางสภาเราไม่รู้ เพราะฉะนั้นการที่ทางฝ่ายค้านเป็นห่วงนั้นมันเป็นของธรรมดา ท่าน
 อย่างที่ว่าทางฝ่ายค้าน ๆ อย่างกันจริง ไม่ใช่ ถ้าท่านแนะนำละเอียดลออจริง ๆ แล้ว
 ผมคนหนึ่งยินดีรับหลักการ แต่อย่าให้เป็นห่วง เรื่องมันเป็นอย่างนี้ กับอีกก่อน

หนึ่ง ๆ ผนว เฝ้าฯ ท่านบอกท่านถึงเรื่องเชือกกล้วยว่า ที่บางท่านพูดบอกว่าเราจะไปพึ่งรัสเซียหรือจะไปพึ่งฝ่ายแกลงอย่างนั้นอย่างนี้ จะถูก เงินนั้นเพราะทางฝ่ายโน้นเขาจะต้องมีการแลกเปลี่ยน เช่นยกตัวอย่างว่าอย่างเชือกกล้วยที่ขึงปัดอย่างนี้เห็นกัน เขาจะต้องเอาฝ่ายเป็นประกัน แล้วเขาจะต้องขายอาวุธ เพราะฉะนั้นทางโน้นไม่ได้แข็งแรง ทางรัฐบาลไม่ได้แรง ทางรัฐบาลไม่ได้แข็งแรงที่เราไปกู้ต่อธนาคารโลก เขาเอาอะไรเป็นประกัน ผมว่าเอาประชาชนคนไทยทั้งชาติเป็นประกัน เอาประเทศทั้งประเทศเป็นประกัน รวมทั้ง ข้าว ทั้งไม้สัก ทั้งทุกอย่างใช้หรือไม่ละ เพราะถ้าเขาไม่เชื่อเหล่านี้เป็นสิ่งประกัน เขาจะเอาดอกเบี้ยยได้อย่างไร เรื่องมันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมจะขอจบแต่เพียงเท่านี้ เท่าที่พูดกันมาแล้วมันชักกันอย่างนั้น

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
ตามที่สมาชิก ฯ ฝ่ายค้านได้ค้านร่างพระราชบัญญัติขึ้นนี้โดยอ้างเหตุผลประการแรกก็คือว่า ทางฝ่ายรัฐบาลไม่ได้เตรียมหลักการและหลักฐานมาชี้แจงต่อสภา ฯ นั้น ตามที่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านได้ชี้แจงมาเมื่อตะกี้นี้ นั้นพร้อมกันกับยกหนังสือเล่มเล็กขึ้นมาว่าทางฝ่ายค้านได้เตรียมพร้อมมีหนังสือมา ข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านว่าทางเราไม่ใช่ว่าหะหลวมและไม่รอบคอบนั้นหาไม่ได้ ทางเราได้เตรียมมาพร้อมเหมือนกัน มีหลักฐานที่จะให้ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านได้ไปอ่านคือยันฮี โปรเจก (Yanhee Project) และนอกจากนี้ยังมีอีกหลายโครงการ ซึ่งเราจะได้ชี้แจงให้ทางฝ่ายค้านได้เข้าใจ และก็เข้าใจว่าคงจะเป็นเล่มที่โตกว่าฝ่ายค้านเสนอมานะ ใคร่จะขอประทานกราบเรียนแก่ข้อข้องใจของฝ่ายค้านนับตั้งแต่ก่อนสุดท้ายเป็นต้นไป คือ ๖ ผนว รัฐมนตรี กวง อภัยวงศ์ ตามที่ท่านได้ชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ว่า ในสหรัฐและอาฟกานิสถาน ได้มีการสร้างเขื่อนไฟฟ้า น้ำตก และก็ไม่ได้ผลไป ๓-๔ รายนั้น ข้าพเจ้าทราบที่ท่านคงจะได้อ่านหนังสือรีดเดอร์ ไดเจสท์ (Reader Digest) ในหนังสือนั้นมีปรากฏจำนวนชัดเจนจริงอย่างท่านว่า แต่นั่นเป็นคำอธิบายของสมาชิกฝ่ายค้านในสภาของเกรสของอเมริกาซึ่งโจมตีรัฐบาลและโจมตี ไอ. ซี. เอ. อยู่ แต่ว่าปรากฏหลักฐานได้สอบถามทางเจ้าหน้าที่แล้วก็ปรากฏว่าโครงการ ๓ แห่งนั้นยังใช้เป็นประโยชน์อยู่ ได้มีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อยเท่านั้น และยังใช้ทราบเท่าทุกวันนี้ จึงขอเรียนที่ประชุมนี้ให้ทราบตามนี้ด้วย

ประการที่สอง ที่ท่านสมาชิกฝ่ายค้านได้ชี้แจงข้อที่ประชุมเห็นว่า กรณีกลัว
แรงไปว่าสายไฟจะขาด ไฟฟ้าจะดับทั้งกรุงเทพ ฯ นั้น ใครจะขอเรียนต่อที่
ประชุมว่าไฟฟ้าที่สร้างที่เขื่อนอื่นนั้น ที่จะเล่นสาธิตมากรุงเทพ ฯ นั้นได้แล่นมา
สองทาง ทางหนึ่งออกจากเมืองตากไปสุโขทัยมาพิจิตร นครสวรรค์แล้วมา
ทางลพบุรี ไปทางสระบุรี มาทางหนึ่ง อีกทางหนึ่งมาทางอุทัยธานี ชัยนาท
มาตาก ลงมาทางนี้อีกสายหนึ่ง ทั้งสองสายนี้ใครจะขอประทานกราบเรียนว่าได้สอบ
ตามทางเจ้าหน้าที่เทคนิคในโปรแกรมอันนั้น ก็ปรากฏว่าแสงสว่างด้วยเสาเหล็กและสูง
เป็นจำนวนมาก ไม่สามารถที่จะทำให้ต้นไม้ไปพาดเสาและต้นไม้โค่นได้แต่ประการใด
ถึงแม้หากจะมีการดูฟ้าผ่าหรืออะไรประการใดก็ตาม ก็ปรากฏว่าในโครงการนี้ได้มี
สายล่อฟ้าแล่นตามสายมาจนตลอดก็ไม่สามารถที่จะให้มีการเกิดฟ้าผ่า และทำให้สาย
ขาดไปได้ แม้จะเกิดอุบัติเหตุขึ้นจนกระทั่งสายขาดไปประการใดก็ตาม เมื่อสองสาย
แล่นมาเรามีสองทางมาถึงกรุงเทพ ฯ นี้ แม้ว่าจะขาดไปสายหนึ่งกำลังแรงไฟฟ้าที่มี
อยู่ในสายเดียว ที่มาอีกทางจังหวัดหนึ่งนั้นก็ทำให้ ไฟฟ้าดับไปเพียง ๑ ใน ๔ เท่านั้น
และแม้จะดับไปเพียง ๑ ใน ๔ แสงสว่างในกรุงเทพ ฯ นี้ยังดีกว่าที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้
จึงขอประทานชี้แจงต่อท่านสมาชิกด้วย ปัญหาสำคัญที่สุดที่ท่านสมาชิกฝ่ายค้านได้
พยายามโจมตีโครงการนี้เป็นอันมาก ก็คือว่าได้ให้กรรมไปตั้งโครงการเขื่อนชัยนาท
ว่า โครงการเขื่อนชัยนาทไม่เป็นผลประโยชน์ โครงการเขื่อนชัยนาทเป็นอนาคตที่จะ
เกิดผลประโยชน์ได้อย่างไร ใครจะขอประทานกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า ในฐานะที่
ข้าพเจ้าอยู่จังหวัดนครสวรรค์ และได้เดินทางไปชัยนาทและโครงการเขื่อนชัยนาท
นั้นได้เข้าไปในเขื่อนนครสวรรค์อยู่เป็นอันมาก ได้มีความรู้สึกโดยสามัญสำนึก
อยู่บ้างว่า โครงการเขื่อนชัยนาทนั้นไม่ใช่ล้มเหลวและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งใน
ปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า ถ้าท่านเดินทางไปทางรถไฟสาย
เหนือท่านจะเห็นได้ว่าแถวสถานีจันทเสน สถานีช่องแค โคกกระเทียมจะเห็นเรือชุก
ประมาณ ๑๐ กว่าลำกำลังชุกอยู่ ขอประทานกราบเรียนว่าแก้ม (Dam) คือ
เขื่อนที่ชัยนาทนั้นกั้นนั้นเสร็จแล้ว แต่ว่าคลองส่งน้ำสายใหญ่จะถมในร่มก็ผ่านมา
ทางลี้ มาช่องแค มาจันทเสน มาบ้านหมี่ มาถึงแก้มบ้ำกั้นนี้เสร็จหรือยัง ยังไม่
สามารถที่จะลุ่ม เพราะฉะนั้น โครงการที่มโนรมย์นั้นจึงไม่สามารถระบายน้ำผ่านคลองนี้
ได้ ถ้าผ่านคลองมโนรมย์มากันเข้ามันก็ท่วมบ้านท่วมเมืองหมด เพราะฉะนั้นยังไม่

ใช้ยังไม่เป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอมติว่าโครงการเจ้าพระยาในฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาจะไม่เกิดผลแต่ประการใด นี่ไม่เกิดผลเพราะเหตุว่าเรายังไม่ได้สร้างคลองชลประทานส่งน้ำสายใหญ่ยังไม่เสร็จ เมื่อคลองใหญ่เสร็จแล้วเราจะมีคลองซอยออกไปอีกประมาณ ๔๐-๕๐ คลองจนเป็นเส้นขนานขึ้น นี่แหละจะเป็นประโยชน์แก่ชาวไร่ชาวนาในจังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดตาก จังหวัดลพบุรี สระบุรี เหล่านี้เป็นลำดับ แต่ข้าพเจ้าขอประทอนทราบเรียนว่าในทางฝั่งแม่น้ำน้อยคือแม่น้ำสุพรรณทางทิศตะวันตกนั้นได้มีผลประโยชน์ขึ้นแล้วในขณะนี้ ตามสถิติตัวเลขนี้ประมาณล้านห้าแสนไร่ แล้วก็จะได้มีโอกาสขุดคลองต่อไปอีกหลายคลองแล้วก็จะมียอดประโยชน์ขึ้น ขอประทอนทราบเรียนว่าในเนื้อที่นาในที่ลุ่มภาคกลางนี้มีทั้งหมด ๕,๗๐๐,๐๐๐ ไร่ ขณะนี้จะได้ประโยชน์จากเขื่อนชัยนาทและคลองชลประทานฝั่งตะวันตกนั้นประมาณล้านห้าแสนไร่เท่านั้น เพียง ๑ ใน ๕ ของจำนวนที่เราหวังจะให้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านทั้งหลายโปรดอย่าไปดำเนินโครงการเหล่านี้เสียทีเดียว แล้วใครจะขอประทอนทราบเรียนให้ท่านถามท่านผู้แทน ฯ เมืองสิงห์จะเป็นพายุเย็นเย็นได้ว่าในแถบบางระจันทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำน้อยนั้นได้รับประโยชน์แล้ว ถึงแม้ฝนฟ้าจะไม่ตกต้องตามฤดูกาลในปัจจุบันนี้คลองส่งน้ำทางลำแม่น้ำน้อย เห็นเขื่อนชัยนาทขึ้นไปเขาส่งน้ำได้ผลแล้ว เหลือแต่ทางฝั่งตะวันออกยังไม่ได้ผล จึงขอประทอนทราบเรียนว่าหากจะมีการดำเนินติดต่อกันแล้วก็ได้โปรดดูข้อเท็จจริงว่าโครงการนี้สำเร็จหรือยัง เรามีโครงการจะต้องสร้างต่อไปอีกประมาณ ๓ ปี ก็ว่าส่วนใหญ่เสร็จแล้วแต่ว่าส่วนใหญ่นั้นยังไม่บังเกิดผล เพียงกั้นแฉก (Dam) เข้าไว้เพื่อกั้นน้ำเท่านั้น แต่ว่าจะเอาน้ำระบายไปตามท้องไร้ท้องนายังไม่มี ยังไม่สามารถจะทำได้ จึงขอประทอนทราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ไว้ด้วย ตามที่ท่านสมาชิกหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านได้ดำเนินติดต่อกันมาเมื่อตะกี้นี้ก็คือว่า ทหารทางรัฐบาลนี้ไม่ได้รอบคอบเป็นตำว่าอ้างว่าสร้างเขื่อนชัยนาทแล้วก็ยังไม่ได้ผลก็ไปสร้างเขื่อนยันฮีอีก ขอประทอนทราบเรียนประวัติที่เป็นมาอย่างนี้ ในปัญหาสร้างเขื่อนชัยนาทนั้น เราไม่ได้คำนึงถึงทีเดียวถึงการที่จะสร้างเขื่อนกันน้ำประการใด เราต้องการสร้างเขื่อนชัยนาทเพื่อกั้นน้ำระบายน้ำไม่ให้น้ำท่วมในที่ลุ่มภาคกลาง ระบายออกไปตามสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาตามคลองชลประทานต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์แต่ในฤดูน้ำเท่านั้น เราไม่ได้มีความหวังที่ว่าการจะเป็นประโยชน์อย่างเต็มภาคภูมิในฤดูแล้งด้วยแต่ประการใด แต่แม้กระนั้น

ก็ตามเมื่อเรายังไม่คำนึงถึงเขื่อนยันฮี แม้แต่เขื่อนชัยนาทก็ไม่สามารถเป็นประโยชน์แก่การใช้น้ำริมฝั่งหรือใกล้ ๆ คลองซอยทั้งไม่มากนักก็เห็นได้ชัด เมื่อเรามาคำนึงถึงว่าเรามีโครงการต้องการจะสร้างเขื่อนยันฮีขึ้นแล้ว ก็มาคำนึงว่า เขื่อนยันฮีนั้นนอกจากจะเป็นพลังงานไฟฟ้าได้ประโยชน์แล้วจะสามารถช่วยเขื่อนชัยนาทหลาย ๆ อย่างได้เพิ่มมันตีเปอโปส (Multi-Purpose) คือว่าได้ประโยชน์ร่วมกันอีกได้ประโยชน์ร่วมเพิ่มขึ้นอีก เพราะเหตุว่าในฤดูน้ำ เราจะกักน้ำที่เขื่อนยันฮีไว้ ข้าพเจ้าจำตัวเลขไม่ได้ว่าที่ลำน้ำ ๑๒,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร กักน้ำไว้ในฤดูน้ำแล้วก็ค่อย ๆ ปล่อยมาเป็นกังหันเพื่อทำไฟฟ้า มันจะไหลมาในฤดูแล้งตลอดเวลาแล้วมันจะมาเข้าตามคลองซอยต่าง ๆ เป็นอันว่าเขื่อนชัยนาทซึ่งหวังผลประโยชน์จะได้แต่เฉพาะในฤดูน้ำเท่านั้น ในฤดูแล้งเราก็สามารถจะได้อีก ถ้าหากมีเขื่อนยันฮีขึ้น เพราะเหตุว่าเราจะกักน้ำไว้ถึง ๑๒,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรในฤดูแล้งสามารถผ่อนลงมา น้ำเหล่านี้ความปกติตามตัวเลข ในเขื่อนยันฮี โปรเจกต์ (Yanhee Project) นี้ก็บอกไว้แล้วว่าจะมีน้ำจากตากลงมานครสวรรค์มากกว่าภาวะปกติในฤดูแล้งถึง ๖ เท่า สามารถเข้ามาแก้ที่เขื่อนชัยนาทแล้วไปตามคลองซอยในร่มและคลองซอยต่าง ๆ ได้อีกเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นจึงมีกำหนดไว้ในนี้ว่า ถ้าหากสร้างเขื่อนยันฮีแล้วจะเป็นผลประโยชน์ของนาในที่ลุ่มภาคกลางอีกประมาณ ๑ ล้านไร่ ในจำนวน ๕,๗๐๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งได้ประโยชน์ในฤดูน้ำแล้ว นี่จะเห็นได้ว่าในจำนวนห้าล้านเจ็ดแสนซึ่งได้ประโยชน์ในฤดูน้ำแล้วนั้นจะเห็นได้แล้วว่าโครงการเขื่อนยันฮีนั้น แม้เราจะมุ่งหวังเพื่อพลังงานไฟฟ้าแต่ประการใดก็ตาม แต่ผลประโยชน์จะได้จากการชลประทานการเกษตรอีกเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าใคร่ขอประทานความกรุณาต่อไปว่า ตามที่ท่านสมาชิกหัวหน้าพรรคเศรษฐกิจได้ชี้แจงเมื่อตะกี้ว่าได้เงินที่กู้เขามาแล้วจะใช้ไม่เต็มบาท ก็คงสงสัยไปว่าคงจะเข้าพวกเข้าหอบุคคลหนึ่งบุคคลใดนั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอประทานความกรุณาว่าตามโครงการนี้ ไม่ใช่เราจะเอาเงินมาใช้สอยได้แต่ประการใด เมื่อได้ตกลงกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว โครงการนี้ธนาคารโลกได้กู้เงินเรียบร้อยแล้ว เราไม่สามารถสร้างเอง เราจะมีภาระเปิดประมูล ส่งไปสัญญาไปตามสถานที่ต่าง ๆ ทั่วโลกแล้วบุคคลที่จะมาประมูลต้องเป็นบริษัทที่ได้เคยสร้างเขื่อนไฟฟ้ามาแล้วแล้ว เราจะมีการควบคุมกันเช่นนั้น เพราะฉะนั้นจะเห็นได้แล้วว่าโครงการประมูลไม่ใช่ที่เราจะเอามาทำเองแต่ประการใด นอกจากความควบคุมเท่านั้น เพราะฉะนั้นความขี้โกงใจว่าเงิน

จำนวนนี้จะสูญเสียไปนั้นก็จะหายากยิ่งไปได้ ปัญหาอีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานกราบเรียนว่า ปัญหาเรื่องป่าไม้ซึ่งเป็นปัญหาที่ก่อกวนได้เคยกันอยู่ขณะนี้ ข้าพเจ้าได้ตัวเลขมาจากกรมป่าไม้ตามสถิติต่าง ๆ จะชี้แจงให้ท่านทั้งหลายได้ทราบว่า ถ้าหากว่าเราก็คงเชื่อมั่นอันนี้แล้วตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรได้ชี้แจงมาแล้วว่าเนื้อที่ที่จะลมน้ำนั้นประมาณ ๒๕๓ ตารางกิโลเมตร เมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของจังหวัดเชียงใหม่และตาก สองจังหวัดนี้ซึ่งลำแม่น้ำฝางซึ่งไม่ได้ผ่านจังหวัดลำพูน คิดเปอร์เซ็นต์ได้ประมาณ ๖ เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ทั้งหมดเท่านั้นตามตัวเลข ถ้าหากว่าทางนั้นจะขุดได้ก็ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใคร่ขอประทานกราบเรียนต่อไปว่า ปัญหาป่าไม้ที่จะลมน้ำนั้นพูดกันมากมายไปเอง ว่าเป็นราคาพันล้านบาท ไร่พันล้านบาทมาจากไหน ก็คงจะมาจากอธิบดีกรมป่าไม้ ซึ่งให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไปนั่นเอง และจับเอาหลักฐานข้อเท็จจริง มาในปัจจุบันข้าพเจ้าอยากจะทำต่อสภานี้ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีร่วมในคณะรัฐบาลนี้ ถ้าหากว่าจะมีฝ่ายค้านคนใดคนหนึ่งหรือบริษัทใดบริษัทหนึ่งจะยื่นคำขอต่อรัฐบาลนี้ว่าขอให้เงินแก่รัฐบาลนี้ไม่ต้องมาก ๗๐ ล้านบาทเพื่อสามารถจะเอาไม้ที่จมน้ำตามสถิติที่ตราไว้ในกาที่จมน้ำออกไปขายต่างประเทศ แล้วข้าพเจ้าคนหนึ่งจะเป็นคนสนับสนุนไม่ต้องมากถึงพันล้าน ๗๐ ล้านบาทหรือจะต่ำกว่านั้นก็ได้ เพราะคำนวณแล้วว่าเนื้อไม้ที่จะตกลมน้ำ และที่จะตกลอดออกตามสถิตินั้นมันเป็นจำนวนไม่เกิน ๗๐ ล้านบาท ไม่เกิน ๗๐ ล้านบาททั้งทุนทั้งกำไร ถ้าหากว่าจะเอากำไรเสียในการชักลากออกแล้วจะเหลือกำไรเท่าไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ทำใจได้ว่าประมาณ ๗๐ ล้านบาทเอามาได้รัฐบาลจะให้ท่าน ข้าพเจ้าจะสนับสนุน เพราะฉะนั้นเรื่องพันล้านบาทเป็นเรื่องเก่าและเป็นเรื่องมอมหมักกันโดยใช่เหตุ หรือข้าพเจ้าขอกราบเรียนปัญหาที่ว่าทางรัฐบาลหรือพรรคเสรีมนังคศิลาจะให้ป่าไม้ที่จมน้ำนี้แก่บุคคลใดนั้น และมีขัดแย้งกันนั้น ขอให้ท่านมาดูหลักฐานที่ข้าพเจ้าไม่ได้มีการขัดแย้งและรัฐบาลนี้ไม่ได้ตั้งใจที่จะให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งแต่ประการใด เมื่อเข้าไปสู่คณะรัฐมนตรีเรื่งนั้นก็ตกไป และบัดนี้มีการประกาศประมวลแล้วและถ้าหากจะได้มีการประกาศประมวลบุคคลใดต้องการที่จะได้ไม้จำนวนที่จมน้ำนี้ เอาไม่เกิน ๗๐ ล้านบาท ทางนี้ข้าพเจ้าพร้อมที่จะให้ ไม่ใช่สองพันล้านบาท ขอให้เข้าใจตามนี้เสียให้ถูกต้อง ที่หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านได้ชี้แจงอีกประการหนึ่งว่าทำไมโครงการนี้ไม่เห็นสร้างโรงงานอุตสาหกรรมที่ไหน ๆ และจะเกิดที่ไหน ๆ ไม่ได้ชี้แจงต่อที่

ประชุมนี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอประทานกราบเรียนว่าเรากำลังถึงอุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้น
 ภายหน้าเหมือนกัน ในเมื่อรายชื่อกับหนึ่ง ๒๐ สตารางก์ ท่านทราบหรือไม่ว่าขณะนี้ใน
 กรุงเทพฯ รายชื่อกับ ๕๐ ยูนิตแรก ๕๐ สตารางก์ ต่อไปยูนิตละบาทก็คิดเฉลี่ยแล้ว
 ยูนิตละ ๘๐ สตารางก์ เราจะเหลือลงยูนิตละ ๒๖ สตารางก์ มันถูกลงไปเป็นอันมาก ใน
 รายชื่อกับเหล่านี้อุตสาหกรรมมันก็ต้องเกิดขึ้นมาไม่เป็นปัญหา แต่เราไม่จำเป็นต้อง
 คำนึงถึงอุตสาหกรรมจะเกิดขึ้นใหม่ แม้แต่อุตสาหกรรมที่ได้สำรวจแล้วที่มีอยู่ใน
 บริเวณซึ่งจะจ่ายกระแสไฟฟ้านี้ ข้าพเจ้ามีตัวเลขอยู่ที่นั่นจะชี้ให้ท่านฟังว่าที่ไหนมีจุด
 อยู่บ้าง และจะใช้ไฟเท่าไร ตามตัวเลขนี้ถ้าท่านจะขอรู้ได้ที่ข้าพเจ้า ไม่รังเกียจ
 ข้าพเจ้าใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า เราจะมีรายได้จากการจ่ายกระแสไฟฟ้าเพียง
 แต่ประชาชนจะใช้ในภาวะปกติ ขณะนี้ประมาณปีหนึ่งละ ๑๓๐ ล้านบาท เราจะได้
 ๑๓๐ ล้านบาท แต่เราจะใช้หนี้เขาในปีแรกประมาณดูเหมือน ๒๐ ล้านบาท จำตัว
 เลขไม่ได้แน่ แต่สูงขึ้นเป็นลำดับ สูงขึ้นเป็นลำดับในจำนวน ๒๕ ปี คิดเฉลี่ยแล้ว
 ปีประมาณ ๓๕ ล้านบาทหมด ๑,๒๐๐ ล้านบาทเศษ ที่เรากู้เขามาเราก็มีผลกำไร
 จากราคาที่ขายได้จากกระแสไฟฟ้านั้นใช้หนี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงอุตสาหกรรมจะเกิด
 ขึ้นใหม่ ไม่ต้องเกิดแม้แต่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ โรงน้ำแข็งโรงน้ำตาสดต่าง ๆ ที่จะใช้
 อยู่ใน ๓๖ จังหวัดนี้ พร้อมกับประชาชนกรุงเทพฯ ใช้ เรามีรายได้ปีละ ๑๐๐ กว่า
 ล้านบาท เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องวิตกว่าถ้าหากว่าสร้างเขื่อนขึ้นเสียแล้ว จะไม่มีราย
 ได้ส่งไปใช้ธนาคารโลก เราส่งใช้ปีละประมาณคิดเฉลี่ยแล้ว ๓๕ ล้านบาท เราได้
 ปีละร้อยละล้านบาท ขอประทานกราบเรียนว่า ท่านเวทกักังวลว่า จะต้องพอกพัน
 จะผูกพันหนี้สินไว้ให้แก่ลูกหลาน ไม่ต้องตั้งงบประมาณเอาไว้ในงบประมาณแผ่นดิน
 ทางภาษีอากรแต่ประการใด เอรายได้ ขอประทานกราบเรียนเอาไว้ใช้หนี้เขาทั้ง
 แต่ปีหน้า ไม่ใช่กู้เงินมาแล้ว พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นปีที่เราจะเริ่มใช้หนี้เขาประมาณ ๒๐
 กว่าล้านบาท เริ่มใช้นั้นเป็นเวลาที่เราสำเร็จแล้ว สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้า
 จากกระแสไฟฟ้าได้แล้ว ไม่จำเป็นต้องเอาเงินงบประมาณ ไม่จำเป็นต้องเรียกภาษี
 อากรจากประชาชน ขอประทานกราบเรียนทั้งนี้ แล้วใคร่ขอประทานกราบเรียนต่อ
 ไปอีกประการหนึ่ง รัฐบาลนี้คำนึงอยู่เหมือนกันว่า ในฐานะที่มาเป็นรัฐบาลนั้น
 พวกที่อันสำคัญอย่างยิ่งของรัฐบาลคือรับผิดชอบต่อประชาชน ถ้าทราบใดบ้านเมือง

ไม่เจริญ บ้านเมืองระส่ำระสายประชาชนนอยอยาก รัฐบาลนี้รับผิดชอบ และขอ
 ประทานกราบเรียนว่า รัฐบาลนี้ต้องรับผิดชอบก่อนฝ่ายค้าน การถูกตำหนิติเตียน
 จากประชาชนรัฐบาลนี้ถูกตำหนิก่อน รัฐบาลกำลังสำนึกตนเองอยู่เสมอว่า เข้า
 มารับภาระหน้าที่นี้มีการหนังก้อย จะพยายามจนสุดความสามารถว่าสิ่งใดจะเกิด
 ประโยชน์ เกิดมรรคเกิดผล แก่ประเทศชาติ และประชาชน รัฐบาลนี้ต้อง
 ทำทั้งสิ้น และโครงการนี้รัฐบาลถือว่าเป็นโครงการซึ่งจะอำนวยความสะดวก
 ผาสุกแก่ชาติบ้านเมือง ในที่สุดข้าพเจ้าใคร่จะขอกล่าวว่า ถ้าท่านเห็นว่าโครง-
 การย่นสั้นเป็นโครงการไม่สัมฤทธิ์ผล เป็นโครงการจะพอกหนี้สิน เป็นโครง-
 การอนุสาวรีย์แห่งความชั่วร้าย ทั้งที่ท่านผู้แทนนครราชสีมาได้กล่าวไว้ ข้าพเจ้า
 ขอเอาประวัติศาสตร์แล้วเอาเวลาเป็นเครื่องประกันว่าอีก ๖๐ ปี ๒๐ ปี หรือ
 ๓๐ ปี ข้างหน้าหรือไม่ต้องถึงขนาดนั้น ในชั่วอายุขัยของเราในสมัยที่เราเป็น
 ผู้แทนราษฎรนี้ ขอให้ท่านมีอายุยืนขวัญยืนอยู่เหตุการณ์ของโครงการย่นสั้นต่อไป
 แล้วเราได้มาพูดอีกครั้งหนึ่งว่า โครงการย่นสั้นนี้ ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายผิดหรือท่าน
 เป็นฝ่ายถูก แล้วขอประทานกราบเรียนว่า การที่เราพูดกันในพรรคเสรีมนังคศิลา
 ๒ วัน ๒ คืน ในปัญหาโครงการย่นสั้นนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานกราบเรียนว่า
 เราไม่เชื่อว่าเราจะเชื่อง่าย ๆ และเราก็ไม่เชื่อว่าเราจะไม่เอาด้วย แต่เราได้ชักใช้
 ไล่เลียงท่านรัฐมนตรีเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ เป็นเวลา ๒ วัน ๒ คืน และในที่สุด
 ท่านนายกกฯก็ได้มาชี้แจงรายละเอียด ก็ไม่มีข้อผูกมัดแต่ประการใด แต่ในที่สุด
 เราเห็นพ้องกันว่าโครงการนี้ไม่ได้กระทบกระเทือนงบประมาณ ไม่ได้กระทบ
 กระเทือนภาษีอากรของประชาชนแต่ประการใด ไม่ได้สร้างหนี้สินไว้ให้แก่ลูกหลาน
 เราเอาเงินเขามาลงทุน ลงทุนแล้วได้กำไร กำไรนั้นส่งไปใช้หนี้เขา ๒๕ ปีใช้หนี้
 หหมดเหลืออะไรไว้เป็นมรดกแก่ลูกหลาน หนี้สินหรือหมดไปแล้ว ๒๕ ปีเราจะเหลือ
 อนุสาวรีย์คือเชื่อนย่นสั้นเป็นอนุสาวรีย์ไว้ให้แก่ลูกหลาน นี่หรืออนุสาวรีย์แห่งความ
 ชั่วร้าย ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าอะไรคืออนุสาวรีย์แห่งความชั่วร้าย ถ้าหากว่าท่านจะให้
 ข้าพเจ้าถือว่าอนุสาวรีย์แห่งความชั่วร้าย คอยมานั่งในรัฐบาลนี้โดยไม่ทำอะไรเลย
 นั่นคืออนุสาวรีย์แห่งความชั่วร้าย ข้าพเจ้าคิดว่าทางฝ่ายค้านนอกจากจะตำหนิติเตียน
 รัฐบาลแล้ว ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่รัฐบาลจนเกินขอบเขตไป

อีกประการหนึ่ง ท่านสมาชิกมีพูดอยู่บ้าง ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียน

ว่าอาจจะมีสมาชิกกล่าวถึงว่าเหตุใดใน ครั้งหนึ่งบริษัทเอบัสโกได้มาสำรวจที่แก่ง -
 เลียง ที่จังหวัดกาญจนบุรี เหตุใดไม่ทำที่นั่น ท่านอาจจะมาพูด อ้อ แก่งเลียง
 ไม่มีไม้สักซึ่งอินไปเชื่อมยันซี เพื่อจะเอาไม้สัก ท่านคิดเช่นนั้น ข้าพเจ้าคาดคะ
 แล้ว แล้วก็มีคนมากระซิบแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าความคิดเช่นนั้นมันเป็นความ
 คึกที่ไม่น่าจะมาพูดในชั้นพวกเราเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอประทานทราบเรียนว่า โครงการ
 ยันซีนี่ไม่ใช่ในสมัยนี้ เราได้เริ่มโครงการยันซีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๒ ในสมัยนั้นเรา
 ได้ให้บริษัทเอบัสโกเข้ามาสำรวจ เขาได้เห็นแล้วว่า แก่งเลียงนั้นเป็นประโยชน์
 ซึ่งในสมัย พ.ศ. ๒๔๙๒ นั้น ขอประทานทราบเรียนกรุงเทพฯ ใช้ไฟฟ้าเพียงเท่าไร
 ๓,๐๐๐ กิโลวัตต์เท่านั้น หลังสงครามไฟฟ้าถูกระเบิดเราใช้ไฟฟ้า ๓,๐๐๐ กิโลวัตต์ เมื่อ
 ไปสำรวจที่แก่งเลียงแล้ว จะสามารถผลิตไฟฟ้าได้ ๔๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ เขาจึงให้ความ
 เห็นว่า ควรจะสร้างที่แก่งเลียงแต่ไม่ได้ประโยชน์ในการชลประทาน ไม่ได้
 ประโยชน์ในการเกษตรแต่ประการใด แต่ในรายงานของเอบัสโก ในปัจจุบันนี้จะ
 เขียนไว้ด้วยว่า ถ้าเมื่อใดประเทศไทยนี้มีความจำเป็น ต้องใช้กระแสไฟฟ้าขึ้น
 ๔๐,๐๐๐ กิโลวัตต์แล้ว ควรจะไปทีแก่งสร้อยหรือที่แก่งยันซี ของจังหวัดตาก เขามี
 ความเห็นด้วยเช่นนั้น ในระยะนั้นเราได้เสนอโครงการไปยังธนาคารโลกเมื่อปี พ.ศ.
 ๒๔๙๓ หรือ ๒๔๙๔ จำไม่ได้ ธนาคารโลกไม่อนุมัติหรือเป็นโครงการที่เล็ก ต่อมา
 จนถึง ๒๔๙๕ รัฐบาลจึงได้ฟันโครงการนี้ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งเพราะมีความจำเป็น
 ต้องการใช้กระแสไฟฟ้าจึงได้ตั้งคณะกรรมการ ไอ.ซี.เอ. แล้วก็อีกค่าเฟ้ พร้อมกับ
 ในกรมชลประทานทำการสำรวจอีกครั้งหนึ่ง แล้วได้ไปเชิญองค์การ ของอเมริกัน
 คือ ยู. เอส. บี. คาร์. เข้ามาร่วมสำรวจหลายครั้งหลายหน จนเป็นโปรเจก (Project)
 ยันซีนี่ขึ้นเพื่อเสนอต่อธนาคารโลก แล้วไม่ใช่ว่าธนาคารโลกเขายาก จะให้เรากู้เงิน
 เปล่า ๆ ก็หาไม่ได้ ธนาคารโลกได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้ามากระทำการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง
 ต่อมาก็ยังไม่ให้ อีกครั้งหนึ่งก็มา ๔-๕ คนมาหลายครั้งหลายหนนอกจาก จะสำรวจ
 เชื่อมยันซีแล้วไปสำรวจแก่งเลียง สำรวจภาวะเศรษฐกิจในเมืองไทยเป็นระยะเวลา
 หลายปี ในที่สุดเราได้เขียนบันทึกไอน์ซี โปรเจก (Project) ว่าเป็นโครงการ
 ยันซีนี่ว่าดีที่สุด ขอประทานทราบเรียนดังนี้ ก่อนจบข้าพเจ้าขอความเรียนเป็น
 ครั้งสุดท้ายว่าอย่างนี้ ตามที่ท่านสมาชิกมีความตั้งใจว่าจะมาสร้างเชื่อมยันซีทำไม มี
 ประโยชน์ ข้าพเจ้ามีตัวเลขแสดงให้เห็นว่า แม้แต่ประเทศซึ่งจะเพ็งเป็นเอกราช เขาก็

ได้สร้างเขื่อนไฟฟ้าน้ำตกเป็นอันมาก ไม่ใช่เฉพาะประเทศไทยเท่านั้นที่มีเขื่อนไฟฟ้า
น้ำตก ทั้งตัวเลขดังต่อไปนี้ ในภาคพื้นเอเชียอาคเนย์นี้มีประเทศไหนบ้างที่มีไฟฟ้า
น้ำตกและได้กู้เงินธนาคารโลกมาแล้วได้ผลอย่างไร (๑) มีประเทศอาฟกานิสถาน
ได้มีไฟฟ้าน้ำตกถึง ๗ แห่ง ขณะนี้ใช้กระแสไฟฟ้าแล้ว ๑๑,๓๐๐ กิโลวัตต์ กำลัง
จะสร้างต่อไปอีก ๖๖,๐๕๐ กิโลวัตต์ (๒) พม่ากำลังสร้าง ๑ แห่ง และใน ๑ แห่ง
นี้สำเร็จไปบ้างแล้วใช้ได้ ๔๗๐ กิโลวัตต์ กำลังสร้างต่อไปตามโครงการของเขาจะ
สำเร็จทั้งสิ้น ๒๕๕,๐๐๐ กิโลวัตต์ ซึ่งน้อยกว่าของเรา (๓) ลังกา ๑ แห่ง
จีนใต้หัวน ๕ แห่ง อินเดีย ๑๙ แห่ง อินโดนีเซียกำลังสร้างเสร็จไปบ้างแล้ว ญี่ปุ่น
๖๓ แห่ง เกาหลีใต้ ๒ แห่ง สหพันธรัฐมลายู ไม่ทราบว่ามีแห่งแน่นอนตามตัวเลข
แต่ปรากฏว่ามีไฟฟ้าน้ำตกใช้ ๒๙,๓๐๐ กิโลวัตต์ เนปาล ปากีสถาน ๙ แห่ง ฟิลิปปินส์
ซึ่งมีฐานะ คล้ายคลึง กับ ประเทศไทย ได้มีการ ไฟฟ้า น้ำตกใช้ กระแส ไฟฟ้า เพื่อ การ
ชลประทานน้ำตกถึง ๒๓ แห่ง เวียดนามมีแล้ว มีประเทศไทยอันดับสุดท้ายตาม
รายการนี้ยังไม่มี ไฟฟ้า น้ำตกแก่ประการใด หากจะฟังมีก็จะมียกที่เขื่อนชยันนา ในขณะ
นี้ที่ท่านกล่าวว่าเขื่อนชยันนาไม่มี ไฟฟ้า น้ำตกนั้น ข้าพเจ้าจะพาท่านไปดู มีแต่เป็น
เครื่องเล็ก ๆ ใช้ในอาณาเขตของเขื่อนชยันนาเท่านั้นมีเหมือนกัน ทำได้ไม่ใช่ทำ
ไม่ได้ที่ชยันนา แต่เนื่องจากว่าเรามีโครงการที่ยั่งยืน เป็นโครงการใหม่แล้ว แล้ว
เหตุใดจะมาทู่แท้ที่เขื่อนชยันนาอีกให้เป็นการเสียเวลา เราก็จึงเปลี่ยนโครงการไป
ที่นั่น จึงขอประทานต่อท่านสมาชิก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องด้วยข้าพเจ้าได้รับญัตติด่วนฉบับหนึ่ง
ของคุณพ่อง สิทธิธรรม ซึ่งมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว จึงขอให้เลื่อนการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าออกไป คือว่าดำเนินการว่า เพื่อความรอบคอบและ
เพื่อความพิจารณาคัญดี จึงขอเสนอให้เลื่อนการพิจารณาปรึกษาร่างพระราช บัญญัติ
การไฟฟ้ายันฮีไปก่อน แล้วจึงพิจารณากันภายหลัง นี่ก็ท่านผู้เสนอได้เสนอถูกต้อง
ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๑ หมายเลข ๗ แล้ว จึงขอให้ที่ประชุมพิจารณาว่าเราควรจะ
เลื่อนการพิจารณาตามที่เสนอมันหรือไม่

นายถวิล วิทยานนท์ (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ คำว่า
เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ หมายความว่า เลื่อนไป ตอนพักเที่ยง ไม่ลงมติ
ตอนนี้ หรือว่าเลื่อนไปวันอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลื่อนไปวันอื่นที่เร็ว ขอให้ผู้เสนอชี้แจง
เสียก่อน

นายฟอง สิทธิธรรม (อบลราชธานี) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ
กระผมขอกราบเรียนชี้แจงประกอบอยู่ที่ใต้ถุนนั้น และตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้ถาม คือกระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นเรื่องใหญ่ การกู้เงินออกเป็น
พระราชบัญญัติสร้างเป็นรูปขององค์การคล้าย ๆ กับสร้างประเทศขึ้นใหม่อย่างนี้ย่อม
จะต้องการความรอบคอบมาก ทั้งจะเห็นว่าท่านสมาชิกฝ่ายค้านและเข้าใจว่าท่าน
สมาชิกประเภท ๒ ที่เป็นพี่เลี้ยงของเรานั้น ก็คงจะพอใจเป็นอันมาก แต่รัฐบาล
ได้สำรวจตรวจตราหาผลได้ผลเสียมารอบคอบนั้น กระผมก็เชื่อแต่ว่าสภานี้ ไม่ใช่
สภาของรัฐบาลเท่านั้น ถึงรัฐบาลจะได้ได้เคยมีเพิ่มในกระเป๋าในหีบ ในห่ออย่าง
ว่านั้น ก็อยากจะกรุณาให้ฝ่ายค้านได้ร่วมพิจารณาได้ งานนี้ก็จะกันไปด้วยที่
กระผมเห็นอย่างนั้น แต่ว่าการเลื่อนนั้นไม่ใช่หมายความว่า จะเลื่อนไปในวัน
พรุ่งนี้หรือบ่ายนี้ อาจจะเป็นหลาย ๆ วันหรือเดือนหน้า สมิทหน้า สุดแล้วแต่
รัฐบาลถนัด กระผมเข้าใจอย่างนั้น และมีความประสงค์อย่างนั้น

นายถวิล วัฏฏานนท์ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุนมติเมื่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นเอาไว้เสียก่อน ได้ยกก่อน ๆ

นายทองสับ สุกะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้านึกว่าเวลานี้เรา
กำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้อยู่มามากแล้ว จวนจะถึงอยู่แล้ว เพียงว่า
แล้ว ก็ใกล้เวลาจะจบอยู่แล้ว ถ้ามันจะเลื่อนไปมันจะดับสั่นกัน ความคิดเห็น
ก็ไม่คิดต่อ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้านึกว่าไม่ควรจะเลื่อน

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : ความจริงพระราชบัญญัตินี้
ที่กำลังอภิปรายกันอยู่นี้ เป็นการอภิปรายที่มีความสำคัญมาก เกือบจะกล่าวได้ว่า
พระราชบัญญัตินี้แทบจะว่าไปสร้างประเทศใหม่หรือไปตั้งชาติใหม่ก็ได้ มีความ
สำคัญมาก ถ้าจะมารวบรวมความเห็นจะเป็นการไม่เหมาะสมแน่ อย่างน้อยที่สุด
จะเลื่อนไปในวันข้างหน้า ถ้าท่านจะเห็นแก่ชาติบ้านเมืองจริงแล้วก็ขอให้เลื่อนไป
ตอนบ่ายก็จะยินดี ถ้ารวบรวมความเห็นจะได้เป็นแน่ครับ หรือจงเอาวันหน้าก็ได้ครับ

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : ความจริงกระผมลุกขึ้นมาจะลง
มติเสียมากกว่า แต่ว่าขอกราบเรียนว่าตั้งแต่เช้าที่เรอภิปรายเรื่องนี้มา ทั้งฝ่าย

สนับสนุนและฝ่ายค้านพึงกระแสรักการกันแล้วไม่มีสาระอะไรเลย หรือว่าท่าน
ฝ่ายค้าน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทียม ฯ ไม่เอา นั่นไม่ดี

นายกlinik ปลิงนิล (อุบลราชธานี) : ขอให้ถอนคำพูดด้วย เพราะว่าฝ่าย
ค้านไม่มีสาระนั้น ขอให้ถอนคำพูดด้วย

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : ขอประทานโทษ ขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถอนแล้ว

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : คือผมขอทราบเรื่องอย่างนี้ คือว่า
ได้พูดกันในสาระต่าง ๆ แล้ว ประเด็นนี้ไม่ใช่สำคัญที่เป็นหลักฐานว่ามาคัดค้าน
กฎหมายฉบับนี้ได้เลย ก็น่าจะมีความคิดเห็นกระมังจึงได้ขอให้ยื่นเยื่อไปเพื่อกะ
หาเหตุผลมาประกอบใหม่ ผมคิดว่าพูดไปพูดมาก็เหตุผลที่ท่านพูดแล้วนี้เอง ควรจะ
หาทางที่จะลงมติกันเสียเถยวัน

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) : เมื่อคืนคุณฟอง ฯ กระผมจะขอ
ประเด็น คุณฟอง ฯ ได้ตั้งเป็นญัตตินะครับ ว่าขอให้เลื่อนไปนะครับ แล้วก็ท่าน
ผู้มีเกียรติที่เพื่อเจ้าไปสักหน่อย เข้าไปดูอีกญัตติ ฯ หนึ่ง เข้าไปที่เดี่ยว จะมีการขอ
ปิดอภิปรายกันเข้าไปแล้ว มันคนละเรื่อง ตอนนั้นก็พูดถึงคุณฟอง สิทธิธรรม ขอ
ให้ท่านประธาน ฯ รักษาระเบียบไว้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ควรจะปิดได้แล้ว ความจริงเจ้าว่าอย่างนี้

นายณัฏ บัญจิต (อุบลราชธานี) : กระผมขอสนับสนุนญัตติของผู้แทน
จังหวัดเดียวกัน โดยเหตุผลที่ว่าพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติฉบับใหญ่ที่สุดใน
ประวัติศาสตร์ของสภาผู้แทนราษฎรนี้ กระผมจะชี้ให้ท่านประธาน ฯ ได้ระลึกว่า
๓ วันเราเสียดอกเบี้ย ๑ ล้านบาท ค่าแรงแล้วดอกเบี้ย ๑๒๐ ล้านบาท ท่าน
ประธาน ฯ ที่เคารพ ๓ วันต่อล้านบาท จะเป็นเรื่องเล็กได้อย่างไร และกระผมรู้สึก
สลดใจอย่างยิ่งที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติกล่าวว่า คำคำนี้ของสมาชิกนั้นไร้สาระและ
เหตุผล กระผมอยากจะให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ระลึกว่าวันนี้เรามากล่าวถึง
ประโยชน์ของประเทศชาติ เรามากล่าวถึงประโยชน์ของประชาชน เพราะฉะนั้น
เพื่อประโยชน์ของประชาชน กระผมขอสนับสนุนญัตตินี้เพื่อความรอบคอบ
เพื่อความยุติธรรมของประชาชนในอนาคต ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เราอย่าสับสน

เผากิน ๆ ในการขอเลื่อนไปนั้น เพื่อที่ฝ่ายรัฐบาลจะได้มีโอกาสได้พิมพ์รายละเอียด
ได้พิมพ์เงื่อนไขต่าง ๆ มาแจกให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสมภาฯ ได้เห็น โดยต้องแท้
ไม่ใช่ว่าท่านแต่พระราชบัญญัติมา โครงการอันแน่นอนและโครงการในอนาคตไม่
แนบมาด้วย นี่แหละท่านประธาน ฯ ที่เคารพ กระผมอยากจะให้รัฐบาลนี้ ได้
รอบคอบ ผมอยากจะให้รัฐบาลนี้ไม่สับสนเผากิน จึงขอสนับสนุนและขอให้เลื่อนไป

นายसानนท์ สายสว่าง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : กระผม
เข้าใจว่าไม่มีอะไรก็อภิปรายกันตามระเบียบวาระ แล้วก็ไม่มีการไปเสนอปิดหรือไม่มี
ใครเสนอลงมติ ก็พิจารณาไปจนกว่าจะจุใจ จนกว่าจะหมดประเด็น หรือสงสัยอะไรก็
ซักจนกว่ารัฐบาลจะได้ชี้แจงก็ ไม่มีอะไรจะพิจารณาถึงวันนี้ได้ถ้าไม่พอใจ เป็นต้นว่า
เรื่องสำคัญ แต่นี้ก็ไม่มีอะไรก็ตามระเบียบวาระไป เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าดีกว่านี้ไป
ตามระเบียบวาระจนกว่าจะพอใจ ในสภา ฯ นี้สงสัยอะไรก็ซักถาม ข้อเท็จจริงอะไร
ก็มี ถ้าเราจะเสนออย่างนี้ต้องเสนอก่อนระเบียบวาระ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระ
กระผมเข้าใจเช่นนั้น ถ้าหากในญัตติบอกว่าขอยุติขอเอาเรื่องกันขึ้นพิจารณาตอนนี้
นั้นเพียงบอกว่าเลื่อนไป เลื่อนไปทำไม ไม่มี เพราะฉะนั้นเรากำตั้งพิจารณา
พิจารณาไป ๒ วันก็ได้ ๓ วันก็ได้ เรื่องสำคัญ และเรื่องนี้ไม่ลงมติจนกว่าจะพอใจ

นายทอง นิยมะสินธุ (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้แทนจังหวัด
อุบลราชธานี ในการที่จะขอเลื่อนไป โดยเหตุที่เพื่อนสมาชิกผมคนหนึ่งก็ให้เหตุผล
แล้วว่า เป็นพระราชบัญญัติสำคัญ เป็นพระราชบัญญัติที่จะก่อให้เกิดเงินให้แก่บ้าน
เราเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นการที่เราจะลงมติ หรือให้พระราชบัญญัติต่อไปนั้น จึง
ควรที่จะต้องได้พิจารณาโดยรอบคอบ มีสมาชิกฝ่ายรัฐบาลได้บอกว่าไม่มีอะไรนั้น
มันก็ไม่ถูก เพราะว่าทางนี้ขอเลื่อนไปมันต้องมีอะไรซิ คือเขาต้องการให้ไปพิจารณา
โดยต้องแท้ ถ้าจะพูดอย่างนั้นก็ไม่ถูก

พันตรีทอง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ท่านผู้เป็นประธาน ฯ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพจะ
มากไปเขาเสนอ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ๆ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : นี่ข้าพเจ้ารักษาวินัยของชาติ
เพราะญัตติสำคัญ ท่านฟังข้าพเจ้าที่หนึ่งก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละนี่ ๆ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านผู้มีเกียรติเรียนถามคุณแล้วว่า
ควรจะเลื่อนไปหรือไม่ ท่านควรจะชี้ประเด็นว่าควรจะเลื่อนไหม ถ้าไม่เดี๋ยวก็นึก
พิจารณาไป ถ้าเลื่อนก็เลื่อน นี่ท่านมากไป ท่านงงไปเองนะ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ ๆ

นายทองหยด จิตตะวีระ (สุพรรณบุรี) : ท่านประธาน ฯ นายสมศักดิ์ฯ
ใหญ่กว่าประธาน ฯ แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดนั่ง คุณทอง ฯ ต่อไป

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าเห็นว่าเสียเวลาของ
ชาติ ท่านต้องชี้ประเด็นว่าจะเลื่อนหรือไม่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เสียเวลา ท่านนั่ง ๆ บอกให้นั่ง

นายทองหยด จิตตะวีระ (สุพรรณบุรี) : เสร็จแล้วท่านนี่เอง เพราะ
อำนาจอยู่กับท่านท่านนี่เอง

(มีสมาชิกในที่ประชุมตบมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านไม่ต้องมาสอนข้าพเจ้านะ อะไร ข้าพเจ้า
สั่งบอกกว่าให้นั่ง ๆ

พันตรีทอง อภัยวงศ์ (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธาน ฯ เดิมทีเดี๋ยวผมก็
อยากจะนั่ง ๆ นะ แต่ที่นี้เมื่อผู้แทน ฯ อ้า.....

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : สอนได้ ชี้ฝ่ายค้าน ๒ ครั้ง
ไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ ฟังเขาก่อน เขาอาจจะสนับสนุนก็ได้
นั่งเสียเถอะท่าน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ฟังก่อน ทำไมท่านไม่ฟัง
ข้าพเจ้าบ้างล่ะ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่ง ๆ ท่านนั่ง

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าก็เป็นสมาชิกมีเกียรติ
เท่ากันนี่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บอกว่าให้แจ้ง เอ คุณทอง ฯ ต่อไป คุณทอง ฯ สนับสนุนหรือ ไม่ใช่ค้านใช่ไหม

พันตรี คง อภัยวงศ์ (พระนคร) : สนับสนุนไม่ไ้ค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอา ท่านหนึ่ง

พันตรี คง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ไม่สนับสนุนร่างญัตติอย่างไรละ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้

พันตรี คง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ไม่ใช่ คือว่าผมจะให้เขาถอน

นายสวัทย์ พันธเศรษฐ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) :

ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติขออนุญาตถามข้อบังคับข้อ ๓๑ ขอเสนอให้ที่ประชุมนี้ลงมติเพระ
อภิปรายกันมาถึง ๑๐ กว่าคนแล้ว ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง ขอเสนอขออนุมัติ
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ขอเสนอให้ลงมติเช่นนั้นแล้ว ท่านผู้เสนอ
ว่าอย่างไร เข้าเสนอก่อน

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : กระผมอยากจะทำระเบียบท่าน
เพื่อนสมาชิกประชาธิปัตย์เก่าที่ได้เสนอญัตติขออนุมัติเมื่อครั้ง คือส่งเอกสารท่านออกจะ
รุนแรงไปหน่อย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ๆ ท่าน เรามีสิทธิเสนอ
ได้ท่าน เรายื่นขอขึ้นได้ท่าน เพราะฉะนั้นท่านจะเปิดอภิปรายขอพิจารณาต่อไป
ก็ได้

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ครับ ๆ ถูกแล้วครับ แต่ว่า...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอเปิดแล้ว แล้วมีผู้รับรองถูกต้อง
ด้วย อย่างนั้นข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเลื่อนหรือไม่
เลื่อน ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเลื่อนไปตามญัตติที่เสนอขึ้น โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรไม่เลื่อน พิจารณาต่อ
ไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงพิจารณาต่อไป เป็นอันตกไป

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าจะได้ถือโอกาสพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติสร้างการไฟฟ้าอันฮี้ หรือเกี่ยวกับเขื่อน...

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : เมื่อท่านสมาชิกผู้ม ีเกียรติได้เสนอญัตติตามข้อบังคับที่ ๓๑ ท่านประธาน ฯ ทำผิดอีกแล้วล้มเลิกแล้วหรือ อย่างไรก็ไม่ทราบ ก็ญัตติข้อญัตติเพื่อขอให้ปิดอภิปรายตามอนุ ๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลนเอได้ท่าน ต่อไปเถอะ ไม่อย่างนั้นก็ไม่ มีจบที่ท่าน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเหลือ เกิน ที่สมาชิกลุกขึ้นมาทำให้ข้าพเจ้าเสียเวลาที่จะอภิปราย ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ พุถึงร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าอันฮี้ และเกี่ยวกับเขื่อน การ สร้าง เขื่อน ภูมิพล นั้น ข้าพเจ้าเองในฐานะที่เป็นตัวแทนราษฎรภาคเหนือโดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงใหม่ นั้นแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วง ท่านประธาน ฯ คงจะจำได้แล้ว ไม่น้อยไปกว่า หนึ่งครั้งข้าพเจ้าเคยตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรในสภานี้เกี่ยว กับการรื้อทกภัยครั้งใหญ่ ในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเคยมีมาประจำปี ข้าพเจ้าเคยขอรับรอง รัฐบาลนี้และวิงวอนต่อสภา ฯ แล้วว่าลำน้ำปิงนั้นมันคันเขิน ที่คันเขินนั้นก็เพราะ ป่าไม้ทางภาคเหนือโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำเภอเชียงดาว ท่านประธาน ฯ ที่ เคารพถูกผู้มียัทธิพลลัทธิลอบคัตทำลายป่าไม้ราบเป็นหน้ากลอง ที่นี้เมื่อป่าไม้ราบ เป็นหน้ากลองแล้วถึงฤดูกาลที่ฝนตกลงมาไม่มีต้นไม้ตั้งกั้นน้ำฝนไว้ ฝนก็ไหลมาตามา ชะดินเลนโคลนทรายไหลลงมาให้ลำน้ำปิงคันเขินตั้งแต่อำเภอแม่แตง แม่ริม อำเภอ เมืองเชียงใหม่ หางดง สารภี สันป่าตอง ล่องไปจนถึงเข้าเขตลำพูนและเข้าเขต สู้จังหวัดตาก ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เมื่อลำน้ำปิงคันเขินอย่างนี้แล้วข้าพเจ้า ได้วิงวอนขอให้ชลลือกเสีย ท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกว่าต้องชลลือกถึง ๑๐๐ กว่า กิโลเมตร ที่นี้เมื่อท่านจะสร้างเขื่อนภูมิพลซึ่งกั้นในลำน้ำปิงอยู่ในบริเวณจังหวัด ตากนั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพยังทำความเดือดร้อนให้แก่จังหวัดเชียงใหม่และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดลำพูนด้วย เมื่อตอนเช้าท่านสมาชิกผู้ม ีเกียรติผู้หนึ่งซึ่ง เป็น ส.ส. จังหวัดเดียวกับจังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้า ขอโทษต้องออกนาม นาย สุกิจ นิยมานเหมินทร์ นั้น ความจริงท่านยังเข้าใจน้อยไป ท่านบอกว่าเขื่อนอันนี้

จะทำให้ น้ำท่วมเพียงทำบ่อมีตึกๆ ทำเตา คอยเก็บ ในเขตอำเภอสมกันนั้น ข้าพเจ้า
 ยืนยันไป ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ถ้าสร้างเขื่อนอันนั้นขึ้นแล้ว จังหวัด
 ลำพูนจะต้องจมอยู่ในน้ำ จังหวัดเชียงใหม่จะต้องจมอยู่ในน้ำ ทุกวันนี้แม้แต่
 เขื่อนไม่มีน้ำท่วม นี่เดือนหน้าท่านประธาน ฯ ลอยขึ้นไปดู เดือนกันยายนนี้ขอ
 ให้ท่านขึ้นไปดูว่า น้ำท่วมหรือไม่ นี่ข้าพเจ้าเป็นห่วงอย่างนี้ แล้วนอกจากนี้เมื่อ
 ตอนเช้าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรได้กล่าวว่า ป่าไม้ในบริเวณ ที่จะ
 ต้องกักน้ำนั้นมีเนื้อที่อยู่ที่ประมาณ ๓๐๐ ตารางกิโลเมตร ถ้าความจำของข้าพเจ้า
 ไม่ผิด ท่านบอกว่ามีไม้ทั้งหมดด้วยกันมีไม้สัก ไม้เต็งรัง ไม้แดง อะไรร้อยแปด
 ประมาณแสนกว่าคิวบิกเมตร อะไรมากนั้นเป็นต้นนั้น ข้าพเจ้ายังสงสัย เมื่อ
 ท่านทำลายไม้เหล่านี้ ในป่าเหล่านี้แล้วจะทำให้ น้ำแห้งแล้งนั้นใช่หรือไม่ ข้าพเจ้า
 อยากจะถามเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคของท่าน ไม่ว่าป่าไม้ที่ไหนถ้าถูกทำลายแล้วดินใน
 บริเวณนั้นจะต้องแห้งมาก จะต้องแห้งแล้ง น้ำจะไม่มี ข้าพเจ้าเกรงไปว่าเขื่อน
 ภูมิพลนี้จะมีน้ำ จะไม่มีน้ำในการไฟฟ้าอันนี้อาจจะเป็นต้น ท่านประธาน ฯ
 ที่เคารพ ทุกวันนี้ก็เช่นเดียวกัน น้ำแห้งน้ำก็แห้ง ท่านประธาน ฯ ที่เคารพท่าน
 โปรดคิดดูท่านประธาน ฯ ที่เคารพทราบใดที่ลำน้ำยังไม่ขุดลอกให้ลึกแล้ว ท่าน
 ประธาน ฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้าเกรงไปว่าเขื่อนอันนั้นจะทำความเดือดร้อนให้แก่คนนอก
 จากราชภวในจังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ข้าพเจ้าแล้วจะทำให้บรรดาไร่นาสาโท
 ตลอดจนทางหลวงจังหวัด ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบท และทางหลวง
 เทศบาล ตลอดจนสัตว์เลี้ยงวัวควายเวลาน้ำท่วม ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ
 เขื่อนอันนี้จะทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรในจังหวัดภาคเหนือ โดยเฉพาะอย่าง
 ยิ่งจังหวัดลำพูนและเชียงใหม่ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ โปรดคิดดูให้ดีกว่าลำน้ำ
 ในจังหวัดเชียงใหม่นี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวอย่างนี้ มีลำน้ำแม่แดง แม่ริม แม่พวง
 แม่วัง ตลอดจนแม่ปิงอะไรเหล่านี้ทั้งหมดด้วยกันหลายสิบแม่ ข้าพเจ้าจำไม่ได้ ถ้า
 น้ำเหล่านี้ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ พอถึงฤดูฝนตกฟ้าร้องตกต้องตามฤดูกาล
 ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ไหลมาเทมา บางทีใช้เวลา ๑๐ นาที ท่านประธาน ฯ
 ขึ้นเคื่อง ข้าพเจ้าขอออกอย่างนี้ ทำให้ที่ดินราษฎรได้รับความเดือดร้อน จริง
 อยู่ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเคยอภิปรายเกี่ยวกับกระดูกของ
 ข้าพเจ้าวันก่อนนั้น เกี่ยวกับโครงการชลชลกลน้ำทั้งนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย

ที่ท่านว่าน้ำเหล่านี้ได้นำเอาปุ๋ยมาเผื่อแผ่ให้ ในที่ดินของราษฎรอันนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ท่านโปรดอย่าลืม ถ้าน้ำไหลมาตามา ไม่ใช่อ่างน้ำเจ้าพระยา ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ น้ำเจ้าพระยามีชั้นมีลง แต่น้ำเหนือไหลพุ่งลงมาไม่ว่าจะเป็นคอนกรีต หรือซีเมนต์อะไรขวางหน้าก็จะต้องแตกหลายลงอย่างนี้ นี่ข้าพเจ้าเกรงไปว่าเขื่อนภูมิพลนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ ไม่แข็งแรงให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจแจ่มแจ้งแล้ว ข้าพเจ้าเกรงไปว่าเขื่อนนี้จะทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรเป็นอย่างมาก และนอกจากนี้ ข้าพเจ้าจะขอถือโอกาสถามว่าป่าไม้ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข กล่าว เมื่อก่อนว่าราคาเพียง ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษเท่านั้นที่จะทำลาย อยากจะขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรว่าเป็นความจริงอย่างใดหรือไม่ เป็นความจริงหรือที่ว่าเพียง ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายนั่งอยู่ ณ สถาบันสูงสุดของชาติ ณ ที่นั้นเราก็ทราบข่าวในหนังสือพิมพ์ แต่จะเท็จจริงอย่างไรก็ไม่ทราบว่าป่าไม้เหล่านี้จะต้องถูกทำลายเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่าสองพันล้านบาท แล้วที่นี้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขบอกเพียง ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ข้าพเจ้าก็ยังสงสัย ก็อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรโดยเฉพาะ ซึ่งเป็นเจ้าของป่าไม้โดยตรงว่ามีมูลค่าความจริงหรือไม่ ท่านประธาน ๆ และนอกจากนี้ ถ้าพูดถึงการกู้เงิน ข้าพเจ้าก็ขอชมเชยว่ารัฐบาลนี้มีความสามารถ เขาให้เครดิตเรากู้มา แต่ถ้ากู้มาเพื่อประโยชน์ส่วนรวมแก่ประเทศชาติแก่ราษฎรจริง ๆ แล้ว ข้าพเจ้าบอกแล้วข้าพเจ้ายินดีสนับสนุน ถ้าหากว่าจะกู้มาทำอื่นหลยฉุยฉะอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าอยากจะขอถามว่าเขื่อนของท่านนี้ ท่านมีโครงการที่จะสำเร็จบริบูรณ์นั้นกับแน่นอน ข้าพเจ้าเกรงว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะมาผูกมัดสภาของเรา อาจจะเป็น ๔ สมัย ๕ สมัยก็ได้ อาจจะเป็น ๒๐ ปี ๓๐ ปีก็ได้ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นอยากจะขอพึ่งทางฝ่ายรัฐบาลแถลงให้แจ่มแจ้งด้วยว่า เขื่อนนี้ของท่านจะอำนวยประโยชน์ให้แก่ราษฎรอย่างใดหรือไม่ และโดยเฉพาะข้าพเจ้าเป็นแห่งราษฎรจังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่จะนอนไม่เป็นตาหลับ ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ นี่ก็เหมือนกันยารมเกือบหนานี้แล้ว น้ำจะท่วมกันใหญ่ วันหนึ่งคงสามสี่หมื่น เมื่อคราวที่แล้ว ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ ข้าพเจ้าเคยกล่าวแล้วในสภานี้ว่าทรัพย์สินของราษฎรถูก

ทำลายไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ชลประทานกระทรวงมหาดไทยและกระทรวง
 ประกันราษฎร์เหมือนกัน แล้วรัฐบาลก็ไม่ได้ไปจ่ายงบประมาณไปซ่อมแซมที่
 โนนทัน ก็ไม่มีเสียหายถึง ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยเฉพาะชลประทานราษฎร์ อย่าง
 นี้เป็นต้น นี่ข้าพเจ้าเกรงไปว่าเขื่อนยันนี้จะทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรในจังหวัด
 ลำพูนและจังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเกษตรกรรมได้แจ้งให้ข้าพเจ้าได้ทราบแจ่มแจ้งด้วย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ตามที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปราย
 ของท่านสมาชิก ๆ ผู้มีเกียรติ หลังจากที่มีการออกสู่เสี้ยวเวลานิด ๆ หน่อย ๆ ก็คงจับ
 ประเด็นได้สามคนที่มีความสำคัญอย่างท่านผู้ที่ได้อภิปรายจบไปแล้วนี้ว่าน้ำทางเขื่อนใหม่
 ท่วมฉะจริง เมื่อสมัยก่อนนี้เวลาพี่น้องชาวเขื่อนใหม่กำลังน้ำท่วม ข้าพเจ้าในฐานะ
 ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาสมัยหนึ่งก็นั่งเรือบินไปเยี่ยม โดยในฐานะของพรรค
 เสรีมนักคิด ได้ไปช่วยเหลือขจัดปัดเป่าพี่น้องชาวจังหวัดเขื่อนใหม่ อันนี้ข้าพเจ้า
 รับว่าจริง แต่มันเป็นการท่วมชั่วคราว ๓-๔ วันแล้วลบก แล้วสมาชิก ๆ ผู้ที่มีความ
 เห็นอกเห็นใจแก่ชาวไร่ชาวนาผู้ยากจน ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเมื่อให้ฟังคำอภิปรายมีเหตุมี
 ผลทางฝ่ายสมาชิกผู้มีความเป็นธรรมทั้งหลายและที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมของอา-
 ณาประชาราษฎร์แล้วข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้ที่ใจเป็นกลางมีใจเป็นธรรมอะไรที่จะทำนุบำรุง
 ประเทศชาติให้เจริญแล้วคงจะรับพระราชบัญญัติอันนี้ไปทั่วทั้ง หลังใหญ่ของการที่
 รัฐบาลให้เสนอพระราชบัญญัติเชื่อแน่ว่าอันนี้เป็นหลักการใหญ่ และทางรัฐบาลก็
 เสนอตัวเลขมาอย่างหมดจดงดงาม และทางฝ่ายค้านนั้นก็ได้คำนวณอย่างมีเหตุมีผล
 มีหลักมีเกณฑ์ คงเป็นห่วงกันในเรื่องหลักใหญ่ ๆ ที่ ๒-๓ ประเด็นที่ว่าถ้าจะกระทำ
 ได้สัมฤทธิ์ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกบาททุกสตางค์ หรือถ้าจะมีผลเสียหายอย่างไรทาง
 บ่าไม้ ที่จับประเด็นได้ทางบ่าไม้ใครที่จะชดเชยบรรเทาความเดือดร้อนที่หนังสือพิมพ์ก็
 เป็นธรรมชาติที่ได้ว่าลงไป ๑,๐๐๐ ล้าน ก็เป็นเงาของหนังสือพิมพ์ที่ว่าจะต้อง
 เป็นเทคนิคของการที่ขาดหัวหรืออะไร เมื่อทราบข้อเท็จจริงอย่างนี้ก็ต้องจะไปพาดเสีย
 ใหม่ก็คงไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท พันนี้มันมีผลมีผลกันได้ แม้แต่ท่านสมาชิก ๆ
 ผู้มีเกียรติพูดเมื่อตอนนั้นก็ถึง ๒,๐๐๐ ล้าน แล้วซึ่งความจริงซึ่งเวลานั้นทางหนังสือพิมพ์
 ผู้มีใจเป็นธรรมก็มา มันกระทบกระเทือนไปถึงเสรีมนักคิดแล้วว่าจะชดเชยบ้าง ซึ่ง
 ความจริงเสรีมนักคิดไม่มีส่วนรู้เห็นได้เลย ข้าพเจ้ากล่าวตามที่ได้ทูลเกล้าฯ พระพุทธ

พระธรรม พระสงฆ์ มารัฐบาลเสริมแรง ๆ คงจะไม่ยืนยงคงกระพันได้ ถ้าไม่เป็นอย่างจริงนี้อำนาจฟ้าดินทั้งหลายคงจะตลบ้นตาลให้พรรคเสรี ๆ อยู่ชั่วฟ้าดินสลายทีเดียว อันนั้นกัณฑ์สี่พิมพ์ผู้มีใจเป็นธรรม ก็จะต้องให้ความจริงด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พดกันเรื่องสภา ฯ ท่าน

นายสมศักดิ์ สมนวนทรัพย์ (ราชบุรี) : มีเรื่องที่ไม่ใช่ครับ ขอขอบคุณท่านประธาน ฯ ผู้ทรงเกียรติ ข้าพเจ้าจะได้พูดต่อไป ทั้งนี้ประเด็นของผู้ก้านอีกอย่างหนึ่ง เอาปัญหาเฉพาะหน้าว่าเช่น ส.ส. เน้น ๆ ซึ่งอยู่ทางภาคใต้ว่าอันนี้ทำไมไม่ทำทางภาคใต้บ้าง ภาคใต้นั้นเสียภาษีอากรมาก ถูกเราเก็บผู้แทนราษฎร เราต้องการที่จะมาจัดทุกข์บำรุงสุข หน้าที่ของผู้แทน ฯ นั่นคือหน้าที่รับผิดชอบ ออกกฎหมาย หน้าที่ตุลาการ บริหารบัญญัติแยกกันโดยเจตนา เราจะต้องแยกเอาส่วนตัวเอาหัวใจออกมาเป็นดวงบริสุทธิ์ ไม่เห็นแก่ภคินีภคนี้ ท่านบอกว่าภาคใต้ไม่อดทน ข้าพเจ้าถ้าเอาความจริงพูด จังหวัดกระบี่ของท่านได้รับความอดทนเท่าไรเมื่อท่านอยู่เสริมรังคศิลา เกินหน้าจังหวัดอื่น ๆ ยังเป็นเมืองทอง ข้าพเจ้าเสียใจแล้วว่าต่อไปท่านจะไม่สามารถนำเงินไปช่วยจังหวัดกระบี่อนาคตจะเป็นเครื่องชี้อย่างที่ดีแล้วมาชี้พรรคเสรี ฯ ข้าพเจ้าในฐานะเป็นเพื่อนเก่าของท่าน สงสารท่าน ยังเป็นห่วงใยท่าน ควรจะกลับตัวกลับใจเสียใหม่ สำหรับทางภาคอีสานนั้นที่ว่าเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ว่าไปอยู่ทางนั้นไม่ช่วยภาคอีสาน ข้าพเจ้าก็ไปตระเวนภาคอีสานมา ยังไปสร้างพระประธานใหญ่ ๆ ร่วมกับพี่น้องข้าพเจ้า ๒-๓ หมื่น ช่วยทางภาคอีสานไปทั่วไป นี่เป็นวิธีการเมืองเพื่อภาคอีสาน เพื่อนสมาชิกก็มีมากมาย คราวนี้ทางรัฐบาลที่ได้ส่งเงินไปช่วยเหลือข้าพเจ้าสนับสนุนในสภา ฯ อย่างเต็มที่ ควรจะช่วยเหลือ แต่ว่าควรจะพิจารณาเป็นหลักมีเกณฑ์มีเหตุผล แต่เป็นธรรมดาการเมืองก็ต้องมีการใส่ร้ายป้ายสี การต่อเติมเสริมต่อกันบ้าง ถ้าไม่อย่างนั้นพวกคุณฝ่ายค้านจะขึ้นมาอย่างไร เล่นการเมืองก็ต้องถึงจุดหมดปลายทาง โกวเล่นการเมืองไม่ยอมเป็นรัฐมนตรี ไม่ยอมเป็นรัฐบาลบ้าง เมื่อไม่ยอมเล่นก็ไม่สามารถบริหารงาน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ไหว ๆ ไปกันใหญ่ ฟังเถียว ๆ

นายสมศักดิ์ สมนวนทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอขอบคุณท่านประธาน ฯ ผู้ที่ขมขื่นแจ่มใส ประเด็นนี้ข้าพเจ้าจะได้ผ่านไปได้ เพราะถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ทั้งนี้ผู้ที่ได้อภิปรายมาเห็นว่าเป็นคนสำคัญน้อย คือในฐานะที่เป็นนายกรัฐมนตรี.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าถ้ากรุณาออกข้อดีกว่า จังหวัดไหน ภาคไหน ว่าอย่างนั้นดีกว่า

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : พี่นี่คือเมื่อท่านประธาน ฯ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ที่ได้อภิปรายมาข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ค่อยเป็นสาระอะไรมากนัก ก็ได้แก่ผู้ที่อภิปราย....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ อย่าไปทำอะไรเขาท่าน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ที่อภิปรายว่ารัฐบาลจะทำอะไรได้มันก็จริง เวลาที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้ทำ เพิ่งจะเริ่มโครงการเท่านั้น เราจะทำอะไรให้ทำเสียก่อน เวลาสมัยครั้งท่านเป็นรัฐบาลนะ ท่านทำอะไรบ้าง เปิดกาสิโนหรือ ยักใบละพันหรือปล่อยทหารเกณฑ์มาเดินแบบล้มแพทตายหรือ ปล่อยต่างตัวเข้าเมืองหรือ ข้าพเจ้าไม่เห็นมีฝีมืออะไร....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ ขอให้เขาร้องเขื่อนยันตี

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : นี่มันซี เพราะว่าเขาพูดว่าไม่ได้ทำอะไรเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นอกเรื่องไปให้ท่าน อย่าไปตั้งสอน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : เชื้ออันนี้ฮั่นนี่ ท่านประธานฯ ผู้มีใจเป็นธรรมและอารมณืเสียก็เห็นที่รัก คือว่าเขื่อนยันตีเป็นเรื่องของการที่จะช่วยชาวไร่ชาวนาช่วยอาณาประชาราษฎร์ที่ยากจน พวกที่กักตุนอย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นพวกที่อยากจะเอาดีเด่น ไม่อยากจะทำดีมากนักว่าเป็นพวกศักดินา อันนี้เป็นความสุขของอาณาประชาราษฎร์ที่ทั้ง ๓๐-๔๐ จังหวัดจะได้รับความผาสุกจากเขื่อนยันตีอันนี้ เพราะฉะนั้นท่านผู้มีใจเป็นธรรมทั้งหลายคงจะได้โปรดพิจารณาอันนี้ด้วยเถิด เพราะว่าเขื่อนยันตีอันนี้ ไม่ใช่ว่าทำแล้วไม่ได้ผล นาได้ผล ที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์กักตุนอย่างนี้ ท่านไม่ส่งเสริมชาวไร่ชาวนาหรือ อย่างจะมีนาเป็นหมื่น ๆ ไร่เพียงเก็บตกเก็บนอนกินเท่านั้นหรือ อย่างนี้ไม่ได้ ข้าพเจ้าผู้ ข้าพเจ้าช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาที่ยากจนได้ต่อสู้ดิ้นรนขึ้นมา การเป็นผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าต้องถือว่ามีความเกียรติ นี่ได้ทำขึ้นโบว์แดง ที่กำลังช่วยรัฐบาลออกกฎหมาย ที่นายทุนทั้งหลายทุจริตราษฎรที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ ขอให้พูดในเรื่อง

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : แล้วอีกประการหนึ่งที่ท่านพูดว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่ากันเขื่อนยันยี่เอะท่าน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ที่นเอนเขื่อนกันยี่แอ่ ๆ ไม่อย่างนั้นก็จะเรียกว่าไม่มีฝีมือ นี่เรียกว่าเขื่อนใจ ที่พระเจ้าก็เห็นว่าที่ได้อภิเษกกันมาพอสมควรแก่เวลาแล้ว นี่ก็รู้สึกว่ามันทำไมไรนั้นเพราะการจะทำอะไรนั้นก็ได้ได้กันมาในมโนทัศน์ ๓ วัน ๓ คืนแล้ว มันก็มีผลผลิตบ้างเป็นธรรมดา แต่พึ่งหลักความและเหตุผลแล้วเราไม่ให้เสียเวลา เราจะทำความผาสุกเพื่อให้แก่อาณาประชาราษฎรขอให้พระพุทธรูปพระธรรม พระสงฆ์จะช่วยดบบรรดาลให้ท่านผู้มีใจกำลังจะโน้มเอียงหรือไม่ก็ด้วยเหตุด้วยผลหรือจะเอาชนะกันนี้.....

นายพร่ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ขอให้อยู่ในประเด็นหน่อยเถิด อยู่ในประเด็นหน่อยว่าความยุติธรรมแล้ว

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : คำนึงกันด้วยเหตุด้วยผลแล้วก็ให้สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้คลอดออกไป เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลเห็นทันตาฝากประวัติศาสตร์ไว้ ไม่ใช่ว่าเขื่อนยันยี่ เอ็ดเป็นเขื่อนภูมิพล ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นพรรคเสรีมนังคศิลาต้องการจะฝากประวัติไว้กับชาติให้กับท่านจอมพล ป. พิบูลสงครามจะรอให้ถึงจังหวะท่านมาเป็นได้อย่างไรท่านก็เอาชื่อจากพระมหากษัตริย์ไปก่อนซิ อย่างนี้จึงจะเรียกว่าไม่เสียชาติเกิดที่ได้เข้ามาในสภาผู้แทนราษฎร ต้องเห็นร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปด้วยเหตุด้วยผล ขณะท่านด้วยเหตุด้วยผลให้จารึกไว้ในประวัติศาสตร์เพื่อความผาสุกของอาณาประชาราษฎรชาวไทยทั้ง ๒๔ ล้านคน

นายเพ่ง ลิ้มปะพันธ์ (สุโขทัย) : เท่าที่ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรได้ชี้แจงมาในเรื่องเกี่ยวกับการป่าไม้เนี่ย ก็รู้สึกว่ามีเรื่องที่ผมอยากจะพูดความจริงอยู่บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมขอท้าวเรื่องเดิมเสียก่อนว่า ในการที่สร้างเขื่อนภูมิพลนี้ ตามที่นายรัฐมนตรีได้แถลงมานะ ผมรู้สึกว่า ผลของการที่จะได้นั้นก็อาจจะเป็นผลของอนาคต แต่ว่าเท่าที่ท่านชี้แจงบอกว่าจะได้ผลทางพืชผลและตัวความหมายนั้น อันนี้ผมเห็นว่าความจำเป็นที่จะได้จากเขื่อนนี้อาจจะได้จริง แต่ว่าขอท่านได้โปรดนึกถึงท้องประชาชนอยู่บ้างว่าเวลานี้เราเดือดร้อนทั่ว ๆ ไป ประเทศไทยเราเวลานี้เป็นประเทศกสิกรรม มีทั้งข้าวมีทั้งพืช โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ้ายเรามีมากที่สุด ท่านอย่าลืมว่าโรงงานทอผ้าของเราเวลานี้มีมากมาย แม้แต่

โรงงานของรัฐบาลเอง รัฐบาลก็ไม่ได้ซื้อผ้าจากในประเทศ กลับไปซื้อต่างประเทศ เช่นนี้เห็นไหม นี่เป็นเสียงครหาทั่วๆ กันอยู่ว่า ทางรัฐบาลนี้หรือเจ้าหน้าที่อะไรก็ตามจะมีคอร์รัปชันในเรื่องเหล่านี้เป็นต้น ฉะนั้น สาเหตุของการที่จะสร้างเขื่อนยันฮี้ นี้ ผมอยากจะขอทราบเรียนว่ามีการแอบแฝงในการทำมาหากินกันอยู่บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนการทำไม้ คือเรื่องนี้ผมจำได้ว่า เมื่อในปี พ.ศ. ๒๔๔๗ ซึ่งรัฐมนตรีละม้าย ๆ ได้ส่งแ่งมาจากเชียงใหม่ แต่ว่า พ.ศ. นั้นผมไม่ยืนยัน อาจจะปี ๔๘ หรือ ๔๙ สong พ.ศ. นี้ได้ผ่านลงมาดูว่าเห็นป่าไม้้นมากมายเหนือเขื่อนยันฮี้และอยู่ในรัศมีที่ ว่าน้ำนั้นจะท่วมแน่นอน ก็เกิดความสนใจในเรื่องการอาชีพอย่างนั้น ก็ได้ชวนพรรคพวกที่จะกักทั้งบริษัทป่าไม้ต้น แล้วต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๔๘ ท่านรัฐมนตรีคนนั้น และ ได้เชิญอธิบดีซึ่งเป็นเจ้าสังกัดอยู่ในกระทรวงเกษตรแทบทุกท่านไปพบปะกันที่สโมสรชลประทาน โดยให้เหตุผลว่าป่าไม้ของเขื่อนยันฮี้ ถ้าหากว่าเราสร้างเขื่อนขึ้นแล้วละ ก็ไม่ไรจะต้องตัดออกหมด ที่ถูกพวกเราทั้งหมดนี้ อาจจะเป็นอย่างท่านรัฐมนตรีร่วม อยู่ด้วยก็ได้ พวกเราทั้งหมดนี้ควรจะได้ตั้งบริษัทป่าไม้ขึ้นเพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ ของพวกเราเอง ในฐานะที่เป็นเอกชนอันนี้ ผมเห็นว่านี่เป็นแผนการไม่ดีของการ สร้างเขื่อนยันฮี้ เพราะว่าท่านมีแผนการที่จะสร้างไม่ตั้งแต่เขื่อนยันฮี้ยังไม่ ได้กู้เงิน แล้วก็ป่าไม้เหล่านี้เป็นป่าที่เรียกว่า เท่าที่ข้าพเจ้าได้สอบถามจากพ่อค้าไม้ทางภาคเหนือ มีจังหวัดลำพูน ลำปาง เชียงใหม่ นั้นเป็นมูลค่าไม่ใช่น้อย ความจริงผมรู้สึกดีใจ ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้พูดเมื่อครั้งว่า ป่าไม้มีมูลค่าไม่มี เท่าไรหรอก เพราะว่าอย่างสูงก็ ๗๐ ล้าน และที่ท่านบอกด้วยว่า ท่านสนับสนุน ถ้าหากว่าพ่อค้าไม้คนใดหรือผู้ใดจะต้องการไม้รายนี้ ก็ยื่นแล้วท่านก็จะสนับสนุน อันนี้ผมอยากจะขอทราบเรียนว่า ขอขอบคุณและผมออกจากสภาผมจะไปชวนพวก ป่าไม้ เพราะว่าเวลานี้มานั่งอยู่ที่สโมสรสภาฯ แะ ว่าผมจะขอเงินประมูลไม้รายนี้ โดยให้ราคา ๑๐๐ ล้าน ไม่ใช่ ๗๐ ล้าน อย่างที่ท่านว่า เพราะฉะนั้นอันนี้ก็อยาก จะขอเรียนว่าอันนี้เป็นจริง แล้วก็คณะรัฐมนตรีนั้นยืนยันขอให้เป็นสัจจะวาจาไว้ด้วย ว่าถ้าหากว่าขึ้นแล้วขอท่านได้โปรดพิจารณา เพราะว่า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้เห็นจะพอแล้วท่าน เอาเรื่องเขื่อน เดิมท่าน เรื่องนี้เห็นจะพอแล้วท่าน เอาเรื่องเขื่อนเดิมท่าน

นายเพ่ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : ไหน ๆ นี่ท่านประธาน ฯ ความจริงเราพูดอย่างนี้เป็นเหตุผล ประกอบของการสร้างเขื่อนนี้ ความจริงไอนี้เป็นแผนการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอแล้วท่าน พูดเรื่องเขื่อนเกิดท่านให้มันตรงกับเรื่องเกิด ท่านยืนยันมาก็แล้วกัน พูดถึงเรื่องเขื่อนให้มันตรงกับเรื่องเกิดท่าน

นายเพ่ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : ไอนี้เป็นที่ผมกราบเรียนอย่างนั้นมันเป็นเรื่องสาเหตุของการที่เขื่อนกั้นกั้นขึ้น ความจริงเขื่อนนี้ ถ้าหากว่าไม่มีการสนใจในเรื่องอาชีพ หรือในเรื่องการทำไม้อยู่บ้างละก็ ท่านประธาน ฯ ท่านอย่าลืมว่า ยังไม่ได้สร้างหรือ เพราะผมรู้จักท่านนายกรัฐมนตรีดี และท่านรัฐมนตรีหลายท่าน ที่มีจิตใจเป็นห่วงราษฎรอยู่มากกว่า เวลานี้กำลังเดือดร้อนแล้วว่า ท่านทนการผลักดันของท่านรัฐมนตรีบางท่านไม่ไหว หรือบุคคลบางหมู่บางคณะบอกว่าการไม่ร้ายนี้ เขื่อนอันนี้จึงเกิดขึ้นเร็วกว่าธรรมดา เรื่องนี้ผมจึงขอกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าแผนการสร้างอันนี้เป็นจริงแล้ว ผมว่าคณะรัฐมนตรีควรจะได้ละอายแก่ใจตัวเองว่า การกระทำอันนี้ท่านไม่ได้ทำเพื่อประโยชน์ประชาชน แต่ว่าท่านทำเพื่อของตัวท่านและพรรคพวก อันนี้ผมจึงอยากจะขอกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าจิตใจท่านเป็นอย่างนี้จริงแล้ว และก็ขอได้โปรดท่านสมาชิกผู้เกียรติถ้าท่านผู้ใดสนใจฟังทั้งหลายนี้ ก็ได้พิจารณาถึงว่ารัฐมนตรีควรจะได้พิจารณาตัวเองในข้อไหน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ ท่าน คือว่าท่าน เป็นความคิดของท่านคนเดียว แล้วไปประนามคน ผมเห็นว่าไม่สมควรเลย เพราะฉะนั้นขอให้พูดเฉพาะเรื่องของท่านนั้นออกไปนอกเรื่องแล้วท่าน

นายเพ่ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : เป็นเหตุผลประกอบนะท่านประธาน ฯ แต่ว่าความจริง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหตุผลประกอบ เห็นจะพอแล้วท่าน เอาแต่ในเรื่องของท่าน พอแล้วท่าน

นายเพ่ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : ถ้าอย่างนั้นผมพูดต่อไปอีกหน่อยก็อย่างนี้ครับ ในเรื่องของป่าไม้ที่ท่านบอกว่ามีราคา ๗๐ ล้านบาท ผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีเมื่อก่อนท่านรัฐมนตรีสวัสดิ์ ฯ ก็พยักหน้ารับอยู่แล้วว่า ประเด็นผมจะยื่นขอ ๑๐๐ ล้าน ในเรื่องนั้นนอกจากแผนการของการสร้างเขื่อนนี้ ท่านยังมีแผนการที่ไม่ดีสำหรับที่รักษาประโยชน์ของตัวเองอีกว่าเช่นในที่บางมาตราท่านเขียนว่า เกือบ

ก่อสร้างที่สั่งมาในการก่อสร้างได้ยกเว้นค่าภาษีทั้งหมด อันนี้ความจริงอันนี้ก็ไม่ต้อง
ที่ถูกควรจะเสียภาษี และนอกจากนั้นที่ท่านพูดว่าการสร้างเขื่อนนี้ เราสร้างโดยท่าน
ได้ประกาศประมูล นี่ก็แสดงว่าท่านอาจจะมีบริษัทก่อสร้างอะไรบางอย่างที่เข้าไปแข่ง
อยู่ด้วย เพราะฉะนั้นอาจจะเป็นเรื่องการหาประโยชน์อีกในเรื่องเหล่านี้แหละ ผม
จะกล่าวการเขียนความจริงได้เท่านี้ ขอจบเพียงเท่านี้

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ผมขอเสนอว่าตามหลักการ
การของกฎหมายฉบับนี้คือว่าต้องการที่จะตั้งองค์การไฟฟ้าขึ้นขึ้น เพื่ดำเนินการ ใน
เมื่อก่อสร้างเขื่อนภูมิพลเสร็จแล้ว แล้วก็ดำเนินการจำหน่ายไฟฟ้านั้นเป็นหลักการ
และในการที่เราตั้งองค์การชนิดนี้ เราได้เคยกระทำมาแล้ว คือมีองค์การรถไฟ
องค์การท่าเรือ และกฎหมายฉบับนี้ก็ได้ออกมาจากกฎหมายทั้งสองฉบับนั่นเอง
เพราะฉะนั้นก็ไม่มีสิ่งพิเศษอะไร นอกจากที่จะมีสิ่งพิเศษที่เปลี่ยนจากรถไฟมาเป็น
ไฟฟ้าเท่านั้นเอง

ในประการที่สอง ใครจะเรียนว่าเพื่อเพิ่มเติมอีกอันหนึ่ง ก็คือว่าในการที่
เราจะทำไฟฟ้าที่นั่นนี่ ก็เพราะเหตุที่ได้พิจารณาแล้วว่า เมื่อบ้านเมืองมีความเจริญ
ขึ้น ประชาชนไม่เฉพาะแต่ในจังหวัดต่าง ๆ แม้แต่ในอำเภอและหมู่บ้านก็มีความ
จำเป็นที่วราชาณาจักรจะต้องใช้ไฟฟ้า เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าในการที่ในต่าง
ประเทศเขาจะใช้ ไฟฟ้าที่วราชาณาจักรจำนวนมากๆ ปล่อยให้ราษฎรทั่ว ๆ ไปนั้น เรา
ก็สามารถที่จะใช้ ไฟฟ้าด้วยเครื่องกังหันไอน้ำหรือใช้ ไฟฟ้าในเครื่องดีเซลได้ เพราะ
ฉะนั้นแทนที่เราจะทำไฟฟ้าเครื่องกังหันไอน้ำ หรือเครื่องดีเซลเราก็มาใช้ เครื่องด้วย
ไฟฟ้าน้ำตก ข้อสำคัญไฟฟ้าน้ำตกกับเครื่องอื่น ๆ ผิดกันก็ว่าไม่ต้องใช้ถ่าน เราไม่
ต้องใช้น้ำมัน เราใช้น้ำซึ่งภาษาฝรั่งเศสที่เรียกว่าถ่านขาวที่แม่น้ำไรน์ (Rhone)
หมายความว่าเราถ่านนั้นเอง เรื่องมันเท่านั้นเอง แล้วก็นอกจากนั้นสำหรับในภาค
อื่น ๆ เองเราก็ได้มีโครงการอยู่เหมือนกัน อย่างในภาคอีสานทางรัฐบาลนี้ก็ได้อ
ตกลงกับ อี. คา. เฟ. (E.C.A.F.A.) ในการที่เราจะทำเขื่อนใหญ่ที่แม่น้ำโขง แต่
ในการที่เราจะทำเขื่อนใหญ่ที่แม่น้ำโขงสำหรับใช้ในภาคอีสานนั้น จำเป็นอยู่เองที่จะ
ต้องติดต่อกับ ๔ ประเทศ คือประเทศลาว ประเทศพม่าและประเทศเวียดนาม
เพราะว่าแม่น้ำนั้นมันผ่านไป ๔ ประเทศ เวียดนามทางรัฐบาลก็ได้ตั้งกรรมการขึ้น
แล้ว แต่ว่าในระยะซึ่งเห็นว่าเป็นเวลานาน เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจึงได้กำหนด

การในเรื่องอื่น ๆ มีการที่จะสร้างไฟฟ้าจำนวนน้ำตกซึ่งมีเล็ก ๆ น้อย ๆ สำหรับที่จะใช้ต่อไป เช่นจากหล่มสักหรือเพชรบูรณ์ เป็นต้น ซึ่งอยู่ใกล้กับทางภาคอีสาน แล้วนอกจากนั้นเมื่อเราได้สร้างเขื่อนยันขึ้นเสร็จแล้ว การที่เราจะซื้อไฟฟ้าเครื่องกังหันไอน้ำก็ดีหรือเราจะซื้อเครื่องดีเซลก็ดีสำหรับมาเพิ่มเติมในกรุงเทพ ฯ นั้นมันก็ไม่มีความจำเป็น ทางรัฐบาลจึงได้คิดว่าแทนที่เราจะเอา เราก็จะได้พยายามยกเอาเครื่องกังหันไอน้ำและเครื่องดีเซลที่ใช้อยู่ในกรุงเทพ ฯ นี้ เอาไปใช้ในภาคอีสาน ซึ่งก็ในขั้นต้นจนกว่าจะเสร็จสักแม่น้ำโขงก็จะเป็นการเพียงพอ แล้วนอกจากนั้นสำหรับภาคใต้เองเราก็ได้มีโครงการอยู่เช่นเดียวกัน เพราะได้มีโครงการสำรวจเกี่ยวกับน้ำตกอยู่หลายแห่ง ทางภาคใต้ก็ได้ตั้งองค์การไฟฟ้า น้ำตกขึ้นแล้วที่กระบี่และที่อื่น ๆ อีก สำหรับได้ดำเนินการต่อไป แต่ว่าเมื่อเราได้ตกลงในเขื่อนยันขึ้นแล้ว ซึ่งเป็นงานใหญ่ในภาคกลางนี้ เราก็จะได้ดำเนินการในที่อื่น ๆ ต่อไป สำหรับเกี่ยวกับอุตสาหกรรมนั้น ทางรัฐบาลได้มีนโยบายมาช้านานแล้ว โดยสภาเศรษฐกิจได้เป็นผู้พิจารณาทั้งนี้แล้ว ก็มีหม่อมหลวงเดชสทนต์เป็นประธานรองประธาน ได้ดำเนินการที่จะพิจารณาโครงการสำหรับการอุตสาหกรรม เรามีการอุตสาหกรรมอยู่หลายอย่าง ซึ่งเราไม่สามารถจะดำเนินการได้ ถ้าหากว่าไม่มีไฟฟ้าชนิดที่ราคาถูกและกำลังแรงที่สูงทั้งเช่นไฟฟ้า น้ำตกที่เขื่อนยันนี้ ท่านทั้งหลายย่อมทราบอยู่ดีแล้วว่า การอุตสาหกรรมนั้นย่อมเป็นโรงงานเบซิส (Basis) ที่เป็นเบซิสอยู่ตั้งเช่นโรงงานเกี่ยวกับกรดกำมะถัน โรงงานที่เกี่ยวกับที่ว่า เคมีแกล แพลนท์ (Chemical Plant) เหล่านี้ เราจำเป็นต้องมีก่อน เพราะว่าโรงงานทุกโรงงานจะต้องใช้กรดกำมะถัน จะต้องใช้กรดต่าง ๆ เหล่านี้สำหรับแม้แต่กระดาษเองจำเป็น ต้องใช้ วัสดุ เคมีเหล่านี้ออกไปใช้ เราได้มีโครงการเตรียมพร้อมอยู่แล้ว เงินประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท แต่ว่าเมื่อได้ดำเนินการไปแล้วเราไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ เพราะว่าเราไม่มีกำลังไฟฟ้าเพียงพอ เราก็ต้องหยุดอยู่แค่นั้น สำหรับโรงงานอื่น ๆ ของประชาชนที่ได้ทำอยู่ในขณะนี้ ก็ต้องจ่ายกระแสไฟฟ้าเป็นจำนวนราคาสูง เพราะฉะนั้นรัฐบาลได้พิจารณาในสภาเศรษฐกิจ จึงเห็นว่าถ้าหากว่าเราไม่ลดคอส์ทโปรดักชัน (Cost Production) ลงไป ราคาต้นทุนลงไปโดยใช้กระแสไฟฟ้าซึ่งมีราคาถูกแล้ว การอุตสาหกรรมในประเทศนอกจากจะเกิดไม่ได้ ถึงเกิดได้ก็สู้เขาไม่ได้ เช่นในขณะนี้ โรงงานทอผ้ามีประมาณ ๒๖ โรงแล้ว ก็เวลานี้มีเรื่องที่ยุ่งยากอยู่ กล่าวคือไม่

สามารถขายสินค้าของตัวออกไปได้ก็ได้มาขอร้องให้รัฐบาลก็ ไม่ให้ส่งสินค้าประเภทเดียวกันเข้ามาจากต่างประเทศ แต่ว่าในการที่ขายไม่ออกนั้นก็เพราะเหตุว่าราคาคันทุนมันสูงมาก ผู้ต่างประเทศเขาไม่ได้ เพราะต่างประเทศเขาใช้ไฟฟ้า น้ำตก ราคาคันทุนของเขามันถูกลง เพราะฉะนั้นเขาก็ให้กำหนดภาษีบ้าง ห้ามไม่ให้สินค้าต่างประเทศเข้ามาบ้าง ซึ่งทั้งนี้เป็นเพราะการกระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีกับประเทศต่าง ๆ อยู่ไม่น้อย และเราจะเซ็นโรงงานของเราโดยที่ต้นทุนแพง ๆ แล้วเรายังกับให้ราษฎรซื้อโดยที่ไม่ให้ของถูกนั้นเข้ามา ราคาค่าครองชีพหรือราคาสินค้าในประเทศของเราก็ก็น่าต้องแพงต่อไปอีก แท้จริงความสำคัญของการที่จะตั้งโรงไฟฟ้าเขื่อนยันฮี ก็มีแต่เจตนาแต่เพียงเท่านั้นส่วนเกี่ยวพันต่อไปที่มีปัญหาเรื่องเงิน ผมก็ได้ชี้แจงว่าเรื่องเงินหนี้สินที่เกี่ยวกับต่างประเทศที่ว่ามีมากในขณะนี้ มันมีอยู่คือเมื่อก่อนมัน มีมากจริง พ.ศ. ๒๔๕๒ รัฐบาลสมัยนั้นก็ได้เข้ามาทำทางรถไฟสายเหนือ ทำชลประทานที่ทุ่งรังสิต ทำรถไฟสายใต้ สายตะวันออกเฉียงเหนือ ก็กู้กันเรื่อย ๆ มา และในอัตราดอกเบี้ย ท่านที่เคารพทั้งหลายจะเห็นได้ว่าบางรายการดอกเบี้ยถึง ๗ เปอร์เซ็นต์ก็มี และเมื่อเปลี่ยน แปลงการปกครองขึ้นก็ไปคอนเวอร์ท (Convert) ลงมาเป็น ๔ เปอร์เซ็นต์ละเท่าเท่านั้น ถึง ๗ เปอร์เซ็นต์มันก็มี เพราะฉะนั้นผลที่ได้ก็มาสมัยนั้นก็ปรากฏว่า เป็นประโยชน์กับประเทศชาติเป็นอันมาก กล่าวคือเราได้มีรถไฟใช้ เราได้มีชลประทานโครงการแม่น้ำปาสัก ทุ่งรังสิตจนกระทั่งในภาคนี้เราก็ได้ใช้อยู่ ทางรถไฟสายเหนือถ้าพระพุทธเจ้าหลวงท่านไม่ไปกู้เงินบ้านนี้เราต้องเดินด้วยเท้าไปนครราชสีมาอย่างเดียวนั้น เราจะเห็นได้ว่าท่านที่เคารพทั้งหลายจะเห็นว่าเวลานั้นเงิน เหล่านี้รัฐบาลก็มาจบในสมัยรัฐบาลสมัยนี้ เราก็ได้ใช้ไปหมด แล้วเมื่อใช้ไปหมดอะไรยังเหลืออยู่แก่เรา โครงการชลประทานภาคกลางก็ยังเหลืออยู่กับเรา รถไฟสายเหนือ สายใต้ ตะวันออก ก็เป็นสมบัติของเรา ซึ่งในสมัยที่เราอยู่นี้เราสามารถที่จะเอาไปเก็บและแทนดอกเบี้ยที่ทองเอาไปใช้ ในระหว่างที่เราทำการก่อสร้างแล้ว เราเก็บเอาไปอีกก็ร้อยละพันปีก็ไม่รู้ สิ่งต่าง ๆ ที่ท่านได้ก่อสร้างไว้เหล่านั้นมันก็เป็นประโยชน์เช่นเดียวกัน เขื่อนยันฮีในขณะนี้เราต้องลงทุนไป ๖๖ ล้านบาทล่ำล่ำกับเงินอีก ๗๖๐ ล้าน ผมได้เรียนแล้วว่าไม่กระทบกระเทือนต้องประมาณ หรือไม่กระทบ กระเทือนต่อ การที่จะไป ทำนุบำรุงอย่างอื่น เพราะว่า ๖๖ ล้านเขาจะเรียกเราต่อเมื่อได้สร้างเขื่อนเสร็จและเมื่อ

จำหน่ายไปแล้ว แล้วเอารายได้ที่เป็นกำไรนั้นไปส่งเขา เพราะฉะนั้นมันก็ไม่กระทบกระเทือนต่องบประมาณแต่ประการใด ส่วน ๗๐๐ ล้านซึ่งเราจำเป็นจะต้องออกนั้นก็เรียนให้ทราบแล้วว่าเป็นเวลา ๖ ปี ปีหนึ่งมันก็ ๑๑๖ ล้านบาท และ ๑๑๖ ล้านบาทเมื่อเดือนธันวาคมของเราเสร็จแล้ว งบประมาณมันก็เป่าลง เราก็หมุนเอาไปทางโน้น แต่ในที่สุดท่านที่เคารพทั้งหลายจะเห็นได้ว่าในการ ที่เราทำนุบำรุงบ้านเมืองมาดังนี้ ถ้าเราดูแต่เฉพาะแห่งจะเห็นว่าที่นั่นน้ำไม่มี ที่โน่นน้ำไม่ไหล ที่นั่นปลูกข้าวไม่ขึ้น แต่ว่าเมื่อเราดูในส่วนรวมท่านที่เคารพทั้งหลายจะเห็นได้ว่างบประมาณรายได้ของแผ่นดินนั้นมันก็ขึ้นตามลำดับ ท่านจะเห็นว่าตั้งแต่ ๑,๒๐๐ ล้าน เมื่อครั้งคุณควง ๆ เข้ามาใหม่ ๆ ครั้งหลังนี้เวลานี้ ๕,๒๐๐ ล้าน มันก็ขึ้นตามลำดับ แล้วนอกจากนั้นสินค้าที่เราส่งออกต่างประเทศมันก็มากขึ้นตามลำดับ ผมอยากจะเรียนให้เป็นข้อสังเกต ท่านลองคิดว่าตั้งแต่ผมเป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๔๘๑ เราก็ส่งข้าวไปนอกได้เป็นจำนวน ๑,๔๐๐,๐๐๐ ตัน ๑,๕๐๐,๐๐๐ ตัน ๑,๔๐๐,๐๐๐ ตัน ๑,๕๐๐,๐๐๐ ตันใช้ใหม่ มันเป็นอย่างนั้นเรื่อยมาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ แต่คิดว่าในสมัยที่ผมเป็นนายกรัฐมนตรีหรือเมื่อ เปลี่ยนแปลงการปกครองพลเมืองมันมี ๑๔-๑๕ ล้าน ๑๘ ล้าน เดี๋ยวนี้พลเมืองที่กินข้าวถึง ๒๔ ล้านเศษ จะเห็นใหม่ว่าพลเมืองกินข้าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนถึง ๖ ล้าน ถึงเกือบ ๗-๘ ล้าน แต่ยังมีข้าวเหลือออกไปส่งนอกจำนวนเท่าเดิมกลับจะมากขึ้นเสียด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าพืชผลที่เราบังเกิดขึ้นจากการที่พวกเรา ไม่ใช่ว่ารัฐบาลและไม่ใช่ว่าผม ท่านทั้งหลายประชาชนทุกคนนี้แหละได้ช่วยกัน ไม่ใช่เป็นฝ่ายไหน ฝ่ายไหนหรอก มันก็แสดงให้เห็นว่าตัวเลขที่ข้าวส่งไปนอกยืนพื้นล้านสี่ ล้านห้า ล้านหก ตั้งแต่ผมเป็นนายก ๆ มาอย่างนี้ มีปี พ.ศ. ๒๔๘๔ มีถึงล้านแปดหมื่นหนึ่ง มีครั้งเดียวล้านแปดแสนต้นเกิดพิเศษอะไรขึ้นมา เวลานั้นพลเมืองนะ ๑๕ ล้านคน ๑๔ ล้านคน แล้วก็เรื่อยมาถึง ๑๘ ล้าน เวลานั้นพลเมืองกระผมขออย่าว่า ๒๔ ล้านคนกินข้าว ๒๔ ล้านคนก็ยังมิของส่งออกไปนอก โดยเฉพาะข้าวที่ล้านสี่แสนต้น ล้านห้าแสนต้น ก็แสดงว่ามันเกิดพืชผลให้แก่เราใช้สำหรับบำรุงผู้คนของเราดังนี้ แล้วนอกจากนี้ยังมีพืชพันธุ์อื่น ๆ อีก และนอกจากนั้นในการที่เราได้ทำนุบำรุงบ้านเมืองขึ้นมาก ท่านก็เห็นอยู่ เราต้องสั่งของเข้ามามาก เมื่อเราสั่งของเข้ามาเราก็ต้องใช้เงินต่างประเทศมา และเงินต่างประเทศนี้เราได้มาจากไหน ก็ได้มาจากพืชพันธุ์ ธัญญาหาร

ที่เราขายออกไป ท่านก็เห็นอยู่เองมันก็เป็นปกติ นี่ผมก็พูดอยู่ในหลักของผมว่า เงินของเราปอนด์หนึ่ง ๕๗ - ๕๖ บาท ก็มีเสถียรภาพอย่างนั้น ทั้ง ๆ ที่เราซื้อเครื่องเย็บเครื่องตู้ ร้อนอะไรต่าง ๆ มาใช้กันร้อยแปดพันประการ มันก็ยังทรงตัว เพราะฉะนั้นสรุปได้ความว่าในการที่เราได้กู้เงินเขามาตั้งแต่ปี ๒๔๙๒ มาจนกระทั่งปัจจุบันนี้มันก็แสดงพิสูจน์ให้เห็นแล้ว ไม่ได้ทำให้ฐานะบ้านเมืองทางเศรษฐกิจของเราต่ำลง กลับจะดีขึ้น ดังตัวอย่างที่เราซื้อสินค้าข้าวส่งออกไป ฉะนั้นในการกู้เงินสำหรับเขื่อนยันสินมันก็จะประโยชน์เช่นเดียวกัน กระผมก็อยากจะเรียนว่าก็เป็นการยาก เราทำเขื่อนชยันนาทชลประทานขึ้นแล้ว อย่างเขื่อนชยันนาทเช่นนี้จะเกิดผลอะไรขึ้นบ้าง เจ้าหน้าที่ก็คำนวณในพื้นที่เป็นคร่าว ๆ โดยดูในแผนที่ดูคอนทัวร์ (Contour) ว่าน้ำจะไปขึ้นที่ไหนบ้าง แต่มีหลายท่านผมก็ไม่เข้าใจว่าเขื่อนชยันนาทที่สร้างนั้นไม่ได้ประโยชน์ แต่ความจริงนั้นได้ประโยชน์ ในขณะนี้เขื่อนชยันนาทเพิ่งสร้างเสร็จแต่ตัวเขื่อน และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพิ่งเสด็จไปเปิดเมื่อปีที่แล้ว เพราะฉะนั้นการขุดคลองส่งน้ำยังไม่เสร็จ อย่างที่มีผู้อภิปรายให้เรียนต่อท่านแล้ว แต่อย่างไรก็ตามในลุ่มแม่น้ำสุพรรณบุรี ในลุ่มแม่น้ำน้อย เวลานั้นเราได้ไปปลูกฝาย ได้ไปปลูกฝาย มีชาวอีสานได้อพยพเข้ามาในที่นั้นก็มีความเจริญขึ้นตามลำดับ ทางภาคตะวันออกเมื่อคลองมันเสร็จที่มาก่อทำหลวง เมื่อคลองจากชยันนาทผ่านสระบุรีผ่านลพบุรีที่ท่าหลวงมาลงแม่น้ำป่าสักมันก็จะทำให้แม่น้ำป่าสักได้รับน้ำมากขึ้น เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้ว่าโครงการกรมชลประทานในทุ่งรังสิตนั้น คลอง ๑ - ๒ - ๓ ไกรไปคูขีหน้าแล้งคนเดินได้ เพราะเหตุว่าน้ำไม่มีพอ นั้นมันก็เป็นอย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้นเราจะไปว่าคนเก่าเขาทำแล้วน้ำไม่มี คลองท่านถมคลองมันไม่ได้ เพราะว่าเวลาน้ำน้ำ ๆ ก็มี และคนเขาก็ทำมาหากิน เวลาหน้าแล้งน้ำมันน้อย ในกรณีนี้ที่คลองส่งน้ำมาลงแม่น้ำป่าสักได้แล้ว ก็จะทำให้หน้าในแม่น้ำป่าสักมากขึ้น เจาคิดคาดกันว่า สกปรกหน้าของจังหวัด นครนายก รังสิต ในภาคใต้ขึ้นต่อไปหน้าในคลอง ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ - ๖ - ๗ ตลอดจนกระทั่งคลองบางเขน คลองตัน คลองแสนแสนอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะได้รับน้ำจากเขื่อนชยันนาทเพิ่มขึ้นอีกด้วย ผมคิดว่าเรื่องการบูรณะประเทศชาติเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้มันก็ต้องกินเวลานานหน่อย ก็หวังใจว่าท่านที่เคารพจะเห็นใจ และนอกจากนั้นเรื่องเขื่อนนี้ก็ไปเกี่ยวกับเรื่องป่าไม้ เกี่ยวกับเรื่องป่าไม้ผมก็ได้สอบถามเพื่อจะตอบในที่นี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรแล้ว

ว่า ก็มีราคาลิ้นค่าประมาณ ๘๐,๐๐,๐๐๐ บาท ไม่เกินกว่านั้น เพราะเหตุว่าในการที่เราไปกันเขื่อนเข้า น้ำมันก็หมดลงสิ้นไป ก็ทำให้ไม่จะต้องตายไปทั้ง แต่ในบริเวณนั้นเองเราก็ให้สัมประทานเขาไปแล้ว ที่เหลือก็ทางกรมชลประทานจะได้เอาไม้เหล่านั้นไปใช้ทำเป็นแบบสำหรับก่อสร้าง เขาใจว่าคงจะไม่เหลือก็มากนักด้วยซ้ำ ความจริงกรมชลประทานเขาจะเอาหมดสำหรับไปทำแบบก่อสร้างเขื่อน เอาไปทำเสาไฟฟ้าเหล่านั้นเป็นต้น แล้วก็เรื่องป่าในที่นั้น คือว่าเราก็ต้องพยายาม ถ้าเมื่อป่าตายเราก็ต้องไปปลูกเพิ่มเติมที่อื่น แล้วนอกจากนั้นเกี่ยวกับเขื่อนยันฮีสี่ ทางภาคเหนือเองก็ได้ประโยชน์ กล่าวคือว่าทางสหรัฐอเมริกาเขาก็ให้ความช่วยเหลือ ให้เครื่องไฟฟ้าประมาณ ๑๐,๐๐๐ หรือ ๒๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ ที่ไปตั้งที่แม่เมาะโดยใช้ถ่านหินลิกไนต์ เมื่อตั้งที่นั้นแล้วเราก็ได้โยงสายออกมาที่เขื่อนยันฮีสี่เพื่อใช้ในระหว่างก่อสร้าง และเวลาเดียวกันก็จะได้จ่ายไปเชียงรายไปจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งถ่านลิกไนต์เมื่อใช้กันก็จะทำให้ราคาของไฟฟ้าที่นั่นถูกลง ยังมีอีกครับ ในระหว่างที่เรามีเรื่องที่สำคัญก็คือว่าเกี่ยวกับการที่เราทำเขื่อนยันฮีสี่ ทางธนาคารโลกและทางสหรัฐอเมริกาเขาก็ต้องพิจารณาต่อไปอีก เพราะเหตุว่าไฟเป็นจำนวนมากขึ้น สายที่เราส่งอยู่ในขณะนี้ เป็นสายขนาดเล็กไม่สามารถที่จะใช้ได้ เพราะฉะนั้นในกรุงเทพฯ ธนบุรีนั้นมันถึงขั้นลิมิตที่สุดแล้ว คือหมายความว่าสายมันเล็กตึงมาตึงสีฟ้าสีบ๊ว เมื่อเราเพิ่มแรงไฟขึ้นจาก ๘,๐๐๐ กิโลวัตต์เมื่อก่อนสงครามจนกระทั่งถึง ๘๐,๐๐๐ กิโลวัตต์ ในขณะนั้นสายมันเล็กไฟเดินเสียไปเราว่าเกือบถึง ๕๐ เพอร์เซ็นต์ เราจะเพิ่มไฟฟ้าเข้าไปก็ไม่ได้ สายมันเก่าด้วย เพราะฉะนั้นมันก็รวมอยู่ในนี้ซึ่งเราจะต้องเปลี่ยนทางสายไฟในกรุงเทพฯ ๖ ธนบุรีออกหมด เพื่อที่จะโยงกับอันโน้น มันก็เป็นประโยชน์ คิดแล้วว่าทางสหรัฐอเมริกาเขาจะช่วยเหลือประมาณ ๑๓ ล้านดอลลาร์ แล้วซึ่งเราจะช่วยอีกก็กำลังเจรจากันอยู่ แล้วนอกจากนั้นในระหว่างนี้เฉพาะกรุงเทพฯ ๖ ธนบุรีนั้นเราจำเป็นต้องอยู่เองที่จะต้องเพิ่มไฟฟ้าขึ้น อีกบิลละหมื่นกิโลวัตต์ ในขณะนั้นก็เพราะเราได้คุยอย่างนี้ ธนาคารโลกเขาก็วิ่งเต้นให้ด้วย ทางสหรัฐอเมริกาเขาก็จะจ่ายเครื่องไฟฟ้าให้เราบิลละหมื่นกิโลวัตต์ ๆ ๖ บิลจะกว่ากระแสน์ไฟฟ้าที่เขื่อนยันฮีสี่จะเสร็จ เราก็ไม่ต้องซื้ออีก นี่เป็นประโยชน์ที่เราได้ในส่วนรวม ก็ยังมีเรื่องอื่น ๆ อีกแะ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ข้อสำคัญผมอยาก จะกราบเรียนว่า การตั้งโครงการไฟฟ้ายันฮีสี่หรือเขื่อนภูมิพลนี้ ก็เป็นไปตามระเบียบที่เราได้ทำมาสำหรับการทำเรือกับรถไฟใน

ประการ ๒ งบประมาณนั้นเรามีอยู่แล้ว เราไม่ได้เก็บเรื่องซึ่งในการที่จะไปรบกวน
งบประมาณประจำ ในประการที่ ๓ การกู้เงินของเราเองจำนวนก็ไม่มาก ที่เราเป็น
หนี้เขาอยู่เวลานี้และทุกปีเราก็ใช้เขาไป เพราะฉะนั้นประโยชน์ต่าง ๆ ก็ได้ และก็
นอกจากนั้นความขัดข้องทางรัฐบาลก็ได้พิจารณาถึงธนาคารโลมาเข้ามาเป็นเวลา ๕ ปี
แล้ว ก็มีรายงานเล่มสมุดใหญ่ นี่เขาก็ได้พิมพ์แจก แต่ก็ไม่สามารถพิมพ์แจกได้ทั่ว
ไป เพราะราคามันแพง จึงหวังใจว่า ขอความกรุณาพิจารณาด้วยดี

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : สำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้
เท่าที่ได้พิจารณาแล้วก็ไม่อาจจะรับหลักการ แต่ก่อนอื่นนั้นใครที่จะชี้ให้เห็นว่า
การที่เราจะต้องไปกู้เขามาลงทุนเพื่อการสร้างเขื่อนยันตี โดยที่เราไม่ทราบหลักที่แน่
นอนว่าเราจะได้อะไรขึ้นมา ที่นี้ก็อยากจะชี้ให้ท่านเห็นว่า เมื่อเราไปกู้เงินเขามาแล้ว
อย่างน้อยทางรัฐบาลก็น่าจะได้แถลงว่า เราจะได้โรงงานอุตสาหกรรมถลุงแร่เท่านั้น
แล้วจะตั้งบ้านเมืองใหม่ขึ้นมาอีกเท่านั้นหมื่นกว่าคน เท่านั้นจังหวัด เพราะว่าความ
เจริญในทางการไฟฟ้าหรือทางการชลประทานนั้นก็จะต้องเป็นผลที่แน่นอน เพราะ
เราลงทุนไปมากแล้ว และอีกประการหนึ่งควรสร้างเขื่อนที่เราไม่ได้มีการสำรวจที่
แน่นอน เพราะว่าอย่างน้อยทางรัฐบาลก็น่าจะได้ชี้แจงให้ประชาชนทั้ง ๒๒ ล้านได้
เข้าใจเสียก่อนว่า ที่เราจะลงทุนถึง ๒,๐๐๐ ล้านบาทในการสร้างเขื่อนยันตีนั้นจะ
ก่อให้เกิดผลที่แน่นอนเท่านั้นตามหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ แต่ที่เราไม่ได้มีการสำรวจ
ที่แน่นอน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีผู้มีเกียรติ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงเกษตรฯ ท่านก็ยังบอกว่า ท่านจะให้มีการช่วยเหลือคนในภาคอีสานให้ได้
มีงานทำ ท่านบอกว่า "อาจ" เฉย ๆ เป็นโครงการที่ไม่แน่นอน และโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการสร้างเขื่อนยันตี รัฐบาลนี้ไม่ได้กำหนดกฎเกณฑ์ให้แน่นอนลงไปว่าจะได้
ผลที่แน่นอน แม้แต่เขื่อนเจ้าพระยาที่ท่านสร้างไปแล้ว ท่านก็ยังสร้างไม่สำเร็จ เมื่อ
ท่านสร้างไม่สำเร็จ แล้วท่านจะทราบได้อย่างไรว่าโครงการที่ท่านจะสร้างเขื่อนยันตีนี้
เป็นโครงการที่ท่านจะทำได้สำเร็จ ท่านจะทราบได้อย่างไรว่าท่านจะนั่งอยู่ยงคงกระพัน
อย่างนี้ต่อไปได้ ท่านที่เคารพถ้าท่านจะเอาเงินจำนวนนี้มาสร้างเขื่อนยันตีถึง ๒,๐๐๐
ล้านบาทแล้ว ข้าพเจ้าก็ใคร่ที่จะให้ท่านได้ไปตระเวนดูถึงผลเมืองในดินแดนที่มันแห้ง
แล้ง ก็ในภาคอีสาน ๑๕ จังหวัดนั้นมันจะลุ่มเป็นไฟอยู่แล้วมันเป็นประธาน ๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านก็บอกว่า ๒๕เปอร์เซ็นต์
 ของคน ๑๐ ล้านนั้นกำลังจะแยกแผ่นดินอยู่แล้ว ไม่ทราบที่ท่านไปเอารายงานขกเมฆ
 มาจากไหนถึงได้พูดออกมาอย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ขอให้ท่านระลึกว่า ถ้าท่าน
 ไม่มีโครงการที่จะช่วยเหลือคนในภาคอีสานที่แน่นอนแล้ว แต่ในขณะที่เดียวกันท่าน
 กลับไปสร้างโครงการที่ยังไม่เล็งเห็นผลที่จะได้ วันหนึ่งข้างหน้า ๑๐ ล้านคนนั้นจะเป็น
 ภัยกับรัฐบาลอย่างไม่มีปัญหา เพราะข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า ๑๐ ล้านคนนั้นเป็น
 มติมหาชนที่แน่นอนได้แล้ว ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ขอให้ท่านได้โปรดระลึกถึงว่า
 ดินแดนแห่งนั้นถ้าท่านได้มีการเสริมสร้างธรรมชาติให้ดีขึ้น หรือถ้าท่านจะเสีย
 เงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาทนั้นมาสร้างไฟฟ้า น้ำตกทางภาคอีสาน แล้วจะได้ผลมากกว่าที่ท่าน
 ไปสร้างเขื่อนยันฮี เพราะลำพังเขื่อนยันฮีนั้นถ้าเกิดศึกสงครามขึ้นมาถูกภัยสงคราม
 ถูกบอมบ์เสียแห่งเดียว ก็เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าไฟฟ้าทั้ง ๓๕ จังหวัดนั้น การ
 อุตสาหกรรมก็ดี การเกษตรก็ดี จะต้องหยุดชะงัก น่าอจะท่วมภาคกลางหมด
 เพราะว่าท่านไม่มีโครงการที่แน่นอนและเตรียมการป้องกันอะไรไว้ นี่แหละช่วย
 เหตุผลอย่างนี้ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย ถ้าหากว่าท่านจะมีโครงการที่แน่นอนแบ่งเงิน
 จำนวนนี้มาเสริมสร้างภาคอีสาน ซึ่งเป็นภาคที่แห้งแล้งและเป็นภาคที่ถูกภัยธรรมชาติ
 และถูกรัฐบาลชุดนี้และชุดก่อน ๆ ทอดทิ้งมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว ผลที่จะได้รับ
 จากดินแดนอีสานนั้นข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นดินแดนที่มีเนื้อที่ถึง ๑๐๓ ล้านตารางไร่ ผล
 ประโยชน์ในการเกษตรก็ดี ผลประโยชน์ในทางโรงงานอุตสาหกรรมก็ดี จะได้ผลมาก
 กว่าที่ท่านไปสร้างเขื่อนยันฮีในจังหวัดภาคเหนือ เพราะโดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วท่าน
 ผู้มีเกียรติในจังหวัดภาคเหนือท่านก็ทราบภูมิประเทศในจังหวัดภาคเหนือดี มีชัยภูมิ
 ชาติแม้แต่ยังไม่มีการสร้างเขื่อนยันฮี ในจังหวัดภาคเหนือก็มีการอุทกภัยเกือบทุกปี
 ซึ่งท่านรัฐมนตรีเกษตรท่านก็ยอมรับอยู่แล้ว แต่ถ้าไปสร้างเขื่อนนี้ขึ้นมา ไม่ต้อง
 สงสัยท่านผู้เป็นประธาน ฯ น้ำจะท่วมภาคเหนือเกือบทั้งภาค ก็เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้
 บ้านเมืองได้รับความเดือดร้อน ดินแดนเหล่านั้นก็ต้องตกไปอยู่ภายใต้น้ำ ซึ่งผล
 ที่ได้จากเกษตรก็ดี ผลที่ได้จากพลังงานไฟฟ้าก็ดี เป็นผลที่ท่านสร้างวิมานไว้บน
 อากาศโดยไม่มีหลักประกันที่จะให้สภานี้ได้รับความเชื่อถือแต่ประการใด ท่านผู้เป็น
 ประธาน ฯ ผลจากการที่จะไปกู้เงินจากต่างประเทศมานั้นก็เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า
 ห้ามมิให้หนักการเมืองเข้าไปดำเนินการกับผู้เชี่ยวชาญ ก็เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าแม้แต่

ฝรั่งที่เขาจะให้เรากู้เงินนั้นเขาไม่ได้เขื่อน้ำหนัานักการเมืองของเราเลย ท่านผู้เป็นประธาน ฯ เพราะว่านักการเมืองของเรานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีที่มีหุ้นส่วนในห้างร้านบริษัทนั้น โดยมากท่านไปถืออภิสิทธิ์ในทางการค้า ก็เป็นเหตุหนึ่งที่เขาไม่ไว้ใจเรา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในอันดับต่อไปนั้น เขายังขอยกเว้นการเสียภาษีซึ่งนำวัสดุก่อสร้างเพื่อมาทำการก่อสร้างในเขื่อนยันอื่นอีก ท่านที่เคารพ ขอให้ท่านได้โปรดระลึกว่า เรานั้นจะทำอะไรนั้นรู้สึกแต่ว่าไม่มีอิสรภาพหรือไม่มีเสรีภาพในการที่จะดำเนินงานอะไร เราจะต้องไปอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้เชี่ยวชาญของฝรั่ง ถ้าท่านได้ระลึกถึงว่าผู้เชี่ยวชาญของฝรั่งที่มาอยู่ในเมืองไทยเราเดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวว่าเขามาทำความเดือดร้อนให้เรามากกว่าที่จะมาทำความเจริญให้เรา ณ บัดนี้เป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างเกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญให้ท่านประธาน ฯ ได้เห็นว่า สิบตรีฝรั่ง ท่านประธาน ฯ มาสอนนายพันเอกของเมืองไทยและมาเป็นผู้เชี่ยวชาญของเมืองไทยเสียอีก จะไปไหนก็ตี จะเดินทางก็ตี จะเหิรฟ้าก็ตี รู้สึกว่าเขาจะได้รับสิทธิพิเศษมากกว่าคนไทยเราเสียอีก ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปจังหวัดเชียงใหม่เดินทางกลับ สิบตรีฝรั่งเข้าไปดูเจ้าหน้าที่รถไฟของประเทศไทย นี่ก็แสดงให้เห็นว่ากิจการที่เราไปจ้างผู้เชี่ยวชาญเขามา มาดำเนินงานนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเราไปจ้างเขามาเป็นนายของ เราเสียอีก แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าได้ทราบว่าสิบตรีฝรั่งนั้น ถ้ารายงานนายพันเอกเข้าไปให้ผู้บัญชาการทหารทราบแล้ว นายพันเอกคนนั้นอาจจะอยู่ในตำแหน่งไม่ได้เหมือนกัน ข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าพอที่จะชี้ให้เห็นแล้วว่า การที่เราจะไปกู้เงินเขามาสร้างก็ตี และการที่เราไปซื้อผู้เชี่ยวชาญเขามากก็ตี โดยที่คนของเรานั้นไม่ได้มีความรู้ความสามารถหรือไม่ได้เตรียมงานมาก่อนนั้น ข้าพเจ้าก็อยากจะให้ท่านระลึกถึงการทำรัฐประหารของท่าน ท่านไม่ได้เตรียมการอะไรเลยในการมาเป็นรัฐบาลนะ ถ้าท่านได้เตรียมการเป็นรัฐบาลที่แน่นอนแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าบ้านเมืองจะไม่เดือดร้อนเหมือนอย่างเดี๋ยวนี้ ท่านจงลดปัญหาค่าครองชีพลงได้ ท่านจะส่งเสริมคนให้อยู่ดีกินดีมากกว่านี้ เดียวนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ออกไปนอกเรื่องมากแล้วละคุณ

นายชวน กิตติสรวรพันธุ์ (นครพนม) : ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้านี้ขอยกจะขอยกตัวอย่างให้ท่านเห็น อยากจะให้เห็นเหตุการณ์ที่แน่นอน เพราะว่า การสร้างเขื่อนยันอื่นนั้น มันเป็นโครงการที่แน่นอน เป็นหลักที่เขาถนัด ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ คน

ไปผูกพันกับเงินธนาคารโลก กับธนาคารต่างประเทศ ถ้าท่านไม่ฟังเหตุผลของข้าพเจ้าแล้ว ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าท่านเอาเงินจำนวนนี้มาทำงานจะได้ผล ท่านจะต้องนึกถึงผลด้วยที่จะได้รับ ท่านผู้เป็นประธาน ฯ เหตุผลที่ผ่านมาแล้วก็เป็นเครื่องที่ท่านเห็นแล้วว่า โครงการที่ท่านได้สร้างมานั้นก็เป็นโครงการที่ไม่ค่อยจะแน่นอน โครงการที่ท่านให้รัฐบาลไปจ่ายเงินก็จากต่างประเทศก็เหมือนกัน เอามาทำงานกับบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจนั้น ก็เป็นโครงการที่เกือบจะกล่าวได้ว่าละลายเป็นน้ำไปหมดแล้ว ท่านประธาน ฯ เป็นโครงการที่ไม่แน่นอน ถ้าหากว่าท่านมีโครงการที่แน่นอนก่อนที่จะท่านจะทำอะไรลงไปนั้น ถ้าได้มีการพิจารณาให้รอบคอบ ท่านได้ชี้แจงให้ประชาชนทั้ง ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ คนนั้นได้ทราบโครงการของท่านแล้ว ข้าพเจ้าพร้อมเสมอที่จะรับหลักการและพร้อมจะสนับสนุนท่าน แต่ที่นี้ท่านส่งเข้ามาเป็นพระราชบัญญัติควน เสนอเข้ามาเป็นการด่วนแล้ว ยังไม่มีการพิจารณา ยังไม่ได้มีการศึกษาให้รอบคอบ แม้แต่แผนที่ของท่านที่ท่านเสนอเข้ามา ก็เป็นการทำแผนที่ทางอากาศ ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวว่า กรมแผนที่ของเรานั้น ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านประธาน ฯ ได้เสนอรัฐบาลให้ยุบไปเสียอย่าให้มีเลขกรมแผนที่ เพราะว่าแผนที่ของเราเวลานี้เราไปจ้างผู้เชี่ยวชาญฝรั่งเข้ามาทำหมดแล้ว เกือบจะกล่าวได้ว่า ความลับของชาติไทยนั้นไม่มีอะไรเหลือแล้ว ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ถ้าข้าพเจ้าจะพูดว่าความลับของเรานั้นได้ถูกขายให้กับต่างชาติไปหมดแล้วก็เป็นได้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะไปนอกใหญ่แล้ว

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : ไม่ใช่นอกประเด็นนะ ท่านประธาน ฯ นะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้อยู่ในเรื่องเขื่อนนี้เถอะคุณ เอาเถิด ขอให้เชื่อบ้างเถิด ออกไปนอกมาก ผมรู้สึกเอง

นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : มันเป็นเรื่องเหตุผลที่ข้าพเจ้าจะชี้ให้รัฐบาลได้เห็น ว่า ความสำคัญในการที่จะรับพระราชบัญญัติฉบับนี้นะ ข้าพเจ้าผูกพันกับคนทั้ง ๒๒,๐๐๐,๐๐๐ นะ ให้เป็นหนี้สินกับต่างประเทศชั่วลูกชั่วหลานนี้นะ มันเป็นเรื่องที่จะชี้ให้รัฐบาลเห็นภัยที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้า ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าพูดขึ้นมาแล้วจะชี้ให้ท่านประธาน ฯ ห้ามได้ ขอให้ท่านประธาน ฯ ได้โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย ท่านผู้เป็นประธาน ฯ เหตุผลที่ข้าพเจ้าได้เรียนชี้แจงนั้นก็เป็นเรื่อง

ชี้ให้เห็นแล้วว่า โครงการของรัฐบาลที่ทำไปนั้นเป็นโครงการที่ไม่แน่นอน ข้าพเจ้าเคยพูดเกี่ยวกับโครงการที่ท่านจะส่งเสริมเศรษฐกิจ เป็นโครงการที่เหลวและไปหมดเวลานี้ ท่านผู้เป็นประธาน ฯ เวลานี้มีแต่กิจการของบริษัท แต่ว่าผู้จัดการ ผู้อำนวยการรายวัย แต่ว่ากิจการของบริษัทหมดแล้ว เงินเวลานี้ไม่เหลืออะไรแล้ว อย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ตีแค่เอาเงินไปซื้อวิทยุแจกกันคนผู้ใหญ่มาก ซึ่งไม่ได้ประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ข้าพเจ้าก็อยากจะให้ท่านระลึกถึงโครงการที่แน่นอนอย่างเรามีโรงกลึงเหล็กอยู่โรงหนึ่งที่สระบุรี ทำลาน นี่โรงงานกลึงเหล็กเวลานี้จะเจ๊งอยู่แล้ว ท่านผู้เป็นประธาน ฯ แล้วกรรมกร ๒,๐๐๐ คนไม่มีงานทำ เพราะเศษเหล็กนั้นเอามาขายให้กับโรงงานนั้นซื้ออีกโลกรั่มละ ๕๐ สตางค์ ต้องเอาเศษเหล็กไปขายกับญี่ปุ่นอีกโลกรั่มละ ๑.๕๐ บาท แล้วจะอยู่ได้อย่างไร นี่ยังไม่เชื่อใจว่าโครงการเขื่อนยันฮั่น ๒,๐๐๐ ล้านบาทในระยะแรกนี้จะทำงานไปได้สักแค่ไหน เพียงไร ยังเชื่อไม่ได้ เพราะว่าไม่มีโครงการที่แน่นอน กว่าจะบอกตัวเลขที่แน่นอนว่าจะต้องได้ออย่างนั้น ถ้าไม่ได้ อย่างนั้นแล้วจะต้องเป็นอย่างนั้น อย่างนี้ ก่อนจะจบการเสนอโครงการมาที่ การให้แผนที่มีมติที่ปราศจากหลักวิชาการทั้งนั้น ของเรานั้นทำอะไรลงไปแล้วก็อยากจะให้มีโครงการที่แน่นอน อยากจะให้สภาฯ นี้รับหลักการ หรือว่าถายจะให้กฎหมายนี้ผ่านไปได้ก็ตั้งให้สภา ฯ นี้ได้หาข้อใจเชื่อถือหลักการของรัฐบาลที่เสนอมา ไม่ใช่เสนออะไรเข้ามาแล้วก็ยกมือกันเพียบพร้อมเข้าไปอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าออกจะเป็นการผูกพัน กับประชาชนชาวไทยทั้ง ๒๒ ล้านมากจนเกินไป สำหรับมีสมาชิกผู้มีเกียรติท่านข้อใจอยู่อีกคนหนึ่ง ก็อยากจะแก้ข้อข้อใจของท่าน แต่ว่าก่อนที่จะแก้ข้อข้อใจก็รู้สึกเสียใจที่สภา ฯ นี้ไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติปราบ การทุจริต และการ คอร์รัปชั่น ของข้าพเจ้า ถ้ารับหลักการแล้วก็คงจะได้ปราบผู้ทุจริตเกี่ยวกับการชุกบ่อน้ำอะไรทำนองนั้นได้ ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ปัญหาที่พรรค ประชาธิปัตย์สมัยนั้น เปิดโอกาสให้คนต่างตัวเข้ามาในเมืองไทยนั้นก็เกี่ยวกับต่างประเทศ เพราะสมัยนั้นถ้าจะไม่คิดแล้ว.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไปไกลแล้วท่าน ข้าพเจ้าได้เตือนท่านหลายครั้งแล้ว ขอให้ยู่ในเรื่องเถอะท่าน มันไกลเกินไปแล้วท่าน เกี่ยวกับมันเกี่ยว แต่มันเกี่ยวไกลเหลือเกิน

นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : ก่อนที่รัฐบาลนี้จะให้พิจารณา
รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อนที่จะผ่านสภา ฯ ไปได้นั้น ก็ขอให้ท่านผู้มี
เกียรติทั้งหลาย ท่านผู้เป็นสมาชิก ฯ ประเภทที่ ๓ ได้โปรดระลึกว่าเงิน ๒,๐๐๐ ล้าน
ที่เราจะให้สภานี้รับหลักการที่กฎหมายจะผ่านสภานี้ไปได้ ขอให้ท่านระลึกว่าท่าน
ไม่ได้อยู่กับรัฐบาลนี้หรือในพรรคเสรีมนังคศิลาเนี่ยอย่างคงกระพันแน่ วันหนึ่งท่าน
จะต้องหันหน้าเข้าหาเมียกำนอย่างข้าพเจ้านี้แน่ เพราะการกำนของข้าพเจ้านี้เพื่อ
ต้องการผลประโยชน์ของประชาชนเป็นใหญ่ ไม่เคยได้คิดว่าจะเอาเงิน ๒,๐๐๐ ล้าน
บาท นี้อะลายน้าและไม่มีโครงการที่แน่นอนอย่างที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้นี้ เพราะว่า
โครงการที่เหลวและของรัฐบาลที่ท่านานี้ ก็ผูกมัดกับประชาชนทั้ง ๒๒ ล้าน มา
หลายโครงการแล้ว ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ข้าพเจ้าอยากจะทำว่าแม้แต่อ่างเก็บ
กักน้ำที่ท่านสร้างออกไป ลงทุนไปแล้ว ขอประทานโทษ ขอยกอ่างเก็บกักน้ำใน
ภาคอีสานทั้งหมด เรามีเนื้อที่ถึง ๑๐๓ ล้านตารางไร่ เรามีอ่างเก็บกักน้ำเพียง ๗๐
กว่าอ่างเท่านั้น แต่อ่าง ๗๐ อ่าง ท่านผู้เป็นประธาน ฯ นึกหรือเปล่าว่าไม่ได้
ประโยชน์อะไรเลยแม้แต่จะให้สัตว์พาหนะกินน้าในน้าแล้งก็จะยังไม่พอ ข้าพเจ้า
เห็นว่าเป็นวิธีการที่รัฐบาลสร้างโครงการนี้หลอกคนภาคอีสานทั้งภาค เป็นอย่างนี้
ท่านผู้เป็นประธาน ฯ เหมือนกับท่านไปเชื่อผู้เชี่ยวชาญในต่างประเทศที่จะมาสร้าง
เขื่อนยันฮี นี่ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้เชี่ยวชาญก็ดื้อไปสำรวจภาคอีสานนี่ยี่ ข้าพเจ้าอยากจะทำ
กล่าวว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มาตั้งรัฐบาลมากกว่าที่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มาหวังดีกับ
ประเทศชาติ ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ข้าพเจ้าอยากจะชี้ให้ท่านประธาน ฯ ได้เห็น
เกี่ยวกับความสำคัญของผู้เชี่ยวชาญ ผู้เชี่ยวชาญของเราที่ไปจ้างเขามาเนี่ย แม้แต่
พวกคนขี้บด.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ท่านพูดเหตุที่รับหรือไม่รับ มันเขอะแอะ
แล้วท่าน ขอยกให้พวกวินเลนเลขท่าน มันวนเวียนไปแล้วท่าน มันกลับไป
ต้นอีกแล้วละ

นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : ความจริงไม่ว่าไม่เวียนนะท่าน
ผู้เป็นประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้สรุปเสียเถอะท่าน ให้มันรวบรัด
เข้าเถอะ

นายชวน กิติศรีวรพันธุ์ (นครพนม) : เอาละข้าพเจ้าจะสรุปละ
ข้าพเจ้าก็ใคร่ที่จะอันวอนสภา ฯ อันเป็นสภา ฯ อันมีเกียรติ ขออย่าได้รับหลัก
การร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นอกจากจะเป็น
พระราชบัญญัติที่ผูกพันคน ๒๒ ล้านแล้วยังเป็นการสร้างหนี้สินให้กับชาวลูกชาวหลาน
มาอีกหลายชั่วคนเหลือเกิน ขอให้ท่านโปรดระลึกถึงความสำคัญของชาติด้วย
เพราะว่าชาตินี้ เวลานี้ไม่เหลืออะไรแล้วท่านผู้เป็นประธาน ฯ ถ้าเป็นเอกชน
บุคคลธรรมดาแล้วรัฐบาลนี้ล้มละลายไปแล้ว ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ไม่เหลืออะไร
แล้ว เพราะไปทำหนี้สินไว้มากเหลือเกิน

พลตรี หลวงวิไลยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : ขอเสนอให้ลงมติ
(มีสมาชิกรับรอง)

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าควรจะได้มี
การอภิปรายต่อไป เพราะอย่างยิ่งมีประเด็นที่ยังไม่ได้พูดกันอยู่บางประการ ซึ่งข้าพเจ้า
ขอชี้ประเด็นเสียก่อน ประเด็นอันสำคัญที่สุดที่ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนท่านประธานฯ
ให้ทราบก็คือว่าในเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่มีสารสำคัญมาก เกี่ยวกับผลประโยชน์ได้เสีย
ของประเทศ เกี่ยวกับความทุกข์สุขของราษฎร เพราะฉะนั้นเวลาควรจะได้ให้
พิจารณากันโดยรอบคอบ ได้เคยมีผู้เสนอ ได้มีสมาชิกผู้หนึ่งเสนอให้มีการเลื่อนไป
พิจารณาในวันหลัง แต่ว่าทางที่ประชุมนี้ก็ได้พิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ามีความ
สำคัญที่เราจะต้องพิจารณาอย่างยิ่ง เพราะว่าการที่ได้เสนอดูกันเข้ามานั้น มันมี
สารสำคัญอยู่เป็นอันมาก แต่ว่าทางรัฐบาลนั้นก็ดูเหมือนที่จะไม่ให้ให้ความแจ่ม
กระจ่างแก่บรรดาสมาชิกในสภาโดยทั่วไป จะได้เห็นว่าประเด็นอันสำคัญที่ผ
มอยากจะขอเรียนในที่นี้ก็คือว่า ทางรัฐบาลนั้นถือว่าสมาชิกของพรรคเสรีมนังคศิลา
เท่านั้นหรือที่จะมีหน้าที่พิจารณาตัดสินสำคัญของประเทศชาตินี้โดยชัดแจ้ง โดย
ละเอียดถี่ถ้วน ทั้งนี้ก็เพราะว่า ร่างพระราชบัญญัติเขื่อนยันฮีนี้ ได้เสนอเข้ามาใน
เวลากระทันหัน และเป็นการด่วน สมาชิกฝ่ายค้านมิได้มีเวลาที่จะพิจารณาโดย
รอบคอบ และทางรัฐบาลไม่ได้ให้รายละเอียดเพียงพอแก่สมาชิกฝ่ายค้าน แต่ใน
ขณะเดียวกันนั้น ทางรัฐบาลได้มีการเพิ่มเติมรายการเข้ามาให้สมาชิกฝ่ายเสรีมนังค-
ศิลาพิจารณาอย่างละเอียด มีรายการว่าจะได้ผลประโยชน์เท่าไรในการที่จะทำน้ำ
ได้เท่าไร แล้วก็มีแผนอย่างไรบ้าง มีแผนที่ระบายน้ำให้ด้วยอย่างละเอียดถี่ถ้วน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทิม ๆ กรุณาเถอะ คุณเป็นผู้ที่ควรค่าสำหรับเรื่อง เข้าใจข้อบังคับดี ฉะนั้นขอให้ทำตัวอย่างเหลือคือขึ้นประเด็นอะไรที่คุณอยากจะขอเตือน

นายทิม ภูมิพัฒน์ (อุบลราชธานี) : คือประเด็นที่ผมจะอภิปรายต่อไปก็คือ เข้าประเด็นแล้วครับ คือประเด็นที่ว่าความสำคัญนั้นมีแต่พรรคเสรีมนังคศิลาเท่านั้นหรือ ในการที่จะบริหารประเทศชาติร่วมกันให้ออกกฎหมายนี้ถึงได้พิมพ์แจกรายการละเอียด พิมพ์รายละเอียดที่อะไรละเอียดให้แก่พรรคเสรีมนังคศิลา ทำไมไม่เอามาให้สมาชิกฝ่ายค้านได้พิจารณาบ้าง ดังนั้นเป็นประเด็นอันสำคัญ ผมถึงอยากจะขอเรียน แล้วก็มีประเด็นที่ทุกคนต่อไปหลายประการในเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นผมจึงขอเปิดอภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอให้เปิดอภิปรายและมีผู้เสนอขอให้เปิดอภิปราย เพราะฉะนั้นต่อไปขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไปโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายได้โปรดโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเปิดอภิปราย ก่อนที่จะลงมติเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้รับมติส่วนใหญ่ของท่านสมาชิกคณะหนึ่ง เข้าชื่อมาเสนอร่วมกัน ๓๖ ท่านขอให้ลงคะแนนลับ ก็คือว่าเนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าอันนี้เห็นพระราชบัญญัติสำคัญและผูกพันของชาติ จึงสมควรให้สมาชิกได้ใช้สิทธิออกเสียงด้วยความสะดวกใจจึงขอเสนอมาให้ออกเสียงลงคะแนนตามข้อ ๗๕ แห่งข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภา ฯ अनु. ๒ คือลงคะแนนเสียงลับ ด้วยการใช้กระดากและลงเครื่องหมาย เพราะฉะนั้นจึงขอให้ที่ประชุมนี้พิจารณา

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๓) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ที่ประชุมนี้ พิจารณาว่า จะอนุมัติให้ลงคะแนนลับตามข้อ ๗๖ หรือไม่ เพราะข้อ ๗๖ นั้นบอกว่าต้องที่ประชุมอนุมัติ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าการลงมติใน

กฎหมายสำคัญนี้เราจะต้องลงคะแนนกันโดยเปิดเผย ขอเสนอให้ลงคะแนนโดยเปิดเผย ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ไหน ๆ ก็ไม่ได้อภิปรายแล้ว และคอยกันนานอยู่ และเสียใจเหลือเกินที่ท่าแก่ ๆ คนหนึ่ง มาปิดปากฝ่ายค้านเสียหมด เลวบรรทัดรับให้ลงมติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ ขอให้ว่ากันเรื่องนี้เกิดคุณพีร์ ๆ จะลงคะแนนเปิดเผยหรือว่าจะลงคะแนนลับตามที่เสนอมา

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านก็แก่แล้วครับ แต่ท่านแก่ก็อภิปรายด้วย คืออย่างนี้ครับ ผมฝ่ายค้านต้องการเสนอให้ลงมติลับนั้นก็เพราะมีเหตุผลอยู่ว่า เพื่อที่จะได้จูงใจผู้ที่ยังรักประเทศชาติอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยมารยาททางการเมืองแล้ว กระผมเชื่อเหลือเกินว่ายังมีบุคคลในพรรครัฐบาลอีกหลายคนที่ไม่สนใจ แต่ว่าบางทีจะต้องเกรงกันโดยมารยาท เพราะฉะนั้นก็ไม่เห็นเป็นเรื่องแปลกแปลก คนที่รอบบอว่าการยกมือนั้นขอให้ยกมือกันโดยเปิดเผยนั้นกระผมคิดว่าในเรื่องอย่างนั้นเป็นผลต่อรองในทางการเมืองอยู่ ฉะนั้นผมขอให้ลงมติลับตามมติฝ่ายค้านได้เสนอไปนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะลงคะแนนลับตามที่ผู้เสนอมาหรือลงคะแนนเปิดเผยอย่างปกติ ท่านผู้ใดเห็นสมควรลงคะแนนลับตามที่ผู้เสนอมา โปรดยกมือขึ้น ลงคะแนนลับนะครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรลงคะแนน ไม่เห็นด้วยคือลงคะแนนโดยเปิดเผย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าญัตตินี้ตกไป ต่อนี้ไปข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอเสนอส่งกรรมาธิการวิสามัญ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอส่งกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ จำนวนกี่ท่าน

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : จำนวน ๑๑ ท่าน

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอ ๑๑ ท่าน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอ ๕ ท่าน ๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ๒. นายเสริม วินิจฉัยกุล ๓. นายบุญม. วงษ์สวรรค์ ๔. นายสมหมาย ชุนตระกูล ๕. นายเกษม จาติกวณิช

นายแก้ว สิงหะเคนทร์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองสืบทุละมาร์ค

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายร้อยตำรวจโท สุริยน ไรวา

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุรณะ จัมปาพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพลตำรวจตรี ละม้าย อุทยานานนท์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายจง พรหมวีระ (ระนอง) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสวัสดิ์ คำประกอบ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กำแพงเพชร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

(มีสมาชิกรับรอง)

พันตรี หลวงจบกระบวนยุทธ (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พันโทเผ่าชัย บุพพะกลีกร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายวิเชียร สาครวิชานนท์ (ชัยภูมิ) : ข้าพเจ้าขอเสนอชื่อ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอขอบพระคุณครับ กระผม ไม่ได้รับควมเวลา เมื่อเรื่องเสร็จแล้ว มีนิดหน่อย มีเพื่อส่วนรวม เมื่อกันมี สมาชิก ๆ สุพรรณบุรี ก็นายพีร บุนนาค ได้บอกว่า ลงมติลับ ถ้าไม่ลับ จะไม่ รัชชาติ การทำอย่างนี้ เป็นการประนามสมาชิก ๆ ขอให้ถอนคำพูด.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าอภิปรายท่าน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอญาติ มีคน รับรอง ท่านนั่งก่อน ขอให้ถอนคำพูดอันนี้ แล้วที่ว่าท่านนั้นนะ ใช้ไม่ได้ อย่างนี้ คนที่ลงโดยไม่เปิดเผย นั้นแหละคนชั่วฉลาด คนที่รัชชาติที่แท้จริงต้องลงเปิดเผย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละท่าน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ท่านผู้ใด เห็นด้วยว่าบังคับให้ถอนคำพูด โปรดรับรองยืนยัน

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาไม่ได้ว่าอะไรสักหน่อย อย่าให้เรื่องมัน ยาวไปเลย.....

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านต้องขอให้ถอน เพราะมี ผู้รับรองถูกต้องแล้ว ท่านไม่ได้ยินเอง มีรายงานการประชุม ทำไมจะไม่มี คุณ ทองดี ๆ อยู่ที่นี่รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาว่าอย่างไร

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : เขาบอกว่า ขอถอนสถาน

ให้ลงมติเมื่อไหร่ที่มีเสนอขอให้ลงคะแนนลับ ถ้าไม่ลงคะแนนลับ แปลว่าไม่รักชาติ
 ประณามสมาชิก ๆ ในสถานที่ทั้งหมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่รุนแรงอะไร ถือว่าเป็น
 การพูดเท่านั้น

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : อะไรกัน เรื่องรักชาติ เรื่อง
 ไม่รุนแรง ท่านรักการค้ามากกว่ารักชาติอย่างนั้นหรือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทำได้คุณ ข้าพเจ้าชักเตือนเขาให้ เอาละ
 ต่อไปเถอะ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : มีคนรับรองแล้ว ชักเตือน ๆ
 ต้องถอน ไม่ถอนข้าพเจ้าจะขี้ขลาด พูดอย่างนี้ใช้ได้หรือ เรายอมตาย ข้าพเจ้าไม่
 ขายชาติหรอก ชาติเหนือสิ่งอื่นใด.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ นั่งเถอะ ท่านนั่งเถอะ เอาละ
 เลขานุการ ๆ อ่านชื่อ

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : รายนามผู้ที่เป็นกรรมการมีดังนี้ ๑.
 พันเอกนายวรการบัญชา ๒. นายเสริม วินิจฉัยกุล ๓. นายบุญ ม. วงษ์สวรรค์
 ๔. นายสมหมาย ชุนตระกูล ๕. นายเกษม จาติกวณิช ๖. นายทองสืบ สุกะมาร์ค
 ๗. นายร้อยตำรวจโทสุริยน ไรวา ๘. นายพลตำรวจตรี ละม้าย อุทยานานนท์
 ๙. นายสวัสดิ์ คำประกอบ ๑๐. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ๑๑. พันโทเผ่าชัย
 บุพพะกลีกร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประณัติภายในกี่วัน

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอประณัติภายใน ๓ วัน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ข้างพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้สำคัญ กระผมขอประนีประนอมกัน ขอประณัติภายใน ๗ วัน

(มีสมาชิกรับรอง ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคนเดียวท่าน จะมีผู้ใดรับรองอีก

(มีสมาชิกรับรองครบจำนวน)

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : มีคนรับรองครบแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
แปรญัตติภายใน ๗ วัน ขอให้โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแปรญัตติภายใน ๓ วัน
ขอให้โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๓ วัน ขอพักการ
ประชุมชั่วคราว เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา

พักประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

เปิดประชุมใหม่เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอดำเนินการประชุมต่อไป ในการประชุมต่อไปตามระเบียบวาระวันนี้ คือ
ในหมายเลข ๒. ๒) ญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย มาตรา ๗๕ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมกันเข้าชื่อเสนอ)

วันที่ ๑๕๐๑/๒๕๐๑ วันที่ ๑๖ ส.ก. ๒๕๐๐

เวลา ๑๕.๐๐ น.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

๑๖ สิงหาคม ๒๕๐๐

เรื่อง ขอเสนอญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๗๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอให้เสนอญัตติขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปในสภาผู้แทนราษฎร ตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๕ เพื่อให้รัฐบาลชี้แจง ทั้งหัวข้อ
ต่อไปนี้

ข้อ ๑. รัฐบาลนี้ไม่สามารถรักษากฎหมายของบ้านเมือง เป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย และได้มีการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพขึ้นในประเทศ

ข้อ ๒. รัฐบาลบริหารการคลังของประเทศไปในทางที่ไม่ชอบ ทำให้ฐานะการคลังของประเทศเสื่อมโทรมจนก่อให้เกิดหนี้สินพอกพูนมากขึ้น

ข้อ ๓. รัฐบาลนี้ไม่สามารถบริหารกิจการด้านต่างประเทศตามที่ ได้ แถลงไว้ และไม่สามารถดำเนินการด้านต่างประเทศใด่อิสระ ทั้งไม่รับฟังความคิดเห็นของประชาชน

ข้อ ๔. รัฐบาลนี้ไม่สามารถจัดการศึกษาให้ ได้ผลดีแก่ประชาชน

ข้อ ๕. รัฐบาลนี้ไม่สามารถเพิ่มระดับมาตรฐานการครองชีพ ของประชาชนตามที่แถลงไว้ทั้งไม่มั่นนโยบายที่จะลดค่าครองชีพของประชาชน

ข้อ ๖. รัฐบาลนี้ไม่สามารถดำเนินการในด้านการเศรษฐกิจให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศและประชาชน

ข้อ ๗. รัฐบาลนี้ไม่สามารถป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน ทั้งยังส่งเสริมให้มีการคอร์รัปชันมากขึ้น

ข้อ ๘. รัฐมนตรี ในคณะรัฐบาลชุดนี้ ไม่รักษาสัจจะวาจาที่กล่าวไว้ จนเป็นเหตุให้เสื่อมความนิยมเชื่อถือจากประชาชน

ข้อ ๙. ในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้ ได้สื่อสำแดงให้เห็นว่า ไม่รับผิดชอบต่อประชาชน และไม่คำนึงถึงเจตนารมณ์ของระบอบประชาธิปไตย

รายละเอียดจะได้แถลงในสภาผู้แทนราษฎร.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

๑. กวาง อภิวัฒน์	ผู้เสนอญัตติ	๒. สุกิจ นิมมานเหมินทร์	ผู้เสนอญัตติ
๓. ใหญ่ ศวิตชาติ	„	๔. เทพ โชตินุชิต	„
๕. ท. กันทาธรรม	„	๖. เวียงยศ ทองโรจน์	„
๗. เซาร์ ชัยวิวัฒน์	„	๘. ต. ศรีน่าน	„
๙. น. เกษสุวรรณ	„	๑๐. ญาติ ไชยดี	„
๑๑. หลวงอรอดพรพิศาล	„	๑๒. วาศวี สิงหนาท	„
๑๓. อารีร์ ตันติเวชกุล	„	๑๔. อ. หลังกุโธ	„

๑๕. โสภณ เข้มมอิทธิพล	ผู้เสนอ	๑๖. เทวัญ สัมพันธ์	ผู้เสนอ
๑๗. สุร รบรู	"	๑๘. บัวพันธ์ ไชยแสง	"
๑๙. พัน บุญชิต	"	๒๐. เลิศ สัมพันธ์อารักษ์	"
๒๑. ทนง นิยมะสินธุ์	"	๒๑. เฟิง สัมพันธ์พันธ์	"
๒๓. ทิม ภุริพันธ์	"	๒๔. พีร บุนนาค	"
๒๕. บุญคุ้ม จันทศิริสุริยวงศ์	"	๒๖. ชวน กิตติวิวัฒน์	"
๒๗. เมว่ง เข้มมศิลา	"	๒๘. ส. จันทะลา	"
๒๙. สอ้ง มารังกุล	"	๓๐. ยืนกุล วรกุล	"
๓๑. สงกรานต์ อุตมศิริ	"	๓๑. ยอเกียรติ ฐิติแสง	"
๓๓. ไกร สุวรรณทัต	"	๓๔. ส. พุทธรักษ์	"
๓๕. วรศักดิ์ นิมนันท์	"	๓๖. ทองดี อีสานพันธ์	"
๓๗. โชติ วิชัยศิริ	"	๓๘. อินทร์ ประจักษ์เสนา	"
๓๙. ม. สุวรรณทัต	"	๔๐. ตามชัย อัครราช	"
๔๑. สว่าง ทราฐ	"	๔๑. เกษม ประทุมเรือง	"
๔๓. แก้ว นรปติ	"	๔๔. เทพเจริญ พูลลาภ	"
๔๕. ไสว สวัสดิสาร	"	๔๖. วรศักดิ์ อ้วน	"
๔๗. บุญทอง บุญเพชร	"	๔๘. เข้ม โชติวิชัย	"
๔๙. สมพร บุรีมาศ	"	๕๐. สงวน นนทวิจิตร	"
๕๑. พ. สัทธธรรม	"	๕๒. กำมุล สุทธิจันทร์	"
๕๓. เกียรติ นาคะพงษ์	"	๕๔. เจริญ ปราบ คุกกี้	"
๕๕. ทองพูน ยางระพันธ์	"	๕๖. ว. โสภณศิริ	"
๕๗. ก. แก้วเสมา	"	๕๘. ทองหาค จิตะวิระ	"
๕๙. บ. อับดุลบุตร	"	๖๐. น.ท. พระประยูรชลธิ	"
๖๑. เข้ม ไชยนันท์	"	๖๒. วิส วิญญานนท์	"
๖๓. บุญมี ตุงกะนากร	"	๖๔. กิรินทร์ วัชรวิภา	"
๖๕. ทองปาน วงศ์สง่า	"	๖๖. บุญเรือง ชื่นอินทจักร	"
๖๗. กลิ่น ปลั่งนิล	"	๖๘. พิง ศรีจันทร์	"
๖๙. พิมพ์ มหาพินิจ	"		

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ขอถอนจากการร่วมเป็นผู้เสนอญัตติ ขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๗๕

๑. นายตรีเพชร ศวแก้ว (ศรีสะเกษ)
๒. นายทองพูน อางระขันธ์ (อุบลราชธานี)

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ยกเข้าร่วมเป็นผู้เสนอญัตติ ขอให้เปิดอภิปรายทั่วไปตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๗๕

นายคล้าย ละครองมณี (สงขลา)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๙ สิงหาคม ๒๕๐๐

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะทำเนิการพิจารณาอภิปรายในเรื่องนี้ก็เนื่องจากว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ ก็ว่าการเปิดอภิปรายตามมาตรา ๗๕ นั้นเป็นครั้งแรกที่มีในสภานี้ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะทำเนิการพิจารณาประชุมต่อไปนั้น ก็อยากจะใคร่ขอทำความเข้าใจในบางประการ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของการประชุมต่อไป

ในข้อที่ ๑ ก็คือว่าเนื่องจากว่าญัตติที่ท่านสมาชิกที่เสนอเข้ามานั้นความยาวกันถึง ๙ หัวข้อด้วยกัน จึงอยากจะใคร่ขอประธานเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ในการที่จะชกถามอภิปรายเกี่ยวข้องกับญัตติเหล่านี้จะว่ากันเป็นทีละข้อ ๆ หรือจะเป็นการกล่าวรวมกัน อยากจะขอความเห็นเสียก่อน

นายผั่น บุญจิต (อุบลราชธานี) : ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปนี้มีทั้งหมด ๙ ข้อ แต่ละข้อนั้นไม่ซ้ำกระทรงกัน เพื่อที่จะให้มีการได้ซักฟอก และรัฐบาลได้ตอบโดยแจ่มแจ้งนั้น กระผมเห็นว่าการอภิปรายเป็นข้อ ๆ นั้นเป็นการเหมาะที่สุด

และเรามีการอภิปรายครั้งหนึ่งในสถานีกีฬาภายในตนเองเป็นหัวข้อจนจบ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการกราบเรียนว่าควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ ไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้เสนอให้อภิปรายเป็นข้อ ๆ คุณทองดีว่าอย่างไร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อก่อนที่ท่านจะถามเรื่องอภิปรายเป็นข้อ ๆ ไปนั้น ข้าพเจ้ายกมือแล้วท่านทำไมไม่ลงข้าพเจ้า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าถามแล้วว่าท่านว่าเป็นกิตติเรื่อง ๆ ที่เดียวข้าพเจ้าก็จะให้ท่านว่า ๓ เรื่องพร้อม ๆ กัน ๓ เรื่องจะพร้อมกันได้หรือท่านเอ๋ย ก็อย่างนี้ว่าไปก่อนเดี๋ยวจะให้ ข้าพเจ้ารู้เหมือนกันว่าจะพูดเรื่องอะไร ข้าพเจ้าก็รู้แต่เอาไว้อีกทีหนึ่งเถอะ ต่อไป

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าอย่างนั้นท่านจะทราบ ๆ ก็ตรัสรู้ก่อนเกิด ที่ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาอยากจะขอกราบเรียนแก่ท่านประธาน ฯ ที่เคารพของข้าพเจ้าว่า เป็นเพราะเหตุใดท่านถึงไม่ถ่ายทอดวิทยุพระราชเสาวนีย์ให้ราษฎรได้รู้ทั่วทั้งประเทศไทย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวก่อนท่าน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : อันนี้เหมือนที่จะเปิดกัน ข้าพเจ้าอยากจะถามท่านมีเหตุผลอย่างไร.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อะไร ท่านเองรอให้จะมีกระทรวงไหนของท่านขอให้รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของที่ประชุมหน่อยเถอะ ไม่เช่นนั้นอะไรหว่าอย่างใดคุณสมศักดิ์ ฯ

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : กระผมเห็นด้วยกับข้อเสนอในการที่จะขอเปิดอภิปรายเป็นข้อ ๆ ไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดีแล้ว ถ้าอย่างนั้น ถ้าหากว่าในที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้เป็นอันตกลงว่าในการที่จะซักถาม หรืออภิปรายตามญัตติที่เสนอมานี้จะขอไปตามลำดับไปตั้งแต่ข้อ ๑ ถึง ๕ เพราะฉะนั้นครั้งแรกก็ข้อ ๑ ก่อน ว่ากันไปจนกว่าท่านซักถามทางรัฐบาลก็ตอบและชี้แจงจนกระทั่งมีผู้เสนอขอให้เปิดข้ออื่น แล้วเราก็ไปในข้อ ๒ ก็เราก็ตอบข้อ ๒ ข้อ ๓ ตลอด

ไปจนกระทั่งถึงข้อ ๘ เมื่อปิดข้อ ๘ ก็เป็นอันว่ายุติกัน เพราะเหตุว่าในรัฐธรรมนูญ และในข้อบังคับนั้นไม่มีการลงมติในปัญหาที่อภิปรายนี้ เพราะฉะนั้นก็เห็นว่าพวก บิดข้อ ๘ ก็เป็นอันจบกัน ข้าพเจ้าขอเปิดอย่างนั้น คุณทองดี ๆ ว่าอย่างไร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : กระผมก็ตั้งใจอย่างนี้ เพราะใน ฐานะที่ผมเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวก่อนเถอะ ว่าไฉนกันเสียกับคน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ถ่ายทอดวิทยุ กระจายเสียง ครั้งหนึ่งท่านประธาน ฯ เคยบอกข้าพเจ้าแล้ว.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นก่อนเถอะ พูไร อะไรกับคุณ ทองดี ๆ ก็ไม่รู้ผมจะให้พูดประเด็นอะไร เรื่องของคุณอยู่ที่นั่นแล้ว ผมว่าอันก่อน แล้วยังของคุณ พูไร อะไรก็ไม่ว่าชอบทะเลาะกับประธาน ฯ อะไรผมไม่ทะเลาะกับ คุณ อะไรก็ไม่ว่า เป็นอันว่าตกลงกันว่าอย่างนั้น คือว่าซักถามอภิปรายเป็นข้อ ๆ เมื่อหมดข้อ ๑ จนกระทั่งมีผู้เสนอปิดข้อ ๑ เป็นอันว่าเปิดต่อไปอีกข้อหนึ่ง จนกระทั่ง ถึงข้อที่ ๘ เมื่อขอปิดก็เป็นอันว่าจบเรื่อง เพราะเหตุว่าในญัตติเช่นนี้ตามรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับไม่มีการลงมติในปัญหาที่อภิปราย และนอกจากนั้นขอเรียนว่า สำหรับ ในการประชุมในเรื่องนี้มีเรื่องยาวยาวที่จะต้องพิจารณากันมาก และนี่อยากให้เป็น เรื่องต่อเนื่องกัน เพราะฉะนั้นก็ในการประชุมในครั้งนี้เราก็จะให้ประชุมต่อเนื่องกัน ไปจนถึงเวลา ๑๘ นาฬิกาพัก ๒๐ นาฬิกาก็ประชุมกันใหม่ จนถึงเวลาอันสมควร เรื่องไม่แล้วก็ต่อไป

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอให้กระผมได้ตามท่านประธานฯ ที่เคารพเสียหน่อยว่า เพราะผมขังใจมานานแล้ว ท่านประธาน ฯ ที่เคารพจึงทำให้ ใหม่เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เมื่อวันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบาย ขอความ ไว้วางใจ ข้าพเจ้าเคยซักถามท่านประธาน ฯ แล้วว่าขอความกรุณาให้ถ่ายทอดวิทยุ กระจายเสียง เพื่อให้ราษฎรทั้ง ๗๑ จังหวัดแห่งราชอาณาจักรไทยได้ทราบผลของการ แถลงนโยบายของรัฐบาล ท่านก็บอกตอนนั้นไม่จำเป็นเพราะเป็นการแถลงนโยบาย เอาไว้เมื่อถึงคราวเปิดอภิปราย ท่านว่าอย่างนี้ นี่เป็นเพราะเหตุไฉนท่านจึงไม่ ทำการถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงทั่วประเทศไทย นี่ข้าพเจ้ามาจากภาคเหนือเมื่อวานนี้ นอกจากราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ก็มีลำพูน ลำปาง เชียงใหม่ แพร่ น่าน ตามระยะ

ทาง นอกจากนั้นยังอยู่ระดับที่พิษณุโลกและต่อจนถึงนครสวรรค์ เขาบอกว่าอยากจะขอรับรองให้ท่านเสีย ๆ ถ้าหากทอกระจายเสียงทั่วทั้งประเทศไทย ทั้งนี้มันเป็นผลได้ผลเสีย นอกจากของรัฐบาลแล้ว ราษฎรทั่วทั้งประเทศไทยก็อยากจะฟังคำแก้ตัวของรัฐบาล นี่ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่เซ็นรับรองผู้เสนอญัตตินี้หมายเลข ๓๖ ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอทราบเรียนถามท่านประธาน ฯ ว่าท่านมีเหตุผลอย่างไรถึงไม่ถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงความถี่ของประชาชนชาวไทยทั่วราชอาณาจักร ขอท่านกรุณาได้ชี้แจงด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็ได้รับเรื่องจากท่านสมาชิกเหมือนกัน ในหน้าที่ของประธาน ฯ ข้าพเจ้าก็ได้แจ้งไปยังรัฐบาลเพื่อให้ทราบความมุ่งหมายของท่านสมาชิก บัดนี้ทางรัฐบาลได้ตอบมาแล้วบอกว่า เรื่องนี้ก็คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม เห็นว่าเท่าที่สอบถามวิธีการปฏิบัติในต่างประเทศไม่ปรากฏว่ามีการถ่ายทอดเสียงในรายการนิติบัญญัติในที่ประชุมสภาฯ นี่มิใช่เป็นประจำ เว้นแต่ในกรณีที่มีความสำคัญและอยู่ในความสนใจเป็นพิเศษ สำหรับเรื่องการเปิดอภิปรายตามมาตรา ๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น เป็นเรื่องแสดงข้อเท็จจริงและชี้แจงความเห็นกับเรื่องของรัฐบาลเป็นส่วนมาก จึงลงมติว่าไม่สมควรที่จะทำการถ่ายทอดเสียง นี่ข้าพเจ้าได้จัดการไปแล้ว แต่ว่าเมื่อรัฐบาลเห็นอย่างไรอีกข้าพเจ้าไม่ทราบ

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ที่ท่านได้ชี้แจงมา ข้าพเจ้าพอใจ แต่ข้าพเจ้ายังสงสัยและข้าพเจ้าเชื่อว่าหัวหน้ารัฐบาล ซึ่งมี พล.ร. จอมพล ป. พิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรี เชื่อว่าท่านคงไม่ขัดข้อง เพราะท่านเป็นนักประชาธิปไตยที่แท้จริง ท่านต้องการอยากจะให้ราษฎรทั่วทั้งประเทศได้ทราบ นี่ข้าพเจ้าสงสัยจริง ๆ แต่ความจริงนั้นการแถลงนโยบายวันนั้นท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เป็นการที่แถลงนโยบายทั่วไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ ไม่ใช่ ๗๖ เมื่อไม่ใช่ ๗๖ อย่างนี้ ท่านถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงก็ไม่ได้เสียหยาแก่รัฐบาลอย่างใด เมื่อทางรัฐบาลได้มีหลักฐานเพื่อจะได้ตอบกับฝ่ายผู้เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายเข้ามาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะทราบเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าท่านจะขัดข้องอย่างไรหรือไม่ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าในนามของสมาชิกทั้งหลายที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้อยากจะขอรับรองให้ท่านถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงในวันนี้ ในเวลานี้จะได้หรือไม่ ข้าพเจ้า

เชื่อว่าท่านนายก ฯ คงจะมีใจกว้างขวางพอ ถ้าวิสัยของกรมประชาสัมพันธ์ไม่ว่า วิหยสื่อสารก็มี ทำราวก็มี ปณ. ๑ ก็มี อะไรร้อยแปดพันประการ ท่านก็สามารถ จะถ่ายทอดได้ ทั้งนี้ทางอื่นนะ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ประกาศแจ้งความ โฆษณาขายหูกยาอะไรต่าง ๆ เล่นละครละครมหรสพอื่นนั้นเป็นประโยชน์ใหม่ เป็น ประโยชน์ส่วนรวมแก่ประเทศชาติหรือเปล่า อันนี้เป็นประโยชน์ส่วนตัวของบรรดา พวกพ่อค้าที่จะหาเงินเข้ากระเป๋า นี่เป็นญัตติที่ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเป็นญัตติที่สำคัญ ที่สุด และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่ารัฐบาลนี้ซึ่งมี พล.ร. จอมพล ป. เป็นนายกรัฐมนตรีท่าน คงจะไม่ขัดข้อง ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่าท่านประธาน ฯ จะมีความเห็นอย่างไร หรือว่าท่านยังเห็นว่า ความคิดเห็นของข้าพเจ้าที่เสนอข้อที่ประชุมนี้ ไร้สาระอย่างนั้น หรือ ก็อยากจะขอทราบเรียนถามทางท่านนายกรัฐมนตรีว่า ท่านจะขัดข้องอย่างไร หรือไม่ที่ขอถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงในวันนี้

จอมพลอากาศ พัน รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : เรื่อง นี้เป็นมติของคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเหตุผลกันมาอย่างมาหลายแล้ว ก็เห็นว่าไม่เป็นการสมควร เพราะเหตุว่าการอภิปรายเช่นนี้ ไม่เหมือนครั้งการอภิปรายเมื่อครั้งรัฐบาลคุณหลวงธำรง ฯ เป็นการอภิปรายเสมือนหนึ่งกระทู้ แต่จะกว้างขวางกว่า และ ก็ไม่จำเป็นจะให้เสียงานเสียเวลาเสียเครื่องมือเสียเครื่องใช้ และการตอบเช่นนี้ ประชาชนก็จะได้ทราบในภายหลังเช่นเดียวกัน การรู้ผิดรู้ถูกนั้นท่านก็คงจะฟังตาม เสียงหนังสือพิมพ์และตามข่าวที่จะออกไปในวันนี้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงไม่ เห็นมีความจำเป็นที่จะต้องให้มีการถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียง

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรอยุธยา) : กระผมเห็นว่าควรที่จะ เข้าสู่ประเด็นเสียที เรื่องการเปิดอภิปรายตาม มาตรา ๗๕ . เพราะว่ากระผมได้ตั้ง พังคูลแล้ว โดยเฉพาะก็เห็นว่าที่ประชุมนี้ได้เห็นด้วยในการที่จะให้มีการอภิปรายเป็น ข้อ ๆ ทั้งหมด ก็มี ๔ ข้อ . การที่เรามีความเห็นพ้องด้วยที่จะให้มีการอภิปรายเป็น ข้อ ๆ ทั้งนี้ก็เนื่องจากเพื่อจะได้ให้สมาชิกฝ่ายค้านจะได้มีการซักไซ้หรือซักฟอกใน ข้อข้องใจในวิธีการดำเนินนโยบายของรัฐบาลโดยดีถ้วนและโดยทั่วถึงกันไม่ลับประเด็น กัน ด้วยเหตุนี้เองกระผมยังเห็นอีกประเด็นหนึ่งว่า เนื่องจากมีสมาชิกที่เสนอขอเปิด อภิปรายถึง ๖๐ กว่าท่านด้วยกัน ถ้าพูดตามระเบียบข้อบังคับการประชุมแล้ว ข้อ ๑๒๔ ก็ได้บ่งไว้ว่า สมาชิกทุกท่านซึ่งลงชื่อขอเปิดอภิปรายนั้น มีสิทธิที่จะได้ซักถาม

และอภิปรายได้ทุกคน อันนี้เป็นประเด็นสำคัญซึ่งกำลังจะพูด ณ บัดนี้ว่า ถ้าเราจะให้สมาชิกทั้งหมด ๖๐ กว่าคนแล้วพวกเขาก็จะข้อ ๆ ละ ๖๐ กว่าคน กระผมเข้าใจว่า ๓ อาทิกย์ไม่จบ เพราะฉะนั้นพญพอสสมควร เพราะฉะนั้นจึงควรจะขอเสนอว่า เราให้อภิปรายเป็นข้อ ๆ ไป และใครจะขอเสนอญัตติตั้งนี้ว่า ขอให้ฝ่ายที่เสนอญัตติมานี้ อภิปรายข้อละ ๕ คน ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองด้วย

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีใครรับรองนี้ท่าน ผมคิดว่าเพราะฉะนั้น เรื่องกระเจงเพียงท่านก็ชี้แจงแล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่มีเรื่องอะไรหรอกท่านขอให้ยุติ เพราะเหตุว่าเรื่องของท่านไม่มีทางแล้วท่าน เอาละท่านพอละท่านไม่ต้องมีทางออก ไม่มีทางออกแล้ว เริ่มประชุมเดี๋ยวนี้แล้วออกอะไรอีกเล่า ต่อไปก็จะให้เริ่มเข้าเรื่อง ในเรื่องการอภิปรายขอเรียนว่า มีมากท่านด้วยกันก็ต้องการที่จะอภิปราย เพราะฉะนั้นก็ขอให้โปรดระมัดระวังเรื่องเวลาอยู่บ้างไม่อย่างนั้นจะก็เห็น ข้างจนเกินสมควรไป เพราะฉะนั้นก็ถ้าประเด็นอะไรที่ไม่สำคัญ ที่สำคัญกว่าจะละเว้นเสียบ้าง เอาแต่เรื่องสำคัญ ถ้าหากว่าถึง ๑๕ นาทีแล้ว ถ้าหากว่าเห็นว่ามีความต้องการ อภิปรายอยู่ผมก็จะขอระงับการอภิปรายนั้นเสียได้ตามขัณฑ์

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อได้ฟังท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องนี้
แห่งอยุธยาขึ้นมาพูด.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ พอละท่าน นอกเรื่องแล้ว รัฐบาลท่านก็ไม่ให้แล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าอย่างนั้นท่านประธาน ฯ กระผมขอเสนอเป็นญัตติท่านขึ้นมานี้ว่า ขอเสนอให้ฝ่ายทอวิทยุกระจายเสียงในขณะนี้ ก่อนจะเปิดอภิปราย ถ้าใครเห็นด้วยกรุณารับรอง ใครเห็นด้วยตามญัตติที่กระผมเสนอโปรดรับรองด้วย

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้หรอกท่าน ถ้าอย่างนั้นก็เริ่มอภิปราย และชักถามตามญัตติที่เสนอไว้ได้ ในขั้นนี้ขอให้เริ่มข้อ ๑ ก่อน ใครจะอภิปรายฝ่ายผู้เสนอก็เชิญ

นายทอง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ผมได้รับฉันทานุมัติจากฝ่ายค้าน

ทั้งหมดให้เป็นผู้ขอเปิด เพราะตามธรรมเนียมยังไม่เข้าข้อผู้เปิดพูดประหน้าเสียก่อนตามระเบียบ ถูกใหม่ท่านประธาน ฯ ท่านผู้เป็นประธาน ฯ กระผมในฐานะที่ได้รับฉันทานุมัติจากฝ่ายค้านทั้งหมดให้เสนอเปิดอภิปรายนี้ ผมขอประธานเปิดตามมาตรา ๗๕ การที่เราจำเป็นต้องเปิดอภิปรายรัฐบาลนี้เพราะเราเห็นว่าถึงเวลาอันควรแล้ว ความจริงทางฝ่ายรัฐบาลอาจจะว่าพอที่ก็นั้นเพียงมาบงการได้ ๖ เดือนเท่านั้น แต่ว่าเราไม่ได้ถืออย่างนั้น คือท่านจอมพล ฯ นี่ท่านก็เป็นรัฐบาลติดต่อกันมาถึงรัฐบาลชุดใหม่นี้ก็น่าจะเท่ากันนั้น จะมีใหม่เข้ามาที่ไม่ก็คน จะเปลี่ยนที่กันบ้างก็ตามใจ แต่ว่ามันก็รัฐบาลในชุดของท่านจอมพล ฯ นี้เอง เพราะฉะนั้นเราเห็นว่าถึงเวลาแล้ว เพราะทำไมจึงถึงเวลาแล้ว เพราะว่าเวลานี้เท่าที่เราเข้าใจและเรานึกประชาชนโดยทั่วไปรู้สึกรำคาญว่าอย่างนั้นเออะ อย่าไปให้ถึงกับรุนแรงไปเลย ว่ารำคาญรัฐบาลนี้เต็มทีแล้ว เท่าที่ฟัง ๆ ในเสียงทั่ว ๆ ไป แต่บางส่วนอาจจะไม่รำคาญก็ได้ แต่ทว่าเท่าที่ผมทราบมานี้มันรำคาญเต็มทีแล้ว เพราะฉะนั้น เราเป็นฝ่ายค้าน เรามีหน้าที่ที่จะต้องชักฟอกรัฐบาลในแง่ต่าง ๆ นี้เพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม และเราทำหน้าที่ของเราตามที่จำเป็นต้องชักฟอก และเรามีความเห็นด้วย เราเห็นว่ารัฐบาลนี้ได้ปกครองเรามาที่ เราไม่พอใจ และประชาชนก็ไม่พอใจ ไม่พอใจด้วยเหตุใด ด้วยเหตุที่ว่าเราจะมาพูดถึงการสงบ รักษาความสงบเรียบร้อยภายในก็ตาม ทั้ง ๆ ที่คุณเผ่า ฯ ซึ่งเป็นอธิบดีกรมตำรวจเก่าอยู่เดี๋ยวนี้มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่าในโลกลัทธิพระอาทิตย์ขึ้นไม่มีอะไรที่กรมตำรวจทำไม่ได้ แต่เมื่อวันอาทิตย์ที่แล้วบ้านอธิบดีก็ถูกจี้ เพราะฉะนั้นการรักษาความปลอดภัยไม่มี เราไม่มี เราไปในถนนเวลานี้เราไม่มีได้รับ ยิ่งไปหัวเมืองด้วย คนมาจากอยุธยาที่ไหน ๆ มาร้องมิระโมยะโจรกันมากมายเมื่อเป็นดังนี้แล้ว ความเรียบร้อยมันก็ไม่ มี ทั้ง ๆ เราเพิ่มกำลังตำรวจ เราให้เงินเดือนเพิ่มไป แต่เราจะหันมาทูลว่ารัฐบาลนี้ทำอะไรที่มันเรื้อรังไหม เหมือนอย่างปัญหาเรื่องมีหนังสือพิมพ์หมิ่นประมาท ลงหนังสือพิมพ์หมิ่นประมาทพระบรมเดชานุภาพเสีย ๆ ไปอย่างนั้น รัฐบาลก็ไม่จับอะไรให้มันแข็งแรงลงไปเท่าที่เราเห็น แต่ส่วนหม่อมคึกฤทธิ์ ฯ ว่าในเรื่องอเมริกันก็อะไรต่ออะไรให้รัฐบาลก็แข็งแรง ผมเองก็เข้าใจว่าต้องทำอย่างนั้น เพราะจะเสียสัมพันธไมตรีต้องทำแข็งแรงหน่อย แต่ทว่ารัฐบาลนี้ไม่คิดหรือว่าการที่หนังสือพิมพ์บางฉบับเขียนไปอย่างนั้น จนเกินเลยไป

อย่างนั้นจะไม่ทำให้การแตกว่าขึ้นในหมู่คณะของเราหรือ ความลำบากก็มีเท่ากัน
 กับมันก็มีเท่ากัน เพราะว่ารัฐบาลนี้ผมเชื่อว่ารัฐบาลไหนก็ตาม การปกครองแผ่นดิน
 นั้นย่อมจะสมานฉันท์ นี่ก็ไม่ได้ทำ เราจะหันมาสู่การเงิน ผมพูดลวกๆ ในฐานะ
 ที่ผมเปิดฉาก มาสู่การเงิน การเงินของรัฐบาลเองก็เป็นหนี้ทั้งตัวเงินคลัง ทั้งอะไร
 ทั้งอะไร ทั้งคุณเผ่าฯ ได้แสดงเมื่อเช้านี้ ตัวเงินคลังทั้งอะไรทั้งอะไรนี้ก็มีอยู่ เวลา
 นี้เบิกเงินเกินบัญชี ตัวเงินคลังนั้นถึง ๔,๒๐๐ ล้านบาท ๆ จริงอยู่รัฐบาลได้ปลด
 หนี้สินของตัวไปทีแล้ว ลดอัตราเงิน ในการลดอัตราเงินคราวนี้ รัฐบาลได้ลด
 ไปมีกำไรอยู่ ๘๐๐ ล้านบาท แล้วก็ใช้เบี่ยงค้ำชดเชยไปแล้ว ถึงเวลานี้ถึงวันที่ผม
 ยืนยัน หนี้กลับมาเป็น ๔,๒๐๐ ล้านอย่างเดิมแล้ว อันที่สองในธนาคารก็ รัฐบาล
 ไม่เคยที่จะแจ้งให้ธนาคารนี้ได้อำนาจมาฝาก ๕ เปอร์เซ็นต์ต่อวงที่ทำได้ ไม่มี ทั้งแต่
 พระบริภัณฑ์ ๆ เป็นรัฐมนตรีจนเต็มงานจนกระทั่งเกิดปล้นกัน เพราะคนมันรู้ เพราะ
 ว่าเคลียร์ (Clearing) เวลาสิ้นวันไม่มีเคลียร์ (Clear) มีหลายเบี่ยง และก็ทุกเบี่ยง
 แทบทุกเบี่ยง ผมไม่ว่าทุกเบี่ยง แทบทุกเบี่ยง ไม่มีเงิน ๕ เปอร์เซ็นต์ไปวางที่
 เบี่ยงค้ำชดเชย นี่รัฐบาลก็ไม่ทำ แล้วที่นี้ปัญหาต่อมาอีก อเมริกาเขาได้ช่วยเหลือ
 ทางเศรษฐกิจไทยตามสัญญาเมื่อปี ๒๕๔๘ เขาได้เงินมาทั้งหมดที่เราเรียกว่า ก.ท.ว.
 เงินทั้งหมดให้เงินเปล่า ๆ ถึง ๔๖.๒ ล้านดอลลาร์ เขาก็ไม่สามารถที่จะจัดการ
 ใช้จ่ายเงินเหล่านี้ให้หมด นี่ที่ผมสงสัยเตือนขัณนาทนะไว้ นี่ก็ไม่หมดๆ พอปีต่อมา
 เขาก็ลดดอกเบี้ยไปเสีย เขาลดลงมา เมื่อปี ๒๕๔๙ เขาลด ๒๕๐ ดอลลาร์ ในปี
 ๒๕๕๐ นี่เขาลดลงเหลือ ๒๐ ดอลลาร์ นี่ความผิดของใคร ความผิดของรัฐบาล
 นี่ที่ไม่บริหาร ทั้ง ๆ ที่ได้เงินมาแล้วใช้ไม่หมด ให้เขาลด นี่ผมพูดโดยคร่าว ๆ
 และพวกผมจะพูดกันต่อ ๆ ไป แล้วเราจะหัน ๆ มาสู่การต่างประเทศขณะที่ผมรู้สึก
 การต่างประเทศเวลานี้ รัฐบาลไทยทำเหมือนกับทหารเรืออย่างนั้น จะใช้วิธีเสียเรื่อง
 เขาจะยุ่งกันที่สุ.อ.เราก็ไปยุ่งกับเขา เขาไปยุ่งกับอิหร่านเราก็ไปยุ่งกับเขา แต่ที่ว่า
 รอบ ๆ บ้านเราไม่ทำไม่ได้ยุ่งกับมันละ ซึ่งเป็นผลประโยชน์ของไทยเรา ผมจึง
 ไม่เคยได้ยินว่ากระทรวงการต่างประเทศจัดโปรแกรมอะไรที่จะให้ลาว ให้เขมร ให้
 กูวณ ให้พม่า เป็นกลุ่มเป็นก้อนนั้นไม่มี จนกระทั่งช่วยเขาในทางเศรษฐกิจก็ไม่ได้
 ความ แล้วกระทรวงการต่างประเทศก็ไปยุ่งกับเขาไป ก็ไม่ใช่ทุกที่ที่การทูต กลับทั้ง
 นายทหาร นายตำรวจอะไรไปซึ่งไม่ได้ให้ความ ทำงานทุกอย่างไม่ได้แล้วอย่างนี้เราจะไป

เอาอะไร เรามัวแต่ไปยุ่งที่อื่น ใกล้ ๆ บ้านเรา ๆ ไม่ทำ เราทำอะไรบ้างหรือเปล่า กลับไปช่วยเขาโกงเข้าไปอีก นี่พูดกันจริง ๆ แล้วเราก็ไม่ดูแลกระทรวงการต่างประเทศก็ไม่ดูแล ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศก็ไปนั่งเป็นประธานอยู่ในนาน ๆ จะมาสักที ยุ่งใหญ่ ที่นี้เราไปปะปะเอาแต่งงานของโลกเขามากินไป ความเห็นของผมฝ่ายค้าน ผมเห็นว่าเราควรจะได้ร่วมงานเข้ามา เอาเรื่องของประเทศใกล้เคียงเราเป็นหลัก เพราะว่าถ้าเกิดปัญหาเดือดร้อนขึ้นมาแล้วประเทศใกล้เคียงของเรา ถ้าเป็นกลุ่มเป็นก้อนกับเราแล้วมันย่อมปลอดภัยดีกว่า ผมว่าอย่างนี้ นี่ในเรื่องปัญหาต่างประเทศ แต่ที่ว่าต่างประเทศท่านเสด็จในกรมจะทรงทำอะไรในเรื่องปัญหาต่างประเทศบ้างที่ฝ่ายค้านไม่ทราบ ก็ไม่ทราบอยากจะฟังเหมือนกัน แต่นี่ที่คำหนิ ๆ อย่างนี้ เราใช้จริงมากกว่า เราจะไปยุ่งกับเรื่องอื่นมากที่สุด

ข้อ ๒. ในการศึกษา ต่อมาในปัญหาเรื่องการศึกษา การศึกษาเกิดเรื่องจนปานนี้ จริงอยู่การศึกษาที่เราทำอยู่นี้ การผลิตครูก็ดี การสร้างโรงเรียนก็ดี จนกระทั่งหนังสือเรียนก็ดี ไม่มีการแน่นอนสักที ไฉนจึงไม่มีหนังสือเรียนของพี่ เอาหนังสือเรียนของพี่มาเรียนไม่ได้ เพราะกระทรวงศึกษาเปลี่ยน เดียวนี้กระทรวงศึกษาไปเอาใจใส่อะไร ให้เด็กผู้หนึ่งตัดผมเบียดหมด นี่ผมเพิ่งเห็นเมื่อวานนี้ ตามจริงมันตัดหมด บอกกระทรวงศึกษาสังกัด ส่วนเรื่องโรงเรียนเรื่องครู เรื่องเด็กมันจะไปเรียนที่ไหนอะไรที่ไหน จนปานนี้ยังไม่สำเร็จเรื่อง จริงอยู่รัฐมนตรีใหม่ที่ท่านเพิ่งมาทั้งสองคน แต่ทว่าเขาก็ไม่ได้ทำ แต่เดี๋ยวนี้โครงการอะไรบ้าง แปะไปออกมาหน่อยเถิดนะ ให้รู้ว่าท่านทำอะไรบ้างกับการศึกษา เด็กที่ออกจากโรงเรียนมัธยม ๔ มัธยม ๕ มัธยม ๖ มัธยม ๗ จนกระทั่งจุฬาลงกรณ์ เอางานอะไรให้เด็กเหล่านี้ทำ กระทรวงศึกษานึกหรือเปล่าว่าจะให้เด็กเหล่านี้ทำงานอะไร ไม่มี โรงเรียนชั้นอุดมศึกษาไม่มี จะทำอย่างไร นี่ปัญหาที่ผมพูดโดยคร่าว ๆ เพราะว่าพรรคจะได้พูดกันเป็นรายข้อ แล้วเรามาพูดถึงมาตรฐานการครองชีพ รัฐบาลนี้ทำมาแล้ว ๑๐ ปี และมาตรฐานการครองชีพไม่ได้ลดลงเลย และขอเสียด้วยบอกว่าฉันจะทำก็ได้ แต่เวลานี้ค่าครองชีพสูงขึ้นเป็นที่ว่าเมืองเราเจริญ ผมถึงบอกกับคนทั่ว ๆ ไป บอกว่าถ้าเจริญแบบนี้เราต้องนั่งกางเกงในละ ที่นี้ผมเข้าใจว่าท่านนายก ฯ ท่านพูดอย่าง

นั่นเพราะท่านหลงผิด ท่านแปลคำ คำครองชีพกับมาตราฐานการครองชีพ ที่นี้ผมมี
ตัวเลขาว่า ของรัฐบาลนั้นเองว่าครองชีพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณคงฯ ครับ ผมคิดว่าการเปิดเช่นนี้ ควร
จะพูดในหลักการดีกว่า ถ้าจะพูดเป็นส่วนรวมก็พูดถึงความสำคัญ เป็นความมุ่งหมาย
ในการเปิดอภิปราย นี่มันเป็นรายละเอียดไป

นายคง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ไม่ใช่ ผมก็ขอละนิดเท่านั้น เพราะ
ผมมี ๑๕ นาที

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมอยากจะให้ท่านพูดถึงความมุ่งหมาย ใน
การเปิดอภิปราย ไม่ใช่ว่าไปว่ากันเป็นข้อ ไม่อย่างนั้นมันจะครื่อย

นายคง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ครับไม่ครื่อยหรอก เราเตรียมมาเต็มที่ ไม่
ครื่อยหรอก แต่ผมไม่อ้างบ้างก็ไม่ได้ความใช้ไหม พอผมอ้างไม่ครื่อยหรือคำครอง-
ชีพเวลานี้ขึ้นมาถึง ๑๕๘ ถ้าเราถือมาตรฐาน ๑๐๐ เป็นเกณฑ์ ๑๕๘ มันต่ำกว่า เมื่อ
เป็นดังนี้แล้วเราจะทนที่ไหน ทั้งตำรวจ ทั้งข้าราชการผู้น้อยร้องกันหมดแล้ว ที่นี้หัน
มาคิดว่ารัฐบาลนี้จะรักษาคำพูดของตัวบ้างหรือเปล่า เปล่า ท่านนายกฯ นี่เป็นคนที่
รู้จักกับผมมานาน ๆ แล้ว ผมก็ไม่เชื่อว่าท่านจะเป็นอย่างนั้น ท่านกลับเป็นไปได้
ทำไมท่านเป็นไปได้ เอาอย่างนี้เถอะ ท่านรับปากกับเขาว่าจะให้เก็บบ้านอายุเขาเพิ่ม
ถึงงบประมาณแล้ว ๕๓ ล้านในงบประมาณปีที่แล้วสภาฯ นี้ครับ เสร็จแล้วท่านไม่
ให้ เอาสตางค์เขาไปใช้หมดเสียแล้ว นี่ท่านนายกฯ ว่าอย่างนั้นแล้วกลับจะไปขึ้น
ตามข่าวหนังสือพิมพ์จะจริงเท็จหรือไม่จะไปขึ้นเอาข้าราชการผู้ใหญ่ ผู้น้อย มันจะตาย
แล้วทำอย่างไร แล้วก็ไม่ให้ทำอย่างไร อย่างนี้ท่านไม่ให้คอร์รัปชั่นหรือ แล้วใคร
เป็นหน้าหน้าไฟ ผมก็ช่วยแก้ไขให้คุณเผ่าฯ หน่อยเถอะ ว่าเกณฑ์ตายแล้ว ก็
ตำรวจจะไม่ให้มันตบบ้างอย่างไร ก็เงินเดือนมัน ๔๕๐ บาท มันก็เอาบ้าง ผมเป็น
ตำรวจผมก็เอา นี่ผมพูดตามความจริง ความผิดอยู่ที่ใคร อยู่ที่ท่านนายกฯ นี่เอง
เพราะว่าท่านไม่จัด ไม่ได้ดู เมื่อไม่ได้ดูแล้วความเดือดร้อนอยู่ที่ใคร อยู่กับประชาชน
ทั้งหมด นี่ผมไม่ได้พูดหาเรื่องอะไร ๆ มันเป็นเรื่องผมก็บอกว่าเป็นจริง แล้วท่าน
นายกฯ จะรับอย่างไร นี่ท่านนายกฯ จะเป็นประชาธิปไตยมันจะประชาธิปไตยได้

อย่างไรในเมื่อท่านทำครั้ง ๆ กลาง ๆ อยู่อย่างนี้ ท่านรับปากกับเขาอย่างไร ท่านก็
ไม่ทำ ท่านมาเปิดไฮด์ปาร์ก ท่านคิดว่าการเปิดไฮด์ปาร์กนี้ การเปิดพระเมรุปาร์กนี้
มันจะเป็นประชาธิปไตยหรือ มันเรื่องปวตหัวแล้วท่านก็ไปเอามา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันไปไกลเสียแล้ว

นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ไม่ไกลหรอก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันไปไกลเสียแล้วคือว่าอยู่ในวงนี้แล้ว ผม
คิดว่าคุณจะเป็นคนกล่าวเปิดกล่าวนำ ก็ควรจะพูด ถึงความ มุ่งหมาย อันสำคัญ ที่เกิดมี
อะไร แต่ไม่ใช่รายละเอียด

นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ไม่ใช่รายละเอียด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอาแต่หลักการเถอะ ไม่อย่างนั้นละก็มัน
ก็เลยปนเปไปหมด

นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ไม่ปนท่านประธานฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดกันเรื่องทันทีที่คุณจะกล่าวนำก็กล่าวใน
หลักการอย่าเดียวกับผมเลย

นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ไม่เถียง เพราะฉะนั้นเมื่อสรุปแล้ว
เท่าที่ปกครองกันมานี้ไม่ใช่ใน ๖ เดือนนี้ ก่อนหน้านั้นความเลอะเทอะมัน อยู่อย่างนี้
เพราะว่าที่เราจำเป็นต้องเปิดอภิปรายทั่วไปนี้ก็เพราะเราเห็นการที่ไม่พร้อมเพรียง
ในคณะรัฐมนตรีนี้เอง เพราะว่าคณะรัฐมนตรีแต่ละท่านพายเรือกันคนละที่ทั้งนั้น
แล้วใครเป็นคนแจ้ ก็คือประชาชนแจ้ แล้วท่านก็มาว่ากันคนละที่ ประเที้ยวเตี้ยว
ก็เกิดเรื่องอีกแล้ว ที่นี้ท่านจะทำท่านก็ไม่จริง คือท่านก็บอกว่าแบ่งเสีย รัฐมนตรี
ไม่ต้องเกี่ยวกับการค้า จริงหรือเปล่าก็ไม่รู้ นี่ผมก็สงสัยว่าจะไม่จริง จนบ้านนี้
รัฐมนตรีไม่ออก การค้าออกกันหมดแล้วหรือยัง แล้วก็อธิการบดีออกกันแล้ว
หรือยัง พอนักศึกษาบอกไม่ให้ออกก็จะไม่ออกเอาซิ ขอให้ออก ขอให้ทำกันจริง ๆ
หน่อยเถอะ เพราะฉะนั้นที่เราจำเป็นต้องเปิด นี่เปิดโดยวิธีนี้เพราะว่าการเงิน
ก็เสีย การขายในก็เสีย เมื่อการค้าครองชีพมันเสียแล้วอะไรมันจะดี การค้าก็เสีย
รัฐมนตรีว่าขายข้าวออกไปได้เยอะแยะ เงินก็ไม่เข้า เงินก็ไม่มี เมื่อเป็นอย่างนี้ขอ
ให้ท่านชี้แจงหน่อยเถอะว่าท่านจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นเรามีความจำเป็นที่จะต้อง
เปิด นี่เพราะว่าเท่าที่ทำมาแล้ว ๑๐ ปี ประชาชนไม่ได้ เขาเดือดร้อน เขาต้อง

เดินไปฟังคุที่ไหนก็ได้ ท่านรู้เรื่องเอง ท่านชอบท่าน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : กระผมขอตอบโดยทั่ว ๆ ไปแต่คงไม่ยืดยาวอย่างที่เขาได้พูดนั้น ในประการแรกอย่างที่ท่านกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่าโดยปกติวิสัยนั้น รัฐบาลในต่างประเทศซึ่งเขาเป็นฝ่ายค้านนั้น โดยมากเขาเป็นรัฐบาลกันมานาน ๆ ทั้งเช่นรัฐบาลในประเทศอังกฤษ ในสหรัฐอเมริกา เป็นต้น ท่านแอตลีได้เคยเป็นรัฐบาลบริหารราชการมานับเป็นเวลาหลายครั้งหลายหน เพราะฉะนั้นเองรัฐบาลต่างประเทศถึงแม้ว่าจะเป็นฝ่ายค้าน เขาก็ย่อมรู้กิจการภายในของรัฐบาลและการบริหารราชการของข้าราชการเป็นอย่างดี แต่มีความเสียใจว่าในการที่ฝ่ายค้านของเมืองไทยนี้ยังไม่เคยเป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นกิจการภายในนั้นของรัฐบาลก็ไม่สามารถที่จะทราบได้ เพราะฉะนั้นโดยมากก็ที่พูดมาแล้วโดยมากก็ไปได้มาจากหนังสือพิมพ์บ้าง มาจากวงข้างนอกบ้าง เพราะฉะนั้นการที่พูดก็เป็นที่น่าสงสัยว่าต่อไปมันจะผิดหมด

ในประการที่ ๑ คือข้อ ๑ อยากจะตอบสั้น ๆ ว่าท่านบอกว่ารักษาเหตุการณ์ของบ้านเมืองไม่ได้ หมิ่นพระบรมเดชานุภาพในข้อนี้ขอตอบว่ารัฐบาลนั้นรักษาได้ และในการที่ว่าหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ หนังสือพิมพ์เขียนหรือใครไปพูดที่ไหนนั้นทางราชการตำรวจก็ได้นำตัวขึ้นศาลตัดสินไป ๓ คดี มีอยู่ ๔ คดีเหลืออีก ๑ คดี กำลังตัดสินอยู่กำลังพิจารณาอยู่ รัฐบาลไม่ได้ละเลยในเรื่องเหล่านี้สำหรับในท้ายข้อ ๑ ก็อยากจะพูดว่าสำหรับฝ่ายค้านที่ได้กล่าวไปเมื่อกัน คือโดยมากและดูกันคนละแง่ รัฐบาลดูในแง่ใหญ่ คือว่าถ้าจะดูคนก็ดูมันทั้งตัว แต่ว่าสำหรับฝ่ายค้านถ้าจะดูคนก็ดูแต่ผมเส้นเดียว แต่ผมคนอื่นหงอกก็บอกว่าแก่แล้ว หรือถ้ามันยังไม่หงอกก็เป็นคนหนุ่มหรือจุมกหนุ่มแห้วไป ก็บอกว่าคนนั้นมันใช้ไม่ได้ แต่ว่ารัฐบาลนั้นดูทั้งตัว คือไม่ใช่ดูเฉพาะส่วนน้อย การดูส่วนน้อยเป็นหลักการโฆษณาของฝ่ายคอมมิวนิสต์เขาเอาส่วนน้อยมาโจมตีส่วนใหญ่ อย่างคุณทองฯ ถนนจากกรุงเทพฯ ไปอรัญญประเทศนี้ไปได้ดี ผมได้ทราบมาว่าพรรคฝ่ายค้านไปหาเสียง พอโดนหลุมโดนบ่อ บอกว่าอย่างนี้ไม่ไหว ถนนทั้งประเทศใช้ไม่ได้ ไอ้แบบอย่างนี้เป็นแบบที่เขาใช้ในการคอมมิวนิสต์สำหรับตีฝ่ายนายทุนหรือฝ่ายอื่น ๆ บ้าง เพราะฉะนั้นในการที่จะอภิปรายนี้ก็เช่นเดียวกัน เราฝ่ายน้อย การรักษาความสงบของบ้านเมืองเรียบร้อยในข้อ ๑ ข้าพเจ้าก็เห็นว่า ผู้คนจะไปไหนก็ได้ แต่ในการที่

จะมีการจี้จะมีการจกชิงวิ่งราวกันบ้าง เรื่องเหล่านี้มันก็มีถูกมีทะวางมีศาลกันมานาน-
 นานแล้ว ศาลมีกฎหมายอาญามานมนานแล้ว ไม่ใช่ว่ามีเตียนนี้ เพราะฉะนั้นถ้าจะมา
 บอกว่าเตียนนี้ท่านก็เห็นว่าชักตัวอย่างเมื่อกันว่า ใครจี้เรา คน ท่านก็บอกว่ารัฐบาล
 ปรึกษาความสงบไม่ได้ มันตรงกับที่ข้าพเจ้ากล่าวว่าท่านไม่รู้เรื่อง เอาเรื่องเส้นผม
 ก็บอกว่าตัวของข้าพเจ้าไม่ดี อย่างนี้เป็นต้นมันก็ไม่ถูก เขาคุยกันเรื่องส่วนใหญ่ต่าง
 หากเล่า เราก็เห็นว่าทั้งประเทศมันอยู่กันสงบ ไปไหนก็ไปได้ ไม่เห็นมีอะไร
 แต่แน่ใจผู้ร้ายมีปล้นกันมีหรือท่านรับว่าในสมัยไหน วันไหน ที่มันไม่มีปล้น กันบ้าง
 ตั้งแต่ตั้งเมืองไทยกันมา มันก็มีแต่ว่ามันก็มีมากหรือน้อย ท่านอย่าลืมว่าเมื่อก่อน
 เมื่อท่านเด็ก ๆ ท่านบอกว่ามันน้อย ก็เมื่อก่อนพลเมืองมัน ๕ ล้าน ๑๐ ล้าน มันก็มี
 น้อย แต่ว่าเตียนพลเมืองมัน ๒๔ ล้าน มันก็มีมาก โอ้เมื่อก่อนท่านอาจจะพูดว่า
 ในถนนหลวงอย่างนี้ รอยนต์ไม่มีทับใคร เพราะเหตุว่าวัน ๆ หนึ่งไม่มีอันตรา
 รอยนต์ ๆ เวลานั้นทับกันวันหนึ่งทั้งก็สิบราย ก็เมื่อก่อนนั้นคนจำนวน ๕ ล้าน มีรอยนต์
 ๓ คันมันจะไปทับใคร มันก็ไม่มีทับใคร ท่านจะต้องคิดถึงความจริง ส่วนใหญ่ใน
 เรื่องเหล่านี้ด้วย นี่ข้าพเจ้าก็พูด ที่จริงก็ไม่อยากจะพูด เพราะเรื่องมันไม่เป็นเรื่อง

ในข้อ ๒ ท่านบอกว่าการคลังบริหารไปไม่เหมาะสมเป็นหนี้เป็นสิน นี่
 ข้าพเจ้าขอให้ท่านไปดูในอเมริกา ข้าพเจ้าพบซีเนเตอร์ (Senator) เขาไปหา เขา
 ถามข้าพเจ้าว่าเงินหนี้สินของอเมริกามีเท่าไร ข้าพเจ้าก็บอกว่า ไม่ทราบ เขาบอกว่า
 ซีเนเตอร์ (Senator) เขามีอยู่ ๙๖ คน เขานั่งนับกันใบแบงก์ใบละบาทใบ
 คอลลาร์ ๆ ๆ นี่เขามาแตกหนี้ของรัฐบาลอเมริกาเขาถามข้าพเจ้าว่ากี่ปีจบ ข้าพเจ้า
 ไม่ทราบ เขาบอกว่า ๙๖ ปีจบ และนอกนั้นเขาบอกว่า เขามีหนี้เท่าไรนะ
 ต่อแบงก์ใบละหนึ่งคอลลาร์มาหมุนกันเข้ารอบโลก เขาบอกว่าก็รอบโลก เขา
 บอกว่าประมาณ ๒๒ เท่า แล้วท่านไปนึกอเมริกามีหนี้สินอย่างนั้นหมายความว่า
 การคลังของอเมริกาเหลวแหลกอย่างนั้นหรือ มันก็ไม่แน่ อย่างว่าในอังกฤษ
 เขามีหนี้สินในการที่เขาไปรบคลองสุเอซ เขาต้องใช้ทุนสำรองไป เวลานั้นเงิน
 ของเขาก็ตกเพียงแต่บางส่วนอย่างนั้น ท่านบอกว่าการคลังเขาแล้วไม่ได้ แล้วยิ่ง
 ของเราท่านก็บอกหนี้สินต่างประเทศมี ๖๖๐ ล้าน หนี้ภายในมีอยู่ ๔,๐๐๐ ล้าน หนี้
 ภายในหนี้อย่างไร รัฐบาลก็เวลานั้นต้นเก็บภาษียังไม่เข้ามา มันอยู่คามหัวเมือง
 แต่ว่ารายจ่ายนั้นทุกกระทรวงทบวงกรมมันย่อมจ่าย แปลว่า ๓๖๕ จะต้องจ่ายเท่า

กันหมด แต่ภาชีอากรว่าจะเก็บเข้ามาได้ มันก็ยังไม่เข้าคลัง เพราะฉะนั้นทุกประเทศเขาจึงได้มีธนาคารขึ้นไว้สำหรับเรื่องเหล่านี้ เมื่อคราวรัฐบาลยังเก็บเงินไม่ได้ ไม่มีเงิน รัฐบาลจะได้ไปเอาเงินจากธนาคารชาติมาใช้ ธนาคารชาติเป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงการคลัง และเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล เพราะฉะนั้นเงินที่ท่านว่าเป็นหนี้ ก็เป็นหนี้ธนาคารชาติ แล้วธนาคารชาติเอาเงินมาจากไหน ก็มีการขายข้าวไปได้ รัฐบาลขายข้าว เขาเอาเงินมาชำระแทน (surrender) เป็นเงินปอนด์ เราให้เขาไป ๓๕ บาท เมื่อก่อนนั้น แล้วธนาคารชาติเอาไปขาย ๖๐ บาท ดังนั้นเป็นกัน ที่ทำกำไรเหล่านี้เมื่อมีอยู่ รัฐบาลก็ไปเอามาใช้ โล. โอ. ยู (L. O. U.) ซึ่งเรามีระเบียบอยู่สั้น ๆ โล.โอ.ยู. ตัวเงินคลังเหล่านี้เป็นกันก็ไปเอามาย่อย แล้วก็กำหนดกันว่ารัฐบาลนี้กู้เงินธนาคารชาติเขาหักออกด้วย แล้วพอธนาคารให้หักออก เอาไปไหน เอามาส่งให้กระทรวงการคลัง เรื่องมันขององค์การของกระทรวงการคลัง ไม่ใช่บอกจนหนี้สินพันตัว แต่เอาเถิดนั้นก็ว่าเป็นรายละเอียด แต่ท่านจะบอกเขาเพียงแต่ว่าหนี้ของรัฐบาลมีอย่างนี้ การคลังไม่เรียกบร้อยอย่างไร ข้าพเจ้าเคยพูด ข้าพเจ้าอยากจะหาหลักการพิเศษ เพื่อจะพลี (please) พอใจว่าท่านว่ามันเมื่อไรบ้าง แต่ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่ามันจะมีอะไรนอกจากหลักเศรษฐกิจ ดัชนี (demand) ซัพพลาย (supply) เขาก็ว่ากันอย่างนั้น ไปถามใคร ๆ ก็ว่าอย่างนั้น เรื่องเงินการคลังดีหรือไม่ดี เขาก็บอกดู เรทออฟเอ็กซ์เชนจ์ (rate of exchange) อัตราแลกเปลี่ยนเงินมีเสถียรภาพคงที่ การค้าขายก็สะดวก เขาก็บอกการคลังมันดี ข้าพเจ้าก็เห็นอยู่อย่างนี้ และไม่ว่าจะเอาอะไรมา ท่านก็บอกว่าการคลังไม่ดี เพราะรัฐบาลมีหนี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นเรื่องไม่ลูก รัฐบาลขอปฏิเสธว่าเวลานี้ทุนสำรองของเรามีเกินกว่า ๑๐๐ ล้านดอลลาร์ เงินมีเสถียรภาพและยังมีอื่น ๆ อีกเยอะหนิก็ไม่มีมากแล้ว ท่านจะบอกว่าการคลังไม่ดีอย่างไร แล้วเวลานี้รายได้ของทุกปี ก็แต่ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีมา รายได้ที่ประมาณไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นสูงกว่าที่เก็บจริงได้ทุกปี ปีนี้ประมาณว่า ๕,๐๐๐ ล้าน ข้าพเจ้าคาดว่าจะเก็บได้ประมาณ ๕,๕๐๐ ล้าน เมื่ออย่างนี้แล้วจะบอกว่าการคลังไม่ดี ก็เป็นเรื่องที่น่าเสียใจอยู่บ้างท่านเป็นรัฐบาลอย่างยอดเยี่ยม สัก ๑๐ ปีก็อาจจะรู้เรื่องเหล่านี้ ก็ไม่มาเบียดเบียนประชาชนหรอก สำหรับด้านต่างประเทศที่ท่านบอกว่าไม่เอาใจใส่กับเพื่อนบ้านใกล้เคียง ท่านก็เห็นเพื่อนบ้านใกล้เคียง เห็นไหม นายกรัฐมนตรีไซมา นายกรัฐมนตรีลาว

นาย ก ข เหมร นาย ก ข อุวัน บริเวณนี้ มีลาอยู่เขามาเงินหมื่น ข้าพเจ้าเสียอีกที่ไม่กล้าไป เพราะกลัวฝ่ายค้านจะว่าใช้เงิน ยังไม่ได้ไปเยี่ยมเลย เขามาวานจีนเราก็ม่า ในการที่เขามาเงินไม่ได้แสดงว่าเขาเห็นเราดีกว่าเราหรือ แล้วท่านดู แอดเดรสส์ (address) เขาพูดเวลากันแล้ว เขาพูดกับหนังสือพิมพ์ เขาก็ชมเชยว่าเมืองไทยนี้มีความเจริญขึ้น อย่างนายเลี้ยวมาวานจีนนั้นก็บอกว่าเมืองไทยเจริญขึ้น อะไรมันก็ดีทั้งนั้น แต่ว่าคุณไม่อ่านเสียด้วยหนังสือเหล่านั้น อย่างวานจีนนี้รอนาย ก ข ระวังประธานาธิบดีโยโกสลาเวียมา บอกกับข้าพเจ้าว่าเมืองไทยนี้เจริญมาก ถ้าหากประเทศอื่นในย่านนี้จะทำ อีก ๓๐ จึงจะเท่าเมืองไทย ถ้าข้าพเจ้าบอกอย่างนั้นก็บอกว่าไอ้นั่นคงมากินเลี้ยงข้าพเจ้า พอข้าพเจ้าเชิญมาเข้าไปกินเลย พูดอย่างนั้น ที่นั่นไม่ใช่อย่างนั้น นาย ก ข มาถึงบอกว่าเมืองไทยดี ใคร ๆ มาเขาก็บอกว่าเมืองไทยดี แต่ว่าทางนายกท่านนี้เขาบอกว่ามันไม่ดี มันก็ข้าพเจ้าไม่ใช่พูดแต่ปากว่าดีหรือไม่ดี พูดกันด้วยเหตุผล ถ้าเมืองไทยไม่ดีแล้วนายกสาวจะมาทำไม นายกพม่าก็มานอนกับข้าพเจ้า ประธานาธิบดีอุวัน นาย ก เหมร แล้วนอกจากนั้นเวลาปกติพวกเรานะไปไหน พอดีไปเที่ยวกับมาพักบางแสน มาพักที่กรุงเทพฯ เพราะฉะนั้นในเรื่องเกี่ยวกับเมืองต่าง ๆ เหล่านี้ ที่จริงเราได้ร่วมกับเขาเป็นอันดี เรื่องการศึกษาก็เช่นเดียวกัน ท่านก็เอาหลักการส่วนเล็กไปใช้ส่วนใหญ่ ข้าพเจ้ารับเป็นความจริงในแต่ไหนแต่ไรมานั้นนักเรียนไม่มีที่เรียนพอเลย มันไม่มีมากหรือไม่มีน้อย เพราะฉะนั้นเป็นของจริง แต่ท่านเชื่อหรือไม่ว่าเด็กนักเรียนส่วนมากนั้นได้เรียน แต่ส่วนน้อยยังไม่ได้เรียนนั้น กระทรวงศึกษาธิการกำลังขยายอยู่ ที่นี้ท่านก็บอกว่า ท่านไปดูส่วนน้อย ๓-๔ คน หรือสักพันคนสองพันคนไม่ได้เรียน ท่านก็บอกว่าการศึกษาไม่ดี แต่ส่วนใหญ่ซึ่งมีนักเรียนอยู่ถึง ๕ ล้านคนท่านก็ไม่พูด นี่มันก็เป็นเรื่องที่ยากจะกราบเรียนให้ทราบ สำหรับการครองชีพของประชาชนนั้นข้าพเจ้าไม่ปฏิเสธว่าการครองชีพมันสูงขึ้น แต่เราก็พยายามที่จะแก้ ท่านเห็นไหมว่าในอเมริกาค่าครองชีพขึ้นไปเท่าไรตั้งแต่เสร็จสงครามขึ้นไปถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว เท่าที่ข้าพเจ้าได้รับรายงานทุกประเทศมันขึ้นไป เพราะเหตุว่าราคาสินค้ามันขึ้นไป เมื่อราคาสินค้าขึ้นไปรายจ่ายมันก็มากขึ้น ซึ่งรัฐบาลได้พยายามที่จะเพิ่มรายได้ของประชาชนด้วยวิธีต่าง ๆ เท่าที่เราสามารถจะกระทำได้ ท่านจะเห็นได้ว่าอย่างสมมติว่าข้าว ข้าพเจ้าก็เคยพูดแล้วว่าพูดจนกระทั่งจะเบื่อ ข้าวเมื่อก่อนนี้เกวียนละ ๒๐ บาท - เตียนมัน ๑,๒๐๐ บาท

รายได้มันก็มากขึ้น แต่ว่ารายจ่ายมันก็ยิ่งมากขึ้น แต่เป็นธรรมดาของประเทศการ
 กสิกรรมนั้น ซึ่งพืชผลทางการกสิกรรมราคามันขึ้นขึ้นก็ขึ้นก็ขึ้นในทางอุตสาหกรรม
 ด้วยเหตุทั้งนี้เราจึงได้พยายามเพิ่มกำลังไฟฟ้ามีเขื่อนอันขึ้นขึ้น สำหรับเพื่อการอุตสาหกรรม
 สำหรับแก้ปัญหาในเรื่องเหล่านี้ สำหรับปัญหาในเรื่องค่าครองชีพสูงขึ้นนั้น
 ในขณะนี้เขว่าเป็นของที่เราไม่อาจจะพูด เราควรจะพูดกันว่า เงินมันมีเสถียร-
 ภาพหรือไม่ เงินของเรามีค่าหรือไม่ รายได้ของประชาชนนั้นดีหรือไม่ พอเหมาะ
 ที่จะใช้เป็นรายจ่ายหรือไม่ นี้อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าใคร่เรียนว่า เวลา
 นี้ข้าพเจ้าเคยไปที่หนองจอก ข้าพเจ้าเคยไปคุยกับชาวบ้าน ข้าพเจ้าบอกว่าเมื่อก่อน
 นี้ข้าวเกี่ยวละคร ๒๐ บาท เดียวนี้ข้าวเกี่ยวละคร ๑,๒๐๐ บาท แต่ว่าก่อนนี้ปลาทุมนั้น
 ตัวละ ๕-๖ สตางค์ เดียวนี้อาจจะเป็นตัวละบาทก็ได้ ซึ่งมีขึ้นไป ๑๐ เท่า ๒๐ เท่า
 แต่ว่าเอา ๒๐ ไปหาร ๑,๒๐๐ มันขึ้นไป ๑๐ เท่า ก็แสดงว่ารายได้ของชาวนาซึ่งเก็บ
 กระตูกสันหลังนั้น รายได้เกี่ยวกับข้าวขึ้นไปถึง ๖๐ เท่า สมมติว่า ๒๐ บาท เอา
 ๑๐๐ บาทขึ้นไป ๑๒,๐๐๐ มันขึ้นถึงหลายเท่า เพราะฉะนั้นรายได้ของชาวนานั้นได้ขึ้น
 มากขึ้น ถ้าคิดให้ง่าย ๆ ข้าวถ้าเกี่ยวละคร ๒๐ บาท ซึ่งเมื่อก่อนนี้ ๑๒ บาท ๒๐ บาท
 ๑๐๐ บาท เดียวนี้มี ๑,๒๐๐ บาท หรือ ๑,๓๐๐ เขาเอาไปหารซึ่งมันขึ้นถึงเท่า
 ๖๐-๗๐ เท่า ถึง ๑๐๐ เท่า เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่ารายได้มันได้มากขึ้น และเป็น
 ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศเสียด้วย ส่วนราคาสินค้าอื่น ๆ ข้าพเจ้าบอกแล้ว
 ว่าเมื่อก่อนนั้นหลายตัว ๕ บาท เดียวนี้มันขึ้นไปถึง ๑,๐๐๐ บาท ผ้าไม่เคยละจะขึ้น
 ไปหลายตัว ๑,๐๐๐ บาท มันขึ้นไปจำนวนประมาณ ๕-๖ เท่า แล้วมองอย่างมันก็ลด
 ลง คือของจากนอกบางอย่างลดลง เขาบอกว่าในขณะนี้บ้านเมืองมันเจริญขึ้น คน
 เราก็มีหนทางจะจ่ายมากขึ้น โรงหนังมันก็มีมากขึ้น เพราะฉะนั้นรายจ่ายก็มากขึ้น
 ฉะนั้นเขาเรียกว่าเป็นเพรทหรือนิยามของคน ถ้าหากไม่ไปเสียเงินมันก็พออย่างที่ท่าน
 เสนอเมื่อกัน ถ้าคนอยู่กับบ้านเสียบ้าง ไม่จับเล่นการเมือง ไม่จ่าย ไม่ไปดูหนัง
 นี่ชักตัวอย่างอย่างนี้มันก็พออย่างเงินก็พอที่ได้จากการเป็นสมาชิก ข้าพเจ้าไม่ยก
 เอาเวลาคนอื่น ท่านสมาชิกเมื่อกี้พูดก็เพราะกันแค่นี้ คนอื่นจะได้ต่อสู้กันต่อไป
 อย่างไรก็ตามขอให้กรุณาคิดว่า ประการหนึ่งคือท่านนั้นไม่ได้เป็นรัฐบาลนานๆ
 เหมือนอย่างต่างประเทศเขาที่เป็นฝ่ายค้าน เขาเป็นรัฐบาลเขาไม่รู้อะไร เพราะฉะนั้น
 ท่านที่ไปให้หลักฐานอย่างนี้ อาจจะไม่งั้น ข้าพเจ้าบอกตรง ๆ ท่านไปให้ว่าข้าพเจ้า

เป็นหนี้ ๔ พันล้าน ไม่จริงหรอก แต่ข้าพเจ้าอยากพูดจริง ๖ พันล้าน ๗ บอกรึเปล่า
ให้ไปโต้ตัวเลขไม่ได้มา คือไม่ตรง เพราะฉะนั้นคือไอ้เรื่องนี้มันอยากจะขอให้ทนาย
กรุณาว่า เราในฐานะนี้จะกินที่เป็นอันมากและจะตอบ ข้าพเจ้าไม่คำนึงต่อผู้ จะ
ตอบอธิบายตามความจริง เราขอความจริง และความยุติธรรมเท่านั้น

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (เชียงใหม่) : หัวข้ออภิปรายวันนี้ ข้า^๕ ๑
มีความว่ารัฐบาลนี้ ไม่สามารถรักษากฎหมายของบ้านเมือง เป็นเหตุให้เกิดความไม่
สงบเรียบร้อยจนกระทั่งมีการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพขึ้นภายในประเทศ ความจริง
นั้นข้าพเจ้าคิดว่าทั้งนี้^๕เป็นที่ประจักษ์อยู่แล้วว่า ไม่ใช่ว่ารัฐบาลไม่สามารถรักษากฎ
หมายของบ้านเมือง ข้าพเจ้าคิดว่ารัฐบาลไม่รักษาหรือไม่พยายามรักษาหรือปล่อย
ละเลยละเลยไม่รักษาทางหาก เรื่องต่าง ๆ ซึ่งมันเกิดขึ้นมา ซึ่งเป็นความไม่สงบเรียบ
ร่อยถึงเกิดขึ้น ปัจจุบันนี้ไม่ว่าเราจะทำอะไรที่ไหน เราจะอ่านหนังสือพิมพ์ก็ดูหรือ
จะไปคุยกับใครก็ได้ ไปบ้านโน้นบ้านนี้ก็ได้ หรือว่าเราได้รับฟังกิจการต่าง ๆ ที่เป็น
การอุกฉกรรจ์หรือมาตกรรมก็ดู พอสืบไปในที่สุดแล้วคนข้างนอกทำรู้สึกว่ามันยิ่งกว่า
ที่เป็นบุคคลเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลซึ่งเป็นผู้ดูแลกฎหมายรักษาความสงบ และปลอดภัย
ของประชาชน เราได้กินได้ฟังอย่างนี้บ่อย ๆ ผมคิดว่าการที่มันเป็นเช่นนี้ ถ้าเราจะ
มาแยกแยะกระจายดูเราก็จะเห็นได้ว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะเป็นเพราะว่า ตั้งแต่
เมื่อมีการเลือกตั้งกันที่ไม่มีความเรียบร้อยขึ้นมา เหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งไม่เรียบร้อยถึง
เป็นพิษคิดทางมาอยู่จนตลอดทุกวันนี้ก็ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าบางสิ่งบางอย่างที่ได้เกิด
ขึ้นนั้น เป็นต้นว่ามีผู้กล่าวว่ามีการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพเกิดขึ้น ทั้งนี้ก็มีคนว่า
เห็นเพราะการปฏิบัติของฝ่ายรัฐบาลซึ่งไม่เป็นไปในทางที่ถูกที่ชอบ ไม่สมกับที่เรื่อก
หนดว่าเป็นรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ความจริงคำนี้รัฐบาลของพระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้นก็ไม่มีใครเอามาตั้งให้รัฐบาลหรอก แต่รัฐบาลเรียกขึ้นเอง
เพราะตามแบบจารีตประเพณีของรัฐบาลอังกฤษเมื่อกระทำขึ้นมาเช่นนั้นแล้ว ก็อ้าง
ว่าเป็นรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กระผมคิดว่าผู้ที่^๕เป็นรัฐบาลของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ได้ หรือที่เรียกว่าเป็นรัฐมนตรีของพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวก็ได้ ในอังกฤษนั้นเขามีคำอยู่คำหนึ่งว่า การปฏิบัติของตนนั้นควรจะ
ปฏิบัติอย่างพละมเหติของพระมหากษัตริย์หรือพระเจ้าคือควรจะอยู่เหนือความสงสัยใด
หมด เรียกว่า ออบิ ซัสเพชัน (above suspicion) เรื่องอย่างนั้นมันเป็นเรื่อง

มารยาทของเขาอยู่แล้ว การกระทำต่าง ๆ นั้นไม่ใช่ว่าเขาจะทำอะไรออกมาให้เป็น
 อย่างนั้นอย่างนี้ ท่านประธาน ฯ ก็คงจำได้ว่า เมื่อกรณีไม้กุ่มบ้านัก มีรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ของอังกฤษชื่อมิสเออร์บราวเซอร์ ท่านผู้นั้นจำไม่ได้ทำ
 อะไรมากมายก่ายกอง ถ้ามันเป็นในประเทศไทยเราเกิดขึ้น ทุกคนก็จะบอกว่าเรื่อง
 นี้เป็นเรื่องธรรมดา เพราะอะไร เพราะจะไปมีคนเอาเสื้อผ้าให้แกสัก ๒-๓ ชุด
 แล้วก็ชวนไปกินเหล้ายาปล้ำปิ้งกันสัก ๒-๓ ครั้ง แต่เพียงแต่เท่านั้นเท่านั้น เมื่อ
 ทางฝ่ายสภาเห็นเป็นเช่นนั้นก็ได้มีการจัดการให้มีการสอบสวน และก็เชิญให้ออก
 จากทั้งตำแหน่งสมาชิกรัฐมนตรี รู้สึกว่าการกระทำของเขานั้น มันไม่ใช่
 เฉพาะแต่มารยาททางการเมือง หิริโอตตปปะและเรื่องต่าง ๆ จริยะต่าง ๆ นั้นเขา
 มีพร้อมบริบูรณ์ แม้แต่คนที่ทำผิดแล้วเมื่อรู้สึกตัวผิดแล้วก็ไม่พยายามต้อถึงต้นยึด
 นุชอยู่กับที่อยู่เสมอไป การที่เป็นเช่นนั้นผมถึงรู้สึกว่าเป็นเหตุที่เป็นเรื่อง
 มารยาทโดยตรงของประชาชน ของรัฐบาล ของผู้ที่มาเป็นรัฐบาล จึงอยู่ที่ท่าน
 ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายของรัฐบาลบอกว่า เอ็งเวลาออกมาจากของอังกฤษ เพราะ
 ฉะนั้นเราก็ใช้ได้ สิ่งใดอังกฤษเป็นแม่บท เป็นแม่ประชาธิปไตย เพราะฉะนั้น
 ท่านประธาน ฯ ก็คงจะได้สังเกตดูว่า เมื่อวันเปิดสภาเร็ว ๆ นี้ รัฐบาลก็ใช้วิธี
 แหวกแนว กล่าวคือเมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเปิดรัฐสภานี้ ก็ได้มีกล่าว
 ว่ารัฐบาลของข้าพเจ้าอย่างนั้นอย่างนี้เป็นต้น แล้วก็เอานโยบายของพรรคเสรีมนังค
 ศิลามากระจายเสียงถึงมากมายก่ายกอง จริงอยู่การกระทำเช่นนั้นในประเทศอังกฤษ
 เขาก็ทำกัน แต่เขาทำเป็นจารีตประเพณี แต่ของเขาคือว่าสิ่งใดที่เป็นพระราชดำริส
 ตรีออกมาในรัฐสภานั้น พระเจ้าแผ่นดินไม่ต้องรับผิดชอบ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้
 รับผิดชอบ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วฝ่ายค้านก็มีสิทธิที่จะตำหนิติฉินอะไรต่าง ๆ แต่ว่า
 จารีตประเพณีของเมืองไทยเรานั้น เรายกย่องพระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญมาตรา
 ๓ ซึ่งองค์พระมหากษัตริย์เป็นที่เคารพสักการะจะละเมิดมิได้ เพราะฉะนั้นในความ
 เข้าใจของคนไทยเราสมมติว่า พระบาท สมเด็จพระ เจ้าอยู่หัวมี พระราช ดำริส เช่นนั้น
 เช่นนี้ซึ่งเราเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพราะเป็นเรื่องของพรรคเสรีมนังคศิลา แต่ถ้าหากว่า
 สมาชิกฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง จะลุกขึ้น เสนอ บอกว่า พระราช ดำริสที่ รับสั่งมานั้นเป็นเรื่อง
 ไม่ได้ความ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ผมคิดว่ามันออกจากข้อ ๑ เสียแล้วคุณ สุกิจ ฯ ครับ ข้อ ๑ นั้นบอกว่า รัฐบาลนี้ไม่สามารถรักษากฎหมายของบ้านเมืองเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย และได้มีการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพขึ้นในประเทศ

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (เชียงใหม่) : ก็ผมกำลังจะตั้งขึ้นมาเพื่อเข้าประเด็นอยู่แล้ว.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอกรุณาให้เข้าเรื่อง ผมคิดว่าท่านผู้อภิปรายคงเข้าใจที่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นขอโปรดระมัดระวังหน่อย

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (เชียงใหม่) : ครับ ผมก็ระมัดระวังอยู่แล้ว ถ้าถือเอาแต่หลักซึ่งผู้เชี่ยวชาญกฎหมายของ รัฐบาลเองมาเขียนอ่านทางวิทยุกระจายเสียงภาคเช้าทุกวัน ข้าพเจ้าได้ฟังก็รับความรู้มาจากฝ่ายรัฐบาล ก็เอามะพร้าวห้าวกลับมาขายรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งเท่านั้นแหละ ความจริงเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ถ้ารัฐบาลไม่ต้องเอาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมายุ่งแบบเด็ก ๆ ถ้าจะดูพ่อตีก็วิ่งหนี ไปมุดกระโปรงคุณแม่ ๆ ก็คอยป้องกันอะไรอย่างนั้น ผมก็คิดว่าถ้าเราไม่ต้องทำนองลงมาพยายามยกย่องให้สมควรแล้ว ปัญหาเรื่องต่าง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้นแน่ แต่ส่วนมากนั้นผมก็คิดว่าสิ่งที่ทำให้ประชาชนดูถูกดูหมิ่นก็คือ เกลียดชังรัฐบาลก็ที ทั้งเช่นท่านนายก ฯ ก็ถึงกับตั้งให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขไปพยายามค้นคว้าหาเหตุดูว่า ทำไมราษฎรเขาถึงไม่ชอบรัฐบาลนี้ มันเป็นอย่างไร ผมคิดว่าไม่ต้องไปหาหรอก เพราะว่าถ้าเราพยายามทำดีแล้ว คนที่ถึงจะมาเกลียดเราจะเกลียดไปสักกี่วันก็ต้องมาติดอยู่นั่นเอง เพราะพระท่านก็บอกแล้วว่า การจะทำดีนั้นถึงวันหนึ่งไม่เห็นผล ต่อ ๆ ไปก็เห็นผลอย่างนี้เป็นกัน ผมสังเกตดูว่ารัฐบาลไม่ได้พยายามรักษากฎหมายของบ้านเมือง มันจึงเกิดเรื่องเกิดอาเพศอะไรต่าง ๆ นานาอยู่ที ๆ อย่างนี้เป็นต้นเราก็ไม่ได้ทำอะไรเลยก็มีเรื่อง ๖๕-๖๖ หีบอะไร ขึ้นมาที่ขอนแก่น เกิดเรื่องยุ่ง ๆ กันขึ้นมานี้ก็เพราะเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามขอบเขตของกฎหมายอะไรต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เมื่อเราไม่รักษาขอบเขตเช่นนี้แล้วจะว่าอย่างไร ผมไปที่ไหนมาก็ได้ยินเสียงแต่ติฉินนินทา โดยเฉพาะท่านประธาน ฯ ก็คงจะ ทราบ เมื่อไม่กี่ปีมานี้ แม้แต่หนังสือพิมพ์ เสียดายภาพซึ่งเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลเคยนำมากล่าวถึงเรื่องบอกว่า ถึงแม้ในสหประชาชาติเองก็มีการ

จำหนิประเทศไทยของเรา ก็มีการค้าฝิ่นเดือนมีอะไรกันมากมายก่ายกอง ก็เป็น
 ฝิ่นเดือนจากประเทศไทย ทำให้กระจายไปทั่วโลกอย่างนั้นอย่างนี้ ผมอยากจะเล่า
 ให้ท่านประธาน ฯ ว่า เมื่อวันหนึ่งข้าพเจ้าเดินทางระหว่างซานฟรานซิสโกไปเมือง
 เซอสเต็กซิตี้ในเมืองฝรัง ผมรู้สึกที่ไม่ควรจะมาเล่าให้ท่านประธาน ฯ ฟัง เพราะ
 ท่านประธาน ฯ ก็ไปทางเดียวกับผมแต่บังเอิญไม่ได้พบเห็นเหตุการณ์อย่างนั้นคือเวลา
 นั่งบนเครื่องบินอยู่มีเจ้าหน้าที่เขาเอาหนังสือพิมพ์มาให้ผมดูฉบับหนึ่ง พอผมเปิดดู
 สารบัญผมยืมทันที บอกว่าเขาขนาเสพติดกันเป็นต้น ๆ ผมก็บอกโง่เสียที
 เพราะผมได้ยื่นแต่ไหนแต่ไรมา มีแต่ประเทศไทยเท่านั้นที่ถูกเขาว่าอย่างนั้น ถ้า
 มีเมืองอื่นเขาทำอย่างนั้นเสียบ้าง ข้าพเจ้าก็มีความรู้สึกท้อใจ เพราะมีใครมาต่อว่า
 ประเทศไทยอย่างนั้นอย่างนี้ ข้าพเจ้าจะบอกว่า โง่ไม่ใช่ประเทศไทย ประเทศอื่น
 ก็มีตุลิต แต่คล้าย ๆ กับเอาหนังสือให้เขาดู พอเปิดไปถึงหน้านั้นข้าพเจ้านั้น ท่าน
 ประธาน ฯ ข้าพเจ้าตามธรรมชาติเป็นคนที่ไม่ค่อยจะมีความรู้สึกอะไรรวดเร็วก็มา
 รู้สึกคลื่นเหียนเวียนพักตร์รักษาอะไรขึ้นมาไม่ทราบ พอไปเปิดดูในหนังสือนั้นเห็น
 มีรูปแจ็กชาก้าตั้งนอนตะแคงอยู่ข้างหนึ่งและอีกข้างหนึ่งมีมหาบุรุษแห่งประเทศไทย
 อยู่คนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าก็เคารพและนับถือและยกย่องอยู่เสมอ แต่ข้าพเจ้าพออ่านดู
 เรื่องข้างโน้น มันไม่ใช่เรื่องของที่นี่ มันเป็นเรื่องของบ้านเรา ๆ นี่ก็ไม่ใช่ที่ไหน
 เลย คำสัมภาษณ์ของท่านนายก ฯ รัฐมนตรีซึ่งท่านกำลังจะพูดขึ้นมาเปิดเฟอสคอน-
 เฟอร์เรนซ์ใหญ่โต นั้นเอาความเหล่านั้นเข้ามาประติดประต่อกันเข้าไป ทำให้ชื่อ
 เสียงของเราแปลกไปพอใช้ แม้แต่เพื่อนโดยสารเครื่องบินของข้าพเจ้ายังหันมามอง
 ว่า เอ๊ะมันเรื่องอะไรกันบ้านเมืองของท่านเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าก็รู้สึกที่เรื่องมัน
 เป็นเช่นนั้นเราก็รู้สึกว่าเราขายหน้า แต่ก็ไม่ว่าจะพูดอย่างไร แต่ก็บอกโง่เรื่อง
 อย่างนั้นมันต้องมีอยู่บ้าง ประเทศไทยมีพรมแดนกว้างขวางใหญ่โต เพราะในเรื่อง
 เจ้าหน้าที่เราไม่ได้รักษาระเบียบวินัย พอข้าพเจ้าพบประธานปราบการล้าเลียงฝิ่น
 อย่างนี้เป็นต้น คือพระยารามราชภักดีที่กรุงวอชิงตัน ข้าพเจ้าเลยบอกว่าเอาละครับ
 เมื่อเรามีประธานปราบ ข้าพเจ้าก็มอบหนังสือให้เขาแล้วบอกว่า กรุณาให้ท่านปลัด
 นำไปจับเสียที เพราะฉะนั้น เมื่อพอข้าพเจ้ากลับมาถึงประเทศไทยก็รู้สึกว่า เอ๊ะ
 มันน่าจะจัดการเรียบร้อยแล้ว พอกลับขึ้นไปถึงเชียงใหม่ก็ถามว่าอย่างไรกันเรียบร้อย
 กันดีหรือยัง ทางฝ่ายรัฐบาลคงได้จัดการปราบปรามการล้าเลียงฝิ่น เขาบอก
 คุณเถียงปราบอะไรกัน คุณดูท้องฟ้าซินั่นแหละอะไรเล่าขาว ๆ มานั่นแหละนั่นก็ใช่

เขาบอกเครื่องบินมีชื่ออะไรแมว ๆ หมู ๆ อะไรติดข้าง สะก็ เขาบอกว่าขึ้นต้นด้วย
 ตัวเลข ๘ เสียด้วย เขาบอกว่าพวกนั้นก็ใช้ทั้งนั้นละก็มาที่ก็ไม่ใช่บ่อย ๆ เอา
 ไปเป็นหลาย ๆ คัน พวกกันอย่างนั้นอย่างนั้นกันทุกหนทุกแห่งไป จนข้าพเจ้าเองก็รู้สึก
 อึดอัดใจ จากนั้นข้าพเจ้าก็มาคิดว่า เอ๊ะเป็นอย่างไรกัน บ้านเรานั้นเป็นอย่างนี้จะ
 ว่าการรักษากฎหมายหรือไม่รักษากฎหมาย อยู่มาวันหนึ่งข้าพเจ้าไปนมัสการพระธาตุ
 คอยสุเทพ เสร็จแล้วก็มีคนมาชวนบอกว่าเราไปเที่ยวบ้านแม่วักันเถิดนะ ไปถึง
 ที่ไหนได้ไปเห็นบ้านแม่วักันเขาทำสวน ทำนประธาน ๆ แหม สวนดอกไม้อย่าง
 สวยสดงดงาม แหมมีดอกขึ้นเป็นชั้นช่ออรชรเขียว แหมเป็นต้นไม้แปลก ๆ ด้วย
 ข้าพเจ้าก็มีรูปสวย ๆ มาด้วย ที่หลังข้าพเจ้าจะขอให้ท่านประธาน ๆ ใต้ร่มบ้าง ชม
 สวนสวรรค์นี้ ปลุกต้นไม้อย่างชนิดที่เขาเรียกตามภาษานิติสารวิทยาศาสตร์ พาพา-
 เว่ของนิเฟิร์ม (PA PA VER somniferum) หรือแปลว่าสิ่งซึ่งทำให้หลับแล้วต้อง
 ร่วงนอน นั่นก็ไม่ใช่อะไรก็เป็นสวนผืนนั้นเอง ซึ่งอยู่ในอำเภอเมือง อำเภอเมือง
 จังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้านั่นเอง แต่การปกครองเช่นนี้แล้วก็ปล่อยให้มีการปลุก
 ผืนแล้วก็มีผู้ไปติดต่อกันแล้วก็เป็นเจ้าหน้าที่ เรื่องนี้ไม่ใช่ ข้าพเจ้าไปเห็นคนเดียว
 ทูตขร ทวีเศียร ขึ้นไปเมืองเหนือทั้งนั้นทุกคนก็ได้ไปเห็น ไปดูมา แล้วไปถ่าย
 รูปมา ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าต้องการรูปภาพอย่างนี้ไปตามสถานที่ขอเขาเขาก็ได้ มีคน
 บอกข้าพเจ้าว่า ครั้งหนึ่ง แค่นายทูตฝรั่งนี้เขาได้มาพูดว่าก็การที่ทำเช่นนั้นนะเอาไป
 ให้กับท่านผู้ใหญ่ของเราหนึ่ง ท่านผู้ใหญ่คนนั้นแทน ที่จะปฏิเสธก็ปฏิเสธไม่ลง
 บอกว่า เอ เห็นจะเป็นไป ไม่ได้กระมังครับ บ้านเมืองของเราไม่น่าจะเป็นถึง
 เพียงนี้ เรื่องที่เป็นเช่นนั้นต่าง ๆ นะ ข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นเพราะรัฐบาล ไม่ได้พยายาม
 รักษากฎหมายจริง ๆ ถ้ารักษากฎหมายจริง ๆ ก็ของอย่างนั้นมันเห็นค่าไม่ใช่มีวัน
 สองวัน มีมาเป็นห้าสิบปีแล้วก็มีอยู่เรื่อยไป ก็แสดงว่าจะต้องมีการรู้เห็นเป็นใจ
 อะไรกันขึ้นมา อย่างการนำของหนีภาษีมา จากบัญชีได้อะไร ที่มาจับกัน เป็นครั้ง
 เป็นคราวนะ บางทีก็ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลจับกันเอง อะไร
 อย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าคิดว่าของสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นั้น มันเป็นเรื่องที่มีอย่างมากมาย
 ถ้าหากว่ารัฐบาล ได้พยายามปราบปรามก็คงจะไม่ขึ้นมาถึงเพียงนี้ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าคิดว่าสำหรับก่อนขึ้นต้นและข้อต้นนี้ ข้าพเจ้าก็เห็นว่ารัฐบาลที่ไม่สามารถจะ
 ทำอะไรได้ก็เพราะเหตุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล ไม่มีความสุจริตใจพอจึงให้เป็นการ

ทอดทิ้งข้อซึ่งซึ่งเป็นหน้าที่ของตน ท่านประธาน ฯ เคยได้ค้นที่ไหนบ้างว่า คนที่ทำหน้าที่ของตัวเสร็จแล้ว เมื่อทำหน้าที่ของตนเรียบร้อยแล้วจะต้องคอยเรียกค่าสินบนค่ารับอย่างนั้นอย่างนี้เป็นต้น การกระทำตามหน้าที่ของตนข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อทำไปเสร็จแล้วก็เห็นสิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจ แต่ในบางเวลาในการจะทำหน้าที่ของตนเป็นต้นว่า การจับฝิ่นเถื่อนเช่นนี้ เราได้กันถึงท่านนั้นท่านนี้ แกรมหนึ่งก็ท่านนั้นบาทท่านนั้นบาท จึงเป็นเหตุส่งเสริมให้เกิดการทุจริต เพราะอะไรต่าง ๆ อีกมากมาย ถ้าข้าพเจ้าจะมานั่งพรรณานหรือยืนพรรณานนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าก็ไม่มีเวลาจะพูดกันต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็จะหยุดแต่เพียงแค่นี้

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ข้าพเจ้าได้เตรียมตัวที่จะตอบเพื่อจะให้เข้าประเด็นข้อหนึ่ง ตามที่ฝ่ายค้านได้เสนอข้ออภิปราย ก็ได้ยินเสียงว่าพรรณเจ็ยแจ้วไปถึงคอยสเทพ นางฟ้า นางสาวรค์ อเมริกาอะไรต่าง ๆ นั้น คล้าย ๆ กับหนังสือบุคคลแช่หลิ ข้าพเจ้าเพื่อจะรวบรวมให้มันตรงประเด็นให้ถูกใจฝ่ายค้าน ข้าพเจ้าก็เลยขอชี้แจงให้ท่านประธาน ฯ ทราบถึงเรื่องการรักษากฎหมายของรัฐบาลปัจจุบันนี้ ตามที่ฝ่ายค้านได้เสนอว่ารัฐบาลนี้ไม่รักษากฎหมายนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบเรียนให้ท่านประธาน ฯ ทราบว่าการรักษากฎหมายนั้นมีหลายอย่าง กฎหมายในแผ่นดินไทยนั้นมันทั้งแฟงอาญาและมีพระราชบัญญัติต่าง ๆ แต่ข้าพเจ้าอยากจะขอทราบเรียนว่า เพื่อให้ตรงประเด็นกับฝ่ายค้านพูดมาว่ารัฐบาลนี้ไม่รักษากฎหมายตามกฎหมายลักษณะอาญา ข้าพเจ้าขอทราบเรียนว่า เจ้าหน้าที่งานทุกคนนั้นจะทำอะไรก็ต้องยึดถือกฎหมายเป็นหลัก ถึงแม้ระบบประชาธิปไตยแล้ว การรักษาสีทหิธิสรภาพของบุคคล ตลอดจนการอาญาความกัน ตรวจจับอะไรเหล่านั้นก็จำเป็นที่จะต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยประมวลวิธีพิจารณาความอาญา และในปัจจุบันนี้ศาลแขวงนั้นได้พยายามให้ความยุติธรรมมากขึ้น เจ้าหน้าที่งานสอบสวนจะไปตรวจค้นหรือไปจับกุมบุคคล ผู้ใดที่สงสัยนั้น ต้องเคารพในสิทธิเสรีภาพ เคารพในเคหสถานบ้านช่องที่เขายืนอยู่นั้นเป็นที่สุจริตอาญาภัย เจ้าหน้าที่งานจะเข้าไปรุ่มร่ามไม่ได้ ก็จำเป็นที่จะต้องขออนุมัติต่อศาลแขวง ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยได้ยึดถือการปฏิบัติตามประมวลพิจารณา ฯ ความลำดับมา การปกครองท้องถิ่นที่ให้ประชาชนมีความสุขสมบูรณ์เกษมโอบายรัฐบาลนั้น ข้าพเจ้าขอทราบเรียนให้ประธาน ฯ ทราบว่า วิธีการปกครองเขานั้นเขาจัดแบ่งสรรเป็นท้องที่ แต่ละท้องที่นั้นก็มียายอำเภอหรือหัวหน้าสถานีตำรวจ

หรือในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเรียกว่าสารวัตรสถานีตำรวจ เป็นผู้ดูแลความสงบเรียบร้อยภายในท้องที่ซึ่งเรียกว่าพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนนั้นจำเป็นที่จะต้องสอดส่องดูแลความเป็นไปของประชาชน ดังนั้น ในการที่จะสอบสวนเอาประชาชนซึ่งจะมีผิดตามกฎหมายได้นั้น ขอกราบเรียนว่าต้องมีผู้กล่าวหาที่แน่นอน หรือถ้าตำรวจพบเห็น หรือถ้าเฝ้าพบเห็นการกระทำผิดซึ่งหน้า พนักงานสอบสวนจึงก้าวเข้าไปได้ นอกจากนี้ประชาชนซึ่งมีส่วนที่จะรักษาความสงบร่วมกับเจ้าพนักงาน ถ้าประชาชนมาร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานสอบสวน แม้แต่ว่าไม่ใช่ความผิดเรื่องข้อเสียหายของตนเอง เจ้าพนักงานสอบสวนก็ย่อมมีอำนาจเข้ากระทำไต่ เพราะฉะนั้น การรักษาสีทธิเสรีภาพของบุคคลในระบอบประชาธิปไตยนี้ พนักงานสอบสวนจะต้องระมัดระวังให้เป็นไปตามประมวลวิธีพิจารณา ฯ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้ ศาลแขวงซึ่งมีหน้าที่ทำการสอบสวนคดีชั้นต้น สิ่งใดที่พนักงานสอบสวนจะไปกล่าวหาบุคคลหรือจะไปค้นหรือไปจับกุมผู้ใดนั้นก็จะต้องได้รับอนุมัติจากศาลแขวงก่อน ทั้งนี้และทั้งนั้น รัฐบาลได้พยายามอนุวัติให้เป็นไปตามระบอบของประชาธิปไตย พนักงานสอบสวนของประเทศไทยทั้งหมดในปัจจุบันนี้มีฝ่ายกรมมหาดไทย ๒,๘๑๗ นาย ฝ่ายกรมตำรวจ ๑,๗๗๒ นาย รวมทั้งสิ้นมีจำนวน ๔,๕๘๙ นาย และคดีของพนักงานสอบสวนทั้งหมดมีเพียงสองแสนแปดหมื่นเรื่องเศษ เป็นเรื่องที่พนักงานสอบสวนได้กระทำโดยเฉลี่ยแล้ว คนหนึ่งนั้นต้องทำการสอบสวนและนำเรื่องเข้าสู่ศาลถึงคนละ ๗๐ เรื่อง เพราะฉะนั้น จึงเห็นว่าได้ ๗๐ เรื่องต่อพนักงานสอบสวน คนหนึ่งนั้นถือว่าเป็นการปฏิบัติที่ได้กระทำโดยมีตัวเลขที่สมควรว่า พนักงานสอบสวนนั้นไม่ได้ละเลยหรือทอดทิ้งของมวลคดีแต่ประการใด ๆ เพราะฉะนั้น กระทรวงมหาดไทยจึงขอยืนยันว่า เรื่องการที่จะทำความสงบเรียบร้อยภายในประเทศนั้น กระทรวงมหาดไทยได้พยายามแก้ไขอยู่ตามลำดับ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพโปรดดูรอบบ้านของประเทศไทย จะเป็นอาณาจักรลาว เขมร เวียดนาม พม่าก็ตาม มีคดีอุกฉกรรจ์สูงกว่าประเทศไทย มีคดีต่าง ๆ สูงกว่าประเทศไทยมากมาย และในบางประเทศนั้น เช่นประเทศเวียดนามก็เอาทหารมาเป็นตำรวจเพื่อจะเพิ่มกำลังปราบปรามของเจ้าพนักงานมากขึ้น แต่ประเทศไทยเรานั้น มีความสงบสุขด้วยประการทั้งปวง และปัจจุบันนี้ขอยืนยันว่าคดีอุกฉกรรจ์นั้น ก็ลดลงตามลำดับ ตลอดจนถึงคดีต่าง ๆ แต่เป็นของธรรมดาอยู่เอง

เมื่อมีประชากรมากขึ้น และสังคมในกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่น ๆ มากขึ้น ด้วยความเจริญของท้องที่ ด้วยการพัฒนาคมนาคมก็ตาม การโฆษณาข่าวสารก็ตามจึงรู้สึก ว่าสังคมนั้นได้แพร่ว่ามีการปล้นที่โน้นมีลักขโมยที่นี้ ก็เนื่องจากข่าวสารนั้นส่งให้ สะดวกทำให้เข้าใจว่าคดีอาชญากรรมต่าง ๆ นั้นเพิ่มขึ้น หรือคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้น เพิ่มขึ้น แต่ความจริงในเรื่องการปกครองประเทศบ้านเมืองนั้น ขอเรียนชี้แจง ว่าจำเป็นจะต้องดูสถิติและการปฏิบัติของเจ้าพนักงาน เพราะฉะนั้นตามที่กระทรวง มหาดไทยได้ชี้แจงว่าพนักงานสอบสวนซึ่งมีจำนวนเพียง ๔,๐๐๐ กว่าคนนั้น ได้ รักษาความสงบเรียบร้อยภายในท้องที่นั้น ขอยืนยันว่าเป็นการเหมาะสมแล้ว ส่วน กำลังตำรวจซึ่งมีอยู่ในราชอาณาจักรใน ปัจจุบันนี้ ไม่ใช่ ประเทศไทยมีมากมาย ทั้ง ที่ ท่านที่เคารพทั้งหลายได้กล่าวหาว่ากรมตำรวจของ ประเทศไทย นั้น ใช้งบประมาณ ถึง ๒๐๐ ล้านและมีตำรวจมากมาย สถิติของตำรวจนั้นมีในทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีตำรวจ ๑ คนต่อ ๕๐๐ คน แต่จังหวัดพระนครมี ๔๒๗ ต่อตำรวจ ๑ คน และในภาคใต้มีประชากร ๕๐๐ คนต่อตำรวจ ๑ คน อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น กำลังตำรวจของกระทรวงมหาดไทยในขณะนี้ ไม่ใช่มีมากพุ่มพวย มีน้อยกว่า ตาม สถิติของในต่างประเทศเสียอีก แต่ในปัจจุบันนี้การที่จะขยายกำลังตำรวจออกไปแก่ ฝ่ายเดียวมันไม่ใช่เป็นระบอบประชาธิปไตย การรักษาความสงบในท้องที่นั้น เรา ก็จำเป็นที่จะต้องอาศัยประชาชนเข้ามามีส่วนช่วย เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทย ก็จึงได้จัดตั้งเจ้าหน้าที่รักษาความสงบในท้องที่ขึ้น แม้แต่สภาตำบล คุรุประชาบาล อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ก็มีหน้าที่ที่จะช่วยเหลือเจ้าพนักงาน เรื่องที่สำคัญที่สุดที่ฝ่าย ท่านได้พยายามพูดกล่าวหาว่ารัฐบาลนี้ละเลยไม่เคารพต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัว ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดเรื่องนี้ในที่นี้ แต่ เมื่อมีเรื่องขึ้นมาเป็นประเด็นที่จะโจมตีรัฐบาล ข้าพเจ้าก็อดที่จะขอกราบเรียน ให้ท่านประธานสภา ฯ ทราบบ้าง และถ้าหากจะเป็นการเฉียดเข้าไป ในองค์สมเด็จพระมหากษัตริย์แล้ว ข้าพเจ้าก็จำเป็นที่จะต้องขอประทานโทษจากท่านประธาน ฯ ด้วย เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าอดทนใจ ว่าข้าพเจ้าหรือเจ้าหน้าที่ กระทรวงมหาดไทยนั้นไม่เคารพ ปลอมให้บุคคลดูหมิ่นองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัว ซึ่งข้าพเจ้าขอกราบเรียนท่านประธาน ฯ ที่เคารพให้ทราบดังต่อไปนี้ คดีซึ่งท่านผู้มั่งเกียรตินี้มีบุคคล หมิ่น ประมาท องค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้า

อยู่หัว หรือเรียกว่าหมิ่นพระบรมเดชานุภาพนั้น กระทรวงมหาดไทยได้ให้กรม
ตำรวจทำการสอบสวนไปแล้วมีดังนี้ คือ ๑. นายโกสีย์ มุ่งเจริญได้จัดการฟ้องศาล
ไปแล้ว นายสำราญ จุลเชาว์ ได้จัดการฟ้องศาลไปแล้ว ส่วนนายสง่า เนื่องนิม
หรือเรียกว่าช่างาแพงนั้น ทางตำรวจนครบาลได้ฟ้องต่อศาลแขวงจังหวัดพระนคร
เหนือและศาลแขวงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นคดีมีมูล ดังนั้นศาลแขวงจะได้เสนอ
ต่อศาลอาญาเพื่อที่จะดำเนินคดีต่อไป ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ต่อไปนี้ข้าพเจ้า
จะขอพูดให้เข้าใจประเด็นในเรื่องหนังสือพิมพ์ไทเสรี ฯ ข้าพเจ้าอยากจะอ่าน ประวัติ
ของหนังสือพิมพ์ไทเสรีให้ท่านประธาน ฯ ที่เคารพฟังดังนี้ ได้เริ่มตั้งครั้งแรก
ขออนุญาตวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๔๙๙ มีนายสมสุข บำรุงตระกูล เป็นเจ้าของ
นายนิสิต เวชศิริยานนท์ บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาและเป็นเจ้าของแทนนาย
สมสุข ด้วย ได้เลิกกันไปเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๙ และได้เริ่มตั้งครั้งที่สอง
เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๐๐ นายประกอบ วัชรศิลป์ เป็นเจ้าของ มีนายประจวบ
สารพัทธ์ เป็นบรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา และเลิกกิจการไปเมื่อ ๗ กรกฎาคม
๒๕๐๐ หนังสือพิมพ์ไทเสรีที่เขียนหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่ากระทำผิดกฎหมายใน
เรื่องหมิ่นพระบรมเดชานุภาพนั้น เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ได้บรรยายถึงวันจักรีเคย
วันจักรี ซึ่งในวันนั้นเป็นวันที่สมเด็จพระเจ้าตากสินได้สวรรคต และได้พูดขยาย
คำพ้องงานสอบสวนคือนายพลตำรวจโท หลวงแผ้วพาสชน ได้เห็นว่าหนังสือพิมพ์
ไทเสรีได้กระทำความผิด เมื่อได้ส่งไปยังกองคดีกรมตำรวจแล้ว กองคดีกรม
ตำรวจได้มีความเห็นว่าคดีนี้ยังไม่หมิ่นประมาทพระมหากษัตริย์ ทั้งนี้เนื่องจาก
เป็นเหตุการณ์เมื่อ ๑๗๙ ปี ยังไม่สมควรที่จะเป็นความผิดและเจ้าหน้าที่ตำรวจได้มี
ความเห็นแยกกันเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งมีความเห็นว่าผิด และฝ่ายหนึ่งมีความ
เห็นว่าไม่ผิด และเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม หนังสือพิมพ์ไทเสรี ซึ่งเจ้าหน้าที่
ตำรวจเห็นว่ากระทำความผิดกฎหมาย ก็ออกข่าวว่ามีเจ้ากลุ่มหนึ่งมีกิลเลศทราบถือเอาวัน
มงคลสมัยสืบหาพุทธศตวรรษมาเป็นเครื่องนำโฆษณามุ่งโจมตีรัฐบาล ข้อความนั้น
ข้าพเจ้าไม่อยากจะอ่านกล่าวต่อไปอีก อันนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีความเห็นขัดกัน
ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าผิด และอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ผิดเช่นเดียวกัน และเมื่อวันที่ ๑๕
มิถุนายน ๒๕๐๐ ภายใต้วีธีเรื่องว่าถือเอาวันเจ็ดบรมงคลแจกเหรียญเจ้าศัตตนาครัง
มโหฬาร คนค้าห่มเมืองให้เหรียญแก่ให้วัดทั้งฝ่ายล่างฝ่ายบน อันนี้พนักงาน

สอบสวนก็มีความเห็นแตกต่างกันเช่นเดียวกัน และพนักงานสอบสวนนั้นให้ความ
 เห็นว่า มีเจ้านายหลายพระองค์ซึ่งได้ถูกหนังสือพิมพ์เหล่านี้ประณามควรจะได้ร้อง
 ทัก และรื้อคำร้องทุกข้อของเจ้านายหลายพระองค์นั้นอยู่ เมื่อความเห็นของพนักงาน
 สอบสวนมีความเห็นไม่ตรงกันอย่างนี้ ผู้บัญชาการสอบสวนกลางได้เสนอมายัง
 ข้าพเจ้าในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าได้เรียกประชุมบรรดา
 เจ้าหน้าทีในกระทรวงมหาดไทย สำหรับตัวข้าพเจ้าเห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทเสรี
 นี้หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ และอธิปไตยมอญการซึ่งเป็นนางโอรสเอกทางคดี ของ
 กระทรวงมหาดไทยก็มีความเห็นว่าเป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ แต่เมื่อเรียก
 เอาเรื่องมาดูแล้วก็ไม่ปรากฏว่า พนักงานสอบสวน นั้น ได้รับการ ร้องทัก จากผู้หนึ่ง
 ผู้ใด ดังนั้นก็ต้องมีวิธีการสอบสวนหาพยานหลักฐานว่า บุคคลซึ่งอยู่ในสังคม
 ของกรุงเทพ ฯ หรือที่อื่น ๆ นั้นจะเห็นว่า การที่หนังสือพิมพ์ ลงนี้ เป็นการหมิ่น
 พระบรมเดชานุภาพหรือไม่ ซึ่งในขณะนั้นทางกรมตำรวจซึ่งได้รับส่งจาก อ.ก.พ.
 กระทรวงมหาดไทย ไปก็ได้ ดำเนินการสอบสวนอยู่แล้ว และข้าพเจ้าเชื่อว่าใน
 ความเห็นของอธิบดีกรมอัยการหรือของข้าพเจ้าเห็นว่าการคดีนี้มีมูล ท่านประธาน ฯ ก็
 เคารพในการปกครองนั้นมันก็ต้องฟังความคิดเห็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ เมื่อเจ้า
 หน้าทีฝ่ายวิชาการมีความเห็นขัดกัน ข้าพเจ้าในฐานะเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน
 ของกรมตำรวจ ข้าพเจ้าก็จำเป็นต้องหาทางพิจารณาให้รอบคอบเช่น
 เดียวกันในการปฏิบัติงานของประเทศไทยทุก ๆ ฝ่ายเช่นเดียวกัน และคดีนี้ก็ยังไม่
 หมดอายุความและข้าพเจ้าเห็นว่าหนังสือพิมพ์ ไทเสรีนี้เป็นการหมิ่นพระบรมเดชา
 นุภาพ ข้าพเจ้าก็คิดว่าอธิบดีกรมอัยการ ซึ่งเป็นนางโอรสเอกทางคดีก็ควรจะเห็น
 สอดคล้องกับข้าพเจ้าเช่นเดียวกัน เพราะข้าพเจ้าได้อ่านแล้วเห็นว่าสมควรที่จัดการ
 ไปตามกฎหมายลักษณะอาญาที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นในการที่กล่าวหาว่า
 กระทรวงมหาดไทยละเลยนั้นหาใช่ไม่ คดีใดที่มีหลักฐานพยานแน่นอนแน่ชัดเช่น
 ว่า ๓ คดี นายโกสีย์ มุ่งเจริญ นายสง่า ฯ ช้างงาแดง กระทรวงมหาดไทยก็ได้
 พียงศาลไปแต่ละขณะก็ยังพิจารณาอยู่ในศาลอยู่ เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทย
 รออันยันว่ากระทรวงมหาดไทยนั้นพร้อมที่จะรักษาพระบรมเดชานุภาพ ของ พระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันนี้ด้วยความตั้งใจเป็นอย่างยิ่ง แต่ทว่าในการ

พิจารณาที่จะดำเนินการไป ในทาง กระบวนคดีนั้น ก็จำเป็นที่ จะต้องระมัดระวัง ระวัง ทางด้านวิชาการฝ่ายหนึ่ง เขาเห็นว่ายังไม่เป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ท่าน ประธาน ฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้ายอมรับว่า ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยนั้นมีจำนวนมากมาย และข้าราชการกระทรวงมหาดไทยนี้ก็เป็นข้าราชการคนไทยนี้เอง เพราะ ฉะนั้น การที่ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยได้กระทำความผิดหรือละเลยนั้นก็ย่อมมี เป็นของธรรมดา ท่านผู้มีเกียรติได้เคยเป็นเพียงแต่ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง อุตสาหกรรม มีคนเพียงสองสามร้อยคน ท่านผู้มีเกียรติก็ยังปล่อยให้เกิดมีการ คอร์รัปชันกันมากมาย จนถึงท่านผู้ต้องลาออกจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรม ในขณะที่เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรมนี้ ได้ปล่อยให้มีการประมุลสุราได้ สืบबाटาคาสืบบนกันเป็นจำนวนเงิน หลายล้านบาทอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็เห็นว่าควรจะเห็นใจกระทรวง มหาดไทยว่า เพราะกระทรวงอุตสาหกรรมมีจำนวนเพียงสองสามร้อยคนก็ยังปล่อยให้ มีการคอร์รัปชันการต้มกลั่นสุรามากมาย มีการซื้อปอ ๑๖ ล้านบาท กระสอกก็ ไม่ได้เรื่องได้ราวจนถึงบัดนี้เป็นที่ปวดหัวรัฐมนตรีอุตสาหกรรมคนใหม่ต่อมา เพราะ ฉะนั้นข้าพเจ้าก็หวังว่าท่านที่เคารพซึ่งเป็นหัวหน้าเบ็ดตกปวายข้อที่ ๑ นี้คงจะเห็นใจ ข้าพเจ้าในฐานะกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยได้ทำการปราบปรามข้าราชการ ที่ทุจริตตามลำดับมาไม่มีการละเลย และข้าพเจ้า ขอยืนยันว่า ข้าพเจ้านี้ เป็นคน ที่ดี และยึดถือในการที่จะรักษาเคร่งครัดในทางวินัยข้าราชการเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอกราบเรียนให้ท่านประธาน ฯ ทราบว่าในปี ๒๔๙๕ จนถึง ๒๔๙๙ นี้ การลงโทษของข้าราชการตำรวจนั้นได้มีทั้งสิ้น ๒๔๙๙ ราย ซึ่งนับว่า เป็นสถิติที่สูงพอสมควรอยู่ ส่วนข้าราชการกระทรวงมหาดไทยก็เช่นเดียวกัน ได้มี การออกจำนวนใกล้เคียงกับข้าราชการตำรวจ เพราะว่าข้าราชการกระทรวงมหาดไทย นั้นมากกว่า ซึ่งเฉลี่ยแล้วทั้งสิ้นประมาณเกือบสองพันคนเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่กระทรวงมหาดไทยนี้มี ได้ละเลยในการที่จะป้องกันและปราบ ปรามและตลอดจนการกวาดล้างวินัย ของข้าราชการ กระทรวงมหาดไทย นี้ ให้เป็น ผู้รับ ใช้กฎหมายและผู้รับใช้ประชาชน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็หวังว่าท่านผู้มีเกียรติคงเห็น ใจในการที่กระทรวงมหาดไทย นี้ เป็น กระทรวง ปกครอง ข้าราชการ เป็น จำนวน มาก และเป็น การที่ปฏิบัติต่อประชาชน ก็ย่อมจะต้องมีการ กระทบ กระทั้ง ในการ ปฏิบัติอัน

เป็นที่พอใจแก่ประชาชนนั้นก็ย่อมมีจำนวนมากทั้งนี้ และทั้งนั้น พระบรมมหาราชไทยก็ไม่ได้ละเลยระลึกถึงอยู่ว่า ประเทศชาติ ของ เมืองไทยนี้ เป็นประเทศชาติ ของ คนไทย ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรี ได้พูดอยู่เสมอว่า ประชาธิปไตยนั้นประชาชนย่อมเป็นใหญ่ เราได้วิวัฒนาการไปยังประชาชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาตัว บทกฎหมาย เช่น สภาตำบล ซึ่งจะเป็นผู้ตรวจสอบ ผลการ ปฏิบัติ ของ ข้าราชการ กระทรวง มหาดไทย เป็น อย่างยิ่ง และในปัจจุบันนี้ความสงบในทางต่างจังหวัดนั้น ท่านผู้มีเกียรติในภาคอีสานได้เคยไปชี้แจง ข้าพเจ้าในที่ทำเนียบว่ากระทรวงมหาดไทยได้รับรั้งจัดการนั้นทำให้คดีอาญาตลอดจนคดีวิวาทวิวาทสัวพาหนะนั้นได้สงบลง ซึ่งข้าพเจ้านั้นก็รู้สึกไม่พอใจนัก เพราะตามสถิติขั้นยังไม่เป็นที่พอใจ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าได้มารับตำแหน่งหน้าที่ใหม่เพียง ๖ เดือนก็จะพยายามแก้ไขให้สมประสงค์แก่บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและประชาชนซึ่งข้าพเจ้ามีหน้าที่รับผิดชอบ

ส่วนในเรื่องการขนส่งของ ๖๔ หีบ ๑๐๐ หีบ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ข้าพเจ้าก็อยากพูดมานานแล้ว และเพราะคนก็บอกว่าเป็นทองเถื่อน เป็นแบงค์ปลอมอะไรร้อยแปดพันประการ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าสิ่งที่ท่านมานั้นเป็นสิ่งที่กรมตำรวจได้รับการช่วยเหลือจากสหประชาชาติตามแผนการป้องกันประเทศ และบริษัทซีบีพลายนี่ เป็นบริษัทที่ขนส่งของสหรัฐอเมริกา เมื่อตามข้อตกลงนั้นได้นำมา ต้องนำมาลงที่สนามบินทหาร แต่บังเอิญในวันนั้นมีประชาชนพลเรือนโดยสารมาด้วย บริษัทซีบีพลายนี่ ก็ต้องยึดถือ ตามกฎหมาย การบินสากล ระหว่าง ประเทศ จำ เป็นจะ ต้อง นำบุคคลเหล่านั้นมาลงที่สนามบินพลเรือน เมื่อเป็นเช่นนั้นเจ้าหน้าที่ศุลกากรก็ขอทำการตรวจสอบ ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์ ข้าพเจ้าก็บอกว่ายินยอมให้เปิดหีบทุกอย่าง ทางตำรวจไม่ได้มีการขัดข้องแต่ประการใด และในการตั้งกรรมการตรวจนี้ ทางกรมตำรวจก็ได้รับความ จากเจ้า พนักงาน ศุลกากร ว่ามีใบขน ส่ง สินค้า ถูกต้อง และวัตถุต่าง ๆ นั้นตรงกับขนส่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องจัดการอะไร เพราะเมื่อทางฝ่ายฝรั่งเขาทำธุรกรรมเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทย คือเจ้าหน้าที่ศุลกากรและกรมตำรวจก็ได้ทำธุรกรรมเรียบร้อยแล้ว ทางรัฐบาลก็ไม่ได้จัดการอะไร และเรื่องนี้ก็ได้แถลงการณ์ ไปยังหนังสือพิมพ์อะไรต่าง ๆ แต่ท่านผู้เสนอคงจะไม่ใส่ใจใจได้ เพราะว่าไปเขียนหนังสือพิมพ์บุคคลเหล่านี้เองที่ผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว ส่วนเรื่องนี้นั้นก็อีก เป็นเรื่องของมูลนิธิท่านผู้มีเกียรติ ซึ่งเป็นผู้นำในการ

เข้าโจมตีข้อที่ ๑ ผืนนี้ข้าพเจ้าขอยืนยัน ข้าพเจ้าเคยไปโต้เถียงในองค์การตำรวจ สากลบอกว่า ทำไมประเทศอเมริกาไม่สามารถที่จะรักษาสันติภาพไม่ให้ผืนหรือคิโกลัน ยาเสพติดเหล่านี้เข้าไปในประเทศได้ ในเมื่อประเทศอเมริกานี้มีตำรวจนำ ตำรวจ โพลีการ์ด ตำรวจภาษาอาครร่อยแปดพันประการ ทำไมถึงได้มาปรักปรำประเทศไทย ประเทศไทยนั้นเป็นเมืองแหล่งที่ปลูกฝิ่นจริง อย่างที่ในเมืองเหนียวอย่างที่ท่านพูด แหล่งปลูกฝิ่นนั้นก็เป็พวกของชาวเขา ซึ่งความจริงท่านผู้มีเกียรติเหล่านั้นก็เกิดที่ จังหวัดนั้นได้รู้เรื่องมาแล้ว และทางการตำรวจและเจ้าหน้าที่สรรพสามิตก็ได้ทำการ ปรามปรามาตามลำดับ และสถิติการสูบฝิ่นของในประเทศไทยนี้ ทางองค์การ สหประชาชาติก็ได้เข้ามาสำรวจดูว่าเมืองไทยนี้ ได้ข่าวว่าสูบฝิ่นนั้นมีมากน้อยเพียงใด ก็มีเพียงนิดหน่อย ส่วนเราเป็นแหล่งของการผ่าน ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจก็จับกุมเมื่อ ๒-๓ วันนี้ ก็จับกุมได้เกือบ ๑ ตัน อำเภอสาร์ภเป็นเงินตั้งสี่ล้านบาท ซึ่งบัดนี้ รัฐบาลไม่ให้สินบนแก่เจ้าพนักงานที่จับกุมแต่ประการใด ทางตำรวจก็สามารถจับ กุมได้ ทั้งนี้และทั้งนั้น ตำรวจมิได้ละเลย แต่อย่าลืมว่า ในระบอบประชาธิปไตย นั้นการตรวจค้นนั้น เราทำไม่ได้เหมือนแต่ก่อน เพราะรัฐบาลนี้เองได้เคารพต่อ สิทธิเสรีภาพของประชาชน เราจะไปตรวจค้นส่งเดชกันอย่างในเมื่อสมัยเมื่อสิบปี ไม่ได้ คนหนึ่งรถไฟมาต้องเบียดหมด ไม่ว่าอะไร ๆ ขอประทานโทษ ผู้หญิงยังต้อง เข้าไปในห้องน้ำ ห้องลับ เพื่อจะตรวจสอบ ในสมัยนี้เราก็ทำไม่ได้ เพราะเรา เคารพต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน คนเพียงกลุ่มเดียว สี่ห้าร้อยคน รัยคน พันคน ซึ่งกระทำความผิดกฎหมาย เราจะไปใช้อำนาจเจ้าหน้าที่ ไปตรวจค้น จับกุมกัน มาสอบสวนอย่างนั้นมันเป็นการหมิ่นตมัยเสียแล้ว อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติเมื่อเข้าบอก ว่ามันแบ่งชั้นวรรณะ หรือเรียกระบบศักดินา สมัยนี้ทางตำรวจและเจ้าพนักงาน สอบสวนของไทยเราทำไม่ได้ เราต้องเคารพต่อกฎหมาย เพราะเราเป็นผู้รักษากฎหมาย และเป็นผู้รับใช้ประชาชน แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ ตามสถิติการจับกุม ฝิ่น ก็ได้มากขึ้น เท่ากับในการที่ให้สินบนแก่เจ้าพนักงานเช่นเดียวกัน เพราะ ฉะนั้น กระทรวงมหาดไทยยังขอยืนยันว่า ทุกแห่งทุกมุม ในเรื่องการรักษาความ สงบเรียบร้อยแล้ว กระทรวงมหาดไทยยังมั่นคงที่จะดำเนินการอยู่เสมอ และให้เป็น ทวีเลขที่ตี ท่านประธานว่าที่เคารพ ข้าพเจ้าพูดถึงตัวเลขเพราะลักษณะการปกครอง เป็นจำนวนมากใหญ่โตนั้น เขาช่วยสถิติ ด้วยการศึกษาทดสอบจากบ้านประชาชน

ข้าพเจ้าเองได้เคยพยายามติดต่อกับประชาชน ได้รับการร้องทุกข์และส่งเจ้าพนักงาน
ไปทำการสอบสวนอยู่บ่อย ๆ ก็ปรากฏว่าบัดนี้เจ้าพนักงานกับประชาชนนั้นได้เริ่มเข้า
กัน และได้รู้สึกซึ่งถึงระบอบประชาธิปไตยร่วมมือกันทำการปรวปราม ทั้งเช่นใน
ภาคอีสานมีครูบาอาจารย์ ครูประชาบาลมาคอยเข้าร่วมมือกับเจ้าพนักงานตำรวจ
อันนี้ก็เป็ผลวิวัฒนาการของกระทรวงมหาดไทยต่อไป และรัฐบาลนี้ก็คงยังยึดมั่นว่า
จะรักษากฎหมายรวมทั้งองค์พระมหากษัตริย์ให้อยู่ในฐานะเคารพและสักการะอยู่เสมอ
กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธาน ฯ เท่านั้น.

หลวงอรอดพรพิศาล (ตราด) : กระผมขออภิปรายในข้อ ๑ นี้ต่อไปว่า
การอภิปรายของผมนั้นจะไม่กระทบกระเทือนในส่วนบุคคล แต่จะกระทบกระเทือนใน
ส่วนรวม ได้โปรดอย่าช่วย ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่า
โจรผู้ร้ายชุกชุมนั้นเพราะมีคนมากขึ้น ข้อนี้ ตามธรรมดาที่ไม่มีใครแย้ง เว้นแต่ว่า
สถิตินั้นมันควรจะใกล้เคียงกันไม่ใช่มีเพิ่มขึ้นมากมายอย่างผิดสังเกต และแต่ก่อน
แต่ไรมา ทำไมไม่มีมากมายอย่างนี้ การที่โจรผู้ร้ายชุกชุมขึ้นจนบ้านเมืองไม่
สงบเรียบร้อยนั้น ตามจังหวัดต่าง ๆ มีการระดมกวาดกันทุกคืนทุกวัน วันหนึ่ง
๔-๕ ตัวก็มี ถึงกันตายทุกวันก็มี ซึ่งข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างและข้าพเจ้าได้รายงาน
ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนี้ทราบ คือที่จังหวัดชุมพรเป็นตัวอย่างไม่
เชื่อตามคุณ ศิริจันทร์ ๓ กระผมไปจังหวัดชุมพร ๓ วัน ฆ่ากันตาย ๔ รายระดมกวาด
ทุกคืน แล้วจังหวัดอื่นๆ กระผมถามเพื่อนผู้แทนแล้ว ระดมกวาดกันระยยะทะเระ
หมด ซึ่งไม่เคยมีประวัติการเฝ้าแต่ก่อนเลย นี่เพราะเหตุอะไร ก็เพราะเหตุว่าประชา-
ชนทุกหนทุกแห่งเขาบอก เพราะเจ้าพนักงานร่วมในการที่ระดมกวาดนั้นด้วย คือ
เป็นเจ้าของแก๊งระดมกวาดนั้นเลย แล้วเรียกค่าไถ่ อย่างนี้ผมจึงเห็นว่ามันไม่ใช่เรื่อง
ธรรมดา เรื่องเจ้าหน้าที่ของท่านไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว กลับเป็นหัวหน้าโจร
ผู้ร้ายอีก นอกจากนี้ กระผมอยากจะเรียนว่า เหตุที่มีการระดมชุกชุมนั้นเพราะ
รัฐบาลนี้ไม่สามารถจะปราบสลาकिनรวบได้ สลาकिनรวบมีทุก ๕ วัน ๕ เกาเถิด
แทงที่ไหนก็ได้ ชี้อยู่ที่ไหนก็ได้ แล้วยังมีคำเล่าลือว่า เจ้าพนักงานนั้นเองเป็น
เจ้ามือใหญ่ อย่างนี้ กระผมเห็นว่ามันน่าจะปราบได้สลาकिनรวบนี้ เป็นเหตุหนึ่งให้
โจรผู้ร้ายชุกชุม และการไล่สลาकिनรวบนั้นไม่ใช่มีแต่เมืองเดียวพระนครก็มี รู้จัก
ก็สิบกว่าร้อยแห่งหัวเมือง ก็ทุกหัวเมือง กระผมจึงเห็นว่าหน้าที่โจรผู้ร้ายชุกชุมไม่สงบ

ขึ้นนั้น เนื่องจากเจ้าพนักงานไม่สนใจได้ สัวจึงร่วมตัวเป็นเหตุ ที่นี้เรื่องที่ทำนบอ่าวของ ๖๔ หีบนั้นที่มาโทษ ซึ่งหลายลงผิดหนาม เพราะเหตุว่ามีคนโศก-สรวลมาด้วยนั้น กระผมเพิ่งได้ฟังคำแถลงด้วยตัวเอง แต่ก่อนนี้ไม่เคยได้ฟังคำแถลงอย่างนี้ ได้เคยฟังแต่ว่าในวันที่เรือบินซึ่งขับพลายเกาะของ ๖๔ หีบมานั้น ที่ตรวจได้คุมกำลังมีพร้อมอาวุธไปชนของนั้น โดยที่เจ้าพนักงานศุลกากรไม่ยินยอมให้ชน และไม่มีกาเปิดหีบแต่ประการใดเลย เปิดหีบตรวจของแต่ประการใดเลย จนกระทั่ง ๒๐ วันเศษ จึงมาเชิญหนังสือพิมพ์ไปตรวจที่กองพลานุการตำรวจ นี่กระผมทราบแต่เพียงเท่านี้ แต่จะเท็จจริงอย่างไรนั้น กระผมก็ฝากไว้ต่อรัฐบาลนี้และสภานี้เป็นพยานหลักฐาน คือเขาเล่าต่อกันไปต่าง ๆ นา ๆ ทำให้รัฐบาลเสียชื่อ ซึ่งกระผมไม่อยากให้เสียอย่างนั้นเหมือนกัน ถ้ารัฐบาลได้แถลงอย่างเปิดเผยว่ามันเป็นเพราะเหตุอะไร และเพราะเหตุอะไรจึงเป็นเช่นนั้น และของนั้นเป็นของอะไรทั้ง ทุกสิ่งทุกอย่างให้ละเอียดละออ แต่มีมันไม่มีการแถลงอย่างละเอียดละออให้เขาทราบ เขาเข้าใจเอาไว้ว่าใน ๖๔ หีบนั้นเป็นทองบ้างเงินบ้าง เป็นธนบัตรซึ่งทำเหมือนๆ ของรัฐบาลถึง ๕๐๐ ล้าน แล้วเขาไปฝากไว้ที่ร้านทองแถวเยาวราช นี่เขาว่าต่อกันอย่างนี้ ผมเรียนจริง ๆ ไม่ใช่เอาคำเท็จมากล่าว และสงสัยว่าถ้าหากว่าเรื่องนี้ไม่เป็นความจริงอย่างนั้นแล้ว รัฐบาลก็ควรแถลงให้ประชาชนทราบเพื่อได้หายความข้องใจ เพราะฉะนั้นในการอธิบายกันนั้นก็เป็นที่ที่ ที่รัฐบาลจะแก้ตัวแก้ชำนั้นได้ ถ้าว่าเป็นข่าวอุกฤษ แต่กระผมก็ยังนึกว่าข่าวเหล่านี้เป็นข่าวซึ่งทำให้เสียหายแก่รัฐบาลและประชาชนคนไทยเป็นส่วนใหญ่ ที่นี้สักแหละได้เรื่องโจรปล้น ๓ ล้านกลางพระนครเงินของธนาคารแห่งชาติก็เคยชกเหมือนกัน มีบอกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นนายพันร่วมปล้นด้วยเป็นคนวางแผนการ และเงินนั้นแบ่งกันที่กรมประมวลาชการแผ่นดินอย่างนี้ นี้อย่างนี้จนกระทั่งจำแลง รับสารภาพต่อประธานกรรมการธนาคารเอเซียว่าคนนั้น ๆ ออกชื่อที่เดียวเป็นคนวางแผนการและฆ่าอาวุธอย่างนี้ และยังลือกันต่อไปว่าเอาเงินนี้แหละไปตั้งหนังสือพิมพ์ไทเสรี อย่างนี้กระผมจะกราบเรียนให้ทราบเฉพาะเงิน ๓ ล้านนี้ การสอบสวนก็ยังไม่รู้ มีผู้ร้องให้สอบสวนถึงเจ้าพนักงานผู้นั้นด้วย จนบัดนี้ก็ไม่ได้แถลงเลย เจ้าพนักงานร่วมด้วยหรือไม่ ควรจะแถลงให้ประชาชนทราบให้หายความข้องใจ ท่านก็นิ่งเฉยเป็นอย่างนี้ จะให้พวกเราประชาชนคนไทยเข้าใจว่าอย่างไร ที่นี้สำหรับหนังสือพิมพ์ไทเสรี ที่ท่านรัฐมนตรีว่าท่านเห็น

ช่วยเป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพนั้น กระผมขอทูลและทูลทูลในความเห็น
 อันนี้ และขอให้ท่านเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นเถาะ ถ้าท่านเห็นด้วยความเป็นสุจริตใจ ขอทูล
 นี้หนังสือลงฉบับแรกที่ท่านว่าเป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพนี้ลงว่าอย่างนี้ จัว
 หน้าใหญ่ว่าเจ้าผู้ยอหนัก ที่ท่านว่า และอีกฉบับต่อไปลงว่า เจ้าผู้ยอหนักอย่างนี้
 แล้วต่อไปเจ้าจะทูลโง่ ต่อไปผมจะให้ดูเป็นฉบับเจ้าวางแผนคว่ำรัฐประหาร และ
 นอกจากนั้นข้างในของหนังสือพิมพ์นี้ยังลงด้วยประการต่าง ๆ ท้าวพระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัวนั้นไม่ได้เสด็จไปร่วมพิธีงานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ เพราะเหตุว่า
 ประชากรเป็นไข้ แต่ในยศสมัยเดียวกันนั้นลงว่า จอมพล สมเด็จ ฯ เป็นไข้หวัดอย่าง
 หนัก แต่ยศสำคัญไปร่วมพิธีฉลอง ๒๕ ศตวรรษ แล้วก็ต่อไปลงว่า ฝ่ายเจ้า พวก
 เจ้าอุปราช พวกเจ้านายชั้นผู้ใหญ่อุปราช ซึ่งไม่ไปร่วมในงานนี้ให้ทูลโง่ทูลทำ เง
 ว่าอย่างนี้ ขอให้ท่านอธิบดีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้โปรด
 พิจารณาว่าถ้าหากว่าหนังสือพิมพ์ทำหมิ่นประมาทคนธรรมดา กันไม่ใช่ที่เคารพ
 สักการะของเราอย่างนี้ เราก็จับไปฟ้องไป แต่นี่หนังสือพิมพ์ลงข่าวหัวหัวหมิ่นพระ
 บรมเดชานุภาพวันแล้ววันเล่าพูดติด ๆ กันไปอย่างนี้ เหตุใดท่านไม่จัดการในฐานะ
 ที่ท่านมีอำนาจตามกฎหมายการพิมพ์ ปลดปล่อยหนังสือพิมพ์นี้ลงทุก ๆ วันก็ว่าได้ นี่
 มีตั้งหลายฉบับแต่เห็นว่าเสียเวลา นี่คนค่าหัวเมืองอะไรอย่างนี้ เรื่องเหี้ยมคร่าที่
 ท่านว่าฉลองนี้ดูซิครับ ลงอย่างนี้ ลงคนค่าหัวเมือง ในการที่พระบาทสมเด็จพระ
 ปรมาภิไธยทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ท่านรัฐมนตรี
 ทำนอกได้หรือ และไม่เคารพพระเจ้าอยู่หัวหรือ เราต้องบอกรับกันด้วยดี ไม่ใช่แต่ว่า
 แล้วจับ ๆ ผิดแล้วจับฟ้อง ๆ ลงตี ๆ กันทุกวันหรือหลายวันอย่างนี้ทำไมเราไม่หา
 ทางบอกรับไม่ให้มีการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ เราตั้งใจจะปราบปรามท่านหรือ
 แต่อย่างไรก็ดีท่านยังแก้ตัวไม่พ้น เพราะเหตุว่าคดีนี้นั้นท่านควรจะรีบด่วนกระทำ
 หรือไม่ ท่านควรจะรีบด่วนกระทำให้เสร็จโดยเร็วหรือไม่ และควรจะฟ้องศาลได้
 ภายในกี่วัน ทำไมเหตุไรคดีหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ฯ หมิ่นประมาทพูดทำไม่ถูกฟ้อง
 ลงโทษไปแล้ว แล้วเรื่องกบฏแก้วของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ทำไมถึงฟ้องศาลแล้ว
 พิจารณาถึงหลายหน แต่กรณีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพทั้งหลายหนหลายครั้งยังไม่
 เคยฟ้องสักฉบับเดียวสักครั้งเดียว เพราะเหตุไรตั้งแต่เมษายนจนกระทั่งถึงพฤษภาคม
 ควรจะต้องฟ้องได้หรือไม่ ขอท่านได้โปรดคำนึงมีอยู่ ๒ ประเด็นเท่านั้น ซึ่ง

ประชาชนเขาวินิจฉัยอยู่ขณะนั้นในการที่ปล่อยให้หนังสือพิมพ์หมิ่นพระบรมเดชานุภาพนี้เป็นด้วย ๑. รัฐบาลนี้ไม่เอาใจใส่หรือละเลยในความปลอดภัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือ ๒. รัฐบาลนี้สนับสนุนให้หนังสือพิมพ์หมิ่นพระบรมเดชานุภาพเท่านั้น ทั้งนี้ข้อที่ ๑. ที่ว่ารัฐบาลนี้ไม่เอาใจใส่ นั้น กระผมเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะเหตุว่าหนังสือพิมพ์แม้แต่สวามิภักดิ์หมิ่นประมาทตลิตเตียวกี่เอามาฟ้องร้องแล้ว และลงสักว่า ๒-๓ ครั้งฟ้องแล้วยกฟ้อง ทำไมหมิ่นพระบรมเดชานุภาพถึงหลายครั้งจึงไม่ฟ้อง นั่นเรื่องไม่ใช่เรื่องไม่เอาใจใส่ จึงมีข้อลบลบคมในอะไร ซึ่งกระผมทราบไม่ได้ ซึ่งจะต้องสันนิษฐานว่ารัฐบาลนี้รู้เห็นด้วยกับหนังสือพิมพ์ไทเสรีให้หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ซึ่งเพื่อนกระผมจะได้พูดต่อไป

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):

ผมขอให้พันเอก ช่าง เขวงศักดิ์สงครามตอบ ผมขออนุญาต

พันเอก ช่าง เขวงศักดิ์สงคราม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒): โดยที่การเปิดอภิปรายนี้ ได้ดำเนินการตามข้อบังคับในลักษณะเหมือนกระทู้ที่ไม่จำกัดการซักถามแล้ว ก็โดยเจตนาที่ฝ่ายตั้งข้อเปิดอภิปรายนั้นก็คาดพิงมาในข้อนโยบายของรัฐบาลแล้วก็อ้างว่าเป็นรัฐบาลของพรรคหนึ่งก็ด่า ด้วยเหตุเช่นนี้ทางพรรคจึงได้กำหนดให้เป็นการช่วยเหลือสำหรับให้ข้อเท็จจริงร่วมกับทางฝ่ายรัฐมนตรี สำหรับประเด็นในข้อนี้เกี่ยวกับการรักษากฎหมาย และการปล่อยให้มีการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพนั้นเป็นข้อเท็จจริงแล้ว ผมก็ได้มีโอกาสไปประชุมสอบสวนกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ตามข้อความต่างๆ ที่คาดคิดว่าจะได้มีการอภิปรายนั้นจะมีข้อเท็จจริงเป็นประการใด เพราะฉะนั้นก็ถามที่ได้มีการอภิปรายมาครั้งหนึ่งแล้ว และท่านรัฐมนตรีได้ตอบไป ผมคิดว่าได้ตอบไปอย่างกว้างขวาง ก็เข้าใจว่าเป็นหลักฐานที่เพียงพอ แต่อย่างไรก็ตามทางฝ่ายผู้สนับสนุนยังติดใจในข้อเท็จจริง เช่นเป็นต้นว่าเรื่องเกี่ยวกับการโจรผู้ร้ายว่ายังมีอยู่มากมาย แล้วก็ไม่เชื่อว่าสถิติของรัฐบาลนั้นถูกต้องเป็นจริง เพราะว่าความเป็นจริงที่ไปพบเห็นนั้นมันแสดงอยู่ แต่อย่างไรก็ตามผู้อภิปรายนั้นคงไปพบเห็นในบางท้องถิ่นแล้วเป็นเหตุบังเอิญ ซึ่งไม่ใช่จะเอาอนุโลมเป็นข้อเท็จจริงเหมาเอาว่าการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือการรักษากฎหมาย ไม่ได้เป็นไปโดยที่ชอบที่ควรนั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ฟังไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามผู้อภิปรายได้ทำว่ามูลเหตุเกิดมาจากการเล่นสลากกินรวบ ซึ่งเรื่องนั้นผมก็ได้สอบแล้วเมื่อวานนี้

ได้มีโอกาสปรึกษากันว่า สลากกินรวบนี้ก็ก็เป็นเหตุหนึ่งเหมือนกันที่จะให้เกิดการประทุษร้ายกันได้ แต่อย่างไรก็ตามก็ปรากฏจากสถิติว่ารัฐบาลกระทรวงมหาดไทยนี้ไม่ได้ปล่อยปละละเลย ได้มีการปราบสลากกินรวบมาตามลำดับ และปรากฏว่าได้จับไปแล้วประมาณถึงประมาณเกือบ ๓๐๐ ราย แล้วได้ฟ้องไปแล้วก็มีลงโทษไปแล้วก็มีสิ่งต่างๆ เหล่านี้ในช่วงระยะ ๕ เดือนที่แล้วมานี้ก็ได้จับไปถึง ประมาณเกือบ ๓๐๐ รายอย่างนี้เป็นอันก็จะแสดงให้เห็นว่า รัฐบาล นั้นทาง ฝ่าย มหาดไทย ผู้มีหน้าที่ รักษา ความสงบเรียบร้อยไม่ได้ปล่อยปละละเลยในเรื่องที่จะรักษากฎหมายและปล่อยให้มีการ กระทำผิดเช่นนั้นเกิดขึ้น นอกจากนั้นก็ท่านอภิปรายได้กล่าวพาหพิงไปถึงเรื่องเกี่ยวกับปัญหาเรื่องหน่วยซีซีไปหลายบ้าง อะไรต่าง ๆ บ้าง ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีก็ได้ตอบแล้ว นอกจากนั้นก็ยังมีเรื่องเกี่ยวกับหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ผมคิดว่าท่านผู้อภิปรายคง จะได้ฟังท่าน รัฐมนตรี ชี้แจงในสภา ฯ นี้ คงจะได้ฟังแล้วว่าทาง กระทรวงมหาดไทยได้มีการสั่ง ฟ้อง ร้องไป แล้ว ไม่ใช่ ว่าไม่ ฟ้อง แต่อย่างไรก็ตามปัญหาเรื่องหมิ่นพระบรมเดชานุภาพนี้ ก็เป็นที่โต้เถียงกันอยู่หลายเรื่องเหมือนกัน ปัญหาว่าอย่างนี้เป็นต้นการดูหมิ่น พระมหากษัตริย์ที่ล่วงแล้วไปแล้ว อย่างนี้เป็นหมิ่นพระบรมเดชานุภาพหรือไม่ แล้วก็การพูดลอย ๆ พูดว่า "เจ้า" เฉย ๆ อย่างนี้จะหมิ่นพระบรมเดชานุภาพหรือไม่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาจิตความ เพราะเหตุว่าการที่จะดำเนินการป้องกันฝ่ายพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะนั้น เราจำเป็นต้องระมัดระวังด้วยกันทั้งสองฝ่าย คือ หมายความว่ามีความจำเป็นที่กล่าวอะไรขึ้นมาแล้ว เราพึงตระหนักไปก็อาจจะเป็นเหตุหนึ่งทำให้เป็นการเสื่อมเสียได้เหมือนกัน แล้วอีกประการหนึ่ง การจะฟ้องร้องต้องเป็นปัญหาว่าเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสอบสวนแล้วว่าเป็นผิด แล้วจึงจะดำเนินการฟ้องร้องได้ เพราะว่าเราให้หลักประกันคุ้มครองกันแก่ผู้กระทำผิดด้วยกันทุก ๆ ฝ่ายเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการทำนายรัฐมนตรี ได้ชี้แจงไปแล้วนั้นเป็นการแสดงว่ากระทรวงมหาดไทยไม่ได้ปล่อยปละละเลยให้มีการละเมิดในองค์พระมหากษัตริย์ และได้ฟ้องร้องไปแล้ว และกำลังจะฟ้องร้องทั้ง ๆ ที่ผมได้ทราบว่ามีความเห็นหนักไปในทางไม่เป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงเห็นว่ามันเป็นปัญหาที่มีการอภิปรายหรือวิพากษ์กันในด้าน

หนังสือพิมพ์มากมาย ท่านก็ตั้งใจที่ว่าควรจะได้มีการฟ้องร้อง นี่เอาให้เงิน
ว่าทางการเมืองนั้นแม้เจ้าพนักงานประจำจะในทางวิชาการว่าไม่เข้าค่าอะไรที่จะเป็นหนี้
พระบรมเดชานุภาพทางฝ่ายการเมือง คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ก็ตั้งใจให้ฟ้องร้องอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นที่ท่านทั้งหลายจะเห็นว่ารัฐบาลเฉพาะ
อย่างยิ่งคานกระทรวงมหาดไทยนั้นไม่ได้ปล่อยปละละเลยให้มีการละเมิด นอกจาก
นั้นก็เกี่ยวกับเรื่องการปล้นทอง อ้าวเรื่องปล้นทองนี่ก็ตกอยู่ในศาลแล้วท่านก็ว่ามี
แผนการอะไร ผมก็ไม่ทราบ ตกอยู่ในศาลแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็ฟังศาล
แล้วผมคิดว่าที่ท่านอภิปรายมา ผมนะไม่รู้ ดูเหมือนว่าท่านจะรู้ดีกว่าคนอื่นเสีย
ด้วยซ้ำว่ามีแผนการอย่างไร แบ่งเงินกันที่ไหนนี้ ผมก็ไม่ทราบหรอก แต่
อย่างไรก็ตามคิดว่าเรื่องนี้อยู่ที่ศาล แล้วก็เขาคำเนินการกันแล้วไม่ควรเอามาอภิปราย
เป็นข้อพิพาทว่ารัฐบาลนี้ไม่รักษากฎหมาย เพราะฉะนั้นให้จำกัดขอบเขตว่ารัฐบาล
นี้ไม่รักษากฎหมายนั้นจะไม่รักษาในข้อเท็จจริงข้อใด หรือโดยสภาพทั่วไปไม่รักษา
อย่างไร ผมคิดว่าอย่างนั้นจะตอบง่ายแล้วก็จะได้ชี้แจงกันให้มันตรงไป ถ้าพูด
กันโดยวาทิลปว่ากันรำพึงรำพันไปเป็นข่าวเล่าลือหนังสือพิมพ์ก็ว่ากันไป ผมอยาก
จะให้ข้อสังเกตว่าด้วยภาวะของบ้านเมืองในขณะนี้ ผมคิดว่ามันมีสิ่งต่าง ๆ แทรก
แซงอยู่หลายด้านหลายมุมด้วยกัน เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายซึ่งเป็นปัญญาชน
โปรดได้พิจารณาและได้ช่วยกันระมัดระวังด้วย เพราะว่าข่าวคราวต่าง ๆ ที่เป็น
ปัญหาความผันผวนซึ่งเกิดมาจากการแทรกแซงในหลาย ๆ ฝ่ายด้วยกัน ผมเรียน
อย่างนี้ก็คิดว่าท่านทั้งหลายคงจะได้พิจารณาเข้าใจเอาเอง เพราะฉะนั้นการดำเนิน
การอภิปรายอย่างหนึ่งอย่างใดขอให้ยืนยันข้อเท็จจริงที่ถูกต้องมีหลักฐาน จะได้ตอบ
กันได้ถูกต้อง

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
และท่านคณะรัฐบาลซึ่งเข้าใจว่ายังยึดถือและเคารพหลักการองค์พระบาทสมเด็จพระ-
เจ้าอยู่หัวซึ่งเป็นองค์พระประมุขของชาติอยู่ตามรัฐธรรมนูญ กระผมได้รับหน้าที่ใน
การอภิปรายในครั้งนี้เกี่ยวกับข้อ ๑. ซึ่งเกี่ยวกับว่ารัฐบาลนี้ไม่สามารถจะรักษา
กฎหมายของบ้านเมืองและปล่อยให้การหมิ่นพระบรมเดชานุภาพกันขึ้น กระผม
ใคร่ที่จะขอทราบเรียนต่อที่ประชุมและโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ ขบวนการ รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาดไทยว่าการอภิปรายของกระผมในวันนี้มิได้มุ่งเจตนาที่จะเล่นงาน

ท่านเป็นส่วนตัว แต่กระผมใคร่ที่จะขออภิปรายเพื่อที่จะให้รัฐบาลนี้ ได้มีการสังวร ในการที่จะปกครองบ้านเมืองให้เป็นไปโดยความชอบธรรม และ อาณา ประชาชาษฎ์ ได้รับความร่มเย็นเป็นสุข นี่เป็นข้อแรก ก่อนอื่นผมใคร่ที่จะขอกราบเรียนต่อท่าน ประธานฯ ว่าโดยเฉพาอย่างยิ่งแล้วนับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมาจากระบบ สมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นระบบประชาธิปไตยนั้น รัฐบาลได้มีรัฐธรรมนูญ ระบุไว้ว่า องค์พระมหากษัตริย์ นี้ อยู่ในฐานะ เป็นองค์พระ ประมุขของชาติใน มาตรา ๓ ว่า ผู้ใดจะล่วงละเมิดต่อองค์พระประมุขของชาติไม่ได้ เพราะฉะนั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เหตุที่กระผมจำเป็นต้องมาตีแผ่ถึงความเป็นไป ใน การปกครองในระยะหลังซึ่งมีรัฐบาลจอมพลแปลก ฯ เป็นนายกรัฐมนตรีและนายพล ตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและอธิบดี กรมตำรวจนั้น ก็โดยเหตุที่ว่าการปกครองในระยะของรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ อยากจะ ขอประธานกราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธาน ฯ ได้ โปรดรับทราบไว้ด้วยว่า การแสดงออกของประชาชนในที่สาธารณะก็ตาม การ ที่มีหนังสือพิมพ์ตีพิมพ์ข้อความ เป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพก็ตาม ทั้งนี้จำเป็น อย่างยิ่งที่ผู้รักษากฎหมายจะต้องปฏิบัติเคร่งครัดเพื่อให้การปกครองบ้านเมืองและโดย เฉพาะอย่างยิ่งสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ แล้วเป็นมิ่งขวัญของพสกนิกรชาวไทย กระผมอยากจะขอกราบเรียนต่อไปว่า รัฐบาลท่านจอมพลแปลก ฯ นี้ยอมรับว่า ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ย่อมไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นการขัดต่อมติของ มหาชนนี้เราเรียกว่าปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย องค์พระมหากษัตริย์เป็น มิ่งขวัญของประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ กระผมอยากจะบอกว่าทั่วประเทศไทยนี้ และภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองมานี้ ไม่มีนายก ฯ คนใดที่ประชาชน ให้ความเคารพหรือสักการะเท่าองค์พระมหากษัตริย์ พระองค์จะเสด็จไปไหน นั้น ย่อมเป็นที่แจ้งอยู่แล้วสำหรับประชาชนชาวไทยทั่วทั้งประเทศ มีการเอาผ้ามารองรับ รอยพระบาทเอาไปเก็บไว้บูชา อันนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่าประชาชนชาวไทยทั่ว ประเทศยังเคารพสักการะและนิยมต่อองค์พระมหากษัตริย์อยู่ ในที่นี้กระผมอยากจะ เฉพาะองค์พระมหากษัตริย์เท่านั้น กระผมจะไม่พูดถึงบรรดาเจ้าขุนนายพระองค์ อื่น เพราะว่าในระบอบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญนั้นคุ้มครองและถวายพระเกียรติ ของพระมหากษัตริย์ ไว้เป็นที่ตั้ง จ้าวนายองค์อื่น ๆ ขึ้นรองลงมานั้นอยู่ที่ความดี

ความเลวของแต่ละบุคคล ถ้าพระองค์ปฏิบัติทั่วๆ ก็มีคนเคารพสรรเสริญ ปฏิบัติตัวไม่ดีก็แพ้ ไปในตัว นี่กระผมอยากจะกราบเรียนว่าเมื่อรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ยอมถือว่าติมทหานเป็นใหญ่แล้ว ทำไมรัฐบาลนี้จึงปล่อยให้การหมิ่นพระบรมเดชานุภาพกันขึ้น ท่านรัฐมนตรีเผ่าฯ ยอมรับอยู่กับผมว่า ต่อหน้าที่ประชุมต่อหน้าสภานี้เมื่อหนึ่งสัปดาห์ที่แล้วนั้นหมิ่นพระบรมเดชานุภาพตามความรู้สึกของท่านอธิบดีตำรวจ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และยิ่งกว่านั้นได้ทราบว่าการอธิบดีกรมอัยการก็บอกว่าการเขียนหนังสือพิมพ์ออกมาในรูปนี้ เป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ เข้าข่ายของกฎหมายแล้ว แต่เป็นที่เขาแปลกใจ อยากจะเรียนกับ ขพลฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์ว่าหนังสือพิมพ์ไทเสรีนี้ ได้ปฏิบัติผิดกฎหมายต่างกรรมต่างวาระมาหลายหนหลายครั้ง ขพลฯ เอาหูไปนาเอาตาไปไร่ที่ไหน ทำไมไม่ได้มีการจัดแจงให้เป็นไปตามสภาของประชาชน ทำไมจึงเก็บอပ်เรื่องไว้ ท่านจะมากัดตัวว่าตำรวจมี ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ควรที่จะให้ฟ้องร้อง แล้วยังอีกฝ่ายหนึ่งยอมรับว่าผิดจริง ตำรวจยังเกิดขึ้นสองกรณี ในเมืองไทยนี้ตำรวจมี ๒ พวก พวกหนึ่งเป็นตำรวจการเมือง อีกพวกหนึ่งเป็นตำรวจประชาชน มติของตำรวจในกรมเดียวกันยังขัดกันแล้ว ขพลฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยอมรับ เพราะฉะนั้นเมื่อข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ ขพลฯ อยู่ในฐานะเป็นอธิบดีกรมตำรวจด้วย ทำไมจึงปล่อยให้เหตุการณ์อันนี้ผ่านไป เอาหลวงเผ้วพาลชนมาอ้างว่ายังไม่สามารถจะสอบสวนเรื่องนี้ และเสนอมาได้ กระผมคิดว่าหากว่าบุคคลที่เป็นชั้นนายพลตำรวจทำงานอย่างนี้ ย่อมจะไม่สบอารมณ์ต่อท่านอธิบดีเป็นแน่แท้ เพราะท่านผู้นี้เป็นคนทำอะไรทำจริง รวดเร็ว แต่ทำไมกรณีหนังสือพิมพ์ไทเสรีหมิ่นพระมาทนีถึงได้ปล่อยให้หลวงเผ้วฯ แซ่จ่ม ๆ อยู่เป็นเวลานาน แม้แต่คุณเผ่าฯ เองยอมรับว่ามันผิดจริง แล้วทำไมไม่ดำเนินการ สงสัยว่าหนังสือพิมพ์ไทเสรีนี้จะมีเบื้องหลังในทางการเมืองเพื่อที่จะคิดล้มล้างอำนาจจักรีฯ เป็นแน่แท้ กระผมสงสัยอย่างนี้ จึงไม่มีการจัดการกัน ขอกราบเรียนต่อ ขพลฯ นายกรัฐมนตรี ท่านเป็นรัฐบาลของประชาชนชาวไทย ใช่หรือไม่ ถ้าท่านเป็นรัฐบาลของประชาชนชาวไทย และเชื่อว่าท่านจะเป็นคนของประชาชน... สงสัยอะไรรับฟังต่อไปก็ได้ ผมนะว่าเรื่อยครับ คือมันเข้าสภาฯ แล้วไปขึ้นสังเวียนครับ สนตะ ไม่เป็นไรหรอกชาติไท่ชน เพราะฉะนั้นกระผม อยาก จะ กราบ เรียนท่าน อธิบดีตำรวจ ต่อ ไป ที่ ท่านนี้ แจงมา เมื่อ ๓๖

หมั่นซักกันอยู่ชัด ๆ แม้นตัวท่านเองก็ยอมรับว่าหนังสือพิมพ์ ไทเสรีนี้ทำผิด ท่าน
เป็นพนักงานผู้รักตามกฎหมาย เป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์ แต่ไม่จับเรื่องนี้ บุคคล
ชั้นรองลงไปที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องับเรื่องนี้คือหลวงแพ้วพาดธน เมื่อไม่สามารถที่จะ
ดำเนินการให้เป็นไปตามความประสงค์ของกรมตำรวจแล้ว ทรงสยดเสียดใจที่จะเอา
หลวงแล้ว ๆ ไปกินเงินเดือนหนักเงินแผ่นดินอยู่ต่อไปทำไมนี้เป็นข้อสงสัย ถ้าหาก
ว่าพรรคพหุเป็นรัฐบาล หลวงแล้ว ๆ ถูกปลดไปนานแล้ว ขอกราบเรียนต่อ
ฯ พณฯ นายกฯ ด้วย เพราะฉะนั้นข้อที่กระผมอยากจะชี้แจงอีกต่อไป เพื่อเป็นข้อ
ประกอบในการอภิปรายวันนั้น การที่กระผมได้เรียนว่าหนังสือพิมพ์ ไทเสรีนี้ ได้
ปฏิบัติผิดกฎหมาย เพื่อให้เห็นว่าเป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพนั้น ขอกราบเรียน
ต่อท่านประธานฯ ต่อ ฯ พณฯ นายกฯ ได้โปรดรับทราบไว้ด้วยว่า ได้ลงใน
หนังสือพิมพ์นี้ทางกรมตำรวจอยู่หลายหนหลายครั้ง และเหตุการณ์ที่แสดงออก
มานั้นกระผมได้ทราบมาจากวงการใกล้ชิดของหนังสือพิมพ์ สายส่งหนังสือพิมพ์มา
บอก บอกว่าหนังสือพิมพ์ ไทเสรีฉบับนี้มีนายพันตำรวจตรีคนหนึ่งไปอยู่ที่โรงพิมพ์
นั้นแน่นอน และมีนายพันตำรวจโทคนหนึ่งเป็นมหรณพนักพิมพ์ เป็นผู้มีความรู้
พยายามจะเขียนบทความก๊าด ๆ ก๊าด ๆ สร้างขึ้นมในหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ โดยบอกว่า
ได้รับคำบัญชาจากผู้หลักผู้ใหญ่ ผมทราบมาอย่างนี้ ถ้าหากว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้
คุณเผ่า ฯ จะเลี้ยงคนอย่างนี้ไว้ได้หรือ ถ้าคุณเผ่า ฯ ไม่ได้รู้เห็นเป็นใจในการที่จะ
ให้ตำรวจชั้นพันตำรวจตรีหรือพันตำรวจโท.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าออกชื่อบุคคลดีกว่า

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ไม่ให้ออกก็ไม่ออกไม่เป็นไรรับท่าน
ประธานฯ ผมพูดนี้ผมคิดว่าคุณเผ่า ฯ ไม่ว่าผมเลย-แหม ท่านประธาน ฯ พอเคยชื่อ
เผ่า ฯ ละก็ท่านประธาน ฯ กลัวเลย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราไม่ได้ว่าบุคคล เราว่าแต่หน้าที่

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ขอประทานโทษครับ คือว่าผม
กำลังหัวกำลังเดินท่านก็มาอย่างนี้ ชัดจังหระผมทุกที

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ ผมหวัด

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมจะกราบเรียนต่อไป ก็มีตำรวจมา
หัวพัน นี้เสียมันเสียมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นที่พูดอย่างนี้อาจจะให้เล็ดมา มา

เช็กให้ประชาชนเขาพึ่งเคยให้ทั่วกัน ไม่ต้องการที่จะให้เมืองไทยนี้เหมือนสามก๊ก มีตัวสำคัญอยู่ในแผ่นดิน ตัวตั้งโต๊ะบั้ง ตัวโจโฉบ้าง ถ้ามาเล่นกันแบบนี้แล้ว ในเมืองไทยแล้วมันไปไม่รอด เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ โปรดรับรู้ไว้ด้วยว่า เสี่ยงสื่อเสี่ยงเล่าอย่างนั้นมัน เป็นสิ่งที่จะทำให้ความมัวหมองมาสู่กรมตำรวจและมาสู่กระทรวงมหาดไทย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่ององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งเป็นพระประมุขของชาติ ประชาชนชาวไทยทั่วประเทศไม่มีใครจะปฏิเสธได้ว่า ที่จะเคารพสักการะพระองค์ท่าน และรัฐธรรมนูญก็ระบุไว้โดย ชัดแจ้งแล้วว่าองค์ พระมหากษัตริย์เป็น พระประมุขของชาติ เป็นที่เคารพสักการะผู้ใดจะล่วงละเมิดมิได้ เพราะฉะนั้นกระผมมีความสงสัยในข้อว่าทำไมการจัดการกับหนังสือพิมพ์ฉบับนี้จึงล่าช้าเกินไป หรือว่า ขณ.ฯ รัฐมนตรีมหาดไทย หรือ ว่าท่าน เอธิบดีตำรวจผู้นี้มัวแต่เอาใจไปผูก ผัวเรื่องอื่นเสียมากกว่าในเรื่องบัลลังก์ของรัฐบาลชุดนี้ ประเดี๋ยวก็คอมมิวนิสต์เกิดที่โน่น เตี้ยวไอนั้นเกิดที่นี้ ไอนั้นยุทางโน้น ล่อกันให้ยุ่งไปหมด ท่านเอาหัวของท่านไปจมอยู่กับสิ่งเหล่านั้นเสียหมด โดยลืมความประสงค์และความต้องการของประชาชนว่าประชาชนนั้นเขาต้องการอย่างไร สิ่งใดที่เป็นสิ่งปรารถนาของประชาชนนั้น ผมคิดว่าถ้ารัฐบาลซึ่งเป็นรัฐบาลที่เป็นระบอบประชาธิปไตยจริง ๆ และเป็น รัฐบาลของประชาชนแล้ว ก็ควรมุ่งกระทำในสิ่งนั้นผมจะกล่าวต่อไปว่า จากการที่หนังสือพิมพ์ ไทเสรีฉบับนี้ ได้ลงหมิ่นพระบรมเดชานุภาพอย่างเห็นชัดแจ้ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีมหาดไทยก็ยอมรับว่า ในทหระณะของท่านหมิ่นประมาทจริง ๆ สำหรับหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ รัฐบาลไม่ได้กระทำให้เกิดขาคงไป ถ้าจะเทียบกับสิทธิเสรีภาพของหนังสือพิมพ์อื่น ๆ นั้น เป็นหนังสือพิมพ์ฝ่ายค้านบางฉบับโดนเข้า เพราะฉะนั้นผมจึงถือว่ากฎหมายนั้น ถ้าหากว่านักปกครองที่ดี ควรจะใช้กฎหมายให้เป็นไปด้วยความเป็นธรรม อย่าใช้อารมณ์เอาไปควบกับกฎหมาย เพื่อที่จะเอามาใช้ปกครองบ้านเมือง ผมอยากจะเท่าเรียนต่อไปให้ทราบว่า ถ้าจะเปรียบเทียบกัน หนังสือพิมพ์ไทเสรีซึ่งมาตำหรือหมิ่นประมาทองค์พระประมุขของชาตินี้แล้ว เมื่อเทียบกับหนังสือพิมพ์ของคนไทยบางฉบับ ในฉบับอื่นไปเขียนตำชาวต่างประเทศ และก็ชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทศตอเมริกันนี้ เขายังบอกว่าเขาไม่ได้สนใจและไม่ต้องการที่จะเป็นใจให้กับหนังสือพิมพ์ ขณ.ฯ รัฐมนตรีก็ต้องจะเคยได้ยินว่าทศตอเมริกันนั้น เราไม่

สนใจ เขายังบอกอีกว่า เป็นสิทธิเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ที่จะกระทำได้ แต่เมื่อเทียบกับหนังสือพิมพ์ไทเสรีแล้ว ในเมืองไทยเรานี้เรามีตัวบทกฎหมายและโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นแม่บทสูงสุดได้เขียนเอาไว้เพื่อที่จะถ่วงดุลความเคารพสิทธิการขององค์พระมหากษัตริย์ เมื่อเทียบกับกฎหมายมาตราอื่น ๆ แล้ว ๖ พณ. ๖ ที่เคารพ ท่านประธาน ๖ ท่านโปรดจงใช้ดุลพินิจให้ดี การที่ท่านไปจับกุมหนังสือพิมพ์อื่น ๆ เอามาลงโทษและว่าหมิ่นคนโน้นคนนั้น แล้วท่านไม่ทำเรื่องนั้นถ้าจะเทียบกันในด้านจิตใจของประชาชนแล้วเราจะ เห็นว่าหนังสือพิมพ์ที่ลงอย่างนั้นยังไม่ร้ายแรงเท่าหนังสือพิมพ์ไทเสรีซึ่งหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ เมื่อเทียบเคียงกันในระหว่างการหมิ่นประมาทด้วยกัน หรือการวิจารณ์ต่างประเทศ หรือหมิ่นทูต และมาเทียบกับการเขียนหมิ่นพระบรมเดชานุภาพนั้น ผมอยากจะถาม ๖ พณ. ๖ รัฐมนตรีด้วยใจจริงว่า ๖ พณ. ๖ หรือตำรวจไทยควรจะจัดการเรื่องไหนเป็นการก่อนกัน นี่เป็นเรื่องที่จะให้วินิจฉัยกันได้ และด้วยเหตุเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ไทเสรีนี้เอง จึงทำให้ข่าวอุกุศลที่มามีมาถึงรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยเป็นข้อ ๆ ซึ่งถ้าผมพูดอันนี้ ถ้าหากว่าไม่จริงก็ขอให้ ๖ พณ. ๖ รัฐมนตรีได้โปรดอย่าให้ผมด้วย เพราะเป็นข่าวที่มันเข้ามาตลอดทุกวัน และผมก็ไม่กล้าจะตั้งกระทู้ เพราะคิดว่าตั้งกระทู้ไปแล้วก็จะเป็นการส่อเจตนาเกินไป เดี๋ยวเมื่อพูดเกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์แล้ว ผมพูดในวันนี้ต่อหน้าพระมหาเศวตฉัตรนพดล ผมคิดว่าอายุผมก็น้อยมาดถึงแค่นี้แล้วก็ ๔๐ และก็มีโรคประจำตัวก็มีกรับเป็น ไฮท์บลัด เพรสเชอร์ (High blood pressure) ขึ้นมาถึง ๒๐๐ ถ้าหากว่าจะเป็นอย่างนี้ตายไปก็ขอฝากไว้ ถ้าไม่เป็นจริงก็ขอให้รัฐบาลนี้ได้รับรู้ว่าเสียงอุกุศลมันเกิดขึ้นแล้วจะมีความภักดีและถวายเป็นความเคารพต่อองค์พระมหากษัตริย์อย่างไร เรื่องที่ผมได้ทราบเป็นอันหนึ่ง ถ้าหากว่าผมพูดออกไปแล้วจะมีเพศฆาตการเมืองคนใดเล่นงานผม ผมพร้อมเสมอ ขอกราบเรียน ๖ พณ. ๖ ได้โปรดทราบไว้ด้วยว่า มีข่าวลืออย่างนี้ครับ แล้วหนาหูที่สุดเกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์กับรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ ถ้าไม่จริงก็ขอให้แก้ด้วยเถิดว่าผมพูดนี้ ผมต้องการที่จะให้ ๖ พณ. ๖ ได้แก้ตัว หรือที่แผ่เอาความจริงมา แล้วจะรู้กันว่าควรจะปรับปรุงกันอย่างไร เกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์ในการที่จะทอดทูลพระองค์ท่านตามรัฐธรรมนูญ เขาบอกว่าอย่างนี้ครับ นี่เกี่ยวกับอธิปไตยทรงเลบ เกี่ยวกับ ๖ พณ. ๖ รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ในการประชุมพรรคเสรีมนังคศิลา ณ ทำเนียบรัฐบาลเมื่อเวลา

บ่ายโมง วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ นี้ผมก็ ได้มาจากในพรรคของท่านนั่นเอง
ซึ่งประชุมเฉพาะ ก่อนที่ประชุมเฉพาะ ส.ส. มนังคศิลา ประเภท ๑ เขาบอกว่า
วพบว นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์นี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้
ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบต่อหน้า วพบว จอมพล ป. พิบูลสงคราม ว่าได้มีหลักฐาน
แน่นอนว่า ประธานไทยศรี ในหลวงทรงมอบเงิน ๗ แสนบาทให้ ม.ร.ว. เสนีย์
ปราโมชกับ นายคง อภัยวงศ์ มาเล่นการเมืองในพรรคประชาธิปัตย์ นี่ข่าวมันออก
มาว่าอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่คุณพีร์ ว ผมขอเตือนคุณ รมัตถะวัง
หน่อยการที่จะอภิปราย ขอย้ำให้กระทบกระเทือนต่อองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เพราะคุณเองก็.....

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : นี่มันเป็นอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ผมขอเตือนไว้เท่านั้นเอง

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ขอประธานขอบคุณครับ แต่ผมจำเป็นต้อง
จะต้องเรียนให้ท่านทราบ เพราะมันเกี่ยวไปถึงอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่นนะซี ขอให้รมัตถะวัง เพราะว่า
เป็นการกระทบกระเทือนถึงองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่งาม

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ถ้าไม่มีอะไรแล้วก็ว่ากันให้มันขาว
ผมได้มาอย่างนี้ ท่านจะให้เคลียร์ (clear) สดๆ เมื่อกี้ท่านยังไม่ได้ออกมา
เรียบร้อยแล้ว ท่านพร้อมที่จะรักษาสถิติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นี่ผม
เป็นสิ่งปลื้มใจที่ได้ฟัง วพบว รัฐมนตรีพูดมาอย่างนี้ ท่านประธาน ว ฟังผมต่อไป
ดีกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าต่อไปเถิด

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : บอกว่ามีกาประชุมวางแผนการ
ประกาศภาวะฉุกเฉินเมื่อที่แล้วมาครับเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๐๐ นี้ ได้มีการประชุม
กันในที่หนึ่งได้มีบุคคลขึ้นจอมพลไปนั่งในที่ประชุมนี้ เว้นไว้แต่ วพบว จอมพลแปลก
พิบูลสงคราม นี่เป็นข้อเท็จจริงเขาว่าอย่างนี้ ถ้าไม่มีอะไรแถลงออกมาเสีย ตกบมา
แล้วประชาชนจะมั่นใจว่า รัฐบาลนี้และโดยเฉพาะนายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์
ยังเคารพหลักการองค์พระมหากษัตริย์อยู่

จอมพลอากาศ พัน รัตนภาสกร ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : ไม่มีความจริงอย่างที่ว่า และไม่เคี้ยว ขอให้รับ และจะแก้พันไปถึงองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว บอกว่าไม่เคี้ยว ผมเป็นประธานในที่ประชุม ไม่มีเลย เพราะฉะนั้นขอความกรุณา เมื่อเป็นเช่นนั้นขอความกรุณาอย่าเอาสิ่งมาอ้างอย่างนั้น ไม่ดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะยืนยันก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าอย่ากล่าวอย่างนี้

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ไม่มีอะไรก็ให้มันรีบร้อยไปครับ

จอมพลอากาศ พัน รัตนภาสกร ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : ก็ท่านประธาน ฯ ไปปล่อย ไม่ได้เข้าเดินเลย

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เข้าประเด็นกับองค์พระมหากษัตริย์ กระผมขอทราบเรียน พล ฯ จอมพล ไม่กระเทือนท่านหรอก ขอทราบเรียนเกิดครับ กระผมพูดเพื่อองค์พระมหากษัตริย์ อยู่ จะถึงเวลาครับ ผมรู้ตัวดี ไม่เป็นไรหรอกครับ แต่ว่าจำเป็นต้องพูด เขาบอกอย่างนี้ครับ บอกว่า พล ฯ รัฐมนตรีมหาดไทย นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ โปรดเสนอให้มีการจับกุมองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และรัฐมนตรีบางคนและนักการเมืองบางคน ว่าอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ คุณพูดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นคุณว่าเขาทำอะไรมาได้ เพราะฉะนั้น กระทบกระเทือนท่าน

จอมพลอากาศ พัน รัตนภาสกร ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : โทษจะเป็นอย่างไร ขอให้เขยื้อนมาเลย มันจะได้รู้กัน อ้างกันอย่างนี้ไม่ไหว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าโมโห คอยดูก่อน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : พูดถึงองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่ากันใจเย็น ๆ ดีกว่า และก็เวลาของคุณหมดแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าท่านก็พอแล้วคุณ ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านก็พอแล้วคุณ เกินไปเยอะแล้ว ข้าพเจ้าปล่อยให้พูด พอเดี๋ยวก่อน

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : ผมขอให้ถอนคำนี้ เป็นถาวรหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ถ้าหากว่าจริง รู้จากใครขอให้แสดงหลักฐาน

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมมาพูดเกิดเหตุวุ่นจี้จี้ ผมเห็น

ทูลองค์พระมหากษัตริย์ แล้วทำไมมาหาว่า กระผมหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยวกับคุณ คุณกล่าวอย่างนั้นมันไม่สมควรเกินไปแล้ว หลักฐานก็ไม่มี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าถอนเสียดีกว่าอย่างนั้น

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เมื่อไม่มีอะไรก็บอกว่าไม่มี กระผมไม่ว่าอะไรหรอก จะให้เป็นประวัติศาสตร์รอยจารึก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ถอนเสีย

นายสามนต์ สายสว่าง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : รู้ว่าใครเป็นคนพูดและรู้แล้วไม่แจ้งความผิด รู้ว่าใครจะเมิดองค์พระมหากษัตริย์ ก็คือตัวผู้พูดเอง

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : พูดในสภาฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ห้ามแล้ว

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : คุณสามนต์ฯ ทกรอบมา ไม่สำคัญประชาชนไม่ได้แต่งตั้งขึ้นมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : : ขอให้ถอนเสีย มันไม่คงงาม พูดเช่นนั้น

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมถอนกรณีเกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้ามีคำสั่งมาขอให้คุณถอนเสีย

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมถอนถึงกรณีเกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์ และผมเทิดทูนองค์บัลลังก์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ขอให้ถอนเสีย จะถอนใหม่

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ถอนข้อโน้นข้อไหน ว่ามา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บอกว่าคุณเผ่า ๆ จะไปพูดว่าสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนะ พูดอย่างนั้นมันไม่ถูก

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมว่ามีข่าว แต่ว่าเมื่อมันเสียแล้วท่านแก้มา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ ขอให้ท่านถอนเสีย คำสั่งของประธานฯ ว่าเห็นสมควรขอให้ถอนเสีย ขอให้ถอนคำพูดนี้เสีย ข้าพเจ้าขอบอกว่าให้ถอนเสีย จะถอนหรือไม่ถอน ไม่ถอนข้าพเจ้าจะได้ปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้าพเจ้าเสียใจ ขอให้ถอนเสียเถิด ข้าพเจ้าไม่อยากจะทำอะไรให้มันรุนแรง

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมเทิดทูนวงศ์จักรี....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ถูกละ คุณเกิดทุน ถูกไม่มีใคร
เลี้ยง แต่พูดอย่างนั้นมันไม่ดี มันไม่ถูกต้อง เพราะเหตุว่าชาวอย่างนั้นมันไม่ดี ขอ
ให้ถอนเสีย

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ดอนให้ แต่ว่าผมเรียนไว้นั้นหนึ่งว่าชาว
อย่างนั้นมันจะไม่แต่งงาน ให้รัฐบาลรับแก้รับตัดทอนเสีย ถึงกับบอกมีการต่อรองกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ที่ท่านพูดเมื่อก่อน ขอให้ถอนเสีย

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมไม่อยากจะเห็นการนองเลือดใน
เมืองไทย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมบอกให้ถอนเสีย

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ก็ผมถอนแล้วยังไง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หยุต ๆ คุณจะถอนหรือไม่ถอน

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ก็ผมถอนแล้วเมื่อก่อน ท่านไม่ฟังเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถอนแล้วนะ

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ดอนซิ แต่ว่าผมจะเน้นบอกรัฐบาล
ไว้ว่าให้รีบปรับปรุงเสีย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ของท่านเกินเวลาไปเยอะแยะแล้ว
ท่านพอที่

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมยังมีเวลารับ แต่ว่าผมเอาแต่
นี้ แล้วก็ขอให้ที่ประชุมได้โปรดวินิจฉัยเอาเถาะว่า ความรู้สึกของประชาชนนี้
กระผมขอกราบเรียนต่อ ฯพณ ฯ ประธาน ฯ และ ฯพณ ฯ นายกรัฐมนตรี ว่า การ
ที่ผมแสดงออกมาในครั้งนี้ ผมก็คิดว่าผม ตัวกระผมคนเดียววันนี้จะมีอันเป็นไป ผม
คิดว่าไม่ใช่เป็นเรื่องสำคัญสำหรับตัวผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ พอแล้วคุณ

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ถูกแล้วครับ ต้องเรียนให้ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เข้าใจดีแล้ว

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : แต่ขอเรียนว่าที่ผมเอาทุกสิ่งทุกอย่าง
มาพูด ต้องการจะให้รัฐบาล ฯพณ ฯ ได้ปรับปรุงบ้านเมือง ได้ปรับปรุงการปกครอง
อย่าให้เกิดการอย่างนี้ขึ้นไปอีก ผมจะได้ฟังคำแถลงต่อไป ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ นั่ง พอแล้ว

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เอาละครับ พอดีพอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าอยากจะขอใคร่ขอเตือน ที่ประชุม
น้อย ขอให้ระลึกว่าที่ประชุมนี้ สถาบันอันมีเกียรติ เราทำอะไรต้องระมัดระวัง
น้อย การพูดจากัดในการกิริยาอะไรก็ดี การที่มาพูดเฉยๆ ประธานสภาฯ ไม่ได้
อนุญาต ถ้าเช่นนั้นประธานฯ ก็ไม่ควรมี ประธานฯ เองต้องพยายามฟังและรักษา
ตามข้อบังคับอยู่แล้ว ขอให้เชื่อ ถ้าเช่นนั้นก็ไม่ควรจะต้องข้าพเจ้ามาเป็น เพราะ
ฉะนั้นขอให้ระมัดระวัง ที่ลุกขึ้นมาพูดเฉยๆ เป็นการไม่คงตามท่าน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ผมขออนุญาตให้คุ้นเคยมาพูด

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ผมไม่ได้อภิปราย แต่ยังติดใจ
น้อย ท่านประธานบอกว่าในสถาบันนี้มีเกียรติไม่รักษา ก็รักษา จะขอชี้แจงท่าน
ไม่ให้ชี้แจงอย่างนี้แล้ว มันจะมีระเบียบอย่างไร ท่านไม่ฟังนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาละ ไม่ต้องชี้แจงอะไรอีก

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : นี่แหละคือระเบียบ ท่านไม่
รักษาระเบียบข้อบังคับ จึงเลอะเทอะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ถ้าหากว่าถ้าคุณทำอย่างนี้ ข้าพเจ้าจะเอา
ออกจากที่ประชุมเดี๋ยวนี้ เพราะเหตุว่าท่านไม่รักษาข้อบังคับ รมกวนเวลาของ
สภาด้วย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ยกมือ ก็ไม่เห็นว่าคุณ
รักษาข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าคุณไม่นิ่งอีก ผมจะให้คุณออกจากที่ประชุม
เดี๋ยวนี้ ฐานไม่ให้ความเรียบร้อย ผมจะอนุญาตให้คุณพูดเมื่อถึงคราว ต่อไป คุณ
เทียมฯ พุด

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : กระผมได้รับความกรุณาจากท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ ได้ขึ้นมาชี้แจงในปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ได้อภิปรายไปแล้วเมื่อตะกี้ ประเด็นที่กล่าวมานั้นเท่าที่ผมได้ฟังก็มีประเด็นเดียว
แต่ก่อนที่ผมจะอภิปรายนั้นใคร่ขอเรียนว่า สิ่งหนึ่งที่พวกเราทั้งหลาย โดยเฉพาะ
ตัวกระผมด้วย ก็ดูเหมือนจะเป็นเท่าที่ได้ฟังนั้น คือท่านผู้เสนอญัตติเบี่ยงอภิปราย
หรือโดยเฉพาะผู้ที่ได้อภิปรายเมื่อสัก นั้นด้วย ก็มีจิตใจตรงกันในอันจะเคารพ

สักการะองค์พระมหากษัตริย์ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ และหมิ่นประมาทมิได้ ตูหมิ่นมิได้นี้ตรงกัน แต่ว่าเท่าที่ท่านอภิปรายไปตอนต้น ๆ นั้นรู้สึกวาทะ ซึ่งผมควรจะแก้ในปัญหาข้อเท็จจริงที่ปฏิบัติการของพนักงานสอบสวนในเรื่องที่ว่า ควรจะจัดการกับหนังสือพิมพ์ไทเสรีประการใดหรือไม่ แต่รู้สึกเสียใจในฐานะที่ท่านก็เชิญพระมหากษัตริย์ แต่ท่านกลับลืมไป บางทีอาจจะเกิดโมโหพูดอะไรพลาดไปเมื่อตะกั้นแล้วซึ่งท่านได้ตอบแล้ว ผมใคร่ขอกราบเรียนว่า สำหรับการปฏิบัติงานตามกฎหมายอาญาในเรื่องที่จะจัดการกับบุคคลซึ่งกระทำผิดกฎหมายนั้น ก่อนอื่นนั้นในหลักกฎหมายทั่วไป สันนิษฐานว่า ขอให้สันนิษฐานว่าบุคคลทุกคนนั้นสุจริต เว้นไว้จะมีหลักฐานข้อเท็จจริงในการสอบสวนปรากฏจริง จะถือว่าเขากระทำผิดสำหรับปัญหาเรื่องหนังสือพิมพ์ไทเสรี ซึ่งท่านสมาชิกผู้ซึ่งเกียรติท่านเมื่อกัน และขอประทานโทษคุณหลวงอรรรถพรพิศาล ได้เอาตัวอย่างขึ้นมากล่าวจ้าว ๆ ทำให้ถึงไม่จัดการท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นปกครองชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวงมหาดไทยไม่จัดการเลยอย่างนี้ ขอให้โปรดเข้าใจว่าอย่างนี้ การปฏิบัติงานการตามกฎหมายนั้น จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติการตามผลของการสอบสวนเมื่อผลของการสอบสวนนั้น ตั้งแต่ชั้นเจ้าหน้าที่ผู้บังคับเขตมาจนถึงหัวหน้ากองคดีกรมตำรวจเสนอไปยังผู้บัญชาการตำรวจมีความเห็นว่าด้วยหลักฐานเหตุผล การตีความในกฎหมายนั้นยังไม่มีทางที่จะฟ้องผู้ต้องหาได้ โดยอันดัชัดเจน ว่าเป็นผู้กระทำผิดกฎหมาย เราก็ต้องเคารพความเห็น สำหรับหลักวิชานั้นเจ้าหน้าที่ต้องนับถือ เจ้าหน้าที่ทุกคนมีความเห็นของตัวในหลักวิชาการ ที่ระบากล่าวว่าตำรวจมีสองฝ่ายใช้ไม่ได้ ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรฟ้อง ตำรวจอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ควรฟ้อง อย่างนี้อธิบายกรมตำรวจควรเอาออก เป็นการพูดที่ไม่มีเหตุผลทำอย่างนั้นไม่ได้ ถ้าทำอย่างนั้นแล้วท่านก็ถือว่าลัทธิจ้าวว่างามตามเจ้าอย่างนั้นหรือ หรือนำหากว่าเจตน์จำนงค์ต้องการอย่างไรก็ให้เจ้าหน้าที่ผู้ยื่นเสนอมาเหมือนกันอย่างนั้นหรือ อย่างนี้เป็นภัยต่อประชาชน ไม่เป็นหลักประชาธิปไตย แต่กลับเป็นเผด็จการไม่ชอบด้วยหลักปฏิบัติการของราชการในระบอบประชาธิปไตย ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายนั้นมีการเคารพนับถือกันเป็นชั้น ๆ ท่านว่าสองฝ่ายสองฝ่าย เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเห็นว่าสองฝ่ายสองฝ่ายใช้ไม่ได้มันไม่ถูก อย่างลืมนั่นแม้ศาลของชาติ ตุลาการของชาติทุก ๆ ศาลยังมีความเห็นไม่เหมือนกัน ศาลชั้นต้นว่าอย่างนี้ ไปศาลอุทธรณ์ว่าอย่าง

นี้ ไปศาลฎีกาว่าอย่างนี้ ความเห็นมันเป็นความเห็นโดยอิสระของศาลที่จะปฏิบัติทาง
ได้โดยความกตัญญูตามหลักวิชาการ เพราะฉะนั้นที่ท่านว่าตำรวจไม่ปฏิบัติตามการ
คำสั่ง ไม่ปฏิบัติตามหลักวิชาการ ไม่ปฏิบัติตามในหน้าที่จะส่งเสริมให้หมิ่นพระ-
บรมเดชานุภาพหรือในหลวงนั้น เป็นความเห็นที่ไม่ถูกต้อง ที่นี้ในปัญหาที่ว่าท่าน
ว่ารัฐบาลนี้พยายามไม่รักษากฎหมาย โดยเฉพาะประเด็นหมิ่นพระมหากษัตริย์นี้ ตัว
อย่างหรือว่าคำชี้แจงโดยละเอียดที่ ขบวนการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ใน
ฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนของประเทศ คืออธิบดีกรมตำรวจ ก็ได้ชี้แจงแล้ว
ว่าเขาเสนอว่าไม่ควรฟ้อง แต่ท่านเองเห็นว่าควรฟ้อง ท่านจึงได้นำความเห็นเข้า
สู่อ.ก.พ. กระทรวง และบัดนี้ ได้ส่งสอบสวนอยู่เพื่อจะต้องการดำเนินคดีกับหนังสือ
พิมพ์ไทเสรี นี้ไม่ใช่ล้อเล่น ท่านควรจะชมเชยอธิบดีกรมตำรวจคนนี้ ในฐานะ
ที่เป็นหัวหน้าพนักงานตำรวจของชาติ และที่นี้ท่านอ้างว่าในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงาน
การพิมพ์ ทำไมไม่จัดการปิดโรงพิมพ์หรืออะไรเหล่านี้ ขอได้โปรดเข้าใจด้วยว่า
พนักงานการพิมพ์นั้น คือท่านที่ปรึกษาของกระทรวงมหาดไทย ได้คุณหลวง
อรุณโกวิทที่ ซึ่งมีอำนาจเต็มในการพิจารณาว่าโรงพิมพ์ใดปฏิบัติอย่างไร หนังสือ
พิมพ์ฉบับไหนปฏิบัติอย่างไร ฉบับไหนเป็นอย่างไร ผมได้ทราบว่าเจ้าหน้าที่พนักงาน
การพิมพ์ก็มีความเห็นว่ามันไม่ควรฟ้อง แต่อย่างไรก็ตาม ขบวนการ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยยังมีความเห็นว่าควรฟ้องเสนอ อ.ก.พ. กระทรวง และส่งสอบ
สวนอยู่เพื่อดำเนินคดี ท่านกรุณาอย่าใจอ่อนคอยฟังผลต่อไป

สำหรับคดี ๓ เรื่อง ที่ท่านได้กล่าวแล้วนั้น มีคดีถึงโรงศาลอยู่แล้ว คิด
ว่าจะได้ทราบผลในไม่ช้านี้จากผลการพิจารณาของศาล นี่เห็นว่าทางรัฐบาลไม่ได้เิน
นอนใจในการที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแต่ประการใดเลย ตรงกันข้ามกับพยายาม
ตั้งใจจะรักษากฎหมาย และโดยเฉพาะแล้วพยายามหนักหนาที่ไม่ต้องการให้ผู้ใดละเมิด
ไม่เคารพศักดิ์การในหลวง ไม่ต้องการให้ผู้ใดหมิ่นประมาทในหลวงเป็นอันขาด
สำหรับคำว่าเจ้า ๆ ในหนังสือพิมพ์นั้น กระผมเองขอกราบเรียนว่าในฐานะที่ ขอ
บระชนไทยไม่ใช่ทุกคนก็เป็นนักกฎหมายอยู่บ้าง เราจะถือว่าคำว่าเจ้าทั่วไต ๆ
แล้วผิดนั้นไม่ได้ เพราะคำว่าเจ้า ๆ ไม่รู้ว่าจะจะเป็นเจ้าอะไรจะเป็นเจ้าเขี้ยวอะไรก็ได้
และในนั้นนอกจากเจ้ากลุ่มหนึ่งไม่ระบุว่าเป็นเจ้าอะไร ขอได้โปรดดูในกฎหมายอาญา
นั้น ในกฎหมายอาญาใหม่ใช้คำว่าพระมหากษัตริย์ ผู้ใดจะละเมิดพระมหากษัตริย์

และรัชทายาท แม้แต่พระบรมวงศานุวงศ์ก็ไม่มีในกฎหมายฉบับใหม่ เพราะ
 ฉะนั้นมันก็ลำบาก การที่จะเอาเข้าให้เป็นผลทางคดีว่ามีมูลฟ้องนั้นลำบาก เหล่านี้
 ก็เป็นสิทธิของเจ้าหน้าที่ทุกคนที่จะหาทางใช้หลักวิชาการ โดยเฉพาะตามผลของ
 หลักวิชาการที่เล่าเรียนมา และผมขอกราบเรียนในที่ประชุมด้วยว่า โดยเฉพาะ
 ผมเป็นพิเศษที่ได้ทราบประวัติหัวหน้ากองคดีเป็นอย่างดี บุคคลผู้นี้เป็นผู้รัก
 วิชาการเหนือเงินและทองเงินมาก และไม่เชื่อข้อใดโปรดถามท่านอธิบดีกรมตำรวจ
 ว่า เวลาประชุมบางครั้งท่านอธิบดีกรมตำรวจ ก็ท่านรัฐมนตรีว่าการกระ-
 ทรวงมหาดไทยต้องการให้เป็นการอย่างนี้ ทบโตะบั้ง ๆ ตรงนั้นข้าม หัวหน้ากองคดี
 บอกว่าไม่ยอม หลักวิชาการอย่างนี้ นี่คือนิสัยของหัวหน้ากองคดีผู้นี้ เพราะฉะนั้น
 ผมถึงขอถามมากล่าวเพื่อสรุปว่าท่านผู้นี้ท่านก็มีความรักและเคารพในหลวง เหมือนกัน
 แต่ที่ท่านที่เสนอว่าไม่ควรฟ้องนั้นก็ด้วยหลักการในหลักวิชาตามทวิบทกฎหมาย และ
 บทความหนังสือพิมพ์ซึ่งไม่มีทางจะทำการได้โดยฉันทัดเจตนา ก็จึงขออย่าได้ไปด่า
 กรณียาให้ระแวงสงสัยในข้อนี้ สำหรับประเด็นซึ่งท่านสมาชิกกล่าวนั้นก็มีประเด็น
 สำคัญอยู่เพียงประเด็นเดียว ซึ่งประเด็นอื่นนั้นก็คิดว่าในเรื่องที่ว่ารัฐบาลนี้ ไม่รักษากฎ
 หมาย ไม่รักษากฎแห่งระเบียบข้อของประชาชนนั้น ถ้าจะเทียบมูลสถิติคดีที่
 ศาลที่เกิดขึ้น ผลของการปราบปรามแต่สลับกันรวบก็ดี ผลของการปกครองและลง
 โทษข้าราชการทั้งตำรวจและทั้งฝ่ายกระทรวงมหาดไทยก็ดี ซึ่งท่านได้กล่าวตัวเลข
 เมื่อคืนว่า ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ชั้นตรีนี่เขาออกเป็นจำนวนเกือบ ๆ พันคน ก็นา
 จะเคารพนัยถือได้ว่าท่านไม่ได้คำนึงสนใจในการที่จะกวาดล้างภัยกับปัญหาผู้ที่อยู่ได้บัง-
 คับปัญหา ถ้าใครไม่คิดถึงโทษออกไปเลย และผมได้ทราบอีกว่า นอกจากทางฝ่าย
 บ้านเมืองคือฝ่ายปกครอง ทางอำเภอ ทางจังหวัด ทางตำรวจแล้ว แม้แต่ท่าน
 ผู้ใหญ่บ้าน ถ้าหาว่าคนไหนไม่ดี ก็ออกเป็นจำนวนหลายร้อยคน ในปี พ.ศ. ๒๔๙๙
 สถิติอยู่ที่กรมมหาดไทย เพราะฉะนั้นก็ทุก ๆ อย่างนี้ก็แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลนี้ ไม่
 ให้นิ่งนอนใจหรือไม่ได้ละเอียดที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อความสงบสุข
 ของบ้านเมืองและประชาชนแต่ประการใดเลย ถ้าวันที่ท่านกล่าวหลายท่านอ้างว่า
 เขาถือว่า เขาอ้างว่า ทราบว่า เหล่านี้เป็นคำกล่าวที่เลื่อนลอย ถ้าท่านรู้ว่าใคร
 ปฏิบัติผิดอย่างไร ที่ไหน ถ้าหากจะให้เป็นประโยชน์กับประเทศเกินแล้ว ก็
 คิดว่าถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านใดได้ทราบแหล่งที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมนี้ ที่ไหน
 อย่างไร รวมกันมาแจ้งความเรียนท่านอธิบดีกรมตำรวจให้จัดการกับบุคคลผู้นั้นได้

ผมเห็นว่าอย่างนี้จะแปลต่างจากที่มากยิ่งขึ้น ไม่ใช่ว่ามากแล้วเปลี่ยนเลย ๆ แล้วไม่มีผลอะไรเลย อย่างที่เมื่อกันเป็นกัน แต่เมื่อกันผมไม่อยากจะกล่าวต่อไป เพราะว่ามันไม่ดี ถ้าทำอย่างนี้จะได้ผลดีกับประเทศชาติเป็นอย่างมาก สำหรับในเรื่องประชุมพรรคเสรี ๆ อะไรต่าง ๆ ที่ท่านได้กล่าวนั้น เมื่อกัน ขบวนการ จอมพล พัน ๆ ก็ได้กล่าวแล้วว่าไม่มีผลความจริงแต่ประการใด ถ้าหากว่ามี ข้าพเจ้าคนหนึ่งที่ไม่สามารถจะตายได้ แต่ไม่มีจริง ๆ เพราะฉะนั้นในโอกาสต่อไป ถ้าท่านได้กล่าวอย่างนี้ ได้โปรดกรุณาในฐานะที่ท่านเป็นผู้มีเคารพสักการะในหลวงอย่างมาก เพราะฉะนั้นพูดอะไรขอให้กรุณาอย่าให้กลับเป็นศอกกลับแทนที่จะเคารพสักการะกลับเป็นผู้ที่มาดูหมิ่นในหลวงเองจะเป็นการไม่สมควร กระผมขอกราบเรียนไว้เท่านี้

นายเลิศ สัมพันธรักษ์ (ชัยภูมิ) : กระผมขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งซึ่งได้มาเจอนักกฎหมายแท้พอที ผมก็เป็นนักกฎหมายเหมือนกัน คือว่าเท่าที่ผมฟัง ๆ มานี้ ผมไม่รู้ข้อเท็จจริงอะไรทั้งสิ้นกับเขามาแต่ก่อน เพิ่งรู้แหละ แต่นิสัยของนักกฎหมายแล้วยิ่งเมื่อยบนบัลลังก์ไม่ต้องไปเห็นข้อเท็จจริงก็วินิจฉัยดูว่าใครควรจะถูกรื้อใครควรจะผิด ยกตัวอย่างให้ฟังง่าย ๆ มันเป็นอย่างนี้ มันมีคดีตัวอย่างอยู่ว่า นายสุนันท์ ๆ กล่าวหาหมิ่นประมาทจอมพลที่กลางสนามไฮด์ปาร์กลงมาก็ดูจับเฉพาะ ไม่ทราบว่าจะจอมพลไปแจ้งความตั้งแต่เมื่อไป นั้นทำโดยทันที แต่ข้อเท็จจริงที่พูดกันมานี้ หนังสือพิมพ์ไทยเสรีลงถึงหลายฉบับ ทางรัฐมนตรีอ้างว่ากำลังรอความเห็นของตำรวจว่ายังขัดกันอยู่ แต่ว่าลืมคิดไปว่าพระราชบัญญัติการพิมพ์อยู่ในมือท่าน ท่านใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ได้ทันที สั่งปิด สั่งตรวจข่าวอะไรอย่างนี้ ทำได้ แล้วทำไมจึงได้ปล่อยปละละเลยลงถึงหลายฉบับ และจนบัดนี้ก็ยังไม่ได้ฟ้องร้องกัน นี่ถึงแม้ว่าท่านจะไม่เจตนา แต่การกระทำนั้นเป็นเครื่องสื่อเจตนา ทั้งนี้ขอให้ท่านผู้รู้ทั้งหลายได้โปรดพิจารณาตุเถอะ กระผมจะไม่ปรักปรำใครหรอก แต่ว่าความจริงมันเป็นอย่างนี้ แล้วจนบัดนี้เรามีการฟ้องร้องหรือยัง ก็ยังไม่มี มัวแต่ชักกันไปชักกันมา กว้างเห็นเจ้าหน้าที่เป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ซึ่งมันนอกเรื่อง นอกเรื่องนอกราวกันไปแล้ว ก็อีกเรื่องหนึ่งเรื่องซึ่งขั้วปลายอะไรกันนี้ เอาละ ผมไม่พูดถึงเรื่องนี้ แต่ปัญหาว่าเครื่องกันซึ่งขั้วปลายนี้ทำไมจึงไม่มีเครื่องหมาย เป็นเครื่องบีบเตือนอย่างนั้นหรือ เอาสำหรับชนของเกื่อนให้เขาลำเลียงกันอย่างนั้นหรือ มีกฎหมายอะไรกันอย่างนี้เหมือนกัน ปล่อยปละละเลยกันอย่างนี้ ไม่รักษากฎหมายแล้วก็สำหรับเรื่องที่ถูกกล่าว

หากันว่าผิดกฎหมายต่าง ๆ นา ๆ นั้น กระผมจะอ้างด้วยเอกสารทีเดียว ไม่เอาละต่าง
 ลือของผม เป็นนักกฎหมายแล้วก็จะคุยอวดสักหน่อย ด้วยอย่างพระราชบัญญัติเลือกตั้ง
 ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ไปช่วยเหลือในการเลือกตั้ง จนบัดนี้ก็
 ยังไม่มีการสั่งพัก แต่ทำผู้น้อยเพียงแต่สงสัยหรือมัวหมองมลทินอะไรเล็กน้อย ท่าน
 ก็สั่งพักกัน ที่นี้ท่านละเลยปฏิบัติกฎหมายลุ่ม ๆ ดอน ๆ อย่างนี้ จึงว่าไม่สามารถ
 รักษากฎหมายไว้ได้ เอาชั้ ๆ และอีกเรื่องหนึ่งนายอำเภออุบล ใช้ตำแหน่ง
 หน้าที่ช่วยเหลือการเลือกตั้งจนเป็นข่าวครึกโครม ถึงกับผู้ว่าราชการจังหวัดต้องทำ
 ใบลาออกอ้างว่าไม่สามารถจะควบคุมไว้ได้อย่างนี้มีการลงโทษอะไร กลับได้ความ
 ชอบไปอีก เรื่องของรัฐบาลนี้ทั้งนั้น พระราชบัญญัติเครื่องขยายเสียงเขามีอยู่
 แล้วบอกว่าให้ขออนุญาตได้ เมื่อใครอยากไปพูดก็ขออนุญาตได้ แต่ผู้จะขออนุญาต
 พูดอยู่ที่สาธารณะ กฎหมายก็ยกเว้นให้อนุญาตแล้ว นี่ก็ไม่อนุญาต นี่ท่านใช้
 กฎหมายอย่างไร นี่แหละถึงเรียกว่าไม่สามารถจะรักษากฎหมายไว้ได้ ปลอมให้บ้าน
 เมืองยุ่งเหยิง ยุ่งเหยิงอย่างไร เขาก็ว่ากันไปต่าง ๆ นานาว่าเป็นรัฐบาลอย่างนั้นอย่าง
 นี้ โหะโหะ เพราะว่ารัฐบาลเองทำให้มันยุ่งกันไปจนกระทั่งตามปามมาถึงเรื่องหมิ่น
 พระบรมเดชานุภาพ ผมไม่อยากจะพูดหรอก แต่ว่าเป็นเรื่องที่ร้ายแรงเกินไป
 ผมตั้งใจจะให้รัฐบาลรู้ว่าไม่สามารถปฏิบัติกฎหมายอะไรได้เท่านี้เอง ส่วนกฎหมาย
 อาณานิคม เมื่อคราวผมไปดูการเลือกตั้งที่จังหวัดสมุทรสาคร ทางใต้เมืองลงไป
 ก็มีแต่ป้อนการพนัน ในตลาดก็มีป้อนการพนัน ทางเหนือก็มีแต่ช่องหญิงนคร
 โสเพณิ ไม่เห็นมีเจ้าหน้าที่ไปทำไม มีแต่ไปควบคุมตั้งช่อง ไปเมื่อไรก็พบ
 ทางใต้ก็โสเภณี นี่ท่านว่ารักษากฎหมายกันอย่างไร ที่นี้พระราชบัญญัติสุรา
 เป็นอำนาจผมจนตลอดเล่ม ตั้งกระทั่งก็แล้วก็ไม่ตอบ เดี๋ยวมีหน้าที่ต้องพูดเรื่อง
 นี้ * พระราชบัญญัติสุราที่อำนาจรักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอำนาจของ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คติบดีกรมสรรพสามิตมีหน้าที่ออกไปอนุญาต
 อย่างนี้เป็นอย่างนี้ แต่ท่านเอากฎหมายอะไรไปให้กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาต
 ให้เขาต้มกลั่นกัน และก็ขายสุราก็ ท่านทำตั้งนี้ปรากฏว่าการจำหน่ายสุราของ
 กระทรวงการคลังเสียหายมากมาย ไปดูจากรายงานของกรมการ ที่ตรวจแล้ว
 ผมไปค้นมาแล้วเป็นดังนี้ คืออย่างนี้ เกิดการเสียหาย เพราะว่ากระทรวง

อุตสาหกรรมมีเจ้าหน้าที่แต่เฉพาะในกระทรวง ต่างจังหวัดไม่มี ผลที่สุดมันก็ไม่มีผลดีในทางดำเนินการ แล้วถ้าสุราการจำหน่ายก็ผู้ทำการค้าเขาก็เบียดเบียน เขาก็ต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่ถึง ๒ กระทรวง พอเราทำปฏิบัตินกฎหมายกัน อย่างนี้ไม่มีกฎหมายก็ทำกันอยู่กันไป เพื่อหวังอะไรก็ไม่ทราบ และเกี่ยวกันกระทำกันอยู่ กระทรวงอุตสาหกรรมก็เลยถือโอกาสแสวงหากำไรบำรุงรัฐให้มาก ๆ ผลที่สุดความมันก็แพงก็เลยตกต่ำสุราเดือนก็มากขึ้น รายได้ของรัฐบาลตกต่ำอย่างนั้น ไปดูข้อสังเกตของคณะกรรมการพิจารณาพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. ๒๔๕๒ แจ้งอยู่ซักจนแล้วว่า มันเสียหายไปปีละกี่ล้านรวมเป็นกักร้อยล้าน อันนี้เอกสารกระทรวงอุตสาหกรรมมี ไม่ใช่เจ้าหน้าที่สุราไม่มีหน้าที่ ท่านทำกันไป ได้โดยอำนาจมติของรัฐมนตรีกัน ผลที่สุดเป็นอย่างไรรื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่เพียงพอเอง ที่จังหวัดมหาสารคามผมขอยกตัวอย่างให้ท่าน เรื่องจริง เฉพาะจังหวัดเดียว หลัยจังหวัดเหลือเกิน แกล้งทำเป็นโง่โง่เอาคนไม่มีหลักทรัพย์มาเป็นคู่สัญญากับรัฐบาลอนุญาตให้ต้มกลั่นสุรา เสร็จแล้วเป็นอย่างไร บัดนี้หายตัวไปแล้วจะเรียกเงินค่าเบะเจี๊ยะตามสัญญาไม่ได้ มีอย่างนี้ต่งหลายแห่ง นี่กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นอย่างนี้ นี่เป็นแผนกรรมที่จะโกงหรือจะกินเมืองอะไรก็ไม่ทราบ ถึงทำกันอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าอย่างนี้ นี่หลักฐานแล้วก็ดูตามเอกสารอย่างนั้น ที่นี้เรื่องการรักษากฎหมายตามกฎหมายอื่นอีก เอ๊ย กฎหมายคลังก็ยังมียีก เมื่อกันพูดกันถึงเรื่องฝิ่น ข้าพเจ้าก็เกิดมีหลักฐานเรื่องฝิ่นขึ้นมาพอดี ฝิ่น ๒๐ ตัน นี่มันแสดงทุกคนเป็นอย่างนี้ รัฐบาลก่อนก็จริง แต่ว่าตัวคนเก่ายังอยู่ตำแหน่งเก่าอยู่ก็มี เพราะฉะนั้นไหน ๆ จะว่ารัฐบาลนั้นก็ขอพอกให้สอาดยิ่งกว่าเฟี้ยบสักหน่อยเถิด คืออย่างนี้ก่อนที่เราจะมีการค้าฝิ่นเดือน ๒๐ ตันนั้นเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๔๘ ในขณะที่ท่านรัฐมนตรีนี้เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง อยู่ส่าห์ไปแก้ไขระเบียบขึ้นบรรจบลูกฝิ่นดิบจากกรัมละ ๕๔ สตางค์ เป็นหนึ่งบาท สิบสตางค์ เปลี่ยนได้ไม่กี่วัน วันที่ ๔ กรกฎาคม ปีเดียวกันก็มีการจับฝิ่นเกินจำนวนถึง ๒๐ ตัน แล้วมีรถยนต์ไฟมาส่งกันตามลำดับ เสร็จแล้วก็จ่ายกันทันทีรวดเดียว ทำคำสั่งอย่างนั้นแล้วเมื่อจับเสร็จแล้ว คำสั่งฉบับนี้ยังไม่เคยมีคำสั่งให้พิมพ์สำเนาไปต่างจังหวัดเลย ไม่มีสักจังหวัดเดียว อยู่ที่หัวหน้ากองคลังฉบับเดียว สั่งมอบิบ ๆ นี่ ข้าพเจ้าก็ไม่ถามน้ำละ เขาทำกันอย่างนี้ เสร็จแล้วคำสั่ง

นั้นยังอยู่ในลินชักอยู่ในที่ทำงานเลย เกิดจับผิด พอได้ฝันมาแล้วก็มีคำสั่งยกเลิก
อันนี้ ปรากฏว่ารายอื่น ๆ พอทราบเรื่องกันไปเอาเงินเดือนมาจริง ๆ กันเยอะแยะ
หงายหลังไปเลย เพราะเขายกเลิกคำสั่งไปแล้ว ตกลงคำสั่งที่ท่านทำอย่างนั้นะ
มีรายเดียวที่ได้รางวัลบาทสี่สิบสองทางค์ นี่เป็นเงิน ๒๗ ล้าน ที่ว่าเอาไปทิ้งทะเลจนปลา
ทเมากันทั่วอ่าวไทยนี้ นี่แผนการอย่างนี้เรียกว่าท่านไม่รักษากฎหมาย
ไว้ให้เรียบร้อย ทำคล้าย ๆ กับว่าข้าพเจ้าไม่รู้ว่าอะไรจะเป็นอย่างไร ปล้นแผ่นดินหรือ
ปล้นประเทศนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ เล่นเอาคล้ายกับเสียจนถึงกับเกิดมีการ
เปลี่ยนตำแหน่งกันวุ่นวายไปหมด นี่ขอเรียนอย่างนี้ คือข้าพเจ้าไม่มีสาเหตุโกรธ
เคืองอะไรทั้งสองฝ่ายหรอก แต่ว่าเขาเกณฑ์หน้าที่ให้มาพูดกับพูด เอาเพื่อประโยชน์
ของปวงชนข้าพเจ้าจะทำหน้าที่นี้ ไม่มีใครจ้างผมหรอก ไม่มีใครเขากล้าจ้างราษฎร
เกณฑ์มา ที่นี้ว่าถึงเหตุที่ทำอย่างนี้ พระราชบัญญัติสุราชพระราชบัญญัติอะไรที่ท่าน
นี้ ผลที่สุดเป็นอย่างไร รายได้ของรัฐบาลในเรื่องแม่โขงตกต่ำลงไป การทำอย่างนี้ผล
ที่สุดร่วงทองก็หมดมาเสียแล้ว แล้วใครเป็นเจ้าของร่วงทอง ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็
คงทราบกันเอง ที่นี้ว่าถึงการทำเนิงานที่ผิดกฎหมายอื่น ๆ ยังมีอีก นี่ยังมีของ
กระทรวงคลังไปค้าประกันบริษัทเอกชนเอาไว้เสร็จแล้ว นี่เรื่องของบริษัทส่งเสริม
เศรษฐกิจ เสร็จแล้วบริษัทนี้ก็เกิดทำหนี้สินขึ้นมากมาย ไปซื้อโรงงานทอดกระเทียม
ที่ใช้มาแล้วตั้ง ๕๐ ปี เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท จ่ายเงินไประหว่างที่เครื่องจักร
เดินทางมาอีก ๕๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่รู้เอากฎหมายอะไร ท่านไม่รักษากฎหมาย
กันเลย แล้วก็เอาเงินทุนไปแสวงประโยชน์ ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท วัชที่สุด ข้าพเจ้า
จะขอเรียนให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายทราบในที่นี้ ว่าผิดกฎหมายประมวลแพ่งพาณิชย์
มาตรา ๑๑๑๑ นั้น คือบริษัทเอาเงินนี้ไปให้บริษัทอื่นยืมกันไป ทั้ง ๆ ที่บริษัท
ยืมอื่นจากกันนี้แหละ แหม ผู้ถือหุ้นมีใคร ชี้แจงจ้องัน ก็บอกว่าหมิ่นพระมาหือ
มีแต่ผู้มีอิทธิพลผู้ยิ่งใหญ่ในที่นี้ ไม่มีใครลงทุนเลยแม้แต่สตางค์แดงเดียว
กฎหมายแพ่งเขาให้ลงทุน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เรียกทุนไม่มีเลย แล้วก็ทำหนี้สินกัน
ผลที่สุดปรากฏว่าเวลานี้หุ้นต่าง ๆ ต่างอยู่ล้นกว่าบาท ไม่มีเหลือสักสตางค์แดง
เดียว ผลที่สุดเป็นอย่างไร บริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจต้องเป็นหนี้ ๑,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
จากที่ค้าประกันไว้ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ อะไรที่ว่ามันโกหกทั้งนั้น จอไทย ไม่จริงทั้งสิ้น
คือมันเป็นอย่างนี้ ท่านไม่รักษากฎหมายการคลัง ท่านไม่ได้รักษาระเบียบ

แบบแผนต่าง ๆ มันจึงเป็นการยุ่งเหยิง ให้ถ้าประกันบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจ ฯ
เอาไปแจกหุ้นเป็นบริษัทน้ำกาลชลบุรี น้ำกาลสุพรรณ ฯ บริษัทหินอ่อน ฯ บริษัท
อะไรเหอะแยะไปหมด จนกระทั่งซื้อเครื่องวิทยุแจกคนหนึ่งสองเครื่องก็มี นี่
เรื่องไม่รักษากฎหมาย เกี่ยวพวกเศรษฐกิจเขาจะอ่านตัวเลขแล้ว....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พุทกับประธาน ฯ อย่าพูดยกกับคนอื่น อย่า
อ่านเลย

นายเลิศ สัมพันธรักษ์ (ชัยภูมิ) : ผมไม่อ่าน เขามาชวนให้
ผมอ่าน ผมไม่อ่าน นี่เป็นอย่างนี้ แล้วที่นั่นเขาอีก ที่นี้เรื่องการผิดกฎหมาย
อย่างอื่น สำหรับการผิดพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนนี้ นี่ผมว่าเป็น
พระราชบัญญัติไปเลย นี่ก็เหมือนกัน ตามธรรมดาข้าราชการทำผิดอะไร ก็มี
หลักฐาน เราก็สั่งพักกัน นี่คือกเตอร์ พร ฯ เป็นกันมาตั้งรัฐบาลโน้น จนรัฐบาล
นี้ และจะมีที่รัฐบาลก็ยังไม่รู้ว่าเมื่อไรฟ้องได้ หรือฟ้องไม่ได้ บ้างนั้นก็ยังไม่
สั่งพักกัน ปลัดกระทรวงมหาดไทยก็ฟ้องกันขึ้นโรงขึ้นศาลจนบ้านนี้ ก็ไม่จัดการ
สั่งพัก ได้ข่าวว่าจะต่ออายุราชการบ้าง อะไรบ้าง เรื่องเหล่านี้ เห็นไม่เบื่อไม่เมา
ทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในประเทศทั้งที่ข้อ ๑ ว่า เพราะอะไร เพราะ
ว่าข้าราชการทำผิดต่อกฎหมายแล้ว ประชาชนไม่เคยเห็นข้าราชการผู้นั้นได้รับผิด
เลย เรื่องนี้เป็นเหตุให้ทำความกดดันให้แก่คนที่อยู่อย่างสงบบางคนต้องกระโดดมา
เล่นการเมือง ข้าราชการที่เห็นความจริง ข้าราชการที่เป็นทนายความ คำขายอยู่เฉยๆ
ไม่อยากจะยุ่งอะไร ไม่อยากสมัครอะไรกับใคร แต่ว่าผลที่สุดเห็นผู้ว่าราชการ
จังหวัดชัยภูมิกดขี่ข่มเหงราษฎร รวมทั้งสรรพากรจังหวัดสระบุรีด้วย ข้าราชการ
ต้องประพฤติตนเป็นคนกล้าทุกสิ่งทุกอย่าง ผลที่สุด ข้าราชการกระโดดลงไปสนาม
ไฮต์ปาร์คจังหวัดชัยภูมิเขา คติเตียนการทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ คติเตียน
การทำงานของสรรพากรจังหวัดคติเตียนการทำงานของตำรวจ คติเตียนการบริหารเรื่อง
คำห่ม สหกรณ์หมู่อะไร ผลที่สุดถูกสอบสวนกันจริงๆพบๆ นายกรัฐมนตรีสั่งสอบสวน
สอบสวนจริงเหมือนกันถึง ๘ ชุด ราชสุทท้ายที่ท่านสุวิชากร ฯ ไปสอบ ขอโทษครับ
จำเป็น เพราะฉะนั้นไม่ว่าใคร เพราะอยู่วงนอก ไปสอบครั้งสุดท้ายกลับไม่มีเรื่อง
ก็ไปสอบเอาคนที่ไม่รู้เรื่อง แล้วมาบันทึกเสนอท่านนายก ฯ ประชาชนถึงได้ผล
กันให้ผมมาเล่นการเมือง ผมมาด้วยความผลักดันของประชาชน เพราะฉะนั้น
ได้พูดยังไงผมพอใจแล้ว ที่ว่าเป็นอย่างนี้ เพราะรัฐบาลไม่รักษากฎหมายไว้ให้

เที่ยงธรรม ใช้กฎหมายลุ่ม ๆ ดอน ๆ เลอะเทอะให้เกิดความยุ่งเหยิงต่าง ๆ ความจริง
จอมพลผดุงพรม คุณเผ่า ๆ นี้ ภรรยาก็เป็นนักเร้นรู้นเดียวกับผม แต่คุณ
เผ่า ๆ ไม่รู้จักผมเท่านั้นแหละ ผมอยู่ราชบุรี ไม่ใช่อู่ชัยภูมิหรือที่ ป่าผืน ๆ
เป็นผู้บัญชาการทหารบกที่นั่น ผมเป็นนักกีฬาวิ่ง นั้น พ.ศ. ๒๔๗๐ เป็น
อย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมไม่มีเรื่องอะไรมาโครธมาเคื่อง แต่ผมอยากกระเรียนให้ทราบ
ว่าผู้มีอำนาจทั้งหลายจะเป็นรัฐบาลก็เป็นไปเถอะ แต่ขอให้เป็นไปโดยชอบด้วย
กฎหมาย เราได้อยู่ที่กินที่ เอาเงินของชาติมากินมาใช้กันสบายจนบ้านเป็นวัง ยิ่ง
กว่าวังเจ้าสมัยโน้นก็มากมายแล้ว จนไม่รู้จะพรรณาดังไหน ขอให้เสียความสุขกันนี้
ไปให้แก่ประชาชน ไม่ต้องมากเพียงแต่ให้เขาได้รับความเสมอภาคเสรีภาพ เท่าที่
กฎหมายให้เขาเท่านั้นพอแล้ว อย่าเขียนกฎหมายไปอย่างหนึ่ง แล้วไปทำอีกอย่าง
หนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาของท่านหมดแล้ว ขอให้รีบรัก

นายเลิส สัมพันธ์รักษ์ (ชัยภูมิ) : ขอบคุณ พูดได้เท่านั้นก็พอใจแล้ว

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

กระผมก็อยากจะให้ ส.ส. สมศักดิ์ ๆ แห่งราชบุรีพูด เพราะว่าได้เตรียมไว้แล้ว แต่
เกรงว่าท่านน้องชายคนนี้จะเลื้อยรื้อนเกินไป ผมก็อยากจะสรุปในประเด็นข้อที่ ๑
เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะกราบเรียน ท่านประธาน ๆ ว่า สิ่งที่ฝ่ายค้านได้ตั้ง
ประเด็นมาอภิปรายในข้อ ๑ กล่าว ร้ายถึง เรื่องของ กระผมอัน เกี่ยวข้อง กับองค์พระ
ประมุข พระมหากษัตริย์นั้น กระผมคิดว่าเป็นเรื่องการสร้างสถานการณ์ มีข่าว
อย่างโน้นอย่างนี้ ซึ่งความจริงแล้วถ้าเมื่อทราบก็ควรจะนำความขึ้นไปร้องเรียน
ต่อเจ้าพนักงาน แต่เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ในชั้นเชิงของการเมืองซึ่งอาจจะหักล้าง
หักโค่นรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวกระผม กระผมก็เห็นว่าเป็นเรื่องของในสภา ฯ
และก็อยากที่จะให้เรื่องนี้สงบเรียบไป เรื่องการกล่าวหาเกี่ยวกับองค์พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวนั้น รัฐบาลได้ทราบมากมาย เช่นเดียวกัน กระผมได้บันทึกเรื่องนี้
ไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีและตำรวจให้สืบสวนก็หลายเรื่อง แต่เรื่องเหล่านี้แม้กระ
จะทำผิดยังไม่ผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา และเข้าอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะทำการ
จับกุมได้ แล้วทางกรมตำรวจและกระทรวงมหาดไทยก็จะตั้งเจ้าสืบสวนติดตาม
ต่อไป

ส่วนในเรื่องหนังสือพิมพ์ไทเสรีว่ากระผมเป็นเจ้าของกิจการพิมพ์นั้น
ขอยืนยันว่าไม่ได้เป็นเจ้าของกิจการพิมพ์นั้นคือ หลวงอรรถโกวิทวาทิ ที่ปรึกษา
กระทรวงมหาดไทยและรองอธิบดีกรมอัยการ เป็นเจ้าของกิจการพิมพ์ รัฐมนตรี
กระทรวงมหาดไทย คือ ข. พณฯ จอมพล ป. ได้ตั้งเมื่อรัฐบาลก่อน และยังเป็น
เจ้าของกิจการพิมพ์ ๆ นี้ได้เผื่อจะมีกระทรวงหนังสือพิมพ์ไทเสรีอยู่เหมือนกัน และ
ได้มีการเตือนไปยังหนังสือพิมพ์ไทเสรีหลายครั้งหลายครา เพราะฉะนั้นหนังสือ
พิมพ์ไทเสรีนี้จึงได้หยุดไป เพราะฉะนั้นการปกครองของกระทรวงมหาดไทยนั้นก็
จำเป็นที่จะต้องรักษาระเบียบของแบบแผน กระผมได้เคยเสนอต่อที่ประชุมนี้แล้วว่า
พระราชบัญญัติการพิมพ์นั้นคุ้มครองหนังสือพิมพ์ ถ้าไม่มีพระราชบัญญัติการพิมพ์
แล้วเจ้าพนักงานก็เอากฎหมายลักษณะอาญานั้นมาจับกุมคุมขังนักหนังสือพิมพ์อยู่
ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเมื่อหนังสือพิมพ์กระทำความผิดอย่างใดแล้ว เจ้าพนักงาน
จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ก่อน เป็นหลักสำคัญ ต้องวินิจฉัยและ
จัดการกำหนดโทษก่อนว่ากล่าว ส่วนการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์นั้นกระทำได้
นอกจากเป็นการภาวะฉุกเฉิน และกระทรวงมหาดไทยนี้เคารพต่อมติของประชาชน
ว่ายังไม่สมควรจะมีการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยและ
รัฐบาลนี้ก็จึงได้ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ตลอดมา

เรื่องบริษัทซีซีชลายนันท์ ขอกราบเรียนให้ท่านประธาน ฯ ทราบว่า
บริษัทซีซีชลายนันท์เป็นบริษัทซึ่งจดทะเบียนเป็นหลักฐานและอยู่ในองค์การบินสากล
และบริษัทซีซีชลายนันท์อยู่ที่ไทเป และมีสายการบินผ่านประเทศไทย และได้ขอ
อนุญาตต่อกระทรวงคมนาคมในฐานะเป็นผู้รักษาพระราชบัญญัติเดินอากาศ บริษัท
ซีซีชลายนันท์มีสิทธิที่จะลงที่สนามบินดอนเมืองของประเทศไทยตามข้อตกลง และ
บริษัทซีซีชลายนันท์บางครั้งก็ลงสนามบินดอนเมืองในเรื่องการขนถ่ายผู้โดยสารไป
ทหารและตำรวจ และบางครั้งก็ลงที่สนามบินดอนเมืองซึ่งเป็นสนามบินพลเรือน
บริษัทซีซีชลายนันท์ปฏิบัติตามกฎหมายการบินสากลในเมื่อมีบุคคลพลเรือนอะไร
แล้วบริษัทซีซีชลายนันท์จะต้องลงที่สนามบินพลเรือน ก็จึงทำให้เกิดข้อขัดข้อง
หนังสือพิมพ์ได้ลงเรื่องนี้ ทางกรมตำรวจและกรมศุลกากรได้จัดการเปิดตรวจหีบห่อ
อะไรต่าง ๆ เหล่านี้โดยความเรียบร้อยแล้ว และที่ได้เชิญหนังสือพิมพ์ไปทุกแห่ง
จะให้เห็นข้อเท็จจริงว่า สิ่งของที่กรมตำรวจได้จับมานั้นมีอะไรบ้าง และเรื่องนั้น

ในระหว่างที่ยังไม่เสียภาษีศุลกากร รองเหล่านี้ก็ต้องอยู่ในการรักษาของเจ้าหน้าที่
ศุลกากรตลอดมา และการเสียภาษีนี้ ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว ทางกรมตำรวจก็ได้รับ
อาวश्यकุโษปกรณ์ รวมทั้งเสื้อผ้าต่าง ๆ เหล่านี้ มาเข้าคลัง กรมตำรวจถูก ต้อง ตาม
ระเบียบแบบแผนของศุลกากร ทำให้เป็นการตั้งชาวต่างชาติสร้างสถานการณ์ ส่วน
ในเรื่องต็อกเตอร์ พร ๆ นั้น ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธาน ฯ ที่เคารพว่า
ทางกระทรวงมหาดไทยได้ปฏิบัติไปตามกฎหมายโดยเรียบร้อย และในความจริงแล้ว
ทางพนักงานสอบสวนได้มีความเห็นว่า ต็อกเตอร์ พร ๆ นั้นยังไม่มีผิดในชั้นต้น
เพราะเหตุว่าการกระทำทั้งหลายนั้น ได้เคยเสนอ เรื่องนี้ ให้ขอ อนุมัติ รัฐมนตรี
กระทรวงมหาดไทยไปครั้งหนึ่งแล้ว รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยคนนั้นคือ พลโท
บัญญัติ เทพหัสดิน แต่ในการสั่งซื้อของในตอนหลังนี้ต็อกเตอร์ พร ๆ ถือว่า
ในกรณีเดียวกันซึ่งได้เคยให้ขออนุมัติต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว ก็
จึงไม่จำเป็นต้องอนุมัติอีก ทั้งนี้เพราะ ต็อกเตอร์ พร ๆ นั้นบกพร่องไปด้วยระเบียบ
การ เรื่องนี้ทางกรมตำรวจและกรมอัยการได้วินิจฉัยเห็นว่า เมื่อผิดระเบียบการ
และผิดต่อกฎหมาย ต็อกเตอร์ พร ๆ ก็ต้องมีความผิด เพราะฉะนั้นกรมอัยการ
และกรมตำรวจจึงส่งสำนวนฟ้องศาล ในขณะนี้ได้ทำการฟ้องร้องแล้ว ส่วนใน
อำนาจในการพิจารณา นั้นเป็นอำนาจของเจ้ากระทรวง เจ้ากระทรวงทราบดีว่า
ต็อกเตอร์ พร ๆ นั้นไม่มีเจตนาที่จะทำความผิด แต่ทว่าเมื่อผิดระเบียบก็จำเป็นที่จะ
ต้องถูกดำเนินการฟ้องร้อง ข้าพเจ้าไม่ขอกล่าวในเรื่องนี้มาก เพราะเหตุที่จะเป็น
การกล่าวถึงอำนาจของศาล เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธาน ฯ และที่ประชุมได้โปรด
ดู พังการวินิจฉัยของศาลต่อไป ส่วนในเรื่องพระราชบัญญัติสุราเราก็มอบไปให้
กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้อนุญาตให้มีคนผลิตสุรานั้น ขอเรียนชี้แจงว่า เรื่อง
นี้ได้มีการตกลงระหว่าง กระทรวง การคลัง และกระทรวงอุตสาหกรรมว่า เมื่อ
กระทรวงอุตสาหกรรมจะให้ใครผลิตสุราแล้ว ก็ต้องได้รับอนุญาตจากกรมสรรพสามิต
เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าระเบียบ การที่รัฐบาลได้ กระทำไปนั้น ไม่เป็นการละเมิดต่อ
กฎหมายใด เพราะเมื่อได้ออกใบอนุญาตให้กระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว กระทรวง
อุตสาหกรรมซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามเทคนิคและอนามัย เพราะ
ฉะนั้นก็จึงเห็นได้ว่ารัฐบาลนี้ ได้ดำเนินการไปแล้วทุกประการ ส่วนเงินเดือน ๒๐ ล้าน
นั้น ข้าพเจ้าขอบอกว่า ถ้าเป็นความจริงว่าทางกรมตำรวจหรือบุคคลใด ๆ มีส่วน
ได้ส่วนเสียแล้ว บัดนี้หนังสือพิมพ์สยามรัฐต้องลงเป็นการใหญ่ เพราะว่าคนซึ่งไป

จำผืนนั้นคือรองอธิปไตยมาตำรวจ นายพลตำรวจเอก พระพิณิจชนกดี ที่อู่เท็จจริง
 นั้น คุณพระพิณิจ ๖ ฐู ท่านแก้หนังสือพิมพ์ หรือท่านผู้แทนฝ่ายค้านรวมทั้ง
 คุณแวง ๖ จะไปเรียกคุณพระพิณิจ ๖ มาคุยกันก็คงจะทราบเรื่อง เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าก็หวังว่าผืนเดือนรายนนั้นหลุดพ้นไปจากตัวข้าพเจ้า และขอให้ท่านฝ่ายค้าน
 ได้โปรดไปตามคุณพระพิณิจชนกดีเถิดท่านทราบดี รวมความว่าการสร้างสถานการณ์
 เหล่านี้ ทำให้เห็นวิถีการเมืองของฝ่ายค้าน รัฐบาลก็ต้องต่อสู้ไปด้วยข้อเท็จจริง
 ผมเห็นว่าในข้อที่ ๑ นี้ รัฐบาลได้ตอบกระจ่างแจ้งแล้ว เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควร
 จะเสนอเรื่องนี้ผ่านไป ขอให้โปรดตามข้อตกลง

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ผมขอเสนอผ่านไป
 ตามข้อบังคับการประชุม ๖ ข้อ ๑๓๐ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองด้วย

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอบันทึกอภิปรายหรือ

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : มิได้ครับ ผ่านเฉพาะ
 ข้อนี้ ตามข้อบังคับการประชุม ๖ ข้อ ๑๓๐ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 นี้ก็รีบไปขอให้เสนอผ่านข้อนี้ ท่านประธาน ๖ ที่เคารพ ข้าพเจ้าผู้หนึ่งที่เป็นฝ่าย
 อิสระฝ่ายกลาง ข้าพเจ้าได้เซ็นญัตติรับรองก็ควรจะเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าพูดบ้างซิ
 นี้ไม่ได้เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าอภิปรายเลย และนอกจากนี้ข้าพเจ้าขอตั้งข้อประเด็น
 ท่านประธาน ๖ ที่เคารพ ก่อนที่จะผ่าน ข้าพเจ้าขอตั้งประเด็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่คุณทองดี ๖ ยังมีอีกหลายข้อ ๆ คุณแวง
 อะไรตอนหลังก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าสมควรแก่เวลาแล้ว ก็เป็นอย่างนั้นก็
 พุทกันมากแล้วท่าน แล้วก็ยังอีกหลายข้อท่าน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : แต่ความจริงยังมีอีกหลายอย่าง
 ข้าพเจ้าจะพูดในข้อ ๑. เพราะข้าพเจ้าเป็นฝ่ายอิสระ ข้าพเจ้าเซ็นรับรองไปด้วย
 ขอความกรุณาให้ข้าพเจ้าขึ้นย่อ ท่านประธาน ๖ ที่เคารพ ขอขอบพระคุณที่ท่าน
 ใหักรุณาให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นมา

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : อย่าให้พูด ให้เรื่องอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้พูด

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงข้าพเจ้าจะไม่พูดถึงพระบรมเดชานุภาพ ข้าพเจ้าจะไม่พูดเรื่องรัฐบาลนี้ ไม่สามารถรักษากฎหมายนั้น ข้าพเจ้ายังข้องใจ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ไม่ใช่เฉพาะข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยไม่รักษากฎหมาย ยังมีกระทรวงสหกรณ์ก็มี กระทรวงเกษตรก็มี ท่านประธานฯ ที่เคารพ ยกตัวอย่าง ๆ ง่าย ๆ อย่างกระทรวงเกษตรอย่างนี้ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ป่าไม้เขวงที่ ไปอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชู้ประเด็นเปิดอภิปรายใช้ไหม ท่านจะชู้ชื่อน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ในข้อที่ไม่รักษากฎหมาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเอารายละเอียด

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : แต่ทั้งนี้และทั้งนั้น รายละเอียดข้าพเจ้าจะไปอภิปรายในให้การคอร์รัปชั่น ท่านประธานฯ ที่เคารพ และนอกจากนี้ที่ว่าเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ท่านประธานฯ ข้าพเจ้าขอล่าว่าอย่างนี้ ทุกวันนี้มีการจับปล้นกันทุ่นหัวระแหง มีหนังสือพิมพ์ลงกันแทบทุกวันไม่เว้นวัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านประธานฯ ที่เคารพ จังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้าเช่นเดียวกันระหว่างเดือน กรกฎาคม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่มันรายละเอียดแล้วท่าน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : โปรดรักษาระเบียบชู้ประเด็นไม่ได้ มันมีอีก ๕ ข้อ ชู้ประเด็นแล้วประเด็นมันโยงให้กับสภาฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นก็ประชุมกันไม่ได้ ขอให้นั่ง

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้ายอมเสียไม่สามารถจะทนอยู่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เห็นมีประโยชน์อะไรนี้ ๆ นั่งเกิดคุณข้าพเจ้าไม่เห็นมีประโยชน์อะไรในการที่พูดทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นมีประโยชน์อะไร นอกจากจะให้มันยุ่งเหยิง และไม่เห็นมีประโยชน์อะไรต่อที่ประชุมนี้เลย ทั้งส่วนรวมด้วย เรามีสิทธิที่จะเสนอเปิดอภิปรายชู้ประเด็นได้ ข้าพเจ้าก็ยอมให้เขาชู้ เพราะ

ฉะนั้นจะว่าคุณทองดี ๆ ขอให้ชี้ประเด็น ขอดูอย่าให้พูดไกล ข้าพเจ้าก็เตือนอยู่แล้ว
ต่อไปเกิด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอขอบพระคุณที่ท่านประธาน ฯ
เป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ข้าพเจ้าต้องการจะชี้เฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้า
เมื่อเดือนกรกฎาคมมีการ จี ปล้น ตี ซึ่ง วิ่งราวกันทั้ง ๗ - ๘ ราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังมีการโจรผู้ร้าย ยังพูดอีกหลายข้อ อย่าง
นี้ชี้ชี้ประเด็น แต่ว่าถ้าคุณจะมาบิกที่โน้นที่นั่นมันเป็นรายละเอียด

นายฉันท จันทุม (ร้อยเอ็ด) : ผู้อภิปรายขึ้นมาอภิปรายโดยไม่ได้อภิ
ปรายอภิปราย จะชี้ประเด็นได้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนั่งเถิด คุณฉันท ฯ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ไม่ใช่ครับ เขาไม่ได้ข้อลง
มติท่านประธาน ฯ เขาขอผ่าน ขอผ่านกับข้อลงมติดีกกับขออภิปรายมันต่างกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ท่านนั่ง ๆ นี่คุณทำอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่
เห็นมีประโยชน์อะไร คุณสมศักดิ์ ฯ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ไม่ใช่ นี่ผมรักท่านนะอีก ๔
ข้อ เกี่ยวกับคนลูกไม่ชี้ประเด็น ๆ ๆ มันจะยุ่ง หมายความว่าอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทำอย่างนี้ ไม่มีเรื่องเสร็จได้ ข้าพเจ้าก็
ไม่เข้าใจเหมือนกัน ว่าอย่างนี้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : เปล่า ๆ ถ้าท่านบอกว่าชี้ไม่
ได้ผ่านไป เสร็จกัน มันก็เกมกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอบอกให้คุณทราบไว้ ถ้าคุณขึ้น
รบกวนอย่างนี้ ข้าพเจ้าถือว่าคุณก่อวณ ไม่เคารพที่ประชุม จะได้เชิญออกไปข้าง
นอก เชิญต่อไป

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : บอกให้รักษาระเบียบ กับบอก
ว่าก่อวณ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอขอบพระคุณที่ท่านประธาน ฯ
ได้กรุณาอบรมเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้า ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ที่ข้าพเจ้าชี้ให้
พล ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบนั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพยอม

ทราบอยู่แล้วว่า จังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้าเป็นเมืองศีลธรรมไม่เคยปรากฏมาแต่กาลก่อนเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ไม่ใช่ประเด็นท่าน ไม่เอาละท่าน อย่างนี้ไม่ได้ ชี้ประเด็นนี้ท่าน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ชัดเจนที่ว่ามิใช่ผู้ร้ายชุกชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีเรื่องที่จะพูดอีก พูดเท่านั้นพอแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ท่านไปรบกวนเสีย ขอเบ็ดก็ขอเสียท่าน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงข้าพเจ้าจะขออยู่แล้ว ท่านก็เคยมาพูดเสียอย่างนี้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : แล้วท่านลองคิดถึงชีวิต ทั้งลูกกระเบิดกลางเมือง ตำรวจไม่สามารถจะจับอย่างนี้ที่เชียงใหม่ ในที่ชุมนุมชน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละท่าน ขอเบ็ดเสียซิท่าน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกเป็นห่วงห่วง ความสงบสุขเรียบร้อยของชาวจังหวัดเชียงใหม่ที่ข้าพเจ้าเห็นทั่วแทนเข้ามา เพราะเมื่อก่อนไม่เคยมีอย่างนี้ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ นี่ก็สื่อแล้วท่านส่งอันธพาลไปเชียงใหม่ทั้งหลายร้อยคน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอความกรุณา ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอเบ็ดอภิปรายต่อไปใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้หนึ่งขอเบ็ดอภิปรายและเบ็ดอภิปรายมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย สำหรับในหมวดเลข ๑ พิจารณาว่าจะเบ็ดอภิปรายหรือยัง ท่านผู้ใดเห็นสมควรเบ็ดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเบ็ดอภิปรายข้อ ๑ ได้แล้วโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเบ็ดอภิปรายสำหรับข้อ ๑. ก่อนที่จะเริ่มข้อ ๒. ข้าพเจ้าได้รับญัตติท้วงของท่านผู้หนึ่ง คือคุณอารีย์ ฯ มีคนรับรองถูกต้องแล้ว แจ้งว่าเพื่อความเรียบร้อยเพื่อความสะดวกและ ความเรียบร้อย ของทาง

ฝ่ายรัฐบาลและทางฝ่ายเสนอ ข้าพเจ้าขอเสนอเปลี่ยนอภิปรายตามหมายเลข โดยเอา
เอาข้อ ๓. พิจารณาก่อนข้อ ๒.

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติ
ขอเปลี่ยนการอภิปรายจากหัวข้อที่ ๓ ขึ้นมาแทนหัวข้อที่ ๒ นั้นเพราะข้าพเจ้าได้
ทราบว่า ท่านเสด็จในกรม ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ พร้อมด้วย
รัฐมนตรีช่วยว่าการมีความจำเป็น ต้องเดินทางไปในนามประเทศชาติที่มลายา ในวัน
พรุ่งนี้เช้า และรวมทั้งเป็นประโยชน์ของฝ่ายค้านที่ผู้เสนออภิปรายด้วย เพราะว่า
ในระเบียบการเสนอบัญญัติอภิปรายตามมาตรา ๗๕ นี้ ทางฝ่ายรัฐบาลไม่ตอบเสียยังได้
เพราะฉะนั้นเพื่อผลของสองฝ่าย จึงเสนอขึ้นมา ข้าพเจ้าหวังว่า ทั้งฝ่ายรัฐบาลเอง
โดยเสด็จในกรม ฯ ก็ไม่ทรงปฏิเสธในข้อนี้ ทางฝ่ายประชาธิปไตย เจ้าของญัตติ ข้อ
๒ ก็ไม่ปฏิเสธ และทางฝ่ายหัวหน้าพรรคเศรษฐกิจกรผู้อภิปรายในข้อ ๓ ก็ไม่ปฏิเสธ
เมื่อเจ้าของเรื่องทั้งสามฝ่ายไม่ปฏิเสธแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า ญัตตินี้ควรจะได้รับการ
พิจารณาด้วยดีจากที่ประชุม

จอมพล อากาศพน รัตนภาภาส ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) :
รัฐบาลไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง ผมคิดว่าทุก ๆ
ฝ่ายถ้าหากว่าเห็นร่วมกัน ไม่ขัดข้องประการใด ข้าพเจ้าถือว่าอนุมัติให้เปลี่ยนการ
อภิปรายสำหรับข้อ ๒. โดยเอาข้อ ๓. ขึ้นก่อน จบแล้วจึงขึ้นมาเอาข้อ ๒. ถ้าหากว่าที่
ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้เปลี่ยนได้ตามที่เสนอ เพราะฉะนั้น
ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๓. รัฐบาลนี้ไม่สามารถบริหารกิจการบ้านต่างประเทศ
ตามที่ได้แถลงไว้ และไม่สามารถดำเนินการบ้านต่างประเทศโดยอิสระทั้งไม่รับฟัง
ความคิดเห็นของประชาชน

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีกิจธุระจำเป็น จึงมอบให้ ร้อยโท จงกล
ไกรฤกษ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ ดำเนินการประชุมแทน)

นายเทพ โชติณัฐ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เนื่องด้วย
ข้อ ๓. นี้เป็นหน้าที่ของทางพรรคผมที่จะได้อภิปรายต่อไป ปัญหาแรก รัฐบาลนี้เมื่อ
ตอนแถลงนโยบายต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรได้แถลงไว้ว่า จะส่งเสริมสัมพันธไมตรี
นานาชาติให้สนิทสนมแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง

จะได้พยายามช่วยเหลือเกื้อกูลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและสงบสันติ และปฏิบัติ
พันธกรณีระหว่างประเทศอย่างเคร่งครัด และนอกจากนั้นในรัฐธรรมนูญแห่งราช-
อาณาจักรไทย ฉบับปัจจุบัน มาตรา ๓๕ ได้บัญญัติไว้ว่า ในแนวนโยบายของ
รัฐจะต้องรักษาไว้ซึ่งเอกราชและร่วมมือกับนานา ประเทศ เพื่อบำรุงสันติสุข
ของโลก ด้วยเหตุที่ ทั้งนโยบาย ของ รัฐบาล และ รัฐธรรมนูญ แห่งราช อาณาจักรไทย
ซึ่งรัฐบาลนี้ต้อง ปฏิบัติตาม นโยบายที่ได้วางไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น ปัญหาที่จะ
อภิปรายในวันนี้ในคำขออภิปรายนั้น เพราะว่า รัฐบาลนี้ ไม่สามารถ บริหารกิจ
การด้านต่างประเทศตามที่ได้แสดงไว้ หมายความว่าถึงที่ได้อ่านมาแล้ว ทั้งสอง
ข้อนั้น และทั้งไม่สามารถดำเนินการต่างประเทศโดยอิสระ ไม่ได้รับความคิด
เห็นของประชาชน ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ปัญหาการเมืองต่างประเทศนั้น ไม่
ใช่ปัญหาที่จะผูกพันเฉพาะประเทศหนึ่งประเทศใดเท่านั้น เป็นปัญหาของโลก
ซึ่งความจริงนั้น นักการเมืองทั้งที่แล้ว ๆ มานี้ รัฐบาลนี้เคยพูดเสมอว่าปัญหา
การเมืองต่างประเทศนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ควรจะนำเข้ามาเกี่ยวข้องกับ
ว่าผู้แทนราษฎรนั้นเป็นผู้ที่ห่วงไกลต่อความจริง รัฐบาลแต่ผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ซึ่ง
ใกล้ชิดรู้เหตุการณ์ของโลกได้ดีกว่าคนอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้เองนับตั้งแต่เปลี่ยนแปลง
การปกครองเป็นต้นมาเป็นเวลาถึง ๒๐ ปี แล้ว ๒๐ ปีมาแล้วรัฐบาลไม่เคยที่จะได้
รับความกระทบกระทั่งจนถึงปัญหาการเมืองต่างประเทศเหมือนปัจจุบันนี้ ทั้งนี้ก็
เพราะเหตุว่ารัฐบาลได้ยึดบังสนธิสัญญาต่าง ๆ ก็ดี ไม่ยอมที่จะเผยแพร่ให้กว้าง
ขวางมากมายนัก ให้กับประชาชนรู้ซึ่งถึงการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาลนี้กับนานา
ประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแม้แต่ผู้แทนราษฎรก็มักน้อยคนที่สนใจ เพราะ
รัฐบาลได้พุกเสียดอย่างนั้นแล้ว และก็ความจริงอยู่ประการหนึ่งซึ่งผู้แทน
ราษฎรนั้นไม่ค่อยมีเครื่องมือเครื่องมือที่จะทราบซึ่งถึงนโยบาย ต่าง ประเทศ นี้ มากมาย
นัก แต่ว่าบัดนี้ ปัจจุบันนี้ โลกนั้นแคบเล็กลงแล้ว ข่าวสารการเมืองทุกอย่างใกล้ชิด
ต่อกันเสมือนหนึ่งคล้าย ๆ กับประเทศเดียวกัน มีอะไรแห่งหนึ่งแห่งใด จะเป็น
ประเทศเล็กประเทศน้อยเราก็สามารถรู้ได้ทันทั่วทั้งที่ ด้วยเหตุนี้เอง จึงเป็นเหตุ
ให้ผู้แทนราษฎรเป็นส่วนมาก ประชาชนผู้ซึ่งไม่ประสีประสาทางการเมือง นัก
หนังสือพิมพ์ต่างก็สนใจการเมืองต่างประเทศเป็นชนานใหญ่ ปัญหาเรื่องที่ว่า
การเมืองต่างประเทศนี้จะกระทบกระทั่งถึงผลประโยชน์ของประเทศหนึ่ง ๆ หรือไม่นั้น

ความจริงปัญหานี้มันเกิดขึ้นมานานแล้ว สมัยโบราณรัฐบาลประกาศสงครามกับใครเขา เป็นเหตุให้แพ้สงครามต้องเป็นเมืองขึ้นนั้นเรายังจะรู้กันว่ารัฐบาลชุดนั้นสมัยนั้นดำเนินนโยบายต่างประเทศผิดพลาด มาปัจจุบันเราจึงได้รู้ชัดไปว่าไม่ใช่แต่เพียงประกาศสงครามเท่านั้น ที่จะทำให้กระทบกระเทือนต่อบ้านเมืองนั้นเหมือนอย่างประกาศสงครามแต่อย่างเดียว สนธิสัญญาต่าง ๆ การตกลงการค้าขายต่างประเทศนั้นมันจะผูกพันประเทศชาติเท่าไร ผูกพันส่วนได้ส่วนเสียของประชาชนเท่าไร นั้นจะยิ่งหนักขึ้น ด้วยเหตุนี้เองรัฐบาลแถลงนโยบายไว้แล้วว่า จะผูกพันกับนานาชาติ ประเทศ รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๘ กับญัตติไว้เช่นนั้น แต่รัฐบาลนี้ ได้แถลงดำเนินนโยบายตรงกันข้ามกับที่แถลงไว้และขัดต่อรัฐธรรมนูญในมาตรา ๓๘ ทั้งนี้เพราะอะไร ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลนั้นนอกจากการแถลงนโยบาย แต่การปฏิบัติซึ่งได้กระทำอยู่ทุกวันนี้ รัฐบาลนี้ ได้ผูกตัวอยู่กับฝ่ายตะวันตกเรียกว่า เสรีประชาธิปไตย และบ่อนกัการกระทำอัน เป็น คอมมิวนิสต์ แอนตี้คอมมิวนิสต์ ประเทศซึ่งเป็นคอมมิวนิสต์ จึงทำและอีกประการหนึ่งก็คือว่ายึดหลักสหประชาชาติ จึงเป็นเหตุให้มีการผูกพันทางทหาร สัญญาซีอาโต ซึ่งทำให้เกิดความระส่ำระสายกันทั่วโลก เพราะทุกวันนี้เป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว โลกนั้นได้แบ่งเป็น ๒ ฝ่าย คือค่ายเสรีประชาธิปไตยกับค่ายคอมมิวนิสต์ รัฐบาลนี้ถือค่ายฝ่ายเสรีประชาธิปไตยหรือค่ายตะวันตก เมื่อทางรัฐบาลได้ทำเช่นนั้นแล้วก็จำเป็นอยู่เองที่จะต้องไปไม่คบอีกฝ่ายหนึ่ง และไม่ใช่เพียงแต่คบแต่อย่างเดียว การกระทำนั้นได้มีการแอนตี้เขาด้วย แต่ปัญหาที่รัฐบาลได้กระทำอยู่ทุกวันนี้ นอกจากที่ผิดคำมั่นในการแถลงนโยบาย นอกจากผิดรัฐธรรมนูญตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว รัฐบาลนี้เองก็ยังมีทางที่ยอมผูกพันไมตรีกับคอมมิวนิสต์บางประเทศ เช่นรัสเซียและยูโกสลาเวีย เป็นต้น ซึ่งทางนี้รัฐบาลทำให้คนไม่เข้าใจเลยว่า ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ อีกหลายประเทศในโลกอ่านคนไทยไม่ออกว่าเอาอะไรกันแน่ คือว่าจะอยู่ตะวันตกแต่ด้านเดียวหรือ เปล่า จะเข้ากับคอมมิวนิสต์ หรือไม่ใช่ จะเป็นกลางหรือไม่เชิง ด้วยเหตุนี้เองวิธีการทั้งหลายที่รัฐบาลทำเช่นนั้นในเรื่องต่างประเทศนั้น จนเป็นเหตุให้ฝ่ายตะวันตกมาตั้งสนธิสัญญาซีอาโตในที่ เมื่อมาตั้งสนธิสัญญาซีอาโตขึ้นในประเทศไทยแล้ว ปัญหาเรื่องการช่วยเหลือทางทหารปัญหาเรื่องเป็นต้นของการที่ป้องกันคอมมิวนิสต์ก็เกิดตามขึ้นมา และสนธิสัญญาซีอาโตนี้ก็มีอยู่ แม้แต่ประเทศปากี

สถานและประเทศอังกฤษซึ่งยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่า ๒ ประเทศนั้นเป็นผู้ซึ่งอยู่ในสนธิสัญญาซีอาโทนี้ แต่ ๒ ประเทศนั้นเองเขาก็ดำเนินนโยบายเกือบจะเรียกได้ว่าเป็นอันว่าอยู่ทางฝ่ายตะวันตกก็ตาม อย่างอังกฤษ แต่ปาก็สถานนั้นเขาก็เป็นกลางและโดยรับรองประเทศคอมมิวนิสต์บางประเทศ แม้แต่อังกฤษเองก็เช่นกัน ซึ่งมีคนถามรัฐบาลหลายครั้งหลายหน หนังสือพิมพ์เขาก็ถาม ข้าพเจ้าจำไม่ว่ากันว่า ก็คงก็หนมาแล้วว่ารัฐบาลนี้ตอบว่าการที่จะดำเนินนโยบายเป็นกลางนั้นเราทำไม่ได้ เพราะเราอยู่ในสนธิสัญญาซีอาโท ข้าพเจ้ายกตัวอย่างมาให้ฟังแล้ว สัญญาซีอาโทมีสมาชิกอยู่ ๒ ประเทศเขาก็ดำเนินนโยบายเป็นกลางได้

อีกประการหนึ่ง รัฐบาลก็ตอบว่า เราอยู่ในสหประชาชาติ เรายึดสหประชาชาติ เราจะเป็นกลางไม่ได้ เราจะไปคบกับคอมมิวนิสต์ไม่ได้ แต่ในที่สุดประเทศซึ่งอยู่ในสหประชาชาติเป็นสมาชิกสหประชาชาติ เขาก็คบกับคอมมิวนิสต์ และมีหน้าเข้าประเทศคอมมิวนิสต์เองนั่นแหละเป็นสมาชิกในสหประชาชาติ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วคนที่มองดูเห็น ๆ หรือคนที่ว่าร้องกันอยู่ว่าทุกวันนี้ขอจะให้รัฐบาลนี้เปลี่ยนนโยบายนั้น รัฐบาลเองก็ไม่รู้จะอย่างไร มีคำตอบยืนยันอยู่ ๒ ประการเท่านั้น แต่ประเด็นยาวเตี้ยท่านเสด็จในกรมท่านจะชอบคิดแต่ไปอย่างใดอีกนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ แต่ว่านี้พูดถึงนายกรัฐมนตรีท่านตอบมาหลายครั้งแล้วทำนองนี้ ขณะนี้ปัจจุบันนี้นั้นเราเห็นว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้ดำเนินนโยบายที่แถลงไว้ประการหนึ่ง หมายความว่าไม่คบกับทุก ๆ ชาติ ไม่คบกับนานาชาติ และปฏิบัติผิดรัฐธรรมนูญ โดยไม่ยอมคบประเทศคอมมิวนิสต์ บางประเทศ คบบางประเทศอะไร ทำนองนี้เป็นต้น ที่ปัญหาหนักมีมาถึงว่าทำไมละ ถ้าหากว่าอยู่อย่างนี้ตลอดไปมันจะเสียหายอะไรหรือ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็มีว่าขณะนี้ ได้กล่าวแล้วว่าโลกได้แบ่งออกเป็น ๒ ฝ่าย ด้วยเหตุที่โลกแบ่งออกเป็น ๒ ฝ่ายนี้ นี่เองจึงเป็นเหตุให้โลกปัจจุบันนี้เกิดต่างฝ่ายต่างตั้งขั้วเข้าหากัน โฆษณาใส่ร้ายกัน ทำงอวคอกินหารอาชญากรรมกันซึ่งกันและกัน ประเทศไทยพลอยพัวพันไปด้วย เพราะว่าเป็นอีกฝ่ายหนึ่ง ด้วยเหตุนี้เองโลกจึงหาความสงบไม่ได้ และก็ต้องโฆษณาสงครามเข่นกันอยู่ตลอดทุกที่ทุกวันทุกชั่วโมง ยิ่งไปกว่านั้นการโฆษณาเหล่านี้ก็ทำให้บางประเทศรู้สึกตัวว่า บุระอะไรเขาจะไปเข้ากับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำไม เราจะเป็นกลางเสียไม่ได้หรือ ด้วยเหตุนี้เองจึงเกิดกลุ่มที่ ๓ ขึ้น เรียกว่ากลุ่มเป็นกลาง ด้วยกลุ่ม

เป็นกลางนั่นเองแหละ ประเทศซึ่งเป็นฝ่ายเสรีประชาธิปไตยหรือประเทศไทยนี้แหละ
 รัฐบาลนี้แหละบอกว่าถ้าเป็นกลางก็เท่ากับว่าเป็นฝ่าย คอมมิวนิสต์ เอาหาความขัดแย้ง
 นั้นไปอีกแล้ว ซึ่งความจริงประเทศที่เป็นกลางขณะนี้ก็มีหลายประเทศ พม่า อินเดีย
 ๒ ประเทศนี้แอนตี้คอมมิวนิสต์ ไม่ยอมจะให้คอมมิวนิสต์อยู่ในประเทศ ปราม
 ปรามเหมือนกัน นั่นเขาเป็นกลาง แต่ว่าด้วยเหตุที่ไม่เข้าข้างจึงได้มีความ
 เห็นว่า รัฐบาลนี้ดำเนินนโยบายผิดพลาด ไม่ถูกต้องในเรื่องต่างประเทศ เพราะ
 เหตุว่าถ้าหากว่าเราต้องการจะให้โลกสงบ ขณะนี้มี ๒ ฝ่าย ต่างคนต่างทะเลาะกัน
 อยู่ทุกวันทุกวันทำร้ายกันเรื่อย สุดท้ายก็ไม่เอาจริงเสียทีหนึ่ง เพราะว่าถ้าเอา
 จริงกันแล้วมันก็จะให้หมดเรื่องหมดราวกันเสียที แต่ว่าก็ไม่เอากัน แต่ว่าเข้าข้าง
 มีความเห็นว่า ถ้าหากว่าทุก ๆ ประเทศซึ่งไม่ใช่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด เราต่างถอนตัว
 ออกจากสนธิสัญญาต่าง ๆ ถอนตัวออกมาเป็นกลางเสียให้หมดแล้ว นั่นแหละ
 จะเป็นการถ่วงอำนาจของมหาประเทศทั้ง ๒ ฝ่าย และดูซิว่าทั้ง ๒ ฝ่ายนั้นถ้าเขา
 มีตัวต่อตัว ถ้ามี สมมติยกตัวอย่างง่าย ๆ ถ้ามีแค่รัสเซียกับอเมริกา เสรีประชาธิปไตย
 กับมหาอำนาจคอมมิวนิสต์กันนั้นแหละ ดูซิจะรบกันได้ไหม แต่นี่ด้วยเหตุที่โลก
 มันยังยุ่งอยู่ ต่างคนต่างไปสนับสนุนให้แต่ละฝ่ายมันยุ่งเหยิงยิ่งขึ้น ไปช่วยเสริม
 กำลังเขาให้มากขึ้น เป็นลูกน้องเขาบ้าง รับการช่วยเหลืออะไรบ้าง ก็ยิ่งทำ
 ให้โลกมันยุ่งหนักขึ้น ด้วยเหตุนี้เองประเทศที่เขามีความรู้สึกนึกคิดอย่างเข้าข้าง
 นี้ เขาก็ได้ถอนตัวออกมาเสีย และเริ่มจะมาก ๆ ขึ้น เพราะเหตุว่าการทำเช่น
 นี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องตรงกับคำสอนของพระพุทธเจ้า ก็คือว่าเราต้องเดินสายกลาง อย่า
 ไปเข้าข้างหนึ่งข้างใดเขาเลย นี่ปัญหาที่มีต่อใจว่าประเทศไทยขณะนี้ได้รับการช่วยเหลือ
 มาจากสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างมาก คำนึงเข้าข้างไม่เที่ยง สาเหตุที่อเมริกา
 ช่วยเหลือเรานั้น เขามีความประสงค์อย่างไร จริง เข้าข้างไม่เที่ยง ที่ว่าได้
 ช่วยมาหลายร้อยล้านหรืออาจจะถึงพัน ๆ ล้านแล้วก็ได้ แต่ส่วนใหญ่ที่เขาช่วยมานั้น
 ช่วยเรื่องอาวุธยุทโธปกรณ์เป็นส่วนมาก เพราะเขาต้องการที่จะให้เมืองไทยนี้เป็นด่าน
 หน้าของการต่อต้านคอมมิวนิสต์ ถึงกับส่งผู้เชี่ยวชาญมาตั้งหลายหน่วย ทั้งจัสแมก
 (JUSMAG) ทั้งซีซีฟล่าย (Sea Supply) ทั้งยูซอม (USOM) ทั้งอะไรอีกเยอะ
 เยอะ ทั้งนี้ก็ยังเป็นเหตุให้งบประมาณของเราจะต้องใช้ไปในการนี้เกือบจะไม่มีเหลือ
 อะไรไปบำรุงประชาชนได้ และถึงไปกว่านั้นการช่วยเหลือทางฝ่ายอเมริกันนี้ โดน

เฉพาะอีกประการหนึ่งก็คือว่า ได้ช่วยเหลือที่เรียกว่าพัฒนาการเศรษฐกิจ เมื่อ
 สักปีที่แล้วเป็นวันครบรอบ ๖ ปี ที่การช่วยเหลือนี้ครบรอบ ๖ ปี ท่าน
 เอกอัครราชทูตอเมริกัน ปัจจุบันนี้ ใน ประเทศไทย ได้ไปให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์ ว่า
 อเมริกาได้ช่วยเงินมาแล้วถึง ๒,๐๐๐ ล้าน ใน ๖ ปีรวมทั้งเงินของไทยอีกบวกเข้า
 ไปด้วยเท่ากับเป็นเงินอีก ๒,๐๐๐ ล้าน ในจำนวนเงิน ๔,๐๐๐ ล้านนี้ ขอให้ท่านผู้มี
 วิชาคุณทั้งหลายได้โปรดดูสิว่าเงิน ๔,๐๐๐ ล้านนั้นมันเกิดอะไรขึ้นบ้างไหมในประเทศไทย
 ไทย โดยเฉพาะในทางสร้างเสริม ในทางผลิต.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาของท่านโปรดรวบรัดหน่อย

นายเทพ โชตินิชิต (สว.ระเทศ) : ด้วยเหตุนี้เองการที่สหรัฐอเมริกา
 ช่วยประเทศไทยในการนั้น นอกจากที่จะช่วยส่งเสริมให้เรามีเป็นการต่อต้านแต่อย่าง
 เดียวโดยเรื่องเศรษฐกิจนั้นช่วยน้อยเหลือเกิน จึงไม่สามารถที่จะทำให้เรานั้นได้ครอง
 ตัวเองได้ และยังไปกว่านั้นการที่สหรัฐอเมริกาได้ส่งการช่วยเหลือและต้องการที่กัน
 ฝ่ายคอมมิวนิสต์แพร่มาในตะวันออกไกลนี้ ปัญหาแรกก็อยู่ที่ว่าสหรัฐอเมริกาเน้นแรง
 กล้วว่าสินค้าเป็นเบื่องแรกที่ทางฝ่ายคอมมิวนิสต์จะแพร่ลิ้นออกมา ในตลาดภูมิภาค
 ในส่วนนี้ ของ ๆ ตะวันตก ของ ๆ อเมริกาก็จะส่งเข้ามาขายไม่ได้ เพราะ
 ว่าราคายกกว่ากันและค่าแรงงานก็น้อยกว่ากัน นั่นเป็นประการแรก แล้วจึง
 ไปกว่านั้นทางฝ่ายตะวันตกนี้เองขณะนี้ก็พยายามปลุกปั่นด้วยประการทั้งปวง มีตั้งจุด
 ทางทหารเอาไปตั้งฐานทัพไว้ โดยเฉพาะอเมริกาแล้วทั่วโลกเรียกว่าแห่ง ทั้งนี้ก็
 เพื่ออะไร ไม่ใช่ว่าเขาช่วยเราเพื่อที่จะจำหน่ายอาวุธหรือจริงอยู่เงินที่เขาช่วย
 ส่งมาให้เรานั้นปีหนึ่งไม่กี่ร้อยล้านบาทนั้น แต่ว่าผลที่เขาได้กลับคืนไปยังประเทศเขา
 นั้นหลายครั้งหลายหน แม้แต่ประธานาธิบดีอเมริกาเองก็บอกว่าการช่วยเหลือนี้เป็น
 การช่วยอเมริกาเองในตัวด้วย ไม่ใช่ช่วยโดยปราศจากเงื่อนไข ด้วยเหตุนี้เองการที่
 อเมริกาและเราเดินตามเขาแล้วก็ถอยนโยบายตามสหรัฐ ฯ ทั้งที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ หรือ
 ว่าถอยนโยบายทางเสรีประชาธิปไตยนั้น มันจึงขัดต่อประโยชน์ของประชาชน ประ
 ชาชนขณะนี้ต้องการจะขายสินค้าไป มีหลายประการซึ่งเราไม่สามารถที่จะส่งไปได้
 อย่างอิสระเสรี และยังไปกว่านั้นราคาที่เราคงจะได้ตามสมควรก็ถูกผูกมัดด้วยประการ
 ต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้แหละมันเป็นผลกระทบกระเทือนทำให้ประชาชนก็ตาม หนังสือ

พิมพ์ก็ตาม เรียกร้อง เมื่อเรียกร้องหนัก ๆ เข้ารัฐบาลเองก็ไม่พยายามที่จะเปลี่ยนแปลง และในขณะเดียวกันนั้นรัฐบาลเองกลับไปคบคอมมิวนิสต์บางประเทศซึ่งกฎหมายคอมมิวนิสต์ก็มีอยู่ ทั้งนั้นจึงเป็นปัญหาที่ข้าพเจ้าหวังว่าคนต่อไปของข้าพเจ้าคงจะชี้รายละเอียด เพราะว่าถ้าข้าพเจ้าจะพูดให้มันถึงขนาดจริง ๆ แล้วนั้นก็เหลืออีกตั้งหลายข้อ ก็ท่านประธาน ฯ ท่านก็บอกว่าเวลาจะหมดแล้ว ๆ ก็เอาที่พูดกันพอหอมปากหอมคอพอสมควร เพียงฟังท่านตอบแล้วก็พวกของข้าพเจ้าคงจะตยอีก หรือถ้าหากว่าสุดท้ายข้าพเจ้าจะสรุปได้อีกที่หนึ่งท่านประธาน ฯ ก็คงจะอนุเคราะห์กรรม

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปพงศ์ประพันธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านผู้เป็นประธาน ฯ ที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่มีการเปิดอภิปรายในวันนี้ เพราะเป็นการให้โอกาสแก่ข้าพเจ้าที่จะชี้แจงนโยบายการต่างประเทศ ให้สภาผู้แทนราษฎรได้ทราบโดยละเอียด และให้ประชาชนทราบด้วย เพราะข้าพเจ้าสังเกตดูเห็นว่ายังมีความเข้าใจผิดกันอยู่มาก คงจะเห็นได้จากคำแถลงของท่านหัวหน้าพรรคเสรีชนเมื่อวันก่อน และก่อนอื่นข้าพเจ้าขอชี้แจงว่ารัฐบาลนี้ ไม่ได้มีปิตับังสัญญา หรือความตกลงอะไรเลย สัญญาทุกฉบับและความตกลงทุกฉบับได้นำลงในราชกิจจานุเบกษา และได้แจ้งมายังสภาผู้แทนราษฎรนี้ด้วย สัญญาที่ได้หรือ ส.ป.อ.ก็ดี ความตกลงช่วยเหลือทางเศรษฐกิจกับสหรัฐอเมริกาก็ดี ความตกลงช่วยเหลือทางทหารกับสหรัฐอเมริกาก็ดี ไม่เป็นการปิตับังประการใดหาได้ และถ้าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสนใจอ่านสนธิสัญญาและความตกลงเหล่านี้ ข้าพเจ้าก็จะมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าความประสงค์ของข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสนใจในกิจการระหว่างประเทศมากขึ้นโดยทั่วกัน เพราะว่าความจริงอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวเมื่อขึ้นการเมืองระหว่างประเทศมีความสำคัญมาก เพราะโลกนับว่าเป็นหน่วยเดียวกันแล้ว เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกภาคหนึ่งก็ย่อมกระทบต่อเหตุการณ์ในโลกอีกภาคหนึ่ง เพราะฉะนั้นในตอนนี้ความคิดเห็นตรงกัน อยากจะให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและสภาผู้แทนราษฎรได้สนใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งกระทุตามข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายินดีที่สุดที่จะชี้แจงให้ ก่อนที่ข้าพเจ้าจะแถลงการณ์กระทำในเรื่องนโยบายการต่างประเทศท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านไม่ได้นั่งอยู่ในที่นี้ แต่ข้าพเจ้าอยากจะแก้ไขข้อสังเกตของท่านหน่อย ท่านว่าข้าพเจ้าไปยุ่งทางสหประชาชาติในเรื่องสุเอซ เป็นต้น ข้าพเจ้านึกว่าข้าพเจ้าไม่ได้ใช้เวลา คือเงิน

ทองมากมายไปเลย ข้าพเจ้าก็ไปประชุมฐานผู้แทนเหมือนอย่างผู้แทนอื่น ๆ แต่แทนที่จะไปนั่งแล้วก็ยกมือเป็นผู้กล่าว ข้าพเจ้าก็ร่วมมือกับเขา ข้าพเจ้าอธิปราชจนได้รับยกย่องว่าเป็นผู้นำอยู่ด้วยคนหนึ่ง ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน ถ้าท่านอยู่ที่นี้ ท่านก็คงจะมีความพอใจในการกระทำของข้าพเจ้า แต่ว่าแน่นอนทีเดียว ข้าพเจ้าจะละเลยความสัมพันธ์กับประเทศใกล้เคียงไม่ได้ จึงได้มีลงไว้ชัดเจนในคำแถลงวิเทศนโยบายของรัฐบาลนี้ว่า รัฐบาลนี้จะดำรงความสัมพันธ์กับประเทศใกล้เคียงเป็นพิเศษ ทั้งที่ท่านนายรัฐมนตรีท่านก็ได้อธิปราชไว้บ้างแล้ว และข้าพเจ้าจะชี้แจงให้ทราบที่เดียวว่าเราทำอะไรบ้างกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง

อีกข้อหนึ่ง ท่านบอกว่า ทูตนะ ไปตั้งทหารตำรวจเลอะเทอะ ท่านมาแล้ว ดิถีเดียว ในขณะที่มีภัยคอมมิวนิสต์ เพราะว่าเวียดนามได้บุกประเทศลาวถึง ๒ ปีติด ๆ กัน เพราะฉะนั้น ภัยการรุกรานต่อประเทศไทยมีอยู่ในขณะนั้นโดยแน่นอน ภัยเหตุนี้แหละ ทูตของเราซึ่งเป็นผู้สังเกตการณ์แทนรัฐบาลก็ย่อมจะต้องเข้าใจเรื่องการทหาร และการตำรวจ เพื่อจะรายงานสถานการณ์ที่แท้จริงในท่านภัยรุกรานนั้นให้ถูกต้อง แต่บัดนี้ โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิก ส.ป.อ. หรือซีโต้ นี้ ภัยอันนั้นก็ลดน้อยถอยลงแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้เปลี่ยน ท่านจะเห็นได้ว่า ในกัมพูชา กิตี ในประเทศลาวกิตี ข้าพเจ้าหรือรัฐบาลได้เรียกเอกอัครราชทูตที่เป็นทหารและตำรวจกลับมา และได้ส่งข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศไปแล้ว เพราะฉะนั้น การปฏิบัตินี้ มันต้องปฏิบัติตามกาละเทศะ และความต้องการของประเทศ บัดนี้ก่อนที่ข้าพเจ้าจะตอบท่านหัวหน้าพรรคเศรษฐกิจเป็นข้อ ๆ ข้าพเจ้าขอความกรุณาและขันติคุณของท่าน เพราะว่าวิเทศนโยบายนี้ จะต้องเข้าใจประติดประต่อกัน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าได้เรียนอีกคำ คำแถลงมา ข้าพเจ้านึกว่าทางดีที่สุด ข้าพเจ้าก็จะแสดงให้เห็นท่านทราบ แล้วข้าพเจ้าจะแก้ไขข้อสงสัยหรือจะมีท่านสมาชิกซักถามต่อไป ข้าพเจ้าก็จะยินดีแก้ไขให้เข้าใจกระจ่างแจ้ง ข้าพเจ้าจะว่าชาวสะอาด แต่อันที่จริง ข้าพเจ้าไม่มีความสกริปโสมมอะไรนี้ไม่ใช่กรณีชาวสะอาดหรอก แต่ให้เข้าใจเป็นที่แจ่มแจ้งไปเลย นโยบายข้อ ๑ ของรัฐบาล ก็แปลว่ารัฐบาลนี้จะส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีกับนานาประเทศ ให้สันติสนมแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น การส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีกับนานาประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นนั้น รัฐบาลนี้กระทำอยู่อย่างมากที่สุดที่จะกระทำได้ การส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีกระทำได้หลายทาง เช่นในทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และทาง

วัฒนธรรม ทั้งนี้ย่อมเลือกส่งเสริมให้เหมาะสมกับผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างรัฐบาลไทยกับต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์นั้นอาจเป็นความสัมพันธ์ทั่ว ๆ ไป เนื่องมาจากการร่วมสมาชิกภาพในสหประชาชาติก็ได้ หรือเป็นความสัมพันธ์ซึ่งมีอยู่กับประเทศที่ยังมิได้เป็นสมาชิกสหประชาชาติก็ได้ เช่น เยอรมันนี เกาหลี เวียดนาม และสิงคโปร์ หรือกำลังจะเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ เช่นมลายา ก็ได้ รัฐบาลนี้ส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีกับนานาประเทศเหล่านั้นโดยทั่วกัน ความสัมพันธ์ย่อมเริ่มต้นด้วยความสัมพันธ์ทั่ว ๆ ไป แล้วก็เปิดสัมพันธ์ทางการทูต และกงสุล แล้วก็ทำสนธิสัญญาทางไมตรี และความตกลงทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมต่อไปตามกาลและเทศะ การแต่งตั้งทูตก็อาศัยทูตแห่งหนึ่งให้ประจำอีกแห่งหนึ่งด้วย เพื่อประหยัดและรักษาสถานทูต และตั้งสถานเอกอัครราชทูตขึ้นตามความสนิทสนมแน่นแฟ้นแห่งความสัมพันธ์ บัดนี้เรามีความสัมพันธ์การทูตกับ ๓๙ ประเทศแล้ว และยังจะเพิ่มขึ้นอีก ซึ่งในปี ๒๔๙๑ มีอยู่เพียง ๑๖ ประเทศเท่านั้น เกียวนมี ๓๙ การส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีให้สนิทสนมแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นนั้น แม้ในชั่วอายุของรัฐบาลนี้ก็มีหลักพระยานแสดงให้เห็นชัดเจนในกรณีประเทศเพื่อนบ้าน ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสนธิสัญญาทางไมตรีกับพม่า ได้มีการเยี่ยมเยียนกันกับสาธารณรัฐเวียดนามและท่านประธานาธิบดีโงดินเห่เตียม ก็ได้มาเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในฐานะแขกของรัฐ และข้าพเจ้ากับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการก็ได้รับเกียรติให้ไปร่วมงานฉลองเอกราชของสหพันธ์มลายา ซึ่งจะได้แลกเปลี่ยนเอกอัครราชทูตกับประเทศไทยในวันเอกราชนั่นเอง ในกรณีประเทศตะวันออกกลาง รัฐบาลกำลังดำเนินการแลกเปลี่ยนทูตกับซีเรีย เลบานอนและทั้งเตอร์กีในปีหน้าด้วย ในยุโรปได้ตั้งสถานเอกอัครราชทูตขึ้น ณ กรุงเฮก และเอกอัครราชทูตนั้นจะได้ประจำเบลเยียมและลักซ์เซิมเบอกด้วย ส่วนยุโรปตะวันออกรัฐบาลก็ไม่ได้ละเลย ดังจะเห็นได้ที่ท่านรองประธานาธิบดียูโกสลาเวียได้มาเยือนประเทศไทยและมาเจรจาการค้าด้วย ความสัมพันธ์กับสหภาพโซเวียตก็สนิทสนมแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เช่นมีคณะศิลปินโซเวียตมาเยี่ยมประเทศไทยและนักศึกษานักหนังสือพิมพ์ไทยไปเยี่ยมเยือนมอสโก ประเทศซังการี เซ็ตโกสโลวาเกียและโปแลนด์ ได้แสดงความประสงค์ที่จะมาติดต่อทางการค้า รัฐบาลก็ยินยอมให้มาเจรจาได้ กรณีจีนคอมมิวนิสต์นั้น ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมิได้ออกชื่อแต่ถ้าหมายถึง ข้าพเจ้าจะชี้แจงอีกก่อนหนึ่งภายหลัง

ข้อ ๒. โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงจะได้พยายามช่วยเหลือเกื้อกูลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและสงบสันติ นี่เป็นข้อถามของท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน เท่าที่เกี่ยวกับพม่า ในการที่พม่าปราบปรามจีนซึ่งเคยเป็นทหารจีนคณะชาติในเขตพม่า นั้น ประเทศไทยนอกจากจะอนุญาตให้พม่าซื้อเสบียงอาหารบางอย่างแล้ว ยังได้ควบคุมชาวจีนตั้งกล่าวซึ่งอพยพเข้ามาในประเทศไทย และบัดนี้กำลังเจรจาเพื่อส่งตัวกลับไปยังประเทศพม่า อยู่ นี่ก็เป็นการช่วยเหลือในการรักษาความสงบสันติ ส่วนการช่วยเหลือให้เกิดความเจริญก้าวหน้า นั้นได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสนธิสัญญาทางไมตรีและกำลังเจรจาสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนอยู่ กับทั้งมีการเจรจาลดภาษีไม้สักซึ่งพม่าลดให้ไทยจากร้อยละ ๓๐ ลงมาเป็นร้อยละ ๑๘ แล้ว การสร้างสะพานข้ามแม่น้ำสาละวินจะได้ร่วมมือกันออกเงินคนละครึ่ง แต่ให้ไทยเป็นผู้สร้าง เมื่อเดือนกรกฎาคมที่แล้วมานี้เอง ประเทศไทยได้ให้พันธุ์ ปศุสัตว์ แก่รัฐบาลพม่าคือลูกสุกรหย่านม ๑๒ ตัว และไก่พันธุ์ ต่าง ๆ สี่พันธุ์ รวม ๙๖ ตัว เท่าที่เกี่ยวกับประเทศลาว รัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือหลายประการ อาทิเช่น บ้านเศรษฐกิจ ได้ทำความตกลงทางศุลกากรเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๔๘๘ มีกำหนด ๑ ปี แล้วต่ออีก ๑ ปี และจะได้เจรจาทำความตกลงถาวรกันต่อไป หลักการก็คือให้เสรีภาพในการขนส่งสินค้าลาวผ่านแดนประเทศไทย และไทยก็ยังไม่มีรถไฟเชื่อมติดต่อกันทั้งสองประเทศ การขนส่งผ่านแดนจึงยังไม่เป็นไปตามระเบียบสากลซึ่ง จะนำเอามาใช้ ได้ก็แต่โดยอนุโลมเท่านั้น ก็ตอนไปทางรถไฟแล้วต้องไปต่อรถยนต์และข้ามแม่น้ำอีก ด้วย โดยเหตุนี้จึงได้มีอุปสรรคเกิดขึ้นเช่นมีการชัก ข้าและการลักลอบสินค้าเป็นต้น แต่เจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายก็ได้ปรึกษาหารือกันแก้ไขอุปสรรคเป็นครั้งคราวโดยลำดับมา ทำให้สถานการณ์ดีขึ้นแล้ว เจ้าหน้าที่วัฒนธรรมมีการเผยแพร่แลกเปลี่ยนเอกสารทางวัฒนธรรมและศาสนา และได้รับพระภิกษุลาวมาศึกษาปริยัติธรรมในประเทศไทย เจ้าหน้าที่การศึกษา ช่วยเหลือให้เจ้าหน้าที่และนักเรียนลาวมาดูงานและศึกษาในโรงเรียนไทย ด้านการสาธารณสุข ส่งเจ้าหน้าที่ไทยไปช่วยจัดตั้งสถานียศพลองและปราบมาเลเรีย รับเจ้าหน้าที่ลาวมาดูงานและศึกษางานปราบมาเลเรีย เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือให้เจ้าหน้าที่ลาวมาดูงานและศึกษาอบรมการเกษตรกรรมในประเทศไทย เจ้าหน้าที่รวบรวมเจ้าหน้าที่ตำรวจและนักเรียนลาวมาฝึกอบรมในกิจการกรมตำรวจ และเข้าศึกษาในโรงเรียนตำรวจ

ด้านการทหาร จัดให้เจ้าหน้าที่ลาวมาศึกษาและทำงานในโรงเรียนทหารในประเทศไทย
 หนึ่ง เพื่อควบคุมการเดินเรือในลำแม่น้ำโขง เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและฝ่ายลาวได้จัด
 ทำข้อบังคับร่วมว่าด้วยการควบคุมทางศุลกากรแห่ง การเดินเรือ พาดิซัย ในลำแม่น้ำ-
 โขง เพื่อประโยชน์ ในการร่วมมือกันป้องกันปราบปรามการลักลอบหนีภาษีศุลกากร
 ทั้งนี้จะได้ประกาศใช้ต่อไป นอกจากนี้จะได้เจรจาทำสนธิสัญญาทางไมตรีตามแบบ
 เสมอภาคให้ถูกต้องตามหลักกฎหมายระหว่าง ประเทศทำ สนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้าม
 แคนและความตกลงอื่น ๆ เช่นความตกลงการเจรจาชายแดน เป็นต้น เท่าที่เกี่ยว
 กับกัมพูชา รัฐบาลไทยได้แสดงความปรารถนาที่จะส่งเสริมมิตรภาพระหว่างประเทศ
 ทั้งสอง โดยจะไม่ปิดพรมแดนและจะปราบปรามผู้ร้ายตามพรมแดน จะส่งเสริมการ
 ค้าระหว่างประเทศทั้งสอง และจะให้กัมพูชาส่งสินค้าผ่านแดนไทยโดยเสรี ส่วน
 ปัญหาเส้นเขตแดนนั้นก็พร้อมที่จะเจรจา รัฐบาลกัมพูชาสนองรับข้อเสนอของไทย
 จึงได้มีการเจรจากันในเรื่องการปราบปรามตามพรมแดน บัดนี้กำลังร่างความตกลง
 อยู่ การรถไฟเชื่อมประเทศทั้งสองก็กำลังเจรจากันอยู่ตลอดจนเรื่องความตกลงทาง
 ศุลกากรหรือเสรีภาพในการส่งสินค้าผ่านแดน นอกจากนี้ยังมีการหารือกันถึงเรื่อง
 การป้องกันโรคระบาดคนและโรคระบาดสัตว์ ในทางความช่วยเหลือประเทศไทย
 ได้ให้ความสะดวกแก่นางพยาบาลเขมรที่เข้ามาทำงานและให้ทุนการศึกษาแก่พระภิกษุ
 เขมร เป็นต้น เท่าที่เกี่ยวกับมลายา จะได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางทูตและทางกงสุล
 ต่อกัน โดยแลกเปลี่ยนเอกอัครราชทูตและกงสุลต่อกัน ส่วนการปราบปรามพวกก่อ
 การร้ายทางชายแดนภาคใต้ของไทยที่ติดต่อกับสหพันธ์มลายา ตามข้อตกลง ที่มีมา
 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๔๙๒ ก็จะได้ร่วมมือกันดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓ ในวิเทโศบาย จะเชิดชูอุดมคติของสหประชาชาติ นอกจากการส่ง
 ทหารไปช่วยป้องกันเกาหลีร่วมกันตามคำเรียกร้องของสหประชาชาติ ซึ่งนำเกียรติ
 อย่างสูงมาสู่ประเทศไทยแล้ว รัฐบาลยังได้ส่งเสริมกิจการของสหประชาชาตินานับ
 ประการ ทั้งจะเห็นได้จากกระบวนการต่าง ๆ ของสหประชาชาติ ซึ่งมาตั้งสำนักงาน
 ประจำภูมิภาคอยู่ในพระนครนี้มี อีคาพี (E C C A F E) คณะกรรมการเศรษฐกิจ
 แห่งเอเชียและตะวันออกไกล เอฟ เอ โอ (F A O) องค์การอาหารและเกษตร
 ยูเนสโก (UNESCO) องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
 ดับบลิวเอชโอ (W H O) องค์การอนามัยโลก ยูนิเซฟ (UNICEF) กองทุนเด็ก

ระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ อีเกอ (I C A O) องค์การอินทรีแคว้นระหว่างประเทศ สภาการช่วยเหลือทางวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติและอื่น ๆ ซึ่งมีการประชุมกันในพระนครนี้อยู่เนือง ๆ เป็นที่นิยมชมชื่นแก่นานาประเทศเป็นอันมาก และเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทย ทั้งในทางที่ทำให้ชาติไทยเป็นที่รู้จักแพร่หลายในต่างประเทศ และในทางนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยด้วย การประชุมครั้งท้ายที่สุด ได้แก่การประชุมของสหประชาชาติว่าด้วยสถานะของสตรีในเอเชีย แสดงให้เห็นสิทธิเสมอภาคและหน้าที่การงานอันรุดหน้าไปไกลของสตรีไทย เป็นที่น่ายินดียิ่ง ทั้งนี้เนื่องมาจากการนำของท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม เพื่อสมาชิกของเราท่านได้รับเกียรติยศเป็นประธานสหพันธ์สากลแห่งสมาคมสหประชาชาติ โดยมติเอกฉันท์ถึงสองปีติด ๆ กัน และนอกจากข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งเป็นประธานสมัชชาสหประชาชาติ สมัยที่ ๑๑ แล้วเอกอัครราชทูต ณัฏฐ์ คณิศมนตรี ยังได้รับเลือกตั้งในกรรมการกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นตำแหน่งมีเกียรติยศสูงอีกด้วย ไม่แต่เท่านั้น ความจริงมีอยู่ว่า ผู้แทนของประเทศไทยในองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ ได้ทำชื่อเสียงและได้รับความยกย่องอย่างแพร่หลายทีเดียว และข้าพเจ้าภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ผู้แทนไทยได้รับเลือกตั้งให้เป็น มน สตรีหรือ กรรมการ ยานวยการ ขององค์การต่าง ๆ เช่นองค์การอาหารและเกษตร องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ องค์การอนามัยโลก กองทุนเด็กระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ และองค์การแรงงานระหว่างประเทศตลอดจนสหภาพรัฐสภาระหว่างประเทศของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย สถานะระหว่างประเทศของประเทศไทยนั้น ท่านนายกรัฐมนตรี ได้ส่งเสริมโดยยึดมั่นในสหประชาชาติจนเป็นที่นิยมนับว่าหนักแน่นเป็นหลักเสถียรภาพแห่งความส่งเสริมสันติของโลกประเทศหนึ่ง รัฐบาลนี้จึงเชิดชูอุดมคติของสหประชาชาติ โดยแน่นอน

๔. ของวิเทศาบาย ปฏิบัติ ตามพันธ ภาระ ระหว่าง ประ เทศอย่าง เคร่งครัด และอันหนึ่งซึ่งรัฐบาลนี้ยึดมั่นและได้ประกาศนโยบายไปแล้วคือ การปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศอย่างเคร่งครัด นี่เป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งในกฎบัตรสหประชาชาติและในกฎหมายระหว่างประเทศอันมีสัญญาและความตกลงใดซึ่งทำขึ้นแล้วโดยถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ และยังคงใช้อยู่และรัฐบาลนี้ปฏิบัติตามพันธกรณีในสนธิสัญญาและความตกลงนั้นอย่างเคร่งครัด สนธิสัญญาการ ปฏิบัติร่วมกันแห่ง

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ ส.ป.อ. ความตกลงว่าด้วยการ ร่วมมือทาง เศรษฐกิจ และวิชาการกับสหรัฐอเมริกา หรือความตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือทางทหารกับ สหรัฐอเมริกาก็ดี หรือแผนการโคลัมโบก็ดี ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ รัฐบาลนี้ จะปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดอย่างที่ได้ปฏิบัติตามแล้ว ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าอยากจะใคร่เรียน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเหมือนกัน คือท่านบอกว่ารัฐบาลนี้ดำเนินนโยบายผิด เพราะ ไม่ถอนตัวออกจากซีโต้ เป็นต้น ก็แสดงไว้แล้ว และในเวลาเดียวกัน ท่านบอก ว่า รัฐบาลไม่ปฏิบัติตามที่ได้แสดงไว้ ก็แสดงไว้ นี้ปฏิบัติตามพันธกรณีสัญญาซีโต้ ก็ดี สัญญาช่วยเหลือทางทหารและเศรษฐกิจกับสหรัฐอเมริกาก็ดี ได้ทำก่อนนาย ก- รัฐมนตรีของรัฐบาลนี้ เป็นสัญญาถูกต้องตามกฎหมายระหว่างประเทศ ข้าพเจ้าก็มี ข้อผูกพันที่มากำหนดตำแหน่งในรัฐบาลนี้จะปฏิบัติตามสัญญาเหล่านี้ เพราะสัญญา เหล่านี้ได้เป็นกรณีระหว่างประเทศตามที่ ได้แสดงไว้ เพราะฉะนั้นประเด็นที่ว่าเรา ควรจะถอนตัวออกจากซีโต้หรือไม่ ประเด็นนี้ข้าพเจ้าจะพูดและในตอนนั้นข้าพเจ้า ต้องขอประนีประนอมในเวลาเดียวกัน ท่านก็หาว่าข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตาม แต่แล้วข้าพเจ้า ปฏิบัติตาม ท่านก็บอกว่าไม่ถอนตัว ซึ่งเป็นอีกประเด็นหนึ่ง รัฐบาลนี้บริหาร กิจการต่างประเทศตามที่ ได้แสดงไว้ทุกประการโดยแน่นอนขณะนี้ก็มีข้อหาว่ารัฐบาล นี้ไม่สามารถจะดำเนินการต่างประเทศโดยอิสระ รัฐบาลนี้อยู่ใน โลกเสรีซึ่ง ดำเนินนโยบายตามเสรีประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นแนววิ.ท.โตบายใหญ่ ๆ คล้ายคลึง กับวิ.ท.โตบายของบรรดาประเทศเสรีประชาธิปไตยในส่วนรวม แต่ไม่เหมือนกัน เพราะประเทศไทยในฐานะประเทศเอกราช ย่อมดำเนินนโยบายโดยอิสระ ตามผล ประโยชน์ของชาติไทยคงจะแสดงตัวอย่างดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาการรับรองจีนคอมมิวนิสต์ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไม่ได้ออกชื่อ แต่ว่าหมายถึง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะบ่งชี้ชัดทีเดียว นโยบายของสหรัฐอเมริกา ท่านก็มีนโยบายที่ไม่อิสระนั้น ท่านไม่ได้กล่าวออกมา แต่มีนัยว่า รัฐบาลนี้ตาม สหรัฐอเมริกาเกินไปนโยบายของสหรัฐอเมริกาไม่รับรองจีนแดง นโยบายของรัฐบาล นี้ก็จะพิจารณาการรับรองจีนแดงในเมื่อเป็นผู้แทนประเทศจีนในสหประชาชาติ หรือ ก็จะเรียกกันว่าในเมื่อเข้าสหประชาชาติแล้ว เหตุใดก็มีอยู่อย่างนี้ ขอให้ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติทั้งหลายได้กรุณาสำเหนียก เพราะว่าเป็นเรื่องสำคัญ และข้าพเจ้าจะพูด ตลอดจนขอให้ท่านผลิตผลิตก็ได้ แต่เป็นเรื่องจริงจริง ดังที่ข้าพเจ้าจะพูดและชี้แจง

เรื่องจริงจัง ประเทศจีนเป็นสมาชิกสหประชาชาติอยู่แล้ว ปัญหาที่มีอยู่ว่า รัฐบาลไทหนเป็นตัวแทนรัฐบาลจีนคณะชาติหรือรัฐบาลคอมมิวนิสต์ ประเทศไทยได้มีความสัมพันธ์ทางทูตกับรัฐบาลจีนคณะชาติตั้งแต่เมื่อตั้งอยู่นานกิง ฉะนั้นเมื่อไปตั้งอยู่ที่ไทเปก็มีความสัมพันธ์ทางทูตอยู่ด้วย ปัญหาการรับรองรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์สำหรับประเทศไทยจึงไม่เหมือน กับ ปัญหาสำหรับ ประเทศ ซึ่งได้รับ เอกราชใหม่ เพราะประเทศเหล่านั้นไม่ต้องการถอนการที่รับรองรัฐบาลจีนคณะชาติ แต่สำหรับประเทศไทย ในการที่จะรับรองจีนคอมมิวนิสต์นั้น จะต้องถอนการรับรองจากรัฐบาลจีนคณะชาติด้วย จึงจะต้องใคร่ครวญดูให้รอบคอบโดยคำนึงถึงประโยชน์ของไทยเป็นใหญ่รวมทั้งประโยชน์ของ ชาว จีนใน ประเทศไทย ซึ่งมี จำนวนเป็นอันมากด้วย ข้าพเจ้านึกว่าถ้าคิดดูในแง่แล้ว นโยบายที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศเล็กก็คือในเรื่องปัญหาการเมืองระหว่างประเทศ ที่ว่ารัฐบาลไทหนเป็นรัฐบาลผู้แทนจีนนั้นควรปล่อยให้สหประชาชาติเป็นผู้วินิจฉัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อมีมติสหประชาชาติอยู่ว่า จีนแดงเป็นผู้รุกรานประเทศเกาหลีและยังไม่ทำความตกลงสถาปนาสันติภาพกัน แต่เมื่อรัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์ได้เข้าเป็นตัวแทนประเทศจีนในสหประชาชาติแล้ว ฝ่ายไทยก็ควรพิจารณาการรับรองรัฐบาลนั้น ในระหว่างนี้ก็คงตามสถานะเดิมไว้ สถานะของชาวจีนในประเทศไทยก็เป็นที่ไปโดยปกติคงเดิม เป็นการบั่นปลายไม่ให้เกิดการเมืองต่างประเทศเข้ามาแทรกสอดการภายในของประเทศไทยด้วย

๒. การค้ากับจีนแดง นโยบายของสหรัฐไม่ค้านเลย นโยบายของรัฐบาลนี้ไม่ค้านแต่ขู่ว่าจะปฏิบัติตามมติของสหประชาชาติ จริงอยู่ ในยุคปัจจุบันนี้แม้จะรวมอยู่ด้วย แต่ว่าสหประชาชาติเขาก็มี เรียกว่าช้อยกเว้น ซึ่งอังกฤษเขาก็ได้เรียกร้องให้ยกเว้นนั้นแก่หรับมลายา ข้าพเจ้าก็จึงบอกว่า ในขั้นนี้ขอให้เป็นไปตามมติของสหประชาชาติ แต่ว่าถ้าพ่อค้าอ้างในประเทศไทยมีความเดือดร้อนร้องต่อกระทรวงเศรษฐกิจการอยากจะค้าอย่างกับจีนแดง ข้าพเจ้าก็จะรับพิจารณา ในระหว่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็น เพราะจะพูดถึงราคา ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่าจะได้ราคาดีขึ้น กันนี้เห็นจะไม่เป็นเช่นนั้น เพราะว่าประเทศลังกาที่ค้ากับยาง และบางประเทศ

อินโตนีเซียก็ได้ประสพอุปสรรค แต่ถึงอย่างไรก็ดี การค้านี้ท่านก็ยอมทราบ ว่า ต้องอาศัยราคาโลก เดียวนี้ชาวไทยเราก็ได้อาศัยราคาโลกอยู่แล้ว และที่สิงคโปร์ ข้าพเจ้าก็ได้ตามพ่อค้าที่มา บอกว่า ที่เขาขายให้จีนแดง เขาได้ราคาอะไร เขาบอกว่าได้ราคาโลก ไม่ใช่ได้ราคาที่สูงขึ้นประการใด หามิได้

๓. การไปจีนแดง นโยบายของสหรัฐ ว่าห้าม โดยมีบทลงโทษ นโยบายของรัฐบาลนี้ไม่มีกฎหมายห้าม แต่โดยที่ไม่มีทางคุ้มครองคนไทยในเซตจีน คอมมิวนิสต์ จึงไม่ออกหนังสือเดินทางให้

๔. ปัญหาของอาณานิคมในสหประชาชาติ นโยบายของสหรัฐเห็นชอบ ด้วยหลักการกำหนดตามใจตน หรือหลักเอกราช แต่ก็เห็นใจและเกรงใจมหาประเทศ ที่เป็นมิตร จึงงดเว้นการลงคะแนน นโยบายของรัฐบาลนี้สนับสนุนการกำหนดตามใจตนคือหมายความว่าลงคะแนนมิให้ แต่พยายามไกล่เกลี่ยประนีประนอมคู่กรณี

อีกข้อหนึ่งก็คือเรื่องฮังการี ท่านสมาชิก ๆ ไม่ได้อ้างถึง แต่ว่ามีผู้กล่าว ขวัญถึงรัฐบาลไทยได้สนับสนุนญัตติของสหรัฐอเมริกา จริงแต่เป็นการลงคะแนน ตามหลักธรรม เพราะการรุกรานต่อเอกราชอีกประเทศหนึ่งนั้นเป็นการผิดกฎบัตร ของสหประชาชาติ และกฎหมายระหว่างประเทศ พวกที่เป็นกลางนั้นก็หันมาลงคะแนนให้ทั้งสอง เช่นพม่า และลังกา เป็นต้น และลังกาถึงกับได้เป็นกรรมการ เขาก็ได้เซ็นรายงานของคณะกรรมการนั้น ซึ่งบอกว่าสหภาพโซเวียตได้กระทำการ รุกรานจริง ในการที่ประเทศไทยลงมติไปตามเสียงฝ่ายข้างมากของเลี่วประชาชาติไทย ก็แปลว่ายึดหลักธรรมนี้เอง ข้าพเจ้าก็ไม่อยาก นึกคำถามมานี้ก็อยากจะอ้างสัก หน่อย สหุทธิโม กรุณาพุโพ ควรเคารพสัจธรรม ข้อหาท้ายที่สุดว่าไม่ฟังความ คิดเห็นของประชาชน ฟังทำไมจะไม่ฟัง ข้าพเจ้าพยายามฟังรัฐบาลนี้ ฟัง ความคิดเห็นของประชาชนจึงได้คัดแปลงนโยบายเกี่ยวกับจีนคอมมิวนิสต์เช่นในเรื่อง การรับรองกับการค้ากับจีนแดงซึ่งรัฐบาลนี้ดำเนินนโยบายตามมติสหประชาชาติ ใน ส่วน ส.ป.อ. หรือองค์การป้องกันร่วมกัน ก็ได้สถาปนาฟังเสียงของหนังสือพิมพ์ เหมือนกัน แต่รู้สึกว่าหนังสือพิมพ์บางฉบับยังมีความเข้าใจผิดอยู่ คือ

๑. หลักปรัชญาของเนรูห์ และของคอมมิวนิสต์ ไม่ใช่หลักของที่ประชุม บันตง เพราะที่ประชุมบันตงยึดหลักอันถูกต้องของสหประชาชาติ ข้อที่ต่างกัน ก็คือหลักที่ ๕ ของเนรูห์ และของคอมมิวนิสต์มีแต่เพียงว่าให้อยู่ร่วมตัวกันโดย

สันติ แต่หลักของสหประชาชาตินั้นมีไว้ให้ปฏิบัติขั้นศีลธรรม และอยู่ร่วมกันโดย
สันติฐานเพื่อนบ้านที่ดี ลัทธิคอมมิวนิสต์ไม่นิยมสันติธรรมและแสวงการปฏิวัติ
เพื่อเลิกโลก เพื่อไม่ให้มีชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หรือรัฐธรรมนูญ ตามที่
เรารู้จักกันส่วนหลักของสหประชาชาตินั้นให้ปฏิบัติขั้นศีลธรรม ความอดทนต่อ
ลัทธิอื่น

๒. คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้ามีขนิมิตปฏิบัติ ซึ่งท่านสมาชิกรัฐสภาผู้เกียรติ
ให้อำนาจถึงการเดินสายกลางนั้น ไม่ได้หมายความว่าให้เป็นกลางระหว่างธรรมกับ
อธรรม แต่ให้ปฏิบัติธรรมสัมมาปฏิบัติเสมอไป โดยเลือกเอาสายกลางซึ่งรัฐบาลนี้
ปฏิบัติ เช่น ในกรณีปัญหาอาณานิคมในสหประชาชาติ ไทยสนับสนุนหลักเอกราช
ซึ่งเขาเรียกว่า หลักการกำหนดความใจตน ได้ทำการไกล่เกลี่ยประนีประนอมกัน
ระหว่างคู่กรณีเช่นปัญหาแอลจีเรีย ทั้งฝ่ายฝรั่งเศสและแอลจีเรียพอใจในหน้าที่ของ
ไทยและได้มาพอใจทั้ง ๒ ฝ่าย ในเรื่องไซปรัส และเรื่องอีเรียวตะวันตกก็เช่นเดียว
กัน ส่วนสนธิสัญญาการป้องกันร่วมกันเป็นไปตามพระโอวาทของพระพุทธเจ้าโดย
แน่นอน ทั้งที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงต่อที่ประชุมกันตั้งครั้งต่อไป เพราะข้าพเจ้าไป
ประชุมต่างประเทศ ข้าพเจ้าได้แสดงพระพุทธธรรมในโอกาสทุกโอกาสที่ทำได้ การ
สนทนานายพลสิงห์ กับพระพุทธเจ้า นายพลสิงห์ ข้าพระพุทธเจ้าเป็นทหาร
และพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งให้กระทำ พระองค์พระตถาคตทรงแถลงว่า การ
กระทำสงครามเพื่อคุ้มครอง บ้านเรือน บุตร ภริยา ทรัพย์สิน ของเราเป็นการ
ผิดหรือพระตถาคต ทรงสอนลัทธิให้ยอมสละตนเต็มที่แม้ผู้กระทำร้ายก็ให้อยอมทำ
ตามใจ และให้อ่อนน้อมต่อผู้ซึ่งขู่เข็ญจะเอาของเราไปโดยกำลังบังคับเช่นนั้นหรือ
พระตถาคตทรงถือว่าการต่อสู้ทั้งปวงรวมทั้งการรบเพื่อเหตุอันชอบธรรม เป็นสิ่ง
พึงห้ามหรือ พระพุทธเจ้าทรงตอบว่า พระตถาคตทรงสอนว่า การรบกััน
ทั้งปวงซึ่งมนุษย์พยายามฆ่าเพื่อนมนุษย์นั้นเป็นที่เศร้าสลดใจ นั่นเป็นที่เศร้าสลดใจ
แต่ไม่ทรงสอนว่าผู้ที่จะทำสงครามเพื่อด้วยเหตุอันชอบธรรม ในเมื่อได้หาทาง
รักษาสันติภาพทุกทาง แล้วเป็นผู้ควรตำหนิ ผู้ใดเป็นเหตุแห่งสงครามผู้นั้นย่อม
ต้องตำหนิ พระตถาคตทรงสอนให้อยอมสละตนเต็มที่แต่ไม่ได้สอนให้อยอมอ่อนน้อม
ต่ออำนาจร้าย ไม่ใช่จะเป็นมนุษย์ เทวดา หรืออธรรมชาติ การต่อสู้ต้องมี
เพราะชีวิตทั้งปวงเป็นการต่อสู้ อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ผู้ที่ต่อสู้ พึงระมัดระวังไม่ต่อสู้

สู่เพื่อประโยชน์ตนโดยขัดกับความจริง และหลักธรรม ฉะนั้นท่านนาฬจึงต่อสู้ด้วยความกล้าหาญและสู้รบด้วยความเข้มแข็ง แต่ขอให้เป็นการแห่งความจริง และท่านจะได้รับพรของพระศาสดา ประเทศไทยแสวงความคุ้มครองตนเอง ต่อการรุกรานและก่อความวุ่นวายนี้ ผู้ใดไม่มีความมุ่งหมายในทางรุกรานก็ไม่ต้องกลัวประเทศไทยอย่างใดเลย นี่เป็นถ้อยคำที่ข้าพเจ้าได้กล่าวที่บันตง พวกเวียตมินห์ได้บุกประเทศไทยถึง ๒ ปี ติด ๆ กัน ในปีที่ ๒ ได้มาถึงปากเซบนฝั่งแม่น้ำโขง แล้วประเทศไทยได้ขอให้คณะมนตรี ความมั่นคง ของ สหประชาชาติ ส่งคณะสังเกตสันติภาพมาที่ภูมิภาคประเทศหนึ่งออกเสียงยับยั้งเสีย ความจำเป็นที่จะจัดการป้องกันร่วมกันในข้อ ๕๑ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ในระหว่างที่สหประชาชาติยังมีได้ดำเนินการจึงเกิดขึ้น นี่แหละคือภารกิจของ ส.ป.อ. ถ้าเราเป็นกลางไม่เข้ากับ ส.ป.อ. เราก็จะไม่สามารถป้องกันประเทศในกรณีที่ถูกรุกราน ดังที่ประเทศเราได้เคยประสบมาแล้วในคราวสงครามโลกครั้งที่สอง ขณะนั้นเราทำนโยบายเป็นกลาง ทำสัญญาไม่รุกรานกันกับมหาประเทศ แต่ก็ไม่พ้นภัย และเมื่อภัยเกิดขึ้น เราก็ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้ เพราะไม่มีกำลังอาวุธ และไม่มีความร่วมมือกันด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงเข้าร่วมระบอบความมั่นคงร่วมกันของสหประชาชาติ คือ ส.ป.อ. เป็นต้น นี่ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอเรียนว่ายังมีความเข้าใจผิดอยู่ระหว่างความเป็นกลางกับการเดินสายกลางตามที่ข้าพเจ้าพูดมา ข้าพเจ้าเดินสายกลาง แต่ข้าพเจ้าเลือกเอาธรรม ต้องปฏิบัติตามหลักธรรม และในการดำเนินการตามหลักธรรมนั้นก็เดินสายกลาง แต่ส่วนความเป็นกลางระหว่างเสรีประชาธิปไตยกับลัทธิคอมมิวนิสต์นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลก่อนได้ทำถูกต้องแล้วในการที่จะเข้าข้างทางฝ่ายเสรีประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าก็จะดำเนินนโยบายนั้นต่อไป เพราะนอกจากจะเป็นพันธกรณีระหว่างประเทศแล้ว ข้าพเจ้ายังเห็นว่าเป็นนโยบายที่ถูกต้องด้วย

นายทวีศักดิ์ ศรีพล (ขอนแก่น) : นึกว่าท่านประธาน ฯ ลืมทวีศักดิ์ ศรีพล หัวหน้าพรรคขวานการไฮด์ปาร์คเสียแล้ว ยกมือแทนจะบวม ขอขอบคุณท่านประธานฯ ด้วย ข้าพเจ้าว่าท่านกล่าวร้ายขาว บางคนถึงวิ่งเหวี่ยงขวานออกไป เหมือนกันที่ท่านกล่าวมากรณีต่าง ๆ ขึ้นมานั้น ไม่ได้เกิดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดในทางความเป็นจริง

หรือจะพูดอย่างง่าย ๆ ว่า ท่านกล่าวมานั้นไม่ได้เก็บเอาภาวะวิสัยมากล่าวกันเลย ท่านกล่าวเอาแต่ในความคิดเห็นของท่าน ยึดตัวตั้งหนึ่งนั่นแหละ ทำไมข้าพเจ้าจึงกล่าวอย่างนี้ ท่านประธาน ฯ ก็เพราะว่าถ้อยกล่าวของฝ่ายรัฐบาลก็กล่าวมาแต่ละครั้งแต่ละคราวและปฏิบัติมานี้ไม่มีผิดอะไร คล้าย ๆ กับว่าเป็นโฆษณาให้ฝ่ายสหรัฐอเมริกาเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ต่างอเมริกาทั้งนั้นเลย ข้าพเจ้าพูดอย่างนี้ ท่านประธาน ฯ จะว่า เอ คนนี้ไม่ใช่คอมมิวนิสต์หรือ ข้าพเจ้าก็ยืนยันที่ว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ยืนยันเสียอีก เพราะว่าข้าพเจ้ายังไม่รู้ว่าคอมมิวนิสต์คืออะไร ที่ท่านกล่าวมาอย่างนี้รู้สึกว่าแต่ละคำที่ท่านกล่าวมานั้นหาได้เป็นมาจากสภาพความเป็นจริงไม่ เพราะอะไรท่านประธาน ฯ นับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ผ่านพ้นมา โลกในระบอบปัจจุบันนี้ก็แตกออกเป็น ๒ ค่ายดังที่ท่านว่ามาแล้ว ค่ายหนึ่งก็เป็นค่ายคอมมิวนิสต์ ค่ายหนึ่งก็เป็นค่ายประชาธิปไตย คอมมิวนิสต์เขาก็ว่าเขาเป็นประชาธิปไตยเหมือนกัน ประชาธิปไตยฝ่ายสหรัฐอเมริกาเขาก็ว่าเป็นประชาธิปไตยเหมือนกัน ผลสุดท้ายเถียงกันไปเถียงกันมา ฝ่ายสหประชาชาติก็เลยตั้งว่า นั่นเป็นเสรีประชาธิปไตยละ ท่านเป็นคอมมิวนิสต์เสีย และเสรีประชาธิปไตยกับประชาธิปไตย มันก็ถึงสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็แตกต่างกันในระบอบปัจจุบัน เพราะพวกหนึ่งประชาธิปไตยอำนาจเป็นของประชาชนส่วนใหญ่ ท่านเป็นเสรีประชาธิปไตย เสรีในกลุ่มของพวกท่าน ก็เป็นเสรีประชาธิปไตยในกลุ่มของพวกท่าน ไม่ได้เป็นประชาธิปไตยของประชาชนเลย ดังนั้นการดำเนินนโยบายในทางการต่างประเทศของรัฐบาลในระบอบปัจจุบันนี้ และอดีตที่ผ่านมา นั้น ท่านประธาน ฯ ท่านได้ดำเนินนโยบายไม่ได้ปฏิบัติตามที่ท่านได้กล่าวไว้ในสภา ฯ ที่ขอความไว้วางใจในสมัยนั้น และวันที่ ๑ เมษายนที่ผ่านมา ข้าพเจ้าจึงว่าฝ่ายรัฐบาลไม่ได้ปฏิบัติตาม ข้าพเจ้าจะยกง่าย ๆ ว่ารัฐบาลนี้เป็นโฆษณาให้กับฝ่ายสหรัฐอเมริกา ท่านกรมหมื่น ฯ ท่านจะเชื่อไหมนี้ และรายงานที่การสอบสวนของคณะกรรมการสหประชาชาติชุดพิเศษกรณีการจลาจลในกรุงเทพฯ ท่านได้ทำเองไหม ถ้าท่านว่าท่านไม่ทำเอง ทำไมถึงมีตอนหลังตอนท้ายมืออยู่ของสันนิเทศ ฯ กระทรวงการต่างประเทศ นี่ท่านได้ดำเนินนโยบายที่จะไม่ทำลายสัมพันธไมตรีระหว่างโซเวียตที่มีกับท่านแล้วหรือ นี่ท่านได้ดำเนินนโยบายผิดพลาด ท่านให้นโยบายไว้อย่างหนึ่ง แล้วท่านก็มาทำอย่างนี้ นี่แหละที่ข้าพเจ้าว่าท่านเป็นโฆษณาให้กับอเมริกา เพราะอะไรท่านถึงทำอย่างนี้ เพราะท่านมีผลประโยชน์กับอเมริกา ท่านสมาชิกผู้มี

เกียรติ สัญญาต่าง ๆ ที่ท่านได้ดำเนินการนั้น อย่างสัญญาในทางที่ว่าความตกลงว่า
 ด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจและเศรษฐกิจของรัฐบาลไทยกับอเมริกา ภาคผนวก
 ข้อ ๒ รัฐบาลแห่งประเทศไทยจะได้อำนาจให้มีความสะดวกในการโอนให้สหรัฐอเมริกา
 ตามข้อกำหนดที่เหมาะสม และไม่ยึดไปว่าข้อกำหนดที่ให้ไว้แก่ชนชาติประเทศ
 อื่น ๆ วัตถุประสงค์สหรัฐอเมริกาทำสงครามหรือจะขาดแคลนภายใน ภายหน้านะ
 ท่านเสด็จในกรมฯ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความต้องการอันเหมาะสมของประเทศไทยสำหรับ
 การใช้ภายในประเทศ และการส่งวัสดุออกนอกประเทศเหล่านี้ตามวิธีการการค้า
 อันนี้ก็หมายความว่า ท่านบอกว่าท่านได้รับการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจจากสหรัฐอเมริกา
 ท่านบอกว่าท่านได้รับการช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกาในทางเศรษฐกิจก็เพราะ
 การที่ท่านได้รับการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจจากสหรัฐอเมริกานะซี ประเทศบ้านเมือง
 ไทยถึงได้มีความอยู่เย็นอยู่สุขในปัจจุบันนี้ สหรัฐอเมริกาเองเอาความช่วยเหลือนั้น
 เข้ามาแทรกแซงกิจการภายในของประเทศ โดยที่ท่านร่วมมือ ทำไมท่านถึงร่วมมือ
 เปรียบง่าย ๆ อากาศหนาวภายนอกมันมีใบมาล้าใส่ของท่านไม่สามารถที่จะทนต่อความ
 หนาวได้ ก็อยากจะให้อาหารเข้าไปอยู่ในลำไส้บ้าง ท่านประธาน ฯ เหตุจำเป็นอย่าง
 นี้แหละรัฐบาล เพราะลำไส้ของท่านนี้แหละจึงทำให้ประชาชนพลเมืองต้องอดอยาก
 ยากแค้นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะท่านได้ดำเนินนโยบายการต่างประเทศนั้นผิดพลาด
 พร้อมกันกับท่านไม่ได้ปฏิบัติตามที่ท่านได้ให้ไว้กับรัฐสภา มาตรา ๓๘ บอกท่านไว้
 แล้วว่าท่านคบกับทุก ๆ ประเทศเพื่อความสันติสุข แล้วท่านไม่คบท่านไปคบโน่น
 ประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านก็คบรัสเซียเหมือนกันซึ่งท่านอ้างว่าเป็นค่ายคอมมิวนิสต์
 แต่แปลกเหลือเกินท่านนักเรียนไทยจะขอไปศึกษายังประเทศรัสเซียไม่ให้ไป จอมพล ฯ
 กล่าวว่าจะกลัวจะไปล้างสมอง มีน้ำเล้าหัวของท่านประธาน ฯ นี่น้ำกลัวล้างหัว
 อเมริกาเสียแล้ว อเมริกาล้างหัวท่านประธาน ฯ แน่ ๆ ที่เดียว นี่แหละท่าน
 ประธาน ฯ ที่เคารพท่านกลัวจะถูกล้างกลัวถูกอะไรเหล่านี้แหละ อย่างนี้ท่านว่าท่าน
 ปฏิบัติแล้วหรือ ไม่ต้องอื่นไกลในกรณีเร็ว ๆ นี้ชี้ให้เห็นที่ข้าพเจ้าพูดนี้ ไม่ได้เอา
 เหตุผลอื่น ๆ มาพูดเลย ข้าพเจ้าเอาเหตุการณ์ที่ปรากฏการณ์ออกมาพูดท่านนี้
 ปรากฏการณ์ที่เห็นอย่างเด่นชัด ครั้นที่นักศึกษาไทยจะไปโซเวียตในการประชุมครั้ง
 ที่เดินทางไปแล้วนี้ นักศึกษาไทยต้องวิ่งเต้นไปวิ่งเต้นมาแทบเสือกตาจะกระเด็นถึง

จะให้ไป ที่นักศึกษาอื่นจะไปสหรัฐอเมริกา โอ ไม่ต้องขอขออนุญาตหรอก ท่าน
 ประธาน ฯ เพียงแค่นี้เท่านั้น อย่างนี้จะไม่ให้ประชาชน จะไม่ให้ข้าพเจ้าว่า
 รัฐบาลนี้เดินตามหลังอเมริกอย่างไร แต่ว่าจะว่าเดินตามหลังก็ว่าไม่ถูก ท่านบอก
 ว่าไม่เดินตามหลังหรอก จริง ท่านเดินเคียงบ่าเคียงไหล่ บางทีล้ำหน้าอเมริกาเสียอีก
 ลำหน้าอย่างไร ท่านประธาน ฯ ผมจะบอกให้ท่านประธาน ฯ รู้ ที่ว่าท่านล้ำหน้าสหรัฐ-
 อเมริกา นั่นนะ ถ้าหากว่ากรณีที่นักศึกษาที่ไปโซเวียตนี้ล้ำหน้ากว่าสหรัฐอเมริกาไม่ให้
 นักศึกษาเข้าไป ประเทศไทยก็ไม่ให้ไปเช่นเดียวกัน เหตุการณ์มันเป็นอย่างนี้ นี่
 แผละ คือมูลเหตุอันหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าฐานะของรัฐบาลนี้ไม่ได้รับความนิยมนับถือ
 จากประชาชนนี้ก็เพราะท่านเป็นประชาธิปไตยแบบเสรีประชาธิปไตยตามใจท่าน ตั้ง
 ที่มีบางประเทศไต่ข้อมตัวเป็นรั้งนึ่งก๊อก (Running Dog) ให้กับสหรัฐอเมริกา นำ
 กลัวเหลือเกิน ประเทศไทยไม่ได้เป็นอย่างนั้นหรอก แต่ประเทศไทยนี้ดีมาก รัฐบาล
 ชุดนี้ที่ จิตใจประชาชนเห็นเกินดีไปเสียแล้ว ประชาชนไม่สามารถที่จะรักษาท้อง
 ของตัวได้ กินไม่อิ่ม ลำบากยากเข็ญก็เพราะสัญญาต่าง ๆ เหล่านี้ ยิ่งไปกว่านั้น
 ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้าอยากจะขอชี้ในสัญญาที่ว่าท่านนี้เดินตามอเมริกา
 อย่างไร ในข้อ ๖ วรรค ๒ รัฐบาลแห่งประเทศไทยจะให้ความสะดวกเสรีอย่างเต็มที่
 แก่บรรดาผู้แทนของสหรัฐ ที่ได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องเพื่อมาสังเกตการณ์ใช้
 ประโยชน์แห่งความช่วยเหลือ ที่จะให้ความตกลงตามนี้ด้วย ท่านไม่ได้คำนึงถึงข้อนี้
 เลย ท่านปฏิบัติตามข้อนี้อย่างเคร่งครัด คำว่าช่วยเหลือในทางเศรษฐกิจของอเมริกา
 ที่ช่วยเหลือท่านนั้น ท่านประธาน ฯ ช่วยเหลือจนรัฐบาลไม่มีอะไรจะเหลือ ถ้า
 รัฐบาลมีอะไรเหลือ ทำไมจะเป็นหนี้ ช่วยจนท่านไม่เหลือแล้ว เหลือแต่หนี้ แล้วผู้
 เชี่ยวชาญต่าง ๆ ที่เข้ามายังประเทศไทยนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านจะยอมรับไหม
 ว่า การที่เขาเข้ามาอย่างนี้ เขามาเพื่ออะไร เขามาเพื่อจะคุมฐานะของรัฐบาลให้
 ใหม่ พูดยังไง ท่านเสด็จในกรมฯ สักดึกดื่นใจนะครับ ท่านประธาน ฯ เพราะอะไร
 เพราะทรงถูกใจคำท่านเช่นกัน ถูกพระทัยคำของท่าน ถูกเหลือเกิน จนท่านไม่
 สามารถที่จะพอฟังคำนี้ได้ แต่ว่าคำว่าพระทัยคำ ทำให้ท่านสามารถหัวเราะได้เหมือน
 กัน ท่านประธาน ฯ การที่สหประชาชาติได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยนั้น
 ช่วยอะไรบ้าง เอ้า ช่วยสนธิสัญญาทางทหาร ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด-
 ไทยไม่อยู่เสียด้วย เมื่อเช้านี้พูดคำหนึ่ง ท่านบอกว่า ถ้าหากว่าได้รับการช่วยเหลือ

จากโซเวียตหรือประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. จะได้แต่เครื่องรับ อเมริกาช่วย
ท่านนั้นนะ ตั้งแต่ไม่ข้ามพินไปจนถึงเครื่องบินอะไรต่าง ๆ ที่ว่านั้น มีไหมว่า เมค
อิน ไทย แลนด์ (Made in Thailand) มีทั้งแท้ ๆ. เอส. เอ. (U. S. A.) มีทั้งแท้
ของอเมริกา ท่านประธาน ฯ ลองค์ทูตฯ เภาแต่ของจากอเมริกามาทั้งนั้น อย่างนี้
จะไม่ให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่ารัฐบาลนี้ดำเนินนโยบายผิดพลาดได้อย่างไร คำกล่าวของ
เสด็จในกรมท่านกล่าวมาที่ผ่านมานั้นแต่ละคำ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ท่านกล่าว
มาจะว่ารัฐบาลนี้ตามหลังได้อย่างไร ท่านก็ว่า แล้วก็ว่าท่านจะปฏิบัติตามสหประชา
ชาติ เพราะสหประชาชาตินี้ไปทางไหนท่านก็ไปทางนั้น และท่านก็ว่าท่านไม่ตามหลัง
และที่ว่าจะให้รับรองสาธารณรัฐประชาชนจีนได้อย่างไร ในเมื่อสหรัฐอเมริกายังไม่รับ
รอง แต่อังกฤษเขาทำไม่ถึงรับรองได้ อังกฤษเขาทำไม่ถึงค้าขายได้ อย่างนี้จะไม่ให้
ประชาชนจะไม่ให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านเดินตามหลังอเมริกาได้อย่างไร ท่านจะปฏิบัติ
อะไรก็พยายามที่จะเอาใจ โออเมริกาทุกสิ่งทุกอย่าง เอาละ ท่านประธาน ฯ พูดเรื่อง
การช่วยเหลือทางเศรษฐกิจของอเมริกาบ้าง อเมริกาได้ช่วยเหลือ จริง ข้าพเจ้าไม่
เถียงรัฐบาลนี้เลย ท่านเสด็จในกรม ฯ รัฐบาลที่ไม่พึงปรารถนาสำหรับข้าพเจ้านัก
อเมริกาช่วยเหลือ ช่วยอะไร ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้เห็น เอาละ ช่วยซื้อวัตถุดิบ
จากประเทศไทย ช่วยซื้อฝ้ายกิไลหนึ่งซื้อจากประเทศไทยกิไลกรัมละ ๓ บาท เมื่อ
ส่งออกนอกแล้ว ผ่านยกตกเข้ามากิไลกรัมละ ๒.๕๐ บาท นี่คืออเมริกาช่วยเหลือ
ไทย ท่านประธาน ฯ และอเมริกาช่วยเหลืออย่าง ซ้อย่าง เวลานี้ยางดิบกิไลกรัม
ละ ๖ บาท ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเขาจะซื้อ ๒๐ บาท ฉันทันไม่เอาหรอก
คอมมิวนิสต์ ฯ ไม่เอา ฉันทันจะต้องค้ากับอเมริกา เพราะสัญญาผูกมัดกิไลกรัมละ ๖ บาท
ขายออกไปอย่างจริงจังมีน้ำหนัก ๘๐ กิไลกรัม หกแปด สี่สิบแปด ก็สี่ร้อยแปดสิบบาท
แต่อเมริกาถล่มมาขายให้ไทยเท่าไร ๓.๕๐๐ บาทนี่คือการช่วยเหลือ ช่วยอย่างนี้ท่านก็
ว่า โอฉันไม่ได้เดินตามหลังอเมริกา แล้วท่านประธาน ฯ จะเอาอะไรอีกมืออย่างนี้ เป็น
อยู่อย่างนี้เสมอมา เอาละ ส่งผู้เชี่ยวชาญในทางการเกษตรมา ท่านประธาน ฯ ให้ผู้เชี่ยว
ชาญในการเกษตรพ่อผลุบเข้ามาไม่รู้จักเลยว่ายเชี่ยวชาญไปเรื่อย ๆ นั้นเขาเรียกว่าอะไรแล้ว
ยังแถมว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญช่วยเหลือประเทศไทย ช่วยไปช่วยมาโน่นไปปลูกข้าวอยู่
ประเทศออสเตรเลียโน่นขายดีตลาดข้าวไทยเสียอีก นี่หวัมหามิตรของรัฐบาลปัจจุบัน
นี้ หวัมหามิตรทำนี้เขาช่วยเหลือทางเศรษฐกิจช่วยอย่างนี้ ช่วยเหลือที่ปรากฏการณ์

ให้ประชาชนเห็น ท่านประธาน ฯ มีครั้งเดียวที่รัฐบาลไทยมอบอาวุธที่ทอง
 สนามหลวง นั้นการช่วยเหลือของอเมริกามีมิตรของท่าน ก็เพราะท่านเดิน
 ดำเนินนโยบายตามสหรัฐเป็นคู่กัน แล้วประชาชนจะไม่ได้กับความทุกข์ยากลำบาก
 อย่างไรไหว การที่ท่านได้รับความช่วยเหลือจากอเมริกาอย่างนี้ ท่านประธาน ฯ การที่
 ช่วยเหลืออย่างนี้แหละนำความทุกข์ยากลำบากมาสู่ประชาชน เพราะรัฐบาลนี้เป็น
 โห่เชกให้กับสหรัฐอเมริกา ว่าภัยคอมมิวนิสต์ ๆ จะมา ศาสนาจะถูกทำลาย วัฒนธรรม
 อาราม จะถูกเผ่าเผาไหม้หมด ท่านอยู่กับสหประชาชาติจนถึงปัจจุบันนี้ ท่านเห็น
 หน้าตาคอมมิวนิสต์แล้วหรือยังไม่เคยพบ ยังไม่เคยเห็นว่าคอมมิวนิสต์เขาเป็นคน
 อย่างไร หน้าตาเขาเป็นอย่างไรไม่รู้ ท่านมัวแต่เตรียมกองทัพ เตรียมกำลังไว้
 บ้องนั้นคอมมิวนิสต์ กลัวคอมมิวนิสต์จะมา ผลสุดท้ายท่านเลยเป็นหนี้อเมริกา
 อย่างนี้ท่านประธาน ฯ จะให้ประชาชนเขาเข้าใจว่าอย่างไรในเมื่อการช่วยเหลือ ของ
 อเมริกาช่วยเหลือกับท่าน ท่านรับอย่างนี้จนลืมนึกถึงความเป็นจริง ท่านได้กล่าว
 ถึงว่ากองทัพซีโต้ โอ ท่านประธาน ฯ ที่เคราฟ กองทัพซีโต้ ในทัศนะของ
 เสรีประชาธิปไตยในรัฐบาลปัจจุบันนี้ ถ้ารัฐบาลปัจจุบันนี้ขัดผลประโยชน์ของอเมริกา
 ซีโต้มันจะทำรัฐบาลนี้ ทำไมในข้อตกลงข้อหนึ่งมีว่า ถ้าหากว่าคอมมิวนิสต์เข้ามา
 รุกรานหรือมาล้มล้างรัฐบาล อ้างคำว่าคอมมิวนิสต์มาล้มล้างรัฐบาล ล้มล้างท่าน
 ไป กองทัพซีโต้จะเข้ามาช่วยเหลือทันที อันนี้ก็หมายความว่ากองทัพซีโต้มันบับท่าน
 อยู่แล้ว รัดท่านในทวนอยู่แล้ว ท่านไม่สามารถที่กระดิกกระเตี้ยได้เลย เหตุการณ์
 ๒-๓ วันที่จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ลาออกไปนั้น มันก็ไม่มีอื่นใดเลย ก็
 คือการแทรกแซงการเมืองต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาแน่นอน ท่านนายก ฯ
 จะยอมรับไหมว่าทางของท่านนั้นมีการแทรกแซง ท่านจะบอกว่าไม่รู้ ไม่มีการ
 แทรกแซงอย่างไรได้ ก็ท่านรับอยู่เต็มปากว่าอยู่กับพันธมิตร มิตรก็มีมิตรไม่ผูกกัน
 ไม่ปรึกษากันมีที่ไหนการปรึกษา การช่วยกันของท่านนั้นนะ คือการแทรกแซง
 แทรกแซงเช่นว่าพรรคนี้ พรรคนี้จะมีการแทนแยกกันไปกันมาเพราะอะไร ก็
 เพราะว่าท่านประธาน ฯ ถ้าหากว่าเหตุการณ์ของเมืองไทย ในการเปิดอภิปรายครั้งนี้
 ถ้าจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ไม่ขัดประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาแล้ว ท่านเชื่อไหม
 ว่าท่านจะลาออกจากรัฐบาลนี้ การที่ท่านต้องลาออกจากรัฐบาลนี้ตามข่าวหนังสือ
 พิมพ์นั้น เพราะอะไร ท่านแถลง จอมพลสฤษดิ์ ฯ เพราะว่า เพราะนโยบายไม่

ตรงกัน รัฐบาลไม่ได้ดำเนินนโยบายตามความต้องการของประชาชน รัฐบาล
ดำเนินนโยบายตามหามิตรจนเกิดขัดกันขึ้น และมหามิตรของท่านก็ขัดเพราะ
ผลประโยชน์ที่กรณีน้ำมัน ท่านประธาน ฯ เหตุการณ์อยู่อย่างนี้ แล้วจะให้ฐานะ
ของท่านนั้นได้รับความนิยมนับถือจากประชาชนได้อย่างไร อย่างนี้ก็สอพลูจนให้เห็น
แล้ว ไม่มีทางที่จะได้รับความนิยมนับถือจากประชาชน ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ
เหตุการณ์ทั้งหลายเหล่านี้ข้าพเจ้า ได้กล่าว กับ ประธาน ฯ มาหนึ่งเพื่อที่จะให้ รัฐบาลนี้
ได้ฟังสักนิด ฟังสำเหนียกด้วยว่า ท่านนั้นกรุณาฟังเสียงของประชาชนบ้างว่า
ประชาชนเขาต้องการอะไร ประชาชนเขาต้องการนโยบายเป็นกลาง ประชาชนเขา
ต้องการให้ท่านเลิก พ.ร.บ. บัณฑิตการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ รัฐบาลหาได้
ปฏิบัติตามเขาไม่ เพราะอะไร ๆ เพราะท่านดำเนินนโยบายตามสหรัฐอเมริกา
หามิตรของท่าน ท่านจนเลย สัมความมอดอยากยากแค้นของประชาชน สัมท้อง
ของประชาชน ท่านล้ม ท่านไม่สามารถที่จะแก้ปาก แก้อท้องของประชาชนได้
เพราะนโยบายที่ท่านดำเนินมานี้เป็นนโยบายของเสรีประชาธิปไตยในลักษณะ ของกิ่ง
เมืองขึ้น กึ่งศักดินา

ผู้ทำการประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทวิศักดิ์ ตรีพลี ผมขอความ
กรุณาว่าคำอภิปรายของคุณนั้นขอได้ โปรดคำนึง ถึงสัมพันธภาพ ที่ระหว่างประเทศ
การที่พูดว่ากิ่งเมืองขึ้น ไทยเราเองจะเสียศักดิ์ศรี เพราะฉะนั้นขอได้โปรดคุณมีสิทธิ
จะอภิปรายอย่างไรก็ได้ แต่ว่าขอได้โปรดคำนึงถึง

นายทวิศักดิ์ ตรีพลี (ขอนแก่น) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้พูดให้จบเสียก่อน แล้ว
ก็เวลาของคุณก็เกือบจะหมดแล้ว ความจริงก็หมดมาแล้ว แต่ว่าเห็นคุณกำลัง
อภิปรายติดพันอยู่ ก็ผ่อนผันให้ท่านอีกสัก ๔ — ๕ นาที

นายทวิศักดิ์ ตรีพลี (ขอนแก่น) : กิ่งเมืองขึ้น กึ่งศักดินา ทำไม
ข้าพเจ้าต้องกล่าวอย่างนี้ รัฐบาลรับได้หรือไม่ว่า รัฐบาลนี้เป็นประเทศเอกราชที่
สมบูรณ์ เออซิ ท่านประธาน ฯ เอกราชในทางเศรษฐกิจ ฯ ของท่านนั้น

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ผมฟังคุณแล้วรู้สึกว่าคุณ
ไม่ได้ สดุดใจเหลือเกินที่ผู้มีเกียรติมาแสดงโหวตในที่นี้ว่า ประเทศไทยปกครอง
กิ่งเมืองขึ้นเช่นนี้ขอให้ถอนคำพูดด้วยครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเตือนเขาแล้วครับ ผมเตือนเขาแล้ว แล้วก็จนจะจบแล้ว

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : แล้วก็หมดเวลาด้วยครับ ขอให้รักษาระเบียบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับผมเตือนเขาแล้วคุณก็ไ้ยิน เขาจะครบหมดเวลาแล้ว

นายทวีศักดิ์ ตริพลี (ขอนแก่น) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณาเถอะครับ คนอื่นจะพูดอีก

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : เตียว ผมเสนอให้ถอนคำพูด ท่านประธาน ฯ ถ้าหากว่าผู้ใดเห็นกับญัตติของผมแล้วโปรดรับรองด้วยคือให้ถอนคำพูดชื่อว่าประเทศไทยปกครองกึ่งเมืองขึ้น ขอให้ถอนเสีย รับรองถ้าใครเห็นด้วย

นายทวีศักดิ์ ตริพลี (ขอนแก่น) : ที่มีสมาชิก...

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ท่านประธาน ฯ เอาอย่างไรกันครับ เราขอเสนอญัตติเหมือนกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ถอนคำพูด แล้วก็ไม่มีสมาชิกรับรอง คุณทวีศักดิ์ ฯ ได้โปรดพิจารณาดูให้ดี ถ้าถอนได้ก็ถอนเสีย ไม่เสียหายนะ

นายทวีศักดิ์ ตริพลี (ขอนแก่น) : แต่ท่านประธาน ฯ ก่อนที่จะมีสมาชิกรับรองผมก็ขอร้องให้ถอนคำว่ากึ่งเมืองขึ้น กึ่งศักดินา ข้าพเจ้าใครที่จะแน่ว่ากึ่งเมืองขึ้น กึ่งศักดินา ให้ท่านประธาน ฯ พังเสียก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นที่รู้กันแล้วครับ มีข้อเสนอรู้กันแล้วเมืองขึ้นเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นขอได้โปรดเถิดครับ เพื่อศักดิ์ศรีของเราทุกคนละ ถอนก็ถอนเสีย

นายทวีศักดิ์ ตริพลี (ขอนแก่น) : พูดถึงประเทศแล้วใคร ๆ ก็รักประเทศรักชาติด้วยกันทั้งนั้น ศาสดาจารย์มีทนายมาบอกกับชาตินิกรประเทศ เช่นเดียวกับท่านนายกรัฐมนตรีก่อนหน้านี้ แต่ที่พูดอย่างนี้ก็เพราะรัฐบาลท่านได้อ่าน

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ถอนหรือยังครับ
ญาติของผมมีผู้รับรอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมกำลังพูดอยู่ครับ คุณทวีศักดิ์
ผมขอร้องให้ถอน ผมเห็นมีเหตุผลพอสมควรที่จะถอน

นายทวีศักดิ์ ตรพล (ขอนแก่น) : แต่ถ้าว่า ท่านประธานฯ จะเอ็นดู
และเมตตากับมานพน้อยคนหนึ่ง ท่านจะเอ็นดูไม่ได้หรือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวกับศักดิ์ศรีของประเทศ
ชาติถูกแล้วครับ

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : มันเกี่ยวกับศักดิ์ศรีของประเทศชาติ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมทราบแล้ว ขอถอน
เสียเลย คุณทวีศักดิ์ ฯ ไม่เสียหายอะไรสำหรับคุณหรอก

นายทวีศักดิ์ ตรพล (ขอนแก่น) : ศักดิ์ศรีทุก ๆ คนรักด้วยกันทั้งนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่เวลาของคุณก็หมดแล้ว คือ
ถอนก็ถอนเถิดครับ ไม่เสียหายอะไร

นายทวีศักดิ์ ตรพล (ขอนแก่น) : แต่ว่าข้าพเจ้าพูดแล้ว ว่าไม่ได้เสีย
หายอะไรเลย เพราะสภาพความเป็นจริงมันเป็นอย่างนี้ ให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะ
ถอนหรือไม่ ถ้าที่ประชุมวินิจฉัยให้ถอน ก็ถอน

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ถอนได้แล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับข้าพเจ้าในฐานะ ทำ
หน้าที่เป็นประธาน ฯ รู้สึกโดยเหตุผลแล้ว คุณทวีศักดิ์ ฯ ควรจะถอนเสีย ข้าพเจ้าก็
ได้ขอร้องให้ถอน แล้วคุณทวีศักดิ์ ฯ ยังไม่ได้ถอน เพราะฉะนั้นอยากจะฟังความคิด
ความเห็นของที่ประชุมว่าจะเอาอย่างไร

นายล้วน เวชชาลีกันน (นครปฐม) : ซึ่งข้าพเจ้าอยู่ในสังกัดพรรค
ธรรมาธิปัตย์ และข้าพเจ้าก็ไม่ได้สังกัดในพรรครัฐบาล แต่ข้าพเจ้าได้ฟังเหตุผล
ที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมานั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันเสียศักดิ์ศรีของชาติบ้านเมืองเป็น
อย่างถึงข้าพเจ้าได้ทราบดีในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น ประเทศไทย
นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมา ยังไม่ได้ปกครองแบบกึ่งเมืองขึ้นเลย นับแต่

วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๗๕ มาจน พ.ศ. ๒๕๐๐ นี้และรัฐบาลที่ปฏิบัติกัน
มาในประเทศไทย ก็หลายรัฐบาลด้วยกันไม่เคยปรากฏที่ว่าเป็นไปในการทำงานเมืองขึ้น
และบัดนี้เรามาได้กินท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมากแล้วในสภาฯ แห่งชาตินี้ว่า รัฐบาลนี้
ดำเนินนโยบายในทางการเมืองผิดพลาดบ้างนานาประการแต่ความจริงนั้นที่ท่านพูดถึง
ท่านก็ถือว่าเหตุและผลของท่านดี แต่ความจริงข้าพเจ้าได้สังเกตแล้วว่าตามที่ท่าน
บรรยายมานั้นอะไรท่านก็มาสรุปอย่างว่าทั้งเมืองขึ้น ข้าพเจ้าไม่เห็นในข้อนี้ เมื่อเป็น
เช่นนั้นแล้วถ้าเป็นผู้ที่จะรักเกียรติ ชาติ บ้านเมือง และรักเกียรติของชาติไทยแล้วเรา
อย่าประนามชาติไทยกันเอง เราไม่เคยทั้งเมืองขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกสลดใจ
ในการที่จะอภิปรายถ้อยคำใด ๆ ในสถานที่ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยพูดไม่เคยกล่าวมานานแล้ว
แต่ที่ท่านประธาน ฯ ก็ขอร้องให้ถอน และท่านสมาชิกหลายท่าน ก็เสนอขอให้ถอน
แต่เมื่อท่านไม่ถอนอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็อยู่ในฐานะที่จะต้องแสดงความสลดใจที่
ท่านปฏิบัติไปก็อาจจะเป็นไปในการทำงานที่สถานที่ซึ่งต้องใช้ข้อบังคับอันเฉียบขาดดำเนิน
การที่ท่านไม่ถอนถอน เพราะว่าไม่ถอนแล้วมันจะเสียหายไปด้วย และการพูดเช่นนั้น
มันก็เสียสัมพันธ์ ไม่ดีเอง เราจะเป็นคนรักษาสัมพันธ์ไมตรีระหว่างชาติระหว่าง
ประเทศ ซึ่งนโยบายในต่างประเทศจะต้องถ้อยถ้อยปฏิบัติซึ่งกันและกัน เราให้เรา
เราก็อให้เขาอย่างนั้นมันก็พออยู่แล้วและท่านก็ทวบทติ เขาเอื้อเฟื้อเราเท่าไร เราให้เรา
เท่าไร แต่เราก็ต้องเสียบ้าง เราจะเอาแต่ฝ่ายเดียวนั้นเป็นไปไม่ได้ ในโลกนี้ ใน
ปัจจุบันนี้ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าก็เห็นว่า ท่านควรจะได้พิจารณาถอนเสีย ถ้าหากว่าท่าน
ไม่ถอนแล้ว ข้าพเจ้าก็ขอแสดงความสลดใจด้วย และขอยืนยันว่า ประเทศไทยยัง
รัฐบาลท่านจอมพล ป. พิบูลสงครามแล้ว จะว่าเดินตามหลังก็ตามเถอะ ข้าพเจ้า
ไม่เห็นว่าจะจอมพล ฯ นี้จะเดินตามหลัง แต่จะเดินนำหน้า ข้าพเจ้าเชื่ออย่างนั้น ท่าน
ได้เห็นมาแล้วฝีมือลายมือของท่านเป็นอย่างไร และการเมืองระหว่างประเทศที่ท่าน
ได้ดำเนินมานั้นนะ ท่านรักษาสถานการณ์ได้ดี ถ้าท่านดำเนินการเมืองไม่ดีแล้ว
ประเทศไทยมันจะเจริญมาอย่างนี้ไม่ได้ มันจะก้าวหน้าอย่างนี้ไปไม่ได้ เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอให้สถานที่ ได้วินิจฉัยถ้อยคำที่ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ ได้กล่าวเมื่อก่อน ตามข้อ
บังคับ ฯ ข้อ ๑๐๔

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าจะมีเรื่อง
ใหญ่และที่รู้สึกว่าการที่คณะที่ปรึกษาดังกล่าว ได้อภิปรายเมื่อก่อน ผมเข้าใจว่า ท่าน

อภิปรายนี้คงเจตนาว่ารัฐบาลนี้ปกครองในระบอบทักษิณ และกิ่งเมืองขึ้น ไม่
หมายความว่าประเทศไทย นี่เป็นความเข้าใจของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น ก็
เขาคงไม่หมายว่า ประเทศไทยเพราะอย่างน้อยก็คุณทวีศักดิ์ ฯ ก็เป็นคนไทยคนหนึ่ง
คงไม่ยากเป็นข้าใคร แต่ว่าความคิดเห็นที่คุณทวีศักดิ์ ฯ อภิปรายเมื่อกี้หมายถึง
การโจมตีรัฐบาลในฐานะที่เป็นผู้เปิดอภิปราย ในปัญหาข้อนี้ และเป็นฝ่ายตรงกัน
ข้ามกับรัฐบาล ผมเข้าใจว่าอย่างนั้นมากกว่า

นายกันต์ จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าเคารพท่านประธานในการ
ที่มีความรู้สึกประเทศไทยนี้เป็นของพวกเรา เราควรจะสงวนศักดิ์ศรี เกียรติยศ
ตลอดจนความสำคัญของชาวไทยเรา ถ้าหากว่าท่านสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนราษฎร
ได้มากล่าวการหมิ่นพวกเราชาวไทยด้วยกัน เป็นการเสียศักดิ์ศรีของชาติ ถ้าจะพูดตาม
หลักภาษาอังกฤษ ก็บอกว่า เซมิ คอนโทรล (Semi-Control) อย่างนี้ผมไม่ชอบ
เราจะเป็นกึ่งศักดินาหรือกึ่งเมืองขึ้นอย่างนี้ ผมไม่ชอบ ข้าพเจ้าเกิดมายังไม่เคยได้ยิน
ได้ฟังคำนี้ ข้าพเจ้าทราบดีว่า ท่านสมาชิก ฯ ที่พูดนั้นเป็นผู้รักชาติ แต่ว่าการรักษา
ของท่านนั้น แสดงออกด้วยการทำลายประเทศชาติ เพราะฉะนั้น ในฐานะที่ท่าน
เป็นผู้แทนราษฎรนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจและอยากจะทวงเรียนท่านผู้นั้นว่า ไปรด
ได้ฟังระลึกถึง อย่าพูดด้วยความเพ้อเจ้อ อย่าพูดด้วยความขาดสติสัมปชัญญะ
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอยืนยันให้ตอน มีลักษณะที่เบา ก็เห็นใจคุณอารีย์ ฯ ว่า
เพื่อนก็มีความรักชาติเหมือนกัน ในลักษณะที่เบา นั้น ถ้าท่านไม่ถอนตามข้อบังคับ
ข้อ ๑๔๑ ก็มีโทษภาคทัณฑ์ หรือคำหนีโทษ แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดถึงเรื่องโทษ
ขอให้มิใช่สปอร์ติง สปีริต (sporting spirit) ว่าเรารักชาติไทยด้วยกัน ผมขอไหว
เถอะ อย่าได้ทำอย่างนี้ ขอได้โปรดได้ถอน คนไทยทั้งยี่สิบสองล้านกว่านี้มีความ
สลดใจ และบรรดาเพื่อนประชาชนที่มานั่งฟังอยู่นี้เราเอาเขามาประจานด้วย ท่าน
ประธาน ฯ ได้โปรดอย่างงี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอความกรุณาครับ คืออย่า
ให้เรื่องมันยาวไปนักถอนก็ถอนเถอะคุณทวีศักดิ์ ฯ

นายทวิศักดิ์ ตีรพล (ขอนแก่น) : ที่ข้าพเจ้ากล่าวมานั้น ก็เพื่อขอจะ
ชี้ให้รัฐบาลได้เห็นในทางฐานะที่ว่าปรากฏการณ์ที่ออกไปเห็นอยู่ปัจจุบันนี้ว่า รัฐบาล
ไม่เป็นกึ่งอย่างใด ไม่เป็นกึ่งอย่างไรท่านประธาน ฯ เป็นกึ่ง เพราะท่านทำอะไรทุกสิ่ง

ทุกอย่างต้องได้รับคำบัญชาจากเขาโดยการอ้างคำว่าช่วงเหลือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านถึงพูดก็ยิ่งไปใหญ่

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ขอให้รักษาระเบียบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รักษาอยู่แล้ว

นายฟรี บุณนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธาน ฯ โปรดรักษาดังนี้
เสียเวลาเปล่า ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวก่อนคุณ เกี่ยวก่อนซิคุณ
อย่าอลเวง

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้ารู้สึกสงสาร เพราะ
ว่าคงจะหลงคอมมิวนิสต์มาก ประเดี๋ยวจะอบรมให้ ก็เป็นเพื่อนสมาชิกด้วยกัน
น่าจะขับออกจากสมาชิกภาพเลย นี่กว่ากลับตัวกลับใจเสียใหม่ นี่มันเรื่องของชาติ
เกี่ยวข้องว่ากัน.....

นายทวีศักดิ์ ตรีพลี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติแห่งราชบุรีว่า ข้าพเจ้าหลงคอมมิวนิสต์มาก แล้วจะสอนข้าพเจ้า.....

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธาน ฯ ท่านต้องเอา
มติโดยเด็ดขาด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ ท่าน
นั่งก่อน

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : หลงหรือไม่หลงก็ช่าง
เมื่อก่อนเขาได้อภิปรายไว้โน้นโน้นว่าท่านเป็นคอมมิวนิสต์ เราเห็นตัวแล้วคอมมิวนิสต์
วันนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าให้เรื่องมันร้ายไปเลยครับ
อย่าให้เรื่องมันร้ายเลย เรื่องไม่มีอะไรหรอก

นายทวีศักดิ์ ตรีพลี (ขอนแก่น) : เกี่ยว ท่านประธาน ฯ ก่อนที่จะให้
ข้าพเจ้าถอนคำพูดคำนี้ ที่สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งราชบุรีมีความเข้าใจในลัทธิคอมมิวนิสต์
จะมาสอนให้กับข้าพเจ้าก็หมายความว่าสมาชิกผู้มีเกียรติ แห่งราชบุรีมีความเข้าใจ
ในลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างถ่องแท้แล้วซึ่งจะมาสอนคนอื่น ท่านผู้มีเกียรติจะมาสอน
ลัทธิคอมมิวนิสต์ให้กับข้าพเจ้า

นายจาง พรหมวิระ (ระนอง) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ขอบใจก่อน
โดยเด็ดขาด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยวก่อนคุณสมศักดิ์ ฯ ฟัง
เขาสักประเดี๋ยว เขามีสิทธิตามข้อบังคับ ๑๔๕ ก็ฟังคุ้งสักประเดี๋ยวก่อน เขาจะถอน
อยู่แล้ว เรื่องมันจะดีขึ้นแล้วอย่าให้มันร้ายไปเลย

นายทวิศักดิ์ ตรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธาน ฯ เพื่อรักษาศักดิ์ศรี
ของท่านประธาน ฯ ท่านให้ถอนข้าพเจ้าขอลอน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ศักดิ์ศรีของชาติครับ

นายทวิศักดิ์ ตรพล (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอลอน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ

พลตรี พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ให้ท่านสมาชิกคุณสมศักดิ์ ฯ แห่งราชบุรี เป็น
ผู้แสดง

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธาน ฯ ผู้มีเกียรติ
ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของ ท่านสมาชิกผู้มี เกียรติพูดถึงเรื่อง นโยบายต่าง ประเทศนี้
เดิมนักเห็นว่ามันเข้าใจคนละทาง คนละค่าย เพราะโลกเสรีประชาธิปไตยได้แบ่งเป็น
สองค่าย แต่เท่าที่ได้ฟังครั้งสุดท้ายนี้รู้สึกว่าจะสวลงธรรมสังเวชมากกว่าที่จะ
ผูกพยาบาทใจเจ็บ เพราะเหตุที่ไม่เข้าใจในหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย
ถ้าใครหลงเข้าไป ในค่ายคอมมิวนิสต์แล้ว ออกมาน้ำตาเซ็ดหัวเข้าที่เดียว ถ้ากำลังหลง
อย่างนี้ก็เรียกว่าชาติก็ขายได้อันนี้ข้าพเจ้าเห็นใจเพราะยังอ่อนน้อม สถาบันอันนี้ไม่ใช่
พูดอย่างไรดีปาร์กหรือสนามหลวงเวลาผิดแล้วขอโทษ เป็นมานพน้อย หรืออะไรอย่าง
นั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณาครับ ในเรื่อง
กระทบกระเทือน

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ที่นี้ข้าพเจ้าจะรวบรัด คือข้าพเจ้า
แผ่เมตตาแล้วมีความสงสารท่าน ต่อไปนี้จะขอเข้าประเด็น ตามที่ท่านผู้มีเกียรติ
คือได้อภิปรายถึงหลักการปกครองของรัฐบาลที่ว่า ทำไมถึงไปยึดตามหลังอเมริกา

ขอกราบเรียนชี้แจงให้ท่านผู้มีเกียรติทราบดังนี้ คือทางรัฐบาลนี้ยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติตามที่แถลงไว้ ดังที่เสด็จในกรม ฯ ได้แถลงไว้อย่างยืดยาวเข้าใจดีแล้ว เราก็ ต้อง ผูกมัด ที่นี้ ในกฎบัตร สหประชาชาติ ก็มี สหรัฐ อเมริกา อยู่ด้วย ไทยก็เป็นเพื่อนที่ดี ของสหรัฐอเมริกา เราไม่ คบกับ อเมริกา แล้วจะไป คบกับใคร หลักง่าย ๆ อเมริกามีทุกสิ่งทุกอย่างคบกับเขาไม่มีพันธะผูกพัน อะไร เนื่องจากว่าไม่เข้าใจหรือเข้าใจทำไมเข้าใจว่าเสรีประชาธิปไตยกับคอมมิวนิสต์คืออะไร หลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็หมายความว่าอำนาจสูงสุด นั้น เป็น ของ ปวงชน มาจากราษฎร เป็นของราษฎร โดยราษฎร เพื่อราษฎร เป็นคำของท่าน อับราฮัมลินคอล์น ขอโดยเพื่อหลักคอมมิวนิสต์นั้นมันอยู่ในลัทธิเศรษฐกิจท่านไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าเป็นนักกฎหมาย นักการเมือง เคยได้ศึกษาลัทธิเศรษฐกิจมาแล้วจะอธิบายให้เข้าใจมันเป็นลัทธิที่ไม่มีตัวไม่มีตน อย่างท่านข้าพเจ้าเอ็นดู ไม่ว่าท่านเป็นคอมมิวนิสต์หรือก มีความสงสารว่ารัฐน้อยจะทำให้เขาจูงมูกไปในทางที่ผิด คอมมิวนิสต์ก็ว่ามันเป็นการทำลายกรรมสิทธิ์ของเอกชน ไม่มีทรัพย์สินในส่วนกลาง ทำลายศาสนา ทำลายพระมหากษัตริย์ อย่างนี้เราประเทศไทยยึดมั่นในพระพุทธศาสนา มีพระมหากษัตริย์ เราจะไปเข้าไปในค่ายในระบบคอมมิวนิสต์ได้อย่างไร อย่างนี้ ก็หวังว่าจะเข้าใจ เท่าที่พูดไป พูดไฮด์ปาร์ก หนังสือพิมพ์ ได้ลงนั้นมันเรื่องไม่เข้าใจ หรือท่านมีสิทธิอันชอบธรรมในระบบประชาธิปไตยที่ท่านจะนับถือลัทธิใด ๆ นั้นชอบได้ แต่เฉพาะในรัฐบาลนี้เราถูกยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นเรียกว่าเราแบ่งกันเป็นชาวกับคำหรือแดงกันโดยที่เดียว เพราะฉะนั้นอันนี้หวังว่าจะไม่เข้าใจ ถ้าพูดอย่างนี้ท่านเป็นประชาชน ส่วนมากการปกครองเป็นของราษฎร โดยราษฎร รัฐสภาก็ปกครองโดยถูกต้อง แปลว่าเรามีสมาชิกที่ได้เลือกจากสมาชิกส่วนมากเข้ามาบริหารการเมือง นี่แหละเรียกว่าเป็นมติมหาชน ความคิดของเอกชนของท่านหรือกลุ่มน้อยอาจ ๑๐ หรือ ๒๐ คน หรือแสนหรือล้านมาไม่มาก ความหมายต้องกว่า ๕๐ ขึ้นไปในร้อย นี่อย่างนี้ก็เป็นความคิดเห็นของท่าน โดยชอบธรรม แต่จะถูก หรือผิดเป็นเรื่อง ของ ประชาธิปไตย ก็ต้องถือส่วนข้างมาก ท่านจะให้เราไปตามคอมมิวนิสต์ตามรัสเซียอย่างนี้ไม่ได้ ยกตัวอย่างง่าย ๆ

การที่คบกับอเมริกาเขาทำอะไรให้ร้ายบ้าง ทางซีให้เห็นในปัญหาเฉพาะหน้ากำลังสร้างจากสระบุรีไปถึงนครราชสีมาเป็นร้อยกิโลๆตั้ง๔-๕ล้านบาทเป็นร้อยละล้านบาทกำลังจะสร้างสนามบิน กำลังจะทำอะไรทุกอย่างที่มีประชาชนเห็นผิดเป็นชอบมาโจมตี อย่างในเครือสหประชาชาติอย่างนี้ทำให้ถ้าผูกมือในแง่รักชาติแล้วทำให้สัมพันธ์ไมตรีของประเทศชาติเรานี้สั่นคลอนเสียหาย แต่ว่าสหรัฐอเมริกาเขาคงมีสายตาย เพราะว่าตามปกติแล้ว ประชาชนทั้งประเทศจะให้ความเลื่อมใสในระบบการปกครองเหมือนกันไม่ได้ เหมือนท่านเป็นฝ่ายค้านมีฝ่ายสนับสนุนในเครือชื้อาได้ก็แบบว่าฝ่ายค้านของท่านแต่ละพรรคการเมือง สหภูมิ ประชาธิปัตย์ อิสระอะไรก็มารวมคอร์ปอเรท(co-operate) ร่วมกันอย่างนี้ไม่ใช่จะต้องไปเป็นข้าอย่างที่ท่านพูดพยายามสร้างให้มันซีเรียส (Serious) อย่างนั้นไม่ใช่แต่เราไม่เข้าไปอยู่ในกลุ่มในหลักการปกครองแล้ว เราจะเป็นกลางได้อย่างไร ประเทศไทยเล็ก ๆ ถ้าพูดเอาความจริงมาตีแผ่ในโลกนี้ นอกจากสวิสเซอร์แลนด์เท่านั้นที่จะเป็นกลางได้ เขาต้องมีเหตุผล คนอย่างน้อยจะต้องได้รับการศึกษาค้นมหาวิทยาลัย แล้วเมืองไทยเราแค่นี้ เราเลือกคบคนที่เขามีทุกสิ่งทุกอย่าง เขาไม่มีข้อผูกมัดเราอย่าคบกับคอมมิวนิสต์ เขาผูกมัดทุกสิ่งทุกอย่าง คอมมิวนิสต์เคยให้ได้ช่วยเหลือบ้างไหม ในรัสเซีย นี่ท่านคิดซิ แต่หากจะหลงผิดเป็นชอบเพราะว่ามีวิ.ท.โศบาตในการโฆษณาชวนเชื่ออย่างนี้ ผู้ที่ผิดไ้ในทางนั้นก็จะอาจจะทนไม่ได้ ร้อนรน คับแค้น ไม่สามารถจะทนฟัง แต่เป็นเรื่องของชาติก็จำเป็นจะต้องอบรมและสั่งสอนเพื่อให้หายว่าอาจเห็นผิดเป็นชอบนั้น ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์สุขส่วนรวมของอาณาประชาราษฎร์ ถ้าพูดอย่างนี้เป็นการทำลายล้างชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชนคนไทยทั้งชาติที่เขาเลือกท่านเข้ามา เขาจะมีความเสียใจอย่างไร นี่ข้าพเจ้าได้พูดมาพอสมควร เฉพาะหลักการเรื่องคอมมิวนิสต์ เพราะว่าพูดมากสำหรับคนที่ยังเขลาหรือเห็นผิดเป็นชอบหรือรู้เท่าไม่ถึงกาลเราจะไปว่านั้นก็ไม่ได้ถูก

อีกประการหนึ่ง ที่ได้กล่าวไปถึงท่านจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ที่ว่าได้ลาออกจากรัฐมนตรีชุดนี้ถูกบีบบังคับจากสหประชาชาติ ไม่จริง เรื่องนั้นเป็นเรื่องส่วนตัว ท่านชอบราชการทหารทางฝ่ายเดียว ก็ต้องการจะลาออกไป หรือบางคนที่ชอบประกอบการค้า เพราะว่าเวลานี้รัฐบาลที่ดูโจมตีนี้จะเห็นว่าการบริหารราชการเอากความคิดเห็นของประชาชนเป็นใหญ่ ไม่ต้องการจะให้มีการครหาใด ๆ ใครประกอบ

ธุรกิจการค้าเหมือนที่ท่านโจมตีนั้นก็ถูก ว่ารัฐมนตรีค้าขายไอ้โน้น เป็นประธาน ไอ้โน้ ใครที่เป็นประธานมาก ๆ แห่งก็ต้องลาออกไป สมอมมีแค่นี้จะเป็นกัน ๒๐-๓๐ แห่งได้อย่างไร จะได้เปิดโอกาสให้พวกที่มีความสามารถได้เข้ามาใช้ประเทศชาติบ้าง เราอย่าพูดให้มันข้ามผิดพลาดไปเรียกว่าเป็นการสร้างสถาบันหรือพยายามระบายสีให้เข้าใจผิด เพราะฉะนั้นอันนี้ประชาชนผู้มีใจเป็นธรรมทั้งหลายและท่านผู้เกียรติทั้งหลายตลอดจนหนังสือพิมพ์ด้วย ก็คงจะได้เข้าใจ วันหลังใช้ปัญหาหว่านล้อมค่ายเสรีประชาธิปไตยกับคอมมิวนิสต์นั้นมันรวมกันไม่ได้ มันต้องเลือกเดินทางใดทางหนึ่ง ไม่อย่างนั้นเขาจะเรียกว่าเราเป็นคนตลก เราใช้มันท่านจะเป็นธรรมาธิปัตย์ จะเป็นประชาธิปไตย จะเป็นสหภูมิ จะเป็นเสริมหนักคตินั้นก็เป็นทางใดทางหนึ่ง ค่ายเสรีประชาธิปไตยก็เหมือนพรรคเสริมหนักคตินาทั่วโลกเขานิยมกัน ๘๐ เปอร์เซนต์ แต่ถึงอย่างนั้นท่านไม่นิยมยังมี เราค่อย ๆ บำเพ็ญกรรมดียกให้ท่านหันเหเห็นคุณงามความดีของเราเข้ามาเป็นเสริมหนักคตินา ทั้งหมดก็เหมือนที่เข้าไปในกลุ่มสหประชาชาติอย่างนี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อพูดสำหรับต่างประเทศก็สรุปย่อ ๆ ที่เป็นหลักเป็นแก่นเป็นเนื้อแท้ ถ้าข้าพเจ้าอยากจะทำอย่างนั้นก็ได้ แต่พูดเอาหลักและแก่น รัฐบาลนี้ไม่ได้ระพุดติตคตินันต์สัญญาในหลักการต่างประเทศ ยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติที่ได้ตกลงไว้ในสภาพผู้แทนราษฎร เห็นความทุกข์ยากของประชาชนเป็นใหญ่ ปกครองโดยการฟังเสียงของประชาชน คือถือว่าหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นของราษฎรโดยราษฎรและเพื่อราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมควรแก่เวลาแล้ว ขอพักประชุมชั่วคราว เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๓๐ นาฬิกา ๒ ท่อครึ่ง

พักประชุมเวลา ๑๙.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๒๐.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอทำเนิการประชุมต่อไป ตอนที่หยุดพักนั้นการอภิปรายและซักถามในข้อ ๒ ยังค้างอยู่ ขอสืบถามข้อ ๒ ดำเนินข้อ ๒ ต่อไป

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : บทนี้เราแนวร่วมสังคมนิยมขออภิปรายจับบทเรื่องปัญหาต่างประเทศต่อไป ท่านประธาน ฯ เราพยายามได้เข้ามาหนักขึ้นมาหนาว่า รัฐบาลพรรคเสริมหนักคตินานี้ดำเนินนโยบายต่างประเทศผิดพลาดในทาง

ทฤษฎี รัฐบาลพรรคเสรีมนักคิดนี้ได้บอกว่าท่าน จะ ปฏิบัติ ตามนโยบาย ของ
สหประชาชาติ ตามมติขององค์การสหประชาชาติ แต่ทว่าโดยในทางปฏิบัติแล้ว
ท่านประธาน ฯ รัฐบาลพรรคเสรีมนักคิดนี้ ได้ปฏิบัติตามอเมริกาตลอดมา นับ
หนึ่งข้าพเจ้าขอทวนความหลังเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้ว รัฐบาลนี้
เดินตามหลังสหรัฐอเมริกา ทำไมจึงว่าอย่างนั้น ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่า ท่านประธาน ฯ
รัฐบาลยอมรับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา การยอมรับความช่วยเหลือเป็น
วิสัยเพื่อนมนุษย์ช่วยเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน แต่ทว่าความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกา
นั้นเป็นการช่วยเหลือที่มีเงื่อนไข ท่านประธาน ฯ เป็นการช่วยเหลือที่มีเงื่อนไข
ท่านประธาน ฯ จำได้ไหมว่าเมื่อครั้งวุฒิสภาอเมริกันจะให้ตั้งงบประมาณ การ
ช่วยเหลือต่างประเทศ หนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทม์ได้ร้องว่า การจะไปตั้งเช่นนั้น
มันไม่ถูก ภาษาภาษาอังกฤษเขาเขียนว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่าง
ประเทศ เขาเขียนว่า วี เอช ทุ เอช เอเอเวอร์ เซลฟ์ส์ (We aid to aid ourselves)
เราช่วยเหลือเขาก็เพื่อให้เขาช่วยเหลือเราเอง เราช่วยเหลือเช่นสมมติประเทศไทย
เพื่อให้ประเทศนี้ช่วยเหลือประเทศอเมริกา ทำไมถึงว่าดังนี้ คราวนี้เพราะว่าเวลา
อเมริกาช่วยเหลือเราเพื่อให้เราเป็นเพื่อนภายในสมรภูมิ เพื่อให้เรารบแทนเขา
รบเคียงข้างกับเขา นอกจากนั้น ท่านประธาน ฯ ในทางเศรษฐกิจ เมืองไทยนี้
ได้เป็นตลาดระบายสินค้าของอเมริกา ข้อนี้ขอให้ท่านเชื่อ ภาพยนตร์ รังแต่
ภาพยนตร์อย่างเคียวอเมริกาขนรายได้สิทธิกลับประเทศของเขาปีละสองล้านบาท ท่าน
ประธาน ฯ นี่เฉพาะเรื่องภาพยนตร์ แล้วคราวนี้สินค้าอย่างอื่นละ เรื่องรถ
ยนต์ละ เรื่องน้ำมันละ ท่านประธาน ฯ บริษัทน้ำมันทั้ง ๓ มีของอังกฤษป็นอยู่
บริษัทหนึ่ง รายได้สุทธิปีละหลายร้อยล้าน อเมริกาช่วยเหลืออย่างนี้ การ
ช่วยเหลือของอเมริกาเป็นการช่วยเหลือที่มีเงื่อนไข ทำไมจึงว่าอย่างนี้ เช่นว่าการ
ช่วยเหลือในตำแหน่งการโลก เราได้รับความช่วยเหลือของอเมริกา เรามีความจำเป็น
ที่จะต้องผูกพันอยู่กับอเมริกันตลอดไป เราจะก้าวออกไปจากวงของอเมริกาที่ขีดเส้น
ให้ไม่ได้ นั่นคือเราจะต้องอยู่กับอเมริกา เราจะมโนนโยบายต่างประเทศที่ประชาชน
เรียกร้อง นั่นคือนโยบายเป็นกลางและอิสระไม่ได้ ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าขอ
เรียนในกรณีที่เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ ขอชี้ให้ท่านรัฐมนตรีต่างประเทศเห็น ท่าน
ได้อ่านข่าวต่างประเทศหรือไม่ ประเทศซีเรีย รัฐบาลซีเรียได้ขับทูตอเมริกาออกไป

ทั้งนี้ เพราะว่าทูตอเมริกันนั้นได้เป็นหนอนบ่อนได้คอยทำลายล้างรัฐบาลซีเรีย ซึ่งมีนโยบายเป็นกลางและอิสระ ไม่ดำเนินตามคำบัญชาของอเมริกา เรื่องนี้เป็นอย่างนี้ รัฐบาลอเมริกาก็จึงเสียดูญาที่จะให้เงินแก่ฝ่ายขบถที่จะเข้ามาล้มล้างรัฐบาลซีเรีย ซึ่งดำเนินนโยบายเป็นอิสระผูกมิตรกับทุกฝ่ายคบได้ทั้งคอมมิวนิสต์ คบได้ทั้งค่ายเสรี ประชาธิปไตย ไม่เป็นศัตรูแก่ใคร เช่นนี้เป็นที่ขัดประโยชน์ของอเมริกา เพราะฉะนั้นอเมริกาจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับล้มล้างรัฐบาลซีเรียนี้เสียท่านประธาน ฯ ท่านเสด็จในกรม ฯ รัฐมนตรีต่างประเทศ ข้าพเจ้าขอยกกรณีโอมาน โอมานในตะวันออกกลางให้เห็นโดยชัดแจ้ง กรณีโอมานนี้ท่านประธาน ฯ ได้เกิดขบถกันขึ้นรบกับสุลต่าน สุลต่านนั้นไปเข้าข้างฝ่ายอังกฤษ คราวนี้อังกฤษยกกองทัพมารบทั้งระเบิดโอมานยกทั้งทหารพื้นดิน และทหารอากาศมาทั้งระเบิดใส่กบฏโอมาน นี่มันเป็นการแทรกแซงกิจการภายในของท่านประธาน ฯ รัฐอาหรับทั้งหลายจึงเรียกร้องให้กรณีโอมานนี้เข้าสู่ที่ประชุมของสหประชาชาติ อเมริกาว่าอย่างไร อเมริกากลับวางเฉยในกรณีนี้ นี่แหละคือมหาฉัตรของประเทศไทย ขอให้ท่านจำไว้ ขอให้ท่านพึงระลึกไว้ว่าคราวใดที่ประเทศไทยปฏิบัติขัดต่อเจตจำนงของอเมริกา นั่นคือปรารถนาที่จะวางตนเป็นกลางและอิสระ แล้วคราวนั้นเราจะเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากสหประชาชาติไม่ได้ เราจะรีบกร้องขอความช่วยเหลือจากอเมริกาไม่ได้ ขอให้ท่านได้ทราบไว้ เวลานั้นมันทอดล่ำร้ายหลวงทาท่าน ท่านใส่แว่นตาของอเมริกา ข้าพเจ้าก็ว่าข้าพเจ้านี้ใส่แว่นตาสีขาว แต่ทว่าขอประธานไทยข้าพเจ้าเหลือวไปพบท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมักจะสาดโคลนใส่ข้าพเจ้า ท่านระวังไว้ ท่านมักจะสาดโคลนมอมโคลนไปหมด เช่นนี้มันไม่ถูก ในเมื่อท่านสาดโคลนใส่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะสาดโคลนใส่ท่านบ้างเป็นไร ท่านจะว่าอย่างไร เป็นต้นว่าข้าพเจ้าจะกล่าวหาท่านว่าท่านคือหัวหน้าผู้กว้างขวางในกระทรวงมหาดไทย ท่านจะว่าอย่างไร ท่านก็โกรธฉันใดข้าพเจ้าก็ฉันนั้น ขอให้ท่านพึงระลึกไว้ ท่านอย่าพึงสาดโคลน บุคคลทุกคนรักประเทศชาติ ขอให้ท่านพึงระลึกไว้ ข้าพเจ้าก็รัก ท่านก็รัก ตามี ตามา ตามี ตามี ตามี ตามี เรามีความคิดเห็นแตกต่างกันในการที่จะจรรโลงประเทศชาติ รัฐบาลเสรีนิยมนักคณานัน ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ดูกับคนครึ่งโลกไม่มีอะไรไม่รักกับคนครึ่งโลก แต่ทว่าเป็นศัตรูกับคนอีกครึ่งโลก เราปรารถนาที่จะเดินทางเข้าไปในประเทศจีนเองบ้าง เข้าไปในประเทศโซเวียตบ้าง รัฐบาลนี้กลับจับขวาง เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ประโยชน์อะไรเล่าเราจะไปทำความเข้าใจอันดีกับเขาไม่ได้หรือ เรื่องลัทธินี้เป็น

อีกเรื่องหนึ่ง เราคบกันได้แต่ต่างลัทธิกัน ท่านได้โปรดจำไว้ในนโยบายต่างประเทศ
 ของพรรคเสรีมนักคิดค้าน ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าขอกล่าวว่าไว้ก็ศักดิ์ศรี ฯ ฝรั่งเศส
 ถ้าไปโอ.เค. บนบอมมันเกินไป มันไม่กลัว มันถูกก รัฐบาลจึงพึงระลึกไว้ มันชอบ
 เกียง มันชอบคัดค้าน มันชอบโต้แย้ง เพราะฉะนั้นฝรั่งเศสเขาจึงยกให้ท่านเนรูห์
 นั้นเป็นปากเสียงของเอเชีย ยกให้ท่านอู๋นั้นเป็นโฆษกของเอเชีย แต่ประเทศไทย
 ไม่มีในสารบบเลย ขอให้ท่านจำไว้ ประเทศไทยฝรั่งไม่ได้ยกย่องเพราะว่าประเทศ
 ไทยนั้นอยู่ในฐานะที่ว่าเป็นผู้ตามฝรั่งที่ดีเท่านั้น ตามฝรั่งที่ดีเท่านั้น เดียวนี้ท่านคบกับ
 ฝรั่งเพราะว่าฝรั่งชอบที่ท่านคบ ให้อาวุธแก่ท่าน แต่ท่านต้องมีเงินสมทบทุน
 เคาเตอร์พัสฟัน (Counterpart Fund) แล้วท่าน ขอประทานโทษ ท่านก็จะได้รับก-
 ษาบดลังก์ของท่านตลอดกาลด้วย นี่มันเป็นอย่างนี้ ท่านก็ชอบ แต่ทว่าประชาชน
 ยิ่งอเมริกาช่วยชนิดที่มีเงื่อนไขผูกมัด ประชาชนเป็นอย่างไบบ้างท่านประธาน ฯ
 ประชาชนจน ประชาชนยากจน ค่าครองชีพสูง อีสานนะ พลเมืองเจ็ดล้านคน นั้น
 เป็นภาพสะท้อนอย่างดีที่สุดที่ไหลมาเทมาเข้ากรุงเทพ ฯ นะ นั้นแสดงให้เห็นว่าเขายากจน
 กัน จากสถิติของกระทรวงเศรษฐกิจชาวอเมริกัน คิดลบเดือนละเก้าบาท นี่ ฐานะ
 ของเขาเป็นอย่างนั้น นี่เขายากจนในขณะที่บุคคลกลุ่มหนึ่งกลุ่มเดียวมั่งมีขึ้น แต่
 ทว่าประชาชนทั่วไปยากจน รัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าขอชี้ทางออก ข้าพเจ้าก็ไม่มุ่งหมายที่จะ
 โค่นล้มท่าน ไม่มุ่งหมายที่จะประหัตประหารท่าน แต่ว่าท่านจะต้องดำเนินนโยบาย
 ของประชาชน ท่านอย่าดำเนินนโยบายตามหลังอเมริกานะ รัฐบาลนะ ท่านต้อง
 ดำเนินนโยบายเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง เวลานี้ท่านต้องดำเนินนโยบายเป็นอิสระ
 เป็นของตัวเองไม่ใช่ตามหลังอเมริกา ท่านมักจะเข้าใจว่าใครที่ไม่เดินตามอเมริกานั้น
 บุคคลผู้นั้นเป็นคอมมิวนิสต์ไปเสียทั้งหมด นี่ท่านเข้าใจว่าอย่างนั้น มันผิด ท่าน
 ประธาน ฯ มันผิดมาก เป็นความเข้าใจผิดมาก ข้าพเจ้าได้เรียนแล้ว ท่านอย่าผูก
 ขาคความรักชาติ ข้าพเจ้าก็มีความรักชาติ รักพี่น้องประชาชนไทย ๒๓,๐๐๐,๐๐๐
 คน เช่นเดียวกับท่าน ใคร ๆ ก็มี กรวณทางออกของท่านควรจะดำเนินนโยบายต่าง
 ประเทศเป็นกลางและเป็นอิสระ รับความช่วยเหลือจากทุกพรรคทุกฝ่าย มีตรรกะ
 อเมริกาของท่านเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นอีก ท่านอย่าไปหลงละเมอหลับ
 นึกนะ รัฐบาลนะ อเมริกานะ ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็น ท่านจะพูดน้ำมั่วเท็จเป็น
 อย่างไร เขาชักชวนท่านหรือเปล่า อเมริกาช่วยประเทศไทยให้เราเป็นประเทศ

กสิกรรมส่งวัตถุดิบให้เขาคลอปเปอร์อย่างนี้เขาชอบ ฝรั่งชอบ มีหน้าเข้าปลูกข้าวมา
 ใจที่เราเข้า แต่ทว่าเราไม่มีวันที่จะช่วยให้เราเป็นประเทศอุตสาหกรรม เพราะน้ำมัน
 ที่ฝังเป็นอย่างไร เราจะขุดของเขาเป็นอย่างไร บริษัทหนึ่งเข้ามา บริษัทอื่นเข้า
 มา มีหน้าเข้าเราเป็นหนี้เขา ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ คือโอกาสบีบคอเราเข้า นี่แหละข้อลักษณะ
 ของมิตรอเมริกัน ขอให้ท่านนึกถึงอเมริกานี้จะใช้กลัสนมิตรหรือทำไม เราไม่ปฏิเสธ
 ไม่เชื่อว่าให้ท่านรับความช่วยเหลือจากอเมริกา เดี๋ยว เราจะวางแผนข้างออกให้
 รัฐบาลนี้รับความช่วยเหลือจากทุกฝ่าย ประเทศคอมมิวนิสต์ช่วยเราก็เอา อเมริกา
 ช่วยเราก็เอา แต่ทว่าการช่วยนั้นจะต้องไม่มีเงื่อนไขผูกมัดนะ ถ้าผูกมัดเราไม่เอา
 เพราะเหตุแห่งการที่เราได้รับความช่วยเหลืออเมริกันนั้น เป็นเหตุให้เราหลงระเผลตาม
 อเมริกา ผันอยู่เสมอว่าจะมีศัตรูมารุกราน เป็นเหตุให้เราสร้างสมกำลังรบ กำลังทัพ
 ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่า งบประมาณในปี ๒๕๐๐ นั้น เราต้องประมาณกระทรวง
 กลาโหมถึง ๗๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณของประเทศ
 ประโยชน์อะไร ท่านประธานฯ ที่เราจะสร้างกำแพงแก้วล้อมกระท่อม เราจะต้องสร้าง
 กำแพงแก้วล้อมปราสาทราชวังจึงจะชอบ ท่านประธาน ฯ เวลานี้เราขายกัน ๆ เรา
 ต้องการการอยู่ดีกันดีขอให้ทำพึงระลึกว่าความต้องการของประชาชนนี้เป็นกฎหมาย
 อันสูงสุด ท่านเสด็จในกรมฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านอย่าเอา
 ความจู้จี้และความต้องการของท่านมาใช้สำหรับบริหารประเทศนะท่าน ท่านต้อง
 เอาความต้องการของประชาชนส่วนมากมาบริหารประเทศ ความจู้จี้ของท่าน
 ความต้องการของท่าน ขอให้ท่านทิ้งไว้ แล้วท่านจงสำรวจปลอกแวนของท่านออกทิ้ง
 เสีย วิจารณ์ความต้องการของประชาชนหัวใจเป็นธรรมดาว่าเราต้องการอะไร ไม่
 ใช่ว่าท่านมีมิตรสหายชาวอเมริกามากมาย อเมริกาเอาอกเอาใจมากหรือเสรีประเทศ
 อื่นเอาอกเอาใจมาก ท่านกลับไปเอาอกเอาใจประเทศนั้นมาก แล้วให้ประเทศไทย
 มีนโยบายต่างประเทศอย่างเช่นที่ใจท่านนี้นั้นเป็นการผิด ข้าพเจ้าว่าเดี๋ยวนี้ท่านกับ
 ประชาชน รัฐมนตรีต่างประเทศ นโยบายต่างประเทศกับนโยบายของประชาชนนี้
 เกินกันเป็นแสนชนานไม่มีวันที่จะพบกันได้ นี่ เพราะฉะนั้น ท่านจงถอนตนออก
 จากซีโต้ นี่เป็นข้อเรียกร้องของเรา ข้อเรียกร้องของประชาชน เพราะอะไร จึงให้
 ท่านถอนตนออกจากซีโต้ ท่านประธาน ฯ ซีโต้เป็นเหตุให้เราผิดกับคนครึ่งโลก
 เป็นเหตุให้เราถูกกับคนครึ่งโลก เป็นเหตุให้เราสร้างสะสมศัตรูขึ้นมาก เราจะวางตน

เป็นมิตรกับคนทุก ๆ ประเทศเพื่อที่เราจะได้ตกกำลังรบของเราไม่ดีหรือ... เพื่อที่เรา
 จะได้รับความช่วยเหลือจากทุก ๆ ฝ่าย โดยไม่มีเงื่อนไขไม่ดีหรือ เราต้องการพัฒนา
 การในด้านการอุตสาหกรรม อเมริกาช่วยเราหรือเปล่า หาไม่เลย ท่านประธาน ฯ
 ในเรื่องนี้เขาช่วยเราในด้านการกำลังรบ เขาให้เงินมานัยหนึ่งว่าเขาให้เงินทุนที่สำเร็จรูป
 แล้วเขาไม่ได้ให้โรงงาน นี่เราต้องการโรงงาน อีสานถ้าหากว่ามีโรงงานต่าง ๆ
 โรงงานปูนซีเมนต์ โรงงานทอผ้า โรงงานปั้นถ้วย โรงงานอุตสาหกรรมเบา กระ-
 เบื่องเคลือบหรืออะไรพวกนี้อีสานจะไม่เดือดร้อนอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ เพราะว่าเรา
 ปลุกฝ่ายปลุกพอได้แล้วเราก็นอน มีโรงงานที่นอน จริงอยู่มีโรงงานทอกระสอบ
 แม่น้ำน้อย ท่านประธาน ฯ มันไม่พอกับความต้องการของประชาชน เรื่องมันเป็น
 อย่างนี้ เคียวนี่เราอเมริกันนะ ชอบการแข่งขันกำลังรบ การแข่งขันกำลังรบนั่นคือ
 การวิ่งอยู่บนเส้นขนานไม่มีวันที่จะแพ้ชนะกันได้ เคียวนี่สองค่ายใหญ่มันมีค่ายโซเวียต
 รัสเซียค่ายคอมมิวนิสต์กับค่ายอเมริกา ประเดี๋ยวอเมริกาก็ประดิษฐ์ไฮโดรเจนได้
 ประเดี๋ยวรัสเซียก็ประดิษฐ์ไฮโดรเจนได้ ต่างกันต่างแข่งสะสมกำลังอาวุธกันอยู่อย่าง
 นี้ ท่านอย่าลืมอีกค่ายหนึ่งกำลังเติบโตรุ่งขึ้นมาก คือกลุ่มที่สามนั่นคือกลุ่มอินเดีย ฯ
 คือผู้นำ อินเดียก็คือสัญญาของเอเชีย ท่านเสด็จในกรม ฯ ท่านไม่จำเป็นต้องพูดว่า
 เราเป็นประเทศเล็กเมืองน้อย เราดำเนินนโยบายเป็นกลางไม่ได้ เราประเทศเล็ก
 เมืองน้อยนั้นแหละดำเนินนโยบายเป็นกลางได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นประเทศใหญ่
 ทุกวันนี้ท่านรู้หรือไม่โลกเขาสนิทภาพกันแล้วละท่าน การเตรียมกำลังรบสร้าง
 สมกำลังรบเห็นจะไม่มีประโยชน์ละท่าน เคียวนี่เขารบกันด้วยลูกกระเบิดปรมาณูแล้ว
 และนอกจากนั้นบรรดาหมู่ชนของประเทศต่าง ๆ ทั้งประเทศค่ายสังคมนิยม และ
 ประเทศทุนนิยม ต่างปรึกษารื้อกันถึงวิถีทางที่จะลดกำลังรบ ประโยชน์อะไรที่
 เราจะสร้างสมกำลังรบ ผลแห่งการสร้างเสริมกำลังรบตามความเชื่อถือของอเมริกา
 นั้น เมืองไทยเรากำลังแบ่งเป็นอีกต่าง ๆ ท่านประธาน ฯ ไม่ผิดกับเมืองจีนก่อนแพ้
 เม้าเซตุง นั่นคือก๊กก๊กซัดมบ้าง ก๊กสีเสียบ้าง ก๊กราชครูบ้าง อะไรเหล่านั้น ท่าน
 ประธาน ฯ มันเป็นอย่างนี้ มันหลายก๊กหลายเหล่าอย่างนี้ เอาละพูดเท่า
 นี้ ขอประทานโทษนอกคอกไปหน่อย นี่มันเป็นอย่างนี้ เพราะว่ากำลัง
 ของเรามันวางในส่วนที่ผิด ถ้าหากว่าท่านดำเนินนโยบายอย่างข้าพเจ้าว่าแล้ว
 ประชาชนจะได้รับผลด้วย รัฐบาลนี้คงไม่ปฏิเสธว่าท่านไม่เห็นที่ชอบหน้าของ
 ประชาชนเลยรัฐบาลชุดนี้ ท่านต้องยอมรับความจริงบ้างในข้อนี้ เพราะอะไร

ถึงเป็นดังนั้น เพราะว่าท่านไม่ได้ดำเนินนโยบายอย่างที่เขาร้องนี้ท่าน เรื่องมันเป็นอย่างนี้ กาลเวลาท่านจะเป็นเครื่องชี้ว่าท่านจะถูกหรือข้าพเจ้าจะถูก ขอประทานโทษท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าไม่มีเจตนาที่จะก้าวร้าว เวลานี้ท่านจะถือเอาสถานเป็นมหิมหาชนก็ยังไม่ถูกนัก เพราะอะไรท่านประธาน ฯ เพราะเรามีประเภท ๒ ขอประทานโทษข้าพเจ้าไม่มุ่งประสงค์ที่จะก้าวร้าว ข้าพเจ้าจะกล่าวในกรอบ เพราะเรามีประเภท ๒ เราเป็นประชาธิปไตยเพียงครึ่งเดียว เราจะถือเอาสถานเป็นเครื่องวัดบอกว่ามหิมหาชนต้องการอย่างนี้ ไม่ได้ เราจะต้องฟังทุกสถาบัน จะว่าไฮด์ปาร์คไม่ใช่มีมหิมหาชนก็ไม่ใช่สัก จะว่าหนังสือพิมพ์ก็ไม่ใช่สัก ไม่ใช่มีมหิมหาชนก็ไม่ใช่สัก เพราะฉะนั้นวิสัยของนักปกครองของนักบริหารคือรัฐบาลนี้แล้วชอบที่จะรับฟังหลายกระแส รับฟังทั้งทางไฮด์ปาร์คบ้าง รับฟังทั้งทางหนังสือพิมพ์บ้าง รับฟังเสียงวิพากษ์วิจารณ์ของประชาชนบ้างเหล่านี้ แล้วนำข้อเหล่านั้นมาปฏิบัติ รัฐบาลจึงจะเป็นรัฐบาลที่ดีของประชาชน ท่านอย่าเอาผิดจากสถานี ถ้าเอาผิดจากสถานีแล้วมันผิด ขอให้เชื่อข้าพเจ้าเถอะ เพราะว่าสถานีไม่ใช่ประชาธิปไตยสมบูรณ์ อำนาจไม่ได้มาจากประชาชน อำนาจมาจากประชาชนเศษหนึ่งส่วนสองอีกเศษหนึ่งส่วนสอง รัฐบาลเป็นผู้แต่งตั้ง ข้าพเจ้าขอพูดถึงเรื่องประเภทที่ ๒ เท่านั้น ข้าพเจ้าขอประทานโทษเพื่อนสมาชิกประเภท ๒ ก็ไม่ว่าท่านเหล่านั้นหรอก อีก ๕ ปี ท่านก็จะออกไปแล้ว ท่านเข้ามาโดยพระบรมราชโองการ ฯ ข้าพเจ้าขอประทานโทษเพื่อนสมาชิกประเภท ๒ ผู้มีเกียรติทั้งหลายด้วย ท่านประธาน ฯ รัฐบาลนี้ ผลแห่งการดำเนินนโยบายต่างประเทศผิดพลาด ท่านไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเลยนั้น กรณีอีสานท่านแก้ได้หรือเปล่า ข้าพเจ้าว่าท่านแก้ไม่ตก ท่านให้ ๕๓ ล้านบาท ข้าพเจ้าขอขอบใจในนามของประชาชน แต่ท่านไม่ใช่วิธีการแก้ที่ถาวร แก้ที่ถาวรเราต้องการที่โรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งโรงงานอุตสาหกรรมนี้จะสำเร็จได้ด้วยรัฐบาลนี้เปลี่ยนนโยบายต่างประเทศเสียใหม่ ต้องรับความช่วยเหลือจากทุกประเทศ ในเมื่อรัฐบาลนี้แก้ปัญหาอีสานไม่ตก รัฐบาลนี้ก็มีเครื่องมืออีกชนิดหนึ่งซึ่งเป็นเครื่องมือของเผด็จการ นั่นคือพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ท่านสละโคลนไปแล้วทันที แล้วผลการแข่งขันสำนักนายกรัฐมนตรีกรณีอีสานกพพนั้นเป็นเรื่องของคอมมิวนิสต์และแบ่งแยกดินแดน ท่านประธาน ฯ

ชาวอีสานได้ฟังแล้วหัวเราะ ไม่มีมูลแห่งความจริงเลย ทำไมเล่าท่านถึงไม่แก้ไขไป นั่นคือแก้ไขด้วยการวางโครงการที่ถาวร ท่านจะเอาอะไรก็ได้ แต่นี่เป็นเรื่องของ อีสานข้าพเจ้าไม่พูดมากนัก นี่แสดงให้เห็นว่าท่านดำเนินนโยบายต่างประเทศผิดเสีย แล้ว โดยท่านมีเครื่องมือชนิดหนึ่ง นั่นคือเครื่องมือกฎหมายป้องกันการกระทำ อันเป็นคอมมิวนิสต์ ท่านรักจะรักษากฎหมายกตขื่อนี้ไว้ใช้เป็นเครื่องมือของท่าน ถ้าในเมื่อท่านจะปราบปราม มีความประสงค์ที่จะปราบปรามความเคลื่อนไหวของ ประชาชน เช่นการสังเคราะห์กันและกันเช่นนี้ เช่นนิสิต นักศึกษาไปทำที่หัวลำโพง สารชนแซ่ซ้องสารการ ท่านก็ว่าท่านเหล่านี้อาจจะเป็นเครื่องมือของคอมมิวนิสต์ ก็ได้ แล้วท่านทำไมไม่สาธกโกลนอย่างนั้น ท่านอย่าตำหนิในสิ่งซึ่งรัฐบาลทำไม่ได้

นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ โปรดรักษา เวลาด้วย ยกิปรายเกินเวลาแล้วนอกประเด็นด้วย ประเด็นต่างประเทศไปพูดอะไร อย่างนี้ของชาวอีสาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่สู้กระไรหรอกท่าน ก็ทั้งกันดูบ้าง คุณแล้ว ๆ เวลาของคุณครบแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้รวบรัดสักหน่อย

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เอาละเอาต่างประเทศ เพื่อนสมาชิก เอากรณีต่างประเทศ ขอบใจมาก เอาละเขาว่าไม่ใช่ก็ไม่ใช่ คราวนี้เอาให้ตรง ๆ รัฐบาลเป็นภาคีซีโต้ (SEATO) ข้าพเจ้าได้กล่าวมาครั้งหนึ่ง....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาของท่านหมดแล้ว คนอื่นก็ต้องการพูด ข้าพเจ้าขอให้ท่านรวบรัด

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ถ้าเช่นนั้น ข้าพเจ้าขออีก ๒ นาที ซีโต้ (SEATO) นี่คือกฎหมายซึ่งก่อให้เกิดความตึงเครียดขึ้นในโลกนี้ ท่านจะ เห็นได้ว่ามีปฏิริยา ทางนี้ซีโต้ (SEATO) ทางโน้นมีนาโต้ (NATO) ทางค่าย สังคมนิยมโน้น โซเวียตรัสเซียเขาก็มีสนธิสัญญา คือสนธิสัญญาออร์ซอร์ (WARSAW) ขึ้นเหมือนกัน เช่นนี้จะเห็นได้ว่าเกิดความตึงเครียด ถ้าหาว่าการที่จะคบกันได้ ทั่ว ๆ ไป แล้วเราก็ไม่จำเป็นต้องมีสัญญาทางการทหาร นี่คือการที่เราทุ่มตัวเข้าไปใน สัญญาทางการทหารซีโต้ (SEATO) นี้เราดำเนินนโยบายผิดเสียแล้ว เราทำให้เกิด ความตึงเครียดขึ้นในย่านนี้เสียแล้ว ไม่ดำเนินการเป็นมิตรกับทั่วโลกเสียแล้ว ซึ่ง จะเป็นเหตุก่อให้เกิดสันติภาพของโลก สันติภาพของโลกที่บุคคลทุกคนพึงปรารถนา

สันติภาพคือการไม่รบไม่รุกรานนะ ท่านอย่าเข้าใจผิด รัฐบาลนี้มักจะพูดว่าคนที่พูดถึงสันติภาพ ท่านพูดถึงสันติภาพนั้นคือคอมมิวนิสต์ ท่านก็สาธกโกลนใส่เขาเสียอีกแล้ว นี่เราไม่ต้องการให้มีการรบ เราต้องการอยู่อย่างสงบ เราจะไปสู้กับใคร ท่านประธาน ฯ เราสู้กับปากกับท้องประชาชนก็เต็มทีเสียแล้ว ในขั้นนี้เราจึงเรียกร้องให้รัฐบาลถอนตนจากซีโต้ (SEATO) อะไร ๆ ก็อเมริกา ในขั้นนี้ข้าพเจ้าขอล่าว่า ประเทศไทยนั้นมันไม่เป็นอิสระหรอก อเมริกาเข้ามาแทรกแซงเมืองไทยในรูปแบบของการช่วยเหลือ ท่านประธาน ฯ เข้ามาแทรกแซง เข้ามาควบคุมเมืองไทยให้ดำเนินนโยบายผิดแผกแตกต่างไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าให้ท่านพูดอีกหนึ่งนาที

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : อีกนาทีเดียวท่านประธาน ฯ จวน ๆ แล้ว ท่านประธาน ฯ นาน ๆ จะได้มาพูดที่สมมติ ๕ เดือนแล้วจะได้ที่มาพูดนี้ อเมริกานั้นในทางทหารเราได้รับความช่วยเหลือจากจัสแม็ก (JUSMAG) อเมริกาเข้ามาควบคุมทหาร ทางจัสแม็ก (JUSMAG) ดำรวจของท่านอธิบดีกรมตำรวจของท่านรัฐมนตรีมหาดไทยเข้ามาควบคุมตัวของท่านทางซีซิปพลาย ท่านบินไปอเมริกา อ้างว่าคอมมิวนิสต์จะมารุกราน ท่านได้เครื่องมือกองรักษาดินแดนเข้ามาตั้ง แท้จริงเปล่า ไม่มีศัตรูหรอก เรื่องมันเป็นอย่างนี้ อเมริกาเข้ามาช่วยเหลือธุรกิจและควบคุมประเทศไทยทางยูซอม นี่แหละมันเป็นดังนี้ เมืองไทยเราถึงว่ามันเป็นอิสระ เราต้องการให้ปลดพันธุนาการเหล่านี้ เราต้องการที่ยืนอยู่บนขาของเราเอง เราต้องการที่ได้รับความช่วยเหลือจากทุกฝ่าย โดยไม่มีพันธะ ใครให้เอามันทั้งนั้น ว่าแต่อย่ามาผูกมัดเรา นี่เป็นข้อเรียกร้องของประชาชน ถ้าท่านไม่ปฏิบัติอย่างนี้ ท่านจะเป็นที่เกลียดชังของประชาชนตลอดกาล

พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปพงศ์ประพันธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้ตอบ

นายไต้ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) : ขอพูดเรื่องระเบียบการประชุมสภาน้อยสัปดาห์น้อย ขอมัย ขออนุญาตด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไร

นายไต้ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) : ผมเคารพท่านประธาน ฯ ที่สุด และ

ก็เชื่อว่าวาจาของท่านประธาน ฯ ในสภา ฯ เป็นวาจาที่ศักดิ์สิทธิ์ ท่านประธาน ฯ
จำได้ไหมว่า ก่อนที่ท่านประธาน ฯ จะลุกออกไปจากบัลลังก์ทรงนี้ ท่านประธาน ฯ
นัดไว้ว่าเวลาเท่าไร เวลา ๒ หุ้มนี่ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ นี่ท่านประธาน ฯ
มาเสียทั้ง ๓ หุ้มนี่ มัวไปเกรงใจใคร เอาละข้อที่หนึ่ง ผมถามเพียงเท่านี้ก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ พอละท่าน เพราะเหตุว่าเมื่อไม่
พร้อมกัน ข้าพเจ้าไม่ได้ไปไหน ข้าพเจ้าอยู่ที่สภา ฯ ตั้งแต่เล็ก ไม่ได้ลงจากนั้นเลย
แต่ว่าเมื่อสมาชิกไม่พร้อมกัน ข้าพเจ้าขึ้นมาไม่ได้ ขึ้นมาจะประชุมกับใครละ ประชุม
กับโต๊ะเก้าอี้ไหนซี พอละท่าน ต่อไปเถิด

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) : เอาละ ผมเคารพท่านประธาน ฯ
เรื่องนี้ขออภัย คือเรื่องนี้ ขออภัยท่านรัฐมนตรี ถ้าท่านประธาน ฯ ไม่ขึ้นมานั่ง
บัลลังก์แล้ว ใครเขาจะเข้ามา เอาละผมผ่านละเรื่องนี้ ที่ข้อที่สองที่บอกว่า
เรื่องไม่เข้าประเด็นอย่างที่มีคนพูดเมื่อตะกี้ ท่านประธาน ฯ ฟังหรือเปล่า ขอโทษ
ท่านผู้แทน ฯ ขอนแก่นผู้มีเกียรติกล่าวเมื่อกี้ บอกว่าไม่เข้าประเด็น จะพูดเรื่อง
ต่างประเทศ แล้วก็ไม่ได้พูดในเรื่องเมืองไทย จะให้พูดลังกา ซิลอน อย่างนั้น
หรือท่านประธาน ฯ

พันตรี รัช บันยารชุน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) :
การดำเนินนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลนี้มั่นคง และ สม่าเสมอ เป็นไป ตามที่ ท่าน
นายกรัฐมนตรี ได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้รับความไว้วางใจจากสภา
ผู้แทนราษฎรตามวิถิต่างรัฐธรรมนูญ แล้วตามที่ผู้อ้างเสมอว่า คำที่ใช้เรียกชื่อ
หรือชื่อนานนามต่าง ๆ ทางฝ่ายคอมมิวนิสต์และเสรีประชาธิปไตยโดยมากก็รู้สึกจะใช้
ศัพท์คำเดียวกัน ดูเป็นไปว่า ดูการแสดงเจตนาอันต่อกันอยู่เสมอ แต่ในเรื่องนี้
ข้าพเจ้าขอประทานโอกาสขอเรียนชี้แจงสักหน่อย ทั้งนี้ คือสำหรับคำที่ใช้อยู่เสมอ
โดยเฉพาะฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่ว่าสันติภาพ คือการอยู่ร่วมกันโดยสันติ หรือศัพท์ที่
เรียกว่าประชาธิปไตยนั้น ที่จริงว่า เราทราบถึงความหมายอันแท้จริงของฝ่าย
คอมมิวนิสต์ในการใช้คำต่าง ๆ เหล่านี้ซึ่งพูดตามความจริงแล้ว ก็เป็น ศัพท์ หลักของ
ฝ่ายประชาธิปไตยหรือของหลักการการปกครองแบบเสรีประชาธิปไตย แต่ทั้งนี้
เพราะเหตุว่าฝ่ายคอมมิวนิสต์จำเป็น จะต้องทำการโฆษณาชวนเชื่อ ก็เพื่อหวังให้เรา
สันนิษฐานผิด ทั้งมีเจตนาโดยแท้และจุดประสงค์โดยแน่วแน่ของฝ่ายคอมมิวนิสต์

นั้น คือตามหลักการที่เราสั่งสอนกันอยู่เสมอเพื่อที่จะครองโลก ทั้งนี้ก็เป็นหลักการมูลฐานอันหนึ่งของศาสตราจารย์ของหลักคอมมิวนิสต์คือเลนิน ซึ่งพวกคอมมิวนิสต์รับการสั่งสอนให้เชิดชูและปฏิบัติตาม อยู่เสมอก็คือแผนการของลัทธิคอมมิวนิสต์ว่าจะยังจะไม่สำเร็จบริบูรณ์ได้ จนกว่า ลัทธิ คอมมิวนิสต์ นั้นจะไต่ครองโลกในที่สุด บางคนก็เสนอให้ประเทศไทย เป็นกลางนั้นก็มี ความมุ่งหมายที่จะ คัดค้านในส่วนใหญ่ในการที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีในสนธิสัญญาได้ หรือที่เราเรียกกันว่าเป็นภาษาไทยโดยย่อ ๆ ว่าองค์การ ส.ป.อ. แต่สนธิสัญญานี้เป็นสนธิสัญญาการป้องกันโดยแท้ซึ่งทางรัฐบาลก็ชี้แจงอยู่แล้วอยู่แล้ว ผมก็ขอโอกาสที่จะย้ำในที่นี้อีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้เป็นสนธิสัญญาการป้องกันโดยแท้ คือป้องกันการรุกรานและป้องกัน การก่อกรวนไม่เป็นการทำหาย หรือคุกคามประเทศเพื่อนบ้านเลย ข้าพเจ้าได้ยืนยันตลอดมาว่าสนธิสัญญานี้ ไม่มีความมุ่งหมาย ที่จะรุกรานหรือ แม้แต่ก้าว ร้าวประ การใด มีวัตถุประสงค์แต่ในทางป้องกันเท่านั้น ทหารเวียตมินห์ ได้บุกเข้ามาในประเทศลาว เกือบถึงแม่น้ำโขง เมื่อในปี ๒๔๙๖ และถึงแม่น้ำโขงในปี ๒๔๙๗ ซึ่งเราก็คงจำกันได้ จึงมีความจำเป็นต้องทำสนธิสัญญาป้องกันขึ้นมาตามความในข้อ ๕๑ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ สำหรับข้อ ๕๑ นี้ เราพูดกันมานานแล้ว ข้าพเจ้าก็อยากจะขอโอกาสอันให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง มาตรา ๕๑ ของกฎบัตรสหประชาชาติว่าดังนี้ ไม่มีข้อความใดในกฎบัตรสหประชาชาติฉบับปัจจุบันที่จะรอน สิทธิประจำตัวในการป้องกันตนเอง โดยลำพังหรือโดยร่วมกัน หากการโจมตีโดยกำลังอาวุธเกิดแก่สมาชิกของสหประชาชาติ จนกว่าคณะมนตรีความมั่นคงจะได้ดำเนินการที่จำเป็นเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ มาตรการที่สมาชิกได้ดำเนินไปในการใช้สิทธิป้องกันตนเอง นี้จะต้องรายงาน ให้คณะมนตรี ความมั่นคงทราบทันที และจะไม่กระทบกระเทือนอำนาจและความรับผิดชอบของคณะมนตรีความมั่นคงภายใต้กฎบัตรฉบับปัจจุบันแต่ทางหนึ่งทางใดในอันที่จะจัดดำเนินการเช่นที่เห็นจำเป็นเพื่อธำรงไว้หรือสถาปนาถ้อยสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศในขณะหนึ่งขณะใด นอกจากนั้นสนธิสัญญาการร่วมกันป้องกันเช่นนี้ก็ยังคงเป็นไปตามหลักที่ได้ตกลงกันในที่ประชุมที่บันทง ที่ประชุมบันทงได้ตกลงกันเป็นการเรียกว่าหลักสิบประการ แล้วในหลักข้อ ๕ พูดไว้ว่า การพ้องกันใจของแต่ละประเทศที่จะป้องกันตนเองโดยลำพังหรือร่วมกันตามกฎบัตรสหประชาชาติ สนธิสัญญาป้องกัน

ตัวจึงเป็นสนธิสัญญาที่ชอบธรรม ส่วนการเป็นกลางนั้นประเทศไทยก็ได้เคยลงมาแล้วก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ แต่ก็ได้ประสพมาแล้วว่าการเป็นกลางนั้นไม่สามารถจะคุ้มครองประเทศได้ ครั้นจะต่อสู้ป้องกันประเทศก็ทำไม่ได้เพราะไม่ได้เตรียมกำลังป้องกันไว้เพียงพอ ฉะนั้นคราวนี้จึงเตรียมกำลังไว้โดยทำสนธิสัญญาพันธมิตรป้องกันร่วมกัน การเป็นกลางตามกฎหมายระหว่างประเทศนั้น มีพันธกรณีที่จะป้องกันประเทศด้วย ไม่ใช่สักแต่ว่าเราประกาศว่าเราจะเป็นกลางละ ต่อไปนี้อยู่เท่านั้นไม่พอตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ เราจะต้องมีกำลังและความสามารถทุกสิ่งทุกอย่างที่จะสามารถรักษาความเป็นกลางที่เราประกาศให้โลกเขารู้ เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่สามารถป้องกันประเทศได้ก็ยกพร่องค่อน้ำ ที่ของความเป็นกลางที่เราได้ประกาศไว้ ประกาศไปอย่างลอย ๆ ตัวอย่างประเทศสวิตซ์ ๆ และประเทศสวีเดน เขาประกาศตัวเป็นกลาง ทั้งนี้เพราะเขามีกำลังอย่างเข้มแข็งเพียงพอประเทศที่ไม่มีกำลังป้องกันก็ปฏิบัติหน้าที่ของตนในการเป็นกลางให้แน่นอนให้ได้ผลไม่ได้ โดยเหตุนี้ประเทศไทยจึงได้กระทำถูกต้องแล้วตามนโยบายที่รัฐบาลนี้ก็ได้แถลงไว้ โดยอาศัยสนธิสัญญา ส.ป.อ. กำลังป้องกันเช่นว่านี้เป็นกำลังป้องกันโดยแท้ ผมขอย้ำอีกครั้งหนึ่ง มิได้มีไว้สำหรับจะไปรุกรานใคร เพราะมีทหารจำนวนน้อยแต่เรามีอาวุธทันสมัย ใครได้เห็นกองทัพไทยเดินสวนสนาม อย่างสง่าผ่าเผยแล้วจึงก่อรูปด้วยประสิทธิภาพ ก็จะอดรู้สึกภูมิใจและภูมิใจในเกียรติของทหารไทยไม่ได้ องค์การสนธิสัญญา และกฎบัตรแปซิฟิกยังได้ เน้นถึงความสำคัญของการร่วมมือ การส่งเสริม กับพัฒนาทางเศรษฐกิจและทางสังคม ของบรรดาประเทศในเขตสนธิสัญญาอีกด้วย ทั้งนี้ทำให้เห็นแล้วว่าสัญญา ส.ป.อ. นี้ไม่ใช่สนธิสัญญาตั้งที่ฝ่ายที่พยายามจะโจมตีหรือทำลายวิธีการป้องกันร่วมกันนี้เป็นสัญญาทางทหาร เป็นสัญญาร่วมกันป้องกันมิใช่เป็นสัญญาทางทหารเท่านั้น แต่มีวัตถุประสงค์อันสำคัญที่จะส่งเสริมทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศของสนธิสัญญานี้อีกด้วย ทั้งนี้ก็เพราะมีความมุ่งประสงค์อย่างแน่วแน่ที่จะให้ประชาชนในประเทศเหล่านั้นได้รับสวัสดิภาพและความเจริญรุ่งเรืองพร้อมกัน ไปด้วยความมั่นคง ทั้งนี้ข้าพเจ้าก็ขอจะชักตัวอย่างระ ๆ ในการที่ทำไมเราจึงจำต้องมีกำลังทางทหารเกี่ยวข้องกับสนธิสัญญา ส.ป.อ. นี้ เพื่อเขาจะได้สามารถทำงานปรับปรุงฐานะของเขาในทางเศรษฐกิจและในทางสังคม โดยความรู้สึกลึกซึ้ง โดยความรู้สึกลึกซึ้ง

เพราะเหตุว่าเขารู้แน่ๆว่าเรามีกำแพงทางทหารเพื่อป้องกันการรุกราน เพื่อให้ความ
 สันติภาพ ความสงบสุขแก่เขาได้โดยแน่นอน องค์การ ส.ป.อ. อีกแง่หนึ่งทางฝ่าย
 คอมมิวนิสต์มัก ชอบจะ โจมตีเสมอใน เรื่องโฆษณาชวนเชื่อ และใน เรื่อง ลักษณะ
 สงครามเย็น เขาบอกว่าประกอบด้วยสมาชิกหรือภาคีแปดประเทศที่มีทั้งประเทศ
 ตะวันตก ประเทศตะวันออก และประเทศทางแปซิฟิกได้ ๒ ประเทศ บอกว่าไม่มี
 ความเสมอภาคกันอยู่ภายใต้สิทธิพลของประเทศไทยของประเทศไทยอีก อันนี้
 ข้าพเจ้าก็ขอประทานโอกาสที่จะปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง เป็นแต่ข้อโฆษณาชวน
 เชื้อของฝ่ายตรงกันข้ามเท่านั้น องค์การ ส.ป.อ. นี้ เป็นองค์การของฝ่ายเสรีประชา
 ธิปไตย เราจึงอาศัยหลักเสมอภาคอยู่เสมอ การปรึกษาหารือกันในระหว่างรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการต่างประเทศของภาคี ส.ป.อ. นี้ หรือในผู้แทนมนตรีของแต่ละ
 ภาคีที่เขาประชุมเสมอ ๆ เป็นประจำทุก ๆ เดือน ในกรุงเทพ ฯ เรายังได้เป็นการ
 ปรึกษาหารือกันอย่างฉันท์มิตรไม่มีใครบงการใคร หรือใครเดินตามหลังใคร คณะ
 ผู้แทนไทยก็มีฐานะเป็น อิสระได้รับความยกย่องนับถือดังที่ท่าน คงจะ ทราบแล้วว่า
 เจ้าหน้าที่ประจำหัวหน้าคณะ เจ้าหน้าที่ประจำขององค์การนี้ก็ ได้แก่คนไทย นอก
 จากนั้นฝ่ายคอมมิวนิสต์ยังชอบพูดอยู่เสมอว่า องค์การ ส.ป.อ. หรือชื่ออื่นมีขึ้นเป็น
 การทำลายต่อฝ่ายคอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าก็อยากจะขอประทานโอกาสกล่าวต่อไปอีก
 สักหน่อยว่า อย่างที่เคยเรียนแล้วว่า ตอนแรกที่เราไม่มีเจตนาที่จะทำลายใครแล้ว
 เราได้พูดไว้แล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ ชี้แจงเหตุผลและหลักฐานแล้วว่าเป็นสัญญาสำหรับ
 ร่วมป้องกันการรุกรานสัญญาป้องกันจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นแล้ว ทั้งที่
 ข้าพเจ้าก็ได้กล่าวแล้วว่าคอมมิวนิสต์มีอยู่จริง เราก็ได้รับแล้วว่าเวลานั้นมันมีการ
 โฆษณาชวนเชื่อกันอยู่ตลอดเวลาที่เรียกว่าสงครามเย็น ก็เพราะเหตุว่าเรามีสนธิ
 สัญญาร่วมป้องกันเหล่านี้ ก็เป็นอันหนึ่งเป็นวิธีการอันหนึ่งที่เราได้สามารถที่โลก
 เสรีประชาธิปไตยให้ตามรอยับยังการรุกรานโดยตรง การรุกรานโดยอ้อมที่เรียก
 ว่าสงครามเย็น ก็เมื่อเราเห็นว่าภัยมันมีอยู่จริงโดยเฉพาะในทางใต้ดิน ในทาง
 ก่อการแทรกซึม และเพราะเพื่อความไม่ประมาทสำหรับความปลอดภัยของประเทศ
 ชาติของเรา เราจึงต้องจัดการป้องกันร่วมกันขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อดำรงรักษาความ
 ปลอดภัย เสรีภาพ เอกภาพ และอธิปไตยของเราไว้ พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ฝ่าย
 คอมมิวนิสต์ ที่โจมตีองค์การ ส.ป.อ. นี้ ก็ไม่ควรจะรู้จักเช่นนั้น ไม่ควร จะรู้จักว่า

ส.ป.อ. จะไปรุกรานใคร ถ้าฝ่ายคอมมิวนิสต์ยังไม่สงบจริงแล้ว และไม่มีเจตนาที่จะรุกรานใครอีก ดังที่เคยแสดงการรุกรานมาแล้วในกรณีเกาหลีและจีนไต้หวัน ในที่สุดนี้ข้าพเจ้าขอประณามอีกครั้งหนึ่งว่า รัฐบาลนี้ได้บริหารกิจการด้านต่างประเทศไปตามที่ได้แถลงไว้ ดำเนินการโดยอิสระ และปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศอย่างเคร่งครัดเสมอมา ประเทศไทยจะยังคงเป็นภาคี ส.ป.อ. และจะเป็นมิตรที่ดีกับมิตรประเทศทั้งหลายของเราอย่างมั่นคงต่อไปด้วย

นายบุญคง บุญเพชร (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอพูดเรื่องนโยบายต่างประเทศบ้างเล็กน้อย โดยจะรวบรวมเอาแต่ข้อสำคัญบางประการ เพื่อได้ปรับปรุงในด้านนโยบายต่างประเทศนี้ให้เหมาะสม นโยบายต่างประเทศนั้นนี้ เราถือว่าเป็นการสำคัญอันดับแรกเพราะคนเราจะอยู่ด้วยกันได้ก็ต้องอาศัยเพื่อนบ้านใกล้เคียง การทำความเข้าใจซึ่งกันและกันไม่ผิดใ้ในคนหนึ่งคนใดโดยเฉพาะเราเป็นมิตรกับทุกฝ่าย นั่นคือนโยบายต่างประเทศที่ถูกต้อง รัฐบาลนี้ดำเนินนโยบายต่างประเทศซึ่งหัวหน้าพรรคก็ได้กล่าวว่าผิดพลาด และขัดต่อผลประโยชน์ของประชาชน ขัดต่อรัฐธรรมนูญซึ่งตราไว้แล้ว ทำไมข้าพเจ้าจึงกล่าวว่ารัฐบาลนี้ดำเนินนโยบายผิดพลาดและขัดต่อผลประโยชน์ของประชาชน จะกล่าวย่อ ๆ ว่า รัฐบาลนี้เข้ากับฝ่ายตะวันตกคือ ฝ่ายตะวันตก ค่ายเสรีประชาธิปไตยเป็นการผิดพลาดอย่างยิ่ง เพราะขณะนี้เป็นที่ทราบกันว่าโลกได้แบ่งออกเป็น ๒ ค่ายการเข้าร่วมเช่นนี้เพราะแต่ละค่ายเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน เราเข้าอีกกลุ่มหนึ่งก็เป็นปฏิปักษ์ต่ออีกกลุ่มหนึ่งการเข้าอีกค่ายหนึ่งหรืออีกกลุ่มหนึ่งนั้น ทำให้อำนาจการสงครามของอีกฝ่ายหนึ่งสูงขึ้น มันจึงเป็นการช่วยสงครามให้เกิดขึ้น ซึ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศว่า การเข้าร่วมสนธิสัญญาทางทหาร นั้นไม่ใช่เป็นการทำหายนสงคราม ผมว่าผิด ถ้ารักสงบจึงเตรียมรบให้พร้อมสรรพคือรักสงบแล้วก็ไม่ต้องเตรียมสงคราม ไม่ต้องเตรียมปืน ไม่ต้องเตรียมอาวุธ สัญญานี้จึงผิดได้ว่าการเข้าร่วมกลุ่มทหารนั้นเป็นการทำหายนสงคราม

ที่นี้ประการที่ ๒ ก็คือว่า การเข้ากับฝ่ายตะวันตกทำให้โอกาสที่จะพัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมต้องประสบอุปสรรค เพราะว่าประเทศไทยเรานั้นเป็นประเทศที่ล้าหลังก็เป็นที่รับทราบกันอยู่แล้ว และมีทุนน้อย ในเมื่อเรามีทุนน้อยแล้วเราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรับการช่วยเหลือกับทุกฝ่ายทุกค่าย โดยไม่จำกัด

ลักษณะเมืองที่แตกต่างกัน นี่เราผูกพันแต่ค่ายเดียว รับแต่ค่ายเดียว จะกู้เงินแต่
 ตะกั่วแต่ดอลลาร์ ๆ ตลอดกาล จะเป็นสกุลอื่นไม่ได้เลยเป็นอันขาดอย่างนี้เป็นต้น
 ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงไว้วันนั้น มีผู้ถามว่าทำไมเราไม่ไปค้าขายกับกลุ่มประเทศ
 อื่นบ้าง บอกว่าไม่มีสกุลดอลลาร์ คุณท่านพิสงดอลลาร์เสียเหลือเกินอย่างนี้เป็นต้น
 การที่เราเข้ากับค่ายนี้ค่ายเดียวนั้นเป็นการจำกัดในวงแคบ เช่นพระราชบัญญัติที่
 ผ่านไปเมื่อสักครู่นี้เมื่อวันนั้นก็เห็นว่า นั่นเป็นการกู้เงินทางฝ่ายสหรัฐโดยธนาคารโลก
 ดูเหมือนข้อความในกฎหมายฉบับนั้นเป็น ข้อ ความ ของ อเมริกาธนาคารโลกโดย มาก
 สังเกตได้อย่างนั้น เช่นห้ามนักการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องกับอะไรทำนองนี้ ก็แสดง
 ว่าฝรั่งนั้นไม่ไว้ใจฝีมือคนไทยหรืออย่างไรไม่ทราบถึงได้มีบัญญัติห้ามไว้ รัฐบาล
 ต้องนำตนเข้าร่วมกลุ่มทหารอยู่ตลอดไป อย่างที่รัฐมนตรีช่วยว่าการได้กล่าวไว้แล้ว
 จะไม่มีวันยกเลิกทำนองนั้น วิธีการทำเช่นนั้นนั้นจะชี้ให้เห็นว่าเป็นการชักนำเข้าลัทธิ
 ชักศึกเข้าบ้าน ถ้าร่วมกลุ่มทหารแล้วสหรัฐอเมริกาก็ให้การช่วยเหลือนั้นก็แต่ทาง
 ทหาร ปืน อาวุธปืน เครื่องบิน กระสุนปืนเท่านั้น ช่วยรถช่วยอะไรต่าง ๆ แต่
 ในด้านอุตสาหกรรมไม่ช่วยเหลือ เช่นมาสร้างสนามบิน สร้างเรือรบ สร้างเรือ
 เเหาะอะไรจิปาตะ แล้วเราพัฒนาการอะไรขึ้นมาไม่ได้ เข็มเล่มเดียวทำไม่ได้ การ
 ช่วยที่แท้จริงนั้นเราต้องช่วยทางอุตสาหกรรมในการผลิตอะไรขึ้นมา การช่วยอย่าง
 นี้ไม่ได้ช่วยเหลือให้หมด ที่นี้ถ้าเราคบอยู่ในกลุ่มทหารกับสหรัฐอเมริกาอย่าง
 นี้ก็จะทำให้เราต้องเพิ่มทุนงบประมาณในทางทหารสูงขึ้น ต้องซื้ออาวุธ ต้องฝึก
 ทหารลับทำนองนี้ นี่แหละมันทำความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นส่วนมาก เพราะ
 ท่านดำเนินนโยบายอันนี้ ไปผูกพันกับสหรัฐอเมริกาแต่ฝ่ายเดียว หรือค่ายตะวันตกแต่
 ฝ่ายเดียว ไม่รับการช่วยเหลือจากค่ายอื่น และเป็นการลดศักดิ์ศรี การวาง
 ตนไว้ศักดิ์ศรี ไม่วางตนเป็นกลางอย่างท่านศรีนคร์เป็นต้น ก็มีศักดิ์ศรี นี่
 คบที่ไรเราก็อยู่ค่ายนี้ตลอดเวลา แล้วประณามค่ายโน้นโดยการกรอกหูมา ท่าน
 ประธาน ฯ ท่านจะเห็นได้จากครั้งก่อน ๆ โน้น มีการ อบรม สงคราม จิตวิทยา ให้กลั
 วยอมวินาศ ให้กลัวค่ายโน้นอย่างนี้ นี่เพราะค่ายโน้นเขาสั่งมาเป็นทำนองนี้ และ
 พวกนั้นกลัว อีกก็ขี้จะมา นี่ก็ไม่เห็นมาสักทีทั้งนี้เป็นต้น นี่แหละมันไร้ผล รุมคน
 ทั่วโลก ประเทศไทยก็พลอยเป็นกับเขาไปด้วย ในระยะใกล้ ๆ นี้เราจะเห็นได้ว่าการ

ปฏิบัติกันต่อการวางตัวต่อประเทศเพื่อนบ้าน ถ้าค่ายโตเมืองโตมา ถ้าอยู่ในกลุ่ม
 คอลดาร์ กลุ่มสหรัฐอเมริกา กลุ่มที่สนับสนุนไปแล้ว ท่านจะให้การต้อนรับจับคู่
 อย่างอุ่หนาฝาคัง แต่ถ้าค่ายสังคมนิยมมาแล้วท่านดูเหมือนไม่ค่อยเต็มใจนัก ทำ
 พอเป็นพิธีอย่างนี้เป็นกัน นี่แสดงคนที่ท่านไม่สม่ำเสมอตามที่ท่านแถลงไว้ และ
 อีกประการหนึ่งนโยบายของท่านแถลงไว้ต่อสมานี ข้าพเจ้าเองก็ไม่รับรองว่านโยบาย
 ต่างประเทศของท่านถูกต้อง และไม่รับรองรัฐบาลอยู่แล้ว ก็จะค้านท่านต่อไป
 จนกว่านโยบายเป็นกลางผลุดขึ้นมา เพราะฉะนั้นประชาชนเรียกร้องให้รัฐบาลนี้
 ดำเนินนโยบายเป็นกลางเป็นอิสระเป็นไทแก่ตัว กำหนดนโยบายของตนเองโดย
 ไม่ต้องฟังคำสั่งของค่ายใด เราทำของเราเอง อันใดจะเกิดประโยชน์แก่ประชาชน
 แล้วเราดำเนินอย่างนั้นจะดีกว่า เพราะการเป็นกลางทั้งกล่าวนอกจากจะช่วยส่งเสริม
 สันติภาพของโลกแล้ว เมืองไทยเราจะได้พัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจไม่มั่ว
 สุ่มและวุ่นในการทำสงคราม บ้านเมืองเราจะเต็มไปด้วยโรงงานอุตสาหกรรม ถ้า
 ทราบใดเรายังถือนโยบายเอเซียสหรัฐอเมริกาอยู่อย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าเชื่อเหลือ
 เกินว่าประชากรชาวไทยนี้ต้องแหวกว่าย อยู่ตาม กระแสน้ำ แห่ง คอลดาร์ ด้วยความ
 ยากจนอยู่ตลอดไป รัฐบาลท่านจึงโปรดเปลี่ยนนโยบายมาเป็นกลางเสียละมาเป็น
 อิสระและเพื่อสันติภาพ แล้วจะเกิดประโยชน์ ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
 ต่างประเทศ ท่านไม่ตามหลังอเมริกา ข้าพเจ้ายังไม่เชื่อเลยเพราะพฤติกรรมมันแสดง
 มันเป็นอย่างนี้แล้ว อย่าว่าแต่ท่านอมพระมาพูดเลย อมว่าทั้งประเทศไทยมาพูดข้าพเจ้า
 ก็ยังไม่เชื่อ เพราะการแสดงออกมันล่อลวงอยู่แล้วทุก ๆ ครั้งที่เราเห็นท่านยังติดตามอยู่
 อย่างนี้แล้ว พวกเราจะค้านท่านจนกว่าท่านจะดำเนินนโยบายเป็นกลาง ความ
 เป็นกลางนั้นจะชี้ให้เห็นอย่างประเทศบ้านใกล้เรือนเคียง เช่นอินเดีย พม่า เขมร
 ดูเหมือนเขารับการช่วยเหลือทุกค่าย จากรัสเซียก็ได้ จากจีนแดงก็ได้จากจีน
 ดำเนินชาวอะไรก็ได้จากอเมริกาก็ได้ เขายังกลับเอาใจใส่มากขึ้นอีก แก่เมืองไทย
 เรานี้กลับมัวแต่ตัวเองเข้ากับประเทศสหรัฐอเมริกาเข้ากับค่ายเสรีประชาธิปไตย จริ่งอยู่
 ท่านแถลงว่าท่านอยู่ตามมติของสหประชาชาติ สหประชาชาตินั้นก็คืออเมริกาทั้งตุ้น
 เพราะผู้มีอิทธิพลในวงการเมืองสหประชาชาตินั้นก็คืออเมริกาเป็นหัวใจ ทั้งนี้เป็น
 กัน การที่ท่านนำตนมาผูกพันแต่ค่ายเดียวเช่นนี้ทำให้เราเกิดพันธะหนี้สินผูกพัน
 ต่าง ๆ เป็นเงาตามตัวมา เช่นเราจะจัดสรรการสร้างบ่อน้ำมัน จัดสรรพัฒนาการ

ทางอุตสาหกรรม จะศึกษาวิชาในกันต่างประเทศกับประเทศค้าส่งคมนิยมก็ถูกกีดกัน ทำให้ต่างประเทศเข้าสอยแทรกแซง เราจะเห็นได้จากหน่วยองค์การซีบีพลาย ซึ่งมีกรมประมวลราชการแผ่นดินเป็นตัวเอื้อในการจะสอยแทรกคอยตรวจว่าใคร ชักใจอเมริกาบ้าง ใครชักใจรัฐบาลนี้บ้างเป็นคอมมิวนิสต์ทั้งนั้นอะไรทำนองนี้ก็เป็นที่ทราบกันอยู่ เป็นการรายงานยกเมฆมากก็มี วิธีการอย่างนี้เป็นการสอยแทรกภายในกิจการทุก ๆ กระทรวงทบวงกรมนั้น เราอยากเห็นว่าองค์การสหประชาชาติก็ทำตาม องค์การของอเมริกาก็ตาม มีมากเหลือเกินในเมืองไทย หน่วยยูนิซิส ยูซอม ยูนิเซฟ แล้วก็ซีบีแม็ค จูสอะไรเยอะเยอะ หน่วยเหล่านี้เป็นหน่วยมาสอยแทรกเมืองไทยเสียโดยมาก ไม่ใช่มาช่วยเหลือด้วยความเต็มภาคภูมิ แต่มาหากำไรมาหาประโยชน์ ถ้ากลับออกไปยิ่งดีมาก จูสแม็คกลับบ้านอย่างนั้นผมจะพอใจมากทั้งนี้เป็นต้น เมืองไทยต้องเป็นหนี้สิน เพราะท่านต้องนำเงินไปผูกพันทั้งนี้ การเล่นการเมืองของท่านอย่างนี้ทำไมจึงเอาประเทศชาติเป็นเดิมพันในการวางตัวอยู่เช่นนี้ เพราะประชาชนลูกหลานอีกก็ร้อยพันปีจึงจะใช้หนี้ทอลลาร์ ได้หมด การช่วยเหลือโดยมีพันธะอย่างนี้เป็นต้นไม่สมควร กระผมเห็นว่านโยบายต่างประเทศของรัฐบาลนี้ไม่ถูกต้อง ผิดพลาด ในกรณีบางอย่างเช่นอเมริกานำเข้าเมืองไทยดูเหมือนเข้าได้สบาย แต่ว่าเราไม่ต้องกลัวเมืองจีนเข้ามามากหรอก กลัวอเมริกันมาก เข้ามาโดยสิทธิทางการทูตบ้าง ทางหน่วยการชำนาญการพิเศษบ้าง ท่านอย่าอย่าไปไหนพวกเมืองไทยเป็นรัฐที่ ๔๔ ของเขาเข้า แยกออกมาซิ มันเป็นคนเดียวเสียแล้วเวลานี้เข้ามาออกมาขายเสียแล้ว นี่เขามีสิทธิพิเศษอะไรเป็นต้น มาเข้าบ้านเข้าช่องอยู่ เราต้องจัดสรรเงินบาท การต้อนรับ เหล้านี้เป็นต้น นี่แหละมันแสดงออกมาว่าท่านตามหลังเขา ผูกพันเราเข้ากับเขาอย่างแน่นแฟ้น เป็นนมหามิตร ท่านจงถอนตนออกเสียเถิดมาวางตัวเป็นกลาง รักทุกข้าง รักทุกฝ่าย รักทั้งพี่รักทั้งน้อง ให้นิท่านผูกมิตรแต่ฝ่ายเดียว แล้วอีกวันหนึ่งข้างหน้าเมืองไทยเราจะต้องประสบความหายนะถ้าปฏิบัติอย่างนี้ ถ้าท่านรัฐมนตรีรัฐบาลนี้ดำเนินนโยบายต่างประเทศยังผิดอยู่อย่างนี้จะกระผมเห็นว่าไปไม่รอดแน่ เราต้องแหกพวกต้องสิ้นเนื้อประดาตัว แม้แต่โครงการบูรณะประเทศชาติระยะยาวเราก็กังไม่มี แน่นนอนไปมีวุ่นกันแต่เรื่องซื้อไก่ไก่เร่กลุ่มทหาร เรื่องจะรบ เรื่องใครจะมาฆ่า มาแกลง จะซื้ออาวุธที่ไหนจะกู้เงินได้ อะไรทำนองนี้ นี่เป็นเพราะเราดำเนินนโยบายต่างประเทศผิดพลาด

มาทั้งนั้น เพราะฉะนั้นโปรดไต่กลับใจเสียใหม่ แล้วถอยแว่นตอลงจากริมตึก
มาใส่แว่นเมืองไทยธรรมดาเสียเถิด

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : กระผมขออนุญาตเรียนเรื่อง
การต่างประเทศ เกี่ยวกับในเรื่องเกี่ยวกับการต่างประเทศนั้น สำหรับรัฐบาลเราที่
ได้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ และมีนโยบายปฏิบัติในขณะนี้ ทางรัฐบาลนี้ยังเห็น
ว่าเป็นการถูกต้องและเหมาะสมอย่างยิ่งอยู่แล้ว ข้าพเจ้าได้เคยพูดอยู่แล้วว่าในการ
เดินนโยบายอยู่ทุกวันนี้ เราได้รับความสนับสนุน ข้าพเจ้าเคยพูดอยู่แล้วว่า
พระองค์วรรณ ฯ ได้เป็นผู้แทน ได้รับเลือกตั้งขึ้นเป็นประธานของสมัชชาใหญ่ขึ้น ให้
รับการเลือกตั้งเป็นเอกฉันท์ทั้งฝ่ายเสรีประชาธิปไตย และทางฝ่ายคอมมิวนิสต์
นี่ก็เป็นการแสดงให้เห็นว่านโยบายเกี่ยวกับทั่ว ๆ ไปนั้น ทุก ๆ ฝ่ายเองก็มีความ
พอใจ หนึ่งในเวลานี้ท่านได้รับแล้วว่าโลกแบ่งออกเป็น ๒ ค่าย และในการที่โลก
เราแบ่งออกเป็น ๒ ค่ายอย่างนี้ แต่ละค่าย ทางฝ่ายหนึ่งก็พยายามที่จะแผ่อิทธิพล
ไปในโลกนี้ และทางฝ่ายโลกเสรีประชาธิปไตยนั่นเอง ก็พยายามที่จะป้องกันตน
ของตน เพราะเหตุว่าไม่ต้องการที่จะทำการรุกราน เพราะฉะนั้น ในการที่เรา
เดินนโยบายที่ว่าเป็นกลางแล้วได้รับความช่วยเหลือทั้งสองฝ่ายนั้น ข้าพเจ้าไม่ยาก
จะพูดถึงเหตุผล แต่ขอให้ดูตัวอย่าง อย่างประเทศลาวในขณะนี้ แต่เดิมนั้นก็ได้
ได้รับความช่วยเหลือจากฝ่ายเสรีประชาธิปไตย และมาภายหลังแล้วก็ทางฝ่ายคอม-
มิวนิสต์เองก็ได้ยื่นมือเข้ามา แล้วในที่สุด ในขณะนี้เอง ประเทศลาว ข้าพเจ้า
อยากจะกล่าวว่าก็ได้รับความลำบากเกี่ยวกับการช่วยเหลือ สำหรับประเทศกัมพูชา
ก็เช่นเดียวกัน แต่เดิมนั้นก็ได้รับความช่วยเหลือจากทางประเทศเสรีประชาธิปไตยอยู่
ซึ่งภายหลังก็ได้รับความช่วยเหลือเดินสองแคม และในที่สุดก็เลยไม่ได้สักแคม
เดียว ในที่สุดรัฐบาลกัมพูชาก็ตั้งไม่ได้ จนกระทั่งบัดนี้ล้มลุกคลุกคลานอยู่เพราะไม่ได้
รับความช่วยเหลือ และนอกจากนั้นรัฐบาลกัมพูชาก็ยังได้รับความลำบากเกี่ยวกับทาง
ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ส่งคนเข้ามา แทนที่จะให้การช่วยเหลือ กับเป็นการเผกแพร่
ลัทธิคอมมิวนิสต์ในประเทศกัมพูชามากยิ่งขึ้น และนอกจากนั้น สำหรับประเทศอื่นๆ
ข้าพเจ้าไม่ยากที่จะกล่าว เมื่อต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากทั้งสองฝ่ายแล้ว
ก็เลยไม่ได้รับความช่วยเหลือสักฝ่ายเดียว มีอยู่หลายประเทศ ซึ่งในขณะนี้ก็ได้รับ
ความเกื้อหนุนอยู่ และมีอีกหลายประเทศ ข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่าพยายามที่จะขอ

ความช่วยเหลือจากฝ่ายเสรีประชาธิปไตย แต่ก็ไม่อยากจะเปลี่ยนนโยบายของตนที่เป็นกลางอยู่ ซึ่งในที่สุด เรื่องก็เกยเห้ง ก็ไม่ตามารถที่จะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นในการที่เราเดินนโยบายเป็นกลาง ไม่ใช่ที่เราเดินนโยบายเป็นกลางเพื่อตนเอง หรือเพื่อหมู่คณะก็ตามได้ แต่ในการที่เราเดินนโยบายเป็นกลางดังนี้ หมายความว่าเราเป็นส่วนหนึ่งขององค์การสหประชาชาติ และก็เป็นสาขาขององค์การสหประชาชาติตามมาตรา ๕๑ ที่ได้เรียนให้ทราบแล้ว และท่านก็ย่อมทราบอยู่ด้วยว่า องค์การสหประชาชาติหรือในสมัชชาสหประชาชาตินั้น ย่อมทรงไว้ซึ่งความเป็นกลาง ข้าพเจ้าก็เคยพูดในที่หลายแห่งแล้วว่า จะเห็นได้ว่ามีกรณีพิพาทขึ้นในที่ต่าง ๆ แม้จะเป็นประเทศเล็กประเทศน้อย องค์การสหประชาชาติก็ได้ตัดสินไปให้ความเป็นธรรมแก่ทุก ๆ แห่ง เพราะฉะนั้น ก็เป็นการที่ยืนยันได้ว่า องค์การสหประชาชาตินั้นเป็นที่รวมที่จะให้ความเป็นธรรมและให้ความเป็นกลางแก่ทุก ๆ ฝ่ายอีกด้วย เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลเราจึงได้ยึดหลักเกาะอยู่กับองค์การสหประชาชาติ มีเรื่องอะไรต่าง ๆ ที่จะแก้ปัญหาระหว่างประเทศที่เราไม่สามารถจะแก้ได้ ถ้าพึ่งตัวของตัวเอง หรือลำพังที่จะไปเจรจากับมิตรประเทศ เราก็จะได้พึ่งให้ที่ประชุมสหประชาชาตินั้นซึ่งเป็นที่ประชุมที่เป็นกลาง และที่ประชุมที่ให้ความเป็นธรรมได้ดำเนินการพิจารณาตัดสินกรณีนั้น ๆ ให้เป็นประโยชน์ตามสมควร เพราะฉะนั้น ในการที่เราเดินนโยบายอยู่ทุกวันนี้ ก็หมายความว่า เราก็เป็นกลางอยู่แล้ว แต่ว่าเราเป็นกลางของโลก ไม่ใช่เป็นกลางของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่ามันก็เป็นการที่ดี นอกจากนั้นสำหรับการที่เราได้รับความช่วยเหลือนั้น ท่านก็เห็นอยู่เองว่าความช่วยเหลือ เมื่อเราจะได้รับความช่วยเหลือขอให้คิดว่า ท่านทั้งหลาย ท่านที่พูดนี้ ก็รู้สึกว่าจะมีความสนใจกับประเทศจีนแดงเป็นส่วนมาก ซึ่งในที่นี้ในหน้าที่ของเราเป็นประเทศเสรีประชาธิปไตย เรายังไม่อยากที่จะไปถูกรานหรือก้าวร้าวแก่ผู้ใด แต่ตามน้ำเสียงที่ข้าพเจ้าเห็นว่าท่านนั่นเองก็ต้องการให้ประเทศไทยนั้นค้ากับประเทศจีนแดง เมื่อท่านทั้งหลายข้าพเจ้าก็ได้บอกแล้วว่าเห็นแล้วว่า ประเทศจีนแดงนั้นเองก็ยังเลี้ยงตัวเองไม่ได้ และนอกจากนั้นการปกครองในประเทศจีนแดงเองก็ยังไม่ดีเสียภาพอันมั่นคง ก็ยังไม่รู้ว่าจะไปในแง่ไหน การปกครองเราก็คือเป็นคอมมิวนิสต์ แต่คอมมิวนิสต์นั้นก็หลายอย่าง ชนิดแรง ชนิดอ่อน ชนิดกลาง ชนิดไม่เอาเรื่องมันก็มี หรือไม่รู้ เรื่องมันก็ยังอีกหลายอัน ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึก

ว่าในประเทศจีนตนเองในขณะนี้เองก็ยังไม่มีความลำบากเกี่ยวกับการปกครอง มีการยุ่งเหยิงอยู่ตามที่ได้ทราบรายงานในขณะนี้ และนอกจากนั้นจะเห็นได้ว่าประเทศจีนตนเองที่เลี้ยงตัวของตัวเองไม่ยอม คือพยายามที่จะเปิดการค้ากับโลกเสรี ต้องการสินค้าต่าง ๆ ของโลกเสรีเข้าไปทำนุบำรุงประเทศของตน และนอกจากนั้นนโยบายของจีนตนเองในชั้นเดิม ก็แข็งกร้าวเหมือนกับทางประเทศฝ่ายรัสเซีย ซึ่งได้ทำอยู่ในตอนต้น แต่มาบัดนี้เองก็ได้พยายามอ่อนลงไปทุกวัน ในการที่อ่อนโยนลงไปนั้น ก็เพื่อที่จะให้สามารถจะเข้ากับประเทศเสรีประชาธิปไตยได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า แม้แต่ประเทศจีนเองก็เปลี่ยนตัวของตัว ปรับปรุงตัวของตัวเองให้ไปโน้มน้าว ให้ไปหาทางประเทศฝ่ายเสรีประชาธิปไตยซึ่งมีกำลังอะไรต่าง ๆ ที่จะให้การหนุนบำรุงความเจริญแก่บ้านเมืองได้มากกว่าอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นสำหรับที่ในการที่ประเทศของเราเองจะได้รับความช่วยเหลือจาก ประเทศจีนแทน ท่านก็จะเห็นแล้วว่าเราก็ได้รับความช่วยเหลือภายในประเทศ ของเราก็ เพียงพอ อยู่แล้ว ก็ว่ามีจีนเข้ามาอยู่ในประเทศไทยเราตั้งสามล้าน เราก็ได้รับความช่วยเหลือที่เขาวราช ที่ลำเพ็ง ทุกแห่งไปการค้าก็อยู่ในมือของชาวจีนจนหมด เราก็ได้รับความช่วยเหลืออยู่เพียงพอแล้ว เพราะฉะนั้นเราจะไปรับความช่วยเหลือจากจีนแทน มาจากบักกิ้งอีก ข้าพเจ้าก็คิดว่าได้มาถึงลัทธิซึ่งไม่ตรงกับรัฐธรรมนูญของเราด้วย แล้วก็จะทำให้การเศรษฐกิจของเรานั้นผันแปรไปในทางอื่น ท่านจะต้องเข้าใจว่า ถ้าหากว่าเราจะได้รับความช่วยเหลือจากจีนแทน ท่านคิดใหม่ว่าทางฝ่ายโลกเสรีนั้น เขาจะให้ความช่วยเหลือแก่เราอย่างในทุกวันนี้นี้ ข้าพเจ้าก็คิดว่า ออกเขากลับบ้าง ในเมื่อเขาเห็นว่าทางฝ่ายโลกคอมมิวนิสต์นั้นยังปฏิบัติการรุกรานอยู่ และข้าพเจ้าก็ได้กล่าวแล้วว่าทางฝ่ายโลกเสรีนี้ ไม่มีประเทศใดที่เป็นเมืองขึ้น ไม่มีประเทศใดที่อยู่หลังม่าน ไม่มีประเทศใดที่ทหารที่จะเข้าไปใช้กำลังปกครอง แต่ในประเทศของฝ่ายคอมมิวนิสต์นั้นก็เห็นมีอยู่ ท่านก็เห็นอยู่เอง ข้าพเจ้าก็ได้พูดในที่นี้หลายหนแล้ว ประเทศรუმเนีย ประเทศโปแลนด์ ประเทศอะไรต่าง ๆ อังกฤษีเหล่านี้เองก็อยู่ในใต้ปกครองของรัสเซีย ไม่สามารถจะออกไปที่ไหนได้ คนจะออกไปนอกประเทศก็ต้องหนีออกไปท่านก็เห็นอยู่เอง แต่ว่าสำหรับโลกเสรีของเราเราไม่มีอะไร เรามีความอิสระเสรีที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นในการที่เราจะไปรับความช่วยเหลือจากทางฝ่ายคอมมิวนิสต์นั้น ข้าพเจ้าก็มีความรู้สึกเป็นห่วงว่า

ทางฝ่ายโลกเสรีเขาจะให้ความช่วยเหลือเราอย่างปัจจุบันนี้หรือ เพราะฉะนั้นทาง
รัฐบาลจึงเห็นว่าในการที่เราปฏิบัติตามมติของสหประชาชาติ กล่าวคือยุทโธบาย
เราก็ไม่ค้าขายด้วยกับฝ่ายคอมมิวนิสต์ ถ้าหากว่าเป็นวัตถุดิบอื่น ๆ เราทำการ
ค้าขายด้วย อย่างในปัจจุบันนั้นมันก็ไม่เห็นมีการเสียหายอะไร เราปฏิบัติตามกฎบัตร
สหประชาชาติปฏิบัติตามมติสหประชาชาติ ก็ทำการค้าขายกันได้ และข้าพเจ้า
ก็ใคร่จะทราบเรียนอีกว่าสินค้าของเราในขณะนี้เราได้ส่งเอาไปขาย ทั้ง ๆ ที่เราไม่ได้
ขายอาวุธยุทธภัณฑ์ให้กับฝ่ายโลกคอมมิวนิสต์นั้น สินค้าของเราเองก็ไม่พอลขาย . สินค้า
ทุกอย่างอย่างเวลานี้เรามีตลาดที่จะขาย แต่ว่าเราไม่มีสินค้าเพียงพอที่จะขาย อย่าง
ว่าข้าพเจ้าได้เคยชักตัวอย่างแล้วว่า ข้าพเจ้าก็ขายไปเกือบจะหมด ข้าวโพด
มีเท่าไรก็ขายหมด มียาง มีแร่ มีอะไหล่อะไรพวกเหล่านี้เราก็ขายหมด เพราะ
ฉะนั้นมันก็ไม่ได้มีความเดือดร้อนอะไร แล้วก็ขายมาได้เงินที่มันมีค่าที่สามารถจะไป
ซื้อแลกเปลี่ยนได้ทั่วไปทั้งโลกก็เป็นการได้อยู่แล้ว สำหรับในแง่ที่ท่านมีความเป็น
ห่วงว่าประเทศไทยอยู่ในใต้ปกครองของสหรัฐอเมริกา นั้น ข้าพเจ้าว่าเราพอกัน
ลอย ๆ ก็อาจที่จะเป็นได้ พอเห็นหน้าฝรั่งอเมริกันคนหนึ่งเราก็บอกว่าอเมริกันนั้น
มาปกครองเรา แต่ตรงกันข้ามเราเห็นหน้าจีน ๓ ล้านคน ทางฝ่ายด้านที่ไต้หวันเสนอ
ฝ่ายค้านนั้นก็บอกว่าไม่เป็นไรหรอก ๓ ล้านคนปล่อยเขาไปได้ แต่ต่อเมื่อก่อน
หน้าเขาคงสองคน บอกไม่ได้มันยากเสียแล้ว ท่านที่เคารพทั้งหลาย ในการที่จะ
คิดหรือไม่ยึดประเทศกันนั้นย่อมมีหลักเกณฑ์ที่เราจะต้องพิจารณา ในเวลา
สงครามโลกครั้งที่ ๒ หรือเวลาเมื่อ ๒๕ ปีมาแล้วนั้น ก่อนที่เราจะได้เปลี่ยนสัญญา
กับนานาประเทศที่ได้รับสัญญาเสมอภาคกันในปี ๑๙๔๖ ท่านจะเห็นได้ว่า ในขณะ
นั้นอำนาจนั้นเป็นอย่างนั้น ในสมัยนั้นเขาเรียกว่าลัทธิจักรวรรดินิยม (IMPERIALISM)
คือว่าเขายึดเมืองไทย ก็มียุทธวิธีอย่างนั้น ท่านจะเห็นได้ว่าหลักการที่มีที่ปรึกษาเป็น
ชาวต่างประเทศได้เข้าไปควบคุมสถานการณ์ แล้วที่เราจะเก็บภาษีอากรได้ก็เพียง
ร้อยละสาม ท่านก็คงจะยังไม่ลืม ที่นี้คงจะยังไม่ลืม ที่นี้คงจะยังไม่ลืม
เพราะเราเห็นมันเป็นสินค้าในขณะนี้ หรือนอกจากนั้นอย่างในกระทรวงการคลัง
ก็ต้องมีที่ปรึกษาที่เป็นชาวต่างประเทศไปนั่งอยู่ด้วยว่าการคุมรัษฎากรในสมัยก่อน
เมื่อ ๒๐ ปี เมื่อก่อนที่เราจะเปลี่ยนแปลงสัญญานั้นอย่างนั้นเรียกว่าเขายึด หรือ
นอกจากนั้นในกระทรวงต่างประเทศ ก็ต้องมีชาวต่างประเทศมานั่งคุยกับเสด็จในกรม

ในสมัยก่อนโน้น แล้วเขาก็คอยดูให้คำปรึกษา อย่างนั้นถึงจะเรียกว่าต่างประเทศมา
 ยึด แล้วนอกจากนั้นในการศาล ก็จะต้องมีชาวต่างประเทศไปนั่งคู่กับผู้พิพากษา
 ของเรา มีศาลกงสุล มีศาลต่าง ๆ เหล่านี้ ชาวต่างประเทศเขาต้องไปนั่ง และ
 ในกระทรวงยุติธรรมต้องมีชาวต่างประเทศเร้าเข้ามาเป็นที่ปรึกษา ทั้งอังกฤษ ทั้ง
 ฝรั่งเศส ทั้งใคร ๆ ออกเยอะแยะ แล้วเวลาที่เรานั่งกันดี ถ้าหากว่าเขาไม่พอใจ
 เขาก็เรียกไปพิจารณาในสถานทูต นี่อย่างนี้เรียกว่าเขายึดอำนาจศาลของเรา เพราะ
 ฉะนั้น จะเห็นได้ว่าเราจะเห็นชัด ๆ ว่ากระทรวงการคลังก็ดี ศาลการ ในรถไฟก็ดี
 เมื่อเรารู้เงินเขามา เขาไม่เชื่อ ในสมัยก่อนโน้นเขาต้องมีเจ้าหน้าที่เข้ามาทำงานอยู่
 ในกรมรถไฟ เป็นเจ้าหน้าที่เป็นที่ปรึกษาควบคุมอย่างนั้น ในสมัยก่อนโน้น
 อย่างนั้น จึงเรียกว่าเราอยู่ในใต้อุปการหรือทั้งปกครองอย่างที่มีสมาชิกท่านผู้มี
 เกียรติว่า แต่ว่าในสมัยเมื่อเสร็จสงครามแล้วเราก็ได้แก้ไขสนธิสัญญามาจนได้มีความ
 เสมอภาคกัน และไม่มีเจ้าหน้าที่ของต่างประเทศเข้ามายึด เข้ามาควบคุมทั้งสมัย
 ก่อน ท่านก็คงไม่เห็นว่ามีฝรั่งไปนั่งคู่กับผู้พิพากษาของเราที่ศาลอาญา ที่ศาลแพ่ง
 เมื่อเราได้มีหลักเกณฑ์อย่างนี้ เราได้เคยถูกยึดมาแล้ว แล้วเราก็ปลดมาแล้ว มาบัด
 นี้ท่านบอกว่ากลับถูกยึดโดยอเมริกันคนเดียวยึด ข้างพเจ้าก็อาจจะถามว่าที่กระทรวง
 ต่างประเทศนั้น มีที่ปรึกษาเป็นคนอเมริกันหรือเปล่า ก็ไม่มีสักคนเดียว ที่กระ
 ทรวงการคลังมีหรือเปล่าคนอเมริกันไปคุมอยู่ ก็เปล่า ที่กรมศุลกากรมีคนอเมริกัน
 ไปคุมอยู่หรือเปล่า ก็ไม่มี ที่กระทรวงยุติธรรมมีไหม ผู้พิพากษาที่เป็นคนอเมริกัน
 มันก็ไม่มีสักคนเดียว ท่านทั้งหลายก็เข้าใจไป บอกว่าด้วยการที่เข้าใจผมไม่ว่าหรอก
 คือว่า คนเราก็จะเข้าใจกันคนละอย่าง ท่านก็บอกว่าเขายึดเรา นี่เขายึดก็ยังมีอยู่
 อีกอันหนึ่ง ทางทหาร ๆ ก็บอกว่าเขายึดในเรื่องเกี่ยวกับการทหาร นี่มันเป็นเรื่อง
 ที่สำคัญอยู่มาก เพราะเหตุว่าอาวุธยุทโธปกรณ์นั้น เราไม่ได้สร้างได้เอง แม้แต่
 ในประเทศอังกฤษ ประเทศฝรั่งเศสเอง เกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียอย่างนี้ เมื่อยังสร้าง
 ไม่ได้ คนอเมริกันเขาก็ต้องไปสอน อย่างในสมัยก่อนโน้นเราก็มีในกรมตำรวจเรา
 มีฝรั่งมาสอน เรามีชาวเดนมาร์กในกองทัพอากาศ เรามี แต่โน้นเราเรียกว่ามา
 คล้าย ๆ ว่าเราตกลงกันให้เขามาเป็นครูเรา ไม่ใช่ให้มีอุปการะ เพราะฉะนั้น
 ข้างพเจ้าขอยืนยันได้ ที่เขาเป็นจัสแมก (JUSMAG) เป็นทหารอเมริกันที่มา
 เขาให้ความช่วยเหลือนั้นก็มาเพื่อฝึก มาเพื่อสอนให้เขาอบรมในการอบรมในการใช้
 อาวุธ เมื่อเรารู้ที่จะใช้อาวุธของเขาเองได้แล้ว เขาก็กลับไป ถึงแม้แต่ใน

ขณะนี้เขาก็ได้เกยขึ้นมาว่า ถ้าต้องการให้เขากลับไปเมื่อไรเขาก็ยินดีที่จะออกไปนี่ก็
 แสดงให้เห็นได้ว่าชาวอเมริกันที่มานั้นก็ด้วยเจตนาที่เขาดี แต่ว่ามันแหละการที่เขา
 ต้องการที่มาช่วยเรา เขาก็จะต้องมีความต้องการของเขาอยู่เหมือนกัน แต่สิ่งที่ต้องการ
 นั้นตามที่เขานอกก็มีอยู่อย่างเดียว คือหมายความว่าประเทศของเรานั้นอย่าให้คอมมิวนิ-
 นิสต์เข้ามาปกครองหรือรุกรานเท่านั้นเอง ที่เขามีความต้อการในส่วนการเศรษฐกิจ
 ที่เขาให้บำรุงเราก็คิดมาแล้วประมาณเกือบ ๒๐๐ ล้านดอลลาร์แล้ว จำนวน ๒๐๐ ล้าน
 ดอลลาร์เขาก็ไม่มีข้อผูกพันแต่ประการใด อย่างในกระทรวงเกษตรเวลานี้รัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงเกษตรเองก็เดือดร้อน เพราะเหตุว่าเขาได้มาช่วยส่งเอกซเพิต (Expert)
 มาช่วยในการบำรุงพันธุ์ข้าวในการกสิกรรม แต่ว่าของเขาต้องการของเขากลับคืนไป
 เขาก็เรียกของเขากลับไปเอง เราต้องการจะให้เขาอยู่ มันก็ไม่ได้ และนอกจากนั้นใน
 การศึกษา และในวิวัฒนาการของโลก ถ้าหากว่าเราได้ไปเรียนในต่างประเทศ เรา
 ก็ได้ความรู้มากขึ้นกว่าที่เราเรียนในประเทศนี้ เพราะเหตุว่าประเทศของเรานั้นการ
 ศึกษาของเรายังจะต้องการก้าวของเราไปอีก เพราะฉะนั้นในการที่เขาส่งคนมาให้
 การศึกษาในประเทศไทยนี้ มันก็เป็นการลงทุนที่ถูกต้องกว่า ที่เราส่งคนไปนอก
 ประเทศ เพราะฉะนั้นตามที่กราบเรียนมานี้จึงเห็นได้ว่าในทางการเมืองก็ดี ในทาง
 เศรษฐกิจก็ดี หรือในทางอื่น ๆ ก็ดีนั้น เรามีแต่ทางได้เปรียบจากสหรัฐอเมริกา
 และจากสหประชาชาติด้วยประการทั้งปวง แต่ว่าสิ่งที่เรามีข้อผูกมัดเขาก็คือ ว่าเราจะ
 บังคับพวกท่อนที่นิยมคอมมิวนิสต์นั้นไม่ให้นำคนเข้ามาปกครองเมืองไทย นั่น
 แหละเป็นสิ่งที่เขาต้องการ และเราก็มีความประสงค์ เพราะเหตุว่าเมื่อคอมมิวนิสต์
 เข้ามาแล้ว รัฐธรรมนูญมันก็ต้องเปลี่ยนไป และผู้เป็นประมุข เมื่อเป็น
 คอมมิวนิสต์ก็ไม่มี เรื่องมันก็เป็นอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราจะเห็นในการที่เรา
 อยู่กับค่ายเสรีประชาธิปไตยเวลานี้เรานั้นก็ยอมไม่ได้กับค่ายฝ่ายตรงกันข้าม

นายสมศักดิ์ ขมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ผมใคร่ขอประทานใจ
 วินิจฉัย แล้วตามข้อตกลงระหว่างผู้เสนอญัตติกับฝ่ายรัฐบาล

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : จะเขาอย่างไวก็ก่อน จะ
 ตามที่ข้อเสนอของเขาหรือว่าจะให้มีการอภิปรายกันต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเสนอปีคืออภิปรายใช้ใหม่ ขอเสนอปี
 อภิปรายสำหรับข้อนี้หรือ

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : เสนอผ่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้อภิปรายสำหรับข้อ ๒ มีผู้รับรองไหม
(มีสมาชิกรับรอง)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : เมื่อท่านคุณสมศักดิ์ ชมจันทร์

พูดตามข้อตกลง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : แต่ท่านมาเสนอญัตติที่หลัง
ขึ้นมาใหม่ ข้าพเจ้าเสนอให้คุณสมศักดิ์ ฯ พูด ฯ มาชี้แจง ไม่ใช่บอกมาให้เสนอญัตติ
ใหม่ คุณสมศักดิ์ ฯ พูดเท่านั้น ก็เสร็จ ได้พูดไปแล้ว ท่านตามข้อตกลง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเขาพูดผิดไป ก็ให้เขากลับมาพูดใหม่
และมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้นท่านเราอาจจะพูดผิดได้

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ถ้าคุณสมศักดิ์ ฯ พูดผิด ให้
พูดจนถูก คนอื่นก็ไม่ต้องพูด ท่านรักษาความเป็นกลาง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดผิดก็มีคนรับรอง พูดถูกก็มีคนรับรอง

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : เอ้า รับรองที่หลังข้าพเจ้าพูด
ค้างอยู่ แล้วคุณสมศักดิ์ ฯ มาพูด อีกญัตติหนึ่ง จะถูกที่ไหนท่านประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเสนอแล้วท่าน เสนอเปิดเอาเถอะ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ผมไม่ได้เสนอเปิด ผมจะพูด
อภิปรายนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เขาเสนอปิดอภิปรายแล้วนี่ท่าน

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ก่อนหน้าเขาเสนอปิด ข้าพเจ้า
อภิปรายอยู่ ท่านประธาน ฯ ตูชี้ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า สมศักดิ์ ฯ เสนอเสีย

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ไม่ได้ท่านประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเสนอแล้วท่านก็ไม่ได้เสนออะไร

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : เสนอตามข้อบังคับ

๑๓๐ คือเฉพาะสำหรับข้อ ๓ ที่อภิปรายมานี้ขอให้ผ่านไป ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : จึงไม่ถูกใหญ่ แสดงว่าท่าน
ประธานฯ ตักสิทธ์ข้าพเจ้า ท่านข้าพเจ้าออกมาพูด แล้วท่านชี้เมื่อตอนคุณสมศักดิ์
ออกพูด บอกว่าขอให้ไปเป็นไปตามเงื่อนไข แล้วท่านกลับให้คุณสมศักดิ์ฯ พูดต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อคืนท่านนั้นะ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : เอ้า บอกว่าไม่ได้ชี้ ข้าพเจ้า
จะไม่พูด ให้ท่านรับมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าไม่ได้ชี้ท่าน ข้าพเจ้าชี้สมศักดิ์ฯ
เอาเถิดท่าน ๆ จะเบื่อก็กะเบื่อกะ อย่าให้มันยุ่ง

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : เปล่า ข้อตกลงนะ เขาตกลง
ลงว่าอย่างไร อยากจะรู้เท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดกันไปเอง ไม่มีข้อตกลงอะไร ผมไม่รู้
เรื่องด้วย

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ก่อนที่จะได้อภิปรายข้อต่อไป ผมขอ
เวลาสัก ๒ นาที เพื่อจะทำความเข้าใจกัน เท่าที่ผมอภิปรายไปในข้อ ๑ เมื่อคืน
ความจริงเวลาของผมยังไม่หมด แต่ว่า ขอประทานโทษครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่า ๆ เอาไว้ทีหลัง ไม่ได้แล้ว ผ่านไป
ข้อ ๑ หมดไปแล้วละคุณ เสร็จไปแล้ว

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : จะเรียน ก็ว่ามันมีข้อกฎหมายอยู่
ได้ข่าวว่าจะมีคนไปแจ้งความ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อ ๑ มันปิดแล้ว

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมจะเรียนชี้แจงสักหน่อยว่า ผมพูด
ไปนั้นไทยที่ผมไม่เชื่อ ผมจะเตือนรัฐบาลให้โปรดบันทึกไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละข้อหนึ่งหมดไปแล้ว ปิดแล้วคุณว่า
ข้ออื่นต่อไปละอะ

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เท่านั้นแหละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ให้เสนอข้อมติปรายในข้อที่ ๓ แล้ว ที่
ประชุมนี้ เป็นอันว่าปิดข้อ ๓ จบกัน ที่นี้ต่อไปกลับกลับมาข้อ ๒ ก็คือว่ารัฐบาล
บริหารการคลังของประเทศไปทางที่ไม่ชอบทำให้ฐานะการคลังของประเทศเสื่อม

ก่อนให้เกิดหนี้สินพอกพูนมากขึ้น

นายบุญเรือง ชุ่มอินทจักร (ลำปาง) : ข้าพเจ้าขออภิปรายในข้อ ๒ ของรัฐบาลบริการการคลังของประเทศไปในทางที่ไม่ชอบ ทำให้ฐานะการคลังของประเทศไทยเสื่อมโทรมจนก่อให้เกิดหนี้สินพอกพูนมากขึ้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการรัฐบาลนี้แต่ตั้งหน้าตั้งตากู้เงินเขาอย่างไม่ลืมหูลืมตา เหตุที่รัฐบาลต้องกู้เงินเขาอย่างมากมายก่ายกองนั้น ข้าพเจ้าจะอภิปรายในตอนหลัง จริงอยู่รัฐบาลสมัยไหน ๆ ก็มีการกู้เงินกัน แต่รัฐบาลนี้กู้เงินเขาไปใช้จ่ายอย่างอื่นลุลุลยแจก และเบื้องหลังของการกู้เงินนี้ทำให้ผู้มีอำนาจในวงการรัฐบาลหลายคนร่ำรวยขึ้น แต่ราษฎรและประเทศชาติบ้านเมืองกลับอันจนลงไปทุกวัน ๆ เราจะเห็นได้ว่าถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใดในคณะรัฐบาลชุดนี้ ได้มีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศ ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทางรัฐบาลจะได้เสริมแซกรายการพิเศษไว้ให้รายการหนึ่ง เรียกว่ารายการให้พยายามหาวิธีกู้เงินมาด้วย แทนที่จะนำเอาผลประโยชน์ต่าง ๆ กลับมาสู่ประเทศชาติบ้านเมือง การกลับตรงกันข้ามมีหน้าซ้ำยังเอาระบบต่าง ๆ ที่ชุดเลือกชุดนี้เอารัฐบาลกลับเข้ามาใช้อีก เช่นระบบการเก็บภาษีต่าง ๆ ได้เก็บเพิ่มมากขึ้นทุกที ประเทศชาติบ้านเมืองก็เปรียบเหมือนบริษัทและร้านค้าหรือเจ้าของที่ดิน เรามีที่ดินอยู่แต่เราไม่มีทุนที่จะทำให้ผลประโยชน์นั้นเกิดขึ้นจากที่ดินนั้น แล้วไปกู้เงินเขามา แต่เรากลับไปกู้เงินเขามาเพื่อสร้างอำนาจ สร้างอาวุธ สร้างตึก และสร้างฐานะของท่านผู้มีอำนาจในวงการรัฐบาลให้ดีขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลก็ต้องหาวิธีหาเงินหาทองมาโดยการเก็บภาษีเพิ่มขึ้น ราษฎรผู้รับเคราะห์ทั้งหลายก็ได้แต่ก้มหน้าก้มตาเสียภาษีให้แก่รัฐบาลโดยซักหน้าไม่ถึงหลัง ที่เป็นร้านค้าบางแห่งก็ล้มละลายไป ที่เป็นราษฎรที่หาเช้ากินค่ำก็จำเป็นต้องขายของเก่า เพื่อประทังชีวิตอยู่ไปวันหนึ่ง ๆ กอดข้างหน้าจะเป็นอย่างไรไม่มีใครทราบได้ เพราะว่ารัฐบาลไม่มีหลักประกันแต่อย่างใดไว้ให้เลย รัฐบาลชุดนี้มีใจว่าจะเป็นรัฐบาลอยู่ได้ตลอดกาล ก็คงมีวันออกได้วันหนึ่ง เมื่อรัฐบาลนี้ออกไปแล้ว รัฐบาลต่อไปก็จะได้มาสะสางหนี้สินที่รัฐบาลนี้ได้ทำไว้แต่เนื่องจากผู้มีอำนาจอยู่ในวงการของรัฐบาลนี้ ได้นำเอาเงินของประเทศชาติบ้านเมืองไปใช้เป็นส่วนตัว และยังไม่สามารถที่จะชำระหนี้สินนี้ได้ ก็ยังไม่กล้าที่จะออกไป เหตุที่รัฐบาลชุดนี้จำต้องกู้เงินจากต่างประเทศอย่างมากมายก่ายกองนั้นมีเหตุผลประการเช่น

๑. รัฐบาลนี้จัดสรรงบประมาณไม่ถูกต้องตามหลักการบริหารอย่างรอบ ๆ จะ

เห็นได้ พระราชบัญญัติที่ผ่านไปแล้วนั้นรัฐบาลจัดว่าเป็นความสำคัญอันดับแรกที่จะต้องจัดเข้าในงบประมาณภายในระยะ ๕ ปี ซึ่งความจำเป็นสิ่งนี้นั้น มีความจำเป็นมากกว่านี้ เช่นการอาชีพและการศึกษาของราษฎร เมื่อกล่าวถึงการอาชีพ ข้าพเจ้าก็อยากจะมาถึงเรื่องการอาชีพนี้ให้ท่านสมาชิกและรัฐบาลนี้ได้ทราบไว้ด้วยว่า ขณะนี้ราษฎรของภาคเหนือประมาณหลายแสนคนต้องขาดอาชีพและขาดรายได้เนื่องจากใบยาสูบ เพราะว่าใบยาสูบนี้เป็นอาชีพที่สำคัญอันหนึ่งของราษฎรทางภาคเหนือ และเพราะรัฐบาลนี้คือรัฐบาลท่านนายพลจอมพล ปิบูลฯ นั้นแหละเป็นผู้ได้คิดขึ้นก่อนในกรณีที่ว่าส่งเสริมให้ราษฎรได้ปลูกใบยาสูบเป็นลำดับขั้นเป็นทอดเป็นกำ ครั้นต่อมารัฐบาลอีกนั้นแหละที่พยายามตัดรอน คือรัฐบาลนี้พยายามส่งเสริมอาชีพใบยาสูบของคนภาคเหนือ ราษฎรก็เชื่อรัฐบาลนี้ คือรัฐบาลพลเอกจอมพล ปิบูลสงครามนี้แหละ ต่างพากันเร่งระดมปลูกใบยาเป็นการใหญ่ โรงปลูกใบยาเกิดขึ้นอย่างมากมาย และต่อมารัฐบาลพลเอกจอมพลนี้แหละ ก็ได้ตัดการซื้อใบยาให้น้อยลงและอ้างว่าใบยาในประเทศคุณภาพไม่พอบ้าง แต่แท้ที่จริงนั้นผู้ยิ่งใหญ่ ในโรงงานยาสูบได้กินเปอร์เซ็นต์จากการซื้อใบยาสูบต่างประเทศ รัฐบาลจึงได้ซื้อใบยาในประเทศน้อยลง และเรื่องเงินยาสูบนี้แหละเป็นเรื่องใหญ่อีกเรื่องหนึ่ง ในกรณีที่ผู้แทนฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลได้เดินทางไปต่างประเทศ รัฐบาลนี้ ได้จ่ายเงินให้จำนวนหลายหมื่นบาทต่อ ๑ คน และอ้างว่าให้ผู้แทนฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลนี้ ไปดูงานเกี่ยวกับใบยาสูบ ข้าพเจ้าสงสัยเหลือเกินว่าผู้แทนบางคนที่ได้ไปต่างประเทศนั้นจะเข้าใจเรื่องใบยาสูบแค่ไหนก็ไม่ทราบ บางคนยังไม่เคยเห็นหน้าค่าตาว่าใบยาสูบเป็นอย่างไรแล้วเขาจะไปดูงานเกี่ยวกับใบยาสูบได้อย่างไร เหตุนี้รัฐบาลจึงต้องกู้เงินจากต่างประเทศในข้ออื่น ๆ ก็เงินรายได้ของประเทศที่ควรจะนำเข้ามาประมาณ รัฐบาลนี้ก็ไม่นำเข้างบประมาณ เช่น เงิน ก.ศ.ส. และเงินลอตเตอรี่ เมื่อไม่กี่วันมานี้ มีผู้ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีคลังเรื่องเงิน ก.ศ.ส. และเงินลอตเตอรี่ ฝ่ายค้านได้พยายามโจมตีรัฐบาลชุดนี้แหละ รุนแรงแล้วได้พยายามเอาเงิน ก.ศ.ส. และเงินลอตเตอรี่เข้างบประมาณ แล้วรัฐบาลหาทำไม ครั้นเมื่อไม่กี่วันนี้มีผู้แทนได้ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีคลังคนใหม่ ท่านรัฐมนตรีก็รับปากว่าจะนำเอาเงิน ก.ศ.ส. และเงินลอตเตอรี่นี้เข้างบประมาณ ข้าพเจ้าอยากจะเชื่อ แต่ยังไม่เชื่อเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้าจะเชื่อเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์เมื่อเงิน ก.ศ.ส. และเงินลอตเตอรี่ได้เข้างบประมาณเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นอกจากนั้นรัฐบาลยังได้

จ่ายเงินของประเทศชาติบ้านเมืองอย่างอื้อฉวยจนแฉก เช่นในกรณีที่รถไฟได้สั่งซื้อตู้รถรางไคพีเศษเข้ามาใช้ในวงราชการ เพื่อประดับบารมีของผู้ยิ่งใหญ่ในรัฐบาลนั้นนั้น ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลก็รู้ดีว่าขณะนี้ตู้รถไฟขนส่งสินค้าไม่เพียงพอเป็นที่เดือดร้อนแก่พ่อค้าและประชาชนทั่วประเทศ และทำให้สินค้าราคาขึ้นลงอย่างน่าใจหายใจกว่า เช่นปูนซีเมนต์ เมื่อไม่กี่เดือนมานี้ในจังหวัดภาคเหนือก่อนนี้เคยขายกันถุงละอย่างมา ๓๐ บาท พอตู้รถไฟไม่มีปูนซีเมนต์ก็ต้องขึ้นราคาจาก ๓๐ บาทเป็น ๔๐ บาท เป็นสิ่งที่ทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรต้องซื้อของแพง นอกจากนั้นแล้วเมื่อมีสินค้าลงราคาก็เป็นสิ่งที่กระทบกระเทือนต่อพ่อค้า คือพ่อค้าจำต้องขาดทุน พอสินค้าลงก็ลงปั๊บปั๊บ เพราะว่ารถไฟขนส่งไปตู้ใหญ่ไม่รู้ว่ามีมาจากไหน และเหตุที่รัฐบาลชุดนี้ใช้จ่ายเงินอย่างอื้อฉวยจนแฉกนั้น ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวในที่นี้ด้วยว่า เมื่อการเลือกตั้งครั้งที่แล้วมีรัฐมนตรีบาง ท่าน ทำตัวเหมือน กับอาเสียใหญ่คล้าย ๆ กับตัวเองพิมพ์ธนบัตรได้ แล้วไปกล่าวปราศรัยที่จังหวัดลำปาง ได้อ้างว่าท่านชอบจังหวัดลำปาง ท่านชอบพี่น้องชาวจังหวัดลำปาง แล้วท่านก็สั่งอนุมัติจ่ายเงินร้อยละห้าในที่ประชุมสาธารณะ ชาวลำปางได้สั่งข้าพเจ้ามาว่าชาวลำปางทั้งหลายขอขอบคุณ แต่ว่าชาวลำปางยังสงสัยเหลือเกินว่าท่านเอาเงินจากที่ไหนมาจ่าย เพราะเงินไม่มีในงบประมาณ ท่านเอาเงินจากที่ไหนมาจ่าย แล้ววิธีการจ่ายเงินของท่านนี้ถูกต้องหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาของคุณครบแล้ว ขอให้รีบรัด

นายบุญเรือง ชุ่มอินทจักร (ลำปาง) : ข้าพเจ้าก็ขอจบเพียงเท่านี้ เพื่อจะได้เปิดโอกาสให้สมาชิกอื่นพูดต่อไป

พันเอก นายวรการบัญชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ในฐานะที่กระผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ถึงวาระที่จะตอบ คือโดยที่ท่านเพื่อนสมาชิกผู้แทนราษฎรแห่งจังหวัดลำปาง ได้กล่าวว่าการ กู้เงินนั้น กู้จากต่างประเทศนั้น เป็นการที่รัฐบาลนี้เอาเงินไปจ่ายสุรุ่ยสุร่าย อันที่จริงท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้เรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบแล้วเมื่อไม่นานมานี้ ว่าการกู้เงินนั้นมากเพื่อพัฒนาการ เพราะว่าเหตุที่เราได้คงเอาไว้พอที่จะหนุนบำรุงในสิ่งซึ่งเวลานี้ทั่วโลกก็พยายาม เหลือเกินในการที่จะหนุนบำรุงเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ เพราะว่าเศรษฐกิจของแต่ละประเทศนั้นก็เป็รากฐานในการที่จะทำให้ประชาชนหรือพี่น้องชาวไทยนั้น ได้มีทางที่

จะบำรุงตัวเอง บำรุงประเทศชาติไปในตัว ด้วยเหตุผลอย่างนี้พระมหารัชมงคลไ้
ว่าการกู้เงินจากต่างประเทศนั้น มิใช่ที่เราจะมาแล้วเขาไม่เหลือแล้ว หรือเราไม่มี
โครงการที่ถูกต้อง แล้วเอามาใช้สุรุ่ยสุร่าย กระผมขอรับรองในความในข้อหาหมิ่น
นั้นไม่ อันการกู้เงินนี้ ท่านก็ว่ารัฐบาลนี้ถ้อยทีไปลูกหลานและญาติพี่น้องทั้งหลาย
ที่ยังเหลืออยู่จะต้องใช้หนี้สิน กระผมอยากจะกราบเรียนว่าพวกเราที่อยู่ทุกวันนี้ เรา
ก็ได้ใช้หนี้สินของบรรพบุรุษของเราก็ดังที่ ท่านนายกรัฐมนตรี ได้เรียนในที่ประชุมนี้
แล้วว่าการที่กู้ หนี้สินนั้นเป็นของกรรมตาของประเทศเล็ก ซึ่งท่านจะเห็นได้ว่า
รถไฟก็ ings สายเหนือสายใต้ก็ ได้มาจากเงินกู้ จากต่างประเทศทั้งนั้น และที่เพิ่งมา
เสร็จการชำระหนี้สินนี้ก็เมื่อในชีวิตเราเอง ซึ่งได้กู้มาตั้งแต่ครั้งรัชกาลที่ ๕ ก็มี
รัชกาลที่ ๖ ก็มี ก็เหมือนอย่างเราอยู่ทุกวันนี้ ผมเชื่อเหลือเกินว่าพวกเรากินมะม่วง
ทุกวันนี้ ผมไม่เชื่อเลยว่าท่านทั้งหลายได้กินมะม่วงโดยไม่ล้างมือของท่านปลูกเอง
ก็พ่อแม่ของเราปลูกมาหรือญาติพี่น้องหรือบรรพบุรุษ ได้ปลูกเราจึงได้รับประทานกัน
อยู่ทุกวันนี้ อันนี้เป็นเหตุหนึ่งซึ่งท่านอย่าได้วิตกเลย ไม่มีปัญหาอะไรเลย รากฐาน
สำคัญคือว่าเมื่อเราทำได้แล้ว สิ่งนั้นจะเกิดประโยชน์ในข้างหน้าและลูกหลาน
เราก็จะได้เห็นประโยชน์อย่างนั้น การกู้เงินมิใช่สำหรับเราๆ มาสำหรับที่มาใช้กัน
โดยไม่มีผลประโยชน์ก็หาไม่ได้ เราๆ มาเพื่อเป็นการลงทุนและการสร้างสิ่งเหล่านี้
ไม่ใช่สร้างวันเดียว เช่นอย่างการไฟฟ้าอันนี้เริ่มต้นก็ต้องเสียเวลาถึง ๖ ปี เพราะว่า
ไม่ใช่ของทำให้ง่าย ๆ ก็เราก็คิดว่าการไฟฟ้าอันนี้จะให้ประโยชน์ ๔ ๕ ทางซึ่งท่าน
ผู้แทนฝ่ายก็เป็นเพื่อนผม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราก็อยู่เมืองเหนือด้วยกัน ก็ได้
ชี้แจงแล้วว่า การกู้เงินคราวนี้มา เพื่อก่อไฟฟ้าเขื่อนยัน ตันนั้นก็จะได้ ไฟฟ้าใช้ในที่สุด
ถึง ๓๖ จังหวัด ซึ่งเป็นครึ่งหนึ่งของประเทศไทยแล้ว ในเนื้อที่แม่แต่จังหวัด
เชียงรายเองซึ่งผมในฐานะเป็นผู้แทนเชียงราย เรายังได้รับแต่เพียงไฟฟ้าเท่านั้น
ส่วนที่ได้เขื่อนยันขึ้นมาจะได้รับในทางเกษตรกรรม ในทางที่ป้องกันพี่น้องทั้งหลาย
ที่อยู่ใต้เขื่อนยันนี้ในเรื่องน้ำท่วม และในเรื่องการคมนาคมขนส่งเร ก็อาจจะเดิน
ทางกันไปถึงเชียงใหม่เพราะว่าการคมนาคมโดยทางน้ำนั้น ท่านก็ยอมรับว่า
เป็นการขนส่งที่มากมาย

ประการที่ ๒ ที่บอกว่าระบบการเก็บภาษีนั้นเราเก็บมากขึ้น และโดย
เฉพาะอย่างยิ่งขอให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาว่า การเก็บภาษีนี้นั้นก็เป็นไปตามกฎหมาย

เพราะการเก็บภาษีนี้นั้นเกิดด้วยอำนาจกฎหมาย อำนาจกฎหมายก็คืออำนาจของสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้บัญญัติไว้ เราก็ปฏิบัติตามนั้น และท่านบอกว่าพี่น้องราษฎรทั้งหลายแทบทนไม่ไหวเลย ผมอยากจะทราบเรียนว่า ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๑ มา ๒๑ ปีแล้ว และได้ทราบตรามากับพี่น้องราษฎรได้ใกล้ชิดมาก พี่น้องราษฎรที่อยู่ตามบ้านนอกเหมือนพวกเรา ผมอยากจะเรียนถามว่าท่านได้เสียภาษีอะไรบ้าง ภาษีที่ท่านเสียก็คือภาษีช่วยบำรุงท้องที่ ภาษีอื่นนั้นก็ได้เก็บกันมาแต่โบราณ เราเรียกว่า “ภาษีน้า” แต่บัดนี้เปลี่ยนเป็นเงินเรียกเสียว่า “เงินช่วยบำรุงท้องที่” ในสมัยก่อนเงินภาษีน้าต้องส่งกลับลงมากรุงเทพฯ เพื่อให้ทางกรุงเทพฯ ใช้จ่าย แต่เงินช่วยบำรุงท้องที่คือเก็บภาษีน้านี้เราไม่ได้ส่งลงมาในท้องพระคลังหลวงเลย เราเก็บไว้ที่จังหวัดของใครของมัน แล้วให้แบ่งจ่ายกันไป โดยเฉพาะอย่างท่านย่อมทราบอยู่ว่าภาษีอากรนี้ในประเทศไทยมี ๗๑ จังหวัด แต่ละจังหวัดนั้นที่ช่วยตัวเองได้มีประมาณ ๕-๖ จังหวัดเท่านั้น แม้แต่เชียงใหม่ เชียงราย และหัวเมืองฝ่ายเหนือไม่อาจจะเลี้ยงตัวเองได้ ด้วยเรื่องภาษีเลยจากพี่น้องราษฎร นี่เป็นความจริงทั้งสิ้น

อนึ่ง เรื่องใบยาสูบนี้เราก็อยู่เมืองเหนือด้วยกันก็ย่อมทราบว่าดินฟ้าอากาศเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการปลูกใบยาและใบยาของเราก็มีปลูกกันมาก และความเดือดร้อนของเราที่อยู่ทุกวันนี้ซึ่งผมเองในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็พยายามที่จะแก้ปัญหาหลายแห่ง คือด้วยเหตุผลอย่างนี้ที่ท่านกล่าวก็มีความจริงอยู่นี่บ้าง เพราะเหตุว่าโควตาใบยาของเรานั้นทางโรงงานยาสูบได้กำหนดไว้เท่านั้นเท่านั้น แต่ว่าเจ้าของเตาบ่มนั้นได้ทำมากกว่านั้น และเมื่อครั้งเมื่อไม่นานมานี้หลายปีมาแล้ว โรงงานยาสูบได้พยายามซื้อไปกานมาเก็บไว้จนใบยาเสียหายต้องเผาเสียก็มี และตอนหลังนี้เขาได้ จำกัดจำกัด ซึ่งเรื่อง นี้ผมขอ รับรองว่าผมจะได้ พิจารณาใน ในฐานะที่เป็นประธานกรรมการโรงงานยาสูบซึ่งขึ้นกับกระทรวงการคลังว่า เราจะจัดอย่างไรหนอให้พี่น้องชาวเหนือและ ชาวอีสานที่มีตัวว่า เราจะได้จัดการ อย่างไรในรูปนี้ ท่านทั้งหลายท่านที่เป็นเจ้าของเตาบ่มได้สร้างโรงขึ้นโดยไม่มีทุนเลยก็ได้ยืมใบยาสูบจากโรงงานยาสูบนี้เป็นเงินถึง ๒๓ ล้านและก็ส่งมาเพียง ๘-๙ ล้านเท่านั้นท่านก็ไม่มีเงินหมุนออกทองนี้และทองนี้ผมก็เสียใจว่าจะเป็น ความผิดพลาด ของพวกเรา ทางเหนือ เพราะฉะนั้นผมขอรับอันนี้ ไปเพื่อพิจารณา อนึ่ง เรื่องเงิน ก.ศ.ส. ผมอยากจะทราบ

เรียนว่า เงิน ก.ศ.ส. นี้เป็นเงินสำหรับช่วยการศึกษาและการสาธารณสุข จริงอยู่ที่เราได้ปิดอาคารแอสตอร์! ตามจริงนั้นเราก็ต้องการว่าเพื่อเป็นความสมัครใจแต่ที่ท่านเพื่อนสมาชิกสมาชิผู้แทนราษฎรยอมเห็นได้ว่า และท่านก็ได้พูดเสมอว่า การสาธารณสุขและการศึกษานั้น เราทำนุบำรุงไม่เพียงพอ ด้วยเหตุนี้จึงได้เกิดมีอาคารแอสตอร์ขึ้นและเราก็ใช้เพื่อประโยชน์ ๒ อย่างนี้ท่านนี้ และการใช้จ่ายเงินจำนวนนี้ก็ได้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ก็จะต้องมาจากมติคณะรัฐมนตรี และจะต้องประมาณการ จะต้องแสดงว่ารายจ่ายนั้นถูกต้องเพียงใดหรือไม่ แต่ว่าผมเองเมื่อมาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อ ๔ เดือนมานี้ ผมก็มีความเห็นว่าเงิน ก.ศ.ส. นี้น่าจะได้เข้าในงบประมาณ ผมได้กราบบังคมทูลท่านนายกรัฐมนตรีว่ามีคนร้องอยู่เช่นนี้ ผมเห็นว่าควรจะต้องเข้างบประมาณในปี ๒๕๐๑ ท่านก็ยินยอมตามนั้นเพราะฉะนั้นท่านก็เชื่อใจได้ว่าเข้าแน่ ส่วนเงินลอตเตอรี่นั้นแล้ว สลากกินแบ่งนั้นแล้ว สลากกินแบ่งเข้าในงบประมาณอยู่แล้ว เราได้กินเงินจำนวนหนึ่งไว้สำหรับสังคมสงเคราะห์ ส่วนที่เข้างบประมาณก็เข้าไป แต่ว่าเงินจำนวนหนึ่งเอาไว้สำหรับใช้ในอาคารสงเคราะห์และสังคมสงเคราะห์และการสาธารณสุข และเงินจำนวนนี้ในฐานะกระทรวงการคลังก็เป็นผู้จ่ายตามมติคณะรัฐมนตรี และท่านก็จะเห็นได้ว่าแม้แต่ในกรุงเทพฯ เอง เราก็สร้างอาคารสงเคราะห์มากมายเต็มที แต่ว่าเงินนั้นมันก็ยังไม่พอ ก็ส่งไปบางที่เงินมากกว่านั้นผมได้ตัดลงไป บอกให้ไปเอาที่บ้าน เรื่องรถไฟนั้น ผมเองท่านพี่น้องทั้งหลายที่อยู่หัวเมืองที่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ และที่ไม่มีทางน้ำจะขนส่งสินค้าก็ได้ใช้ทางรถไฟ ท่านก็ย่อมคิดอยู่ว่ารถไฟนั้นเป็นการลงทุนอย่างมาก รัฐบาลก็ได้กู้มาเพื่อส่งเสริมการรถไฟ และการรถไฟนั้นมิใช่เราจะส่งรถจักรก็ได้ หรือรถตู้ก็ได้ในระยะเวลารวดเร็ว เพราะเหตุว่ารถไฟในโลกนี้สุดแล้วแต่ประเทศชาติบ้านเมืองของใครจะเจริญกว่าใคร เพราะฉะนั้นของเราได้ทำรถไฟมากี่หมื่นมาแล้ว เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องส่งของเราเป็นพิเศษเท่านั้นเป็นต้น ผมได้เป็นห่วงเสมอเพราะเหตุว่ารถไฟของเรานั้นเช่นอย่างขึ้นไปเชียงใหม่ เรามีทางเส้นเดียว เราผ่านเขาผ่านอะไรมามากมาย ด้วยเหตุผลอย่างนี้การขนส่งสินค้าก็อาจจะช้าไปบ้าง เราก็จำเป็นที่จะต้องจัดอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งรัฐบาลได้รับรู้อยู่เสมอในเรื่องนี้ เรื่องขุนซีเมนต์นั้นแล้ว มันมีครั้งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้

ปูนซีเมนต์ได้ขาดคราว ๆ การที่พ่อค้าขึ้นราคานั้นจะโทษรัฐบาลนั้นก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่าโรงปูนซีเมนต์เรามีอยู่แห่งเดียว และเกิดเครื่องเสียเรื่องพ่อค้าก็ได้ฉวยโอกาสอันนั้นที่จะขึ้นราคาซึ่งรัฐบาลเองก็เสียใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเป็นอีกคนหนึ่ง แต่บัดนี้เรื่องเหล่านั้นก็ได้ผ่านพ้นมาแล้ว

อีกประการหนึ่งซึ่งท่านเพื่อนผู้แทนราษฎรลำปางได้กล่าวถึงว่า ผมคิดว่าคงพูดถึงอธิบดีตำรวจคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เดี๋ยวนี้ ได้ขึ้นไปลำปางแล้วก็ตามอย่างไรก็ตาม เมื่อแกขึ้นไปช่วยการเลือกตั้งของพรรคเสรีมนังคศิลา นั้นแต่ในที่สุดแกก็ได้ให้เงินเป็นจำนวน ล้านบาท ซึ่งได้ขอมาโดยตรงจากท่าน นายกรัฐมนตรีเพื่อบำรุงอำเภอเถิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ก่อนที่จะพิจารณาต่อไป เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับญัตติทวนจากนายแถม วงศ์อำมาตย์ มีผู้รับรองถูกต้องแล้วว่าขอเสนอญัตติทวนให้ดำเนินการประชุมสภา ฯ เรื่องนี้ไปตลอดคืนวันนี้ ก็อนายแถม วงศ์อำมาตย์ขอเสนอญัตติทวนมา โดยมีผู้รับรองถูกต้องแล้วว่าโดยขอเสนอให้ดำเนินการประชุมสภา ฯ ต่อไปตลอดคืนวันนี้

นายแถม วงศ์อำมาตย์ (บุรีรัมย์): ในการที่กระผมได้เสนอญัตตินี้ขึ้นมา ก็ใครที่จะขอทราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบทั้งนี้ ความมุ่งหมายของกระผมเจตนา ก็เพื่อที่จะให้ ได้มีโอกาสนอภิปรายซักฟอกรัฐบาล นี้ด้วย ความกว้างขวาง และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของฝ่ายค้าน ฉะนั้นจึงได้เสนอญัตตินี้มา กระผมเชื่อว่ามิตรสมาชิกฝ่ายค้านคงจะพอใจ เพราะอย่างไรก็ตามในโอกาสที่ได้มีเสียงร่ำร้องอยู่เสมอว่า เรามีโอกาสในการที่จะพูดในสภานี้น้อยเหลือเกิน ดังที่ประธาน ฯ ก็ได้ทราบอยู่แล้ว ในเวลาประชุมถึงแก่ได้มีการเสนอญัตติที่จะให้เพิ่มเวลาประชุม เพราะฉะนั้น บัดนี้กระผมคิดว่าเป็นโอกาสดีแล้วที่เราจะได้มีโอกาสซักฟอกรัฐบาลนี้เพื่อทำความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับฝ่ายค้าน ถ้าสิ่งไหนที่ยังเป็นที่ข้องใจและยังไม่แจ่มแจ้ง วันนี้จึงจะมีการคลี่คลายให้บังเกิดความเข้าใจดีระหว่างสมาชิกฝ่ายรัฐบาลก็ดี และสมาชิกฝ่ายค้านรัฐบาลนี้ก็ดี ตลอดจนถึงรัฐบาลด้วย เพื่อเราจะได้ร่วมมือกันประสานงานทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติอันเป็นที่รักของเรา ในฐานะที่สถาบันนี้เป็นสถาบันอันสูงเกียรติ และเป็นสถาบันที่จะมารวมงานของชาติ ดำเนินงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน กระผมจึงเสนอญัตตินี้ขึ้นมา

นายวรศักดิ์ นิมานันท์ (เชียงใหม่) : กระผมเห็นว่าที่มีผู้เสนอญัตติให้มีการประชุมติดต่อกันจนถึงรุ่งแจ้งนั้น กระผมไม่เห็นด้วย ทั้งนี้เพราะเหตุว่า การที่เราจะเอาเรื่องของประเทศชาติและสำคัญที่จะมาถกเถียงกันทั้ง ๕ ข้อนั้น ควรจะเป็นเวลาที่ทรงฝ่ายรัฐบาลก็ดี และทางฝ่ายค้านก็ดี ต่างฝ่ายต่างพร้อมที่จะสู้กันทุกเวลา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น เราจะสู้กันถึงรุ่งสว่างอย่างนี้เป็นการณ์เกินไป และเป็นการที่ไร้เหตุผล เพราะเหตุว่าการต่อสู้ อย่างนี้ก็ถือการโต้เถียงอย่างนักคิด เป็นความจริงที่เราต่อสู้ และโต้เถียงเพื่อประโยชน์ต่อประเทศชาติ แต่ว่าประชาชนที่เขาสงสัยและเขามาฟังเป็นต้น อย่างนี้ก็จะมีสติเห็นคเหินหายไป และอีกประการหนึ่ง ถิ่นนี้ทั้งถิ่น ๔ ข้อ ไม่หมดแน่ ข้าพเจ้ารับรองได้ ไม่หมดแน่ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าสงสัยว่า ไม่สงสัยว่าข้าพเจ้าเองฝ่ายค้านหรือ ข้าพเจ้าสงสัยว่ารัฐบาลเฉพาะทำผู้ใหญ่ที่อายุมากชราเต็มที่แล้ว ไม่ได้พักเต็มคินอย่างนี้ ถกเถียงมากเกินไป เกี่ยวเกิดโมโหโทโสเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นให้มีโอกาสที่จะปรับปรุงจิตใจให้ผ่องใส และก็มีมาติดกันอย่างมีเหตุมีผล พรุ่งนี้เอาอีกก็ได้ มะรืนนี้ ไม่หมดเอาอีกก็ได้ มะรืนนี้เอาอีกก็ได้ เมื่อไรก็เมื่อนั้น เมื่อเอ๋ยก็เมื่อนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

จอมพลอากาศ พิน รณนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลนี้ขอให้สู้กันต่อไป

นายอารีย์ ต้นทิโนวงศ์ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าเองก็ไม่ทราบของท่านผู้มีเกียรติผู้เสนอญัตตินี้เสนอตามข้อบังคับที่เท่าไร ถ้าจะให้คิดก็คิดข้อ ๓๐ ก็เป็นเรื่องการถ่วง ซึ่งความจริงในข้อบังคับ ๓๑ เท่านั้นเราทำอะไรได้ การจะเลื่อนไป การปิดอภิปราย การเปิดอภิปราย หรือการยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา นี่ท่านให้พิจารณาต่อไปจนสว่าง ซึ่งข้าพเจ้าไม่ทราบจะทำอย่างไร การอภิปรายพอสมควรแค่นั้น เป็นเรื่องสิทธิท่านประธานสภาฯ โดยเฉพาะที่จะพิจารณา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านอย่าใช้วิธีนี้แก่เรา ถ้าเราจะลุกจากนี้ไปหมดจะทำอย่างไร ประชุมไม่ได้ไม่ครบองค์ อย่าใช้กับเรา เราทุกอย่างทำกันด้วยความตรงไปตรงมา ท่านเห็นไหม เราไม่มีการก้าวท้าว ท่านจะว่าเรามาพูดกันสักคนเราก็ยอม พูดแค่ไหนเราก็ยอม และเป็นการชักพอกซึ่งกันและกัน เราต้องการความดีให้ทุกคนพูดกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย ดึงกันไปท่านก็รู้แล้วมันก็เปลืองกันทั้ง ตั้งแต่เข้ามานี้มาเรื่องจนบัดนี้ และรัฐบาลเองก็ยากจะบริหารราชการแผ่นดิน มาอนเฝ้ากันอยู่ในสภาอย่างนี้

อภิปรายกันไปเรื่อยนั้น เห็นอกข้าพเจ้า ไม่แต่พวกข้าพเจ้า พวกข้าพเจ้าเสียสละ
 ใต้โคนนอนกลางคืนกันกลางทรายหาเสียงมาแล้ว เจ้าหน้าทีสภาฯ ทำอย่างไรวง-
 หงาหวานนอนจืดผิไปได้แล้วใครเดือดร้อน มันร้อยแปดพันประการ ท่านผู้เป็น
 ประธานฯ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนี้มีผู้สนใจฟังกันมาก เรากำหนดฟังกันจน
 สว่างโดยที่ไม่ยอมมีการกระจายเสียง มันก็เท่ากับเป็นการบีบบังคับให้บุคคลเหล่านั้น
 ต้องมานั่งฟัง เพราะว่าสนใจในเรื่องการบ้านการเมือง ซึ่งเป็นเสรีภาพของแต่ละ
 คนด้วย ข้าพเจ้าขอวิงวอนท่านผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้าทราบดีว่าเหตุการณ์มันเป็นมา
 อย่างไร ขอประทานโทษเถิด อย่าให้พูดก้าวไปเลย ประเดี๋ยวพูดไปมากมันกระทบ
 กระแตกกัน พวกข้าพเจ้ามาด้วยเท้าเปล่า กลับต้องด้วยเท้าเปล่า อย่าให้ต้องพูด
 อะไรออกมาเลย มันกระทบกระเทือนใจกัน

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ในการที่ทางฝ่ายรัฐบาลจะให้มีการ
 เปิดอภิปรายจนตลอดรุ่งแจ้งนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย ทั้งนี้ตามที่สมาชิกฝ่าย
 กำนันได้อภิปรายและให้เหตุผลไปแล้วนั้น ข้าพเจ้ายังมีความเห็นว่าในการที่ทาง
 รัฐบาลก็ดี และฝ่ายกำนันก็ดี การที่จะได้เถียงกันด้วยเหตุและผล เพื่อประโยชน์
 อันแท้จริงของประเทศชาตินี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วเป็นอำนาจและหน้าที่
 ของท่านประธานฯ จะได้พิจารณาโดยถ่องแท้ ความจริงเรื่องนี้ฝ่ายค้านซึ่งได้ฟัง
 สำเนียงของคุณแถมฯ ส.ส. ผู้มีเกียรติได้อภิปรายว่า ด้วยเหตุผลต้องการรู้กันอย่าง
 กว้างขวางด้วยเหตุและผลของประเทศชาตินี้ ถ้าหากว่าด้วยเหตุผลของประเทศชาติ
 อย่างกว้างขวางแล้วก็ควรจะต่อสู้กันในวันรุ่งขึ้นอีก ควรจะให้ โอกาสฝ่ายค้านบ้าง
 ไหนๆ ท่านก็มีสมาชิกประเภท ๒ ถ้าอยู่ออกแล้ว ฉะนั้น ขอให้โปรดให้ความเป็น
 ธรรมแก่ฝ่ายค้านบ้าง เพราะว่าฝ่ายค้านนี้ไม่เฉพาะแต่ทำประโยชน์แก่รัฐสภา ซึ่ง
 เป็นประโยชน์อย่างมหาศาลของชาติ ทั่วโลกเขาจะประณามท่านได้ว่าท่านเอาเปรียบ
 ฝ่ายค้านในวันนี้ ขอโปรดให้พิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ้าวว่าเขาเลยท่าน ไม่ได้เอาเปรียบหรอก
 ท่าน มันก็อยู่ด้วยกันแหละท่าน มันอยู่ด้วยกันทั้งสองนั้นแหละ และก็เรื่องนั้นก็รู้ตัว
 ท่านก็ควรที่จะได้เตรียมตัวเข้ามาแล้ว มันรู้กันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเตรียมตัว
 ก็ไม่ต้องมีอะไร อยู่ก็อยู่ด้วยกัน ข้าพเจ้าก็อยู่ อยู่ด้วยกันทั้งนั้นแหละ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : จริงอยู่ครับ การต่อสู้ย่อมมีการเตรียมตัว แต่เหตุผลและหน้าที่ของผู้แทนราษฎรย่อมรับผิดชอบต่อประโยชน์ของประเทศชาติอย่างมากมาย ท่านจะเลิกหรือเปล่า ท่านใดที่จะขึ้นเพื่อข้างนั้นหรือครับ ถ้าหากว่าท่านชี้แนะไม่ได้ท่านตกแพะแล้วท่านจะอายเขาเนะ ท่านจะขายประชาชนประชาชนที่ไทน์จะมาฟังการอภิปรายตามบริเวณสโมสรรัฐสภาเป็นเวลาค่ำคืน ตักตื้นจนรุ่งแจ้ง และถึงกว่านั้น พรรคฝ่ายค้านทั้งหมดก็ยังไม่ใช่ที่มั่นใจว่า ความปลอดภัยจะมีขึ้นในคืนวันนั้น ขอโปรดให้ท่านประธาน ฯ ได้พิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ฝ่ายค้านจะเป็นพระคุณอย่างสูง ขอท่านประธาน ฯ ได้โปรดพิจารณา

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : ได้ฟังท่านสมาชิกซึ่งคัดค้านการประชุมวันนี้ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเลย ในสมัยที่การประชุมนี้ ได้มีสมาชิกฝ่ายท่านเสนอขอให้ประชุมกันทุกวันหรือสองวันสามวันต่อสัปดาห์ บอกว่าเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ และประชาชน ท่านเสนอสนับสุนนทั้ง ๆ ที่ไม่มีอะไรในระเบียบวาระ แต่ทว่าคราวนี้ การเปิดอภิปรายตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๕ ซึ่งเป็นเรื่องรองมาจากมาตรา ๗๐ เราจะต้องทำงานให้แก่ประเทศชาติให้ สิ้นสุดลงดีกว่าที่จะปล่อยให้การวาทะซึ่งอยู่อย่างนี้ถึง ๗ วัน ๘ วัน ๑๐ วัน อย่างนี้ เป็นประโยชน์อะไรแก่ประเทศชาติ รัฐบาลจะเอาเวลาที่ไหนไปบริหาร เพราะฉะนั้นเราก็ต้องว่ากันไป ท่านเสนอให้เพิ่มวันประชุมได้ ทำไมเราจะเสนอให้ประชุมกันตลอดเวลาไปไม่ได้ เมื่อเราต้องการพัก เราก็มีเวลาหยุดพัก เพราะฉะนั้นท่านบอกว่า ท่านทำประโยชน์แก่ประเทศชาติประชาชน แล้วคนอื่นนั้นทำไมไม่ได้ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติประชาชนอย่างนั้นหรือ ท่านจะผูกขาดในการทำประโยชน์แก่ประเทศชาติประชาชนแต่ฝ่ายเดียววันนี้ไม่ถูก เพราะฉะนั้น เราต้องฟังกันด้วยเหตุผล สถานะเปิดโอกาสให้ทำให้ท่านมีเวลาอภิปรายมาก ท่านบอกเป็นการแถลงแก่กรรณเมื่อพูดกันไปแล้วเสนอให้ลงมติท่านก็บอกว่ารวบรัด ฝ่ายรัฐบาลโดนทั้งขึ้นทั้งล่องอย่างนี้เป็นกรรมแล้วหรือ เพราะฉะนั้นในสมานี้เรามานพุดกันด้วยเหตุผล มาต่อสู้ด้วยเหตุผล ท่านเสนอญัตติ ๙ ข้อมานั้นท่านเตรียมตัวมาหมดแล้ว จะไปถือว่าท่านไม่เตรียมตัวอย่างนั้นเป็นหน้าที่ของท่าน แต่ทางฝ่ายเราเตรียมมาพร้อมแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้เปิดการต่อสู้กันไปจนถึงรุ่งเช้าพักแล้วถ้ว่ากันอีก พรุ่งนี้ไม่หมดก็ว่ากันมะวันนี้อีก จะปล่อยให้การวาทะซึ่งนั้นจะเป็นที่เสียหาย ทำให้เกิด

การกลางแสดงว่าทำไมยุติ ๕ ข้อปล่อยให้ค้างไปถึง ๑๐ วัน ๘ วัน ประชุมกันวันละ ๓ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลเปิดโอกาสให้เต็มที่ ให้ท่านมีโอกาสได้อภิปรายได้อย่างเต็มที่ ท่านยังจะมาบอกว่าไม่เอาอย่างนั้นแล้วจะมาบอกว่ารัฐบาลภายหลังได้อย่างไร เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอให้มีการประชุมกันเมื่อเวลาท่านว่างนอน ท่านนั่งหลับอยู่กับที่ พวกเราจะทำงานกันต่อไป สักวันขอเสนออย่างนี้

นายเรืองยศ ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ ถ้าพูดถึงฝ่ายค้านที่เราเสนอเปิดอภิปรายทั่วไปในครั้งนี้ เราพร้อมแล้วที่จะต่อสู้ แต่เราสู้อย่างวิญญูชนผู้เจริญทั้งหลายควรสู้ หลังเที่ยงคืนถึงสว่างมนุษย์ควรจะพักผ่อนหลับนอน เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องศึกสงครามที่เราจะโต้กันย่นรุ่งทู้กัน พรุ่งนี้ต่อสู้ได้ ไม่ใช่ ๗-๘ วันอย่างท่านเราสู้เพียง ๒ วันเท่านั้น การที่ท่านเสนอยุติแบบนี้เพื่อที่จะได้ไต่รุ่งแบบนี้มันทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ท่านต้องการเปิดประชาชนเบื้องต้นเราขอให้ถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียงท่านก็ไม่ทำ ประชาชนอีก ๗๐ จังหวัดไม่ทราบ ไม่รู้ ไม่เห็น ไม่ได้ยิน ไม่ได้ฟัง นี่ประการหนึ่งละ วันนี้ท่านพยายามที่จะเอาจำนวนคนฟังที่ข้างสถานีวิทยุกระจายเสียง ท่านก็ไม่ได้เห็นคนเห็นน้อยเมื่อยล้า หิวบ้าง กลับบ้านทยอย ๆ กลับ อีกไม่กี่ชั่วโมงก็ต้องหมดเกลี้ยงสถานีวิทยุแล้ว ก็แสดงว่าท่านมีอะไรเบื้องหลัง ถ้าท่านจะสู้จริงอย่างท่านผู้มีเกียรติว่าเมื่อกี้ ท่านควรที่จะเปิดโอกาสพรุ่งนี้ ข้าพเจ้าหรือว่าหนังสือพิมพ์หรือใคร ๆ หากจะเข้าประกาศให้บรรดาประชาชนมารู้ มาเห็นในการต่อสู้ ระหว่างฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลวันนี้ ท่านต่อสู้ ในสภา ฯ แต่ประชาชนไม่สามารถจะทนความง่วงเหงาหาวนอนความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าได้ การสู้แบบนี้ไม่แฟร์ ถ้าท่านสู้จริง ๆ พรุ่งนี้เริ่มต้นใหม่ไม่ใช่ต่อสู้ระหว่างฝ่ายค้านหลับบ้าง รัฐมนตรีหลับบ้าง ใครฟัง ประชาชนก็ไม่ฟัง แบบนี้หรือที่ผู้เจริญบอกว่าแฟร์ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

นายผืน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน ฯ และท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย...

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ขอประทานโทษคร่า ท่านประธาน ฯ อภิปรายอันกราบ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : กระผมจะถามท่านประธาน ฯ ไม่ใช่อภิปรายค้าน หรืออภิปรายอะไร ผมจะถามว่า คือเรื่องนี้อย่างนี้ ตามระเบียบข้อ

บังคับเฉพาะเรื่องถ้วน ญัตติถ้วน ที่เราเสนอขึ้นไปที่ท่านประธาน ฯ บรรจุนะบบ
วาระเข้าไปได้กันอยู่นี้เป็นญัตติถ้วนแล้ว ก็ท่านประธาน ฯ ก็นำเข้าพิจารณาแล้ว
ตามระเบียบข้อบังคับว่า ห้ามมิให้เปลี่ยน ระเบียบ วาระเฉพาะ เรื่อง การ ต่วน ตาม ที่
กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ห้ามมิให้เปลี่ยนระเบียบวาระยกเอาเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา
ก่อนระเบียบข้อบังคับวางไว้อย่างนี้ แล้วก็ข้อ ๓๑ เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาญัตติใด
ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่นเว้นแต่ญัตติ

๑. ขอแปรญัตติเฉพาะที่ไม่ใช่กฎหมาย
๒. ขอให้ส่งปัญหาไปยังคณะกรรมการ
๓. ขอให้ลงมติ
๔. ขอให้แยกประเด็น
๕. ขอให้ปิดอภิปราย
๖. ขอให้เปิดอภิปราย
๗. ขอให้เลื่อนการปรึกษา
๘. ขอให้พิจารณาลงโทษสมาชิก
๙. ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

นี้ข้อบังคับวางไว้อย่างนี้ แล้วก็ตามที่อื่นญัตติขึ้นมานี้ ปกติท่านประธาน ฯ ก็ไม่ควร
รับไว้ เพราะว่าไม่เข้าเกณฑ์อันนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่เข้าเกณฑ์อันนี้แล้วเราก็ยังไม่
ควรจะมาปรึกษากันกระมัง กระผมเข้าใจว่าอย่างนั้น เมื่อระเบียบข้อบังคับห้าม
ไว้อย่างนี้ก็ไม่ควรจะเอามาปรึกษากัน เราถ้าดำเนินการประชุมไป ส่วนจะให้หยุด
พักการประชุมอะไร เมื่อไร ก็ขอให้แล้วแต่ท่านประธาน ฯ เอะแต่ว่าท่านประธาน ฯ
ก็ควรจะแจ้งให้ทราบเสียหน่อยว่าจะเอากันแค่ไหน หรือตลอดคืน หรือว่าครึ่งคืน
อะไรกัน ผมก็เข้าใจว่าอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ท่านชี้แจงก็เป็นอันถูกต้องอย่างหนึ่ง
เหมือนกัน แต่ว่าข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการประชุมเรื่องยาวก็ต้องมีอะไรแทรกบ้าง แต่
อย่างไรก็ดี ถ้าหากว่าอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ยกตำแหน่งประธาน ฯ ว่าคืนนี้เรา
ประชุมกันถึงตลอดเวลา

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : กระผมใคร่จะขออภิปราย
ต่อสมาชิก ฯ ผู้มีเกียรติเหมือนกัน ขอประทานโทษที่ออกชื่อ คุณเทียม ฯ ที่ใช้เอา

ระเบียบข้อบังคับ ฯ เอชอี ๓๑ มาอย่างนี้ กระผมเข้าใจว่าคงต้องห่างไปแน่ ๆ ที่จริงทำไมไม่เอาข้อ ๓๐ อนุ (๓) มาอย่าง นี่การคำนวณสารที่งะกระทำได้ ท่านเป็นสมาชิกมาก็สมัยแล้วก็น่าจะรู้ระเบียบดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละท่าน ข้าพเจ้าขอระวังกันนี้เพราะเหตุว่าข้อ ๓๑ มันค้านอยู่เหมือนกัน นี่ข้าพเจ้าประธาน ฯ ข้าพเจ้าขอสงวนในที่นี้ว่าประชุมกันตลอดเวลา

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : คือผมในฐานะที่เป็นคนกลาง และอีกอย่างหนึ่งผมก็เลยเซ็นรับรองญัตตินี้ด้วย ที่นี้ก็ยังรู้สึกน้อยใจเหมือนกับพรรคอื่น ๆ อย่างพรรคหนึ่งพรรคนี้ ใส่ชื่อคนนั้นคนนี้ให้อภิปราย แต่ตัวข้าพเจ้าไม่มี อันนี้ข้าพเจ้าน้อยใจ ที่นี้ข้าพเจ้าขอการประนีประนอมกับผู้เสนอญัตติขึ้นมาว่าอาจจะขอให้อภิปรายจนรุ่งแจ้งอย่างนี้เป็นต้นนี้ แล้วทางฝ่ายค้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายค้านเขาก็ไม่เห็นด้วย ที่นี้กระผมอยากจะประนีประนอมว่าสำหรับโดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่นี้ขอให้ถึง ๒๔ น. ตรง ข้อเสนอนี้เป็นผู้ที่แก้ไขใครเห็นด้วยโปรดรับรองตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๐ อนุ (๓)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นก็ต่อไป ไม่มีอะไร ท่านเสนอว่าอย่างไร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมขอเสนอญัตติด้วย ตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๐ อนุ (๓) ว่า ขอให้ถึง ๒ ยาม ๒๔ น. ตรง ถ้าใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ยังไม่ถูกตังครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาะพอแล้ว โปรดนั่งให้ อย่างงั้น

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : กระผมขอกราบทำวิงวอนสักเล็กน้อยเถอะ มันเป็นเรื่องที่ทันท่วงทีจริง ๆ ก็คือว่าผมความรู้สึกของฝ่ายค้านแล้ว ถ้าหากว่ากลัวจะไม่เสนอญัตติเปิดไม่ไว้วางใจรัฐบาล หรือว่าเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๗๕ หรือว่า มีข้อที่น่าคิดอยู่เล็กน้อย ท่านเอาข้อไหนมาอ้าง ทั้ง ๆ ที่เป็นอำนาจของฝ่ายค้าน ผมขออาจจะเรียนที่ปล่อยให้สมาชิก ๆ มาเสนอญัตติข้อญัตตินั้น....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ขอให้ยุติเวลาเลย

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ยังครับ ผมมีเหตุผลจะกราบเรียนขอความกรุณาผมจะฝากข้อสังเกต กระผมขอกราบเรียนว่านี่ เป็นการฝ่าฝืนกฎธรรมชาติ ผันธรรมชาติจริง ๆ คนเราเอามาเน่กันแล้วก็ว่ากันไปจนถึงสว่างอย่างนี้แล้ว วันนี้ถ้าไม่เสร็จ รุ่งขึ้นไปอีกวันหนึ่งมะวันนี้ รอกันไปอย่างนี้ ผมได้เข้ามาแล้วว่าทางรัฐบาลน่าจะบอกว่า ฝ่ายค้านแก้เป็ดอกปีรายนัก ทรมานมันเล่นกันบ้างว่ากันอย่างนี้ ๆ เพราะฉะนั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ท่านเป็นตาทั้งบนคาตังที่ ท่านจะถามไปอย่างเมื่อตะกี้มันเป็นข้อสังเกตอันหนึ่งที่ไม่ควรจะนำมาใช้ในสถาบันนี้ ก็เมื่อสมาชิกฝ่ายรัฐบาลเสนอให้เปิดตลอดคืน ทั้ง ๆ ที่ท่านเองเมื่อคืนท่านก็กล่าวอะไรผิด ๆ พลาด ๆ สงสัยว่าท่านประธาน ฯ เริ่มจะวังงแล้ว พวกผมยังทนกันได้แต่มันมีอยู่ ทำไมไม่ใช้อำนาจของท่าน ผันธรรมชาติ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ประเดี๋ยวประธาน ฯ จะสั่งเอง โปรดนั่งเถอะ

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมจะดูใจท่านประธาน ฯ จะดูใจกันต่อไปว่าประธาน ฯ จะเป็นอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละท่าน พอแล้วท่าน

นายทอง นิยมะสินธุ (นนทบุรี) : ผมขออนุญาตต่อว่าท่านประธาน ฯ สักหน่อย

นายอง พรหมวีระ (ระนอง) : มันแต่ยุ่งกันอย่างนี้เสียเวลาของชาติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ อาจจะให้มันยุ่งมากขึ้นหรือว่าอาจจะให้มันหายยุ่ง

นายทอง นิยมะสินธุ (นนทบุรี) : ขออนุญาตต่อว่าท่านสักหน่อย คือญัตตินี้ไม่ควรเข้ามา เพราะว่าเป็นอำนาจของท่าน ท่านรีบไปไว้ครั้งหนึ่งแล้วทั้งหมดญัตตินี้แล้วจะเลิกแต่พอญัตติเสนอเข้ามา ทั้ง ๆ ที่มีอำนาจ ท่านก็บอกว่าจะเลิกสว่าง อย่างนี้เป็นต้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดต่อไป ผมสั่งเอง เอาละต่อไปขอให้พิจารณากันต่อไปเถอะ

นายสมศักดิ์ ขวัญจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ไปลงวันจึงจ่ายตามข้อ ๓๑
อนุ (๓)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปท่าน ต่อไปใครละ ฝ่ายค้านที่เสนอ
ญัตติอภิปรายได้ ข้อ ๒

นายสิรินทร รักศรีวงศ์ (ชุมพร) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ บัดนี้
ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายต่อไป แต่ก่อนที่จะอภิปรายในข้อ ๒ นี้ ข้าพเจ้าจะขออารัมภบท
สักเล็กน้อย สำหรับเรื่องที่จะเปิดอภิปรายในข้อ ๒ นี้ ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคลัง
ซึ่งที่ปรากฏอยู่ในรายการอยู่แล้ว การคลังนั้นก็ใช่ว่าจะสูง ที่นี้สำหรับข้าพเจ้าเองก็
เป็นผู้แทนใหม่ รัฐมนตรีก็ไม่เคยเป็น และก็รู้สึกเขินอายแต่มาจนถึงหน้าที่ถาม
รัฐธรรมนูญว่าสมาชิกสภาผู้แทน ฯ มีหน้าที่ที่จะต้องควบคุมรัฐบาล ก็เมื่อคำนึงถึง
หน้าที่ตามรัฐธรรมนูญนี้แล้ว ถึงแม้ว่าจะขาดความรู้ขาดความสามารถก็ต้องปฏิบัติ
ไปตามความคิดความเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอภิปรายของข้าพเจ้าต่อไปนี้
บางทีบางเรื่องเกี่ยวกับรายจ่ายสาธารณะ หรือรายได้สาธารณะอาจจำเป็นจะต้องระบุ
ถึงชื่อของบุคคลบ้าง โดยที่จำเป็นที่จะต้องหลีกเลี่ยงเสียมิได้ ทั้งนี้กระผมจึงขอกราบ
เรียนท่านประธาน ฯ เพื่อขอเรียนต่อรัฐบาลผ่านทางท่านประธาน ฯ ว่าหากว่าคำพูด
ใด ๆ ที่จะอภิปรายต่อไปนี้จะไประบุถึงชื่อของผู้ที่ข้าพเจ้าเคารพนับถือเป็นส่วนตัวที่
เป็นรัฐบาลบ้างขอได้โปรดอภัยด้วย ทั้งนี้จะได้วกมาถึงการอภิปรายของการคลัง
ต่อไป แต่การที่เราจะอภิปรายการคลังนั้น ตามความคิดเห็นของข้าพเจ้าซึ่งเป็น
สมาชิกใหม่ว่าการอภิปรายการคลังสำหรับประเทศไทยกับการอภิปรายการคลังสำหรับ
ประเทศอังกฤษ หรือการอภิปรายการคลังสำหรับประเทศอเมริกา ย่อมจะมีปัญหา
แตกต่างกันบ้าง เพราะว่าฐานภูมิศาสตร์และจิตใจของพลเมืองแตกต่างกัน ทั้งนี้
นั้นในหลักอันใดอันหนึ่งเราจะต้องยึด ถือความเหมาะสมของ ประเทศไทย เป็นใหญ่
ในหน้าที่ที่จะอภิปรายนี้หรือที่ว่าสมาชิกได้ลงชื่อกันเพื่อ เปิดอภิปรายนี้ ก่อนอื่น
ข้าพเจ้าจะขอเรียนต่อรัฐบาลว่า รัฐบาลนั้นถ้าจะอุปมาที่เปรียบเสมือนทะเลหรือ
มหาสมุทรซึ่งจะต้องมีลักษณะที่ใสสะอาดและน้ำใสดุจเสมอกัน และเป็น ธรรมชาติอยู่ว่า
มหาสมุทรนั้นจะต้องมีน้ำไหลมาจากลำแม่น้ำลำคลอง มันก็อาจจะมีสิ่งโสโครกและ
สวะลอบเข้ามาในมหาสมุทรบ้าง นี่มันเป็นอย่างนี้ ที่นี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรย่อม
ต้องทำหน้าที่เป็นลมซึ่งจะต้องซัดลูกคลื่นเพื่อซัดเอาสิ่งซึ่งเป็นสวะและสิ่งโสโครกนั้น
ให้ขึ้นจากฝั่งเสีย เพื่อรักษาสภาพของมหาสมุทรให้เป็นมหาสมุทรที่ใสสะอาด น้ำใส
สะอาดอยู่เสมอ นี่แหละทั้งนี้ทั้งนั้นตามรัฐธรรมนูญจึงอนุญาตให้สมาชิก เปิดอภิปราย

รัฐบาลได้ ก็การเปิดอภิปรายรัฐบาลนี้ คงได้ทราบเรียนมาแล้วว่า ถ้าหากว่ามีสิ่งใดโครกหรือ สวะลอยไปในมหาสมุทร คลื่นนี้ ก็จะต้อง ชัดขึ้นก็ อาจจะ เป็นที่เสียใจต่อเท่าปลาที่อาศัย สิ่งปฏิภณนั้นที่ลอยอยู่นั้น เพราะว่าได้ถูกชดขึ้นไปบนบกเสียบ้างก็ได้ อันนี้ก็จำเป็นและต้องขอยกยที่นี้ก็จะกล่าวถึงแบ็คกราว์น (Back-ground) หรือฐานของประเทศไทยตามที่ข้าพเจ้าจะได้อภิปรายถึงหน้าที่การคลัง อันประเทศไทยนี้ตั้งแต่เรามาตั้งในแหลมทองแล้วประมาณราว เกือบพันปีนี้ ฐานะของเราที่ไม่ดีขึ้นกว่าเดิม ก็ว่าเรายังเป็นประเทศลัทธิกรรมล้าหลังตามสมัยแบบโบราณ ฐานะของประเทศไทย แล้วก็อุตสาหกรรมจะถือได้ว่าเป็นล้าเป็นต้นแทบจะไม่มีเลย การเศรษฐกิจยังอยู่ในภาวะที่ย่ำแย่ ที่นี้ถ้าหากว่าเราจะได้คำนึงถึงความประเทศไทยว่ายังเป็นประเทศที่ยากจนจะไปเปรียบเทียบกับประเทศอังกฤษ หรือประเทศฝรั่งเศส หรือประเทศอเมริกันนั้นมันไม่ได้ ก็เมื่อเรารู้สึกว่าเราเป็นประเทศที่ยากจนแล้วเราจะทำอะไรอย่างไรละ ประเทศของเรามันจะกระเด็นขึ้น ปัญหาที่ข้าพเจ้าก็เห็นว่าปัญหาข้อแรกก็คือว่า ประชาชาติของเรานี้เมื่อได้รู้ว่าประเทศของเรายังเป็นประเทศที่เล็กและอ่อนแอเช่นนั้นแล้ว เราก็จะต้องมีความเป็นห่วงเป็นใยในชาติมากที่สุด แล้วก็พยายามปรับปรุงชาติให้ดีที่สุด หลักที่จะปรับปรุงชาติให้ดีที่สุดนั้นก็ด้วยข้อ ๑. พันธุ์สิ่งที่จะให้เกิดความเจริญแก่ประเทศชาติ ๒. พยายามประหยัตกอย่าให้สูญสุญ เพราะชาติของเรายังไม่ใช่เป็นชาติที่ร่ำรวย นี่ความจำเป็นที่จะจรรโลงชาติไทยของเรามีอยู่อย่างนี้ ว่าถึงฐานะของประเทศไทย ที่นี้ก็ในการที่จะได้อภิปราย ข้าพเจ้าจะขอเรียนว่าโดยมากทางฝ่ายรัฐบาลมักจะเพ่งเล็งในปัญหาข้อ ๒ ประการเช่นว่าปัญหาเรื่องงบประมาณเรื่องหนี้สิน เรื่องการเงิน เรื่องคุลย์ข้าราชการ เรื่องรายได้ของประชาชาติ และค่าครองชีพ แต่สำหรับข้าพเจ้าเองจะอธิบายตามหลักวิชาที่เคยศึกษามา ก็จะต้องกล่าวตามหลักว่าจะพิจารณาว่ารัฐบาลนี้ว่าบกพร่องอย่างไร หรือดีอย่างไรนั้นจะได้พูดตามหลักรายจ่ายสาธารณะประการหนึ่ง รายได้สาธารณะประการหนึ่ง หนี้สิน เว้นประการหนึ่ง และลักษณะปกครองการคลังประการหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ขอทราบที่ว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังของประเทศทุก ๆ ประเทศย่อมมีคณะที่ปรึกษาคณะที่ปรึกษาช่วยชาญ มีตัวสถิติยังคงามอยู่เสมอ และเตรียมพร้อมมีเหตุว่องไวอาจจะตอบปัญหาจริงหรือไม่จริงได้แน่ชัดที่สุด นอกจากนั้นก็มีสถิติที่เป็นเส้นทางหรือเป็นตัวแทนเหมือนตัวอุ้งอย่างหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ว่า แต่ว่า

สถิติอันนั้นถ้าพูดถึงทางฝ่ายสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นสมาชิกฝ่ายค้านก็ย่อมสืบหาได้ยากยิ่งกว่าฝ่ายรัฐบาล แต่ถึงกระนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนให้รัฐบาลได้ทราบว่าฝ่ายค้านที่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนนั้นก็ย่อมจะมีประธาน ฯ เป็นหูเป็นตาอยู่สำหรับสืบหาให้ จะเป็นทั้งธนาคารแห่งชาติก็ตาม จะเป็นทั้งกระทรวงการคลังก็ตาม แนวของประชาชนก็กว้างขวางยิ่งยู่เหมือนกันนั้น ตัวสถิติใด ๆ เลขใด ๆ ทางฝ่ายค้านก็มีเตรียมพร้อมแล้ว นี่ขอเรียนให้ท่านทราบ เพราะฉะนั้นในการที่จะพูดกันนั้น ขอให้ยึดหลักความจริง

อีกประการหนึ่ง ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้ชักฟอกรัฐบาลนั้น ขอเรียนว่าข้าพเจ้ามองไปในทางรัฐบาลนั้น บางท่านข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นผู้เสนอเหมือนกับบิดา บางท่านก็เหมือนกับว่าเป็นพี่ชายอะไรเหล่านี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเราก็มีความหวังดีต่อกันและกัน ฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่า สิ่งที่จะได้น่ามากกว่านี้ ไม่ได้แต่งตั้งเป็นข้อเท็จจริงหรือเพื่อก่อสถานการณ์ขึ้นเพื่อให้รัฐบาล อันเป็นที่รักของ ข้าพเจ้าเสียหายด้วยประการใด แต่เป็นหน้าที่ที่ลมพายุจะต้องพัดมหาสมุทรให้ผายตออยู่เสมอตามที่ไต่เรียนมาแล้ว เอาละทีนี้จะได้เข้าเรื่อง เรื่องที่จะกล่าวข้าพเจ้าก็อยากจะทำให้ไปถึงว่า รายละเอียดสาระของ รายละเอียดสาระนั้นตามหลักการคลังพูดไว้ชัดเจนว่า มันจะต้องมีหลักประโยชน์ หลักประหยัด หลักอนุวัติ หลักเหลือจ่าย โปรดกำหนดคำสั่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวนี้ด้วย เพราะว่าจะได้ตอบกันให้ถูกต้อง ก็เมื่อได้วางหลักเช่นนี้แล้วก็จะได้เรียนเป็นข้อ ๆ ไปว่า ทางฝ่ายค้านจะได้วิพากษ์วิจารณ์หรือจะได้ชักฟอกท่านรัฐบาลอันเป็นที่เคารพด้วยประการใดบ้าง ก่อนอื่นว่ากันเรื่องที่เป็นประธานเสียก่อน ซึ่งข้าพเจ้าจะได้กล่าวต่อไปนี้ว่าฐานะของรัฐมนตรีว่าการคลังนั้นในประเทศต่าง ๆ เช่นอังกฤษก็ดี ฝรั่งเศสก็ดี อเมริกาก็ดี มีอำนาจมาก ไม่ใช่ว่าอ่อนแอสำหรับท่านรัฐมนตรีว่าการคลังของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งขออภัยโทษคือคุณพระ ฯ เพิ่งพ้นจากตำแหน่งไป ท่านเป็นผู้มีความเจริญในสมัย ร.ศ. ก็มีหลักประหยัดก็มาก แต่ว่าเท่าที่ข้าพเจ้าสืบทราบ ถึงแม้จะมีประหยัดอย่างไรก็ตามแต่ทันทนาพายุแห่งการขอร้องไม่ได้ ก็ตกลงต้องยอมเป็นคนใจดีด้วยความจริงใจที่นี้มาท่าน รัฐมนตรี บัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าได้สืบทราบขอ อภัยโทษยังไม่เคยรู้จักกันเป็นส่วนตัวเลย แต่การสืบทราบโดยหลาย ๆ ทางด้วยกันปรากฏว่าเป็นผู้ไม่มีจิตใจเข้มแข็งและปรารถนาที่จะปรับปรุงการคลังของ ประเทศไทยให้มั่นคงจริง ๆ แต่ถึง

กระนั้นก็ถูกพายุร้ายพายุยามจะพัดให้ถกไปจากตำแหน่งก็เหมือนกัน นี่เป็นเรื่องที่
 เสียดใจในเรื่องตำแหน่งรัฐมนตรีการคลังของประเทศไทยว่าไม่ อัป ทู เดท (Up to date)
 เหมือนอย่างต่างประเทศของเขา ไม่มีอำนาจเหมือนอย่างต่างประเทศของเขา แม้ใน
 อเมริกาเอง ถ้ารัฐมนตรีการคลังว่าอย่างไร ประธานาธิบดีจะต้องเข้าด้วย เข้าข้างรัฐ
 มนตรีกองเขาทีเดียว ในอังกฤษก็เหมือนกันถ้าหากว่ารัฐมนตรีการคลังต้องการ
 ปรนัยจะเข้มแข็งอย่างไร นายกรัฐมนตรีสนับสนุนทันที แต่สำหรับประเทศไทย
 ข้าพเจ้าก็ไม่ค่อยได้ทราบข่าวอย่างนั้นนัก ดังนั้นที่เป็นข้อที่ตำหนิ ในฐานะรัฐมนตรีการ
 คลังในประเทศไทยข้อต้น ที่นี้ในเมื่อรัฐมนตรีการคลังในประเทศไทยได้ย่อหย่อนเช่น
 นี้แล้ว คือ มีหลักประกันแต่ก็ไร้ทุนช่วยหนุนไม่ได้ ที่เข้มแข็งก็ถูกพายุพัดแหล่จะอยู่
 ไม่ได้เช่นนั้นแล้ว การคลังของใครมันก็เหลวแหลกตลอดมาแล้วมีข้อบกพร่องนานา
 ประการ จะประทานโทษที่ข้าพเจ้าใช้คำว่า “บกพร่อง” เพราะทุก ๆ คำพูดพูด
 กันด้วยความหวังดีในระหว่างภราดรร่วมชาติด้วยกัน ดังนั้นจึงจะพยายามพูดเพื่อ
 ความเข้าใจซึ่งกันและกันจริง ๆ อนึ่ง ถ้าว่ามีข้อผิดพลาดในตัวเลขหรือประการใด
 นั้นขอได้โปรดคิดหลาย ๆ ทางว่า บางที เรท (Rate) การเทียบเงินอาจจะผิด
 กันก็ได้อะไรก็ได้ อย่างนั้นถ้าผิดเล็กน้อยก็ขอได้โปรดให้อภัยด้วย ที่นี้ก็การตั้ง
 ข้อหาจะเริ่มตั้งแต่ต่อไปนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง
 หลาย นับตั้งแต่รัฐบาลพรรคเสรีมนังคศิลาได้บริหารประเทศมาในยุคติดต่อกันนี้
 ดูเหมือนว่าการคลังของประเทศไทยเริ่มจะหวั่นไหวประดัง จะตั้งว่าเรือที่ถูกพายุพัดน้ำ
 ฟุ้งนองอยู่ตลอดเวลา ประเทศไทยเราก็เห็นว่าไม่มีเสถียรภาพด้วยการคลัง ทั้งนี้
 ก็เพราะว่ารัฐบาลกำหนดการคลังที่ผิดพลาดจะได้กล่าวต่อไป

๑. รายจ่ายสาธารณน คำว่ารายจ่ายสาธารณนั้นข้าพเจ้าจะต้องกล่าว
 ตามหลักว่าเขาพิจารณาเป็น ๒ แห่ง

(๑) รายจ่ายสาธารณในแง่การเมือง

(๒) รายจ่ายสาธารณในแง่การคลัง

รายจ่ายสาธารณในแง่การเมืองนั้นหมายความว่า ก่อนที่เราจะจ่ายสิ่งใด
 นั้นจะต้องพิจารณาว่าสิ่งนั้นควรไหม บริการสาธารณอย่างนั้นควรจะขึ้นใหม่จะ
 ก้องประชุมกันให้แน่นอน เช่นตัวอย่างง่าย ๆ ว่า เราจัดสร้างอนุสาวรีย์ขึ้นสักแห่ง

หนึ่ง อย่างนี้ควรทำไหมหรือว่าเราจะแบ่งกระทรวงเป็น ๑๕ กระทรวงหรือ ๒๐ กระทรวง จะแยกอย่างไร นี่เขาเรียกจ่ายข่าวสารในเมืองนี้ในแง่การเมือง ที่นี้เมื่อได้เถียงกันในปัญหาการเมืองเสร็จแล้ว เราจึงมาพิจารณาในด้านการคลังว่า ที่นี้เมื่อเราตกลงกันแล้วว่างานสิ่งนั้นเอา แล้วจะต้องจ่ายเท่านี้ ที่นี้การปฏิบัติงานว่าเราจะต้องจ่ายงานสิ่งนั้นให้ประหยัดที่สุด ให้มีประโยชน์ที่สุด และต้องเป็นไปตามที่อนุมัติและเหลือจ่าย นี่เป็นปัญหาการคลังแท้ เขาเรียกว่าเพียว อีโคโนมิก (Pure Economic) ที่นี้สำหรับรัฐบาลพรรคเสรีนิยมอังกฤษนี้ ปรากฏว่าในการจ่ายรายจ่ายสาธารณะนี้ไม่ได้คำนึงถึงข้อนี้ ข้าพเจ้าจะขออ้างถึงฐานะของประเทศสักครั้งหนึ่งว่า ประเทศไทยเวลานี้เป็นประเทศเล็ก จริงอยู่ อย่างที่ท่านรัฐบาลหลายๆ ท่าน ท่านรัฐมนตรีทั้งหลาย ท่านได้กล่าวว่าเราต้องบำรุงกองทัพบก กองทัพเรือ เพื่อให้ประเทศชาติของเราเข้มแข็ง เพราะว่ารอบๆ ประเทศไทยมันไม่สงบ แต่ที่นี้ข้าพเจ้าอยากจะต้องปัญหามานี้ว่า สมมติว่าจะมีเทพดาองค์หนึ่งมาถึงบอกว่ารัฐบาลไทยเอ๋ย จันเทวดา รู้สึกสงสารท่านมาก จะให้กำลังแก่ท่านอีกร้อยเท่า ถ้าหากว่าเรามีกำลังมากกว่านี้อีกร้อยเท่า เราจะรบกับใครได้ รบพม่าหรือ ไม่รบ พม่าไม่รบไทย ไทยไม่รบพม่า รบกับลาวหรือ ไม่รบแน่ รบกับเขมร หรือ ไม่รบแน่ ที่นี้ถ้าจะพูดถึงว่ารบกับจีน อีกร้อยเท่าเราใหญ่กว่านี้ร้อยเท่าเห็นจะยังสู้จีนไม่ได้ และถ้าจะรบกับรัสเซียก็สู้ไม่ได้เหมือนกัน และถ้าจะรบกับอเมริกาและอังกฤษ ก็ยิ่งสู้รายใหญ่ ในเมื่อเป็นเช่นนั้น แทบจะพูดได้ว่าประเทศไทยนี้ไม่มีคู่ต่อสู้ในสงครามเสียเลย ก็เมื่อเป็นเช่นนั้น ถ้าหากว่าเราจะพยายามทำใหญ่มันต้องใหญ่ได้ แต่ถ้าใหญ่ไม่ได้ เราก็ต้องใหญ่แต่พอประมาณอย่าใหญ่จนเกินตัวไป อย่างเบ่งต้องเหมือนอย่างอึ่ง ขอประทานโทษ ที่พูดนี้เพราะไม่ทราบจะหาคำเปรียบเทียบกับอย่างไร ที่นี้เมื่อพูดถึงข้อนี้แล้ว ปัญหาของประเทศไทยก็มีอยู่ว่าต้องคำนึงปากท้องเป็นใหญ่ และก็เศรษฐกิจเป็นใหญ่ และก็บริการสาธารณะเป็นใหญ่ สำหรับในการทหารก็ตี หรือการใช้สิทธิพลแม่แต่ในเรื่องตำรวจที่เกินสมควรก็ตี นับว่าถ้าหากว่าเกินสมควรไปแล้วก็นับว่าผิด ในเรื่องจ่ายข่าวสารในแง่การเมืองนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าจะได้นำเอาตัวเลขที่เก็บมาได้สำหรับประเทศไทยนี้ เขาแบ่งรายจ่ายสาธารณะอย่างไรบ้าง บริการสาธารณะ การศึกษา การสาธารณสุข การยุติธรรมนี้ ตั้งไว้หลายอย่างนี้ เมื่อรวมกันแล้วมีหนึ่ง

ได้ ๑๕ เบอร์เซ็นต์เท่านั้น ได้ ๑๕ เบอร์เซ็นต์ของรายจ่ายทั้งหมด เอาละขึ้นต่อจากนี้ไป รายจ่ายเพื่อการเศรษฐกิจฯ เมื่อคิดเฉลี่ยในระยะห้าปีติดต่อกันมาได้แล้ว เราได้เพียง ๑๑ เบอร์เซ็นต์หรือร้อยละหนึ่งได้ ๑๑ เท่านั้น ที่รัฐบาลไทยกับงบกลาโหมในระยะ ๕ ปีเหมือนกัน คือ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๐ นี้ เมื่อคิดเฉลี่ยแล้วปีหนึ่งได้ถึง ๓๖ เบอร์เซ็นต์ เอาละที่นี้ลองคำนึงนึกดูซิว่า ในปัญหาการเมือง รัฐบาลนี้จำแนกรายจ่ายที่เป็นประโยชน์ต่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนหรือประชาชนคนไทยเราเพียงใดหรือไม่ เราจะเห็นได้ว่าท่านบำรุงแต่กำลังแต่กองทัพ กองทัพอากาศ กองทัพทหาร ขอบปรทานไทยในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้คุมรัฐบาล เพราะฉะนั้นการกล่าวก็กล่าวไปตรงๆ โดยที่ขอสักความเกรงใจเสีย ไม่ว่าในหน้าที่กระทรวงไหน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาของท่านหมดแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้รวบรัด ๑๕ นาทีแล้วท่าน

นายศิริวัชร รักษ์วงศ์ (ชุมพร) : ที่นี้รายจ่ายสาธารณะนอกจากที่ว่ามีคิดในทางหน้าที่การเมืองแล้ว จะพูดถึงว่ารายจ่ายสาธารณะในประเภทที่ฟุ่มเฟือยเช่นว่าการก่อสร้างโรงแรมเอราวัณ แล้วก็บ้านพักของนายกรัฐมนตรี ขอบปรทานไทย ข้าพเจ้าไม่ได้หมายถึงท่านนายกรัฐมนตรีปัจจุบันเท่านั้น เพราะบ้านนั้นเป็นบ้านของชาติ นี่ก็บ้านรับรองแขกประจำจังหวัดซึ่งมันชำรุดทรุดโทรมมาสมัยหนึ่งแล้ว รัฐบาลก็เริ่มจะก่อสร้างขึ้นอีก ทาสสันติกรรม และรถไฟตรวจราชการสำหรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นก่อสร้างที่ไม่จำเป็นนัก นี่โปรดอย่าลืมคำเบี่ยงเบนว่าประเทศไทยของเราเป็นประเทศจนจะแบ่งอย่างอังกฤษกับอเมริกันไม่ได้ ขยายกิจการสาธารณะที่ไม่จำเป็น นี่เป็นข้อที่สองในประเภทฟุ่มเฟือย เช่นว่าในทางตำรวจ ขอบปรทานไทย มีเช่น ตำรวจม้า ตำรวจสุนัข ตำรวจน้ำ ตำรวจรถถัง แล้วก็ตำรวจพลร่มหรืออะไรที่เขานั่งเครื่องบินกัน ที่นี้ก็ขยายออกไปอย่างใหญ่ๆ เช่นว่ากรมประมงราชการแผ่นดิน ที่ใหญ่กว่านั้นคือกระทรวงวัฒนธรรม นี่นับว่าเป็นการขยายอย่างใหญ่โตเหมือนกับว่าเรามีเงินเหลือใช้มากมาย ที่นี้การรายจ่ายสาธารณะประเภทฟุ่มเฟือยประเภทที่สาม คือ เผื่อ ค่ะ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้คุณศิริวัชร ๖ ผมขอเตือน เวลาของท่านเกินไปแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้รวบรัด ขอบปรทานไทย มันสำคัญเหลือเกินหนึ่ง ถ้าได้รวบรัดมันจะได้เร็วขึ้น

นายสิรินทร์ รักสร้างศรี (ชุมพร) : ผมจะรวบรวมรับ ขอบคุณ ผมเคย
 เกินฐานะของประเทศเช่นว่า ผลิตผลไม้ ผลิตข้าว แล้วก็หัวหน้ากองเมื่อก่อน
 เดียวนี้เป็นผู้อำนวยการกอง ผู้ว่าราชการจังหวัดตามปกติก็ขึ้นเขก เดียวนี้เป็น
 ขึ้นพิเศษไปแล้ว นี่เมื่อขยายขึ้นเงินมันก็ตามไปด้วย ที่ขึ้นนอกจากนั้น ขอประทาน
 โทษ เช่นว่า ไทยเราก็คต้องการได้เกียรติยศจะให้ หัวหน้าของ บ้านเมืองได้ไปเที่ยว
 บ้าง แต่ว่าสำหรับการทัศนาวจรที่ท่านนายกรัฐมนตรี้ได้ไปมานั้น ออกจะสูงเกินไป
 ที่เขาเล่ากันถึง ๑๐ ล้าน แต่ดูเหมือนท่านนายก ฯ ใจกว้างเองว่าเพียง ๕ ล้าน แต่
 เป็นรายจ่ายส่วนตัวของท่าน นอกจากนั้นทุกในประเทศต่าง ๆ พอท่านนายก ฯ จะ
 ไปต้องจัดการต้อนรับ สถานที่แห่งหนึ่ง ๗๐๐,๐๐๐ บ้าง ๖๐๐,๐๐๐ บ้าง อะไร
 เหล่านี้คิดเบ็ดเสร็จก็น่าจะเป็นการฟุ่มเฟือยเหมือนกัน ที่นี้การทัศนาวจรของฝูง ศ.ส....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะพอท่าน ท่านเกินมากแล้วท่าน ขอ
 ให้พอเถอะ ท่านก็ได้พูดมามากแล้ว คือว่าเอวาระละเสียเกินไป ท่านไม่ตัดเสีย
 บ้างเลย เพราะฉะนั้นขอให้พอเถอะ

นายสิรินทร์ รักสร้างศรี (ชุมพร) : ท่านจะให้พอเท่านี้ใช่ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอเท่านี้ คนอื่นจะพูดต่อไปอีก

นายสิรินทร์ รักสร้างศรี (ชุมพร) : เมื่อต่ออีกหน่อยก็สรุปเลย ที่นี้เมื่อ
 ไปเห็นสาธารณรัฐบาไลไทยก็เหมือนกับมันตลกดมาเหมือนกัน ขอประทานโทษ การที่
 หนึ่งมันเป็นธรรมชาติของทุกชาติที่เมื่อจะก่อสร้างสิ่งสาธารณใด ๆ นั้นก็ต้องกุมมา แต่มี
 อย่างว่าคนที่กุมเงินมาใช้แล้วเองก็ต้องประหยัด ขรรคชาชาวสวนทาวนาในเมื่อต้อง
 ยืมเงินเขา แต่ว่าถ้าทำนาได้ข้าว เงินที่ขายข้าวได้มันก็ควรจะรู้จักเก็บก็จะได้ข้าวระ
 หนึ่ง ถ้าเงินขายข้าวได้เอาไปเล่นการพนันเอาไปกินเหล้า เอาไปดุนั่ง แล้วพอจะ
 สร้างบ้านไปกู้เขามาอย่างนี้ชาวเขานั้นก็เป็นคนพิกลที่สุด ที่นี้รัฐบาลเราก็เหมือน
 กัน แหม จำขายฟุ่มเฟือยที่สุด พอจะสร้างเขื่อนมันได้ พอจะสร้างเขื่อนชลประทาน
 พอจะทำการซ่อมรถไฟ สร้างท่าเรือ กู้เขามา ก็นับว่าเป็นรัฐบาลที่แปลกที่สุดไร
 โลกเหมือนกัน นี่เมื่อจะสรุป สรุปเข้าอย่างนี้ ที่นี้พูดถึงว่า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอละท่าน ข้าพเจ้าจะไม่ขอให้ท่านจบซัก
 ละ พอละท่านนี้เกินเวลามากเหลือเกินแล้วท่าน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข) :
 ข้าพเจ้าได้ฟังสมาชิกฝ่ายค้านผู้เสนอญัตติ เปิดอภิปรายมาแล้ว ในปัญหา เรื่องการคลัง
 นั้น ในญัตติได้กล่าวไว้ว่า รัฐบาลนี้ได้สร้างหนี้สินไว้ ทำเนิการคลังผิดพลาด
 ข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานทราบเรียน ต่อ ที่ประชุมนี้ ในโอกาสที่ได้มี ประชาชน มาฟัง
 เป็นอันมาก ข้าพเจ้าเคยตั้งใจไว้และหาโอกาสมาหลายครั้งหลายหนแล้ว เพราะเหตุ
 ว่าหลายครั้งหลายหนข้าพเจ้าจะหาไปสู่ประชาชนนั้น อุปมาเหมือนหนึ่งว่ารัฐบาล
 นี้ได้สร้างหนี้สินไว้แก่ประชาชน แก่ลูกหลานทั้งหมื่นล้าน เมื่อในสมัยที่มีการเลือก
 ครั้งที่แล้ว ทางฝ่ายรัฐบาลนี้ก็ได้ออกให้รายบ้ายชี้ว่า รัฐบาลได้สร้างหนี้สินไว้ทั้ง
 หมื่นล้าน ข้าพเจ้าใคร่จะขอให้ฝ่ายค้านได้เดินทางมาต่อสู้กันตามเหตุผลและหลัก
 ฐาน ว่าหลักฐานที่ได้เคยกล่าวอ้างให้รายบ้ายชี้แก่ฝ่ายรัฐบาลนี้ได้กู้เงินต่างประเทศ
 มาทั้งหมื่นล้าน พอกพูนหนี้สินไว้ให้แก่ลูกหลานนั้น มีหลักฐานแค่ไหนเพียงใด
 ข้าพเจ้าขอขอบใจทางฝ่ายค้านที่ได้มีการเปิดอภิปรายครั้งนั้น เพื่อให้รัฐบาลนี้
 ได้แก้ไขข้อข้องใจแก่ประชาชน ข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานทราบเรียนว่า ในการกู้
 เงินตราต่างประเทศนั้น ถ้าหากว่าข้าพเจ้ากล่าวต่อไปในที่นี้ท่านมีหลักฐานอันใดนอก
 เหนือไปกว่านี้ ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบในที่ประชุมรัฐสภานี้ ก่อนอื่นขอประทานทราบ
 เรียนว่า ในการกู้เงินตราต่างประเทศนั้น ไม่ได้มีในสมัยรัฐบาลท่านจอมพล
 ท่านนั้น การที่กู้เงินต่างประเทศมาบูรณะชาติบ้านเมืองนั้นมันเป็นนโยบายมาตั้งแต่
 สมัยรัชการที่ ๕ และไม่ได้เฉพาะรัฐบาลแห่งประเทศไทยเท่านั้น ไม่ว่านานาชาติ
 และประเทศใด ก็ มีนโยบาย ที่จะ กู้เงินตรา ต่างประเทศ เพื่อมาพัฒนาการ บูรณะชาติ
 บ้านเมืองเช่นเดียวกัน ข้าพเจ้าขอทราบเรียนดังนี้ ในสมัย พ.ศ. ๒๔๕๗ นั้น ใน
 สมัยรัชการที่ ๕ รัฐบาลในครั้งนั้นได้กู้เงินมา ๑ ล้านปอนด์ แต่ถือเป็นเงินตรา
 ไทยในปัจจุบันนี้ถึง ๕๖ ล้านบาท ครั้งที่ ๒ ได้กู้จากยุโรปเป็นจำนวนเงิน ๓ ล้าน
 ปอนด์ คิดเป็นเงินไทย ๑๖๘ ล้านบาท ในสมัยรัชการที่ ๕ เช่นเดียวกัน ครั้งที่ ๓
 เราได้กู้มาจากสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนเงิน ๒๕๐ ล้านบาท ในสมัยกรมพระจันทบุรี
 นฤนาทเป็นเสนาบดีกระทรวงคลัง ในสมัยครั้งที่ ๔ เราได้กู้จากต่างประเทศยุโรป
 เป็นจำนวนเงิน ๑๑๒ ล้านบาท ในสมัยกรมพระจันทบุรีนฤนาท ในสมัยราชาธิปไตย
 เป็นเสนาบดีกระทรวงคลัง ครั้งที่ ๕ เราได้กู้จากยุโรปอีกเช่นเดียวกันเป็นจำนวน

เงิน ถ้าเทียบอัตราปัจจุบัน ๑๖๘ ล้านบาท ในสมัยองค์เจ้าศุภโยกเกษม เป็นเสนา-
บดีกระทรวงกลาโหม ต่อไปครั้งที่ ๖ เราได้กู้ในสมัยรัฐบาลของหลวงประดิษฐมนูธรรม
เป็นจำนวนเงิน ๑๒๐ ล้านบาท ครั้งที่ ๗ เราได้กู้เงินเดียวหรือที่กล่าวกันในสภาใน
ครั้งนั้นว่า เราได้กู้ เราได้กู้เงินแขกเขามากินเขามาใช้นั้น เป็นจำนวนเงิน ๑๖๐
ล้านบาท รวมความว่า ในการกู้ทั้ง ๗ ครั้งนี้ ไม่ใช่เป็นการกู้ในสมัยรัฐบาลท่าน
จอมพลทั้งสี่ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นถึงจำนวน ๑,๑๒๐ ล้านบาท เงินจำนวนนี้
ข้าพเจ้าไม่ตำหนิติเตียนรัฐบาลก่อนว่าได้กู้เงินพอกพูนหนี้สินไว้ให้แก่ลูกหลาน เงิน
ต่าง ๆ เหล่านั้นได้นำมาใช้ประโยชน์พัฒนาการเศรษฐกิจของชาติบ้านเมือง อันตบ
ต้นการสร้างคลองรังสิต คลอง ๑ คลอง ๒ คลอง ๓ คลอง ๔ ให้เป็นประโยชน์
ในการชลประทานแก่ประเทศชาติและการเศรษฐกิจนั้นเป็นประโยชน์หรือไม่ อีก
ประการหนึ่งในการกู้เงินมานี้ก็เพื่อการสร้างทางรถไฟไปสายเหนือ สายตะวันออก
เฉียงเหนือ สายใต้ เหล่านี้เป็นต้น และขอประทานกราบเรียนว่า ในจำนวนเงินกู้
พันกว่าล้านบาท ซึ่งรัฐบาลก่อนได้กู้เงินมานั้น ในรัฐบาลนี้ก็ใช้หนี้สินไปแล้ว
และรัฐบาลนี้ก็ใช้หนี้สินหมดสิ้นไปแล้ว คงจะเหลืออีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึง
ขอประทานกราบเรียน ต่อที่ประชุม ว่าหนี้สิน เหล่านี้ได้มีมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลก่อน ๆ
ก่อนรัฐบาลนี้เข้าช้ไป ถ้าหากว่ามีหนี้สินมากกว่านี้ ขอประทานกราบเรียนต่อที่
ประชุมให้แจ้งคัดค้านมา ข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อไปว่า ในสมัยที่
รัฐบาลท่านจอมพลมาเป็นนายกรัฐมนตรีนี้ ไม่ใช่ว่าไม่มีการกู้เงินตราต่างประเทศ
ได้มีการกู้เงินตราต่างประเทศมาหลายครั้งหลายหน ตามตัวเลขขอประทานเรียน
ต่อไปนี้ ครั้งที่ ๑ กู้จากธนาคารโลก ปัญหาการกู้จากธนาคารโลกนั้น บางคนก็มัก
จะกล่าวอ้างว่าเราเป็นหนี้เป็นสินอเมริกา แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ ธนาคาร
โลกนี้หลาย ๆ ประเทศเป็นเจ้าของรวมทั้งประเทศไทยด้วย ซึ่งเราก็มีส่วนอยู่
ลงทุนไปประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านบาทเช่นเดียวกัน ครั้งหนึ่งกู้จากธนาคารโลกมา
เพื่อพัฒนาการรถไฟ ท่านสมาชิกคงทราบแล้วว่า หลังจากสงครามได้เสร็จสิ้นลงไป
ใหม่ ๆ นั้นเราไม่สามารถจะเดินทางไปมาหาสู่กันได้อย่างภาวะปกติ เพราะในระหว่าง
สงคราม รถไฟได้ถูกระเบิดเป็นจำนวนมาก เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหลายร้อย
เปอร์เซ็นต์ของรถไฟที่มีอยู่ เรามีความจำเป็นจะต้องหารรถไฟมาใช้ในการคมนาคม
เพื่อขนส่งสินค้า เพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจของชาติบ้านเมือง เราจึงได้กู้เงินมาครั้ง

แรก จำนวน ๖๐ ล้านบาท ๖๐ ล้านบาทที่เราไม่ใช่ว่าเอาเงินตราต่างประเทศมาเข้า
กระเปาะแต่ประการใดหาไม่ได้ ธนาคารโลกได้จ่ายแก่บริษัทรถไฟ เขาส่งรถไฟมาให้
เราซึ่งใช้เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้ นี่เป็นผลกำไรที่เราไปกู้เงินและสร้างรถไฟขึ้น ครั้งที่ ๒
เราได้กู้จากธนาคารโลกเช่นเดียวกันเพื่อการชลประทาน เพื่อสร้างเขื่อนชลประทานเป็น
จำนวนเงิน ๓๖๐ ล้านบาท ครั้งที่ ๓ กู้มาเพื่อพัฒนาการทำเรือ ๘๘ ล้านบาท และ
ครั้งสุดท้าย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ เราได้กู้มาเพื่อพัฒนาการรถไฟเช่นเดียวกัน เป็น
จำนวนเงิน ๒๕๐ ล้านบาท รวมความว่าในสมัยรัฐบาลท่านจอมพลนี้ ได้กู้เงินตรา
ของธนาคารโลกมาเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๘๕๐ ล้านบาท แต่ในขณะเดียวกันเราได้ใช้
หนี้สินแทนรัฐบาลเก่า ๆ ไปเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน ในจำนวน ๘๕๐ ล้านบาท
ซึ่งสร้างมานี้ ท่านจะเห็นได้แล้วว่า เราไม่ได้เอามาทำบประมาณแผ่นดินเพื่อจับ
จ่ายใช้สอยเป็นเงินเคียนหรือเป็นการอื่นใด นอกจากพัฒนาการเศรษฐกิจเพื่อการ
ลงทุนเท่านั้น เพื่อการลงทุนเท่านั้นและปัจจุบันนี้หนี้สินก็ได้ใช้จ่ายไปแล้ว คง
เหลือในปัจจุบันนี้เรามีหนี้สินต่างประเทศเป็นจำนวนเงิน ๖๖๐ ล้านบาท ขอประทาน
กราบเรียนว่า ท่านสมาชิกฝ่ายค้านที่อ้างว่าพอกหนี้สินไว้ให้แก่ลูกหลานนั้น ขอ
ประทานกราบเรียนว่าการที่จะเอาเงินเหล่านี้ไปใช้หนี้สินต่างประเทศที่เราได้กู้มาเหลือ
๖๖๐ ล้านบาทนั้นไม่ใช่ว่าเราจะไปเพิ่มภาระภาษี รัฐบาลนี้มีเจตนาที่จะบูรณะชาติ
บ้านเมือง สิ่งใดซึ่งเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนเราทั้งสิ้น แต่การที่จะ
บูรณะประเทศชาติเพื่อความผาสุกของประชาชนนั้น รัฐบาลนี้ไม่มีนโยบายที่จะไป
ริบภาษีจากประชาชนที่รับภาระอยู่ในขณะนี้ รัฐบาลนี้จึงได้พยายามหาทางที่จะกู้
หนี้ต่างประเทศ มาบูรณะ ชาติ บ้าน เมือง และ ไม่ได้เก็บ ภาษี ของ ประชาชน ไปใช้แต่
ประการใด เอาผลกำไรที่จะเกิดขึ้นจากการลงทุนนั้นเอาไปชดใช้หนี้ ท่านที่เคารพ
ทั้งหลาย การลงทุนเขื่อนชลประทานนี้ ย่อมได้ประโยชน์หลังจากเขื่อนชลประทานสำเร็จ
แล้วมา ๕ ล้าน ๗ แสนไร่ซึ่งขณะนี้ก็ได้ประโยชน์ไปแล้วประมาณล้านกว่าไร่ ข้าว
จะผลิตส่งไปต่างประเทศเป็นจำนวนหลายเท่าตัว เหล่านี้เป็นต้น รถไฟที่วิ่งอยู่ทุกวันนี้
เป็นองค์การซึ่งรัฐบาลค้ำประกันอยู่ เรามีรายได้รถไฟส่งไปใช้หนี้สิน ข้าวที่เรา
จะส่งไปขายต่างประเทศ ในเมื่อข้าวมีปริมาณมากขึ้น เราก็ได้กำไรเหมือน
(Premium) ส่งข้าวออกไป เราเอาไปใช้หนี้เงินเขาชั่วคราวระยะเวลาไม่กี่ปีเราจะ
สามารถเอาผลกำไรที่จะเกิดจากการเงินกู้นั้นไปใช้หนี้ต่างประเทศ ไม่ได้ผูกพันหนี้

สินไว้ให้ลูกหลานแต่ประการใด เราเอาผลกำไร ขอให้ท่านสมาชิกโปรดจำไว้ว่าเรา
 เอากำไรจากเงินกู้ที่มาจากหนี้ส่งไปใช้หนี้ต่างประเทศเขา ไม่ได้เอาภาษีอากรรัก
 ประชาชนทั้งที่ท่านสมาชิกบางคนเข้าใจแต่ประการใดหาได้ ถ้าหากว่าเราได้ใช้
 หนี้สินหมดภายใน ๒๐ ปีตามที่สัญญาผูกพัน เราจะเหลือเงินชั้นบาทเป็นอนุสาวรีย์
 ไว้ให้ลูกหลาน เราจะเหลือกิจการรถไฟเป็นอนุสาวรีย์ไว้แก่ลูกหลานเป็นทรัพย์สิน
 สมบัติของแผ่นดิน นี่เป็นนโยบายของรัฐบาลนี้ ไม่ต้องการรักษารัฐไม่ต้องการเพิ่ม
 ภาระภาษีให้ประชาชนเดือดร้อน กู้เงินมาลงทุน เอากำไรใช้หนี้เขาไป ๒๐ ปีหมด
 แล้ว ในระหว่าง ๒๐ ปีกว่าจะหมดหนี้ หากว่าเราส่งผลมาใช้หนี้หาได้ ในบ
 ประมาณประจำปีจะเห็นได้ว่า ผลกำไรจากเหล่านี้เข้างบประมาณแผ่นดินบางส่วน
 บางส่วนส่งไปใช้หนี้เป็นนโยบายของรัฐบาลนี้ จึงขอประทานกราบเรียนต่อ
 ท่านสมาชิกว่ากรณีเช่นนี้ไม่ถือว่าเป็นผูกพันหรือเพิ่มภาระ หนี้สิน ให้แก่ลูกหลาน แต่
 ประการใด

อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าใคร่ขอประทานกราบเรียนต่อไปว่า นอกจากหนี้
 สินดังกล่าวมาแล้วนั้นเรายังมีข้อผูกพัน อีกประการหนึ่งคือการที่เราไปค้าประกัน
 องค์การต่าง ๆ บริษัทต่าง ๆ เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐ ล้านบาท รวมความว่าหนี้สิน
 ที่เราเป็นอยู่ต่างประเทศในขณะนี้มียู่ประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ในจำนวนเงิน
 ๑,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ถ้าหากว่าเราจะเอาฐานะที่เราเป็นเจ้าหนี้ในประเทศญี่ปุ่นประมาณ
 ๘๐๐ ล้านบาท เอามาหักลบลบหนี้กันแล้วเราก็จะสามารถเหลือหนี้ประมาณ
 ๓๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ในต่างประเทศ ฝ่ายค้านอาจจะมีความข้องใจว่าหนี้สินที่ญี่ปุ่น
 นั้นเราจะมีได้ประการใด ใครจะขอประทานกราบเรียนดังต่อไปนี้ ตามหลักฐานใน
 สมัยสงครามโลกครั้งที่แล้วนั้น ญี่ปุ่นทำสงครามในประเทศไทยมีความจำเป็นต้องใช้
 เงินบาท เราจึงตกลงแลกเปลี่ยนเงินกัน ปรากฏว่าญี่ปุ่นได้กู้เงิน จากประเทศไทย
 เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๒ ครั้ง ในสมัยรัฐบาลท่านจอมพลเป็นจำนวน ๗ ครั้ง
 เป็นเงิน ๕๐๐ ล้านบาท ต่อมารัฐบาลท่านควงฯ เข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีได้มี
 การให้ญี่ปุ่นกู้เงินไปอีกเป็นจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท รวมความว่าญี่ปุ่นได้กู้เงิน
 จากประเทศไทยไปใน ๒ รัฐบาลนั้นเป็นจำนวนเงิน ๑,๕๐๐ ล้านบาท หรือ ๑,๕๐๐
 ล้านเยนซึ่งเอาเงินบาทเท่าที่แบ่งกันนี้ ที่ไหนเขาก็เอาเงินเยนเข้าเป็นทรัพย์สินสมบัติ
 ของประเทศไทย และในโอกาสต่อมาเราก็ได้เอาเงินบาทเหล่านั้นซื้อทองคำส่งเข้ามา

ยังประเทศไทยบ้าง แต่ว่าในที่สุดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๘ เราได้มีการตกลงกันเจรจา
 ประยอมหนี้ซึ่งกันและกัน ในที่สุดญี่ปุ่นตกลงว่าใช้แก่ประเทศไทยเป็นจำนวนเงิน
 ๘๕๐ ล้านบาท ในจำนวน ๘๕๐ ล้านบาทเป็นหนี้โดยเด็ดขาด แล้วมีเงื่อนไขและ
 ใช้ไปบ้างแล้ว เป็นจำนวนเงินเกือบ ๓๐๐ ล้านบาท เหลืออีกประมาณ ๖๐๐ ล้านบาท
 ที่รัฐบาลญี่ปุ่นยังประวิง และกำลังเจรจากันอยู่ ซึ่งเราก็คาดหมายว่าจะมีทางได้อยู่ ถ้า
 หากว่าหนี้สินเหล่านี้เราได้มาก็คิดว่าหนี้สินของ ประเทศไทยก็ยังเป็นหนี้ต่างประเทศ
 หักกลบหนี้กันแล้วเราคงจะเป็นหนี้ธนาคารโลกอีกประมาณ ๓๓๐ ล้านบาทเท่านั้น
 ในจำนวน ๓๓๐ ล้านบาทนั้นเราก็ได้เชื่อนยานาไปเป็นอนุสาวรีย์ เรายังได้รถไฟ
 เข้าไว้ จึงขอประทานกราบเรียน ต่อที่ ประชุมตั้ง ที่ กราบเรียนมาว่าปัญหาที่เป็น หนี้
 สินต่างประเทศ ทั้ง หมิ่น ลั่น ขอให้เข้าใจ กัน เสียเถิดใน ฐานะที่ ข้าพเจ้ามา อยู่ใน
 รัฐบาลนี้ก็ได้ศึกษาและใน สมัยที่ ข้าพเจ้าเป็น ฝ่ายค้าน ก็ มีความคิดได้ คำพินิจเทียบ
 รัฐบาลอยู่เป็นอันมากกว่าทำไมพอกพูนหนี้สินไว้ให้เกิดลูกหลาน ตามข่าวที่เรา ร่ำลือ
 กันทั้งหมิ่นลั่น แต่ในที่สุด ความจริงที่ปรากฏหลักฐานเหล่านี้ ไม่ใช่ไม่สามารถ
 จะปิดบังกันได้ ต่างประเทศเขาก็รู้ เขาก็รู้ ฝ่ายค้านก็รู้ ว่ามีหนี้สินเหล่านี้เป็นต้น
 จึงขอประทานกราบเรียนต่อที่ประชุมและท่านสมาชิกฝ่ายค้านต่อไป จะคำพินิจเทียบ
 รัฐบาล เรายอมรับคำติของท่าน แต่ขอให้ท่านเห็นว่า เราเป็นหนี้เขาขณะนั้นสามร้อย
 สามสิบล้านบาทเท่านั้น ถ้าหากว่าจะเอาเชื่อนอันนี้เข้าอีก มันก็พอกไปอีก ดังที่พูด
 กันเมื่อเช้านี้ แต่หนี้ที่เป็นอยู่ในวันนี้ ประมาณสามร้อยสามสิบล้านบาท นี่หมายถึง
 ความว่า เราเอาหนี้ญี่ปุ่นเข้ามาหักกลบกันด้วย ถ้าหากว่าไม่เอาหนี้ญี่ปุ่นมาหัก
 กลบลบหนี้ เราก็คงจะเป็นหนี้ญี่ปุ่นหรือหนี้สามสิบล้านบาท หนี้ค่าประกันอีกสักร้อย
 ล้านบาท เป็นหนี้พันล้านบาท สถานการณ์ซึ่งฐานะการคลังของประเทศที่เรา
 รายได้ในปัจจุบันนี้ เรามีรายได้ถึงปีหนึ่งประมาณ ห้าพันหรือล้านบาทอย่าง
 นี้เป็นต้น นอกจากนั้นมิเจ้าหนี้ ข้าพเจ้าจะขอประทานเรียนว่า นอกจากหนี้สิน
 ในต่างประเทศแล้ว เรายังมีหนี้สินผูกพันภายในประเทศอีก ซึ่งท่านหัวหน้า
 พรรคฝ่ายค้านได้กล่าวว่ารัฐบาลนี้มีหนี้สินภายใน ประเทศสี่ พัน ล้าน กลดกลัดออกไป
 ซึ่งท่านนายก ฯ ได้ชี้แจงความจริงแล้ว ความจริงเรามีหนี้สินภายในประเทศมากกว่า
 นั้น ไม่ใช่สี่พันล้าน เรามีหนี้สินภายในประเทศหกพันสองร้อย สิบเอ็ดล้านห้าแสน
 หนึ่งหมื่นเจ็ดพันสามร้อยเจ็ดบาท หนี้สินภายในประเทศได้แก่จากไหน เอาจากไหน
 บ้าง มีรายละเอียดอยู่ที่ธนาคารชาติ ขอประทานกราบเรียนหนี้สินหกพันที่เราเป็นหนี้

ภายในประเทศ เป็นหนี้เอกชนและธนาคารพาณิชย์ เป็นจำนวนเงินประมาณสี่ร้อยล้านบาท อีกห้าพันแปดร้อยล้านบาทนั้น เราเป็นหนี้ธนาคารชาติอีก ชยให้ท่านสมาชิกโปรดเข้าใจว่า รัฐบาล กระทรวงการคลังเป็นหนี้ธนาคารชาติ ธนาคารชาติเป็นของรัฐบาลนี้ในสมัยก่อน เมื่อยังไม่มีธนาคารชาติ ก็กิจการเหล่านี้ก็อยู่ในกระทรวงการคลัง รัฐบาลเป็นหนี้รัฐบาล เพราะฉะนั้นหนี้ภายในท่านไม่ต้องวิตก รัฐบาลเป็นหนี้รัฐบาล กระทรวงเป็นหนี้กระทรวง ในรัฐบาลเดียวกันทั้งสิ้น ทรัพย์สินสมบัติของธนาคารชาติ ถ้าหากจะเป็นหนี้สิน เป็นเจ้าหนี้รัฐบาลอย่างมากมากระการใดก็ตาม หนี้เหล่านั้นเป็นหนี้ของรัฐบาล เป็นทรัพย์สินสมบัติของรัฐ เป็นทรัพย์สินของรัฐ ไม่ใช่ทรัพย์สินของเอกชนแต่ประการใด เป็นเรื่องระหว่างรัฐบาลกับรัฐในเรื่องการบัญชีเท่านั้น เราคงเป็นหนี้ภายในประเทศจากเอกชนเพียงสี่ร้อยล้านบาทเท่านั้น แต่ขอประทานกราบเรียนต่อที่ประชุมตั้งกราบเรียนมานี้ ใครจะขอประทานกราบเรียนต่อไปว่า ตามที่สมาชิก ได้มีการดำหนิตติเตียนปัญหาเรื่องเงิน ก.ศ.ส. ว่าใช้วิธีชื้อนอแกนัน เนื่องจากเงิน ก.ศ.ส. นี้ ได้มีระเบียบการปฏิบัติว่าต้องจ่ายให้กระทรวงศึกษาและกระทรวงสาธารณสุขเท่านั้น ข้าพเจ้าได้เข้ามาในสมัยรัฐบาลนี้ ได้มีการแบ่งปันเงิน ก.ศ.ส. สองครั้ง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ หนึ่งครั้ง และเมื่อวานขึ้นนี้ ได้มีการแบ่งปันเงิน ก.ศ.ส. สำหรับ พ.ศ. ๒๕๐๑ ขอประทานกราบเรียนว่า เงิน ก.ศ.ส. ที่เก็บมาได้จากประชาชนพลเมืองนั้น เราได้มีการตกลงในคณะรัฐมนตรีว่า ให้นำแบ่งให้กระทรวงสาธารณสุขของข้าพเจ้า ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แบ่งให้กระทรวงศึกษา ๗๕ เปอร์เซ็นต์ และนี่ก็แบ่งไปแล้ว ถ้าท่านต้องการจะดูข้าพเจ้าได้ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ทำอะไรบ้าง เรามีหลักฐานให้ท่านดู ส่วนมากเราใช้ ไปกิจการสาธารณสุขประโยชน์ทั้งสิ้น มีการสร้างโรงเรียนมหาวิทยาลัยแพทย์ที่เชียงใหม่ในปีหนึ่ง ซึ่งเราได้ตั้งงบประมาณไว้ทั้งสิ้นสามสิบห้าล้านบาท รัฐบาลอเมริกันช่วยอีกประมาณสี่สิบล้านบาท ด้วยเงิน ก.ศ.ส. นอกจากนั้นในปีนั้นเราได้มีการสร้างโรงพยาบาล สร้างสถานีอนามัย ดำเนินการปราบกุดทะราด โดยหน่วยกุดทะราด มาเลเซีย อีกหลายสิ่งหลายอย่าง ท่านดูได้ว่าจำนวนเงินประมาณยี่สิบแปดล้านบาท ซึ่งข้าพเจ้าได้มาในปีนี้มีรายละเอียดชี้แจงให้ท่านทราบว่า เราได้ทำอะไรไปทั้งสิ้น ได้ใช้เป็นประโยชน์ของท่านสมาชิกแทบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกฝ่ายค้าน สมาชิกฝ่ายสนับสนุนเราจ่ายไปให้ทั้งสิ้น ไม่ใช่คำนึงว่า สมาชิกฝ่ายสนับสนุนแล้วต้องเอา

เงิน ก.ศ.ส. ให้จังหวัดนั้นแต่ประการใด นั้นเราไม่ได้คำนึงอย่างนั้น หลายจังหวัด เช่นจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งมีสมาชิกฝ่ายค้าน เราก็ให้เงินไปสร้างโรงพยาบาล และปีหน้าก็ตั้งใจว่าจะสร้างโรงพยาบาลที่นางรองด้วยเงิน ก.ศ.ส. เหล่านี้เป็นต้น จังหวัดร้อยเอ็ดซึ่งมีสมาชิกฝ่ายค้าน เราก็ตั้งเงิน ก.ศ.ส. ในปี ๒๕๐๑ ตั้งโรงพยาบาลให้อำเภอโพธิ์ทอง เหล่านี้เป็นต้น เรามีโครงการแจกจ่ายเงิน ก.ศ.ส. ไม่ใช่เอาเงินไปอวยชูแจกแต่ประการใด เอาไปให้แก่ประชาชนทุกบาททุกสตางค์ ขอประทานกราบเรียนต่อเพื่อนสมาชิกอีกประการหนึ่ง ปัญหาการกู้เงินนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านด้วยว่า ตั้งได้กล่าวนมาแล้วว่า หลาย ๆ ประเทศก็มีนโยบายต้องการกู้เงินพัฒนาการเศรษฐกิจ เพื่อช่วยบ้านเมืองแทบทั้งสิ้น ทุก ๆ ประเทศเกือบจะไม่มีประเทศใดในโลกนี้ไม่ได้กู้เงิน แม้แต่อเมริกาก็มีการกู้เงิน แม้แต่หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านในสมัยที่รวมกันอยู่ ข้าพเจ้ายังอยู่ในพรรคประชาธิปัตย์เราก็ได้เคยมีนโยบายในการที่จะกู้เงิน กู้เงินตราต่างประเทศ ท่านคงจะจำได้ในสมัยนั้นเราได้มีการโจมตีรัฐบาลหลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ รัฐบาลหลวงธำรงนาวาสวัสดิ์นั้นไม่มีเครดิตไปกู้ต่างประเทศไม่ได้ หากพรรคประชาธิปัตย์หรือท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านเป็นนายก ฯ เมื่อไรจะไปกู้เงินมาเอาเท่าไรก็ได้ มีเครดิตพอให้แสดงให้เห็นแล้วว่า นโยบายทางพรรคฝ่ายค้านที่ต้องการกู้เงินต่างประเทศมาบูรณะชาติบ้านเมืองเช่นเดียวกัน เรามีนโยบายตรงกันเพราะฉะนั้นปัญหาที่รัฐบาลนี้ไปกู้เงินนั้นก็ขอให้ท่านคำนึงถึงว่าเราฝ่ายค้าน ก็มีนโยบายในการกู้เงินมาบูรณะชาติบ้านเมืองเช่นเดียวกัน เพราะว่าเราไม่สามารถจะเพิ่มภาระภาษีแก่ประชาชนได้ในยามที่ประเทศชาติเป็นอย่างนี้ เราต้องวิวัฒนาการชาติบ้านเมืองให้เจริญ เราก็ขอเงินมาลงทุนซึ่งเสียดอกเบี้ยแต่น้อย เอาผลกำไรจากการลงทุนนั้นใช้หนี้เขาใช้คืน ไม่มีที่กักหนัด ประชาชนก็มีความผาสุกยิ่งขึ้น จึงขอประทานกราบเรียนว่าในการคลังของรัฐบาลนี้ถึงแม้จะมีหนี้สินต่างประเทศมากบ้างไม่ใช่มากมายอย่างที่ฝ่ายค้านเข้าใจ นี่ข้าพเจ้าขอชี้แจงตัวเลขโดยละเอียดถึงที่กราบเรียนมานี้ จะเห็นว่าท่าน همชึกมีความเข้าใจว่ามีรายการอื่นใด ที่รัฐบาลนี้เป็นหนี้ต่างประเทศ ไปรตมาถามข้าพเจ้า ไปรตมาโจมตีข้าพเจ้า มากำหนดติเตียนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมขอรับว่ารัฐบาลนี้มีหนี้สินต่างประเทศ แต่มีจำนวนเท่ากับที่กราบเรียนมานี้ ถ้าไม่มีหนี้สินอุปนุที่เรามาเป็นเจ้าหน้อย เราก็เป็นหนี้ประมาณ ๖๖๐ ล้านบาท ขอประทานกราบเรียนดังนี้

นายสทนต์ พุทธรักษา (ภูเก็ต) ; ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ กระผมขออภิปรายในเรื่องงบประมาณเพราะว่างบประมาณนี้เป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงการคลังและเป็นกฎหมายที่กำหนดนโยบายของรัฐบาลด้วย รัฐบาลนี้โดยผู้นำคนเดียวกันก็ได้เป็นรัฐบาลมารวมแล้ว๘-๘ปี ฐานะการเงินไม่ดีขึ้นเพราะว่ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ทุกปี เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้การเงินของชาติต้องขาดดุลย์ โดยเฉพาะที่ทางราชการเคยกล่าวว่า รัฐบาลนี้สามารถหารายได้ให้ประเทศมากขึ้นทุกปี ความจริงนั้นไม่ใช่เพราะหารายได้ เพราะรัฐบาลนี้ได้ออกพันธบัตรเพิ่มขึ้นจาก ๒๔๗ ล้าน ในปี ๒๔๘๔ เป็น ๕,๘๐๐ ล้าน เมื่อเทียบส่วนกันแล้ว รายได้ของประเทศเพิ่มขึ้นเพียงครึ่งเปอร์เซ็นต์เท่านั้น ส่วนรัฐบาลนี้ได้ถือหลักการทำงบประมาณตามกฎหมายทั้ง ๆ ที่รัฐบาลนี้ได้ออกกฎหมายการเงิน เทศบาล และสภาจังหวัดว่า ให้กันเงินรายรับ ๕ เปอร์เซ็นต์ ร้อยละ ๕ ออกเสียก่อนจึงจะตั้งงบประมาณรายจ่าย แต่รัฐบาลนี้กลับตั้งงบประมาณรายจ่ายเกินรายรับทุก ๆ ปี เฉพาะปี ๒๔๙๐ ตั้งเกินมาเป็นเงินถึงหนึ่งพันกว่าล้าน เท่ากับยี่สิบเปอร์เซ็นต์ การทำงบประมาณอย่างนี้ทำให้เงินของชาติไม่สมดุลย์ไม่สมดุลย์จึงเกิดเงินเฟ้อขึ้น นอกจากนั้นรายได้ที่รัฐบาลอ้างว่าเพิ่มขึ้นทุกปีนั้น ความจริงได้มาจากเพิ่มผลเมืองจาก ๑๘ ล้านเป็น ๒๔ ล้าน เมื่อเพิ่มผลเมืองขึ้นแล้วก็สามารถจะทำรายได้เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ไม่ใช่ความสามารถของรัฐบาลนี้ ถ้าจะเทียบถึงดุลย์การค้าของรัฐบาลนี้ซึ่งมาเกี่ยวโยงกับดุลย์การเงินนั้น ปรากฏว่าสินค้าเข้ามากกว่าขาออก เมื่อเทียบแล้วทำให้ดุลย์การค้าต้องเสียไป เงินตราต่างประเทศจึงต้องตก ค่าเงินไทยตกไปทุกปี ส่วนเงินตรานั้นจะต้องเพิ่มขึ้นทุกปี ถ้าหากว่าไม่ได้รับความช่วยเหลือจาก ไอ.ซี.เอ. หาเงินมาช่วยสำรองเพื่อรักษาระดับเงินตราแล้ว กระผมคิดว่าเงินตราต่างประเทศนี้จะต้องสูงขึ้นกว่านี้ กราวนี้เราจะพิจารณาถึงว่าการคลังจะดีแค่ไหนนั้น เราจะต้องวัดด้วยค่าครองชีพของประชาชน เดิมนั้นการครองชีพของประชาชนรู้สึกว่าย่ำแย่ลงทุกที ทั้งนี้ก็เนื่องจากการคลังของเราไม่ดี การที่รัฐบาลว่าเศรษฐกิจการคลังดีขึ้นคงจะพูดกันในหมู่นักการเมืองผู้ทรงอิทธิพลในวงแคบ ๆ เท่านั้น ส่วนรัฐบาลนี้ไปเทียบความยากจนของชาวภาคอีสานที่มานอนริบลาตคามหัวลำโพง และโรงเรียนต่าง ๆ นั้นจะเทียบได้ความว่าเป็นอยู่ของประชากรในประเทศไทยขณะนี้ไม่ดีขึ้นเลย นอกจากนั้นการทำงบประมาณก็ปรากฏว่ามีรายการจ่ายลับ ๆ อยู่ในงบประมาณทั้งหลายงบ ซึ่ง

กรรมจะได้เรียนอธิบายในที่นี้ สำหรับงบประมาณ ๒๕๐๐ ในวงงบประมาณนั้น มีรายจ่ายกรมประมวลราชการแผ่นดินอยู่ ๑๖ ล้านบาท ซึ่งไม่มีรายการแสดงว่าเป็น เงินเดือน ค่าใช้สอยและการจูงตัว ฯลฯ อย่างนี้ ก็ผิดหลักงบประมาณ แล้ว นอกจากนั้นในงบประมาณ ๒๐๐ ล้านบาทสำหรับกรมตำรวจเป็นงบประมาณแฝงอยู่ ๘๘ ล้านบาท สำหรับการรักษาความสงบ เงินจ่ายในลักษณะนี้ใครจะไปทราบได้ว่าจ่าย จริงหรือไม่ เพราะมีการตั้งงบประมาณลับอย่างนี้ ซึ่งปรากฏและเป็นที่ยึดสัดกับ ประชาชนว่าทำไมนักการเมืองในสมัยนี้ จึงร่ำรวยกันหนา และการจ่ายนั้นใครจะเป็น ผู้รับรองว่าจ่ายถูกหรือผิด เพราะรัฐบาลนี้มีได้ปฏิบัติตามกฎหมายวิธีการ ทำงาน- งบประมาณแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๗๖ มาตรา ๑๐ ซึ่งได้บัญญัติไว้ว่าเมื่อสิ้นปีแล้วได้ รวบรวม รายรับรายจ่ายเข้ายอดบัญชีสำเร็จแล้วให้กระทรวงการคลังรับทำรายงาน อธิบายจำนวนเงินรายรับรายจ่ายในระหว่างปีเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อยื่นต่อสภาผู้แทน ราษฎรต่อไป นี้กฎหมายบังคับไว้อย่างนี้ แต่รัฐบาลนี้ได้กระทำปฏิบัติไปแล้วหรือยัง รัฐบาลไม่เคยปฏิบัติเลย ทั้งนี้กระผมก็ขอยืนยันอีกว่าในผลการปฏิบัติงานตาม หนังสือวิวัฒนาการเบกษาของรัฐบาลนั้น ผลงานของกรมตรวจเงินราชการแผ่นดิน ได้แจ้งไปว่า ผลการตรวจบัญชีของรัฐบาลนี้ ได้ทำสำเร็จจนถึงปี ๒๔๙๑ เท่านั้น หลังจากนั้นมิได้รับการตรวจตามประมาณตามกฎหมายเลย ซึ่งกฎหมายว่าด้วยคณะ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช ๒๔๗๖ มาตรา ๓๐ หนึ่งคณะกรรมการตรวจเงิน แผ่นดินมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ ๑. ตรวจสอบงบที่รายรับรายจ่ายของแผ่นดิน หรืองบแสดงฐานะการเงินแผ่นดินประจำปี ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะนำเสนอต่อสภาผู้แทน ราษฎรและแสดงความเห็นว่ารายการจำนวนรับ และรายจ่ายตามงบปีนั้นได้เป็นไป ตามงบประมาณประจำปีและตามความจริงหรือไม่ กฎหมายนั้นทั้ง ๒ ฉบับ ทั้ง ๒ มาตราที่รัฐบาลได้เคยปฏิบัติตามหรือเปล่า ตั้งแต่ในปี ๒๔๙๒ แต่ถ้าไม่ปฏิบัติ แล้วทำไมรัฐบาลทำนิ่งเฉยเสีย เพราะว่ากรมตรวจราชการ แผ่นดินนี้อยู่ใน ความ รับผิดชอบสังกัด สำนักงานนายก ฯ เมื่อมีความบกพร่องเกิดในสำนักงานของผู้หน้าเห็น ชัด ๆ อย่างนี้แล้วละก็ความเสียหายก็จะเกิดแก่ประเทศชาติ จะเห็นได้ว่างบประมาณ ที่ทั้งจ่ายไว้นั้นรู้สึกว่าการที่จ่ายไปเป็นราชการลับหมด ความจริงราชการทุกแผนก ทุกกรมก็เป็นความลับทั้งสิ้น แต่ทำไมกรมอื่นจะต้องแสดงรายละเอียดทุกวัน ทำไม

กรม ๒-๓ กรมนี้จึงจ่ายเป็นเงินรวมค่ารักษาความสงบนี้เป็นเงินถึง ๘๘ ล้าน ไม่ทราบว่าจะจ่ายไปใช้อะไร แต่ส่วนงบประมาณซึ่งทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ เช่นงบประมาณกระทรวงเกษตร ตั้งไว้เพียง ๖๔ ล้าน งบประมาณกระทรวงสาธารณสุข ตั้งไว้ ๖๔ ล้าน นี่เป็นประโยชน์ที่จะตรงต่อประชาชน แต่รัฐบาลนี้ไม่ค่อยสนใจและเหลียวแลเลย กลับไปตั้งงบประมาณรายจ่ายที่ไม่จำเป็น เช่นตั้งไว้เกี่ยวกับกฎหมาย ทะเบียนสำมะโนครัวซึ่งเพิ่ง ออกใหม่มาไม่กี่วันมานี้ตั้งไว้ถึง ๒๒ ล้าน ท่านประธานฯ นี่เป็นรายจ่ายซึ่งเมื่อรวมกันแล้วนับถึง ๑๐๐ ล้านเท่ากับรายได้ของ ๑๕ ปีก่อนโน้น นี่จะเห็นได้ว่าเงินที่จ่ายไป ใครเล่าจะเป็นผู้ตรวจ เมื่อกรมตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้ทำการตรวจและกระทรวงการคลังก็มิได้นำรายงานเสนอต่อนายกรัฐมนตรี และก็มีได้เสนอต่อสภาซึ่งเป็นการผิดกฎหมาย เมื่อเป็นเช่นนี้เงินจึงจ่ายกันเลอะเทอะจึงเกิดให้ การคลังของประเทศนี้ต้องขาดดุลเสมอ เมื่อขาดดุลแล้วรัฐบาลจะต้องไปหาวิธีการเสนอโครงการต่าง ๆ ขอเงินจาก ต่างประเทศด้วยเหตุผลว่า เพื่อประโยชน์ต่อ ประเทศชาติ แต่ความจริงนั้นกระผมสงสัยเหลือเกินว่า เฉพาะงบประมาณของปี ๒๕๐๐ รายรับมีเพียง ๕,๑๒๐ ล้าน ส่วนรายจ่ายนั้นเป็นเงินถึง ๖,๓๔๔ ล้าน รายจ่ายสามัญ ๕,๐๐๐ ล้าน รายจ่ายลงทุน ๑,๒๐๐ ล้าน กระผมเกรงว่าจะกู้เงิน อันนี้เพื่อมาสมดุลงับรายจ่ายอันนี้ให้มันเท่ากับรายรับ นี่จะเห็นได้ว่ากู้เงินมาเพื่อ อดรายรับให้เท่ากับรายจ่าย เป็นการผูกพันให้ ประชาชนต้องมีหนี้สินต่อ ประเทศชาติ อีกต่อไป ทั้งนี้ในการกู้เงินนี้ถ้าเราจะพูดให้ได้ว่าประเทศนี้ ไม่ได้เงินสดเข้ามา เลยคือไม่ได้เงินตราต่างประเทศเข้ามาเลย เป็นนโยบายการเศรษฐกิจของชาว ต่างประเทศเขา เราไปจ้างชาวต่างประเทศมาให้คำปรึกษาเกี่ยวกับความชำนาญ ในแผนงานต่าง ๆ เรียกว่าต้องพัฒนาการทางเศรษฐกิจ แต่ถ้ากระผมจำไม่ผิด ว่านายก ฯ จอมพลคนเดียวกันนั้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ นั้นเคยกล่าวไว้ว่า ประเทศไทย มีความเจริญและจะเป็นมหาอำนาจจึงเด็กข้างฝั่งหมอก ถือว่าประเทศไทยเวลานี้ สามารถ แต่เวลาผ่านมา ๑๕ ปีนี้ คนไทยไปศึกษาต่างประเทศมีความรู้มากขึ้น กลับ ทรกกันข้าม รัฐบาลนี้พยายามที่จะอ้างว่าเป็นผู้เข้าใจชาตินิยมในทางปรับปรุงเศรษฐกิจ แห่งชาติและอุตสาหกรรม นี่จะเห็นได้ว่าผู้ที่มาเป็นผู้เชี่ยวชาญของเวลานั้นเขามาโดย รัฐบาลเขาส่งมา เพื่อการเศรษฐกิจของประเทศของเขา เพื่อมาตั้งโครงการให้เรา หลงเชื่อ แล้วผลที่สุดเป็นการระบายสินค้า เป็นการขายสินค้าของเขาให้เรา เรา

ไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลย ขอให้ท่านประธาน ฯ พิจารณาดูว่าเป็นความจริงแค่ไหน เพราะว่าเงินที่เรากู้ขึ้นจากการกู้เพื่อทำเชื่อนยันอื่นก็พอจะกล่าวได้ว่าเรากู้ ๒,๓๓๐ ล้าน ซึ่งเราจะมีการกู้ภายในอีก ๗๐๐ กว่าล้าน นี่เป็นนโยบายของการเศรษฐกิจการคลังของต่างประเทศเขา เพราะว่าการทำเชื่อนยันอื่นจะต้องใช้เงินถึง ๒,๐๐๐ ล้าน ๗๐๐ กว่าล้านนั้นอาจจะเป็นค่าแรงงานและค่าวัสดุจะต้องซื้อเอาไว้ใช้ แต่ ๑,๒๓๐ ล้าน กระผมกล้าทำได้ว่าเป็นค่าบริการและค่าสินค้าของต่างประเทศ คือรัฐบาลอเมริกันเสียมากกว่า เมื่อการเงินของประเทศอยู่ในระดับนี้ ประเทศไทยจำเป็นต้องกู้ตลอดเวลาจากสถิติของสภาเศรษฐกิจนี้ กระผมจะแสดงตัวเลขได้ว่าหลักฐานทั้งหมดนี้เอาเป็นของทางราชการทั้งนั้นว่า ในปี ๒๔๘๐ นั้นคนไทยเป็นหนี้สาธารณชนละ ๓ บาทเท่านั้น มาปี พ.ศ. ๒๔๘๔ กลับเป็นหนี้ถึง ๗๓ บาท เดียวกันถ้าเทียบกับหนี้สาธารณะทั้งหมดเป็นหนี้ต่างประเทศแล้ว คนไทยจะต้องเป็นหนี้ต่างประเทศคนละ ๓๐๐ กว่าบาท เมื่อเป็นเช่นนี้เศรษฐกิจและการคลังของคนไทยจะดีขึ้นได้อย่างไร คราวนี้มาถึงรายการรายจ่ายการฟุ่มเฟือยซึ่งรู้สึกว่าการใช้จ่ายและทะเลาะโดยไม่มีการจะไปตรวจตรา ตามที่กระผมเรียกและเทศนี้ก็ปรากฏตามวิวัฒนาการเบกษาซึ่งออกโดยรัฐบาลนี้แสดงว่าไว้ เฉพาะกรมโยธาธิการนั้นใช้เงินถึง ๖๓ ล้าน ในเงิน ๖๓ ล้านนี้ปรากฏว่าได้ใช้จ่ายไปมิได้สร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศชาติเลย กลับไปสร้างทำเนียบ ไปสร้างมณฑล ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปสร้างและไปเสริมสิ่งโบราณนั้นมันจะเกิดอะไรขึ้น นอกจากเสียเงินเสียทองเปล่า ๆ นี่เรียกว่าใช้เงินฟุ่มเฟือย ทำเนียบสามพรานนั้นมีความจำเป็นแก่รัฐบาลอย่างไร ตั้งแต่สร้างมาแล้วท่านนายก ฯ เคยไปพักที่ครั้ง มีแขกต่างประเทศไปพักที่นั่น และในเงินที่จ่ายไปอย่างนี้ เมื่อทางการศึกษาต้องการโรงเรียน ท่านก็บอกว่าไม่มีเงิน แต่การสร้างฟุ่มเฟือยอย่างนี้ ตามน้ำตก ตามชายทะเลนั้นเป็นสิบ ๆ หลังอย่างนี้ ตามรูปจะเห็นว่าแม้แต่ไฟตกก็ยังไม่ไฟฟ้าเหล็กอย่างดี ซึ่งเขาใช้ในพระราชวังสำหรับในป่าเขาเขาเสียไปใช้ เป็นการฟุ่มเฟือย แม้แต่ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ เองก็ยังใช้ ไม่เสียด นี่จะเห็นได้ว่าฟุ่มเฟือยหรือไม่ ท่านประธาน ฯ ขอให้ท่านผู้ใหญ่มะลึกถึงว่าการใช้เงินนี้ควรจะมีตักวงก่อนที่เราจะไปสอนคนอื่นให้ประหยัด นี่สำหรับกรมตรวจเงินแผ่นดินนี้ ทำงานไม่ถนัด เพราะเหตุว่ารัฐบาลนี้ชอบทั้งกรมชั้นกรมขึ้น กรมลงราชการแผ่นดิน มีหน้าที่ที่ไม่

ชัดแจ้งว่าทำอะไร ส่วนกรมตรวจเงินแผ่นดินนั้นมีหน้าที่โดยตรงสำหรับตรวจฐานะการเงินก็ไม่ได้ทำกัน จากรายงานของกรมตรวจเงินแผ่นดินปรากฏว่า เฉพาะปี ๒๕๔๕ นั้นรัฐบาลต้องสูญเสียเงินถึง ๒๔,๐๐๐,๐๐๐ แล้วยังปรากฏอีกต่อไปว่า รัฐบาลเป็นหนี้ประชาชน พ่อค้าประชาชนที่ทำการขายสินค้าหรือว่าทำการก่อสร้างถึง ๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐ อย่างนี้ท่านนายก ฯ รัฐบาลนี้ไม่เดือดร้อน เพราะว่าท่านอยู่ดีกินดี มีรถสวย ๆ ที่คันหลายคัน มีบ้านอยู่ตึกหลายแห่ง แต่ว่าคนที่เขาไม่ได้รับเงินชำระค่าหนี้สินรัฐบาลเป็นหนี้ท่านนั้น เขาจะเดือดร้อนอย่างไร ท่านนายก ฯ ได้คำนึงถึงหรือเปล่า นอกจากนั้น กรมตรวจราชการแผ่นดินนี้ ในอังกฤษเขาขึ้นต่อสภาผู้แทนราษฎร แต่รัฐบาลนี้อ้างว่า การที่ไม่อนุญาตให้สภานี้เปิดขยายเสียงให้ประชาชนทราบนั้น เพราะต่างประเทศเขาไม่ทำกัน แต่สิ่งดี...

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระจำเป็น จึงมอบให้นายนิคมอุпрมาย์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาจะหมดแล้ว

นายสอาด ศุภทรรักษ์ (ภูกิต) : แต่สิ่งดี เช่นกรมตรวจราชการแผ่นดินนี้ซึ่งขึ้นต่อสภาท่านก็ไม่เอา อย่างที่เขาไม่ทำท่านบอกเพราะเขาไม่ทำ แต่เมื่อเขาทำ เราก็ไม่ทำ และนอกจากนั้นการปฏิบัติในการคลังต่าง ๆ นั้น ก็จะได้เห็นว่าไม่ถูกต้องทั้งทางปฏิบัติและทางกฎหมาย

จอมพลอากาศ พิน รตนภากาศ ฤทธาคนี (รองนายกรัฐมนตรี) : ขอให้คุณสุวิชัย ฯ ตอบแทน

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าได้ฟังทางฝ่ายค้านได้อธิบายว่า การคลังเวลานี้เสื่อมโทรมจนกระทั่งมีหนี้สินพอกพูนอะไรมากขึ้นในที่ประชุมนี้ ก็ทำให้รู้สึกตกใจเหมือนกันว่า ถ้าหากว่าเหตุการณ์เป็นไปอย่างที่ว่าฝ่ายค้านได้พูดข้อเท็จจริงมาในสถานที่แล้ว ก็เข้าใจว่าบ้านเมืองของเราไปเห็นจะไปไม่รอดแน่ เพราะว่าฐานะการเงินก็ไม่ได้ขึ้น การคลังก็เสื่อมโทรมหนี้สินก็พอกพูนขึ้นมาทุกวัน ถ้าหากสภาพการณ์เป็นอย่างที่ฝ่ายค้านพูดหรือฝ่ายค้านเข้าใจ จะพยายามทำให้เป็นไปตามที่พูดนั้นแล้ว บ้านเมืองเราไปไม่รอดแน่ ข้าพเจ้าใคร่ จะชี้แจงให้ที่ประชุมอันมีเกียรตินี้ ได้ทราบว่า ที่ฝ่ายค้านได้

กล่าวว่าฐานะการเงินไม่ดีขึ้นอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าหากเจ้าขอเรียนถามที่ประชุมนี้
ว่า เรารู้อยู่แล้วว่า งบประมาณประจำปีนี้ชี้ให้เห็นฐานะการเงินของประเทศ จะ
ไปเอาในเรื่องอื่นใดมาพูด มาเปรียบเทียบนั้น ย่อมเป็นไปได้ ท่านดูว่างบ
ประมาณ ยกตัวอย่างเช่น เฉพาะกรมศุลกากร ซึ่งแต่เดิมได้จำนวนเท่านั้น และ
ภายหลังนี้มากขึ้นไปอีกเป็นจำนวนรวม ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เช่นนั้น จะ
ถือว่าจากการกระทำทั้งงบประมาณได้เพิ่มขึ้นเช่นนั้น ไม่ใช่ฝีมือรัฐบาล แต่ขึ้นมาจาก
ธรรมดา ธรรมดาเป็นอย่างนั้นหรือ ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้บริหารไม่ดี ปล่อยให้ให้มีข้อ
ทางที่จะรั่วไหลไปได้ งบประมาณนั้นจะต้องทยอยต่ำลงไปจากงบประมาณประจำปี ทุก
กรมทุกกระทรวงที่เกี่ยวกับรายได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ แต่ที่ว่างบประมาณ
ของแผ่นดินนั้นแสดงให้เห็นตรงกันข้ามกับที่ท่านได้กล่าวมาแล้วทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น
ในเรื่องฐานะการเงินจึงไม่มีการเลวลงอย่างที่ท่านกล่าว ท่านได้กล่าวบอกว่าราย
จ่ายเกินรายรับ ทั้งงบประมาณรายได้ มีสมมติว่า ๕,๐๐๐ ล้าน จ่ายถึง ๖,๐๐๐ ล้าน
แต่ท่านจะเห็นได้ว่าเป็นงบประมาณลงทุน งบประมาณวิสามัญลงทุนนั้นแบ่งออก
เป็น ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งเป็นงบประมาณลงทุนแล้วมีหัวที่จะให้คืน ประเภท
หนึ่งเป็นการทำลงไปโดยไม่เรียกตอบแทนเพื่อทำให้แก่ประชาชน เมื่อสองงบมา
ขึ้นเช่นนี้ ก็จำเป็นอยู่เองที่รัฐบาลจะต้องหาเงิน เช่นจ่ายจากเงินกู้ เงินคงคลังบ้าง
เพื่อให้เกิดเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและให้ผลประโยชน์นั้นตกไปให้แก่ประชาชน
ซึ่งท่านฝ่ายค้านว่าร้องหนักหนาบอกประชาชนต้องการให้ท่านบำรุงความสุขให้แก่เขา
ซึ่งเขาเป็นผู้เสียภาษีอากรให้แก่ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นในเรื่องรายจ่ายต่าง ๆ
นั้นในต่างประเทศที่ท่านเองก็ยกมาอย่างนี้ ท่านจะไปติรัฐบาลนี้อย่างไรได้ ที่นี้
ในเรื่องการตั้งจำนำเงินราชการลับก็ติดอะไรก็ติดทุกประเทศในเรื่องทางการเงินคลังเขาก็ต้อง
มี บางอย่างเมื่อจ่ายไปจะไปบอกให้ลวงรู้อะไรต่าง ๆ นั้นมันทำไม่ได้ เมื่อจ่ายเงิน
ออกไปแล้ว เมื่อเป็นประโยชน์ เราก็มีกรมตรวจราชการแผ่นดินมาคอยตรวจสอบ
เช็คว่าการจ่ายนั้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ สอบทวิของงบประมาณที่ตั้งไว้อยู่ในวง
ของงบประมาณหรือไม่ ไม่ใช่จ่ายเหนือไปจากงบประมาณซึ่งได้รับอนุมัติจากสภา
นี้ เพราะฉะนั้นการที่รายจ่ายต่าง ๆ ที่ท่านกล่าวมานั้นจึงเป็นเรื่องที่กล่าวมาชอบด้วย
กฎหมาย ที่นี้ท่านได้กล่าวไปถึงเรื่องเกี่ยวกับเงินที่ตรวจสอบล่าช้าเพียงทำไมมาแต่
๒๕๕๒ ท่านก็ได้รับรายงานมาผิด ๆ เวลาที่ได้ทำไปจนแล้ว พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว

เพราะอะไร เพราะเงินต่าง ๆ ที่จ่ายต่างประเทศเห็นเดียวกับสถานการณ์นั้น มันเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องล่าช้าอยู่เอง บางสถานการณ์เราต้องส่งตรวจเงินแผ่นดินไปให้ตรวจสอบให้ เรื่องมันเกี่ยวกับต่างประเทศเช่นนี้เรื่องจึงต้องล่าช้า แต่ว่ารัฐบาลได้ปฏิบัติตามกฎหมายตลอดเวลามาและพยายามเร่งรัดที่จะให้การตรวจสอบนั้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ทีนี้ในเรื่องเกี่ยวกับการจ้างชาวต่างประเทศ ท่านบอกว่าทำงานต่างๆชาวต่างประเทศแต่เดิมมา รัฐบาลนั้นบอกว่าพอแล้วไม่ต้องจ้าง แต่ท่านอย่าลืมว่าพอภายหลังสงครามมานี้เหตุการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเปลี่ยนแปลงไปเช่นนั้น เราเป็นประเทศอยู่ในฐานะที่ล่าช้าลง เราจะต้องมีการปรับปรุงฟื้นฟูประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าไปให้เทียมทันเขา เมื่อเป็นเช่นนั้น เมื่อมีหลักการต่าง ๆ มาซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยเขา รัฐบาลก็จำเ็นจะต้องอาศัยชาวต่างประเทศเข้ามาตามส่วน สมควรแก่ฐานะานุรูป เพราะฉะนั้นการจ้างนั้นจึงเป็นไปตามกาลเวลา ไม่ใช่หมายความว่าเราสามารถจะช่วยตัวเองได้ ทั้งหมดโดยไม่ต้องพึ่งพิงชาวต่างประเทศเข้ามาช่วยเหลือ ทีนี้ท่านได้พูดต่อไปถึงข้อปลีกย่อยต่าง ๆ ยกตัวอย่างว่า รัฐบาลนี้เพิ่มเฟื้องเหลือเกิน แม้แต่เสาโทรเลข โทรศัพท์อะไร ในปากก็ใช้เหล็ก แต่ท่านหารู้ไม่ว่าท่านใช้เสาไม้ ค่าใช้จ่ายจะเพิ่มขึ้นเป็นหลายเท่าตัวเพราะในบ้านนั้นคนอยากฟันก็ฟันทั้ง คนอยากเผาก็เผาไป ผลที่สุดรัฐบาลก็ต้องซ่อม เงินค่าซ่อมนั้นแหละจะแพงยิ่งกว่าเสาเหล็กที่ทำไปแล้ว รัฐบาลหาทางประหยัดที่สุด จึงเอาสิ่งซึ่งถาวรที่สุดไปทำอย่างนี้ท่านก็บอกว่าเป็นการเพิ่มเฟื้อง แต่ท่านหาได้คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนั้นไม่

ทีนี้ในเรื่องการตั้งกรมกองต่าง ๆ ท่านบอกว่าตั้งกรมซ้อนโน้นนี่อะไร ต่างๆนาๆนั้น การตั้งกรมต่างๆนั้นเป็นไปตามระเบียบราชการบริหารแห่งประเทศชาติ และการก่อนที่จะต้องมีการบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม เหตุผลต่าง ๆ นั้นได้เสนอต่อสภาแล้ว และได้อภิปรายกันทุกแง่ทุกมุมแล้วว่ามี ความจำเป็นที่จะตั้งกรมนั้นขึ้นกรมนี้ขึ้น ว่ากันจนหมดเนื้อเนื้อกระดูกของความแล้วสภา ฯ อันมติให้ตั้งกรมขึ้น กรมนั้นก็ทำงานตามหน้าที่บริหารแห่งประเทศชาติ จะไปบอกว่าตั้งกรมนั้นซ้อนนารมนี้อะไรต่าง ๆ นา ๆ เป็นการพูดไปโดยไม่ชอบด้วยเหตุผล นอกจากนั้นทางสภา ฯ ผู้แทนฝ่ายค้านคนก่อน ๆ ได้เคยพูดขึ้นเรื่องยกตัวอย่าง เช่น การสร้างโรงแรมเอราวัณ ท่านบอกว่าเราต้องการโรงเรียนต่าง ๆ ทำไมไม่สร้าง ไปสร้างโรงแรมเอราวัณ แล้วท่านล้มไป ข้าพเจ้าได้เดินทางไปต่างประเทศหลายครั้งหลายหนแล้ว ทพบประเทศเขาต้องการที่จะมีการชักจูงคนชาวต่างประเทศให้เข้ามาภายใน ประเทศ เพื่อให้ได้ซึ่ง

เงินตราต่างประเทศมากขึ้น ในประเทศฝรั่งเศสจนกระทั่งบรรดาในทศลับต่างๆ นั้น คนไหนสามารถชักจูงให้ชาวต่างประเทศเข้าเมืองได้มากได้รับเหรียญตรา นี่เพื่อต้องการอะไรต้องการให้คนเข้ามามาก ๆ แล้วก็ได้เงินตราต่างประเทศมากขึ้น บางประเทศเสียค่าใช้จ่ายเฉพาะที่ชักชวนให้นักท่องเที่ยวเข้ามานับเป็นปีละร้อย ๆ ล้านบาท เพราะฉะนั้นการสร้างโรงแรมนี้ขอให้ท่านดูในหนังสือแนะนำเที่ยว ของบางประเทศ ที่พิมพ์ขึ้นบอกว่าในประเทศไทยนี้ไม่มีโรงแรมที่พอจะพักได้ นักก็กินในขวด ที่ชักแก๊งก็ไม่มี ถ้าหากว่าเป็นอย่างนี้ไม่มีใครที่จะอยากเข้ามาได้ ก็ตัดตากรก็ไปเที่ยว กินเที่ยวเที่ยวตามลำแม่น้ำ มีเรือพายลงไปอะไรอย่างนี้ ชาวต่างประเทศกลัวหมดเวลาเข้าพเจ้าเดินทางไปรอบโลกเขาก็ถามบอกว่าเป็นอย่างนั้นจริงไหม เพราะฉะนั้นวิธีการที่เราจะสร้างโรงแรมเสียเงินสัก ๒๐-๓๐ ล้านบาท แต่เราสามารถจะชักจูงให้ชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศเป็นเงินรายได้นับเป็นจำนวนร้อยๆ ล้าน พันล้านบาทนั้น ผลประโยชน์ที่ได้นั้นเมื่อก็คิดอยู่แล้วเป็นที่น่าเสียใจใหม่ ที่นี้พูดถึงการสร้างโรงเรียนท่านบอกว่าสร้างที่หักทำเนียบนายกรัฐมนตรี ที่ไหนที่มีใครพักเท่าไร การสร้างที่สำหรับพักต่าง ๆ นั้นก็เพื่อต้อนรับแขกเมืองในฐานะที่เวลานี้ประเทศไทยเราได้รับมีองค์การนั้นก็จะเข้ามาช่วยเหลือเมื่อเข้ามา ช่วยเหลือมาก ๆ หรือบางทีก็มีแขกเข้ามาเยี่ยม ทูตทางสันติไมตรีอะไรต่าง ๆ เข้ามาเราก็จัดการช่วยเหลือรับรองเขาให้มีที่พักอาศัยอะไรต่าง ๆ นั้น ก็เป็นการช่วยเหลือซึ่งเป็นหน้าเป็นตาของเราไม่ใช่ว่าทำไป แล้วเพื่อสำหรับ จะใช้ประโยชน์ส่วน ตัว อะไรต่าง ๆ นั้นก็หาไม่ นี่ที่เรียกไว้อย่างนี้ก็เพราะเห็นแต่เพียงข้อบอกว่าเราทำทำเนียบไว้สำหรับทางราชการซึ่งเป็นของราชการไม่ใช่เป็นของส่วนตัวของท่านนายกรัฐมนตรี ที่นี้โรงเรียนท่านบอกว่าทำไมเราต้องการมากแต่ไม่สร้าง ท่านทั้งหลายอย่าลืมว่าเราสร้างโรงเรียน สมมติว่าเรามีเงินสร้างโรงเรียนปีละหนึ่งพันล้านบาทก็แต่โรงเรียน แต่เราไม่สามารถผลิตครูออกมาได้แล้วใครไปสอน หรือว่านักเรียนนั้นไปนั่งเรียนอยู่ในโรงเรียนนั้นก็สามารอ่านหนังสือได้โดยไม่ต้องมีครู เราจะต้องผลิตครูเพิ่มขึ้นมาให้ ได้ส่วนสัมพันธ์กับจำนวนโรงเรียนที่มีขึ้น เพราะฉะนั้นสิ่งทั้งหลายนี้เราจะต้องทำให้ได้ส่วนสมดุลกัน นี่แหละท่านพูดแต่เพียงบอกว่าทำไมไม่สร้างโรงเรียน ๆ ในขณะเดียวกันครูผลิตไม่ทันอย่างนี้สร้างไปโรงเรียนนั้นก็ผู้พึ่งเปล่า ๆ ไม่มีประโยชน์อะไรเลย เพราะฉะนั้น นอกจากนั้นแล้วได้มีผู้พูดอีกเอาข่าวลือมาพูดบอกว่าชอรว

ไฟสำหรับนาถรัฐมนตรี ท่านทั้งหลายชอบที่จะเอาแต่ข้าวสาลีมาพูด ข้าพเจ้าพบกับผู้ว่าการรถไฟ ตามที่จริงใหม่ ผู้ว่าการรถไฟบอกว่า เป็นเรื่องเหลวไหลทั้งนี้รถไฟที่ซื้อมานั้นใครจะเข้าใครจะเอาไปใช้ก็ได้ ไม่ใช่ว่ามีรถของนาถรัฐมนตรีมาติดราไก่อะไรอย่างที่เคยไปเติมฝอย เติมอะไรงั้น เพราะฉะนั้นท่านก็กล่าวมาทั้งหลายต่าง ๆ นั้น พูดถึงเรื่องฐานะการเงิน ชอบพูดแต่บอกว่ามีหนี้สินพอกพูน ข้าพเจ้าเดินทางไปจังหวัดภาคใต้ เมื่อคราวก่อนเล็กน้อยนั้น ฝ่ายค้านได้ไปเอกหมตบอกว่ารัฐบาลนี้ล้มแน่ เป็นหนี้เขาตั้งหมื่นล้าน ข้าพเจ้าตกใจเอารายละเอียดต่างๆ ของกระทรวงการคลังไปแล้วให้ประชาชนฟังบอกว่า หนี้ครั้งนั้นใช้แล้ว หนี้ครั้งนี้ใช้แล้ว เวลานั้นเหลือเท่านั้น และการกู้เงินนั้นทุกคนต้องการกู้ ข้าพเจ้ายกตัวอย่างกระทรวงการคลังบอกท่านมีสวนแต่ท่านต้องการจะปรับปรุงที่ดินท่านให้ที่ ท่านกู้เงินชาวบ้านนั้นมาปรับปรุงที่ดินปลูกผลหมากรากไม้ขึ้น สวนของท่านมีราคาสูงขึ้นฉันใดก็เช่นเดียวกัน รัฐบาลกู้เงินมาสร้างเขื่อนกั้น สร้างไฟฟ้ากั้น ทำเรือกัก รถไฟกั้น ทรัพย์สินต่างๆ นั้นเวลานี้ทุนของรถไฟ ๔ ร้อยกว่าล้านนั้นเวลานี้ถึง ๕ พันล้านแล้ว ราคาปัจจุบัน ๕ พันล้านทำเรือรวมทั้งที่ดินไม่น้อยกว่า ๔ พันล้าน นี่เงินที่เพิ่มขึ้น ถ้านั้นเป็นมรดกของลูกหลานแทนที่จะเป็นการสร้างหนี้สินให้แก่ลูกหลานเท่ากับเราสร้างมรดกอันใหญ่ยิ่งให้แก่ลูกหลานเพื่อใช้เป็นทุนทำมาหากินต่อไป แล้วอย่างนี้ท่านจะทำหนี้รัฐบาลอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อใดเมื่อเรารู้ข้อเท็จจริงอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนในสภาฯ ซึ่งเป็นสถาบันอันมีเกียรติ ได้ฟังระลึกว่าเรื่องเงินกู้นี้ขออยู่ที่กันเสียที่เรื่องการสร้างเขื่อนยันยี่ ที่ท่านได้เพิกเฉยออกไปเมื่อกันนั้นท่านได้รู้แล้วข้อเท็จจริงและรายละเอียด เพราะฉะนั้นสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ท่านมาช่วยกันร่วมมือ ท่านมาช่วยกันสนับสนุนส่งเสริมให้เป็นประโยชน์อันนั้นไปถึงประชาชนนั้นจะเป็นผลดีกว่าที่ท่านจะมาชักท้วงหรือมาตำหนิตัวเดียว เรียกว่าไม่ชอบด้วยเหตุผล ท่านทั้งหลาย รัฐบาลก็ดี ฝ่ายค้านก็ดี เป็นคนไทยด้วยกันทุกคนจะต้องรักชาติ และประเทศทุกคนจะต้องรัก ประชาชน ท่านจะเหมา ว่าฝ่าย รัฐบาลนี้เป็นศัตรูของประชาชน มีแต่ฝ่ายค้านเท่านั้นเป็นมิตรของประชาชน หรือเป็นฝ่ายประชาชนการผูกขาดเช่นนี้ ล้มเป็น การ ไม่ชอบและ เป็น การผิด ทั้งทางโลและทางธรรม ไม่ควรที่จะปฏิบัติ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนที่ประชุมนี้ให้ทราบว่า ปัญหาในเรื่องการคลังต่าง ๆ ที่ท่านตั้งเป็นวาระขึ้นมาในข้อ ๒ นั้น เป็นแต่ความเข้าใจของท่านทั้งสิ้น สำหรับทางรัฐบาลแล้วมีหลักฐาน

มีข้อเท็จจริง มีสถิติตัวเลขที่จะยืนยันให้ท่านทั้งหลายรวมทั้งประชาชนได้เห็นชัดแจ้งว่าไม่เป็นไปอย่างที่ท่านทั้งหลายได้กล่าวหาในข้ออภิปรายข้อ ๒ นี้ ข้าพเจ้าขออุทิศแต่เพียงเท่านี้ก่อน

นายกัลยา ละอองมณี (สงขลา) : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านทางฝ่ายรัฐบาล และท่านผู้สนับสนุนรัฐบาลพูดมาในเรื่องหนี้สินเป็นประเด็นแรก ว่าหนี้สินได้พอกพูนให้แก่ประเทศชาติมากหลาย และได้สร้างมรดกไว้ให้แก่ลูกหลานเรามากมาย ข้าพเจ้าอยากจะเรียนให้ท่านทราบว่า ที่ท่านกู้หนี้สินมาที่ท่านได้ใช้เพื่อประโยชน์แก่ประเทศเพื่อประโยชน์แก่ลูกหลานของเราสักกี่เปอร์เซ็นต์ ถ้าท่านจะคำนวณดูเท่าที่ข้าพเจ้ามองไม่เห็น ข้าพเจ้าไม่มีตัวเลขที่จะยืนยัน แต่เท่าที่ข้าพเจ้ารู้มาว่าการสร้างทางกิติ การก่อสร้างสิ่งใด ๆ กิติ ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติเป็นเนื้อแท้หนี้ไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนอีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้นพวกท่านที่สนับสนุนบางคนนี่แหละ ขอประทานโทษเมื่อก่อนไปแล้วยี่ห้อหรือเรียกว่าสร้างมรดกไว้ให้แก่ลูกหลาน ท่านเอาบุญคุณกับลูกหลาน แต่ในขณะเดียวกันนั้นท่านปล้นลูกหลานไปในตัว นี่ข้าพเจ้าเรียนให้ทราบ คุณสุวิซฯ ขอประทานโทษ ขอออกนามคุณอยู่ที่ในพรรคนีมาสิ่งที่คุณได้แจกต่าง ๆ เป็นอันว่าเงินกิติ วิทยณกิติ อะไรเหล่านั้นนั้นเป็นเงินงบประมาณแผ่นดินหรือมิใช่ เอาเงินมาแต่ไหนที่เอามาแจกกัน ข้าพเจ้าไม่เคยได้ยินรัฐบาลชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจเลยว่าเงินรายนี้ได้มาจากไหน ในที่สุดเมื่อออกมาเป็นข่าวโจ่งแจ้งโดยท่านนายกรัฐมนตรี ไม่สามารถเก็บความลับเข้าไว้ จึงแจ้งให้ประชาชนทราบว่า ออกมา หน่วย รักษา ความสงบ ซึ่งเมื่อก่อนไว้ในงบประมาณ หลอกให้เราสภานี้หลงเชื่อ ว่าท่านเจตนาดีต่อราษฎร ในที่สุดหนี้เงินก็เอามาแจกจ่ายกัน นี่ข้าพเจ้าจะชักตัวอย่างให้เห็นแล้วรัฐบาลนี้มีกตัญญูการใช้จำมือเติบนั้นท่านไม่ได้คิดถึงฐานะของประเทศเป็นต้นว่าท่านสร้างที่พัก ท่านนายกรัฐมนตรีมีที่พักแห่ง ที่พักแต่ละแห่งนั้นข้าพเจ้าไม่เถียงว่ามันเป็นสมบัติของประเทศ แต่ขณะที่เราต้องหาร สิ่งอื่น สำคัญกว่า การใช้จำเงินของแผ่นดินนั้น เราจะ ต้อง พิจารณาถึงความสำคัญความจำเป็นอันไหนก่อน ถ้าเรากำลังจะให้ลูกหลานเราเรียนหนังสือ เราควรจะให้เรียนหนังสือก่อน ไม่ใช่ว่าสร้างบ้านไว้ตากอากาศ สร้างถนนไว้ให้เวียนล้อเช่นนั้น ข้าพเจ้าว่าไม่ดีแน่ ลูกหลานตึกทั้งบ้าน และข้าพเจ้าก็ไม่เห็นแต่ตัว

ด้วยเหตุทั้งกล่าวนี้นักข่าวไม่มีตัวเลขที่จะชี้แจงแต่ข่าวเจ้าจะชี้ให้เห็นชัด ๆ ชาวบ้านที่ฟังอยู่ ณ ที่นี้ก็คงได้ยินได้รู้ยู่คำพูดคำดาเป็นต้นว่าสร้างถนนน้ำตกนางรอง สร้างถนนให้ดี สร้างโรงเรียนเพื่อหาเสียงแล้วในที่สุดเด็กก็ไม่มีที่จะเรียน จะตั้งมหาวิทยาลัยขึ้น เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ที่บางแห่ง จังหวัดบางแห่ง ซึ่งเราควรจะสร้างโรงเรียนและวิทยาลัยให้พอแก่จำนวนเด็ก เรากลับไปสร้างในที่บางแห่งซึ่งไม่สมควรเพื่อหาเสียงเท่านั้น นี่หรือเรียกว่ารัฐบาลของประชาชนที่ทำงานเพื่อประชาชน โดยเจตนาดี ดังที่ท่านกล่าว ขอประทานโทษ คุณสวัสดิ์ คำประกอบ ขอโทษ ขอระบุนาม ซึ่งเคยอยู่พรรคเดียวกันมากับข้าพเจ้าทั้งสองนายนี้ คุณสวัสดิ์ ๆ ว่าเงินที่รัฐบาลเป็นหนี้ธนาคารชาตินี้เป็นเรื่องกระป๋องขายมากระป๋องขาว ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่า นี่หมายความว่า รัฐบาลไม่คิดจะชำระหนี้รายนี้หรือถ้ากู้เงินแบบนี้เรื่อย ๆ ไป หมายความว่ารัฐบาลหรือธนาคารชาติ ต้องพิมพ์ธนบัตรขึ้นเรื่อย ๆ แล้วเงินจะไม่เฟ้อ จะอยู่ได้อย่างไร ที่ท่านบอกว่าเงินมันมากเพราะเงินมันเฟ้อ ท่านพิมพ์ธนบัตรขึ้นมาก เงินก็มาก แต่ในที่สุด อำนาจซื้อของเงินนั้นก็ตกต่ำลง ด้วยเหตุทั้งกล่าวนี้นักข่าวที่ได้รับความเดือดร้อนกันนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า วิธีการที่รัฐบาลทำอย่างนี้เป็นเรื่องที่ทำให้ประชาชนได้รับความลำบาก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคนนี้ เวลานี้ เขาเล่าลือกันว่าท่านเป็นคนที่ไม่ประหยัดเงิน การประหยัดเงินของท่าน ในที่สุด ข้าพเจ้าเชื่อว่าไปไม่รอด เพราะท่านทนต่อการบีบคั้นไปไม่ไหว ผู้มีอิทธิพลในรัฐบาลนี้ ใครต้องการเงินมาก ๆ ก็ไปขู่เอาพูดเอา แล้วในที่สุด สิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติก็ไม่ได้ใช้ ในที่สุด เงินนั้นก็ใช้ ไปในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ นี่ข้าพเจ้าจะเรียนให้ทราบทั้งนี้ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ รัฐบาลนี้เท่าที่เป็นมา ท่านจอมพล ฯ ก็ดี รัฐมนตรีอื่น ๆ ก็ดี ได้ใช้จ่ายเงินเป็นเรื่องที่น่าเศร้าที่สุด ข้าพเจ้าทราบเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีย้ายไปเมืองนอก คราวที่แล้วนี้ ได้ขึ้นเอาของขวัญไปแจกจ่ายฝรั่งมั่งคั่ง ถึงขึ้นเครื่องบินจนฝรั่งเห็นก็ตกใจว่านายกรัฐมนตรียิ่งใหญ่คงร่ำรวยเป็นเศรษฐี ที่เขาพูดอย่างนี้เราอย่าได้ใส่ใจ ว่าเขายกยอเรา เขาคงเขี้ยเร้นขี้เรา ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นอย่างนี้ ในที่สุดแม้แต่การประชุมสหภาพรัฐสภาคราวที่แล้วนี้ อังกฤษเองยังได้พูดในที่ประชุมว่า ถ้าไปประชุมที่กรุงลอนดอน เขาเชื่อว่า ที่กรุงลอนดอนจะต้อนรับสมาชิกไม่ได้ อย่างนี้เป็นแน่ ๆ การที่เขาพูดอย่างนี้ เราผู้มีใจเจ็บ แล้วชอบออกหน้า ชอบขาย

ผ้าเอहन้ารอก ลุกยกมให้ยอก แต่ครั้งจะแต่งตัวก็โก้ ขี้วดยนต์ไปอวดชาวบ้านเขา
 คับวิธีการอย่างนี้ แต่เขาพูดอย่างนั้นท่านอย่าได้ตีใจว่าเขายาบเขร ในที่สุด
 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาทำเราคล้ายๆ เพราะเขารู้ว่าเราชอบยืมเงินเขามาใช้ทุกวัน
 แล้วมาอวดใหญ่อวดโต ข้าพเจ้าเชื่อว่า วิธีการอย่างนี้ไม่ชอบแน่ การสร้างโรงแรม
 ที่ท่านถนัดมาเมื่อก่อนเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติ เพื่อจะชักจูงแขกเข้ามา
 ข้าพเจ้าเชื่อว่าเพราะโรงแรมอย่างเดียวนั้นไม่ใช่เรื่องที่จะชักจูงแขก แต่ท่านสร้าง
 เข้าไว้แล้วเชิญให้เขามารอกลตงค์ให้เขารู้สึกว่า เรามั่นอย่างนี้มากกว่า เราเป็นผู้มีใจ
 เติบ มื่อเติบ ชอบทำออกหน้าออกตาใหญ่ ๆ โต ๆ อย่างนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามัน
 เป็นอันตรายแก่แผ่นดิน ข้าพเจ้ารู้สึกที่ว่า ท่านก็รักชาติ ข้าพเจ้าก็รักชาติ แต่วิธี
 รักชาติของท่านนั้นท่านทำผิดทำนองคลองธรรม กล่าวคือท่านอยู่ในกองเงินกอง
 ทอง คือเงินของแผ่นดินนั่นเอง เมื่อมันอยู่ใกล้มือ มือท่านก็เติบ ท่านไม่ได้คิด
 ว่ามันมีหลายแห่งหลายทิศหลายทาง ผู้ที่ไม่มีเงินกินเขาก็รู้สึกว่ามันท่านจ่ายมาก
 ไปแล้ว อย่างข้าพเจ้านี้ ข้าพเจ้ารู้สึกที่ท่านจ่ายมาก แต่ท่านเองนั้นรู้สึกว่าการไป
 เมืองนอกเงินหมดไปสัก ๖ ล้านอย่างนี้เป็นเรื่องเล็กน้อย การสร้างที่พัก ขอ
 ประทานโทษ รัฐมนตรีมหาดไทยในฐานะอธิบดีกรมตำรวจที่สงขลา ท่านยังมีที่พัก
 เจริญกว่าที่พักอธิบดีไม่ทราบจริงไม่จริง ถ้าไม่จริงก็ขอให้บอกมา เขาเรียกว่าที่
 พักอธิบดี เงินรายนี้เอามาจากไหน เอามาโดยเก็บภาษีนอกกฎหมายจากยางกิโลละ
 ๑๐ สตางค์ ได้เงินไปก็สืบทอดล้านบาท ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถจะคำนวณได้ วิธี
 อย่างนี้หรือเป็นวิธีจ่ายเงิน หรือเก็บเงินที่ชอบ ท่านรัฐมนตรีคงไม่สามารถที่จะ
 ควบคุมเงินนี้ได้ สุดท้ายใครจะใช้อย่างไรก็ได้ไป เงิน ก.ศ.ส. ที่คุณเสวดีที่ ๖
 กล่าวเมื่อก่อนนี้ได้จ่ายไปเรียบร้อย ก่อนที่ท่านเข้าไปนั่งศาลาเขาจ่ายไปอย่างไร
 และเมื่อท่านเข้าไปแล้วเขาจ่ายไปอย่างไรถูกหรือผิดอย่างไรบ้าง ชอบไหม วิธีจ่ายอย่าง
 นั้น แจกซื้ออะไรไปทอดกฐิน อย่างนี้เป็นวิธีที่ชอบหรือไม่ ขอให้ท่านไปตรึก
 ดู ท่านเองเคยอยู่พรรคประชาธิปัตย์เคยบอกว่าเขาหนักหนา แต่ครั้งนี้ไปอยู่ทางไหน
 ท่านก็ว่าเสียใจอะไรไปเลย มันเป็นอย่างนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพวิธีการที่รัฐบาล
 จ่ายเงินเวลานี้เป็นการจ่ายเพื่อรักษาพวกพ้อง การรักษ พวกพ้องเข้าไว้เป็นวิธีที่
 ชอบก็ให้รัฐบาลนี้มีเสถียรภาพอยู่ได้ ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยว่ามันถูก แต่เป็นภัยแก่
 ประชาชนอย่างยิ่ง เป็นต้นว่าท่านเข้าค้าประกันเงินกู้ ของบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจ

การเข้าทำประกันแบบนี้ผลประโยชน์ที่ได้มาในทางบริษัทก็เป็นของเอกชน แต่ถ้าบริษัทนั้นล้มจมลง รัฐบาลเป็นผู้เสียหาย ในที่สุดประชาชนทั้งประเทศเป็นผู้รับผิดชอบหนี้รายนี้ นี่หรือที่ท่านเรียกว่าเจตนาดีต่อประเทศ ท่านเคยเห็นรัฐบาลที่ไอบ้างในโลนนีที่เข้าประกันบริษัทโดยวิธีอย่างนี้ และบริษัทนั้นข้าพเจ้าทราบว่าจะไปสร้างโรงน้ำตาลเข้าแห่งหนึ่งที่ชลบุรี โรงน้ำตาลนี้ลงทุนถึง ๒๐๐ ล้านบาท ถ้าโรงน้ำตาลนี้ ความจริงนั้นลงทุนเพียงสัก ๑๐๐ ล้านบาทก็จะได้เท่านั้น ในที่สุดผลผลิตน้ำตาลได้กำไรปีละ ๘ ล้านบาท แต่ต้องเสียดอกเบี้ยเข้าไปถึง ๑๘ ล้านบาท นี่มันอยู่รอดไหม ในที่สุดพวกเราเห็นแหละ พวกท่านผู้ฟังที่อยู่ที่นี่แหละจะต้องรับภาระแบกภาษีต่อไป แล้วก็จะชำระหนี้รายนี้ไป ในที่สุดผู้ที่เป็นหุ้นส่วนบริษัทนั้นก็ร่ำรวยเป็นเศรษฐีกันไป พวกเราก็ต้องใช้หนี้แทนเขา นี่วิธีการอย่างนี้หรือที่ท่านเรียกว่าวิธีที่ชอบ ของรัฐบาล ท่านจอมพลนายกรัฐมนตรียชอบไปวัด และท่านก็ชอบธรรมะธรรมโม แต่ท่านว่ากู๋หนี้ยืมสินว่าเป็นของดี ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่เป็นหนี้เช่นตามหลักธรรมะธรรมโมเขาถือว่าเป็นทุกข์แต่ท่านชอบ ข้าพเจ้าว่าไม่มีอะไรที่ทุกข์ยิ่งกว่าเป็นหนี้เขา แต่ท่านว่าเป็นของดี ในเมื่อท่านพูดในสภานี้มันเป็นอย่างนี้ และการกู้มานั้น ข้าพเจ้าไม่เถียง ถ้ากู้มาเพื่อผลิตผล เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการลงทุน เมื่อได้ผลมาแล้วก็ใช้คืนเขา แต่นี่รัฐบาลนี้ทำอย่างนั้นหรือเปล่ากู๋ เงินมาแล้วใช้อะไรหลุยแจก ผลประโยชน์ที่จะได้กำไรคืนเขาก็ไม่มีทาง ในที่สุดเราก็ต้องขายสมบัติของลูกหลานใช้หนี้เขา วิธีกู๋แบบนี้ไม่มีรัฐบาลไหนในโลกเขาทำกัน ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ และการใช้เงินนั้นในสิ่งที่ไม่จำเป็นมีมาหลาย สิ่งที่มีมาอันดับแรก ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการศึกษาของประชาชนเป็นใหญ่ และถัดมาก็การสาธารณสุข อันดับต่อไปก็ควรจะเป็นคมนาคม แต่เวลานี้รัฐบาลนี้ได้ ทำอย่างนั้นหรือเปล่า ตัวอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ บางท่าน ได้กล่าวไว้แล้วว่ารายจ่ายเพื่อการศึกษา หรือ สาธารณสุข นั้นได้ก็เปอร์เซ็นต์ รายจ่ายเพื่อตำรวจเพื่อทหารบางหมู่บางเหล่า ซึ่งไม่จำเป็นเช่นท่านมีรถถังในกองตำรวจอย่างนี้ จะมีประโยชน์อะไร ตำรวจมีไว้เพื่อป้องกันรักษาความสงบภายใน แต่ท่านกลับไม่มีรถถัง ปืนกล เข็มไว้ ท่านไว้ยิงกับใคร นอกจากรายจ่ายรักษาเกี้ยวท่านเท่านั้น นี่ข้าพเจ้าพูดตรงๆ ข้าพเจ้าพูดโดยรู้สึกว่สิ่งนั้นมันไม่ควรไม่ชอบ ท่านรู้สึกบ้างไหมว่าเงินที่ท่านเอาไปสร้างบ้านกิตติ ซื้อมรดกก็ดี ถ้าท่านไปสร้างโรงเรียนจะได้สักทีหลัง แล้วจะเป็นประโยชน์แก่กุลบุตรกุลธิดาของเราสักทีอย่างก็

พันคน นี่เป็นอย่างนี้ แต่ท่านหาได้คิดไม่ ท่านคิดเฉพาะหน้าความสุขส่วนตัวของท่าน เฉพาะหน้าแต่ละคนเป็นกำลัง ท่านเอาราษฎรเอาไว้อันดักหลัง นี่มันเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้ายังทราบต่อไปว่า นอกจากท่านนายกรัฐมนตรีกับจิตภรณ์ซึ่งเคยเก็บค่าหาง มาครั้งหนึ่งนั้น เก็บไปแล้วก็ใช้จ่ากัน ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าจะพออะไรบ้าง แต่ ย่างไรก็ท้ายหลังนี้ทราบที่ท่านจอมพลอีกคนหนึ่งก็จะเก็บเข้าอีก แล้วเรื่องก็ เยียบไป ข้าพเจ้าทักใจอยู่เหมือนกันว่าท่านรัฐมนตรีคนหนึ่งเก็บแล้ว ต่อมารัฐมนตรี อีกคนหนึ่งจะเก็บเข้าอีก แต่ยังเยียบอยู่ นี่ข้าพเจ้าพูดไว้ในบัดนี้ว่า ถ้าเก็บกับ ข้าพเจ้าก็ต้องพูดอย่างนี้อีก เงิน ก.ส.ส. หรือเงินท่านเก็บใบนั้น ข้าพเจ้าพูดถึง เรื่องนี้ นี่เป็นวิธีที่ชอบไหม รัฐบาลไหนในโลกที่เขาทำกันบ้าง วิธีการอย่างนี้ นี่ข้าพเจ้าจะเรียนตามท่านที่สนับสนุนและรัฐบาลที่อยู่ ณ ที่นี้ และขอให้ตอบมาให้ชัด เจนว่าเวลานี้รัฐบาลอยู่ในฐานะอย่างไรที่จำเป็นบริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจ และ บริษัทส่งเสริมเศรษฐกิจนี้เป็นเรื่องของใคร เป็นคนของในคณะรัฐบาลนี้หรือไม่ใช่ หรือเป็นของคนอื่นบุคคลภายนอก และถ้าบริษัทนี้ล้มลงไปแล้วรัฐบาลนี้จะต้อง รับผิดชอบใช่หรือไม่ วิธีการอย่างนี้ขอให้ตอบให้ชัดเจน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณคล้าย ๆ เวลาของคุณหมดแล้ว ขอให้ รวบรวมไว้

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : เหมหมกแล้วหรือครับนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : คุณสุวิชาติ ฯ เมื่อคืนได้อ้างว่าสภานี้ อนุมัติไปแล้วในการสร้างสิ่งใดนั้น เพราะฉะนั้นไม่ควรจะเอามาพูดกันอีก ถ้าคุณ พุทไธสงั้นรัฐบาลนี้สภาไว้วางใจแล้วเราก็ไม่ต้องเอามาอภิปรายกันอีก ไม่ต้องตำหนิ ตีเทียนกันแล้ว ให้อยู่ค่าฟ้าเถอะ นี่หรือเรียกระบอบประชาธิปไตยของคุณ ถ้าหนิ ตีเทียนรัฐบาลก็ไม่ได้ เมื่อได้รับอนุมัติไปแล้ว ท่านอย่าลืมนะว่าเสียงข้างมากในสภานั้น ไม่ใช่จะเป็นผลดีแก่ประเทศชาติเสมอไป เสียงข้างมากนั้นอาจจะเป็นเสียงที่ชั่วร้าย ประเทศชาติก็ยังได้ นี่ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าสมมติ แต่ข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องว่าเรารู้ในระบอบ ประชาธิปไตยคือเสียงข้างมากเป็นใหญ่ ไม่ได้หมายความว่าอะไรดีเสมอไป เพราะ ฉะนั้นการที่เรามาพูดในวันนี้ จึงเป็นเรื่องพอที่จะพูดกันได้ คุณบอกว่าให้ยุติกันที่ เกอะเรื่องเงินกู้ แต่เรื่องเงินกู้อย่างที่ข้าพเจ้ากล่าวมานี้ ข้าพเจ้าอยากฟังด้วย

แถลงของรัฐบาลว่า ท่านนี้ทางแก้อย่างไร ในที่สุดข้าพเจ้าขอล่าเพียงเท่านี้ เพราะข้าพเจ้ากลัวไปก็กระทบกระเทือนใจกันมากพอแล้ว

นายसानนท์ สายสว่าง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำอธิบายของท่านสมาชิกผู้มีความดี ท่านหนักไปในทางยกย่องเสียมากกว่า ท่านก็ได้รับแล้วว่า ท่านก็ไม่รู้ตัวเลขก็ไม่ทราบ แต่ว่าท่านเอาความนึกคิดของท่าน แล้วเอาความเข้าใจของท่าน อย่างนี้หรือนักการคลังที่ควรจะต้องยึดตามหลักแล้วการคลังต้องผูกพันด้วยตัวเลขอย่างๆ ท่านบอกว่าโรงน้ำทาสที่ชลบุรีลงทุน ๒๐๐ ล้านบาท แต่ความจริงถ้าผูกพันจริงๆ ก็เพียงสัก ๑๐๐ ล้าน ท่านไปคูณตัวเลข ๗๕ ล้านเท่านั้น แล้วท่านพูดคล้ายๆ จะตมจมลงไป ถ้าประกันไม่มีใครเขาทำ ท่านไม่ได้เห็นมงคลย์ของการได้กำไรในต้น ๘ ล้าน ได้กำไรแล้ว ๘ ล้าน เพราะฉะนั้นการพูดอะไรเราต้องอาศัยเหตุผลและตัวเลข ไม่ใช่ยกย่องให้เห็นความโน้มน้าวเพียงแต่หัวค่ำฟังมาแล้วลักษณะเขาเลื้อยเขาว่าเข้าใจว่า แล้วท่านก็ว่า ว่ามากนักเดี๋ยวจะกระทบกระเทือน อย่างนั้นยังไม่มากอีกหรือ แล้วอีกประการหนึ่งท่านพยายามใส่ร้ายรัฐบาลว่าสร้างถนนไปไหนเสียที่ไหน ที่ไหนมีงบประมาณก้อนไหน ถนนสายไหน ท่านก็ไม่กล่าวจะแจ้ง ท่านเป็นนักทนายความที่ฟ้องเคลือบคลุม อย่างนี้หรือวิสัยที่จะต่อสู้กัน ท่านกล้าไหมละ แล้วสร้างน้ำตก สร้างบ้านสร้างช่องมากมายก่ายกอง ทำให้เป็นการไม่ประหยัด พระที่นั่งอนันตสมาคมนี้สร้างเมื่อกี่สิบปีมาแล้ว ลงทุน ๘ ล้าน เป็นมรดกตกทอด พวกเรามาประชุมกัน แล้วเดี๋ยวนี้ราคาเท่าไร แล้วสิ่งที่รัฐบาลนี้ทำไว้เพื่ออนาคตของกุลบุตรกุลธิดานี้ จะไม่เป็นมรดกเพื่อความเจริญหรือ หรือว่าเป็นรัฐบาลแล้วอย่าทำอะไรเลย นั่งอยู่เฉยๆ เก็บภาษีไม่ได้ก็อย่าไปกู้ใครเขาทำ นั่นหรือวิสัยที่รัฐบาลจะทำความเจริญ ข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวถึงนักเพราะเมืองบอกว่าหน้าอย่างท่านนายก ฯ นี้หรือจะไปกู้เงินใครเขาได้ พอรู้ได้มา ก็บอกว่าไปกู้มาทำไม เป็นหนี้เขามีทุกข์ นี่ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ไฟไม่สว่างท่านก็บ่น น้ำไม่ไหล ไฟไม่สว่าง พอจะสร้างไฟเข้า ไปสร้างทำไม ไม่เข้าใจเลยว่าท่านฟังประสงค์อะไร คราวนี้ท่านบอกว่าในพรรคนี้ได้จ่ายเงินงบประมาณเอาไปจ่ายซื้อรถยนต์เอาไปจ่ายทอดกฐินให้พวกสมาชิก ท่านก็ศึกษาการคลังท่านก็เข้าใจระเบียบแต่ทำไมเป็นไม่รู้ คนฉลาดทำเป็นโง่ ร้ายยิ่งกว่าคนโง่ทำเป็นฉลาด การคลังมีระเบียบมีแบบแผน มีเจ้าหน้าที่ ต้องมีใบเบิกใบสำคัญ ต้องมี

งบประมาณรายรับรายจ่ายหรือรายละเอียดนั้น มีระเบียบการอะไรก็ไม่รู้ ไม่ใช่อยู่ที่ ๆ รัฐมนตรีคนไหนจะเอาเงินมาไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราควรทุกคนรู้ความจริง พวกกันด้วยเหตุผล พวกกันด้วยหลักวิชา เราจะมาเล่นกันกับอะไรต่าง ๆ นานา นั้นไปพูดกันที่สนามหลวง อย่างนั้นจะอะไรก็ได้ นี่เราพูดกันในสถาบันเพื่อเอาหลักฐานเพื่อจะเอาความจริง ท่านก็บอกว่าไม่มีไม่รู้ ตัวเลขก็ไม่รู้ ก็ไม่รู้แล้วจะมาเอาอะไรกัน แล้วก็มาเถียงคนที่เขารู้คนที่เขามีตัวเลขเขาก็เอาตัวเลขมาขึ้นก็บอกว่าไม่เชื่อ ลงได้ตัวเลขเจ้าหน้าที่ทำมา ไม่เชื่อแล้วก็พูดไม่ได้แล้ว ที่นี้ความเจริญของประเทศชาติทุกคนทุกสมัยใครมาบริหารประเทศเราก็ดี อย่าง จะฝากชื่อเสียง อย่างจะทำงานให้กับประเทศชาติให้เจริญวัฒนา ต้องการชื่อเสียงต้องการความเจริญของประชาชน เทียบว่าท่านมีรถยนต์ที่กรุงเทพ ฯ คันหนึ่ง ท่านขับไปขับไปเชียงใหม่ ขับไปอรัญประเทศ ขับไปไหน ไม่พูดเลย สงครามก็ยังติดอยู่หน้อยอีกไม่ช้าก็ไปได้ แต่ในภาคใต้ถึงกันหมด นี่โครงสร้างโครงสร้าง บ้างต่าง ๆ พยายามทำขึ้นให้เจริญเป็นบ้านเป็นเมือง เช่นลพบุรีก็ดี สระบุรีก็ดี ก็ทำให้เป็นหมู่บ้านขึ้น จ่ายงบประมาณไปเพื่อให้เกิดประโยชน์ขึ้น ทำนิคมขึ้น เอาคนเข้าไปอยู่ ให้ประชาชนมีที่อยู่มีที่ทำกิน อย่างนี้หรือรัฐบาลทำไม่ได้ เพราะฉะนั้น ในสิ่งต่าง ๆ เราพูดกันด้วยความเป็นธรรม และไอ้ที่ไหนมันก็อยู่ ๘๐ แอร์เซ็นต์ไม่พูด เอาที่ไม่ก็สัก ๑๐ อะไรอย่างนี้ไม่ใช่ชีวิต แต่นั่นแหละท่าน คนทำงานนั้นย่อมมีข้อดี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่ามันง่ายเหลือเกิน เรื่องที่ท่านกับข้าพเจ้านี้ชำนาญด้วยการดี เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าก็อยากจะฝากข้อคิดไว้เป็นข้อขึ้น ท่านเป็นช่างกลึง ท่านทำไม่ได้หรือต้องพึ่งช่างชัก ท่านเป็นช่างสลัก พึ่งช่างเขียนให้ได้ลวดลายหรือสลักได้ ถ้าจะเป็นช่างรู้ ท่านก็ต้องพึ่งช่างเขียน ไอ้ไม่เรียนแล้วไม่รู้ จะเอาตัวเลขที่ไหน แต่ท่านคิดว่าท่านเขียนท่านไม่ต้องพึ่งใคร ไอ้ก็ทำมันยาก

(ที่ประชุมหัวเราะ)

นายसानนท์ สายสว่าง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : เพราะฉะนั้นมาถกกันบ้าง ๆ แล้วก็บอกว่าไม่รู้ตัวเลขว่าเขาว่า ไอ้เขาว่า ๖๓ โยธะเดช คุณพิรุณ ๖ เกียรติธอนหรือว่า เขาว่า...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีคุณसानนท์ ฯ พูดกับประธาน ฯ

นายसानนท์ สายสว่าง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : คราวนี้นะครับ ข้าพเจ้าขอประทานโทษ...

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ข้าพเจ้ายังไม่ได้อะไรอะไร ท่านสมาชิกควรสนใจในตัวข้าพเจ้าเหลือเกิน

นายसानนท์ สายสว่าง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒) : เพราะฉะนั้นในการที่ท่านบอกว่าการทำประเทศชาตินั้น เราจะทำแต่ด้านเดียวแง่เดียวสิ่งเดียวนั้น ย่อมไม่ได้ ความเป็นเราจะต้องทำหลายอย่างหลายสิ่ง เพื่อความจำเป็นของประชาชน เพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าวิวัฒนาการและถาวร ท่านก็ให้อ่างว้าสร้างทำไม โรงแรม ทำทำไมสร้างโรงเรียน พูตกันแล้วพูตกันอีก ท่านก็คิดว่าดี ความเจริญทุกบ้านทุกช่องนั้น เราจะต้องทำร่างกายของเรา ท่านจะล้างหน้าผมปล่อยมันยาวไม่ต้องตัดอย่างนี้หรือ หรือว่าตัดแต่ผม หนวดปล่อยให้มันเพื่อยไม่ต้องแต่ง อย่างนั้นหรือ รัฐบาลก็เหมือนกัน ทางก็ต้องทำ โรงเรียนก็ต้องทำ สังคมสงเคราะห์ การรับแขกบ้านแขกเมืองที่เราจะมาเกี่ยวกับการที่פקก็ต้องทำ ให้เขาไปนอนศาลาวัดอย่างนั้นหรือ สว่างมั่งค่าเขามาติดต่อการงานหรือมาท่องเที่ยว สวิตเซอร์แลนด์ ในต่างประเทศ ท่านประธานฯ รายได้ที่ได้จากการอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวปีละเท่าไร แล้วเดี๋ยวนี้โรงแรมเอราวัณท่านไปดูซิ เต็มทุกห้อง เราไม่ใช่ไปเชิญเขามา เขามาธุรกิจการค้า เขามาท่องเที่ยว เขาเอาอะไรมาทั้ง เอาเงินมาทั้งไว้ในเมืองเรา ประชาชนเรา ประเทศชาติเราจะได้ก้าวหน้า ไม่ให้เขาเข้าใจว่าเมืองไทยยังป่าเถื่อนให้เขาเข้าใจเมืองไทยเจริญแล้ว ไม่ให้เขาเข้าใจว่าเราล้าหลัง แต่ความเจริญแล้ว นี่ของเรากำลังพยายามทำโดยไม่หยุดยั้ง เมื่อเราไม่มีเงินภาษีอากรเพียงพอหรือเราจะรอเก็บปีละเล็กละน้อยแล้วทำ เมื่อไรจะสำเร็จสัมฤทธิ์ผล ท่านก็รังเกียจว่าไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม เราก็จำเป็นต้องกู้เงินมาสร้างพลังงานเพื่อให้เกิดกำเนิดสร้างโรงงานอุตสาหกรรมให้เกิดขึ้น เพราะการขยายแรงงานให้พ่ายูนิทให้ถูกขึ้น หรือเสริมสร้างโรงงานเมื่ออยู่แล้วให้แข็งแรงหรือเจริญก้าวหน้าขึ้นในด้านปริมาณผลผลิตและคุณภาพสม่ำเสมอ สิ่งที่จะจับได้ก็ราคาถูก เราก็ไม่ต้องพึ่งสิ่งผลิตต่างประเทศ ไม่ต้องเปลืองเงินตราต่างประเทศ เพราะฉะนั้น การคลังของประเทศเราก็คงได้ตั้งงบประมาณด้วยความเป็นธรรมแล้ว ทั้งรายรับและรายจ่ายเรามีตัวเลขสถิติกันไม่มีอะไรที่คำนวณไม่ได้ ไม่น่าวิตก ทุนสำรองเรายังที่อยู่ร้อยละหนึ่ง ยัง

กว่านั้น การหมุนเวียนท่านบอกว่าเราไปเอาเงินจากธนาคารชาติแล้วเราจะไม่ใช้อย่างนั้นหรือ ธนาคารชาติเป็นธนาคารของรัฐบาล เรามาเดินทางกระแสการบัญชีและ билการหมุนเวียน วิธีการธนาคารชาติท่านรู้ท่านเข้าใจ แต่ท่านทำเป็นไม่เข้าใจ แล้วท่านบอกอย่างนี้ เงินเพื่อ แต่ทุกวันท่านก็มาบ่นว่าเงินมันฝืด ไม่มีเงินมาใช้ เทียวเมื่ออีกท่านพูดว่าเงินเพื่อและเงินมันฝืดไม่มีจะหมุนเวียนซึ่งบ่นกัน เพราะฉะนั้น สิ่งต่างๆเราอภิปรายนั้น ท่านเจ้าเข้าใจ เราจำเป็นต้องหางานทำ เราจำเป็นต้องอภิปราย การอภิปรายไม่มีใครตำหนิ เราพยายามช่วยกัน ฝ่ายค้านก็เป็นประโยชน์แก่รัฐบาลเพื่อสร้างเสริมระบอบประชาธิปไตย มีแต่ฝ่ายสนับสนุนไม่มีฝ่ายค้านมันก็ไม่ชอบ เพราะฉะนั้น แต่เราตำหนิในเหตุในผลในตัวเลขและหลักฐาน ถ้าเราจะเดินกันให้มันฝืดระบอบ ยกเมฆกันบ้าง หรือตั้งสถานะการณ์ขึ้นบ้าง เราจะทำตัวอย่างที่ไม่ดี เพราะฉะนั้น สิ่งเหล่านี้ขอประทานโทษ การที่สร้างทำเนียบกิตติ หรือสร้างที่พักกิตตินั้น ก็เพื่อประโยชน์แก่การรับรองแขกบ้านแขกเมือง และอนาคตเป็นประโยชน์ ถ้าเราไม่ไปสร้างไว้ วัตถุก่อสร้างก็มากขึ้น ความจำเป็นจะใช้เราก็ไม่มีเมื่อถึงคราว และเวลานั้นแขกหรือไปมาซึ่งเราก็พักกันไถ่บ้านนี้อะไรก็ยังมีอยู่ ขอประทานโทษ ในสมัยเดิมก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองรัชการที่จะสร้างพระราชวังสนามจันทร์ รัชการที่ ๕ สร้าง ขอประทานโทษ ๔ หรือ ๕ สร้างบางปะอิน สร้างที่โน่นที่นี่ ผลที่สุดอันนั้นก็เป็นมรดกตกทอดให้ประโยชน์แก่ประชาชน พระราชวังจันทร์ใช้เป็นทำเนียบรัฐบาล สิ่งต่างๆก็เป็นมรดกที่เราได้เห็นประจักษ์อยู่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลนี้ทำไปก็จะเป็นประโยชน์คงทนและถาวร เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเข้าใจว่าไม่ใช่จะทำอะไรตามอารมณ์ ไม่ใช่จะทำอะไรไม่ได้ปรึกษาหารือ ไม่ใช่ทำอะไรตามใจชอบ เราทำเพื่อความเจริญ แต่ความเจริญนี้ในกรุงเทพฯ เราได้เจริญแล้ว เราจึงถึงความเจริญออกไปสู่หัวเมือง การไปสร้างหัวเมืองแล้วประชาชนจะได้ไหลตามไป! ไม่มาแออัดอยู่ในเมืองหลวง เช่นสร้างที่สามพรานนี้เป็นต้น ตลาดก็เกิดขึ้น แล้วก็ประชาชนก็ไหลไป ปลุกบ้านไปอะไรมันก็เพราะเรารู้ติดต่อกันไป ถ้าเราไม่ให้ทำอะไรเขาจะออกไปอะไร เมืองชล ๆ เดี๋ยวนี้เป็นอย่างไร บางแสนเป็นอย่างไร เราต้องการให้ประชาชนไป แต่ที่พื้ดินอากาศท่านก็นิยมการตากอากาศเสร็จสมัยประชุมก็ไปตามอากาศอยู่ที่สงขลา เพราะฉะนั้นคนเราทำงานเมื่อ

ไม่มีการพักผ่อน ไม่มีวีคเอนด์ (Week-end) ก็เป็นโรคเส้นประสาท เพราะฉะนั้นเราจำเป็นต้องหาที่พักผ่อนน้ำตกอะไรซึ่งท่านก็ทราบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างเสริมให้ประชาชนเรามีที่สำหรับรักษาโรคเส้นประสาท ท่านก็รู้ ถ้าหากว่าเราไปไม่ได้เขาก็ไปอยู่ในสิ่งที่เจริญมีแสงไฟอย่างที่เราจะดำเนิน เปิดไฟเข้าจิตใจจนก็ผ่องใส เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ในต่างประเทศถ้าหากถ้าท่านไปท่านจะเห็นน้ำพุเขาอะไรเขาไม่เชื่อท่านถามหัวหน้าพรรคท่าน ที่มีอยู่ในฝรั่งเศส เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ท่านดำเนินโดยไม่ได้ นี่คิดว่าผู้ ท่านนั้น มีความหมาย หรือ ผู้ทำหวังประโยชน์ประชาชน ทำทุกสิ่งทุกอย่างช่วยคนยากช่วยคนจน ช่วยคนชรา ช่วยคนไข้เรียน กุดถึง จำอย่างนี้ ท่านบอกไม่เป็นประโยชน์ ไม่อะไร ส่วนโรงเรียนนั้นข้าพเจ้าไม่ต้องพูด ประเด็นข้อ ๔ จะถึงลักษณะการศึกษา เรามีตัวเลขพร้อมหมกขึ้นมากเท่าไรตั้งแต่เปลี่ยนการปกครองมา เพราะฉะนั้นเราต้องพูดกันด้วยตัวเลข เราต้องพูดกันด้วยสถิติ ต้องพูดด้วยเหตุผล จะมาพูดว่าข้าพเจ้าไม่รู้ตัวเลข ไม่มีอย่างเขาว่ากัน อย่างที่ข้าพเจ้าเห็น อย่างนี้ลักษณะเตาสด ลักษณะระดม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าว่าส่วนข้อที่ท่านว่าเงินเกี่ยวกับการยางอะไรวินั้น ท่านอยู่สงขลา ท่านก็รู้ดีไปสร้างอะไรบ้าง เกิดประโยชน์อะไรบ้างกับท่านเกิดความเจริญอะไรบ้างที่สงขลา แล้วเงินนั้นได้มาประการใด ท่านก็ทราบ มันได้จากในสิ่งโดยขนบธรรมเนียมเขาได้จัดเพื่อความเจริญขึ้น เพราะฉะนั้นเงิน ก.ศ.ส. ก็ตาม การจ่ายเขามีระเบียบมีแบบแผน จ่ายเฉพาะการศึกษาและการสาธารณสุขเกิดประโยชน์ขึ้น ท่านก็พยายามบิดพริ้วไปว่ามันไม่ได้เกิดประโยชน์ ไปกินบาทหนึ่งจ่ายเพียง ๕๐ ก็นับ ๕๐ ท่านมีหลักฐานที่ไหน ถ้ามีช่วยกันนำมาแล้วดำเนินคดีเอาเข้าคุกเข้าตารางไปเลยเถียว การค้านอย่างไม่มีหลักฐานมันหมดสมัยเสียแล้ว เดี๋ยวนี้เราเอากันด้วยหลักฐาน เอาด้วยตัวเลข ใครผิดใครถูกเอากันเลย ผมเอาด้วย คุณกับผมมาร่วมเป็นทนายฟ้องกันก็ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้กระผมว่าเราช่วยกันดีเพื่อถือ ไม่ใช่เพื่อทำลาย ให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติ สิ่งเหล่านี้แหละจะนำมาซึ่งความเจริญถ้าเราร่วมมือร่วมมือกันทำให้เกิดเสถียรภาพที่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้ จะ ช่วยกันคลี่คลายประเทศชาติของเราให้เจริญต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่าการที่จะอภิปรายใด ๆ นั้นขอได้โปรดช่วยกันด้วยเหตุด้วยผล และด้วยตัวเลขและในข้อเท็จ

จริง ไม่ใช่เอาแต่ความนึกคิดและความเข้าใจ สิ่งเหล่านั้นก็จะนำมาซึ่งความไม่ไต่
เกิดผลดีทั้งเวลาและส่วนตัว

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : กระผมขอเสนอให้ผ่าน
ตามข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พิจารณาหมายเลข ๒ ขอให้ปิดอภิปราย
สำหรับข้อ ๒ เสนอว่าอย่างนั้น

นายสมศักดิ์ ชมจันทร์ (พระนครศรีอยุธยา) : ครับ เฉพาะสำหรับ
ข้อที่กำลังพูดอยู่นี้ คือไม่ใช่ปิด คือขอให้ผ่านครับ ตามข้อบังคับข้อ ๑๓๐ ขอให้
ผ่านสำหรับข้อนี้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่ได้ทำประธานฯ เพราะ
ดูใบที่เขาส่งไป ข้าพเจ้านั้นอิสระจริง ๆ แล้วทำไมไม่ให้ข้าพเจ้าพูดข้าพเจ้าจะขอ
ประเด็นที่ยังไม่มีใครพูดเลย ท่านประธานฯ ยังไม่มีใครพูดนี้ข้าพเจ้าขอเรียนถาม
ท่านประธานฯ ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจะเป็นอภิปรายหรือ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอตั้งประเด็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่คุณจะมาอภิปรายใหม่

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ผมขอขอบคุณ ในฐานะ
ที่ตัวของผมหัวเดียวกระเทียมลีบ ที่นี้ข้าพเจ้าขอล่าอย่างนี้ว่า ท่านประธานฯ ที่
เคารพ พูดถึงการใช้จ่ายเงินของกระทรวงการคลังนั้น ข้าพเจ้าขอล่าเท่าไปเมื่อ
ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ครั้งที่ ๒ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขึ้นประเด็นได้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : คือตอนนั้น ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ได้มีงบประมาณก้อนหนึ่งสร้างบ้านพักผู้แทนราษฎร ท่านประธานฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้า
จะขอว่า... กล่าวคือใช้จ่ายเงินสร้างบ้านพักผู้แทนราษฎรทั้งหมดด้วยเงินประมาณ
๓ ล้านบาทเศษ ที่นี้กองการมณฑลรักษาสังกัดกระทรวงการคลังนั้น บอกแล้วว่า จะเก็บ
เงินค่าเช่าบ้านเป็นหลัง ๒๕๐ บาท ถ้าเป็นคู่หาจะเก็บ ๑๒๐ บาท นี่ข้าพเจ้าขอ
เรียนถามรัฐบาลนี้ว่าเป็นเพราะเหตุใดท่านถึงได้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นจะพูดว่าอย่างไร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่แหละครับ ขอเปิดอภิปราย
แล้วทีนี้ยังไม่มีใครพูดเลย และเป็นเพราะเหตุใดที่ว่าทางรัฐบาลถึงไปปล่อยให้สมา-
ชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายค้านอยู่ฟรีกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ มา
จนถึงปี ๒๕๕๐ อยู่ฟรีจริง ๆ ไม่ต้องเสียเงินค่าเช่าบ้าน ท่านประธาน ฯ นี่เป็นความ
สัจจริง นี่เป็นเพราะเหตุใด ท่านใช้เงิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เสนอเสีย ขอเสนอเปิดอภิปราย
เสียท่าน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็ข้าพเจ้าชี้ประเด็นให้ลูก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีใครรับรองบ้าง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่เป็นเพราะอย่างนี้ท่านประธาน ฯ
เดี๋ยวผมยังไม่ทันขอเปิด ท่านก็มาถามว่าใครรับรองเสียแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาซิขอเปิดก่อน พอเถอะท่านได้ซิแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ยังไม่จบนี้ท่านประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ ชี้ประเด็นไม่ใช่อภิปราย คุณมา
อภิปรายเสียแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : แล้วนอกจากนี้ยังมีอีกประเด็น
อีกอันหนึ่ง ท่านประธาน ฯ อันนี้เกี่ยวกับ ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ว่าท่อ ๆ มีอะไรว่าท่อ ๆ มีอะไรอย่า
ให้มันยาวไปซิ นั่นเป็นอภิปรายไปเสียนี้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : อีกประเด็นหนึ่งก็คือ ข้าพเจ้า
อยากจะขอชี้เกี่ยวกับเรื่องมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ที่จังหวัดชัยนาท เดิมนั้นปรากฏ
ว่ามีการวิ่งเต้นจะซื้อที่ดินกันท่านประธาน ฯ นี่ประเด็นนี้สำคัญมาก ข้าพเจ้าเกรงว่า
เงินของประเทศชาติจะอันตรธานจนแก่ ๑๐ ไร่ ท่านประธาน ฯ ที่เคราฟ ไร่ละ
สองแสนบาททั้งสองด้านบาทอย่างนี้เป็นต้น อันนี้ประเด็นนี้รัฐบาลทราบไหม และ
นอกจากนี้อยากจะขอชี้ประเด็นอีกว่า เวลานี้กำลังวิ่งเต้นกันแล้วตั้งหลายสิบรายที่
กำลังเสนอเข้ามา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่คุณ ไม่ใช่ประเด็นนี้คุณ ขอเปิดเสียเถอะ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่ท่านประธาน ฯ ที่เคราฟ เนื่อง

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอความกรุณาเพื่อน สมาชิก ได้ขอให้สนับสนุน ข้าพเจ้า ให้เปิด
อภิปรายต่อไป ใครเห็นด้วยกรุณารับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย คือสำหรับ
ในญัตติข้อที่ ๒ ซึ่งได้พูดกันมา อภิปรายกันมาแล้ว มีผู้เสนอเห็นสมควรจะได้เปิด
การอภิปรายในข้อ ๒ แล้ว และมีท่านผู้หนึ่งขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ผู้ใดเห็น
ควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น เฉพาะในข้อ ๒

(มีสมาชิกยกมือ ๒๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดการอภิปรายชักตาม
ได้แล้วโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเปิดอภิปรายสำหรับการชักตาม

นายคำมูล สุธงษิณทัต (นครราชสีมา) : ผมพรณายคำมูล ขนี้แหละ
ครับ เป็นผู้เสนอให้เปิดอภิปรายทั่วไปด้วย แต่ว่าในบัญชีรายชื่อที่เสนอเข้ามา
พรณายคำมูล ข ไม่มีคนพูดเลยครับ จะให้ทำอย่างไรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่ออะไรครับคุณ

นายคำมูล สุธงษิณทัต (นครราชสีมา) : คำมูล ข นะครับ พรณ
ายคำมูล ข คนเดียวแหละครับเป็นผู้เสนอด้วยครับ แล้วไม่มีบัญชีรายชื่อให้พูดเลย
แล้วจะให้ทำอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สุกแล้วแต่ที่ประชุมคุณ ถ้าหากเปิดแล้ว
คุณจะให้พูดต่อไปกระมังคุณ

นายคำมูล สุธงษิณทัต (นครราชสีมา) : ตั้งแต่เสนอโน้นแหละครับ ตั้ง
แต่ต้นจนปานนี้ ยกมือตลอดเวลาไม่ให้พูดเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณยกขึ้นมาซิ ข้าพเจ้าจะได้ให้พูดต่อไป
ต่อไปในข้อ ๔. เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ ขอให้อภิปรายและชักตามในข้อ ๔. ที่ว่า รัฐบาล
นี้ไม่สามารถจัดการศึกษาให้ผลดีแก่ประชาชน

นายเรืองยศ ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน ขนี้เป็นเวลา
ที่มาก ข้าพเจ้าจะขออภิปรายในหัวข้อที่ว่ารัฐบาลนี้ไม่สามารถจะจัดการศึกษาให้

เป็นผลดีแก่ประชาชนได้ เบื้องต้นนี้ก็ควรศึกษาแบบหนึ่งเหมือนกันซึ่งอนุชนรุ่น
 หลังจะได้ศึกษาประวัติในการทำงานของรัฐบาลไทยว่าประชุมที่กตัญญูกัน ขอวิญ
 พังก็ไม่ได้ อยากจะให้เวลากลางวันให้ประชาชนมารับฟังก็ได้ ไม่ได้รับความเห็น
 ออกเห็นใจและบรรดาฝ่ายรัฐบาลก็ลืมนึกย้อนกลับไปก็รู้สึกว่ายิ่งพูดหนักก็ไม่ค่อยจะ
 ออกกรส นี่ก็เป็นการศึกษาหนึ่งซึ่งอนุชนรุ่นหลังจะได้สืบตรัสฟังในโอกาสข้างหน้า
 ข้าพเจ้าเป็นเลขาธิการพรรคอิสระ นโยบายของพรรคอิสระไม่เหมือนกับนโยบาย
 ของพรรคเสรีมนังคศิลา แต่แม้กระนั้นข้าพเจ้าก็ใจกว้างพอที่จะรับฟังและให้โอกาส
 แก่รัฐบาลนี้ตลอดเวลา ๔-๕ เดือน ที่ข้าพเจ้านั่งในสถานที่ทั้งก่อนหน้าที่และปัจจุบัน
 ข้าพเจ้าได้พยายามติดตามผลงานต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้ ร้องเรียนมา ในฐานะ ที่ข้าพเจ้า
 เคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด เมื่อมาเป็น ส.ส. ข้าพเจ้าก็ได้ติดต่อกับรัฐมนตรีหลาย
 นายเกี่ยวกับการศึกษาของอีสานทั้งหลายทั้งปวง ข้าพเจ้าไม่ได้รับการเหลียวแล
 เพราะฉะนั้นเห็นว่าเป็นไปไม่รอด อดีตที่ผ่านมา รัฐบาลนี้ก็ไม่ได้อำนวยความสะดวกให้
 เป็นผลดีแก่ประชาชนได้ ปัจจุบันนี้ก็ไม่มีความที่จะทำให้เกิดขึ้น คอยแต่จะรับกระทุ
 ฎามของฝ่ายค้าน และตอบโต้สวระเพื่อให้พ้นไปคราวหนึ่ง ๆ เท่านั้น ถ้าหากว่าจะดี
 นโยบายของรัฐบาลในด้านกระทรวงศึกษาธิการพูดกันเจ็ดวันก็ไม่รู้จบ เขียนสมุด
 หลายร้อยเล่ม สมุดโทก็ไม่รู้แล้ว ถึงที่ข้าพเจ้าจะขอเสนอต่อไปนี้ ปัญหาเรื่องโรง
 เรียนไม่พอไม่ต้องพูดกันละ สำหรับเรื่องโรงเรียนหลายท่านบอกว่าทำไมไม่สร้างโรง
 เรียนแทนโรงเรียนมีหลายอย่างซึ่งรัฐบาลไม่ควรจะสร้าง แต่ก็สร้างหลายอย่างเหล่านี
 นั้น ถ้าเปลี่ยนโรงเรียนเสียมันจะได้ประโยชน์มหาศาล เบื้องต้นกระทรวงวัฒนธรรม
 หลายสิบล้านบาทซึ่งสร้างกระทรวงขึ้น ข้าพเจ้าเคยตั้งความหวังเสมือนว่าวิมาน
 บนอากาศว่าถ้าหากข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลวันไหนกระทรวงนี้เป็นกระทรวงแรกที่ข้าพเจ้า
 จะยุบเลิก ประชาชนทั่วประเทศได้รับประโยชน์จากกระทรวงวัฒนธรรมน้อย
 เหลือเกิน ถ้าเราเปลี่ยนตั้งหลังนี้มาเป็นมหาวิทยาลัยเราก็จะบรรเทาเบาบางปัญหา
 เรื่องที่เรียนไม่เพียงพอ ข้าราชการสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมก็จะกลายเป็นครูอาจารย์
 สั่งสอนอบรมกุลบุตรกุลธิดาในอนาคต มีผล กระทรวงซึ่งควรจะยุบและที่เปลี่ยน
 เป็นที่ศึกษาเล่าเรียน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสหกรณ์เหล่านี้ซึ่งสามารถ
 จะรวมกันกับกระทรวงใดกระทรวงหนึ่งเป็นอันว่าอุตสาหกรรมอาจ จะ รวมกับเศรษฐ
 การ สหกรณ์อาจจะรวมกันกับกระทรวงเกษตร เท่านั้นที่ไม่ทำแล้วก็บ่นว่าโรงเรียนไม่

พอ เมื่อฉันผู้เชี่ยวชาญประจำพรรคของท่านได้แสดงว่าแนวคิดครูไม่เพียงพอ เรา
จึงไม่สามารถจะสร้างโรงเรียนได้พอ นั่นเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าฟังอย่างไม่ขึ้น
ท่านลองไปสำรวจตรวจดูตามต่างจังหวัด โรงเรียนประชาบาลหลังคามุงใบไม้ เมื่อ
๑๕ ปีก่อนมีอยู่อย่างไรเดี๋ยวนี้ก็มีอยู่ให้เงินไปก่อนเล็ก ๆ แล้วก็สร้างเสาสร้างฝาขึ้น
แต่ปราศจากสิ่งมุง เมื่อเป็นรูปโรงเรียนแล้ว คือ กัณฑ์ขามข้างเกาะเรียน ไม่มี
หลังคาจะอาศัย จะทำอย่างไร ครูก็หาทาง หาเงินเอาเอง กวักกะเผ้าตนเองบ้าง
เรียไรจากผู้ปกครองนักเรียนบ้าง สิ่งเหล่านี้ ไม่เป็นผลดีต่อประชาชนทั้งนั้น ท่าน
ประธาน ฯ ที่เคารพ โรงเรียนเอกเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดซึ่งรัฐมนตรีนาย
หนึ่งเป็น ส.ส. อยู่那儿 อำเภอบัวใหญ่ทั้งอำเภอก็มีโรงเรียนประชาบาลซึ่งเอกเทศเพียง
๖ หลัง อำเภอบัวใหญ่ทั้งอำเภอก็มีโรงเรียนเอกเทศรวม ๖ หลัง ท่านก็เคยชี้ว่า ท่าน
ทำอะไรดีขึ้นบ้าง ทั้งๆที่รัฐมนตรีซึ่งเป็นส.ส. จังหวัดนั้นหลายครั้งหลายสมัย ได้เป็น
มาแล้วความหวังที่จะได้มหาวิทยาลัยประจำภาคทุกภาค คือ ไม่มีโรงเรียนเตรียมที่
อีสาน เมื่อก่อน ๑๐ ปี เคยมี ๓-๔ แห่ง เดิวนั้นมีแห่งเดียว หลังนั้นเข้าไปทุกที่ๆ
นักเรียนสำเร็จชั้นมัธยมปีที่ ๖ ต้อง หลั่งไหลเข้ากรุงเทพฯ ฯ สำเร็จมัธยม ปีที่ ๖ แล้ว
ต้องมาเรียนที่กรุงเทพฯ ฯ มาออกันอยู่ที่นี่ จะเข้าโรงเรียนแต่ละแห่งต้องเสียเงินเสีย
ทอง ไม่หยอดหน้ามันก็ไม่มีโอกาสเรียน ทำไมท่านไม่คิดที่จะกระจ่ายการศึกษาไป
สู่ส่วนภูมิภาคบ้าง ท่านกระจ่ายอำนาจส่วนท่านท้าวปกครอง แต่การศึกษาท่านไม่
เหลียวแล ถ้าข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล ข้าพเจ้าก็คิดว่า ข้าพเจ้าหวังว่าจะทำอย่างนี้ เรา
ควรจะจัดโควตานักเรียนของแต่ละจังหวัดที่จะมาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ ฯ เป็นต้นว่าสอ
ก็ให้เลือกว่าจังหวัดหนึ่ง ๆ จะให้โควตาก็คน จังหวัดละ ๒๐ หรือ ๓๐ ก็แล้วแต่ นั้น
ก็จะตัดทอนปัญหาว่านักเรียนมาอยู่ที่เมืองหลวงนั้นน้อยลงไป แต่แทนที่ท่านจะทำ
เช่นนั้น ท่านได้ปล่อยปละละเลย เลิกความรู้สึกของนักเรียนต่างจังหวัด นักเรียน
เมื่อก่อนนี้ สมัยก่อนนี้ มัธยมปีที่ ๖ ภาษาอังกฤษพอจะใช้การได้ เป่ล่า เดิวนั้นไม่
ได้เรื่อง มาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ ฯ สอบเอนทรานซ์ สอบเข้าก็ไม่ได้ ไปเข้าโรงเรียน
ฝรั่งต้องลดชั้น อย่างนี้เป็นต้น ความรู้สึกเหล่านี้แหละ ชาวต่างจังหวัดจึงรู้สึกน้อย
เนื้อต่ำใจว่ารัฐบาลบำรุงแต่เมืองหลวง ส่วนในท้องถิ่นในชนบทนั้นไม่ได้เหลียวแล
เลย นอกไปกว่านั้น โรงเรียนอาชีวศึกษา ก็มีนัก นักเรียนที่ผ่านโรงเรียนวิสามนัญ
จะไปเรียนต่อมัธยมปีที่ ๓ ไม่มีโอกาสจะเรียน ออกจากเข้าวิสามนัญเมื่ออาจารย์จำกัด

จำนวนน้อยเหลือเกิน ครั้นจะเรียนต่อก็ไม่ได้ ครั้นจะทำงานมันก็ไม่ให้ ใจก็
ปล่อยตัวกันอยู่ทีนั้น จมอยู่ที่ปลักควาย เลี้ยงวัวเลี้ยงควายติดกันใจ ไม่ได้ขึ้น
เลย แล้วท่านบอกว่าห่วงใยต่อประเทศ ห่วงใยต่อประเทศตลอดเวลา

อีกอันหนึ่ง ขณะที่มีการชิงทุนที่จังหวัดมาเรียนต่อที่กรุงเทพ ฯ เอาจำกัด
ส่งฝ่ายพระราชวราวุธตามญัตติส่งมาเรื่อย ท่านบอกว่า พุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำ
ชาติ เคยมีสักครั้งหนึ่งใหม่กว่ารัฐบาลนี้ให้ทุนต่อพระภิกษุสามเณรมาเรียนต่อที่
กรุงเทพ ฯ ไม่มี ทั้ง ๆ ที่นักเรียนพยายามต้องไปอาศัยศาลาวัด ท่านลองคิดดู สิ่ง
เหล่านี้ ท่านคิดแล้วหรือว่าจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศ เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
เท่าที่มันควรจะเป็น นอกไปกว่านั้น โรงเรียนท่านไม่ให้โอกาสประชาชนผู้สร้าง
โรงเรียนเลย ทำไมข้าพเจ้าจึงว่าเช่นนั้น ท่านบอกว่าไม่มีงบประมาณเพียงพอจะ
สร้างโรงเรียนได้ แต่ในขณะนั้นประชาชน ราษฎร พร้อมทั้งจะสร้างโรงเรียน แต่
ท่านไม่ให้โอกาสเขา ท่านเอาเงินภาษีอากรของราษฎรนี้ไปสร้างโรงเรียน อย่างลืม
ว่าเป็นเงินภาษีอากรจากราษฎร เป็นเงินของแผ่นดิน เมื่อสร้างโรงเรียนเสร็จแล้ว
ท่านตั้งชื่อว่าอย่างไร พิบูลบำเพ็ญ พิบูลประชาสรรค์ พรหมมานุเคราะห์ แล้ว
คนไหนจะเสียสละ โดยอุทิศเงินแล้วกลายเป็นเงิน ชื่อโรงเรียนกลายเป็นชื่อของ
นักการเมืองผู้ยิ่งใหญ่ไปเสีย ท่านลองคิดดูถ้าหากเป็นชื่อกกลาง ๆ ประชาชนพร้อม
ที่จะร่วมมือด้วยได้ ข้อเท็จจริงมันเป็นอย่างนี้ ยิ่งไปกว่านั้น นอกจากนักเรียนที่
เรียนสำเร็จแล้วจะไม่มีโอกาสเรียนต่อ แล้วการจะเข้าโรงเรียนสมมติว่าสำเร็จประถม
ปีที่ ๕ จะไปต่อมัธยมปีที่ ๑ เด็กสมองดี แต่อาภัพ บังเอิญเกิดมาเป็นลูกคนจนไม่มี
โอกาสจะเรียนต่อ ถ้าอยากจะเรียนต่อเอาตางค์มา ข้าพเจ้าเคยเอาหนังสือร้องเรียน
รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับไม่ได้ผล ไม่รู้ต้นสายปลายเหตุ
มันยับยั้งหายไปไหนคิดตามมาเอง รัฐมนตรีแต่ละท่านนั่งบ่นใจเหมือนข้าพเจ้าจะไป
ขอเงิน ข้าพเจ้ารู้สึกสมเพชรู้สึกเสียใจตัวเองว่าเกิดมาเป็นคนจน เกิดมาเป็นลูกอีสาน
ร้องเรียนมาก็ไม่ได้เกิดผล มาพบไม่ได้รับการเหลียวแล ท่านที่เคารพโปรดเห็นใจ
ถ้าหากว่าท่านมีเจตนาหวังดีต่อประชาชนท่านคิดและตั้งมั่นว่าจะช่วยอำนวยความสะดวก
ให้เป็นผลดีต่อเขา ท่านก็ควรจะเอาใจใส่ยิ่งกว่านี้ จ้างโรงเรียนท่านสร้างเพิ่มขึ้นจริง
ข้าพเจ้าไม่เถียง สร้างเพิ่มกว่าเมื่อก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองเพิ่มกว่า ๕ ปี ๑๐ ปี
ที่ผ่านมาแล้ว แต่มันสมดุลกันใหม่กับพลเมืองที่เพิ่มขึ้น โรงเรียนเพิ่มขึ้นแต่คนมัน

มากกว่า เพราะฉะนั้นเด็กนักเรียนจึงสันไม่มีโรงเรียนอยู่ตลอดเขต โรงเรียนไม่มีโอกาสจะพอเป็นอันขาดมันเป็นอย่างนี้ นอกไปกว่านั้นโครงการผลิตครูของท่านเป็นโครงการที่เลือนลนมาก ท่านต้องการผลิตครูแต่ทำไมจึงงบประมาณนักเรียนครูซึ่งออกมาจากโรงเรียนพอสำเร็จแล้วไม่ได้รับการบรรจุ ทำไมไม่ได้รับการบรรจุบอกว่าไม่มีตำแหน่ง ไม่มีอัตราว่าง นี่หรือท่านมีเจตนาที่ต่อการศึกษาของชาติ มันเป็นอย่างนั้น นอกไปกว่านี้หลักสูตรของ การศึกษาซึ่งเป็นหัวใจใหญ่หลักสูตรไม่มีโครงการที่แน่นอน ท่านบอกจะเปลี่ยนหลักสูตรของการศึกษาใหม่แต่กระทรวงทบถักท่านก็ยังไม่ ได้ทำเป็นมาตรฐานแล้วท่านก็ไม่ทำ ท่านเปลี่ยนกันเรื่อยประชาชนไม่ต้องการท่านกับหลักของการศึกษานั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเรื่องยศ ฯ มีอะไรพูดกับประธาน ฯ

นายเรื่องยศ ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : หลักของการศึกษานั้นเราจะหยิบยื่นการศึกษาให้แก่ประชาชน ถ้าอยู่ที่ว่าเด็กจะเรียนอะไร

ปัญหาที่ ๒ เด็กพร้อมแล้วหรือยังที่จะเรียนมีปัญหามาก ๆ เท่านั้น ที่เมื่อหลักสูตรนั้นมันเปลี่ยนเรื่อย บรรดาอาจารย์ทั้งหลายเหล่า เหล่า หลักสูตรหรือตำราที่เรามีนั้นจะมาจากครูซึ่งเป็นครูที่สอนในปัจจุบันนี้ แต่ต่อไป พวกกันข้ามเป็นครูเก่า ๆ เป็นข้าราชการในกระทรวง ซึ่งไม่ทราบความเร่งด่วน ไม่ทราบถึงกรรมชาติ ไม่ทราบถึงความต้องการของเด็ก แต่ออกมาพิมพ์ขายไป แล้วก็แก้ไขใหม่ รัฐบาลต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ให้เงินเท่าไร ท่านก็ทราบความว่าอยู่ในที่โรงพิมพ์ซึ่งพิมพ์หนังสือหนังสือเหล่านั้นเปลี่ยนอยู่เสมอทุกปีทุกเดือนอย่างนี้แล้วมัน ยิ่งไปกว่านั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ โรงเรียนส่วนกลางกับส่วนภูมิภาคไม่มีฐานะเท่าเทียมกัน โรงเรียนส่วนกลางไม่ว่าจะเป็นการอบรมครูก็มีผู้ควบคุมดูแล แต่โรงเรียนส่วนภูมิภาคไม่มีโอกาสเลย แล้วเด็กที่เขามาจะเข้ามาเรียนในเมืองหลวงหรือครูที่จะมาอบรมในเมืองหลวง ไม่มีโอกาสหรือมีโอกาสน้อยที่สุดโอกาสที่จะมารับการอบรมหรือเรียนนั้น เรื่องเกี่ยวกับฐานะของเขานะถ้ามาเป็นครูฝั่งละก็ยังไม่อาจบอกไปกว่านั้นอีกอีก ในการรับเด็กเข้าเรียน ถ้าว่าเขามาเรียนเรื่องอดีตที่เขาลำบากหรือกระทรวงศึกษาธิการจะรับหรือไม่เข้าก็ไม่มีโอกาสเลยก็ได้ แต่ท่านเจ้าทราบอย่างนี้ว่าไม่คอยปรากฏบังเกิดผล กรณีอีก ในการส่งเข้าโรงเรียนนั้นแต่

รัฐมนตรีปัจจุบันนี้อีกโรเบียวเฝ้าเด็กเข้าโรงเรียนเป็นปึกๆ มันไม่แฟร์เลย เด็ก
 สมองดีแต่สิ่งแวดล้อมไม่ช่วย ไม่มีเงิน ไม่มีพวกไม่มีพลังไม่ใช่ลูกท่านหลานเธอ
 ไม่มีโอกาสได้เล่าเรียน เพราะโศกตักของท่านผู้ทรงอภิสิทธิ์นั้นมันเกินเสียแล้ว
 ความไม่ยุติธรรมเหล่านี้มันทำให้บรรดาผู้ปกครองของเด็ก ประชาชนที่ยากจนขมขื่น
 อยู่ตลอดเวลา ลูกทหารมีโอกาสเข้าเรียนนายร้อยก่อนลูกคนสามัญ ลูกครูผู้มี
 อภิสิทธิ์มีหน้ามีตามีโอกาสเข้าเรียนก่อนราษฎรที่ยากจน มันยุติธรรมแล้วหรือ ท่าน
 ประธาน ฯ ที่เคารพ นอกไปจากนั้น ศึกษาธิการใช้ระบบเผด็จการ นี่เป็นเรื่องที่มี
 มาแต่ไหนแต่ไรมาแล้วทำอย่างไร สมมติว่าครูยังเถื่อนมีฐานะการเงินที่น้อย หรือ
 ไม่ก็ผัวครู เมียครู ก็ส่งหน้าม้าหรือว่าส่งสายไปบอกว่าจะย้ายหรือไม่เช่นนั้นย้ายไป
 เสียจริง ๆ ย้ายเมียไปทางหนึ่ง ย้ายผัวไปทางหนึ่งแล้วก็ส่งตัวแทนออกไปบอกว่า
 อยากจะกลับถิ่นเดิมไหม ถ้าอยากกลับถิ่นเดิมผมจะจัดการให้ แต่เสียค่าใช้จ่ายสัก
 ๒,๐๐๐ — ๓,๐๐๐ บาท ที่ไหนที่นั่น หลักฐานมีพร้อม ข้าพเจ้าพร้อมที่จะแสดง
 เพียงแต่ว่าท่านจะสนใจหรือไม่ ถ้าหากการอ้างเขา แต่ปรากฏว่าต่อมาภายหลังถูก
 รังแก ข่มเหง ข้าพเจ้าก็ไม่อยากให้เขาเหล่านี้ประสบเคราะห์ร้าย อย่างนี้ มีอยู่เสมอ
 เมื่อเร็ว ๆ นี้ ๓ — ๔ วันมาแล้วสิ่งหนึ่งซึ่งบรรดาเพื่อนครูเรียกร้องขอความช่วยเหลือ
 เกี่ยวกับทางรัฐบาลบังคับให้ครูประจำบารับหนังสือพิมพ์ของรัฐบาล หนังสือพิมพ์
 ฝ่ายสนับสนุนมีอยู่ ๔ — ๕ ฉบับ พวกครูเขาเรียกกันติดปากว่าเหมือนภาษาตลาด
 ทัว ๆ ไปว่ากิโหลรายวัน เอามา ๔๐ — ๕๐ ฉบับ แต่ละตำบล อำเภอหนึ่งตอกเข้าไป
 ไปหลายร้อยฉบับ รัฐมนตรี ในรัฐบาลชุดนี้ไปเมื่อวันที่ ๒๗ เขาได้ถามท่าน ท่าน
 ก็ว่าไม่ได้บังคับเรียกให้ศึกษาธิการจังหวัดชี้แจง ก็ไม่ยอมให้ศึกษาธิการจังหวัด
 ชี้แจง มันเป็นเพราะอะไร ท่านบอกว่าแนะนำเฉยๆ มันไม่ใช่แนะนำ เพราะท่าน
 แนะนำเขาไปแล้วท่านเก็บสตางค์เขา นี่มันเป็นอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาของท่านเกินไปแล้ว เพราะฉะนั้นขอ
 ให้รวบรัด คือขอให้พูดในหลักสำคัญ เบ็ดเตล็ดผมคิดว่าคงเสียบบ้างก็ดี สำคัญเหมือน
 กันแต่น้อยกว่า เอาสำคัญ ๆ เอะคุณ

นายเรืองยศ ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ผมขอต่อสักหน่อย ผมจะ
 รวบรวม เงิน ก.ส.ส. ซึ่งตั้งหลักการไว้ว่าถ้าหากว่าทุนของประชาชนมีอยู่ครั้งหนึ่งจะ

เพิ่มให้อีกครึ่งหนึ่ง สมมติว่าโรงเรียนหลังหนึ่งจะใช้ค่าก่อสร้างประมาณแสนสองหมื่นบาท ถ้าหากประชาชนมีสักหกหมื่น รัฐจะใช้เงินก.ศ.ส. นี้ออกให้ครึ่งหนึ่ง มีหลายรายซึ่งไม่สามารถจะรับเงินสร้างค้างเต็ม หกเดือนไปแล้วตั้งครึ่งก่อนเบิกมาไม่มีโอกาสนี้กระผมสงสัยเหลือเกินว่าทำไมจึงไม่ได้ นอกไปกว่านั้นเจ้าหน้าที่ทางกระทรวงได้แอบอ้างในการเรียกราย ผมก็ร้องเรียนมา พิมพ์หนังสือเอกสารส่งไปให้บรรดาครูแล้วก็เก็บเงิน บางทีครูต้องจำใจรับทั้ง ๆ ที่ไม่ต้องการจะรับหนังสือเอกสารนั้น ถ้าไม่รับก็เกรงผู้ใหญ่จะไม่ค่อยพอใจคน และหาโอกาสวิ่งแก้มเหวหรือกลั่นแกล้งในภายหลังหน้า ยิ่งไปกว่านั้นนักการเมืองได้เข้าแทรกแซงกับโรงเรียนต่าง ๆ ใช้โรงเรียนราษฎร์เป็นเครื่องมือ โรงเรียนที่มีโอกาสจะได้รับทุนอุดหนุน นักการเมืองบางคนก็เลือกที่รักมักที่ชัง โรงเรียนไหน เป็นเครื่องมือของตน ก็ขอเงินไปให้โรงเรียนที่ไม่ได้ช่วยก็ช่วยในฝ่ายตนก็เฉยเมยเสีย ขอร้องหลายหนต่อหลายหนก็ไม่มีโอกาสที่จะได้รับเงินนั้น เหล่านี้มันเป็นสภาพที่ฝนตกไม่ทั่วฟ้า ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงเกิดขึ้นเสมอ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านทราบ แต่ท่านกลับทำไม่ทราบ ก็ไม่ทราบว่าเป็นเหตุผลว่าเป็นเพราะอะไร นอกจากการทำเช่นนั้นเป็นผลเสียหายแก่ประชาชนและประเทศชาติ ท่านที่เลวพบนอกไปกว่านั้น กระทรวงศึกษาฯ ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย ยังใช้ครูทำงานอื่น ครูประจำบาลนอกจากจะสอนหนังสืออย่างเดียว ยังเป็นกรรมการประจำสภาตำบล เขาจะเอาเวลาที่ไหนไป...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้รวบรัดและท่าน ขอให้รวบรัด เวลาเหลืออีกนาทีเดียว

นายเรืองยศ ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ครับ ผมขอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพลศึกษา ปัญหาเรื่องการพลศึกษานี้ทำอย่างจริงจังเต็มที่ การพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ไม่ได้จริงจังเอาจริง ต้องการเฉพาะผลของการแข่งขันกีฬาเท่านั้น ต้องการกันเก่งของผลอย่าง แต่ไม่เร่งให้บรรดาเด็กนักเรียนนั้นมีสุขภาพพลานามัยดี ข้าพเจ้าขอทราบแต่ที่ประเทศญี่ปุ่น เด็กเกิดมาก่อนจะเข้าโรงเรียนอนุบาล ก็มีนายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญตรวจร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตรวจโครงกระดูก ถ้าใครมีกระดูกใหญ่เขาแยกประเภทไปให้เรียนโยโด คือการเรียนถ่วงน้ำหนักมวยปล้ำ ถ้าโครงกระดูกเล็กเขาเรียนเซนโตะ คือการฟันดาบ เขาแยกเขาเอาใจใส่มาก เดียวนี้เด็กนักเรียนของเราผอมโง่โรโรโง่ จะมีนักมวยที่มีชื่อเสียง มีนักกีฬาที่ได้แก่แต่หนึ่ง

ในจำนวนหลายสิบคนต่อชั้นอย่างนั้นกัน ข้อสุดท้ายที่ข้าพเจ้าใคร่จะขอชี้ว่าทางกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้เหลียวแลนั้นก็คือศิษย์รวมของครู สถิติในการกันที่ครูถูกสอบสวน ถูกลงโทษในทางวินัยก็ดี เราจะเห็นว่าโดยมากเล่นการการพนัน ตีมีสุราเป็นอาชญา ก็เมื่อผู้เป็นแม่พิมพ์ของประเทศชาติทำตนไม่ได้ดี แล้วเด็กจะดีได้อย่างไร ท่านต้องคิดว่า ถึงท่านจะปราบบอกว่ามีหลักฐาน ท่านลงโทษไปแล้วมันก็ไม่บรรเทาเบาบางลงไปเลยนี่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่านโยบายของรัฐบาลปัจจุบันนี้ดีแต่ตัวหนังสือ แต่โดยการปฏิบัติแล้วใช้ไม่ได้

ขุนทดฤทธิศึกษาการ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านผู้มีเกียรติผู้นี้ก็แสดงตนว่าเป็นผู้สนใจในการศึกษามาก และก็ได้อภิปรายในทางทำนุติเตียนการศึกษาของชาติว่าไม่ได้ดำเนินไปให้ดีคล้าย ๆ กับว่าไม่ได้ เรียงไม่ได้ราวไม่ได้ผลเลย ความจริงนั้นถ้าจะพูดกันเรื่องนี้ให้ความยุติธรรมแล้วก็ควรจะโต้กล่าวว่า เรื่องการจัดการศึกษาของรัฐบาลนั้นได้ดำเนินและเจริญมาได้อย่างไร เราควรที่จะคุ้ยคุ้ยกันเสียก่อนว่า โรงเรียนรัฐบาลเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้นมีกี่โรง มีอยู่ ๒๕๐ โรง แต่ใน พ.ศ. ๒๔๘๐ มี ๒๕๗ โรง ครั้นมาในปัจจุบันนี้มีถึง ๑,๐๕๒ โรงอย่างนี้เป็นอัน สำหรับโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนประชาบาล ใน พ.ศ. ๒๔๗๕ ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองมีอยู่ ๖,๓๐๗ โรงเรียน แต่ในปัจจุบันนี้มีอยู่ ๒๑,๐๐๐ โรงนี้โรงเรียนราษฎร์มีอยู่ ๑,๓๐๗ โรง แต่เดิกรนี้มีอยู่ ๒,๐๗๔ โรง รวมแล้วโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองมีอยู่ ๗,๖๓๘ โรง แต่ในปัจจุบันนี้รวมทุกประเภทแล้วมีอยู่ ๒๓,๔๑๘ โรงอย่างนี้เป็นอัน ถ้าพูดสถิติของโรงเรียนก็แสดงว่ามันได้เพิ่มขึ้นมาก การที่โรงเรียนเพิ่มขึ้นนี้ก็แสดงว่าการวิวัฒนาการของการ ศึกษาในเรื่อง อาคารสถานที่ มันได้เจริญขึ้นมา เป็นลำดับขึ้นในเรื่องจำนวนครู เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ โรงเรียนรัฐบาลมีอยู่ ๒,๐๓๑ คน แต่ในปัจจุบันนี้ ๒๕๐๐ นี้เรามี ๑๑,๐๒๔ คน โรงเรียนเทศบาล ประชาบาลเดิม ๑๒,๕๕๔ คน แต่ในปัจจุบันนี้มี ๗๘,๗๖๖ คน โรงเรียนราษฎร์ ๒,๖๕๓ คน ในปัจจุบันนี้มีหนึ่งหมื่นเจ็ดพันคนเศษ และรวม นี้รวมเฉพาะครูต่าง ๆ ก็จะเห็นได้ว่าครูเมื่อ ๒๔๗๕ เรามี ๑๗,๒๔๓ คน แต่ในปัจจุบันนี้เรามีอยู่ ๑๐๘,๒๓๘ คน ส่วนการที่นักเรียนนักเรียนจะเห็นได้ว่านักเรียนมีจำนวนมากขึ้น มีปริมาณมากขึ้น อยากจะขอสรุปเสียเลย ถ้าหากว่าจะแยกเป็นประเภทก็จะซ้ำ เพราะฉะนั้นก็อยากจะขอสรุป

ว่าโรงเรียนรัฐบาลทุกประเภทโรงเรียนเทศบาล โรงเรียนประชาบาล ตลอดจนโรงเรียนราษฎร์นั้น เมื่อก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครอง เรามีนักเรียนอยู่ ๗๘๘.๑๒๖ คน แต่มาในปัจจุบันนี้มีนักเรียนรวม ๓,๖๕๘.๒๖๑ คน ที่ได้งานสถิติมาเช่นนี้ก็เพื่อให้เห็นว่ารัฐบาลนี้มี ใต้หนึ่ง นอนใจในการที่จะปรับปรุงในเรื่องอาคารสถานที่ในเรื่องที่จัดโรงเรียน ทมเห็นในการที่จะจัดโรงเรียนให้ขยายออกไปและก็ในเรื่องการที่จะหาครูมาเพิ่มเติมเพื่อให้ส่งสอนบุตร บุธิดาให้มี ความเจริญก้าวหน้าและกันนักเรียนเราก็รับมากขึ้น ท่านอาจจะเห็นได้ว่าก็เห็นแล้ว ก็พลเมืองเพิ่มขึ้นนักเรียนก็ต้องเพิ่มขึ้น การที่เป็นเช่นนี้ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ได้หยุดยั้งอยู่ก็เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วมาก็ดี หรือเมื่อ ๑๕ ปีที่แล้วก็ดี เราคงจำได้อยู่ คือว่าจำนวนอาคารสถานที่ตลอดจนครูบาอาจารย์ นักเรียนเราไม่เพิ่มขึ้น เราไม่มีปริมาณดีขึ้นอย่างนั้นก็ควรจะตำหนิได้ว่าเราไม่ได้ให้สัตยาบันการศึกษา แต่ที่เราจะเห็นได้ว่าเพิ่มขึ้นมากมาย การเพิ่มขึ้นมากมายเช่นนี้ ก็หมายความว่าเราจะต้องเพิ่มในเรื่องเงิน ที่จะสร้าง อาคารสถานที่ เพิ่มในเรื่องเงินงบประมาณที่จะใช้สอยเงินเดือนครูบาอาจารย์เพิ่มเงินที่จะจ้างเป็นอุปกรณ์การสอน การเรียน ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่างบประมาณนั้นจะได้เพิ่มจากก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองนี้ งบประมาณกระทรวงศึกษาธิการมีราว ๆ สี่ล้านเศษ มาในปัจจุบันนี้ เงินงบประมาณหลักสำหรับให้ทั้งเงินเดือนก็ดี และเงินเพิ่มและเงินค่าใช้สอยการจรรอื่น ๆ ก็ดี เราต้องใช้ ในเงินหลักตามงบประมาณนั้นสองร้อยล้านเศษ แต่เมื่อได้คิดถึงเงินเพิ่มและอื่น ๆ ในการก่อสร้างอะไรต่ออะไรแล้วทั้งเงิน ก.ศ.ศ. นี้สมทบมาด้วย เป็นเงินถึงพันล้าน นี่อย่างนี้เป็นต้น ก็จะได้เห็นว่ารัฐบาลก็ได้มีความสนใจ เพราะได้ตั้งใจว่าการศึกษา นั้น รัฐบาลจะได้ส่งเสริมเป็นอันดับแรก นี่จึงเป็นต้น ที่นี้ในส่วนข้อความเป็นอื่น ๆ ที่ผ่านได้ซักถามหรือที่ท่านได้กล่าวหาว่ามีความบกพร่อง เป็นต้นว่าไปขออะไรก็ไม่ได้ หรือว่าไปรับการรับรองนั้น ถ้าจะพูดถึงว่าในขณะนี้ ข้าพเจ้าได้พบท่านหลายหนหลายครั้ง ทั้งในกระทรวงและนอกกระทรวง ท่านรัฐมนตรีหลาย ท่านก็ได้พบ ท่านก็ได้ต้อนรับด้วยดีทุกที และการที่ท่านขออะไรนั้น สิ่งใดที่ควรจะได้ได้เป็นของโรงเรียน ถ้าเราพอทำได้เราก็ทำ แต่บางอย่างท่านจะขอว่าให้ข้าพเจ้าไปโง่โง่ คนโน้นไปโน้ เพราะดิหอบ้างนี้ อย่างนี้ เราก็ต้องสอบสวน เราก็ต้องหาหลักฐาน ไม่ใช่อยู่ ๆ ใครจะเซ็น บอกว่าคนโน้นไม่ก็ต้องอย่า ก็ต้องจัดทำกัน มันก็เป็นเรื่องก็อาจจะทำให้เสียความ

ยุติธรรมการปกครอง ก็เห็นหา ข้อ ๒ ในเรื่องโรงเรียนไม่พอ ๆ นั้น ท่านคิดว่าในเวลาโรงเรียนเราก็ทราบอยู่แล้วว่าพลเมืองเพิ่มขึ้นเท่าไร แต่ก่อนนั้นเด็กไม่ค่อยจะนิยมในการเรียน อาจจะเป็นด้วยการศึกษาในขณะนั้นยังไม่เป็นที่นิยมของผู้ปกครองหรือนักเรียนโดยทั่ว ๆ ไป แต่ในบัดนี้เห็น ได้แสดงแล้วว่าประชาชนพลเมืองมีความนิยมในการศึกษา จึงคิดส่งลูกหลานเข้าโรงเรียนเป็นอันมาก แต่รัฐบาลก็ไม่ได้คำนึงถึง ก็ได้จัดหาโรงเรียน ได้จัดครู ได้จัดอุปกรณ์การสอน การเรียนเพื่อรับนักเรียนให้เข้าเรียนเป็นอันมาก ซึ่งมีจำนวนถึงสามล้านคนเศษ ท่านก็เห็นได้ว่าเราก็ทำดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วนที่ยังเหลือค้างอยู่นั้นมันก็เกี่ยวกับเรื่องงบประมาณบ้าง เกี่ยวกับเด็กไม่สามารถที่จะไปเข้าเรียน เพราะว่าเราไม่สามารถจะจัดให้ไป โรงเรียนให้ทั่วทุกหย่อมหญ้าได้ ในบางแห่งที่จะเพิ่มขึ้น แต่ว่าสำหรับโรงเรียนที่อยู่ในเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาแล้ว เราได้จัดให้มีโรงเรียนโดยทั่วถึง และมีอยู่ทุกตำบลทุกแห่งหน ก็เห็นอันว่าเด็กที่อยู่ในการประถมศึกษาเวลานี้ ที่ยังไม่ได้เรียนอยู่เวลานี้น้อยราว ๆ ๕ เปอร์เซ็นต์หรือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าไม่สามารถจะเกณฑ์ได้ อยู่ในป่า ในดงในเขาอะไรอย่างนี้ แต่ว่าเด็กที่พอมาเรียนได้นั้นได้เข้าโรงเรียนโดยทั่วถึง และก็รวมความว่าเด็กตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาเวลานี้ได้เรียนอย่างเต็มที่ ส่วนชั้นมัธยมจะเป็นมัธยมสามัญก็ดี มัธยมวิสามัญก็ดี หรืออาชีวศึกษาก็ดีนั้น อันนี้ก็โตกล้าวแล้วเราก็ต้องจัดไปตามความเหมาะสม ค่อยจัดไปเท่าที่กำลังงบประมาณจะมี แต่ว่าอย่างไรก็ดีท่านจะต้องพูดถึงว่ามันเจริญขึ้นหรือไม่ เราจะเห็นได้ว่ามันเจริญก้าวหน้าขึ้น เจริญขึ้น มันมีมากขึ้นในปริมาณ และนอกจากนั้นก็กวัดกันในเรื่องคุณภาพ ๆ ก็ดีขึ้น

ข้อสาม ที่ท่านถามเรื่องที่ท่านมีความเห็นจะเลิกกระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงนี้กระทรวงนี้เพื่อจัดโรงเรียน เรื่องนี้เป็นความเห็นของท่าน แต่ว่าอย่างไรก็ตามเรื่องของกระทรวงอันนี้ก็ย่อมมีประโยชน์ในราชการของบ้านเมือง ซึ่งย่อมเป็นประโยชน์ตามนโยบายของรัฐบาล แต่ว่าเมื่อท่านต้องการท่านจะเลิกอะไร ท่านก็ต้องเสนอเป็นกฎหมายเลิก จงมาขอในพื้นหรือจะมาทำหนังสือในที่นี้ไม่ได้ เพราะสิ่งเหล่านี้เขาต้องขึ้นตามกฎหมายทั้งนั้น

ในข้อต่อไปท่านบอกว่า โรงเรียน รัฐบาล หลังการรวบ หัวไป หลายจังหวัด เรื่องโรงเรียนหลังการรวบก็เป็นธรรมดาโรงเรียนถาวรก็เยอะเวลานี้ ท่านคิดคุชโรง-

เรียนของเราเวลานี้มีถึง ๒๐,๐๐๐ โรงเรียน ใน ๒๐,๐๐๐ โรงเรียนนี้ โรงเรียนที่ถาวรเราก็มีจำนวนไม่น้อยที่เป็นโรงเรียนที่เรียบร้อย นอกจากนั้นเราก็พยายามที่จะจัดสรรที่จะสร้างเพิ่มที่จะให้มีอาคารดีขึ้น อย่างนี้ก็จะต้องตามกำลังงบประมาณ เพราะว่าแต่เดิมมานี้ก็เป็นอยู่อย่างนี้มานานแล้ว และแม้แต่รัฐบาลหลายสมัยมาซึ่งแม้แต่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านซึ่งเคยเป็นรัฐบาลมากก็เคยจัดอยู่แล้ว ว่ามันก็เพิ่มไปไม่ได้เท่าใด แต่ว่าในรัฐบาลนี้ท่านจะเห็นว่าเพิ่มเป็นอันมาก ดูงบประมาณประมาณหรือตามสถิติจะเห็นว่าเพิ่มมากมายเหลือเกิน โรงเรียนประชาบาลและกักนักเรียนจำเริญมัธยมปีที่ ๖ ไหลเข้ามากรุงเทพฯ มากหรือว่านักเรียนมัธยมปีที่ ๖ เวลาในรัฐบาลก็มีนโยบายที่เราจะเพิ่มเตรียมอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา ขึ้นสูงขึ้นตาม จังหวัด ต่าง ๆ ในเวลานี้ก็ได้เพิ่มขึ้นมากแล้ว โรงเรียนประจำจังหวัดก็ได้มี โรงเรียนเตรียมอุดมขึ้นหลายจังหวัดและต่อไปในไม่ช้านี้ เราก็เพิ่มขึ้นทุกปี เพิ่มขึ้นขึ้น ๆ ปัญหานี้ก็หมดไปเอง แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนที่ไหลเข้ามาในกรุงเทพฯ นั้น ทางพระนครนี้เราก็ได้จัดการรับโดยบางโรงเรียนเราก็จัดให้เรียนเป็นสองผลัด และเราก็จัดเพิ่มเติมเข้าไปในโรงเรียนตั้งแต่มหาวิทยาลัย โรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูง โรงเรียนเตรียมอุดม นี่ทั่ว ๆ ไปเราก็จัดรับได้แล้วในเวลานี้ นักเรียนที่ว่ามีสถานที่เรียนนั้นเวลานี้เราได้รับเข้าจนหมด นักเรียนทั้งหลายพันคนที่มาอ้างว่าไม่มีที่เรียน ในที่สุดเราก็จัดรับจนหมดในที่สุด ที่ก็เหลือว่าง เด็กพวกที่ว่ามีที่เรียนนั้นเขาอ้างจริง ๆ ก็ที่ยังว่างอีกมากมาย สำหรับต่างจังหวัดในเรื่องเตรียมอุคนั้นในขณะนี้มีอยู่ ๔๒ โรงเรียนแล้ว นี่ตามจังหวัดต่าง ๆ มี ๔๒ โรงเรียน สำหรับเตรียมอุดมซึ่งต่อไปข้างหน้าเขาจะเพิ่มขึ้นอีก เรื่องเกี่ยวกับให้ทุนที่จะเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ อะไรเหล่านี้ อย่างนี้เราก็ได้พิจารณาอยู่ เป็นต้นว่าเกี่ยวกับนักเรียนอาชีวศึกษา และนักเรียนฝึกหัดครูอะไรเหล่านี้เราก็มีอยู่บ้าง แต่ว่าจะให้ไปทุกประเภทนั้นเราก็ทำในขณะนี้ไม่ได้ เราจะต้องค่อยทำค่อยไป เราจะต้องมีเพิ่มเติมในโอกาสต่อไปด้วย นักเรียนขอทุนเรียนหรือโครงการที่จะฝึกหัดครูเหล่านี้ก็ขอเรียนสรุปเลยว่าในเรื่องเหล่านี้ที่นักเรียนทุนเรามีทุนต่าง ๆ ทุนของนักเรียนประเภท ทุนนักเรียนมัธยม ทุนนักเรียนอาชีวศึกษาตลอดจนทุนนักเรียนไปศึกษาต่างประเทศ ในสิ่งเหล่านี้กระทรวงศึกษาได้ส่งเสริม และได้จัดลงทุนในเรื่องนี้เป็นจำนวนถึงหลายสิบล้านบาท จึงได้ทำอยู่ในเวลานี้ ส่วนโครงการฝึกหัดครูนี้ เราก็ได้เพิ่มขึ้นในการฝึกหัดครู จน

ถึงกับตั้งกรมผลิตครุภัณฑ์ เพื่อที่จะผลิตครุภัณฑ์ประเภทต่าง ๆ ที่ในครุภัณฑ์ประเภทนี้ มีของ
อาชีวศึกษา ตลอดจนครุภัณฑ์สูงและครุภัณฑ์ปริศนา ส่วนกระทรวงศึกษาธิการ ที่ว่าไม่มี
ตำแหน่งบรรจุนั้นก็เป็นตำแหน่งซึ่งเราไม่มีอัตราเงิน ที่อะไรที่จะรับได้เพียงอย่างเดียว อีก
ก็จะให้พิจารณาเพิ่มในโอกาสต่อไปเป็นลำดับไป ที่ว่าหลักสูตรอะไร หลักสูตรอะไร
แสดงกันเรื่อย ๆ หลักสูตรนั้นย่อมเปลี่ยนไปให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ เพราะเวลา
นี้การศึกษาของไทยได้พัฒนาการไป หลักสูตรก็ต้องเปลี่ยนให้เหมาะสม แต่ว่า
การที่เปลี่ยนนั้นจะต้องคำนึงถึงกับว่าจะไม่ให้เสียเปลี่ยนแปลงในการที่จะซื้อแบบเรียน
หรือในการที่ต้องซื้ออุปกรณ์การสอน การเรียน โดยมากหนังสือซึ่งเป็นหลักในการ
สอนนั้นเราก็คงใช้อยู่ เรายังได้เปลี่ยนแปลงไปเลย ส่วนหนังสือที่จะเลือกจะใช้นั้น
แต่ละจะได้เปลี่ยนบ้าง แต่ว่าการเปลี่ยนเช่นนั้นก็ก็เป็นเรื่องที่ไม่ได้ทำให้กระทบ
กระเทือนถึงการที่เด็กจะต้องใช้จ่ายมากมายอะไร ส่วนอภิสิทธิ์ในการรับเด็กต่าง ๆ
นั้น ในเรื่องนี้ขอชี้แจงว่า เกี่ยวกับอภิสิทธิ์นั้น กระทรวงศึกษาธิการก็ยังจำเป็นต้อง
ต้องมีอยู่ คือว่าอภิสิทธิ์เกี่ยวกับลูกครู ท่านทั้งหลายคงจะได้เห็นว่า ครูบาอาจารย์
ซึ่งมีอาชีพทางครูนี้ โดยมากมักจะเบื่อหน่ายไม่อยากจะทำหน้าที่ยาครู เพราะฉะนั้น
เราจึงจำเป็นต้องสนับสนุนให้ครูนั้นได้ส่งบุตรหลานเข้าเล่าเรียน ซึ่งก็มีจำนวน
ปริมาณจำกัด เช่นโรงเรียนหนึ่งมีชั้นหนึ่งไม่เกิน ๕ คนอะไรอย่างนี้ ซึ่งนั้นก็เป็นการ
การส่งเสริมให้ครูได้มีฐานะดีและได้มีการช่วยเหลือในเรื่องค่าครองชีพของครู ส่วน
อภิสิทธิ์อีกอย่างหนึ่งนั้นก็เกี่ยวกับลูกศิษย์ของพระ ลูกศิษย์วัดซึ่งโรงเรียนต้องไป
อาศัยในวัดนั้นอยู่ การที่โรงเรียนต้องไปอาศัยวัดอยู่เราได้มีสัญญาตกลงกันมานาน
แล้วว่า เราจะต้องให้สมภารวัดนั้นได้ฝากลูกศิษย์ของวัดมาเข้าเล่าเรียนในวัดหนึ่ง
ราว ๑๐ คน อะไรอย่างนี้เป็นต้น ท่านก็คิดว่าหากว่าเราไม่ให้มีโอกาสดังนั้นท่าน
ได้ฝากลูกศิษย์เข้าโรงเรียนแล้ว ท่านจะเอาลูกศิษย์ที่ไหนมารับใช้ เพราะว่าเรามี
เด็กก็ไปเข้าเรียนไปเข้าศึกษาตามโรงเรียนของรัฐบาลหรือโรงเรียนสามัญ โรงเรียน
ราษฎร์ที่เขาจัด พระภิกษุก็ไม่ทำวิสัยนี้ พระไม่มีลูกศิษย์ได้ พระวัดเขาเองจะ
เสื่อมโทรมไป ส่วนคอร์รัปชันในการจัด ทางกระทรวงศึกษาธิการ ไม่เป็นอะไร
หากว่าให้ทราบหลักฐานความจริงทุกที ถ้าหากว่าท่านมีหลักฐานอะไรไป บิด
ให้เสนอขึ้นมามาแต่ในเรื่องนี้เราได้รับกับกระทรวงให้แยก แยกชัดตาบอดไปก็ไม่ได้
ให้หลักฐาน ไม่มีใครกล้ามาขึ้นยัน สำหรับเรื่องครูรับหนังสือพิมพ์ที่
กล่าวนี้ เป็นเรื่องที่เขาทำมันไปโดยไม่บังคับ และเมื่อเขาพบเจ้าได้ไปประกอบ

เหตุการณ์ในคราวที่ไปราชการภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้าพเจ้าก็ได้สั่งแล้วว่าเป็นอันให้ครูได้อ่านหนังสือพิมพ์หรือจะซื้อหนังสือพิมพ์ตามความถนัดหรือตามเสรีภาพไม่จำกัดว่าจะต้องอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับนี้ ส่วนหนังสือของกระทรวงที่ร้านนี้ก็มีพวกวิทยากร มีพวกหนังสือเกี่ยวกับเรื่องของครู หนังสืออย่างนั้นไม่เป็นการบังคับเพราะว่าในหนังสือเหล่านั้นความรู้ที่จะให้ครูสำหรับศึกษา เพื่อสอบไล่ เพื่อสอบเลื่อนวิทยฐานะ เราจำเป็นต้องเที่ยวหาซื้อเอง และครูพวกนี้เขาร้องว่า กระทรวงศึกษาฯ ควรจะได้ส่งเสริมให้เขาได้รับการศึกษาในทางคำหรับตำรา ซึ่งกระทรวงส่งไปให้ นี่เราทำเพื่อสนองความต้องการของครู และก็เรื่องนี้ครูเรียกเรื่องมาทะเลาะอย่างนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องหนังสือพิมพ์ แต่เป็นเรื่องเป็นการกล้าย ๆ กับว่ารับหนังสือเพื่อความรู้สำหรับวิทยฐานะ สำหรับเงิน ก.ศ.ส. สมทบทุนสร้างโรงเรียนเวลานี้รัฐบาลก็จ่ายจนหมดคือจ่ายจนหมดเท่าที่มี เพื่อที่จะไปสมทบทุนกับราษฎรที่เขาได้ออกทุนมาเพื่อสร้างโรงเรียนแต่ว่าเงิน ก.ศ.ส. นั้นก็ไม่พอเพียงที่จะรับได้ทุกราย เพราะฉะนั้นเราก็เข้าคิวกันเป็นลำดับไป รายไหนจำเป็นก่อนจะมีความสำคัญหรือเหตุฉุกเฉินเราก็ให้ไป รายอื่น ๆ ก็คงได้เป็นลำดับในเรื่องนี้ เป็นความจำเป็นอย่างหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการต้องการสนับสนุน แม้แต่งบประมาณประจำซึ่งจะเป็นเงินถาวร สมทบทุนก่อสร้างนี้ กระทรวงศึกษาธิการก็พยายามที่จะเพิ่มให้โดยทั่วถึงอยู่เสมอ แต่ว่าปีไหนมีเงินเหลือเกินอันนี้ท่านก็ควรเห็นใจบ้าง ส่วนเงินอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์นั้น เรามีหลักมีเกณฑ์ให้อยู่แล้ว และก็เวลานี้เราขอเพิ่มเติมว่าเราได้รับงบประมาณเพิ่มเติมขึ้น โรงเรียนราษฎร์ก็ได้เพิ่มขึ้นเป็นลำดับแต่โดยที่โรงเรียนราษฎร์เวลานี้ก็เรียนเพิ่มมาก และได้เงินที่จะเพิ่มให้คิดเฉลี่ยตามหัวหรือตามนักเรียนที่จะเข้าก็จะต้องค่อย ๆ ไล่ไปในปีถัดไป แต่อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้ก็ต้องส่งเสริมอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์ให้เต็มที่ ส่วนการที่ว่านักการเมืองเข้าแทรกแซงตามโรงเรียนราษฎร์ก็ดี หรือว่าครูประจำบาลถูกทางมหาศาลหรือทางศึกษาฯ มาใช้ก็ได้ นี่เรื่องแทรกแซงโรงเรียนราษฎร์นั้น ท่านอย่าเข้าใจเป็นการแทรกแซง เพราะนักการเมือง ถ้าท่านจะถือผู้แทนราษฎรเป็นนักการเมือง ผู้แทนราษฎรทั้งโรงเรียน เมื่อเขาตั้งโรงเรียนขึ้น เขาก็ต้องจัดโรงเรียนทองเขา จะเรียกเขาแทรกแซงได้อย่างไร อีกประการหนึ่ง หลักของโรงเรียนราษฎร์นั้นไม่มีถือว่าเป็นเรื่องราชการหรือรัฐบาล เพราะฉะนั้นเมื่อเขาจัดโรงเรียน

ราษฎร เขาก็มีสิทธิที่จะทำอะไรในขอบเขตที่เราเป็นเจ้าของ แต่ในขณะเดียวกันทางกระทรวงศึกษาธิการก็ควบคุมในเรื่องระเบียบการสอน ระเบียบวินัยต่าง ๆ ตลอดจนข้อบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย สิ่งใดที่เขาทำไม่ผิดกฎหมาย เราก็ปล่อย ถ้าเขาทำเกินขอบเขตของกฎหมาย ทำผิดกฎหมาย เราก็จะต้องไปถามปราชญ์หรือลงโทษ ส่วนที่ว่าครูประจำบาลที่นำไปใช้ต่าง ๆ นั้นท่านควรจะเห็นใจว่าครูประจำบาลนั้น...

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระจำเป็น ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ จึงดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดรวบรัดหน่อย

ขุนคลังศึกษากร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ในเรื่องครูประจำบาลถูกใช้ในการพลศึกษา ในเรื่องสถิติของครูเหล่านี้ก็ขอรวบรัด ว่าเอาละ มันจะเสียเวลามาก ให้คนอื่นเขาพูดต่อไป!

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : เอ๊ะ ตามลำดับของผมนี่ครับ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ว่าอย่างไรครับคุณทองดี ฯ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธาน ฯ สั่ง

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : เอ๊ะ อย่างนั้นก็ไม่ใช่ข้อตกลงครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีอะไรตกลงกัน เข้า คุณทองดี ฯ

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณที่ท่านประธาน ฯ ได้กรุณาให้ข้าพเจ้าได้พูด

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ผมขอพูด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไปนั่งที่นั่งของคุณ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ผมอยากจะทราบข้อเท็จจริง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดึกแล้วนะ รวบรวม

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : คือว่าตั้งแต่เริ่มต้นมาจนกระทั่งถึงที่หนึ่ง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าทำลายเวลา คุณไปนั่ง ๆ คุณทองดี ฯ พูด

นายเกียรติ นาคพงษ์ (มหาสารคาม) : ผมเรียนถามที่ ๆ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ; (เกาะสมัน) นัง ๆ ครับ

นายเกียรติ นาคพงษ์ (มหาสารคาม) : แหม ท่านใช้อำนาจเหลือเกิน

นี้ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ใช้อำนาจ เอ้า คุณ

คุณทองดี ๆ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) ; ไม่อยากจะทำให้ท่านสมาชิกผู้มีความ

เสียเวลา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ อย่างคุณออกเรื่อง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) ; กระผมจะพูดถึงเรื่องการศึกษาที่
รัฐบาลนี้ไม่สามารถจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนเป็นสถิติแก่ประชาชนนั้น ข้าพเจ้า
ขอชี้ให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาดูว่าจะเป็นความจริง
อย่างที่ข้าพเจ้าได้กล่าวหาหรือไม่ เพราะเท่าที่ท่านได้อธิบายไปเมื่ออื่น สร้าง
โรงเรียนท่านนั้นพันโรงเรียน ท่านนั้นหมื่นโรงเรียนนั้น ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ
ข้าพเจ้าแน่ใจเหลือเกินว่า ส่วนมากที่ท่านจะไปเพิ่มครูประจำบาลก็ดี โรงเรียน
ก็ดีขึ้นนะ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจะต้องพุ่งไปสู่จังหวัดนคร-
ราชสีมาก่อนเพื่อน ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ นี่ข้าพเจ้าเอาความจริงมากล่าว
เพราะข้าพเจ้าเคยร่วมทำท่านรัฐมนตรีผู้นี้ ในสมัยที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎร จังหวัด
เชียงใหม่ครั้งที่ ๒ เป็นความจริง แลเห็นจากนี้ ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ ข้าพเจ้า
อยากจะขอชี้ให้เห็นที่จังหวัดชัยนาท ท่านประธาน ๆ ที่เคารพ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในรัชต์บังกั๋อ ๑๙๔๐ ห้ามทะเล
คายใส่ความ ห้ามเสียดสี เรือนให้ท่านผู้มีความ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) ; ครับขอบพระคุณที่ท่านประธาน ๆ
ที่ได้กรุณาเตือน ข้าพเจ้าจะขอชี้ ที่จังหวัดชัยนาท จังหวัดชัยนาทนั้นได้รับความ
เดือดร้อน ทั้งโรงเรียนชาลประจำจังหวัดและโรงเรียนหญิงประจำจังหวัด ท่าน
ประธาน ๆ ที่เคารพ สถานที่เล่าเรียนก็ โครโโครไล่ทั้งสองโรงเรียน เด็กนักเรียนจะเข้า
เล่าเรียนก็ไม่ได้ได้รับความปลอดภัย เกรงว่าโรงเรียนนี้จะล้มกับพังลงวันไหนก็ไม่ทราบ
นี่แหละ ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา ฯ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ

คลังได้อนุมัติแล้วโรงเรียนแห่งละสองล้านบาท นี่ท่านก็ไม่ทำ ทำไมไม่ให้เขาอันนี้ ขอ
พูดจังหวัดชัยนาท ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ แล้วนอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่ของ
ข้าพเจ้าซึ่งเป็นผู้แทนมา ท่านอ้างบอกว่าท่านสร้างโรงเรียนที่โน่นที่นี้ ท่านกล่าว
คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างอำเภอสันป่าตองในจังหวัด
ข้าพเจ้า ท่านไม่เคยสร้างโรงเรียนให้เลย แม้แต่โรงเรียนเดียว งบประมาณแม้แต่
สตางค์แดงเดียวก็ไม่มี นี่ราษฎรอำเภอสันป่าตอง เขา เอสพี เทอ คอว์ ร่วม
ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวเสียสละ ข้าพเจ้าเองในฐานะที่ ในขณะนั้นเป็นผู้
แทนจังหวัดเชียงใหม่ครั้งที่ ๒ แล้วต่อมาเป็นสมาชิกสภาจังหวัดเชียงใหม่ประเภท ๑
ด้วย ไม่ใช่ประเภท ๒ ข้าพเจ้าก็เคยเสียสละ โรงเรียนเหล่านี้ มาคราวนี้อีก
ข้าพเจ้าก็ต้องเสียสละอีกนี่ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา ฯ ท่านเองหา
คำนึงถึงการก่อสร้างโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ไม่ และนอกจากนี้ผู้อยู่ได้บังคับบัญชา
ของท่านที่เขาทำคุณงามความดี ที่ก่อสร้างโรงเรียนประชาบาล เพราะโรงเรียน
ประชาบาลที่สร้างในเขตอำเภอสันป่าตอง ไม่ใช่มาจาก ไม่ใช่ได้มั่งแผ้ว มั่งกระเบื้อง
ซีเมนต์ด้วย ก่อเป็นอาคารตัวตึก บางแห่งก็เป็นไม้สัก อย่างนี้ท่านก็ไม่ได้เสีย
แล นี่ก็ปล่อยให้ราษฎรเขาทำไป อันนี้สำหรับโรงเรียนประชาบาลในจังหวัดเชียงใหม่
และสำหรับอื่น ๆ เมื่อที่ข้าพเจ้าก็ไปฟังเพื่อนสมาชิก ฯ ผู้มีเกียรติแห่งภาคอีสานกับบอก
แล้วว่าไม่ได้สร้าง อย่างนี้ นี่ก็น่าสลดใจ และข้าพเจ้าขอกล่าวอีกครั้งหนึ่งว่า ท่าน
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษา ฯ นี่อะอะก็พุ่งไปสู่จังหวัดนครราชสีมา นี่ท่านก็
เห็นประโยชน์ส่วนตัวของท่าน ขอประทานโทษท่าน ประธาน ฯ ที่เคารพ นอก
จากนี้ ข้าพเจ้าจะขอล่าวชี้ให้ท่านเห็นโรงเรียนสตรีวัชรโรทัย จังหวัดเชียงใหม่
คราวที่แล้วมีการสอบเข้าแข่งขัน เข้าศึกษามัธยมปีที่ ๑ สอบคัดเลือกมีนักเรียนสอบ
ทั้งหมดด้วยกันได้อยู่ประมาณ สองร้อยเศษ แต่ว่า ทางกรมสามารถจัดสถานที่ให้
เพียงร้อยเศษ ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกสลดใจ อย่างในจังหวัดเชียงใหม่ของข้าพเจ้าเพิ่ง
เปิดต้นปีนี้ มีนักเรียนเฮโลเข้าไปศึกษาเล่าเรียนทั้งพันเศษ ผลสุดท้ายท่านเปิด
โอกาสให้เข้าศึกษาได้จริง ๆ เพียง ๒๐๐ เศษ นี่แสดงว่าท่านก็กั้นการศึกษา กีด
กันไม่ให้เยาวชนของชาติที่สำเร็จมัธยมบริบูรณ์ เพื่อจะเข้าศึกษาวิทยาลัยเทคนิค
นี่ท่านก็กั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ และนอกจากนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับ

มหาวิทยาลัยภาคเหนืออีก ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ประชาชนพลเมืองทางภาคเหนือได้ร่ำร้องมาเป็นเวลานานแล้วว่าในจังหวัดเชียงใหม่ในสมควรที่จะมีมหาวิทยาลัยขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ พวกเราวิทยาลัยนี้มีเอกชนบุคคลคนหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ขอล่าขึ้น คืออเมริกันมิสชันนารี และคณะอเมริกันมิสชันนารีท่านประธาน ฯ ที่เคารพเขามีทุนรอนถึง ๒๕ ล้านบาทหรือทองคำ ๒๕ ล้านกอลดาร์ เวลาเขาขอมาทางรัฐบาลก็ไม่ให้ หมดวาระมาแล้ว ทั้งแต่รัฐบาลสมัยนายควง อภัยวงศ์ เป็นนายกรัฐมนตรี วันรัฐบาลลงลงนโยบายชดความไว้วางใจในกลางสภานี้เมื่อเดือนเมษายน ขอประทานโทษท่านประธาน ฯ ที่เคารพ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. ๒๔๘๑ ข้าพเจ้าเข้ามาเป็นผู้แทนคนนั้น

ผู้ทำการแทนประชาชนสภาผู้แทนราษฎร : เมื่ออภิปรายทั่วไปรัฐบาลปัจจุบันนี้ไม่ใช่รัฐบาลนายควง ฯ

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้าบอกว่าราษฎรทางภาคเหนือทั้ง ๖ - ๗ จังหวัดร่ำร้องมาอย่างนี้ มีผู้ทราบหนึ่งอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แต่จะเป็นใครท่านประธาน ฯ ก็คงรู้ และรู้มาจนถึงรัฐมนตรีว่าการปัจจุบันนี้ ไม่เห็นด้วย ไม่เปิดโอกาสให้เอกชนเขาเปิดมหาวิทยาลัย อย่างนี้ข้าพเจ้าถึงสงสัยว่าเป็นเพราะเหตุใดรัฐบาลจึงไม่เปิดโอกาสให้เอกชนเขาเปิดมหาวิทยาลัย หรือทางรัฐบาลคงไปว่า ถ้ามหาวิทยาลัยของเอกชนเปิดขึ้นในภาคเหนือแล้วคงไปว่า ราษฎรภาคเหนือหรือเยาวชนภาคเหนือ ๗ - ๘ จังหวัดจะไม่ลงมาศึกษาในกรุงเทพมหานครกระนั้นหรือ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ จริงอยู่เวลานี้มหาวิทยาลัยมีแต่เพียงกรุงเทพพระมหานครแห่งเดียว ท่านลองนึกดูซิว่าเด็กนักเรียนที่จบมัธยมบริบูรณ์ก็ถาม หรือจบเตรียมอุดมก็ถามที่อยู่ในจังหวัด เมื่อเขาลงมากรุงเทพมหานครจะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆได้แทบเลือกหาจะกระเด็น มีการแข่งขันอย่างที่ว่าอดีตของท่าน สถิติของของท่านบางครั้งเกินขอบเขตไป ลูกท่านหลานเธอเข้าได้ ลูกทามี ลามา ลายสี ลายสา เข้าไม่ได้ ลูกของครูข้าพเจ้าไม่เพียง ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ แต่ทั้งลูกของราษฎรเข้าไม่ได้ บางครั้งสอบได้ข้อเขียนสอบได้ แต่สัมภาษณ์ไม่ได้ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ สัมภาษณ์เที่ยวถามอะไรก็ไม่รู้ถามอะไรก็ไม่ได้ ก็ยกขึ้นเอาเข้ามามีอะไรที่ไหนเป็นอะไร บางทีไปถามว่าบางแสนอยู่ที่ไหน นี่คำถามวันนอกมากก็ไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน

ไหน หัวข้ออยู่ข้างไร ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ถ้าถามเด็กในกรุงเทพฯ มารู้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อีก ๓ นาทีหมดเวลา

นายทองดี อีสราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ขอขอบพระคุณท่านประธาน ฯ
เท่าที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสมาที่นี่ ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าต้องการที่จะให้รัฐบาลนี้ช่วย
เหลือราษฎรจริง ๆ ขอท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ จะไป กองประวัติ-
ศาสตร์ขึ้นมาอ่าน อ่านถึงคุณงามความดีของท่านข้างหลังนั้น จึ่งข้าพเจ้าก็ไม่เสีย
คุณงามความดีของท่านข้าพเจ้าก็สรรเสริญเยินยอ ขึ้นพูดถึงสำหรับต่อไป คราวหน้า
นี้ขอให้ท่านปฏิบัติจริง ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านประธาน ฯ ที่เคารพจำได้ไหม
กรณีโรงเรียนศรีตงเย็น อำเภอหาง จ่าบดงดำ นี่ที่ว่าครูใหญ่ลักยอกเงินไปเป็น
๒,๓๐๐ บาท วันนั้นข้าพเจ้าก็ทราบ ถ้าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษา
ธิการขึ้นไปเชียงใหม่ ขอให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งสอบสวนเรื่องนี้ ท่าน
ประธาน ฯ ที่เคารพ นี่คุณไม่ใช่เอาเงินงบประมาณ บางทีท่านจะเข้าใจผิด ว่า
นั้นไม่ใช่อะไรงบประมาณ งบประมาณเสตางก็แดงเดี๋ยวดูก็ไม่ได้ เงินจำนวนนั้น
ราษฎรเขาได้มาโดยการกักบุญสุนทาน ราษฎรหลาย ๆ ตำบลในอำเภอฝาง เขาให้
เข้ามาช่วยเหลือตอนนั้น ขอประทานโทษมีผ้าขาวก็ไปนั่งเป็นประธานอยู่ขึ้นนั้น และ
ก็ทราบข่าวว่ามีสมาชิกของเราเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด ท่าน
ประธาน ฯ ที่นี้เมื่อเก็บเงินนั้นมาแล้ว ตีตลกคิดไปมาปรากฏเขาว่าเอาเงินไปให้ครู
ใหญ่ลักยอก พอคณะกรรมการต้องการจะเอาเงินมาซื้อวัตถุสิ่งก่อสร้างบอกว่าไม่มี
ไปหบบัญชีก็ไม่มี ทำอย่างไรก็ไม่ได้ นอกจากนั้นสมาชิกสภาตำบลบดงดำ คณะ
กรรมการสภาตำบลบดงดำ ก็ให้ร้องต่อศึกษาธิการอำเภอฝาง ตลอดจนการศึกษา-
ธิการจังหวัดเชียงใหม่ก็ไม่จัดการ ก็อันนี้ถึงข้าพเจ้าต้องรับผิดชอบ ถึงกับต้องระบุ
ถามกลางสภา วันก่อนท่านประธาน ฯ ก็คงทราบว่าข้าพเจ้าตั้งกระทู้ถาม ที่
ปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนแล้วว่า วันก่อนข้าพเจ้าพบศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่
กลับตลึงพูดว่าข้าพเจ้าอีกว่าไม่ได้ปรึกษาหารือกัน ข้าพเจ้าบอกว่าจะปรึกษาหารือ
กันได้อย่างไร ในที่สุดศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่บอกว่าไม่เป็นไรผมจะให้ครูคณะ
จัดการคืนเงินเสีย ๒,๓๐๐ บาท ข้าพเจ้าบอกว่าคืนได้ แต่ต้องพูดได้ออกมาเพราะเหตุ
ว่าข้าพเจ้าบอกอย่างนี้ การจะไม่ต้องเข้า ขอประทานโทษ เวลาใครคนนั้นก็พูดออกมา
เป็นพระท่านประธาน ฯ ที่เคารพ นี่มันเป็นอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงศึกษาธิการ วันนั้นทนายกระทรวงเข้ามาข้าพเจ้าแบบกำปั้นทุบดิน ตอนแรก
 สุกเอาเผากิน หาว่าข้าพเจ้าพจนเอกประเทศนี้บ้างละอะไรก็เลยแปรผันประการ ข้าพเจ้า
 ก็กล่าวแล้ว แล้วข้าพเจ้าตั้งกระทรวงเข้ามาในสถาน ไม่นับกว่า ๒๐๐ กว่ากระทรวง ท่าน
 รัฐมนตรีก็หาว่าข้าพเจ้ากล่าวนอกประเด็นอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็
 ให้รัฐบาลนี้ โดยเฉพะอย่างยิ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการขอให้เอา
 ใจใส่ในคำอภิปรายของข้าพเจ้าที่ได้อภิปรายไปแล้วนี้ด้วย ก็รู้สึกว่าจะเป็นพระคุณ
 อย่างยิ่งแก่ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ตลอดจนราษฎรชาวไทยทั่วทั้งประเทศ ๗๑
 จังหวัดด้วย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลจะขอให้สมาชิกฝ่ายค้าน
 พุดให้ ๓ คน แล้วจะตอบ ทั้งนี้สุดแล้วแต่ทางรัฐบาลจะเห็นสมควร จะตอบสลับ
 กันอย่างนี้หรือครับ เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

**พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ เวชยันต์รังสฤษฎ์ (รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการ) :** คือปัญหาเกี่ยวกับการขยายรั้งขึ้นของครูหรือการศึกษาธิการนั้น
 เมื่อได้มีหลักฐานขึ้นมา ทางกระทรวงก็ย่อมจะต้องตั้งกรรมการหรือสอบสวน
 อย่างจริงจัง เมื่อถือว่าถ้าไม่มีหลักฐานขึ้นมา ก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้ เพราะว่า
 ธรรมดา ข้าราชการย่อมได้รับความคุ้มครองตาม พระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือน
 เราต้องให้ความเป็นธรรมแก่เขาเหมือนกัน แต่โดยเฉพะอย่างยิ่งสำหรับกรณี
 พิเศษที่ท่านผู้แทนเชียงใหม่ได้กล่าวเมื่อขึ้นก็จะจัดตั้งกรรมการอยู่แล้ว ก็คงจะได้
 ทราบผลกันในไม่ช้านี้ ส่วนเกี่ยวกับโรงเรียนผู้ใหญ่ที่จะจัดขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ นั้น
 ท่านก็ย่อมทราบแล้วว่า การจะทำอะไรนั้นก็ต้องค่อยทำค่อยไปตามความจำเป็น
 ก่อนหลัง เพราะว่าถ้าจะให้พร้อมกันพร้อมไปทุก ๆ แห่งนั้นก็ย่อมทำไม่ได้เอง
 เพราะว่าตามธรรมดางบประมาณก็ย่อมจำกัด และเพราะว่าจะต้องใช้จ่าย ไม่เฉพาะ
 แต่การศึกษาอย่างเดียวนะ คือกิจการอื่น ๆ ของรัฐบาลก็ต้องกระทำอยู่เหมือนกัน
 สำหรับปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่ ต้องการจะเข้าเรียนในชั้น อุดมศึกษาที่ท่าน กล่าวว่
 มหาวิทยาลัยนั้น ทั้งเรื่องนี้อยู่ในความดำริของกระทรวงศึกษาธิการอยู่แล้ว เหมือน
 กัน ด้วยเหตุนี้แหละ จึงได้พยายามขจัดมหาวิทยาลัยเอกชนขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ
 ที่เป็นจังหวัดใหญ่ ๆ ซึ่งมี โรงเรียนชั้นสูงเกี่ยวกับทางวิสามัญแล้ว ทางอาชีวศึกษา
 อยู่เป็นปีกแผ่นแล้ว สมควรที่จะเสริมให้ถึงชั้นอุดมศึกษา เช่นได้เริ่มจัดตั้งที่
 นครราชสีมา สงขลา และในที่สุดนั้นก็เชียงใหม่ แล้วจัดตั้งโรงเรียนชั้นอุดมศึกษา

ยอมสละเงินงบประมาณมากมาย และต้องมีการเตรียมการ นอกจากนั้น^{๕๕} พันธการศึกษ
ของกฤษฎีกาในท้องที่เหล่านั้นจะต้องให้ถึงขนาดและมีปริมาณเพียงพอ สมเหตุ
สมผลที่จะได้จัดตั้งขึ้น อย่างไรก็ดีเมื่อยังจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยไม่ได้ ก็ได้เริ่มที่จะ
ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคนิคขึ้น ที่นี้ที่เท่าที่เท่ากันได้กล่าวว่าการเข้าโรงเรียนในชั้น
อุดมศึกษาอะไรเหล่านั้นนั้น มีนักเรียนเข้าเป็นจำนวนมาก แล้วก็มีที่เพียงจำนวน
จำกัด เมื่อแรกเริ่มก็จะรับคนมากมายที่.ติดขัดยอมไม่ได้ อย่างไรก็ดีไม่ว่าในต่าง
จังหวัด แม้ในพระนครนี้เองก็ย่อมมีการสอบ และแข่งขันเข้า นอกจากนั้นใน
การสอบแข่งขันเข้านี้ ไม่ได้ใช้สิทธิ์อะไรเลย ท่านบอกบ้างที่สอบข้อเขียนได้แล้ว
แล้วก็ต้องไปสอบเข้าสอบสัมภาษณ์อะไรเหล่านั้น คือนี้เป็นของจำเป็นเพราะว่าท่าน
จะเรียนศึกษาในชั้นสูง ๆ ขึ้นไปอย่างนี้ก็ย่อมต้องมีการทดสอบในเรื่องเข้าตัว ^{๕๖} ซึ่ง
ไม่ใช่ว่าจะกีดกัน เป็นการช่วยเหลือเพื่อประโยชน์แก่นักศึกษานั้นเอง เพราะว่าถ้า
ท่านมีเข้าไม่ได้แล้วละก็ ก็อาจจะเรียนไม่ได้สำเร็จ ก็จะเป็นการเสียเวลาและเสีย
เงินทองเปล่า ๆ ด้วยเหตุนี้แหละ แม้กระนั้น^{๕๗} การสอบแข่งขันหรือ
ทดสอบอย่างมากที่สุดที่เราจะพึงกระทำได้อย่างนี้แล้ว จึงปรากฏว่าบางคนก็ต้องไป
ซ้ำชั้นหรือบางคนก็ต้องตกออกไปก็มีอยู่ เพราะฉะนั้นในการที่มีการคัดเลือกอย่างนี้
ก็เป็นของธรรมดา จำเป็นที่จะต้องจัดให้มีขึ้น นอกจากนั้นยังมีข้อความบางข้อที่
ยังค้างอยู่ เช่นเกี่ยวกับศีลธรรมของครูที่ท่านสมาชิกผู้มีเดิรติผู้หนึ่งได้กล่าวอยู่นั้น
การที่ครูได้มีข้อบกพร่องผิดวินัยเสียศีลธรรมอะไรเหล่านั้น ย่อมเป็นธรรมดาอยู่เอง
ท่านก็ย่อมเห็นแล้วว่าใน จำนวนคนเป็นหมื่น ๆ เช่นนี้ย่อมจะมี บุคคลบาง คนซึ่งมี
ความประพฤติไม่ตรงตามอย่างนี้ แต่ว่าเมื่อปรากฏหลักฐานขึ้นมาแล้ว ทางราชการ
ไม่ได้ละเว้นแต่ก็ลงโทษไปตามโทษเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างต่อไป นอกจากนั้น
เกี่ยวกับการพลศึกษา เรื่องนี้ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยกับท่านผู้แทนผู้มิได้ยริว่าจะต้องทำ
การพลศึกษาให้ดียิ่งขึ้นไปกว่านี้ซึ่งเป็นความจำวรี เป็นโครงการของเราอยู่เหมือน
กัน แต่ที่นั่นแหละท่าน จะทำอะไรให้สำเร็จกันที่กันโดยบริบูรณ์นั้นย่อมเป็นไปได้
ท่านก็ย่อมจะเห็นว่าในเวลานี้ การพลศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ นั้นก็ย่อมจะต้องช้า
และดีขึ้นกว่าแต่ก่อนเป็นลำดับ อยู่แล้ว นอกจากนั้นก็มี อีกข้อหนึ่งที่ยังค้างอยู่
ข้าพเจ้าจะ ขอเรียนให้ แรงกล้าท่าน ผู้มี เดิรติ เสียก่อน คือเกี่ยว แก่หนังสือเรียน
ที่ท่านบอกว่าเปลี่ยนบ่อย ๆ อะไรนั้น เป็นธรรมดาอยู่เองท่าน เมื่อก่อนนั้นเรา

รู้ว่าเต็มเวลาเรียนมูลบท ต่อมาก็มีแบบเรียนเร็วอะไรเหล่านี้ คือเราจะตั้งค้อย ๆ พยายามปรับปรุงตำราเรียนขึ้นมา แม้กระนั้นก็ดี หนังสือเรียนนั้นที่เพิ่มขึ้นใหม่เป็น แต่เพียงเล่มเล็กๆน้อยๆ เพื่อให้ตัวโรงเรียนหนึ่งโรงเรียนได้ใช้ทดรองดู เมื่อเห็นว่า จะสามารถสอนได้ ใช้หนังสือใหม่ ๆ ไปได้โดยการทดรองเวลาการสอนขึ้น ก็จะได้ ใช้ไป ตำราเรียนเก่า ๆ บางแบบซึ่งยังใช้ได้อยู่ซึ่งครูหรือครูใหญ่เห็นว่ายังเหมาะสม อยู่และยังไม่สามารถจะใช้แบบใหม่ ๆ ได้ก็ยังคงใช้อยู่ เพราะว่าในการใช้ตำราเรียน เหล่านี้ไม่ได้บังคับตายตัวต้องใช้ชุดนั้นชุดนี้ มีเลือกให้ได้ด้วย ให้เหมาะสมแก่ มาตรฐานของระดับในห้องเรียนนั้น ๆ แล้วแต่อยู่ในดุลยพินิจของครู

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ความจริงในข้อ ๕ นี้ เป็น หน้าที่ของพรรคอิสระที่จะได้อภิปรายเพื่อชี้แจง ข้อ บกพร่อง ของ รัฐบาลชุด นี้ให้ ได้ทราบถึงว่ารัฐบาล ชุด จอม พล แปลก ๆ นี้ ไม่สามารถ จัดการ ศึกษา ให้ ได้ผล ดีแก่ ประชาชนอย่างใด ความจริงข้าพเจ้าได้เตรียมหัวข้อที่จะชี้แจงมาแล้ว ๑๕ หัวข้อ ต้อง การจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ฟังและ หยิบยก ไป พิจารณา ดูว่า ข้อ บกพร่องเหล่านี้มันเป็นความจริงอย่างที่ข้าพเจ้าว่าหรือไม่ แต่ข้าพเจ้าต้องมาอภิปราย เป็นคนที่ ๓ ทั้ง ๆ ที่ควรจะได้อภิปรายเป็นคนที่สอง เพราะฉะนั้น การอภิปรายก็ อาจจะซ้ำกับที่ได้อภิปรายไปแล้วบ้าง แต่เนื่องจากว่าข้าพเจ้าได้เตรียมเอาไว้ ก็อยาก จะอภิปรายชี้แจงข้อบกพร่องเป็นข้อ ๆ รัฐบาลชุดนี้ ได้ดำเนินการศึกษาไม่เป็นผล ดีแก่ประชาชนโดยมีข้อบกพร่อง ดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ รัฐบาลนี้ปล่อยให้มียกสิทธิ์ทางการศึกษาเช่น บุตรครู บุตรตำรวจ จนกระทั่งครั้งหนึ่งเมื่อนักเรียนเดินขบวนเข้าไปในกระทรวง แล้วก็ถึง พูดบอกว่า บุตร ทหาร บุตรตำรวจนี้มีอภิสิทธิ์เหนือยิ่งกว่าคนอื่น คนอื่นเหล่านั้นไม่ใช่คนไทยหรือ ท่านคงจะจำได้ดี นอกจากนั้นการตั้งโรงเรียนก็มากระจุกอยู่ในกรุงเทพ ฯ ทุกคนมีที่ไป โอกาสได้เรียน เพราะว่าการศึกษาโรงเรียนในกรุงเทพพวชมหานครนั้นรู้ดีกว่าข้าพเจ้า ลำบากมากจนตามภาคต่างๆ ก็ไม่มีโอกาสจะเข้าเรียนได้ ปัญหาใหญ่อีกปัญหาหนึ่ง ก็คือปัญหาเด็กสันติศึกษา ท่านเออมรึບ่อยู่แล้ว รัฐบาลชุดนี้หรือกระทรวงศึกษา ฯ จัดสถานที่เล่าเรียนไม่เพียงพอจนกระทั่งเด็กสันติศึกษา แม้จะบอกว่านั้นได้จัดการเรียน เป็น ๒ ผลัด จัง ท่านแก้ไขปัญหาละแผล่งหน้าได้ แต่การเรียน ๒ ผลัด นั้นมันได้ผลแค่ไหน ท่านทราบหรือไม่ ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียน ๒ ผลัดของ

นักเรียนนั้นไม่ได้ผลเท่าที่ควร
ศึกษาธิการ

นั้นเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของกระทรวง

ประการที่สอง สถานที่เรียนไม่เพียงพอแต่ก็ต้องเงินชบวนเปิดโศภนบุรีการค้า
รัฐบาล จัดให้เรียนเป็น ๒ ผลัดแก้ปลายเหตุและข้อยุ่งยากเหล่านี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าในปี
ต่อไปก็คงจะเกิดความยุ่งยากเช่นนี้ ถ้าหากทางกระทรวงศึกษาธิการไม่หาทางแก้ไข
ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ โรงเรียนบางแห่งตั้งไว้เป็นกระจุก เฉพาะในจังหวัดไท
จังหวัดหนึ่ง เช่นจังหวัดชลบุรีมีหน่วยส่งเสริม มีวิทยาลัยครูบางแสน วิทยาลัยการ-
ศึกษาตั้งไว้อยู่ในกรุงเทพ ฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยบางแสนนั้นมีงบประมาณถึง
๖๒ ล้านบาท แล้วใช้ไปแล้ว ๑๖ ล้านบาท วิทยาลัยบางแสนสร้างตัวงบประมาณ
อันสูง แต่จำนวนนักเรียนเมื่อปีกลายนี้มี ๒๕๐ คน ปีนี้มีเพียง ๓๐๐ คน รัฐบาล
มาสร้างการศึกษาเฉพาะในแหล่งซึ่งท่านต้องการจะสร้าง ที่จังหวัดชลบุรีมีโรงเรียน
ใหญ่โต สร้างตัวงบประมาณอันสูง และยิ่งกว่านั้นที่จังหวัดนครราชสีมาฯ ทั้งๆ
ที่รัฐบาลรู้อยู่เต็มอกว่าจังหวัดในภาคใต้ประชาชนภาคใต้ไม่นิยมในทางครู เพราะค่า
ครองชีพมันสูง เงินเดือนครูมันน้อยๆ ทั้งๆ ที่โรงเรียนฝึกหัดครูมีอยู่ที่จังหวัดสงขลา
แทนที่ท่านจะส่งเสริมที่จังหวัดสงขลา ก็มาสร้างที่นครราชสีมาอีกแห่งหนึ่ง เงิน
ที่ไปสร้างที่นครราชสีมาฯ นั้นถ้าไปสร้างที่จังหวัดในภาคอื่น มันอาจจะได้ประโยชน์
มากกว่าที่นครราชสีมาฯ โรงเรียนประชาบาลสถานที่ไม่เพียงพอต้องอาศัยศาลา
วัด นี่ท่านก็ทราบอยู่แล้ว การแบ่งเงิน ก.ศ.ส. ไม่เสมอกัน แบ่งให้ไม่เพียงพอ
ก็เป็นเรื่องซึ่งท่านต้องการรับทราบ ข้าพเจ้าจะพยายามรวบรวมข้อบกพร่องสั้นๆ เพราะ
ว่าหัวข้อทั้งหมดมี ๑๕ ข้อ เกรงว่าท่านประธาน ฯ จะไม่ให้ความสนใจครุ่นคิดเวลา
ต่อไป

ประการที่สาม ท่านปลัดขอให้มีการเมืองเข้าแทรกแซงการศึกษา ทำให้เข้ม
และความมุ่งหมายของการศึกษาเสียไปหมด เกิดการไขว้ไขว่ ข้าพเจ้าจึงชักตัวอย่าง
ให้ท่านเห็นเป็นข้อแรก เช่นการแบ่งเงินให้แก่โรงเรียนราษฎร์ไม่สม่ำเสมอ
โรงเรียนใดที่ช่วยการเลือกตั้ง ของพรรค เสริมนักศึกษา ท่านให้อภิสิทธิ์ แก่สมาชิกใน
พรรคมีสิทธิแปรญัตติแบ่งเงินนั้นให้แก่โรงเรียนราษฎร์ได้ตามชอบใจ ข้าพเจ้าชัก
ตัวอย่างให้เห็นได้ที่จังหวัดมหาสารคาม โรงเรียนราษฎร์หลายโรงเรียน เช่นโรงเรียน
เรืองวิทยาที่อำเภอวาปีปทุม ครูใหญ่โรงเรียนนั้นสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรค

เศรษฐกร โรงเรียนพรหมจรรย์วิทยาลัย ที่โกสุมพิสัย มีครูคนหนึ่งสมัครในฐานะ
พรรคฝ่ายค้าน โรงเรียนเหล่านี้ได้รับรองวิทยฐานะจากกระทรวงศึกษาธิการ ไม่
ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลในปีที่แล้ว แต่โรงเรียนกระจงก่องอ้อยอีกหลาย
โรงเรียนได้รับสิทธิแบ่งเงินบำรุงโรงเรียนราษฎรนี้จากรัฐบาล โดยที่สมาชิกพรรคเสรี-
มนังคศิลาแปรญัตติ เกี่ยวกับเรื่องมันคาราคาซังอยู่ เพราะข้าพเจ้าได้ยื่นคำร้อง
คัดค้านว่าการกระทำเช่นนั้นมันไม่ชอบด้วยระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการได้วางไว้

ข้อที่ ๒ โรงเรียนราษฎรปล่อยให้แก่นักเรียนและครูไปให้หาเสียงให้พรรค
รัฐบาล นี่ชักตัวอย่างให้เห็นได้ชัด เมื่อครั้งที่แล้วท่านอธิบดีกรมตำรวจได้เดินทางไป
ที่มหาสารคามมีโรงเรียนราษฎรมาตั้งแถวรับ และยิ่งกว่านั้นในการเลือกตั้งโรงเรียน
ราษฎรแห่งนี้ส่งนักเรียนออกกระจ่ายไปทั่วทุกหนทุกแห่ง ไปตำฝ่ายค้าน หาเสียง
ให้แก่นักการเมืองซึ่งสมัครในนามพรรคเสรีมนังคศิลา

ข้อที่ ๓ นักการเมืองเรียกประชุมสั่งเลือกผู้แทนพรรครัฐบาล ถึงกว่า
นั้นศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคามซึ่งมีบรรดาสมาชิกในนามพรรคธรรมาธิปัตย์ ได้
พยายามวิ่งเต้นช่วยเหลือเมียของตนในการเลือกตั้งครั้งนี้แล้ว โดยใช้อำนาจหน้าที่
กดขี่บีบบังคับให้ครูทุกอำเภอช่วยเหลือภรรยาในการเลือกตั้ง นี่เป็นตัวอย่างซึ่ง
เห็นได้ชัดว่า กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้เอาใจใส่ปล่อยปละละเลยให้การเมืองเข้ามา
แทรกแซงเกี่ยวกับการศึกษา

ข้อที่ ๔ รัฐบาลนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักนายกรัฐมนตรี ได้เอาการศึกษา
มาเป็นเครื่องบังคับการหาคะแนน เช่นตั้งงบประมาณเงินให้ครู ให้โรงเรียนราษฎร
ได้ครู กระทรวงศึกษาธิการวางระเบียบให้โรงเรียนราษฎรได้ครู แต่การไปขอกู้อ
กระทรวงศึกษาฯ นั้น ๑ ปีก็ไม่ได้ ถ้าอยากจะได้ไปกู้อที่สำนักนายกรัฐมนตรี ควร
โรงเรียนของฝ่ายค้านเขาไปกู้อก็บอกว่าไม่มีเงินก็ลพรีวไปต่าง ๆ นานา นี่มันเห็นได้
ชัดว่าการเมืองเข้ามายุ่งในการศึกษา

ประการที่ ๕ กิจกรรมในกระทรวงศึกษาฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองโรงเรียน
ราษฎร นักการเมืองเข้ามายุ่งมาก อย่างที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงให้ท่านประธานฯ ได้
ทราบอยู่แล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นมันเกิดความไม่เป็นธรรม

โดยเฉพาะประการที่ ๖ เป็นประการสำคัญซึ่งข้าพเจ้าอยากจะได้ชี้แจงให้
ประมุขนี้ ให้ประธานฯ ได้ทราบว่า การชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ศึกษา ฯ เมื่อสะท้อนว่า เกี่ยวกับการที่บุคคลได้รับหนังสือพิมพ์ฝ่ายรัฐบาล ๖ ฉบับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษา ฯ ผู้นี้ได้ไปพบกับข้าพเจ้าที่จังหวัดมหาสารคาม ในการประชุมเพื่อแบ่งเงินสามล้านบาท ข้าพเจ้าได้ชี้แจงให้ท่านรัฐมนตรีได้ทราบว่า เมื่อวันที่จังหวัดมหาสารคาม ได้มีการบีบบังคับให้ครูรับหนังสือพิมพ์ฝ่ายรัฐบาลซึ่งจะเรียกอีกอย่างหนึ่งตามภาษาตลาดก็เรียกว่า หนังสือพิมพ์กิไลรายวัน ๖ ฉบับนั้น ท่านบอกว่ามีหลักฐานที่ไหน ข้าพเจ้าชี้ตัวท่านศึกษาธิการจังหวัดและศึกษาธิการจังหวัดผู้ช่วย บอกว่าศึกษาธิการจังหวัดผู้ช่วยนั้นแหละเป็นคนออกคำสั่ง หลักฐานมีทุกอย่าง ศึกษาธิการผู้ช่วยรับต่อหน้าท่านรัฐมนตรี เมื่อถามถึงของคณะครูที่เข้ามาประชุม ปรากฏว่า คณะ ครูเหล่านั้นได้รับ หนังสือพิมพ์ เหล่านั้น จริง ข้าพเจ้าได้ชี้ถึงวิธีการที่ศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคามบีบบังคับครู ให้รับหนังสือพิมพ์ กิไลรายวันเหล่านั้นว่าประการหนึ่งนั้นทำหนังสือไป ยัง แผนก ศึกษาธิการ อำเภอ ให้ศึกษาธิการอำเภอบอกให้ครูรับ อีกประการหนึ่งนั้น ส่งหนังสือพิมพ์ประเภทเหล่านั้น ไปให้คณะครู ๓ เดือน ๖ เดือน จึงเก็บเงินอย่างนี้ ข้าพเจ้าชี้ให้เห็นว่าเป็นการบีบบังคับและข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านรัฐมนตรีช่วย ว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้สั่งศึกษาธิการจังหวัดให้ถอนคำสั่งนั้นต่อหน้าประชาชน และคณะกรรมการที่เดินทางไปครั้งนั้น ท่านรัฐมนตรีผู้นี้ไม่มีอำนาจที่จะสั่งศึกษาธิการให้ถอนคำสั่ง ทั้ง ๆ ที่ท่านบอกว่าไม่ควรจะบังคับเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องนี้มีเบื้องหลังอยู่ว่า เมื่อเดือนมิถุนายนขุนศึกกิจวิเศษการ ซึ่งอยู่ในกรมประมวลราชการแผ่นดิน ข้าพเจ้าต้องขอประทานอภัยโทษท่านประธาน ฯ ที่ต้องออกเชื้อเพราะมันมีความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษา ท่านผู้นี้ได้นำหนังสือของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไปพบกับคณะกรรมการจังหวัด ในขณะนั้นศึกษาธิการจังหวัดรักษการ ในหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดก็เรียกประชุมกรรมการจังหวัดให้ศึกษาธิการจังหวัดผู้ช่วย สั่งบีบบังคับครูทันที เดียวนี้มันเป็นเรื่องราวกระทรวงมหาดไทยเหนือยิ่งกว่ากระทรวงศึกษา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรียนให้ทราบ อีก ๓ นาที

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : แหมครับ ขอเวลาหน่อยเถอะครับ เพราะว่าพรกระตือรึงมีโอกาสอภิปรายเรื่องเดียว ท่านประธาน ฯ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ให้เห็นแล้วว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการไม่มีอำนาจที่จะสั่งผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้ง ๆ ที่กระทำผิดไปได้ อย่าไปดูว่าแนะนำ รับปากกันแล้วว่ามันเป็นเรื่องสิ่งไปอย่างนั้น ข้าพเจ้าจะรวบรัดไปเรื่องอื่น

ข้อที่ ๔. ข้อบกพร่องของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับ การวางแผน การศึกษา รัฐบาลจัดการศึกษาให้ไม่เพียงพอ โรงเรียนไม่พอ เอกชนจะขอตั้งมหาวิทยาลัยก็ ไม่ยอม เช่นที่จังหวัดเชียงใหม่ แต่กลับจะตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดนครนายกมันเรื่องอะไรกันเราทราบที่อยู่แล้ว ทำประธานฯ ที่เคารพ นอกจากนั้นข้าพเจ้าจะชี้ถึงข้อที่

๕. ถึงการบกพร่องของกระทรวงศึกษาธิการ ว่ากระทรวงศึกษาธิการปล่อยให้มีการคอร์รัปชันในวงการศึกษาเป็นต้นว่า ข้อ (๑) คอร์รัปชันในการเข้าเรียน ถ้าจะเข้าโรงเรียนไม่ว่าโรงเรียนรัฐบาลชั้น ม. ๑ ม. ๖ ม. ๕ ได้ว่าจะเข้าชั้นเตรียมอุดมศึกษา ถ้าหากว่ามีเงินค่าแป๊ะเจี๊ยะเสียให้แล้ว มีโอกาสเข้าได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามต่างจังหวัดต่าง ๆ การเข้าเรียนในชั้นมัธยม ๑ และมีชั้นปีที่ ๖ นี้ รู้สึกว่าต้องเสียค่าแป๊ะเจี๊ยะด้วยกันทั้งนั้น แต่กระทรวงศึกษาธิการก็ไม่เอาใจใส่ จัดการตัดเรื่องนี้ให้เด็กขาดไป

ข้อที่ (๒) ก็เป็นเรื่องที่อธิบายมาแล้ว เกี่ยวกับเรื่อง คอร์รัปชันในการย้ายครู

ข้อที่ (๓) ก็เป็นเรื่องคอร์รัปชันในการยืมเงิน เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่แผนกศึกษาฯ หลายจังหวัดได้ติดต่อกับนายทุน ร่วมมือกันเอาเงินมาให้ครูกู้ ด้วยการเรียกอัตราดอกเบี้ยอย่างแพง ที่จังหวัดมหาสารคาม มีอยู่ที่อำเภอกันทรวิชัยในราว ๘๐ รายเศษ อำเภอโพนพิสัย ๑๐๐ ราย อำเภอเมือง ๑๐๐ กว่าราย อำเภอบึงสามพัน ๖๐ กว่าราย และอำเภอบรบือมากที่สุด ท่านเอาใจให้หรือไม่ ว่าการกระทำเช่นนี้มันไม่ควรอย่างยิ่งในวงการศึกษา

ข้อที่ ๖. นักเรียนที่เรียนสำเร็จแล้วไม่มีงานจะทำ และทำงานก็ไม่ถูกกับวิชาที่ตนเรียนมา เช่นนักเรียนอาชีพสำเร็จมัธยมปีที่ ๖ เมื่อไม่มีงานทำ ไม่มีเงินเรียนต่อ ก็กลายเป็นเสมวินอย่างเต็มตัว ไม่มีอาชีพอย่างอื่น กระทรวงศึกษาธิการไม่พยายามหาทางช่วยเหลือในเรื่องเหล่านี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีก ๑ นาที

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ขอดีก่อนจะเลิกครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดเร็วอีกครับ ก็ถึงท่านผู้

อื่นด้วยครับ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ข้อที่ ๒ นักเรียนสาขาต่าง ๆ เช่นนักเรียนช่างไม้ เกษตรกรรม หันมาเป็นครู ผิดกับวัตถุประสงค์ของการเรียน ถ้าไม่เป็นครูก็ไม่มีทุน ประการที่ ๓ นักเรียน ก.ม.ช. ไม่มีโอกาสเป็นครู จึงค้างอยู่มาก จังหวัดมหาสารคามยังคงอยู่อีกหลายคน

ประการที่ ๔. นักเรียนที่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยการศึกษา คือ มสธ. เมื่อสำเร็จแล้วแทนที่จะได้ ไปเป็นศึกษานิเทศก์ตามหน้าที่ในทางบริหาร แต่กลับไปเป็นประจำแผนก ซักตัวอย่างให้เห็นได้ชัด เช่น ๑. นายระงับ วัฒนสิงห์ เป็นประจำแผนกที่ศาลากลางจังหวัดอุดรธานี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมาเวลาแล้วครับ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ข้อ ๒ ขออีกสักนิดเดี๋ยวก่อน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้ท่าน ๑ นาทีครับ

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : นายสุนทร อมรพันธ์ เป็นประจำแผนกที่มหาสารคาม

ข้อที่ ๘ จำเนียรศึกษาไม่มีโครงการตามแผนการ เช่นการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาไม่มีแผนการและโครงการที่แน่นอน คนไม่ได้นิยมเรียน เพราะว่าเรียนสายนี้แล้วจะต่อมัธยมศึกษา ความรู้หนังสือก็อ่อน ไม่ทัน ครั้นจะเรียนต่อ เรียนสายมัธยมศึกษา อาชีวศึกษาความชำนาญในวิชาชีพก็ไม่ทัน โรงเรียนมัธยมศึกษาบางแห่งมีเครื่องมือ เครื่องผ่อนแรงใช้ได้อย่างไ้ แต่บางแห่งมีเพียงจักรเพียงคันเดียว โรงเรียนฝึกหัดครูไม่เพียงพอ นอกจากนั้นจัดสร้างโรงเรียนตามอารมณ์เช่นพิบูลย์อินันบ้าง พรหมอินันบ้าง

ข้อ ๘. มัธยมศึกษาไม่ก้าวหน้า

ข้อ ๙...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นึกว่ากรุณาเถิดนึกว่าถูกลง ต่อที่ประชุมเดี๋ยวก่อน ท่านยังมีโอกาสตั้งกระทู้ตามได้ และมีโอกาสที่จะต่อทางกระทรวงศึกษาธิการให้เห็นแก่การศึกษา ผมก็อยากเคารพท่านเหมือนกัน ท่านขอต่อ ผมก็ให้ต่อ นึกว่าให้เป็นระเบียบเดี๋ยวก่อน

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ต่อเพียงนาทีเดียวทำอะไรได้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็นั่นสิครับ มันก็หมดเวลาแล้ว คุณ ๑๕ นาที

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ขอท้ออีกสัก ๒ นาทีเถิดครับ
 ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเพียงท่านนี้เถิดครับ หอม
 เวลาแล้ว

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน ฯ ขอท้อ
 ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้แล้ว หอมตลอดเวลาแล้วครับ
 อะไรอีกเล่าท่าน

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : กระผมขอประทานเวลาสัก ๑ นาทีจะ
 เรียนคือว่าอย่างนี้ นี่ ๆ คุณแล้วรู้สึกว่ามีสถานการณ์ที่แล้ว ท่านหัวหน้ารัฐบาลท่าน
 ก็นั่งหลับไปพัก เพิ่งตื่นมาเดี๋ยวนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมหลับ
 หัวหน้าฝ่ายค้าน คง ๆ ออกไปเกินวันนายหมด เพราะกลัวจะหลับ นี่มันเห็นโลก
 เล่นกันอย่างนี้แล้วถ้าหากพรุ่งนี้ต่อไปอีกจะเอาอย่างไร ครับ เมื่อท่านประธานฯ
 บอกเป็นอำนาจของท่าน อาจจะหยุด พวกผมยังหนุ่มยังแน่น ยังพอไปกันได้ไหว
 ท่านดู ท่านรัฐมนตรีหลับอยู่หลายคน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา ๑ นาทีแล้ว ตามที่ท่าน
 ขอแล้ว

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ประเด็นจะพูดเรื่องหมาไปเรื่องไก่
 กลัวจะเป็นอย่างนั้น

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วัธวาท ฯ

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : มันจะยุ่งกันใหญ่ละครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการ

พลตรี เจริญ พงษ์สวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 กระทรวงศึกษาฯ ขอเรียนชี้แจง กับท่านสมาชิก ฯ ผู้มีเกียรติที่ได้ซักถาม ชักฟอก
 กระทรวงศึกษาฯ มาดังนี้ ปัญหาแรกที่ว่ากระทรวงศึกษาฯ ไม่มีโครงการนี้ ผมอยาก
 จะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ กระทรวงศึกษาฯ มีโครงการ ถ้าไม่เช่นนั้นไม่สอนให้พวก
 เรามาเป็นใหญ่เป็นโตให้เหมือนอย่างเวลานี้ บัดนี้ ข้าพเจ้าจะได้เสนอให้ทราบว่า
 ข้าพเจ้ามีโครงการการผลิตคนแล้ว แต่ว่าคุณเจริญตร เวียงสุวรรณ จึงได้ยกเอาไป
 วิพากษ์วิจารณ์ในพรรคเสรีประชาธิปไตย นี่ข้าพเจ้ามีโครงการการผลิตครู ข้าพเจ้ามี
 โครงการของกรมวิสามัญ ฯ ข้าพเจ้ามีโครงการของกรมสามัญ ฯ และมีโครงการของ

กรมอาชีวศึกษา เพราะฉะนั้นจึงขอทราบเรียนว่ามีโครงการ แต่ว่าเพื่อประหยัดเวลาของสภาฯ นี้ จึงขอทราบเรียนว่า ท่านผู้ใดจะมากจะทราบโครงการของกระทรวงศึกษาฯ นั้นก็ไปขอรับดูได้ แต่กระทรวงศึกษาฯ จะไม่พิมพ์เผยแพร่ เพราะเวลานี้กระทรวงศึกษาฯ นั้น อยู่ในฐานะยากจน จึงประหยัดไว้ก่อนเพื่อต้องการเงินสำหรับไปจ้างครู และสร้างอาคารเรียนต่อไป ผมใคร่จะทราบเรียนเป็นขั้น ๆ ดังนี้ ข้าพเจ้าถือว่า เรื่องแรกที่กระทรวงศึกษาฯ ควรจะชี้แจงกับท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติเท่าที่ได้กล่าวมาแล้วมีดังนี้ รัฐบาลนี้มีเวลาที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่ของตนนั้นเพียงเวลา ๕ เดือนสำหรับกระทรวงศึกษาฯ นี้ ข้าพเจ้าอยากจะทราบเรียนว่า รัฐบาลนี้ได้บริหารราชการแผ่นดินไปตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คือได้พยายามส่งเสริมและบำรุงการศึกษาอบรมประชากรชาวไทย ทั้งคุณภาพและปริมาณเป็นลำดับแรก โดยจะส่งเสริมการศึกษาในส่วนภูมิภาคให้มากยิ่งขึ้น ทั้งจะเร่งรัดในการสร้างอาคารเรียน ผลិតครูให้มีส่วนสัมพันธ์กับนักเรียน และส่งเสริมครูให้มีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น

ทั้งผลงานที่ได้กระทำมาในระยะเวลาเดือนนี้กรมสามัญฯ ได้เปิดโรงเรียนอนุบาลเพิ่มขึ้น ได้เปิดโรงเรียนเทศบาลเพิ่มขึ้น ได้เปิดโรงเรียนมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้น ได้เปิดโรงเรียนสงเคราะห์ผู้ใหญ่เพิ่มขึ้น ในปีนี้ได้เปิดโรงเรียนอนุบาลเพิ่มขึ้น ๓ แห่งที่จังหวัดน่าน จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดพัทลุง ในชั้นโรงเรียนเทศบาลและประชาบาลนั้นก็ได้เปิดเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ทั้งที่ท่านรัฐมนตรี ชนคงฯ ได้ชี้แจงแล้ว นอกจากนั้นก็ได้เปิดโรงเรียนสงเคราะห์ผู้ใหญ่และเพิ่มเติมโรงเรียนสอนคนหูหนวก และโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ พนมทวน วิทยาลัยศิลปประชาสรรค์ ในปีนี้ได้จัดให้มีพิเศษสำหรับการสอนนักเรียนที่มีสติปัญญาชั้นที่พนมทวน และที่วิทยาลัยศิลปประชาสรรค์ และที่โรงเรียนพญาไท นอกจากนั้น ได้เปิดโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่เพิ่มขึ้นอีก ๑๗ แห่ง กรมอาชีวศึกษานั้นเราก็ได้เพิ่มโรงเรียนอาชีวศึกษาขึ้นที่โรงเรียนช่างไม้วิเศษลา และเพิ่มโรงเรียนพาณิชยการที่ธนบุรี โรงเรียนวัดเชตุพน ตั้งตรงจิต เพิ่มโรงเรียนวิทยาลัยเทคนิคที่จังหวัดเชียงใหม่ และเปิดอาคารเรียนที่วิทยาลัยเทคนิคที่จังหวัดนครราชสีมา และสงขลา นอกจากนั้นเรายังได้เพิ่มแผนกช่างกลที่โรงเรียนโคกกระเทียม ลพบุรี และเปิดฝึกหัดครูประถมที่โรงเรียนช่างกล เปิดและขยายมัธยมศึกษาเป็นวิทยาลัยเกษตร นอกจากนั้นเราได้ขยายโรงเรียนอาชีวศรตอนปลายของต่างจังหวัดอีก ๑๕ โรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูง

นี้คืองานที่ในระยะที่รัฐบาลนี้ได้ดำเนินไป นอกจากนั้นกรมวิสามัญศึกษาให้ดำเนินการร่วมกับกรมอื่น ๆ ในการที่เปิดรับนักเรียนที่ทำงานมากกว่าไม่มีที่เรียน และข้าพเจ้าได้เคยตอบท่านในกระทู้ครั้งหนึ่งแล้วว่า ต้องมีการเดินขบวนเปิดไฮด์ปาร์กที่กระทรวงศึกษาธิการนั้น ในวันนี้เรามีผู้สำเร็จชั้นมัธยมปีที่ ๖ สองหมื่นห้าพันคน แล้วเราจัดโรงเรียนเตรียมอุดมทั่วราชอาณาจักร ๕๖๒๓ คน จัดเข้าโรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูง ๕,๕๕๖ คน จัดเข้าโรงเรียนฝึกหัดครู ๖,๖๑๘ คน และจัดเข้าโรงเรียนอื่นของกระทรวงต่าง ๆ เช่นโรงเรียนนางพยาบาลและโรงเรียนของกองทัพอากาศ ๓ อีก ๓,๙๖๐ คน นอกจากนั้นเข้าโรงเรียนอาชีวศึกษา นี่เหตุผลในการที่จะเปิดไฮด์ปาร์กหรืออะไรนั้น ผมผมไม่อยากจะทำความเข้าใจให้นานเกินไป ผมอยากจะกล่าวซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ในวันสุดท้ายที่ข้าพเจ้าส่งนักเรียนเข้าโรงเรียนนั้น ข้าพเจ้าได้จัดรถยนต์ ๔ คันแล้วก็ส่งเด็กเพื่อไปเข้าที่เรียน เด็กคนที่ขึ้นขึ้นพวกเปิดไฮด์ปาร์กหาได้เข้าเรียนไม่ ที่แรกบอกอยากจะเข้าเรียนและต้องการเรียนช่างกล ข้าพเจ้าก็บอกว่าใครอยากเรียนช่างกลขึ้นรถยนต์ไปพอควม ๒๐ คนข้าพเจ้าก็ได้อรถยนต์ไป แต่ก็ขึ้นแต่ก็ขึ้นอยู่จนกระทั่งอีกสักพักหนึ่งแล้วก็หายไป นี่แหละความเป็นอยู่ในการเปิดไฮด์ปาร์กที่ทางกระทรวงศึกษาฯ จัดที่เรียนไม่พอ กระทรวงศึกษาฯ มีโครงการที่จะทำต่อไป ที่จะเรียนให้ทราบ สำหรับปี ๒๕๐๑ ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการตั้งใจว่าในปี ๒๕๐๑ เราจะเปิดโรงเรียนประเภทของรัฐบาลประเภทต่าง ๆ อีกในปี ๒๕๐๐ มีอยู่แล้ว ๑,๑๕๒ โรงเรียน ปี ๒๕๐๑ จะเพิ่มได้อีกเป็น ๑,๑๕๐ โรงเรียน ผมขอสรุปดีกว่าโรงเรียนต่าง ๆ ของรัฐบาลที่จะเปิดใน ๒๕๐๑ นั้น จะเพิ่มอีกจำนวน ๓,๒๑๒ โรงเรียน จำนวนครูขอสรุปในปี ๒๕๐๑ กระทรวงศึกษาธิการจะเพิ่มจำนวนครูจำนวน ๔,๑๒๕ คน จำนวนนักเรียนสรุปนักเรียนจะเพิ่มและรับนักเรียนเพิ่มขึ้น เกือบห้าหมื่นคน คือนักเรียนการศึกษาบังคับที่เข้าปีที่แล้ว ๔ แสนเศษ ปีนี้เราจะเพิ่มอีกประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน เป็น ๕๕๐,๐๐๐ คน บางจัดการศึกษา ให้ผู้สำเร็จเข้าเรียนต่อเป็นกัน ๆ นั้น กระทรวงศึกษาธิการขอเรียนขึ้นแรงขึ้น ในปี ๒๕๐๐ สำหรับผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ๔๓๔,๖๒๐ คน ปี ๒๕๐๑ คาดว่าจะสำเร็จชั้นมัธยมศึกษา ๔๕๐,๐๐๐ คน ปี ๒๕๐๐ ได้จบเข้าศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ๔๓๐,๐๐๐ คน ปี ๒๕๐๑ จะจบเข้าปี ๒๐๐,๐๐๐ คน จำนวนที่ขากไปนั้นเป็นเพราะ

อยู่ตำบลท่าโกไกล แต่เขามีจำนวนนักเรียนเพิ่มมากกว่านี้ เด็กที่จะเข้าเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๑ กระทรวงศึกษาธิการพร้อมที่จะขยายห้องเรียนให้ ปี ๒๕๐๐ ให้จัดการศึกษาอาชีวะ ๘,๕๐๐ คน ปี ๒๕๐๑ จะให้เข้าเรียน ๑๕,๐๐๐ คน สรุปจะให้เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมต้นและอาชีวะ ๘๖,๕๐๐ คน ถ้ามีนักเรียนต้องการจะเข้าเรียนเพิ่มอีก ก็จะขยายห้องเรียนเพิ่มขึ้นใหม่ สำหรับผู้ที่สำเร็จชั้นมัธยมบริบูรณ์ ปี ๒๕๐๐ ได้เรียนให้ทราบแล้ว ส่วนในปี ๒๕๐๑ นั้น คาดคะเนว่าจะมีผู้ที่สำเร็จมัธยมบริบูรณ์ประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน ก็จะได้จัดให้เข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ๗,๐๐๐ คน จะได้จัดเข้าโรงเรียนอาชีวะศึกษาชั้นสูง ๘,๐๐๐ คน และได้จัดให้เข้าโรงเรียนฝึกหัดครู ๗,๐๐๐ คน และเข้าไปศึกษาโรงเรียนของกระทรวงอื่น ๆ และไม่เรียนต่อประมาณ ๔,๐๐๐ คน และสำหรับผู้สำเร็จชั้นเตรียมอุดมศึกษานั้น อยากจะเรียนให้ทราบว่า ปี ๒๕๐๐ มีผู้สำเร็จชั้นเตรียมอุดมศึกษาประมาณ ๓,๘๒๕ คน ปี ๒๕๐๑ คาดว่าจะสำเร็จ ๔,๕๐๐ คน ในปี ๒๕๐๐ นั้น กระทรวงศึกษาธิการได้จัดเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ๑,๖๖๐ คน นอกจากนั้นไปเข้าในวิทยาลัยอื่น ๆ วิทยาลัยการศึกษา และวิทยาลัยเทคนิค ปี ๒๕๐๑.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณาให้รวบรัดหน่อยจะดีกว่า ขอความกรุณาด้วย

พลตรี เถลิง พงษ์สวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ก็จะได้ทราบทั่วกันครับปี ๒๕๐๑ จะได้เข้าศึกษาจากจุฬาลงกรณ์ประมาณ ๒,๐๐๐ คน นอกจากนั้นเข้ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ นอกจากนั้นในระหว่างที่ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง และได้เกิดมีโรงเรียนราษฎรขึ้นนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้สนับสนุนโรงเรียนราษฎร ในปี ๒๔๘๐ ด้วยยอดเงิน ๓,๑๐๐ บาท ปี ๒๕๐๐ ออกทุน ๕๘ ล้านบาท นอกจากนั้นก็ใครที่จะทราบเรียนต่อไปว่าโครงการมหาวิทยาลัยนั้น เราได้มีโครงการขยายวิทยาลัยที่มีอยู่แล้ว และได้เตรียมจะเป็นมหาวิทยาลัยที่เชิงใหม่ ตามที่ท่านให้ความสนใจประสงค์ที่อยากจะให้เป็นมหาวิทยาลัย นอกจากนั้นระดมก็จะไตร่ตรองข้อบกพร่องของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า เงิน ก.ศ.ส. ที่ว่าแบ่งไม่ทั่วถึงนั้นเรามีเงินน้อย ก็เวลานี้ที่ค้างจ่ายตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๗ กำลังดำเนินการให้อยู่แล้ว ส่วนที่ว่าปล่อยให้นักการเมืองเข้ามาแทรกแซงในเรื่องการศึกษานั้นเป็นเรื่องของส่วนทั่วทั้งละบุคคลที่สมควรใจ กระทรวงศึกษาธิการไม่ได้บังคับ

อีกเรื่องหนึ่ง ที่ว่าบังคับครูให้รับหนังสือพิมพ์นั้น กระทรวงศึกษาธิการ ได้ปฏิเสธหลายครั้งแล้วว่าไม่ได้บังคับ และก็เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือศึกษาธิการจังหวัด ที่มีค่านิยมชมชอบอยากจะมีหนังสือพิมพ์นั้น ครูไม่รับก็แล้วไป การที่ว่าจะไม่ตั้งวิทยาลัยที่เชียงใหม่กับจะไปตั้งที่นครนายก ที่นครนายกนั้นไม่ได้ตั้งวิทยาลัย เป็นแต่จะหาโรงเรียนอาชีวศึกษาเดิมที่มีชัยมปลายเป็นอาชีวศึกษาชั้นสูงเท่านั้น ส่วนมหาวิทยาลัยนั้นตั้งที่เชียงใหม่แน่ ซึ่งปัญหาเรื่องค่าเล่าเรียนนั้นเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงซึ่งได้เคยตอบแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านมีหลักฐานก็จะดำเนินการให้ต่อไป ปัญหาที่นักเรียนที่สำเร็จไม่มีงานทำนั้น กระทรวงศึกษา.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระผมขอเรียนท่านสักหน่อย คือว่าทางฝ่ายค้านเขาพูด ๑๕ นาที ทางรัฐบาลจะพูดเท่าไรก็ได้ แต่ว่าถ้าท่านจะตอบให้หมดกระแสดความในรอบหลังได้ ก็จะเป็นการสงวนเวลา เพราะว่าเมื่อครั้ง ๖๖ ๖๗ รัฐมนตรีได้ตอบในรายละเอียดตัวเลขมามากแล้วในข้อต่าง ๆ อีกรอบท่านตอบได้ก็จะดี ทั้งนี้สุดแต่ท่าน

พลตรี เกลิม พงษ์สวัสดิ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ผมขอสรุปเท่าที่เรียนท่านนั้นแหละ ปัญหาเรื่องนักเรียนสำเร็จจากกระทรวงศึกษาฯ ไม่มีงานทำนั้นไม่ใช่หน้าที่ของกระทรวงศึกษาฯ กระทรวงศึกษาฯ มีหน้าที่ผลิตคนออกมาให้มีความรู้เท่านั้น

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : วิทยาลัยที่เชียงใหม่ยังไม่มีเห็น
ตอบเลข...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่ง ๆ ประเดี๋ยวก่อนเถอะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่ได้ตอบ แล้วข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้พูดว่าไปตั้งมหาวิทยาลัยที่นครนายก ข้าพเจ้าไม่ได้พูด บอกว่าตั้งที่เชียงใหม่ ขอถามกลางศาลคนอื่นอย่างนี้...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนั่งก่อนเถอะ แต่งเรื่องเถอะ

นายเนื้ เกษสุวรรณ (กระบี่) : กระผมก็จะเว้นขอบพระคุณท่าน ประธานฯ เสียมิได้ กระผมก็รู้สึก ว่า พณฯ รัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่าน ท่านช่วงเติม ทนแล้วท่านก็มาอ่านร่างยาวตามหนังสือ เพราะฉะนั้นก็รู้สึกว่าจะทำให้ช่วงหลับกัน ไปอีก โธ่เฉพาะอย่างยิ่งผมมาพูดในตอนอันที่ ๔ เสียแล้ว บางสิ่งบางอย่างที่จะ

เตรียมมาอาจจะไปตรงกับเพื่อนสมาชิกคนอื่น ๆ ที่ได้พูดไปแล้ว เพราะฉะนั้น
 กระผมจะพยายามที่สุดที่จะไม่ให้ซ้ำ เพื่อที่จะไม่เสียเวลา กับคนอื่นกระผมใคร่จะ
 ประเด็นให้เห็นว่ารัฐบาลนี้ดำเนินโครงการศึกษาหรือว่าแผนการจัดชั้นนี้ผิด อีก
 ตามปกติการจัดชั้นนั้นเขาแบ่งออกเป็น ๑๒ แล้ว ๑๒ นี้บางประเทศก็เอา ๖ บวก ๖
 แล้วก็เป็น ๑๒ บางประเทศก็เอา ๕ บวก ๗ เป็น ๑๒ บางประเทศก็เอา ๔ บวก
 ๖ แล้วกับ ๒ เป็น ๑๒ โดยเฉพาอย่างยิ่งในเมืองไทยเรามาก่อนหน้านี้เอา ๔ บวก
 กับ ๘ แล้วก็ไปมหาวิทยาลัย ๔ นั่นคือชั้นประถมแล้วก็เอา ๘ ม. ๑ ถึง ม. ๘ เสร็จ
 แล้วก็ไปเข้ามหาวิทยาลัย แต่มาบัดนี้โครงการของการศึกษาชาติของเราดูแล้วว่า
 แปลกเหลือเกิน ทำไมกระผมจึงพูดเช่นนั้นก็เพราะเนื่องจากว่าเดี๋ยวนี้จัดการศึกษา
 หรือแผนจัดชั้นนั้นเอา ๔ บวก ๖ คือเอา ๔ แล้ว ๖ แล้วจึงมาเอา ๒ ๔ คือชั้น
 ประถม ๖ คือมัธยม ๑ ถึงมัธยม ๖ อีก ๒ นั่นคือเตรียมเอาไปเขavnเขาไว้ เหตุนี้
 เองจะเข้ามหาวิทยาลัยก็ไม่ได้ จะไปเรียนต่อที่ไหนก็ไม่ได้ จะออกไปทำงานก็ไม่ได้
 นี่เรียกว่าท่านผิดพลาดมากทีเดียว ก็บอกตัวอย่างได้ง่าย ๆ เมื่อในสมัยก่อนนี้พอเข้า
 เรียนจบประถม ๔ แล้วชั้นมัธยม ๑ ถึง ๘ สำเร็จ ๘ แล้วไปเข้ามหาวิทยาลัยได้เลย
 ซึ่งเป็นชั้นสูงสุด ซึ่งไปกลับคนที่ให้ไปเรียนมหาวิทยาลัย ไม่เคยมีปัญหาลังเลว่า
 ไม่มีที่เรียน เรื่องมันเป็นอย่างนี้แล้วก็มีทุกจังหวัด จังหวัดมีถึง ๘ แต่มาเดี๋ยวนี้
 ท่านจัดการอย่างไร ท่านเอาประถม ๔ แล้ว ม. ๖ ๑ ถึง ๖ เสร็จแล้วเอา ๒ เตรียม
 ๑ เตรียม ๒ เมื่อก่อนไปใส่ไว้ในมหาวิทยาลัยว่าเป็นของจุฬาฯ อย่างเตรียมจุฬาฯ
 เดียวนี้ เอา ๖ เสร็จกลับมามี ไม่เอาละไปเปิดเตรียมที่โน่นเตรียมที่นี่ ผลที่สุดเปิด
 ก็ไม่ทั่วถึงอีก ผลที่สุดเข้ามหาวิทยาลัยก็ไม่ได้ผลที่สุด เดียวนี้มหาวิทยาลัยของท่าน
 นั้นท่านได้สร้างสถานที่เพียงพอหรือเปล่า นักเรียนเดี๋ยวนี้เรียนที่ไหน ถ้ารูปลง
 หนังสือพิมพ์ใช่หรือไม่ แล้วนักเรียนที่ไม่ได้เข้ามหาวิทยาลัยนั้นจะมากมายน้อยของ
 แถวไหนเพียงไร แต่ก็ไม่นับ เตรียม ๒ ก็ไม่รู้จะไปเทียบกันอย่างไร รูปหัวก็
 เทียบเอา ๘ เตรียม ๒ นี่ท่านไปเทียบเอา นี่ท่านผิดพลาดแล้ว ขอให้ท่านเข้าใจอย่าง
 นี้ซึ่งไม่ตรงกับหลัก...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร: หันหน้ามาทางผมครับ

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่): ขอขอบพระคุณที่เตือน เพราะฉะนั้น
 ในอันนี้เป็นการชี้ประเด็นจากฐานอันแน่นอน เป็นธรรมดาครับ ความจริงก็คือพูด

กับท่านประธาน ฯ นั้นเอง ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ อันนี้เป็นอันหนึ่งซึ่งกระผมใคร่จะขอกราบเรียนต่อ ฯ พล ฯ นายก ฯ เอาไว้ว่า เหตุนี้จึงทำให้เด็กไม่มีที่เรียน แล้วเด็กเที่ยวเล่นพอเรียนจบไปแล้วไม่รู้จะไปทำอะไร จะเข้าเรียนก็ไม่ได้ มันก็ งง ๆ กลาง ๆ อย่างนี้ ขย ฯ พล ฯ นายก ฯ ที่เคารพได้กรุณาไปคิดในข้อนี้แล้วปรึกษากับท่านรัฐมนตรีทั้งสาม เติบโตใหม่เสีย แล้วจะไม่เกิดปัญหาเรื่องการขาดโรงเรียน แล้วเด็กไม่มีที่เรียนและเด็กไม่มีที่จะทำงานนั้นหมดไป

อีกประการหนึ่ง กระผมจะชี้ให้ทราบอีกก็คือว่า โรงเรียนอาชีวะต่าง ๆ ที่ท่านอวทนต์ อวทหนาในสมัย ก่อนนั้นจะแทบ จะแจ้งให้เด็ก เรียนมาเรียน อาชีวะศึกษา แต่เมื่อเด็กนักเรียนมาเข้าเรียนจริง ๆ ไม่มีที่เรียนแล้ว ผลที่สุดมันกลายเป็นว่า ขอประธานอภัย คล้าย ๆ กับว่าเกิดแล้วปล่อย ทำให้กระผมจึงพูดเช่นนั้น ท่านประธาน ฯ ก็คือว่านักเรียนอาชีวะของท่านแขนงต่าง ๆ นั้น เรียนออกไปสำเร็จแล้วไปมือเปล่าไปรับจ้างเจ็กก็ไม่ได้ จะไปทำงานที่ไหนก็ไม่เจ็ก ผลที่สุดไปเรียนเกษตร แล้วมาเป็นครูสอนสามัญ ไปเรียนโรงเรียนอุเทนถวาย โรงเรียนก่อสร้าง ไปสอนโรงเรียนช่างไม้ อะไรมันผิดอย่างนี้ มันยุ่งกันไปหมด และที่โรงเรียนอื่น ๆ ก็เช่นกัน ขอให้ท่านนึกถึงโรงเรียนอาชีวะต่าง ๆ อันนี้รัฐบาลหรือกระทรวงศึกษาธิการไม่มีโครงการในการที่จะรับเด็กเหล่านี้มาอุดหนุนเด็กเหล่านี้ ให้มีอาชีวะต่อไปข้างหน้า เพราะว่าฉะนั้นรวมความว่าเดี๋ยวนี้ชนต่างชาติจึงมีอำนาจในการผลิตพวกหัตถกรรม พวกเหล่านี้เหนือกว่ากระทรวงศึกษา ฯ กระทรวงศึกษา ฯ เหลวแหลกหมด แล้วโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งประมาณที่กระทรวงศึกษา ฯ ใต้นั้น ขอให้ท่านประธาน ฯ ลองนึกดูว่า แทนที่จะไปให้นักเรียนโรงเรียนอุเทนถวาย โรงเรียนช่างกลที่จะไปสร้างหรือไปทำเครื่องขึ้นก็เครื่องอะไรต่าง ๆ ก็ต้องไปจ้างเจ็ก โรงเรียนอุเทนถวายสร้างแล้ว สร้างที่มหาวิทยาลัย ราคาแพงลิบ ๆ ล้วน ไปจ้างเจ็ก ทำให้จึงไม่ใช่โรงเรียนอุเทนถวาย ท่านเคยนึกดูหนาท่านว่ามีวิชาความรู้เหลือเกิน ท่านไปเอามาจากไหน เพราะเราทำกันด้วยวิธีที่บนกระดาษหรือบนโต๊ะนี่เอง ปวงประชาชาติของเราจึงล้าหลังอยู่เช่นนี้ เพราะฉะนั้น ขอให้ท่านที่เคารพทั้งหลาย คำนึงอยู่ ณ ที่นี้ ลูกหลานของท่านต่อไปจะต้องอย่างไรในเมื่อทางรัฐบาลนี้ไม่หาทุนสำรองไว้จะล้าหลังโรงเรียนพาณิชยการ เรียนจบแล้วบ้านก็ไม่มี ไม่มีทุน รัฐบาลไม่หาทาง กระทรวงศึกษาธิการไม่ช่วย แล้วจะไปทำอย่างไร ผลที่สุดก็ทำอะไรไม่ได้ ไม่ใช่ของของ

ดูซิ พวกที่เรียนสำเร็จจากพาณิชย์ มาที่เป็นผู้แทนในที่นี้ก็มีทำอะไรได้ นี่เรียกว่าท่านพลาดไปแล้วในข้อใหญ่ ๆ เพราะฉะนั้นในข้อนี้ ขอให้สังเกตเอาไว้ ชาติของเราจะรุ่งเรืองหรือเป็นมหาอำนาจได้ หรือเป็นชาติที่สามารถทำอะไรได้ก็โดยที่ว่ารัฐบาลต้องชดเชย (Subsidy) หรือช่วยเหลือจนนี้แหละเป็นที่ตั้ง ไม่ใช่ว่าเกิดปล่อยอย่างที่ผมกราบเรียน นอกจากนั้น กระทบรู้สึกแปลกอีกอันหนึ่ง เรื่องสศ. ร้อน ๆ นี่เอง เรื่องเงิน ก.ศ.ส. ผมใคร่จะขอกราบเรียนว่า กระทรวงศึกษา ฯ นั้นนักปณินทาวาไม่มีเงินที่จะก่อสร้างโรงเรียน เด็กมันเกิดทุก ๆ วัน จนกระทั่ง ๖๗ ๖ รัฐมนตรีที่เคารพท่านเคยพูดเอาไว้ ทำอย่างไร ทางรัฐบาลสร้างโรงเรียน แต่ประชาชนสร้างเด็กขึ้นมา มันไม่ทันมันไม่มีเงิน เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ๆ แล้วท่านก็พูดเอาไว้ เพราะฉะนั้นผมก็ยังจำได้ จึงใคร่จะขอกราบเรียนว่าในการที่ท่านได้รับเงิน ก.ศ.ส. มาเนี่ย มาช่วยการศึกษา เพราะรัฐบาลไม่ได้ให้เงินเกี่ยวกับการศึกษาเหมือนกับอย่างประเทศอื่นเขา แต่ใช้เงินเกี่ยวกับงบประมาณนี้ไปทางอื่นเป็นส่วนมาก โรงเรียนจะเป็นอย่างไร จะเป็นหอดูดาว หรือท่านรัฐมนตรีพูดเมื่อก่อนว่าหลังคารั่วเป็นของธรรมดา ท่านพูดอย่างนี้ไม่ถูก ท่านประธาน ฯ ใช้ไหม นี่หรือเป็นผู้ที่จะนำประเทศชาติไปสู่อนาคตกันรุ่งเรืองจะช่วยประชาชนหรืออนุชนรุ่นหลังให้เจริญ ท่านรัฐมนตรีพูดอย่างนี้ โรงเรียนรั่วเป็นเรื่องธรรมดา พูดได้แล้วก็การที่ท่านเงิน ก.ศ.ส. นี้ไปใช้การรั่วที่รั่วแล้วเพราะงบประมาณไม่มี ๖๗ ๖๗ จึงได้กรุณาออกไอเดีย (Idea) หาเงิน ก.ศ.ส. นี้มาช่วยการศึกษาและการสาธารณสุข แต่เดี๋ยวนี้พรรคเสรีมนังคศิลาเข้าใจผิดเสียอีกแล้ว ทำไมก็เนื่องจากว่าท่านรัฐมนตรีคลังท่านไม่ค่อยจะยอมจ่ายง่าย ๆ และท่านบอกว่าถ้าข้าพเจ้าท่านก็ไม่มีอยู่...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชื้ออะไรใคร พูดกับผม

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : นี่แหละครับกำลังเข้า แหมมันกำลังมันเหลือเกินครับ ที่นี้ท่านเห็นว่าทางคลังไม่มีเงินเข้าแล้วก็เลยตกใจไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนไปจ่าย ก็เลยไม่เมกเงิน ก.ศ.ส. เข้าไปในงบประมาณอย่างที่ตั้งกลงกันไปในพรรคเสรีมนังคศิลา ท่านอย่าลืมนะว่าที่ท่านไม่มีเงินจะสร้างโรงเรียนท่านจะว่าอย่างไร ไม่ได้ไม่มีทางจะสร้างได้เลย เพราะตามงบประมาณท่านรัฐมนตรีคลังคนนั้นเห็นยวที่สุด และจะไม่ได้อำนาจโรงเรียน จะเกิดปัญหาเด็กไม่มีที่เรียน เรื่องมันเป็นอย่างนี้ นี่ท่านทำผิดพลาดอีกแล้ว ไม่เชื่อตองดูซิ ท่านประธาน ฯ ว่าบ่อน้ำจะเป็นเช่นนั้นจริงหรือไม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีก ๓ นาที

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ขอบพระคุณ แหม มีตั้ง ๑๐ กว่าข้อ อีกประการหนึ่งกระผมใคร่จะขอรวบรัด เรื่องครูมี ครูไม่มี อันนี้เป็นปัญหาเหมือนกัน ถ้า ๗ หมู่มี หมู่ไม่มี แต่ความจริงนั้นกระผมใคร่จะขอชี้แจงว่าครูนะไปนั่งปากแดงๆ อยู่ในกระทรวง เดียวนี้ครูก็ๆ อยู่ในกระทรวงหมด ใครเข้าไปหา ใครเข้าไปอ้อนวอน ใครไปร้องไห้ ส่งย้ายไป ไปร้องไห้ได้เข้าอยู่กระทรวง ครูก็ๆ มาอยู่กระทรวง ครูที่ไม่ได้ไปอยู่ข้างนอก บ้านก็ไม่มีให้อยู่ แล้วผลที่สุดใครจะไปโรงเรียนก็ไม่มี รมชนตักเงินไม่ได้ อย่างนี้จะทำอย่างไร ผลที่สุดก็ปากแดงๆ ก็มานั่งกันอยู่หมด เรื่องอย่างนี้กระทรวงศึกษาธิการเข้าใจผิดเอาครูมาไว้ในกระทรวงศึกษาฯ และก็พยายามที่จะหนุนถมแต่ครูที่อยู่ในกรุงเทพ ฯ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วขอให้เด็กต่างจังหวัดนั้นทำไมที่จะไม่ไหลเข้ามาในกรุงเทพ ฯ ท่านไม่มีอำนาจอย่างเด็ดขาด ท่านไม่มีใจอันเข้มแข็ง เพียงแต่ท่านพูดทั้ง ๓ ท่านนี้เอื่อยๆ แล้วอย่างนี้แพ้ผู้หญิงตลอดเวลา ผู้หญิงออกจะประเทียะเทียมเต็มวามให้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วครูต่างจังหวัดต่าง ๆ ย่อมไม่มี... ขอสัก ๒ นาทีครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หนึ่งครับ ให้ท่านผู้โน้นหนึ่งก็ดูหนึ่งเหมือนกัน

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) : นี่แหละปัญหา กระผมจะชี้ให้เห็นผมเป็นครูมาผมไม่เคยเห็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอให้รัฐมนตรี ได้หยิบยกในข้อเหล่านี้ขึ้นพูด ควรมีน้ำใจอันเด็ดขาดในการที่จะดำเนินการเรื่องส่งครู ระบายครูออกไปให้ได้ประโยชน์กับการศึกษา อีกอย่างหนึ่งเรื่องการเมืองกับค่าเล่าเรียนในโรงเรียนรัฐบาลนั้นเป็นการพลาตอย่างหนักเหมือนกัน อันนี้เนื่องจากว่าหาเสียงใช้ใหม่ แต่ว่ารัฐบาลเก่าก็เหมือนกับเหล่าพรรคเก่ามาใส่พวกใหม่ เกือบนักก็ปัญหาอยู่ยากแล้วประการทั้งปวง...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลารับ ที่ขอ ๑ นาทีหมดแล้วครับขอความกรุณา

พลอากาศโท มุนี มหาสันทนะ เวชยันต์รังสฤษฎ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ขอให้ พลเอก มังกร ฯ ชูชกแทน

ผู้ทำการแทนประธานสภานแทนราษฎร : เชิญ ฯ พณ ฯ พลเอก มังกร ฯ

พลเอก มังกร พรหมโยธี (พระนคร) : ตามที่ได้อภิปรายในญัตติของ
 เกี่ยวกับการจัดการศึกษานั้น ความจริงนั้นในการศึกษานั้น ข้าพเจ้าได้ร่วมใน
 คณะรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีในปัจจุบันนี้เป็นเวลานานถึง ๒ ครั้ง ถ้าจะ
 นับก็เป็นปีที่ ๘ เพราะฉะนั้นการที่ท่านได้กล่าวถึงเรื่องการจัดการศึกษานั้นก็มีท่าน
 รัฐมนตรี ๓ ท่านได้ตอบไปแล้ว แต่ความเป็นจริงไม่ได้ตรงต่อประเด็นเกี่ยวกับการ
 การจัดการศึกษาเลย เป็นประเด็นในข้อเสียอย่าง ความจริงท่านควรจะซักถาม
 รัฐบาลว่า การจัดการศึกษานั้น ประถมศึกษาท่านจัดอย่างไร มัธยมศึกษาอย่างไร
 อาชีวศึกษาอย่างไรแล้วก็มีมหาวิทยาลัยได้จัดอย่างไร อย่างนี้ บางทีทำให้ รัฐบาลได้
 ชี้แจงท่านว่า ความเจริญของการศึกษานั้นจะเป็นอย่างไรบ้าง ท่านก็ไปตามถั่ง
 เรื่องเบ็ดเตล็ดไปเสีย เพราะฉะนั้นเมื่อได้มีโอกาสฟังท่านผู้แทนกระบี่ด้วย ซึ่งใน
 ตอนสุดท้าย ท่านรู้สึกว่าจะกระเด็นเป็นอันมากในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา หรือ
 กระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ รับรองว่าในการที่ได้
 กระทำ หากมีการบกพร่องขึ้นขอให้อยู่ในตัวที่ข้าพเจ้าได้เคยรับหน้าที่ในการศึกษา
 นั้น ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่าน ท่านก็เพิ่งมารับในหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการ ฉะนั้น
 ในสิ่งบกพร่องถ้าจะมีก็เนื่องมาจากครั้งข้าพเจ้าด้วย แต่ข้าพเจ้ายากจะชี้แจงว่า
 รัฐบาลนั้นได้จัดการศึกษานั้นมีเพียงไร ให้ท่านสมาชิกผู้มเกียรติได้ฟังไว้เป็นเรื่อง
 ย่อ ๆ เท่านั้นเอง ถ้าหากว่าพูดมากก็เป็นการตกแล้วอาจจะมีในข้ออื่นในญัตติอื่นนั้น
 ต่อไปอีก ในเรื่องจัดการศึกษานั้น รัฐบาลได้ให้เงินเกี่ยวกับการศึกษาในงบประมาณ
 นั้นไม่ใช่น้อย ขอให้ท่านคิดเพียงย่อ ๆ ว่า ข้าราชการในประเทศไทยมี ๒ แสนคน
 แต่ข้าราชการและครูในกระทรวงศึกษาธิการมีถึงแสนคน ท่านคิดซิว่างบประมาณจะใช้
 เท่าไร ถ้าข้าพเจ้าได้คำนวณงบประมาณที่ใช้แล้วในงบประมาณอื่นแท้จริงประมาณ
 ๘๐๐ ล้านบาทใช้ในการศึกษา คือเกี่ยวไปในเรื่องเงินเดือนและค่าใช้สอยและ
 การจรรอื่น ๆ อีก แล้วก็ยังใช้เงิน ก.ศ.ส. อีกประมาณปีละ ๓๐ ล้านบาท และ
 ยังใช้เงินตกกันแบ่งร่วมอีกด้วย ข้าพเจ้าคิดว่าเงินต่าง ๆ เหล่านี้ที่ใช้ในการ
 ศึกษานั้นก็คงประมาณ ๑,๐๐๐ ล้าน และมีข้าราชการและครูถึงครึ่งหนึ่งของ
 ข้าราชการทั่วไปเช่นนี้ก็เรียกว่าการศึกษาของเรานั้น มีความเจริญอย่างไรมาบ้าง
 เอาตัวแปรในงบประมาณมาพูดกัน นอกจากนั้นในเรื่องการประถมศึกษาของเรา

บางทีเราคิดว่าเราไปพบแต่ผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา ข้าพเจ้าอยากจะยอมรับว่าคน
ตั้งแต่อายุ ๔๐ ขึ้นไปนั้นการศึกษาไม่ทั่วถึงก็เพราะอะไร เราเพิ่งมาเร่งรัดการ
ศึกษาและพระราชบัญญัติประถมศึกษาที่ใช้บังคับมา ออกมาตั้งแต่ปี ๒๔๖๕ ใน
เรื่องประถมศึกษาเราก็กังทำไม่ได้เรียบ ร้อยดี ซึ่งได้มีมาตั้งแต่เปลี่ยนการ
ปกครองนั้นก็ ได้เพิ่มโรงเรียนขึ้นมากจนถึงปัจจุบันนี้ โรงเรียนประถมศึกษามีถึง
๒๐,๐๐๐ กว่าโรงเรียนแล้ว นี่ก็เราทำตามพระราชบัญญัติที่บังคับให้ประชาชน
หรือให้เด็กเขาเข้ามาเรียน ฉะนั้นในเรื่องประถมศึกษาจึงเป็นเรื่องที่เราต้องการ
และทำให้มากที่สุด คราวนี้ในเรื่องการศึกษานี้เราทำอย่างไร เราคิดว่า
เด็กมาเรียนประถมศึกษาเป็นเวลา ๔ ปี ซึ่งคุณเห็น ๆ ตะกั้นท่านก็บอกเลขว่า
ควรประถม ๔ สิบหก สิบหกสองอะไรของท่าน ท่านก็ว่าของท่านไปตามเรื่อง
ถ้าข้าพเจ้าจะพูดถึงหลักในการศึกษาในนานาประเทศก็ต้องเสียเวลาอีกมาก เพราะ
ฉะนั้นก็ไม่อยากจะแก้ ในข้อที่ท่านจะบอกอะไรก็ตามใจ และข้าพเจ้าจะพูดต่อไป
ในเรื่องการประถมศึกษาเนี่ย เราแสดงให้เห็นว่าเป็นความจำเป็นอย่างถึงและกระทรวง
ศึกษาธิการมุ่งหมายถึงว่าเด็กที่สำเร็จประถมศึกษานี้ควรจะต้องให้มีอาชีพติดไปด้วย
เพราะว่าเด็กที่ได้ประถมศึกษาแล้วเขาหมดพันแทนต์ไป เขาจะไม่เรียนต่อในมัธยม
ศึกษาก็ได้ เพราะฉะนั้นจำเป็นหลักสูตรของเรา ในการสอนของเราต้องสอน
ให้เด็กประกอบอาชีพ

๑. ให้เด็กอ่านออกเขียนได้เร็ว ไม่ต้องให้เขามากเกินไปและมาว่า ว่า
เด็กสำเร็จประถมศึกษาแล้วอ่านหนังสือไม่ออก ๑ ให้อ่านออกเขียนได้เร็ว ให้มีความ
รู้ในอาชีพ ให้รู้จักอนามัย ให้เด็กรับผิดชอบตนเอง ให้เด็กเป็นผู้นำ ให้เด็กรู้สิทธิ
ในการสังคมระหว่างญาติพี่น้องและเพื่อนฝูง นี้อยู่ ๆ ของการประถมศึกษา แต่ว่า
ความเป็นจริงนั้นควรจะมีสัก ๖ ปี ในเรื่องประถมศึกษา เพราะเด็กเข้าเรียนตั้งแต่
อายุ ๗ ขวบ ๘ ขวบ แล้วก็เรียนแต่เพียง ๔ ปี อายุครบเกณฑ์ ๑๔ ปีแล้วเขาออกไป ก็
หากเราเพิ่มอีกในราว ๒ ปี เด็กก็อาจจะอายุโตขึ้น คงจะไปช่วยผู้ปกครองทำมาหากิน
ได้ เพราะฉะนั้นหลักสูตรประถมศึกษา คือเพิ่มชั้นในการเรียนอย่างคุณเห็น ๆ ว่าจะ
ตั้งหัว ๖ หรือบวก ๔ บวก ๔ บวก ๒ อะไรก็ตามใจ แต่เวลานี้ก็เป็น ๔ ข้าพเจ้า

ก็ได้เคยคิดเหมือนกันว่าจะทำเช่นนั้น แต่ว่าถ้างบประมาณไปคิดดูแล้วว่าเด็กเพิ่ม
 ขึ้นเรียนชั้นอีกสองชั้นและต้องใช้ครูอีกเท่าไรก็เป็นการมากมายเหลือเกิน คิดแล้ว
 เป็นเงินพัน ๆ ล้านก็ยังไม่พออยู่จนบ้านนี้ จึงได้มีการ เรียก ว่า มัธยม สามัญ ชั้น
 หกแทน คือเขาเรียกว่าไพรมารี เอกเทนชัน (Primary Extension) คือชั้น
 ประถมศึกษาขยายเพิ่มเติมขึ้น ขยายออกไป นี่เฉพาะชั้นประถมศึกษาที่รัฐบาลได้
 ทำมาอย่างนี้แล้ว ๆ ตั้งแต่สมัยก่อนปัจจุบันก็ได้ส่งเสริมตลอดมา ทั้งนี้สำหรับชั้น
 มัธยมทั่วไป คือมัธยมเด็กที่จะเรียนตั้งแต่มัธยม ๑ ถึง มัธยม ๖ เช่นนั้นก็เป็นเรื่อง
 ที่ว่าท่านก็บอกว่าเด็กยังไม่มีที่จะเรียนพอหรือสำเร็จชั้นประถมศึกษามาแล้ว หาที่
 เรียนยาก ความเป็นจริงเรื่องนี้ที่เรานึกไม่ยากมันเป็นการเลือกที่เรียนกัน เพราะ
 ว่าโรงเรียนราษฎร์ก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก โรงเรียนรัฐบาลก็เป็นจำนวนมาก และ
 เป็นเหตุที่โรงเรียนรัฐบาลไม่เก็บค่าเล่าเรียนนั่นเอง ทุกคนก็อยากจะเข้าโรงเรียน
 รัฐบาล โดยไม่เสียค่าเล่าเรียนนั้นเป็นของธรรมดา ถ้าหากว่าคนเข้าโรงเรียน
 รัฐบาลไม่ได้ ก็จะไปเข้าโรงเรียนราษฎร์ จึงโรงเรียนราษฎร์เปิดรับรองอยู่ตลอด
 เวลานี้มีอยู่จำนวนไม่ใช่น้อย ฉะนั้นสถานที่เรียนนั้นก็ไม่ใช่ขาดแคลนเรียนได้แต่ก็จะ
 ต้องเสียเงินบ้างตามสมควร ที่ควรจะมีสำหรับในการที่จะเรียนชั้นมัธยมศึกษา ฉะนั้น
 หลักสูตรมัธยมศึกษาตนเอง เราต้องให้เด็กสำเร็จมัธยม ๖ นั้นให้สามารถประกอบ
 อาชีพเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นหลักสูตรต่อไปไม่ว่าโรงเรียนชนิดไหนที่ควรจะมี
 ซึ่งในรัฐบาลก่อน ข้าพเจ้าเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการย่อมวางอาชีพ
 ประกอบไปด้วย เพราะเราถือว่าการอาชีพเป็นหลักเศรษฐกิจของบ้านเมือง ถ้าหากว่า
 การศึกษานั้นเราไม่ให้อาชีพทุก ๆ ประโยคไปแล้ว เราก็การเศรษฐกิจงอกอยู่ในมือ
 คนต่างตัวหรือไม่อยู่ในมือของเรา เพราะฉะนั้นจึงถือหลักว่าการสำเร็จประถมศึกษา
 นั้น ต้องมีอาชีพการสำเร็จชั้นมัธยมศึกษาชั้นต้องมียาชีพ อุดมศึกษานั้นต้องได้รับ
 วิชาชีพไป แต่ว่าทุกประโยคจะต้องได้รับวิชาชีพไปเพื่อให้ประกอบการทำมาหากิน
 แล้วแต่เขาจะมีความรู้ในทางไหน นี่สำหรับชั้นมัธยมศึกษา นี่สำหรับชั้นอุดม
 ศึกษา อุดมที่คณะเนชั่นออกประธานออกชื่อท่านจังหวัดกระบี่ท่านก็บอกว่ามันมีวังมละ
 คือท่านก็เอะอย่างเก่ามาคือเมื่อก่อน นี้ มีถึง ๘ ที่ที่เขาเปลี่ยน เป็น เตรียม อุดมเสีย
 คือสำหรับเตรียมอุดมจะเข้ามหาวิทยาลัยก็มี ๒ ปีด้วยกัน เมื่อปีที่ ๒ ก็แยกเรียกว่า
 เขาจะมีอาชีพไปเข้าในทางมหาวิทยาลัยด้วยวิชาอะไรก็ต้องเตรียมไว้เมื่อ ก่อน นี้เราไม่

มีการเตรียม แต่ว่าจะเข้ามหาวิทยาลัยเมื่อไรก็สอบรวมไปเลยที่เราเรียกว่าเต็มภาคหรืออะไรอย่างว่ากัน เสร็จแล้วใครไปเรียนวิศวกรรมก็ได้ ไปเรียนอักษรศาสตร์ก็ได้ ไปแพทยศาสตร์ก็ได้ในสมัยนี้ที่มีโรงเรียนเตรียมอุดมนั้นเราให้เรียนเฉพาะวิชาที่เขาเตรียมในปีต่อไปเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยเพื่อจะเข้าไปเรียนในประเภทไหนเหล่านั้นเป็นต้นที่ ข้าพเจ้าก็พุดอีกเรื่องหนึ่งเรื่องการอาชีวศึกษา การอาชีวศึกษานับตั้งแต่ได้มีการรัฐประหารมาแล้วข้าพเจ้าไปเป็นรัฐมนตรีศึกษาธิการ๒๔๘๑ มีนักเรียนอาชีวศึกษาเพียง ๘,๐๐๐ คนและทราบว่ากรมอาชีวศึกษาจะเลิกเสียด้วยซ้ำข้าพเจ้าก็ปลุกปล้ำตลอดมา ข้าพเจ้าถือว่าอาชีพเป็นสำคัญเวลานี้นักเรียนอาชีวศึกษามีจำนวนนับหมื่นๆ ก็ดูเหมือนจะ--๖หมื่น ก่อนที่ข้าพเจ้าออกมาในปีนั้นคงจะเพิ่มขึ้นอีก ฉะนั้นเวลานี้จนถึงกับว่าสิ้นโรงเรียน แต่ว่าเรานิยมในการอาชีพขึ้นมากแล้ว นั่นเป็นของดี ซึ่งเข้าใจว่ารัฐบาลของท่านคงส่งเสริมในเรื่องอาชีพต่อไป คราวนี้มหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าอยากจะตอบกับท่านผู้แทน ฯ แห่งนครพิงค์ที่ท่านปรารภเหลือเกิน ว่ามหาวิทยาลัย ทำไม่ได้ทั้งที่เชียงใหม่ เมื่อปีก่อนข้าพเจ้าขึ้นไปที่เชียงใหม่มีหนังสือพิมพ์มาถามว่า ทำไมไม่ยอมให้ตั้งมหาวิทยาลัยที่เชียงใหม่ เอกชนเขาอยากจะตั้ง ข้าพเจ้าก็ถามท่านผู้แทนว่า เอกชนนั้นใครขอได้ช่วยบอกมาด้วย ข้าพเจ้าอยากพบปะ และจะลองพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันว่า ควรจะตั้งมหาวิทยาลัยได้เพียงไร เราบอกว่ามีชาวอเมริกันอพยพมาจากเมืองจีนเห็นเงินแจ่มมา แล้วมีเงินอยู่ ๔๐ ล้านก็จะมีสร้างมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าก็จะถามว่าฝรั่งนั้นใคร ชื่ออะไร ไล่ไปไล่มาชื่อ นายโรเบิร์ต อยู่ที่กรุงเทพ ฯ ซึ่งข้าพเจ้ารู้จักดี ซึ่งเขาก็ไม่เคยพูดว่ามีเงินจะสร้างมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นเป็นอันว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ท่านผู้แทน ฯ เชียงใหม่เคื้อตร้อนอยู่ก็แข็งแรงให้ทราบไว้ว่าการตั้งมหาวิทยาลัยที่เชียงใหม่มีข้อขัดข้อง อย่างนั้น ที่ห้ามมิให้เอกชนตั้ง บางที่ท่านก็รู้ว่า เอกชนคนไหนที่จะตั้ง เช่น ชาวอเมริกันเขาไม่มาตั้งมหาวิทยาลัยที่เมืองไทย เพราะว่าเขาทำสัญญากับมหาวิทยาลัยของเราแล้วและเปลี่ยนนิสิตนักศึกษาและอาจารย์กัน อย่างมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ธรรมศาสตร์ และเกษตรศาสตร์ และตลอดจนทางวิทยาลัยเทคนิคซึ่งได้มีพวกแลกเปลี่ยนนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นได้ทำสัญญากันแล้วก็ไม่จำเป็นที่เขาจะมาตั้งมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์อะไรอีก เพราะฉะนั้นในเรื่องการตั้งมหาวิทยาลัยนี้จึงเป็นของที่ลำบากยากอยู่ ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการท่านได้ชี้แจงมาแล้วเมื่อตะกี้ ฉะนั้นในเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็จะขอแนะนำไว้

ถ้าจะพุดมากไปอีกก็จะเสียเวลาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ นอกจากนั้นแล้วอีกเรื่องหนึ่ง ในเรื่องที่ท่านบอกว่านักเรียนที่เรียนเสร็จแล้วไม่เห็นออกไปทำงาน ไปเป็นครู ท่านก็ว่าอย่างนี้ ก็ครูมันยังขาด สมาชิก ๆ ที่เคารพ ครูยังขาด ความเป็นจริงเวลานี้ กระทรวงศึกษา ฯ ควรจะต้องมีครูออกมาปละหมื่นคน ทั้งจะได้ส่วนสัมพันธ์กับประชาชน ๒๔ ล้าน แต่เวลานี้ครูออกมาเท่าไร ที่ข้าพเจ้าอยู่ก็ออกมาเพียงสองพันคนหรือพันกว่า ๆ จนถึงต้องตั้งโครงการฝึกหัดครูขึ้น เวลานี้ก็คงจะผลิตครูได้ปีหนึ่งในราว ๆ สามพันคน ถ้าหากว่าอีกสองปีได้สักห้าพันคนหรือกว่านั้น หรืออีกห้าปีเลย ห้าพันคนขึ้นไปก็นับว่าพอกล่อมแถมไปได้ สำหรับในการที่เราจะมีครู เราผลิตครูนั้น ไม่ใช่เฉพาะครูโรงเรียนรัฐบาล เราต้องผลิตครูสำหรับโรงเรียนราษฎร์ด้วย อย่างในประเทศฟิลิปปินส์ ครูนั้นเขาผลิตปีละหมื่นห้าพันคน รัฐบาลเอาไว้ปละเก้าพันคนหรือเจ็ดพันคนเป็นอย่างน้อย นอกจากนั้นให้ไปที่โรงเรียนราษฎร์ ฉะนั้นครูของเราไม่พอ เพราะฉะนั้นการที่เรียนทางเกษตรก็ดี การที่จะเรียนทางช่าง ช่างอื่น ๆ ก็ได้ ทางวิทยาลัยเทคนิคก็ดี เขาก็สมัคร เราต้องการให้เขาเป็นครู อย่างวิทยาลัยเทคนิคบางที่ไม่ยอมเป็นครู เพราะว่ามีคนมาจ้างไว้ตั้งแต่อยู่ชั้นสูงสุด แล้วนี้เป็นโรงเรียนดีมากที่เราฝึกสำหรับคนที่จะเป็นนายงานต่อไป เพราะฉะนั้นจึงได้จัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคขึ้นมาหลายแห่งแล้ว เช่นที่กรุงเทพฯ เป็นโรงเรียนแรก แล้วก็สงขลา เชียงใหม่ที่เพิ่งตั้งแล้วที่นครราชสีมา ซึ่งก็ว่า ๆ ไปก็คิดว่า เราเปิดขึ้นได้ทุกภาคก็จะเป็นของดีมากแต่ต้องลงทุนกันมากมาย นี่ข้าพเจ้าสรุปว่า การศึกษานั้นได้จัดไปอย่างไรและรัฐบาลนี้จะได้ส่งเสริมการศึกษาอย่างไรบ้าง ก็หวังว่าสมาชิก ฯ ท่านผู้มีเกียรติ ท่านได้เสนอญัตติเรื่องจัดการศึกษา ขอให้ท่านช่วยงบประมาณด้วยก็จะเป็นของดีมาก และข้าพเจ้าก็ยินดีจะช่วยอีกคนหนึ่งเหมือนกันในฐานะผู้แทนราษฎร

นายวัง ศศิบุตร (แพร่) : กระผมขอเสนอให้อภิปรายและให้ผ่านข้อนี้ไปได้ ถ้าผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) : ความจริงท่านผู้แทน ฯ จังหวัดแพร่ ผู้มีเกียรติ ได้เสนอญัตติในเรื่องที่จะขอให้ผ่านในหัวข้อนี้ไป จะปิดอภิปรายในข้อนี้ใช้ไหมครับ ผมนึกว่าจะเอากันในวันพรุ่งนี้ ขอโทษ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีใครเสนอความเห็นเป็น
 อย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ผ่าน หรือปิดอภิปรายข้อ ๔ นี้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ก่อนที่จะปิดอภิปรายนี้ กระผม
 จะชี้ประเด็น ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้ไม่ได้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : กระผมจะขอเปิดอภิปราย ท่าน
 ประธาน ฯ แต่ว่ากระผมจะขอชี้ประเด็น เมื่อที่ท่านอดีต ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นที่คุณจะชี้เรื่องอะไร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ๑. มหาวิทยาลัยภาคเหนือ โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยจังหวัดเชียงใหม่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒. อะไร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ๒. เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคนิค

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๓. มีไหม แล้วท่านมีผู้รับ
 รองหรือเปล่า

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ผมยังไม่ได้อภิปราย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองหรือเปล่า

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป ใคร

เห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใครเห็นว่าเอาตามที่ท่านผู้
 เกียรติเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ถ่วงน้ำหนักของท่าน เป็นอัน
 ว่าการอภิปรายข้อ ๔ ยุติลง และให้ปิดอภิปรายข้อ ๔ ดังต่อไปนี้ แล้ววาระหน้าที่ ๓ แล้ว

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ทำงานเพื่อชาติไม่เป็นไร
 กลับไปก็พอดีสว่าง

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เป็นอำนาจของท่านจะไปตามเขา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมใคร่จะขอเรียนถามที่ประชุม
นี้ว่า จะดำเนินการประชุมต่อไปหรือไม่ ใครเห็นเช่นนั้นโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใครเห็นว่าควรหยุดพัก โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายทอง นิยมะสินธุ (นนทบุรี) : แค่นี้ก็ไม่มี

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บางทีผมเองก็ไม่รู้ ประธาน ฯ
ไม่รู้ แต่พวกท่านผู้ทุกคน

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ประธาน ฯ ไม่ได้อ่านเลยมัน
เสียเวลา อำนาจอยู่ที่ท่าน เหลืออีกข้อเดียวถึงย่ำรุ่ง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปอภิปรายข้อ ๕. รัฐบาล
นี้ไม่สามารถเพิ่มระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนตามที่แถลงไว้ ทั้งไม่มี
นโยบายที่จะลดค่าครองชีพของประชาชน

นายอัมพร สุวรรณเขต (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ต่อไป
นี้ผมจะขออภิปรายในข้อที่ ๕. ที่ว่ารัฐบาลนี้ไม่สามารถเพิ่มระดับมาตรฐานการ
ครองชีพของประชาชนตามที่แถลงไว้ ทั้งไม่มีนโยบายที่จะลดค่าครองชีพของ
ประชาชน รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายไว้อย่างเข้มแข็งในวันแถลงนโยบายเพื่อขอ
ความไว้วางใจจากสภาฯ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๐๐ ในข้อ ๕ มีความว่า
รัฐบาลจะส่งเสริมอาชีพของประชาชนให้เจริญก้าวหน้าให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมา
ขึ้นเพื่อให้มาตรฐานการครองชีพดีขึ้น เพราะฉะนั้นในคำอภิปรายที่จะชี้ให้เห็น
ความสามารถของรัฐบาลนี้ว่าไม่สามารถที่จะยก ระดับ มาตรฐาน การครองชีพของ
ประชาชนให้สูงได้ก็ตาม หรือว่าชี้ให้เห็นความสามารถของรัฐบาลในการที่จะลด
ค่าครองชีพของประชาชนนี้ ก็ให้หมายความว่าไปถึงรัฐบาลชุดก่อนที่ได้แถลงนโยบาย
ไว้เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๕ เพราะกระผมได้อนุมานเอาว่า รัฐบาลทั้ง ๓ ชุด
นี้เป็นรัฐบาลของพรรคเสรีมนังคศิลา กระผมจะขอชี้แจงให้เห็นว่า รัฐบาลไม่สามารถ

อย่างไร ๆ ผน ๆ นายกรัฐมนตรีมักจะชี้แจงต่อสภานี้ และที่อื่น ๆ เสมอว่า อัน
ว่าประชาชนชาวไทยที่อยู่ในประเทศไทย ณ เวลานั้น ที่อยู่ในการบริหารราชการของ
รัฐบาลของพรรคเสรีมนังคศิลา^๑นี้ มีมาตรฐานการครองชีพสูง บางทีท่านเห็นว่า
เดี๋ยวนี้เรามาตราฐานการครองชีพดี มีการนุ่งห่มดี มีการอยู่ดีกินดีกว่าเดิม บางที
นั้นท่านก็พูดเลยไปถึงว่าเรากำลังจะทิ้งมีรดรา^๒ที่ ความสะดวกสบายต่าง ๆ มีพัฒ
มันดีขึ้น อะไรต่ออะไรทำนองนั้น ซึ่งจะว่าอันที่จริงแล้วสิ่งเหล่านี้จะเอามาเปรียบ
หรือเอามาเป็นข้ออ้างในเรื่องที่ว่ามาตรฐานการครองชีพของประชาชนทั้ง ๒๔ ล้าน
นี้สูงหาได้ไม่ เพราะเหตุใด เพราะว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏหรือปรากฏการณ์ที่
ประจักษ์อยู่เวลานี้ มันเป็นการฟ้องตัวเองอยู่แล้ว ถ้าหากว่ามาตรฐานการครอง
ชีพของประชาชนนี้สูงตามที่ท่านว่าแล้ว ประชาชนเป็นจำนวนมากก็คงจะไม่ร้องว่า
ออกยากอย่างที่เห็นอยู่เวลานี้ นั่นประการหนึ่ง แล้วยิ่งกว่านั้น เอาละกระผมจะ
ไม่พูดถึงเรื่องที่ประชาชนชาวอีสานออกยากถึงกับกินตักแทนกินจาน^๓หรือ ใค้ไกร่ง
กุด^๔ขึ้นควายเพราะกรรมชาติวิบัติอย่างเวลานี้ก็จะไม่พูดถึง จนถึงรัฐบาลต้องจ่ายเงิน
๕๓ ล้านไป บรรเทาทุกข์ เพราะนั่นมันเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นอย่างแจ่มชัด
แล้วว่า มาตรฐานการครองชีพของประชาชนนี้ไม่ดี เรื่องที่ผมจะขอยกเอาหลัก
เกณฑ์ทั่ว ๆ ไปและหลักฐานที่ชี้ชัดความไม่สามารถของรัฐบาลในเรื่องมาตรฐานการ
ครองชีพว่าไม่สามารถจะยกได้ต่อไป ก่อนที่จะยกปราชัยในเรื่องความไม่สามารถของ
รัฐบาลนี้ กระผมขอจำแนกมาตรฐานการครองชีพออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้ ๑. การอยู่ดี
หมายถึงว่าประชาชนชาวไทยประมาณ ๒๔ ล้านคนหรือประมาณ ๓ ล้านกว่าครอบครัว
ครัวในประเทศไทยเวลานี้ ได้มีการอยู่ดีจริงหรือไม่ รัฐบาลสามารถจะชี้ให้สมาชิกได้
เห็นชัดแน่ชัดใหม่ว่า บรรดาอาคารบ้านช่องของประชาชนชาวไทยกว่า ๓ ล้าน
ครอบครัวเวลานี้มีหลังคาที่อยู่กระต๊อบ อยู่กระท่อมมีก็หลัง อยู่เสาไม้ไผ่ กระดาน
สับฟ้ายาไม้ไผ่ พื้นฟากไม้ไผ่ มีก็หลังที่ได้ชื่อว่าได้อยู่บ้านนั้นเป็นมาตรฐานการที่
เรียกว่าเราอยู่ดีแล้ว ถ้าหากว่าท่านอ้างได้ว่าท่านมีตัวเลขขอให้ฟังเชื่อก็คงว่าเป็น
ตัวเลขที่ยกขึ้นมาลอย ๆ เพราะเหตุว่าตั้งแต่ไค้ดินมาไม่ทราบกว่ารัฐบาลนี้ ได้สำรวจ
แล้วหรือยังว่า จำนวนบ้านที่กล่าวนั้นมีจำนวนเท่าใด เพราะเหตุนี้กระผมจึงจะขอ
ชี้แจงให้เห็นว่า จะขอเรียนให้ทราบว่าอย่างน้อย ๘๐ เปอร์เซ็นต์ประชาชนชาวไทย
อยู่ไม่ดี ...

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลั้วมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอสงสัยเสียแล้วจะไม่ครบองค์ประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เจ้าหน้าที่นับ

นายทองดี อัสราชีวิน (เชียงใหม่) : เจ้าหน้าที่บอกแล้วว่าไม่ครบ ให้
ออกัสัญญาแล้วบอกแล้วว่าไม่ครบ เพราะฉะนั้นแล้วท่านประธานฯ ต้องขอพักชั่วคราวก่อน เรียกให้สมาชิกเข้ามา มิฉะนั้นการอภิปรายก็เป็นโมฆะไปหมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบท่าน ข้าพเจ้านับ เจ้าหน้าที่กำลังนับ

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพท่านก็ดูมันว่างเปล่าเหลือเกิน ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ๆ เจ้าหน้าที่กำลังนับท่าน

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ฝ่ายรัฐบาลนั่งอยู่เสมอนะ ที่นี้ฝ่าย
ค้านหมดแล้วจะไปพูดกับใคร ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังมี

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ก็ยังสงสัยเหลือเกินครับ จะต้อง
เอาอะไรกันนี้ ยังสงสัยนัก

นายล้วน เวชชาลีกันน (นครปฐม) : ขอเสนอให้พักสัก ๑๐ นาทีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยวครับ รอประเคี้ยว ๆ เอะ

นายจง พรหมวีระ (ระนอง) : ขอให้พูดต่อไปดีกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ให้ครบเสียก่อนดีกว่า เจ้าหน้าที่นับ
ได้เท่าใด

(เจ้าหน้าที่ได้นับจำนวนสมาชิกในที่ประชุมมี ๔๕ คน แล้วเสนอประธานฯ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๔๕ คนแล้วท่าน ครบแล้ว เอ้า ต้อได้

นายอัมพร สุวรรณเขต (ร้อยเอ็ด) : ขอบพระคุณครับ เมื่อกี้ผมได้

ทราบเรื่องถึงว่า อย่างน้อย ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของบ้านหรือของอาคารของประชาชน
ชาวไทย ๒๔ ล้านนี้อยู่ไม่ถึก คือยกเว้นแต่บ้านซึ่งไม่ได้ถูกต้องตามสุขลักษณะของบ้าน
ที่น่าอยู่เลย แม้แต่บ้านส่วนมากไม่มีหลังคาที่จะคุ้มหัวเราที่ไม่มี นี่กระผมพูดในส่วน
อาคารบ้านช่องที่อยู่ชุมชนนอก และรวมถึงอาคารบ้านช่องที่อยู่ในเมืองก็เหมือนกัน

ส่วนมากก็อยู่ตาม หรือเฉพาะอย่างยิ่งในพระนครและธนบุรีนี้แหละ ท่านประชาชนส่วนมากของประชาชนกรุงเทพ ฯ และธนบุรีจำนวนกว่าล้านสามแสนคนนี้ ก็แสดงได้ชัดว่าส่วนมากกว่า ๗๐ - ๘๐ เปอร์เซ็นต์อยู่ไม่ที่ อยู่ตามสลัม (Slum) อยู่ตามที่อื่นสกปรกโสมม ท่านจะเห็นบ้านช่องที่สวยงามเฉพาะบางส่วนของพระนครและธนบุรีเท่านั้น แต่ส่วนมากแล้วก็เป็นอาคารบ้านช่องที่ไม่น่าอยู่ เรียกว่าไม่อยู่ในมาตรฐานอันสูงสมกับความต้องการของรัฐบาลที่ต้องการจะยกระดับการครองตัวของประชาชนให้อยู่ในระดับสูงได้ นั่นอย่างหนึ่ง

อีกอย่างหนึ่ง คือข้อ ๒ คือการกินดี เมื่อฉันพูดถึงเรื่องการอยู่ดี ส่วนการกินดีนี้กระผมก็จะไม่ได้พูดถึงว่าเราจะต้องไปกินอย่างเลิศเลอหรือกิน อย่างฝรั่งซึ่งเขาบอกว่าเขากินอาหารอันมีมาตรฐานสูง กินขนมปัง กินนม กินเนย และเนื้ออะไรทำนองนั้น ผมจะขอยกเอาอาหารไทย ๆ ของเรานี้แหละขึ้นมากล่าวว่าประชาชนชาวไทยนั้นมีมาตรฐานการกินดีตามความต้องการของรัฐบาลนี้หรือไม่ว่า ผมเองก็ไม่ใช่ว่าผู้เชี่ยวชาญในทางอาหาร แต่ว่าจะขอเรียนให้ทราบไว้ก่อนว่ามาตรฐานการกินดีซึ่งเราถือ หลักของแพทย์ที่เราวางไว้แล้วนั้นว่า อาหารอย่างใดที่จะเรียก ว่าอาหารชั้นดีมีคุณค่าประโยชน์แก่ผู้บริโภค เราได้วางหลักไว้ว่าอาหารที่กินประจำวันสำหรับบุคคลคนหนึ่งนั้นจะต้องมีข้าว ๓๐๐ กรัม เนื้อสัตว์ เนื้อปลา ถั่วต่าง ๆ ๑๖๐ กรัม ไข่ ๒ ฟอง ขนมหวาน ๕๐ กรัม ผักต่าง ๆ ที่ไม่มีใบ ๒๐๐ กรัม ผักเขียวต่าง ๆ ๑๖๐ กรัม ไขมัน ๕๐ กรัม ผลไม้สุกเช่นกล้วย ส้มโอ ส้มเกลี้ยง ๑๖๐ กรัม รวมแล้วจะต้องได้ความร้อนในร่างกาย ๒,๕๐๐ แคลลอรี่ต่อหนึ่งวันสำหรับคนคนหนึ่ง นี่แหละคือมาตรฐานที่รัฐบาลที่ต้องการที่จะให้ประชาชนชาวไทยได้กินดี ที่นี้เราหันไปดูข้อเท็จจริงของประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ ผมจะยกตัวอย่างสำหรับประชาชนชาวไทยที่อยู่ภาคอีสานว่าเขากินกันอย่างไร อยู่ดีหรือไม่ ภาคอีสานอาหารประจำวันของประชาชนอีสานซึ่งจะต้องบริโภคกันหนึ่ง ๓๖๕ วัน คือ ๑๐๘๕ มื้อ เขาจะกินน้ำพริกหรือปลาร้าสด ผักเขียวหรือผักสดกับข้าวประมาณ ๕๐๐ มื้อ เขาจะกินข้าวกับส้มตำประมาณ ๑๐๐ มื้อ ส้มตำนั้นบางครั้งก็ใส่ขมิ้นหรือกะทิ หรือใส่ปลาแห้ง หรือน้ำปลา ส้มมะนาว หรือส้มมะนาว กับข้าว ส่วนนี้จะกินอาหารเนื้อปลาบ้าง เหล่านี้ให้เสียประมาณ ๑๐๐ มื้อ ส่วนอีก ๓๘๕ มื้อนั้นกินอาหารจับได้

เปะปะไป บางทีก็ไม่ได้กิน นี่คือสภาพของชาวอีสานส่วนมากให้เสียว่า ๔๕
เปอร์เซ็นต์ หรือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์จะรับประทานอย่างนี้ ภาคเหนืออีก ก็พอครึกๆ
กัน ขอโทษ ไม่ได้ถูกต้อง เพราะว่าชาวเหนือกับชาวอีสานนั้น การรับประทานก็
ไม่ง่าย เช่นเดียวกัน ฉะนั้น จะเรียกว่าดีสมกับที่ท่านต้องการไม่ได้ ภาคใต้ก็ดีกว่า
หน่อย เพราะอยู่ใกล้ทะเล อาจจะรับประทานปลามากกว่าพวกเรา พวกที่มีโชค
ก็คือประชาชนชาวภาคกลาง ได้รับลัทธิรสอาหารทะเลมากกว่าพวกเราเป็นอันมาก
แต่ว่าถึงอย่างไรก็ดี ถ้าท่านได้ไปเยี่ยมชมหรือไปดูประชาชนชาวภาคกลางแถว
จังหวัดราชบุรี นครปฐม ลพบุรี อะไรแถวนี้แล้วจะเห็นว่ามาตรฐานการกินของ
ประชาชนเหล่านั้นไม่ได้เข้ามาตรฐานตามที่รัฐบาลต้องการเลย ไม่ใกล้เคียงแม้แ่
นิดเดียว อย่างนี้ก็แสดงให้เห็นว่าท่านนั้นหมดฝีมือเสียแล้ว นี่พูดเฉพาะในส่วนที่
เป็นประชาชน ที่เป็นรากฐานของประเทศคือชาวลีขร ที่มีส่วนประชาชนที่มี
อาชีพอย่างอื่นเล่า ท่านประธาน ฯ เช่นข้าราชการชั้นผู้น้อยที่มีรายได้หลายเวลา
เสมือนพนักงานขึ้นแรกเงินเดือน ๔๕๐ บาท ๕๐๐ บาท ๖๐๐ บาท พร้อมด้วย
ครอบครัวหรือว่ากรรมกรที่มีรายได้ขั้นต่ำแล้ว พวกนี้ก็ไม่สามารถที่จะหวังชีพหรือ
จะมีการกินดีเช่นเดียวกัน เพราะเหตุว่าอำนาจซื้อของรายได้ที่เขาได้มานั้นไม่เพียง
พอกับที่จะทำตัวหรือจะให้กินดีได้ ที่กระผมว่าอย่างนี้มีหลักฐานเป็นตัวเลขชี้ให้
เห็นได้ว่ารายได้ที่ประชาชนที่มีอาชีพเป็นเงินเดือนก็ดี เงินรายได้ประจำสัปดาห์ก็ดี
หรือเงินปีก็ดี เหล่านี้ต่ำมาก เมื่อเทียบกับเมื่อก่อนสงครามญี่ปุ่นหรือสงครามโลกครั้งที่
๒ รายได้ที่เราเรียกว่าค่านี้บางทีทางรัฐบาลหรือ ฯ พณ ฯ นาย ฯ ก็อาจจะบอกว่า
รายได้ของประชาชนนั้นสูงขึ้นตามลำดับแล้ว แต่ว่ารายได้ตัวเลขที่สูงขึ้นตามลำดับนี้
ถ้าดูค่าอันแท้จริงของเงินแล้วจะต่ำจากตัวเลขของธนาคารชาติของรัฐบาลเอง เมื่อ
ปลายปี พ.ศ. ๒๔๘๘ หรือต้นปี พ.ศ. ๒๕๐๐ แจ้งให้เราทราบว่าเงินบาทหนึ่งเมื่อ
ก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ นั้น เวลานั้นมีค่าของเงิน ๑ บาทนั้นมีค่าเพียง ๔.๘ สตางค์
เท่านั้นเอง ก็หมายความว่าเงิน ๑ บาทเวลานั้นมีค่าเพียงประมาณ ๕ สตางค์ คือลด
ลงมา ๒๐ เท่า เงินเดือน ๔๕๐ บาท เอา ๒๐ หารเป็นเท่าไรท่าน เป็น ๒๒.๕๐ บาท
อย่าว่าแต่อำนาจซื้อลดลงเลย แม้แต่รายได้ของเขาก็ลดลงด้วย ท่านจำได้ไหม
ก่อนนี้เงินเดือนข้าราชการชั้นต้นเดือนละ ๓๐ บาท เดือนเหลือ ๒๒.๕๐ บาท ถ้า
เทียบค่าอันแท้จริงของเงินแล้ว แล้วยิ่งของแพงขึ้นไม่ได้ตามส่วนกับรายได้เครื่อง

อุปโลกปรีโลกจำเป็นบางอย่างเพิ่มขึ้นตั้ง ๕๐ เท่าก็มี ๑๐๐ เท่าก็มี แล้วรายได้ของ
ประชากรนั้นเพิ่มขึ้นตามลำดับที่ฉันว่า...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอัมพร ฯ เวลาของท่านหมดแล้ว เพราะ
ฉะนั้นขอให้ท่านรวบรัด ให้ท่านต่ออีก ๒ นาที

นายอัมพร สุวรรณบล (ร้อยเอ็ด) : นี่เป็นการชี้ชัดให้เห็นว่า ถ้าหาก
ว่ารัฐบาลนี้ใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวดแล้ว ในการที่จะยกระดับมาตรฐานการ
ครองชีพให้สูงขึ้นแล้ว ทำอย่างนี้ไม่ได้แล้วก็แสดงว่าไม่สามารถ ก็ควรจะพิจารณา
ตัวเองเสียเพื่อเป็นการรวบรัดเวลาผมจะพูดถึงตอนที่สอง เกี่ยวกับค่าครองชีพสูง
มันต่างกันท่านประธาน ฯ เมื่อฉันพูดถึงมาตรฐานการครองชีพ ความนี้จะพูดถึง
ค่าครองชีพ ค่าครองชีพนั้นสูงก็เพราะเหตุว่า การดำเนินการทางเศรษฐกิจที่ดี การ
ที่จะช่วยเหลือประชาชนเพื่อจะให้อยู่ดีกินดีก็ ไม่ใช่ไปผูกต้องตามที่ควร ทำไม
ผมว่าอย่างนั้น ประชาชนมีรายได้ต่ำอยู่แล้วอย่างที่ผมชี้ให้เห็น ถึงชาวสก็อตด้วย
แล้วเมื่อถึงเป็นภาค ๆ แล้ว อย่างภาคอีสานเวลานี้ตัวเลขของท่านเองก็ชี้ให้เห็นว่า
มีรายได้เพียงประมาณเดือนละ ๘๓ บาท แต่มีรายจ่ายเดือนหนึ่ง ๘๐ กว่าบาทอะไร
ท่านอะนี่ นี่แสดงให้เห็นว่าท่านไม่สามารถที่จะจัดระบบการเงินนี้ ให้ประชาชนได้
ใช้เงินรายได้ของตนให้เพียงพอ ในการที่จะดำรงตนอยู่ได้ โขะเหตุนี้เองก็ทำ
ให้ประชาชนทั้งชาติส่วนมากไม่น้อยกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ที่เดือดร้อนเพราะความไม่
สามารถของท่าน ลองคิดดู ก่อนสงครามคือประมาณ พ.ศ. ๒๔๘๐ ถึง ๒๔๘๓
เรามีรายได้....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้รีบรวบรัด ให้อีกนาทีเดียว

นายอัมพร สุวรรณบล (ร้อยเอ็ด) : ครับ แหม รวบรัดมากเสียด้วย
ครับ เอาอย่างนี้ดีกว่าครับ ผมรวบรัดก็รวบไม่ลง เพราะฉะนั้นผมจะใช้คนอื่น
อภิปรายต่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบใจ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ตามที่ได้มีการอภิปราย
ซักถามเกี่ยวกับหมายเลข ๕ เกี่ยวกับมาตรฐานการครองชีพและค่าครองชีพที่สูงขึ้น
นั้น ประการแรกก่อนที่จะตอบในเรื่องนี้ขอให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาดูว่าประเทศ
ความจริงไว้อันหนึ่งว่า รัฐบาลนั้นเป็นรัฐบาลที่สุจริตที่ก่อกำเนิดบริหารราชการ
แผ่นดินอยู่ในประเทศนี้ และก็ขอให้ท่านได้รับความจริงว่าบ้านช่องที่เป็นเวรภัย

มุงหลังคาอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ มันเป็นเรื่องที่ได้เป็นกันมาก่อนรัฐบาลของข้าพเจ้านั้น แต่อย่างไรก็ตามรัฐบาลนี้เองก็จึงได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นในการที่ท่านจะมาถึงข้อตามบอกว่าเมืองไทยในขณะนี้ ท่านบริหารราชการมาในสมัยนี้ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมา ๒๕ ปีแล้ว ก็เป็นรัฐบาลสมัยใหม่นี้ ปัจจุบันนี้อีก ๔ เดือน บ้านเมืองผู้คนยังอยู่ไม่ดี กล่าวคือบ้านยังมีเสาะไม้กระบอ บ้านไม้ คนยังกินปลาร้า กินผักแทนอะไรต่าง ๆ เหล่านี้แล้วที่ท่านบอกว่า ถ้าหากว่าไม่มีความสามารถภายใน ๔ เดือนทำไมไม่เสร็จสร้างบ้าน ๓ ล้านหลังให้เป็นตึกได้ ก็ข้าพเจ้าพิจารณาตัวเอง ข้าพเจ้าจะออกก็ได้ แต่ว่าพนันกันให้ผู้นั้นมาเป็นอีก ๓ เดือนไม่ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านละก็เอาใหม่ คือขอให้รับความจริงว่า เมืองไทยไม่ได้ตั้งมา ๓-๔ เดือนหรือ ๒๕ ปี มันตั้งกันมานานแล้ว แต่ว่ามันก็ยอมเป็นไปตามธรรมชาติ ความวิวัฒนาการของบ้านเมืองจะมีความเจริญขึ้น ต้องกินเวลาและก็ในการที่จะให้เวลานั้น ก็ต้องมีการปรับปรุงกันหลายอย่างถึงจะก่อให้เกิดการอยู่ที่ดีขึ้นได้ กล่าวคือว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เราทำกันทุกวันนี้ มีการศึกษาเป็นต้น การรักษาพยาบาล การคมนาคม การสื่อสาร การอะไรต่าง ๆ เหล่านี้มันเอง เมื่อรวมกันเข้าแล้วจึงจะตกผลมาเป็นให้ราษฎรได้อยู่ดีกินดี ทั้งนี้ท่านจะเห็นได้ว่าในต่างประเทศ เช่นประเทศอังกฤษหรือสหรัฐอเมริกา ผู้คนเขาจะอยู่ดีกินดีให้รัฐบาลตามลำดับมาตั้งแต่ ๒๐๐ - ๓๐๐ ปี เขาก็ต้องดำเนินการให้มันวิวัฒนาการมาตามกาลเวลาที่ได้ล่วงไป ในการที่ข้าพเจ้าจะพูดเช่นนี้ต่อไป ก็เป็นการชี้รัฐบาลที่แล้วมาข้าพเจ้าก็ขอติแต่เพียงเท่านี้ แต่ว่าขอให้ท่านรับความจริงว่า ในการที่ข้าพเจ้ามารับหน้าที่เมื่อ ๒๔ มิถุนายน ปี ๒๔๗๕ ไอบ้านไม้กระบอ คนกินปลาร้าอย่างที่ท่านกล่าวนั้นก็ยังมีอยู่แล้ว แต่ว่าอย่างไรก็ตามข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนว่าสภาเศรษฐกิจนั้นได้มีการสำรวจในเรื่องนี้ร่วมกับชาวต่างประเทศซึ่งมีความรู้ ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้พูดในที่หลายแห่งมาแล้วว่า เราได้มีการสำรวจแล้วในช่วงระยะตามลำดับนี้มาตรฐานการครองชีพหรือรายได้ของประชาชนนั้นได้ทวีขึ้นเป็นลำดับมาแต่ในการที่จะให้ทวีขึ้นจนกระทั่งทุกคนได้อยู่ดีกินดี และทุกคนก็มีอาหารอย่างอาหารฝรั่งกินน่ะก็นอนอย่างฝรั่งที่เราเรียกว่าเจริญตามมาตรฐาน ที่ท่านกล่าวนั้นก็ยังไม่สามารถที่จะทำได้ท่านเองข้าพเจ้าก็ได้ทราบว่าเป็นประเทศจีนแตงมา ข้าพเจ้าก็จะถามว่า ลัทธิแดงนั้นในเวลานี้คนจีนได้อยู่ดีกินดีทุกคนหรือไม่ และมีอาหารการกินทุกคนหรือไม่ ข้าพเจ้าได้

ทราบว่าคุณเพิ่มให้กินข้าวต้มคนละ ๒ ชามได้ เมื่อก่อนนี้ยังยากจนให้กิน ข้าวต้มกัน
คนละจานไม่ใช่ข้าวสวย ข้าวต้ม แล้วเวลานี้ข้าพเจ้าได้รับรายงาน เขารายงานบอกมา
ว่ารัฐบาลปักกิ่งเพิ่มพลเมืองให้กินข้าวต้มเป็น ๒ ชามได้ เขาบอกว่าถ้าขึ้นไปหน่อย
ปีหน้าจะเป็น ๓ ชาม และถ้าไต่บ้านช่องเป็นอย่างไร และท่านก็ไปเห็นมาเอง เมื่อ
เร็ว ๆ นี้ท่านก็ลงไปอินเดียมาอีก ท่านก็เห็นเองในประเทศอินเดียเป็นอย่างไร
บ้าง บ้านช่องเป็นอย่างไร อาหารการกินเป็นอย่างไร นี่ก็เรื่องที่ข้าพเจ้ากล่าว
เช่นนี้ก็ไม่เฉพาะแต่เมืองไทยเท่านั้น ในทวีปเอเชียเวลานี้ที่เขาเรียกว่าประเทศที่
ล้าหลังอยู่ทุก ๆ ประเทศ เราก็มีสภาพบ้านช่องเรายูگیไม่ค่อยจะเรียบร้อย อาหาร
การกินไม่ค่อยจะดี แต่ว่าทุก ๆ ประเทศเราก็พยายามที่จะก้าวไป ที่นี้ข้าพเจ้าใคร่
จะเรียนตามทฤษฎีเศรษฐกิจได้พิสูจน์นี้ ในระยะ ๑๐ ปีนี้มาถึงปีนี้ ทำมาตาม
ลำดับ ก็ว่ารายได้ของประชากรได้เพิ่มขึ้นเป็นคนละประมาณคิดหัวเฉลี่ยหัวละ ๑,๕๐๐
บาท ในจำนวน ๑,๕๐๐ บาท นี้ก็ยกแก่เขาไปทำการสำรวจและในการสำรวจเช่น
นี้ ทางสภาเศรษฐกิจก็ได้ยกกฎหมายดำเนินการสำรวจโดยวิธีแซมปลิง (Sampling)
คือหมายความว่าไปจับเอาหมู่มุ่หนึ่งเป็นหย่อม ๆ ไปแล้วหาเฉลี่ยปานกลาง ก็
ปรากฏว่าเขาใช้ในการที่จะคำนวณกิจการใหญ่ ๆ ทว่าขอแนะนำสำหรับบุคคล เรา
จะนับเป็นรายหัวก็ได้ เพราะฉะนั้นเขาทำกันโดยวิธีนี้ก็ปรากฏในการสำรวจ
ของสภาเศรษฐกิจก็ได้ตัวเลขออกมาว่าประชากรนี้ในระยะ ๑๐ ปี เมื่อก่อนนั้น
ได้ในวันปีหนึ่งต่อหัวหนึ่ง หัวหนึ่งต่อบีหนึ่งก็ในวันประมาณ ๘๐๐ บาทเวลานี้
เพิ่มขึ้นถึงประมาณ ๑,๕๐๐ บาทแล้วก็เพิ่มมากขึ้น แต่ว่าอย่างไรก็ตามเขาก็ให้ข้อ
สังเกตว่า ในการเพิ่มขึ้นนี้ราคาค่าสินค้าก็ราคาค่าบริการก็ มันก็เพิ่มขึ้นเช่น
เดียวกัน แต่ว่าอย่างไรก็ตามเมื่อคิดหัวเฉลี่ยกันแล้วก็ปรากฏว่ารายได้ของประชาชน
แต่ละคนนั้นได้เพิ่มขึ้นประมาณ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ในจำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น ๒๘ เปอร์เซ็นต์
เช่นนั้นก็ไปเพิ่ม ทำให้มาตรฐานการครองชีพของประชาชนเพิ่มตามไปด้วย เมื่อเพิ่ม
ขึ้นแค่เพียง ๒๘ เปอร์เซ็นต์เช่นนี้ เราก็จะแสดงให้เห็นได้ว่าจะต้องมีประชาชน
บางส่วนซึ่งเดิมมันอยู่ ไม่ก็กินไม่ก็กลับกลายเป็นคนอยู่ที่กินดีขึ้น ในจำนวนตาม
เกณฑ์ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวนี้ แต่ที่ข้าพเจ้าก็เฝ้าว่าไม่ว่าชาติไหนในโลกก็จะทำให้คน
อยู่ดีกินดีได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้าไปสหรัฐอเมริกาทางตอนเหนือที่ฟลอริ
ดาไม่มีบ้านจะอยู่ กำลังจะปลูกอยู่ในทะเลทรายก็มี และบางแห่งคนข้างถนนก็

ยังมี เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์ปุถุชนก็เป็นอย่างนี้ เมื่อรายได้ของ
 ประชาชาติเพิ่มขึ้นดังที่กล่าวมาแล้วประมาณ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า
 รายได้ของรัฐบาลนั้นมันจึงได้ทวีขึ้นตามลำดับ เพราะรายได้ของรัฐบาลนั้นก็ได้อาจ
 จากรายได้ของประชาชน ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นว่า ที่ข้าพเจ้าพูดนั้นก็มี
 หลักฐาน ท่านจะเห็นได้ว่า เมื่อเวลาสิบปีมาแล้วนั้น งบประมาณของเราประมาณ
 พันสองร้อยล้านบาทต่อปี แล้วก็มาสองพัน สามพัน สี่พัน มากระทั่งปีนั้นขึ้นไป
 ถึงห้าพันสองร้อยล้าน แต่คาดว่าเราจะเก็บได้ประมาณจริง ๆ ประมาณห้าพันห้าร้อย
 ล้าน เพราะฉะนั้นมันก็เป็นกรณีขึ้นไปที่ขึ้นมากับรายได้ของประชาชน ที่เพิ่มขึ้น
 ประมาณ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นจึงเห็นได้ว่า จำนวน ๒๘ เปอร์เซ็นต์นี้
 ได้เป็นการทำให้มาตรฐานการครองชีพของประชาชนนั้นดีขึ้น และในประการต่อไป
 เราจะเห็นว่ามาตรฐานการครองชีพของประชาชนที่ทวีขึ้นนั้นในส่วนรวม ท่านจะ
 เห็นได้ว่า เกี่ยวกับการสัญจรไปมาของประชาชน ไม่เฉพาะพูดถึงให้เห็นได้ง่าย ๆ
 ในกรุงเทพ ฯ ราษฎรนั้นเองก็ใช้รถลาก รถแจ็ก รถลากด้วยคน แล้วก็มารถตาม
 ล้อ ก็วันนั้นก็เปลี่ยนเป็นรถเครื่อง เปลี่ยนเป็นรถยนต์ ท่านจะเห็นได้ว่าชาวบ้าน
 นั้นเอง เมื่อก่อนนี้ แม้แต่ข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้มีรถยนต์ที่ พอมาเป็นนายกรัฐมนตรี
 เข้าถึงได้มีรถยนต์ใช้ เฉพาะเวลาไปประชาชนเองก็มีรถเองก็มีรถแท็กซี่กัน ข้าพเจ้า
 เห็นที่ประตูหน้าออกไขว่ไปในถนนนี้ เพราะฉะนั้นก็เป็นชี้ให้เห็นว่า มันไม่ได้เต็ม
 ทั้งยี่สิบสี่ล้านคนจะซื้อรถยนต์ แต่ก็เป็นที่ยืนยันว่าคนจำนวนไม่น้อยซึ่งแต่ก่อนนี้
 ไม่สามารถจะมีรายได้สำหรับซื้อรถยนต์ได้ ก็ซื้อรถยนต์ได้ แล้วนอกจากนั้น ท่านจะ
 เห็นได้ว่าในจังหวัดพระนครหรือทุก ๆ จังหวัดนั้นเมื่อก่อนนั้นคนปลูกบ้านปลูกช่อง
 กันในตัวจังหวัดนั้นก็กันไปโดยห้องแถวไม้ เจ็ดวันทั่ว ๆ ไป ท่านจะเห็นได้ว่า
 เป็นตึกแถวทั้งนั้น ๕ เมืองชล ฯ ที่สระบุรี ทั่ว ๆ ไป ที่สุพรรณบุรีของคุณพีร์ ล้วน
 แต่ว่าเวลานี้มันก็ตึกแถว อย่างที่สุพรรณบุรีตึกแถวสามชั้น เมื่อก่อนนี้เป็นห้องแถว
 ไม้ เพราะฉะนั้นที่เขียงใหม่ทั่ว ๆ ไป ที่อุตร ฯ ที่ยอบล ฯ ก็เห็นได้ว่า บ้านเมือง
 ของเราก็เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เป็นห้องแถวไม้ มันก็กลายเป็นตึกสองชั้นสามชั้น
 ทั่ว ๆ ไปทั้งนี้ แต่ว่าข้าพเจ้าขอรับรองว่า มันก็ได้มีทั้งยี่สิบสี่ล้านคน แต่ก็เห็น
 เป็นที่ประจักษ์ มันมากขึ้นกว่าเมื่อก่อนโน้น เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่ามาตรฐานการ
 ครองชีพของประชาชนคนไทยที่มันดีขึ้นประมาณ ๒๘ เปอร์เซ็นต์นั้นก็จะจะเป็นที่สม

จริง แล้วนอกจากนั้นสำหรับการเกี่ยวกับจับจ่าย เอาเครื่องแต่งตัว เครื่องแต่งตัว
ของบุคคลในขณะนี้ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าท่านไปตามบ้าน จะไปบ้านไหน จะไปตามปู่ ย่า
ตา ยาย เรา เราจะเห็นได้ว่า จำนวนข้าวของในบ้านนั้นมีจำนวนขึ้นน้อยกว่าใน
ขณะนี้ แต่ในขณะนี้เรามีจำนวนแม่แต่คนเท่ากันก็มีจำนวนมากกว่า ข้าพเจ้าได้เคย
พูดไปในเรื่องขึ้นว่า เอาแต่ผู้หญิงเมื่อครั้งคุณแม่ข้าพเจ้าและคุณยายข้าพเจ้า ใน
เวลานั้นเองไปไหนก็มีผ้าอยู่สองชั้น ๑ ก็ผ้าลาย ๒ ก็ผ้าคานหมี่ แล้วนอกนั้นก็ไม่มี
อะไรอีก แต่ต่อมาสำหรับผู้หญิงสมัยนี้เกือบจะทั่ว ๆ ไป ข้าพเจ้านับดูแล้วอย่าง
น้อยก็เหมือนสัก ๑๐ ชั้น นับตั้งแต่กางเกงในชั้นมาเบรเซีย กระโปรงข้างใน กระ
โปรงข้างนอกมันอีกหลายชั้น เพราะฉะนั้นแสดงให้เห็นว่ามาตรฐานการครองชีพมัน
ดีขึ้น การแต่งเนื้อแต่งตัวก็ดีขึ้น นอกจากนั้นท่านจะเห็นได้ว่า เมื่อก่อนนี้คนที่จะไป
รื่นเริงสำหรับที่จะให้มีความสุขสบายขึ้น มันก็มีน้อย แต่เดี๋ยวนี้ ท่านรู้ไหมว่าโรง
หนังในพระนครนั้นมีกี่โรง แล้วก็โรงใหญ่ ๆ จะจุคนได้ตั้งหลายพัน แล้วข้าพเจ้า
ได้ทราบว่าคุณแม่ไปตีตัวนั้นไม่ได้บ้าง อะไรบ้าง ต้องเขาคิดกัน นี่ก็หนีไปนึกถึงนอก
จากที่จะอยู่ติดกันแล้วยังมีการรีดรีเอชั่น หมายความว่า ทำให้ตัวของตัวมันมีความสุข
ขึ้น แต่ข้าพเจ้าที่รับรองอยู่ว่ามันไม่ครบยี่สิบสี่ล้าน เพราะว่ามันเป็นเหตุสุทธวิสัย ไม่
มีประเทศไหนในโลกที่จะทำให้คนยี่สิบสี่ล้าน แต่ว่า มันมีมากขึ้นหรือไม่ เมื่อมัน
มีมากขึ้น ก็เป็นสิ่งที่น่าจะพึงพอใจ แล้วนอกจากนั้น ผลรวมอีกอันหนึ่งอยากจะขอ
เรียนว่า ในการที่การอยู่ติดกันนั้นยอมทำให้คนมีร่างกายแข็งแรง ยายยืน ท่านที่
เคารพทั้งหลาย จะได้เห็นตามสถิติของนายแพทย์ทั่ว ๆ ไปทั้งในประเทศและนอก
ประเทศ สำหรับประเทศไทยนั้น มีปรากฏมาแล้วเร็ว ๆ นี้เองคนเรานั้นคิด เอเป
เวอร์เรจ (Average) ปานกลางแล้วอายุเมื่ออายุ ๒๕ ปี แต่เดิวนั้นตามสถิติคน
เราอายุเมื่ออายุ ๔๕ ปี คิดเฉลี่ยปานกลางซึ่งในทางการแพทย์ของเมืองไทยก็รู้สึก
ปลาตมากที่อายุของคนเราได้ไปเช่นนั้น ทั้งนี้เมื่อประกอบในทางเศรษฐกิจก็หมายถึง
ความที่คนไทยได้อยู่ติดกันมากขึ้นผิดกว่าเมื่อก่อนนี้ แต่ข้าพเจ้ารับรองว่ามันไม่ทั่ว
ถึงและยังไม่เป็นที่พอใจ ถึงแม้ว่าคำว่า อยู่ติดกันดีในอดีตนับว่าดีกว่าประเทศอื่น
เขาอย่างในอเมริกา หรือในอังกฤษหรือในญี่ปุ่นเราจึงอยู่ในแนวระดับที่พอทำอยู่ เรา
ก็อาจจำเป็นต้องดำเนินการต่อไปอีกจากลำดับที่เราทำไปแล้ว ไม่เช่นนั้นให้ถึงระดับเขา
และกันนอกจากนั้นเรายังต้องเดินตามเขาไปอีก จะถึงระดับไหนก็ยังไม่เห็นทางรัฐบาล

ไม่ได้ลดความพยายามและ รู้ท่วงท่าจำเป็นที่จะต้องแก้ไข เมื่อ ๓ ปีมาแล้ว ข้าพเจ้าเคยประชุมข้าราชการชั้นพิเศษเรื่องบ้านไม้กระบอก จะเปลี่ยนเป็นไม้จริงอย่างไร ต่อไปให้เป็นตึกอย่างไร ที่ประชุมนั้นก็ถกกันไปถกกันมานานไม่มีหนทางที่จะทำอย่างไรให้สำเร็จรวดเร็ว การประชุมนี้ปัญหาหนึ่งก็ยังค้างอยู่จนกระทั่งทุกวันนี้ เมื่อเราได้เห็นส่วนรวมแล้วว่า คนเราในจำนวนคนที่เกิดมาและคนที่ตายมีเพิ่มขึ้นในช่วงระยะ ๒๐-๒๕ ปีนี้ จาก ๒๕ ปีไปตายอายุ ๔๕ ปี เพิ่มขึ้นไปถึง ๕๐ ปี ผมคิดว่ามันเป็นที่น่าพอใจ แต่ว่าแต่ละคนเราอาจจะไม่รู้ลึก แต่ว่าถ้าไปถามทุกคนโบราณรุ่นปู่เราอย่างนี้ เราก็อาจรู้สึกว่ายาวนานที่เรากินอย่างไร อยู่อย่างไร ความสุขเป็นอย่างไร มกหมอบเป็นอย่างไรแล้วก็เชื่อโรคเป็นอย่างไร มาถามถึงรุ่นแม่ก็ไปอีกอันหนึ่ง ถึงรุ่นตัวเราไปอีกอันหนึ่ง ก็คือเราจะเห็นความเปลี่ยนแปลง แต่ว่าถ้าเราขึ้นมาในระยะหลังนี้ก็ไม่รู้จักเปลี่ยนแปลงอย่างไร แต่ว่าผลท่านที่เคารพผลก็แสดงออกมาว่าคนที่อยู่ติดกันก็ย่อมมีกำลังกายดี มีกำลังด้านทานดี การตายหรืออายุชียก็ขึ้นไปถึง ๔๕ ปี นอกจากนั้นยังเป็นการแสดงให้เห็นว่าคนเกิดของเรานี้จะเป็นเยี่ยมในภาคนี้ กล่าวคือว่าคนเกิดของเราเมื่อก่อนนี้เกิดมาตาย ๖๐ เปอร์เซ็นต์ มาเวลานี้ก็ตาย ๑๕ เปอร์เซ็นต์ นี่ทางกระทรวงสาธารณสุขเขาชี้แจงในงานเช่นนั้น เพราะฉะนั้นการเกิดของเราเวลานี้ก็ลดเฉลี่ยเป็นกลางแล้ว เกิดมาใหม่ไม่ตายเป็นผู้ใหญ่ที่จะรับใช้ประเทศชาติต่อไปภายหน้าประมาณปีละ ๕๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งจำนวนที่มาก ทั้งนี้เองที่จำนวนได้เพิ่มทวีมากขึ้นดังกล่าวเหล่านี้ ทั้งนี้เพราะการกินดีอยู่ดีเป็นปฐมเหตุ ถ้าเราสังเกตโดยเฉพาะเป็นรายตัวนั้นไม่สามาถจะสังเกตได้ เพราะฉะนั้นก็มีทางเดียวซึ่งรัฐบาลนี้เองเห็นว่าระดับนั้นมันจริง ที่ว่าอยู่ แต่ก็ขอความเป็นธรรมว่ากระบอกไม้ ไม้ไผ่อยู่ในสมัยผม ก่อนมานี้เกิดก็จะต้องแก้แล้วผมก็เกลียดที่สุดกระบอกไม้ แต่มันก็ไม่สามารถจะแก้ได้ มันก็จะไปค่อยๆไป ทั้งนี้หวังใจว่าท่านคงจะเห็นใจในความพยายามของรัฐบาลนี้ที่จะลดของคุณะประเทศชาติเท่าที่ความสามารถจะกระทำไว้

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) : ก็แปลว่าในการอภิปรายเรื่อง ขบวนการปฏิรูปมนตรีของกรมนี้ ไม่ยอมรับจากข้อเท็จจริงที่ว่า ประชาชนพลเมืองของประเทศไทยของเราในขณะนี้ทุกวันนี้ ทั้งมาตรฐานในการครองชีพต่ำ ท่านไม่สามารถที่จะยกระดับมาตรฐานในการครองชีพให้สูงขึ้น นั่นหมายความว่าและไม่ยอมรับในข้อเท็จจริงซึ่ง

คุณชื่อยัมพรแห่งจีนแดงแถลงบอกว่าระลอกค่าครองชีพให้ต่ำลง นั้น ขบวนการนาเกรรัฐ-
มนตรีของกรรมก็ปฏิเสธความจริงจากข้อนี้ อีก ความจริงถ้าหากว่าเราจะพูดรูปที่
อย่างง่าย ๆ เอาละเพียงแต่ ๆ พล. ข. นายก. ข. กล่าวบอกว่าบ้านช่องเรือนชานที่มีอยู่ที่
เป็นเสาไม้ ไม้ตะเอน ไม้ไผ่ อะไรพวกนั้นนะ ได้เป็นมาตั้งแต่ต้นมานานมาแล้ว
ตั้งแต่ก่อนสมัยแต่ไหนแต่ไรมา แล้วบัดนี้ก็ยังเป็นอยู่ ซึ่งท่านก็ยอมรับแต่ทั้งนี้
ฯ พล. ข. ลืมแล้วหรือว่าในเดือน พฤศจิกายน วันที่ ๘ ซึ่งมีเหตุการณ์สำคัญใน
ท่านเองได้ให้คำมั่นสัญญาต่อประชาชนชาวไทยของประเทศไทยทั้งหมดว่า ท่านจะ
ลดค่าครองชีพให้ต่ำลงและจะเพิ่มระดับมาตรฐาน ความกินดี อยู่ดีของ ประชาชน ชาว
ไทยให้สูงขึ้น ท่านได้ลืมนั่นสัญญาอันนี้ไปแล้วหรือไหน กรรมขอเรียนถาม
ฯ พล. ข. นายกรัฐมนตรีในปัญหาข้อนี้ด้วย แล้วท่านจะมาอ้างบอกว่าท่านก็เพิ่งอยู่
มาได้เพียง ๔ เดือนในการที่บริหารประเทศในคราวนี้ กรรมเองก็รู้สึกว่าจะจำ
ผิดไปหรือท่านจะบอกผิดก็ไม่ทราบ เพราะต่างคนก็ต่างวงม้นก็ถึงเวลาที่จะถือว่า
เพราะก่อนเข้า ๆ ตามธรรมเนียมสากลทุกคนที่เป็นผู้ชายทุกคนมักจะตื่นกันตอนตี ๓
ตี ๔ ทำงาน ถ้าไม่อ่านหนังสือก็เตรียมหุงข้าวไว้ใส่บาตร ฯ พล. ข. ของกรรม
ก็ท่านไปดูสุสานบางที่ตอนตี ๔ ตี ๓ ท่านก็เคยลุกขึ้นหุงข้าวใส่บาตรก็เลยไม่ได้
หลับไม่ได้นอนก็เลยจะเพลไป ท่านบอกว่าท่านเพิ่งมาอยู่ได้ ๔ เดือน ทั้งนี้
กรรมเองก็เคยบอกว่ากรรมจะพังเพลไปหรือท่านจะพูดเพลไปก็ไม่ทราบ กรรม
ไม่เชื่อว่าท่านให้อยู่มาเพียง ๔ เดือน ก็ ได้มีคนเขาเขียนหนังสือบอกว่า ฯ พล. ข.
นายกรัฐมนตรีของกรรมนี้เป็นนายก. ข. ที่ยั่งยืนที่สุดในโลกอย่างนั้นใช่หรือไม่ และ
ก็ว่าหากเป็นอย่างนี้จริง ๆ แล้ว คำมั่นสัญญาที่ท่านได้ให้ไว้เมื่อ เดือนพฤศจิกายน
และไปไหนเสีย และอีกครั้งหนึ่งที่ผู้ใหญ่นักการเมืองมาประชุมกันนั้น ฯ พล. ข.
นายกรัฐมนตรีของกรรมเองก็ได้บอกไว้กับผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น บอกว่า นี่เด็กไอ้
วิธีอยู่กันง่าย ๆ เสียทีเถอะนะ หาแกมมัสมันกันกันบ้างเถอะ แหมท่านเพราะอะไร
จะบอกขึ้นมาอยู่ตรงนั้น แต่กรรมก็มองยังไม่เห็นเลยว่า ผู้ใหญ่นักการเมือง ฯ พล. ข.
จะให้ยกฐานะมาเกินแกมมัสมันนั้นจะทำได้ ทั้งนี้กรรมจะถามว่าเรียน ฯ พล. ข.
นายกรัฐมนตรีของกรรมให้ทราบว่า กรรมเองก็เป็นผู้ใหญ่นักการเมืองได้เคย
เป็นผู้แทน ฯ พล. ข. กรรมรู้หมดว่าเขาไม่สามารถจะกินได้แกมมัสมัน จะหาทำ

นอนดี ๆ ก็หาไม่ได้ ตอนเช้าขึ้นมาจะหาแปรงสีฟันมาแปรงปาก เพื่อจะสวดสัพเพ
 กุณมาตามสักหน่อยเพื่อให้หายขี้ฟันกลิ่นเหม็นก็หาไม่ได้ ทั้งนี้ก็เพราะอะไร ทั้งนี้
 ก็เพราะว่ารายได้ของผู้ใหญ่บ้าน กำนันนั่นต่ำ ๆ พณฯ นายกฯ เมื่อ ๓-๔ วันให้
 ท่านเองก็วิตกบอกว่าเอ๊ะ ข้าราชการชั้นผู้น้อยเขาได้เงินเดือนกันเพียงเท่านี้หรือ
 หรือ ท่านถึงกับสอซึ้งแล้วท่านก็บอกว่า ท่านไปประทุน้ำ ท่านไปเห็นรถยนต์
 ท่านออกไปดูหนังท่านไปเห็นคนเขาซื้อตัวกันเยอะแยะ จริงกระผมขอรับรอง
 ขพณฯ ดังนั้น ก็ไอ้หนึ่งมันค่าตัวเท่าไร ท่านประธานฯ ท่านประธานฯ เกยดู
 บ้างไหมครับ ๑๐ บาทเท่านั้น ๑๐ บาทมันไปซื้ออะไรได้ทั้งท่านประธานฯ นอก
 จากจะไปเล่นเบอร์ ถ้าไม่เล่นเบอร์ก็ดูหนังเพื่อให้ผ่อนคลายอารมณ์ไ้ความตึง
 เครียดให้มันหมดไป จึงต้องไปดูหนัง จะไปซื้อเสื้อสักตัวก็ซื้อไม่ได้ ๑๐ บาทมัน
 ซื้อเสื้อไม่ได้ มันซื้อได้แขนเดียว ต้องไปเอาเงินมาอีก ๑๐ บาทจึงจะต่อเป็น ๒
 แขนได้ มันเป็นอย่างนี้ ท่านประธานฯ ท่านจะมายังบอกว่าหนึ่งคนก็ดูมาก รด
 ยนต์กันก็ขึ้นเยอะ แปลว่านี้มาตรฐานการกินคืออยู่ที่เพิ่มขึ้น ๆ เป็นอย่างนั้น
 กระผมว่าเป็นข้อที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่กินซื้อโน่นครับ กินซื้อเงินแดงแล้วไม่
 ได้ตรงกันเลย ประเด็นไม่ได้ตรงกันครับ นี่มันเป็นอยู่อย่างนี้ ที่นี้ลองดูเรื่งค่า
 น้ำเงินขึ้นมาสักนิดเถอะ ท่านประธานฯ เดียวนี้เงินไทยมันเป็นเงินอย่างไร
 เมื่อก่อนที่จะเกิดมหาสงครามเอเชียบูรพานี้ ผมจำได้คือว่าเงินไทยของเรา ๑ บาทมี
 ค่าเท่ากับ ๑ เซน แล้วต่อมา ๆ ในปัจจุบันนี้เงินไทยตกลงทุก ๆ วัน ท่านบอกว่า
 ปอนด์ ๑ นะเราจะแลกได้ด้วยในอัตราของแบงค์ ๓๗ เงินฮ่องกงเราจะแลกได้ ๓.๖๐
 บาท สิงคโปร์ ๖.๕๐ พม่าเงินแจกของเขา ๓.๘๐ อินเตียเงินรูปีเขา ของซีรอนนี่
 ๔.๘๐ ท่านเห็นหรือเปล่าเงินของเราต่ำกว่าของเขาทุก ๆ ประเทศ นี่เป็นอัตรา
 แลกเปลี่ยนทางราชการบอกไว้ด้วยซ้ำ ท่านประธานฯ ที่เคารพ แล้วกระผม
 อยากจะขอร้องทีเถอะว่าแบงค์ของพัวร์ฯ มีให้แลกใหม่เงินปอนด์ ๓๕ บาทนี่ ถ้า
 จะเอาไปแลกสักแสนหนึ่งพัวร์ฯ ผมว่าตลาดมีต่อกับตลาดของพัวร์ฯ มันต่างกันเข้าไป
 อีกแล้ว มันหมดรูปเลย การครองชีพนะ ท่านประธานฯ เรื่องมันเป็น
 ไปอย่างนั้น ที่นี้ปัญหาในเหตุผลที่ว่าการที่ประชาชนของเรา มาตรฐานในการครอง
 ชีพสูงขึ้น และการจะลดค่าครองชีพให้ต่ำลง ไม่ได้ ท่านบอกว่ามันเป็น
 เรื่องสุกวิสัย กระผมบอกว่าไม่ใช่เรื่องสุกวิสัยเป็นเรื่องที่เราจะทำได้ ถ้าหาก

ว่าเราจักฐานะของมัน จัก เบส (Base) ของมันเสียก่อน ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ จู่ ๆ มาก็เงินทั้งหมด ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท ที่เป็นงบประมาณนั้นมากระจายแต่เรื่องเงินเดือนประจำเป็นส่วนมาก เงินเดือนประจำจ่ายไปให้แก่ข้าราชการ เสร็จแล้วก็หมุนกันอยู่แค่นั้นแหละ แล้วกลับเข้ามามหาการ มาหาแบ่งเสร็จแล้วก็หมุนกันไปอยู่แค่นั้น เงินสำหรับที่จะก่อให้เกิดดอกผลโดยที่จะชดกันเอาโภคทรัพย์ของประเทศขึ้นมา ทำให้มันเกิดเป็นเงินขึ้นมาใหม่อีกนะ หาไม่ได้ นี่แหละท่านประธาน ฯ มันเป็นอย่างนั้น ถ้าหากว่าทางรัฐบาลที่เคาะพของกรรมซึ่งได้มาอยู่เพียง ๔ เดือนในรุ่นนี้ แล้วก็อยู่มาตั้งเป็นอาวุโสที่สุดของโลกนี้พิจารณาเรื่อง เบส (Base) ของมันให้ดี ๆ แล้ว ท่านก็แก้ได้ไปนานแล้ว ท่านจะมาร้องอุทธรณ์บอกว่า ๔ เดือน กรรมก็ไม่เห็นด้วย กรรมยังรู้ดีกว่าวิธีการปฏิบัติในราชการของสมัยประชาธิปไตยในยุคนี้แปลก ๆ อยู่ ทั้งที่จะเห็นว่าในครั้งนั้นนะ ในเมื่อสมัยพระปกเกล้า ฯ รัชกาลที่ ๗ องค์พระมหากษัตริย์พอได้เห็น ว่าประชาชนพลเมืองเราเกิดความทุกข์ยาก พระองค์ลดเงินเดือนของพระองค์ลงมาจาก ๔ แสนมาเหลือ ๓ แสน ๗ แสนเหลือลดมา ๒ แสน แล้วนักการเมืองของเมืองอื่น ๆ เขาเล่นการเมืองกันมาเขาก็เล่นกันแบบนั้น คือขี้น้ำเมื่อเขาเข้าไปสู่ความเป็นนักการเมืองแล้ว เขาจะลดจากความมั่งมีมาสู่ความจนอย่างอื่นเสียเป็นต้น แต่ทว่าการเล่นการเมืองในเมืองไทยของเราลงดับดวงกันเข้าม แล้วจากความจนไปหาความมั่งมี เงินมันไปกองอยู่แถว ๆ พวกนี้ ท่านประธาน ฯ อยู่ตรงไหนท่านทราบไหม บางทีเขาบอกว่าอยู่ใต้ดินนอนกันก็มี เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ท่านประธาน ฯ แต่ว่าเราแก้ไขในเรื่องอย่างนี้ขึ้นมาได้มันก็มีความสุขไปถึงประชาชนเท่านั้น แล้วท่านนายก ฯ ท่านบอกว่าเมื่อท่านได้เดินทางไปอเมริกา ท่านก็ได้เห็นว่ามิใช่ว่าอเมริกานั้นจะเป็นประเทศที่มีความสุขสมบูรณ์พูนสุขทุก ๆ วิธีทาง ก็หาไม่ ถ้าหากว่าท่านกล่าวดังนั้นแล้วท่านก็คงจะไปคิดเอาแต่เปอร์เซ็นต์ที่ดีๆของเขามาเทียบกับเรา ส่วนเวลานั้นเปอร์เซ็นต์แห่งความสุขความร่ำรวยมากที่คิดทอน อยู่มาจะได้สิทธิพล ของบรรดาชาติโดยไม่มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้เหลือไปกว่าอิทธิพลของมันนั้น มันมากกว่ากัน ก็อย่างคุณตั้มพวก ๆ ก็ได้ตกลงมาแล้ว ภาคเหนือและภาคอีสานมีสภาพเป็นอย่างไร และท่านทราบหรือเปล่า ข้าพเจ้าว่าท่านทราบ พลเมืองไทยเฉพาะในเขตของภาคอีสานเท่านั้น มีหนึ่งในสามของประเทศ หนึ่งในสามของประเทศคือแล้วว่าเป็นคนยากจนเป็น

ทุกคนจะเชื่อใจ ก็ที่นี้รวมกันกับภาคเหนือเข้าไปอีก มันมีครึ่งประเทศเข้าไปแล้วหรือ
ท่านประธาน ฯ อย่างนี้ท่านจะมาเอาแต่สถิติของโรงงาน สถิติของรถแท็กซี่ที่จอด
อยู่ประทุนำมาเปิดตลาดบอกว่ายานฉันให้รถกินเพื่อรักษาโรค ว่ายานี้ศักดิ์สิทธิ์ นั้น
ผมว่ามันไม่ถูก มันไม่ใช่เรื่องอย่างนั้น ท่านกล่าวมาเสมอว่าข้าวแต่ก่อนนี้เราขายได้
เกวียนละ ๒๐ บาท เดี๋ยวนี้เราขายได้ถึงเกวียนละ ๑,๒๐๐ บาท ที่นี้ท่านประธาน ฯ
ถ้าลองเทียบกว่าอำนาจ การซื้อของเงิน ที่เรามีกันอยู่ในเมืองไทยเดี๋ยวนี้ เสร็จแล้วคิด
เข้าไปเถอะว่ามันจะตกเท่ากับ ๒๐ บาทนั้นไหม และข้าวของท่านเป็นตั้งแต่ท่านเป็น
รัฐบาลมานี้ เป็นมากี่ปีแล้ว ข้าวของเราของเมืองไทยไม่พ้นไปจาก ๑๔ แส่น ๑๕
แส่น ๑๖ แส่นกันสักที ท่านไม่เห็นสามารรถจะผลิตให้มันขึ้นมาได้ ชัยนาทก็มีแล้ว
ปทุมธานีก็มีมากินเยอะแยะ เอาไปให้ผู้ใหญ่บ้านขาย บังคับให้ซื้อข้าวบอกว่า
ต้องซื้อให้หมดนะ ส่งไปถึงอำเภอแล้วอำเภอบังคับผู้ใหญ่บ้านให้ซื้อเข้าไปอีก ต้อง
ซื้อปุ๋ยนี้ไปใส่ข้าวนะ ซื้อกันไปที่ ๑๔ - ๑๕ - ๑๖ แส่นกันอยู่แค่นี้ ยังไม่เห็น
จะเพิ่มอะไรขึ้นมาสักที ทางเพิ่มท่านไม่เพิ่ม มีแต่ทรงตัวอยู่ อย่างนั้นฮากวไร้มัน
ไม่ดีขึ้นแล้ว...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโฑะ ฯ เวลาของท่านหมดแล้ว เพราะ
ฉะนั้นขอให้รวบรัดหน่อย จะให้อีก ๒ นาที

นายโฑะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) : ขอขอบพระคุณ เมื่อข้าวของเรา
ผลิตได้เพียง ๑๔ - ๑๕ - ๑๖ อยู่แต่แค่นี้ และคนเกิดมาทุกวันจนถึง ๒๒,๐๐๐,๐๐๐
กินไปใช้ไป และต้องใช้อย่างอื่นอีกด้วย ข้าวจะไว้อย่างเมืองนอกก็จะมีพอขายให้
เขา นี่แหละท่านประธาน ฯ ถ้าหากว่าไม่พิจารณาเรื่องเบส (Base) ของมันต่อไป
แล้ว ธรรมดาเห็นว่าท่านจะอยู่ไปอีก ๒๐ ปี ไม่ใช่อายุแค่เพียง ๕ เดือนก็แก้ไขไม่ได้

นายยศ อินทรโกมลย์สุต (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์) :
ขณะนี้เป็นเวลาเกือบ ๔ นาฬิกาแล้ว ที่เตือนเพื่อให้ที่ประชุมให้ทราบว่าเป็นวันใหม่
บรรยากาศใหม่คงจะได้เริ่มขึ้น ณ โอกาสนี้ ผมขอเรียนสนับสนุน ขุพณ ฯ นาย
รัฐมนตรีในข้อที่ว่ารัฐบาลนี้สามารถเพิ่มระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชน
ได้โดยผมขอถือตามสถิติเฉลี่ยรายได้ ต่อคนก็จะเป็น เงินดอลลาร์ ของคนไทย ที่เก็บมา
จาก อะกริกัลเจอร์ส สเตติสติก เยียร์ บุค (Agricultural Statistic Year Book)
ของ F. A. O. ครึ่งหลังที่สุดซึ่งไป ได้มาเมื่อกรุ่นนี้ ปรากฏว่าภายหลังคือรัฐประ-

หาร ๘ พุทธศักราช ๒๔๙๐ รัฐบาลของ ฯพณ ฯ นายกรัฐมนตรีได้เพิ่ม รายได้ให้กับประชาชนเป็นส่วนเฉลี่ย โดยเทียบอัตราไว้ได้ดังนี้ ปี ๒๔๙๑ สำหรับประเทศไทยได้ ๙๔ ปี ๒๔๙๒ ได้ ๙๒ ปี ๒๔๙๓ ได้ ๙๙ ปี ๒๔๙๔ ได้ ๖๒ ปี ๒๔๙๕ ได้ ๖๓ ปี ๒๔๙๖ ได้ ๗๓ นี้เทียบรายได้ และต่อมา เลขดัชนีสำหรับประเทศไทย สำหรับบางประเทศอื่น ๆ ผมจะไม่พูด และ ค่าครองชีพรายได้และรายได้สุทธิเทียบอัตรา ๑๐๐ เช่นเดียวกัน รายได้ต่อคนในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ ได้ ๑๐๐ ปี ๒๔๙๒ ได้ ๑๑๘ และ ๒๔๙๓ ได้ ๑๓๕ ปี ๒๔๙๔ ได้ ๑๔๓ ปี ๒๔๙๕ ได้ ๑๔๕ อัตราค่าครองชีพในปีเดียวกัน ผมขอท่าน ๕ ปีก่อน ๒๔๙๑ ได้ร้อยละร้อย ๒๔๙๒ มีรายได้ ๑๑๘ แต่ค่าครองชีพเพียง ๙๙ ปี ๒๔๙๓ รายได้ ๑๓๕ ค่าครองชีพ ๑๑๐ ปี ๒๔๙๔ รายได้ ๑๔๓ และค่าครองชีพ ๑๒๓ ปี ๒๔๙๕ ได้ ๑๔๕ ค่าครองชีพ ๑๓๕ และปีต่อ ๆ มาที่ปรากฏว่ามีรายได้เพิ่มขึ้นตามเรโซ และตามส่วนตามที่ปรากฏในงบประมาณรายรับและรายจ่าย เพราะฉะนั้นที่ท่านที่ เคยพบว่า รัฐบาลนี้ไม่สามารถจะแก้มาตรฐานการครองชีพของประชาชนให้ดีขึ้นและ สูงขึ้นได้นั้น ก่อนเป็นการไม่ตรงกับตัวเลขของ เอฟ.เอ.โอ. ซึ่งมีกำลังรวมภาวะ เศรษฐกิจในเรื่องครอสต์ออฟลิฟวิ่ง (Cost of living) ของประชาชนชาวไทย ระหว่าง อเมริกันซึ่งเข้ามาสำรวจร่วมกับสภาเศรษฐกิจและผู้เชี่ยวชาญในเมืองไทย ผม ขอนำตัวเลขนั้นมาเป็นการยืนยัน เพื่อหักล้างคำกล่าวของท่านผู้มีเกียรติที่ได้กล่าว ต่อที่ประชุมเมื่อคืน ในแผนนโยบายในการที่จะลดค่าครองชีพของประชาชนนี้ รัฐบาลของ ฯพณ ฯ นายกรัฐมนตรีมีได้หนึ่งข้อใจ ให้พิจารณาทุกวิถีทาง ที่จะเพิ่มรายได้ให้ประชาชนให้สูงขึ้น และในขณะเดียวกันก็ลดรายจ่ายของประชาชน ให้ต่ำลง ท่านได้พูดถึงว่ารัฐบาลนี้ไม่มีนโยบายหลักในการที่จะพิจารณาถึงปัญหา ข้อนี้ ท่านพูดถึงว่าปัญหาพลเมือง ๒๕ คนมีรายได้เพิ่มและลดลงอย่างไรหรือไม่ นั้น เรื่องนี้รัฐบาลนี้ได้แถลงต่อสภา ฯ แล้วว่ามีนโยบายที่จะพัฒนา (Develop) ประชาชนและฐานะการเป็นอยู่ของพลเมืองให้ดีขึ้น ในคำนี้จึงถือว่าเมืองไทยนี้ มีเนื้อที่ขึ้นสำหรับทำการเพาะปลูกทั้งหมด ๓๑๕ ล้านไร่เศษ และรวมจำนวนพล- เมือง ๒๕ ล้านคนนี้ ก็ปรากฏตามสถิติว่าใช้มีการทำไร่ ๓๐๖ ล้านไร่ ให้ข้าว ปีหนึ่งไทยส่วนเฉลี่ยประมาณ ๕ ถึง ๖ ล้านตัน ผลผลิตก็ใช้กินไว้ประมาณ ๒๐ ล้าน เราจึงยอมรับกันว่า รายได้ส่วนใหญ่ของประเทศนั้นมาจากการเกษตรกรรม รัฐบาล

จึงมิได้นิ่งนอนใจในการที่จะพิจารณาถึงว่า ปัญหาเรื่องเกษตรกรรมจะได้เพิ่ม
 พูนขึ้นได้ทั่วประเทศหรือไม่ ปัญหาหลักก็คือปัญหาเรื่องดิน จึงได้มีการออกกฎ-
 หมายประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อจัดสรรที่ดินให้กับประชาชนผู้ยากจน และผู้มีฐานะ
 ได้ประกอบอาชีพในการทำเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิตรายได้แก่ตนและครอบครัว
 รวมทั้งประเทศชาติ ในการปรับปรุงเรื่องดินนี้ เราได้พิจารณาอยู่อย่างเต็มที่
 ที่ทำการเพาะปลูกได้ผลน้อย รัฐบาลก็ได้เพิ่มการลงทุนในเรื่องชลประทาน สร้าง
 อ่างเก็บน้ำ สร้างเขื่อน ทั้งปรากฏผลดีในท้องที่จังหวัดบุรีรัมย์บ้างแห่ง ซึ่งท่าน
 ผู้มีเกียรติก็ได้ทราบแล้วว่า ผลการลงทุนของรัฐเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนที่อยู่ใน
 ระแวกนั้นมากขึ้นเพียงใด อันนี้ก็เป็นอุทาหรณ์ ต่อมาผมก็อยากจะทราบเรียน
 ว่า เมื่อเราได้พูดถึงปัญหาเรื่องดิน เราก็คงตระหนักเป็นอย่างดีว่า ในการผลิต
 ทางด้านเกษตรนั้น เราจะมีแต่เรื่องดินและแรงงานเท่านั้นหาเพียงพอไม่ บังคับ
 อีกอย่างหนึ่งก็คือเรื่องทุน ในเรื่องทุน รัฐบาลนี้ก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ จากการ
 ดำเนินการเศรษฐกิจก็ปรากฏว่า หนี้สินของชาวนาคนไทยทั่วไปทั้ง ๗๐ จังหวัด
 นั้นมีอยู่เป็นจำนวนมาก และอัตราดอกเบี้ยในชนบทก็สูง บางครั้งก็มีการกด
 ขู่ในอัตรา ๑๐๐ บาท ต่อ ๕ ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ มีการเรียกเก็บดอกเบี้ยตั้งแต่สิบบาท
 สามสิบบาทต่อร้อย เหล่านี้เป็นต้น ฉะนั้นเพื่อเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายในการลงทุนแห่ง
 การผลิต รัฐบาลนี้จึงได้ขยายการสหกรณ์ประเภทหาทุนหรือให้กู้ยืมเงิน เพื่อ
 ให้ประชาชนได้กู้เงินไปลงทุนในการผลิตโดยการเสียดอกเบี้ยอยู่ ท่านที่เคารพ
 ก็จะเห็นได้แล้วว่า ยิ่งถ้ารัฐบาลนี้ได้ขยายปริมาณการสหกรณ์ไปแพร่หลายในทั่ว
 ทุกจังหวัด ก็จะทำให้ทุนในการผลิตของเกษตรกรต่ำลง เพราะเสียดอกเบี้ยในการกู้
 ยืมถูก ต่อมาผลผลิตที่ทำได้นี้ รัฐบาลนี้ได้นิ่งนอนใจ ได้คำนึงถึงอัตราใน
 หลักเศรษฐกิจนั้น ถ้าหากเราจะลดค่าครองชีพของประชาชนให้ได้ดังที่ท่านที่เคารพ
 รักข้อใจ เราก็ต้องคำนึงถึงว่า ปัญหาการผลิตนั้นย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับราย
 ชาติ และปัญหาการขายก็ขึ้นอยู่กับการบริโภคและรายได้ นอกนั้นเราก็ยังคำนึง
 ถึงสวัสดิภาพของสังคม ในข้อนี้ในฐานะที่ผมได้มาร่วมกับรัฐบาลนี้ จึงได้ขอ
 แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกรมการเศรษฐกิจแห่งเกษตร ในปัญหาที่ว่าเราจะเพิ่มและลด
 การใช้จ้างและเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรอย่างไร รัฐบาลไทยเล็งพาราชการ
 เกษตรและกระทรวงสหกรณ์ ได้มีคำสั่งโครงการที่จะเริ่มทำที่อำเภอหนองบัว

ปัญหาข้ออื่น รัฐบาลนี้ได้คำนึงถึงสวัสดิภาพทั่วไปของสังคม ว่าสังคมนี้ให้มี
สวัสดิภาพและความเป็นอยู่ ในทางที่สงบ และในทางที่จะทำให้อยู่ดีกินดีอย่างใด
แล้วหรือหาไม่ โศกนาฏสวัสดิภาพทางเศรษฐกิจตกไปแห่งหนึ่ง ในแขนงนี้
ก็มีการดำเนินงานในทางเศรษฐกิจ เกี่ยวกับกระทรวงเกษตร กระทรวงสหกรณ์
กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม เหล่านี้เป็นต้น ในทางวัฒนธรรมสังคม
สวัสดิภาพทางการเมือง ให้โอกาสกันเสมอหน้ากัน เช่นในระบอบประชาธิปไตย
ให้มีการใช้สิทธิโดยออกเสียงเลือกตั้ง มีการอภิปรายโดยใช้สิทธิอย่างเต็มภาคภูมิ
เพื่อเพิ่มพูนสวัสดิภาพทางการเมือง อันจะก่อให้เกิดผลดีในทางเศรษฐกิจ และ
ก่อนที่เราได้คำนึงถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ให้ได้มีส่วนสัมพันธ์เหมาะสมคู่กัน
ไปกับการจัดสรรรายได้ให้เป็นไปตามส่วนสัดที่เหมาะสม ซึ่งจะก่อให้เกิดผล คือ
หนึ่ง ในกรณีรัฐได้เพิ่มเศรษฐกิจเพื่อการผลิต รัฐได้ตั้งโรงเรียนและรักษาเงิน รัฐ
ได้เพิ่มการชลประทาน และการปรับปรุงที่ดิน รัฐได้ใช้ที่ดินและกำหนด
ตามแผนการ รัฐได้ให้การพักผ่อนหย่อนใจ และการพักผ่อนพันธุ์สัตว์ป่า รัฐ
ได้มีการควบคุมโรคและแมลง รัฐได้ให้การเกษตรเป็นเจ้าของที่ดินอันเหมาะทำการ
เพาะปลูก รัฐปรับปรุงการชลประทาน รัฐให้กู้เงินธนาคารฉุกเฉิน รัฐช่วยเหลือ
เปลี่ยนหนี้สิน รัฐช่วยจัดหาทุนเลี้ยงชีพ ปลูกบ้าน บิณฑบาตในถิ่นอนาถในชนบท
อื่น ๆ เหล่านี้เป็นต้น ที่ผมต้องพูดเช่นนี้เพราะเกี่ยวข้องกับปัญหาเศรษฐกิจ เพราะ
แต่ละทศวรรษนั้นย่อมมีความสัมพันธ์ในเรื่องการเศรษฐกิจด้วยกันทั้งนั้น
ถ้าหากได้มีการดำเนินงานและได้ดำเนินงานดังที่ผมได้บรรยายเบื้องต้นที่ประชุมนี้ ก็
ไม่พอก็คงสงสัยว่า การระดมทรัพยากรของชาชนบท โศกนาฏชาวนา ช่างนา
ชาวนะครอง จะมีฐานะความเป็นอยู่สูงและดีขึ้น ผลผลิตที่หักได้เราไม่ใช้ว่าเรา
ต้องระดมทรัพยากร แต่เราอำนวยความสะดวกในการส่งมอบสิ่งทั้งหลายได้สะดวก
และทุนจะจ่ายในการขนส่งโดยวิธีร่วมกันดำเนินการ เช่นในการจัดเป็นสหกรณ์
รูปแบบการจัดเป็นคลังสินค้า รูปแบบการจัดบริษัทจังหวัด รูปแบบการควบคุมอื่น ๆ
ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่การผลิต ซึ่งรัฐบาลนี้ก็ได้ดำเนินการมาแล้ว จึงมอง
ทำให้มีรายได้จากงบประมาณ การรับสูงขึ้นมาเป็นลำดับ ๆ และในแง่การพรรค
ก็ได้พิจารณาในงบประมาณประจำปีแต่ละปี ๆ ดังที่ ขบวนการ นานาชาติได้
กล่าวแล้ว ปัญหาต่อมา ท่านบอกว่าได้มีบ้านที่หลัง ยี่สิบเจ็ดหลัง มีคนอยู่ดี

กินดีเท่าไร หรือจากอีสานและภาคเหนือบินอพยพไป ข้าพเจ้าจึงถามว่ามีทั้ง ๗๐ จังหวัด ซึ่งอาจจะเป็นการขามากเกินไป จากการปรับปรุงคุณภาพของ ที่ดิน จากถ้ำที่ ไม่มีหลักทรัพย์สินเลย โดยทางการของกระทรวงมหาดไทย ได้อพยพผู้คนเข้าไปอยู่ในแหล่งที่เป็นป่า และปรับปรุงป่าให้เป็นเมืองในที่ซึ่ง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งคุณทองดี อีสวาชีวิต ก็คงจะทราบได้ดีว่า สหกรณ์ นิคมที่เชียงใหม่ ได้ทำให้ชาวสีกที่เข้าไป อยู่เป็นจำนวน ทั้งหลายร้อยละ มีรายได้จากสภาพที่เป็นอยู่เดิมก่อนที่จะเข้าไปโดยไม่มีอะไรเลย คุณจะมีเงินติด เนื้อติดตัวกันคนละ ๒๐-๓๐ บาท แต่การสำรวจฐานะทางเศรษฐกิจของสมาชิก สหกรณ์นิคมสันทรายซึ่งพอจะแยกแยะออกมาเป็นข้อ ๆ ดังนี้ ผมต้องขอประทาน อนุญาตต่อท่านประธาน ฯ เพื่อที่จะยกอุทาหรณ์ให้ที่ ประชุม นี้ เห็น เป็น จังหวัดหนึ่ง เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งผมมีอยู่เรื่อง เรื่อง แต่ว่ามันมากเกินไป จากการอพยพผู้คนเข้าไป อยู่และไม่มีอะไรเลยนั้นในช่วง ระยะเวลา ๑๐ ปีเศษ ปรากฏว่า ประชาชน ที่เข้าไป อยู่เฉลี่ยครัวละได้ทำกิน ๑.๖ แปลง เป็นเนื้อที่ ๒๐.๖๕ ไร่ ในจำนวนเนื้อที่นา ๑๔.๓๐ ไร่ แล้วก็ทำการเพาะปลูก โดยปลูกข้าวแล้วเฉลี่ยครอบครัวละ ๑๗.๕ ไร่ ยาลูก ถั่วเฉลี่ยครอบครัวละ ๑.๑ ไร่ กระเทียม ถั่ว เฉลี่ยครอบครัวละ ๑.๗ ไร่ ไม่กิน ต้น ๑.๒ ไร่ ผลเฉลี่ยต่อ ๑ ไร่ที่คิดเป็นเงินจากวันที่ ได้คิดทำการสำรวจครั้งสุดท้าย ปรากฏว่าแต่ละครอบครัวมีรายได้ถึงครอบครัวละ ๖,๐๐๐ บาทเศษ ในขณะนี้ปรากฏ ว่าพี่น้องสีกที่เข้าไปอยู่ในสหกรณ์นิคมแห่งนี้ ได้มีบ้านถาวรไม่จริง ๆ หลังจากมา กระบือเลี้ยงสัตว์ซึ่งแต่เดิมก็เป็นเรือนไม้กระบอก ดังนั้นก็จะเห็นได้แล้วว่ารัฐบาลนี้ ได้พยายามเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน รัฐบาลนี้ ได้กระทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจ ของประเทศชาติสูงขึ้นและดีขึ้น อุทาหรณ์นี้เป็นเพียงแห่งหนึ่งและอีกหลาย ๆ แห่ง ถ้าผมจะบอกเวลาของท่านประธาน ฯ มากเกินไป รู้สึกว่าเกรงใจที่ประชุม เพราะปัญหาที่เราจะพูดกันในวาระเศรษฐกิจนี้มีมากมาย หลายเรื่อง นึกที่ ผม จะพูด อย่างมาเพียงแง่ของสหกรณ์ ในทางเศรษฐศาสตร์การสหกรณ์ , แต่ในด้าน การเกษตร ชลประทาน เศรษฐศาสตร์ การขนส่ง เศรษฐศาสตร์การช่าง เศรษฐ ศาสตร์ว่าด้วยการแลกเปลี่ยนหรือขายสินค้าระหว่าง ประเทศต่อ ประเทศและเศรษฐ ศาสตร์การคลังต่าง ๆ นั้น เข้าใจว่าคงจะได้มีการพูดกันต่อไป เกี่ยวกับทางกระทรวง เศรษฐกิจ ซึ่งท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ก็คงจะทวีปราชให้ที่ประชุมได้ทราบว่า รัฐบาล

ดำเนินการทางเศรษฐกิจเป็นผลดีในระยะ ๑๐ ปีมาอย่างไร และเพียงไร ผมขอกล่าวโดยย่อเพียงเท่านั้นก่อน เพราะคงจะมีการอภิปรายกันต่อไป

นายสอึง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ทางคณะรัฐบาลนี้กล่าวไปแล้วก็เพื่อเจ้อไปมาก ท่านผ่านไป แต่ก็ไม่สามารถจะสกัดให้ฝ่ายค้านหลบลงไป อาจจะมีมองเห็นได้ว่ารัฐบาลนี้ กล่าวคำไหน มาแต่ละคนแล้ว ตอลลาร์ ทั้งนั้น เกี้ยวโยงไปถึงต่างประเทศด้วย ขอขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่พยายามจะทำการแต่งตั้งตัวของสตรีโดยละเอียดทุกชั้นเป็นพิเศษในปัญหาการมาตรฐานการครองชีพนี้ รัฐบาลนี้จะปฏิเสธไปเสียมิได้ โดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีท่านขึ้นมาก็จะย้าย ความผิด นั้น ให้กับรัฐบาลอื่น ความจริงในต่างประเทศทั่ว ๆ กันไปแล้ว ท่านกล่าวว่าคุยเสมอว่าท่านต้องพูดความจริง รักความจริง แต่ท่านก็บิดเบือนความจริงซึ่งท่านควรจะรับเอาไป ทั้งนี้เราฝ่ายค้านในพรรคเสรีประชาธิปไตยนั้นต้องการให้รัฐบาลนี้ดำรงถึงการช่วยเหลือปรับปรุงมาตรฐานการครองชีพของประชาชนให้อยู่ในขั้นที่ดี และลดค่าครองชีพลงให้มาก และต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะเราจะเห็นจากงบประมาณในต่างประเทศทั่วโลกเขา เขาจะวางงบประมาณเป็นมาตรฐานเอาไว้ดังนี้ เขาจะเอางบประมาณของแผ่นดินทั้งหมดตั้งไว้ เอาประชาชนหก และเอา ๓ คุณ นี่เป็นมาตรฐานที่แน่นอนของ ต่าง ประเทศทั่วโลกและเขาจะ พยายาม ปรับปรุง ฐานะ ของประชาชนของเขาให้เข้าสู่ ในขั้นนี้เป็นอย่างต่ำ แต่ที่นี้ประเทศไทยตั้งไว้อย่างมาก ๕,๖๐๐ ล้าน ประชาชน ๒๐ ล้านคนหารด้วย ๒๐ คุณเท่ากับ ๓ แต่ความจริงมันควรจะคูณด้วย ๕ เอาละมันจะมากไป เราคูณ ๓ และได้มาตรฐาน ๘๔๐ บาทต่อหนึ่งคน นี่มาตรฐานที่ถูกต้อง แต่ที่นี้ท่านประธาน ฯ ให้คำมั่นถึงประชาชนโดยทั่วไป ๘๐ เปอร์เซ็นต์เป็นชาวนา และเป็นชาวสวนชาวไร่ อีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์เป็นข้าราชการ ท่านจะเอา ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศชาติทั้งหมดไปวัดกับ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ให้มันเท่ากันอย่างน้อยหรือ ถ้าหากเป็นอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเสียใจเป็นอย่างมากว่าทางท่านนายก ฯ ท่านยังไม่ยอมรับให้ความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่างง่าย ๆ แม้แต่ตำรวจ ทหารก็ตาม ยังมีตำรวจเงินเดือน ๖ บาท คือเงินเดือนหนึ่งเงินเพิ่มเสร็จ ๑๘๘ บาท พอไหม เท่าไร แล้วประชาชนทั่วแล้วมีกันนั้น แล้วจะเอาอะไรเป็นเครื่องมาตรฐาน เป็นเครื่องวัดให้ประชาชนอยู่กันได้ไว้ แล้วที่นี้เมื่อท่านกล่าว

มาถึงต่างประเทศ ในฐานะที่ข้าพเจ้าก็เคยเห็นมาบ้างทั้งสองค่าย ประเทศไหนต่าง
 ประเทศของเขาทุก ๆ ประเทศนั้น รัฐบาลของเขานั้น ขอโทษ เขาต้องคำนึงถึง
 ประชาชนเป็นหลักใหญ่ ประชาชน ราษฎรนั่นถือว่าเป็นพลังงานของรัฐบาลทุก ๆ
 รัฐบาล ที่เขาได้ทำอยู่และได้ปกครองอยู่นั้นเป็นอย่างยิ่ง แม้แต่ในอังกฤษก็ตาม
 ประชาชนของเขาจะอยู่บ้านเป็นหลักเป็นหลักใหญ่โดยอาการสงเคราะห์ และพยายามที่
 สู้แต่ในโรงงานต่าง ๆ ธรรมดาต่าง ๆ จะมีการสไตรก์กันนั้น รัฐบาลรับเอาใจใส่
 รับดูแลให้ทั่วถึงเพื่อมิให้มีการขาดตกบกพร่อง รายได้รายจ่ายผลประโยชน์ของ
 รัฐบาลนั้นจะขาดเสียไป รัฐบาลถ้าถูกกรรมกรสไตรก์ครั้งใดจะเสียหายประมาณไม่ต่ำ
 กว่าหลายสิบล้าน ในอเมริกาก็เช่นเดียวกัน เมื่อตัวโรงงานทำรถยนต์ขาดทอง
 แแดง จำเป็นอย่างยิ่งรัฐบาลอเมริกันต้องวิ่งซื้อทองแดงให้กับโรงงานนั้นเพื่อสร้าง
 รถยนต์มิให้ชะงักไปเพื่อคนงานของเขา ในประเทศเยอรมันนี้ตะวันตกก็เช่นเดียว
 กัน และในประเทศฝรั่งเศสก็เช่นเดียวกันเขาช่วยเหลือประชาชนของเขาให้มีการ
 อยู่ดีกินดีโดยมีการจัดระบบแบบสหกรณ์ ทำให้แบบสหกรณ์ของรัฐบาลชุดนี้ ไม่
 สหกรณ์ของต่างประเทศในยุโรปนั้น ในบ้านค่ายตะวันตกเขาต้องคำนึงถึงให้ราษฎร
 ประชาชนของเขาให้เป็นหลักเป็นหลัก เป็นหลักเป็นหลัก ให้อยู่ในรากฐาน
 ของที่เขาเชื่อถือได้ ในโลกของเขา รับซื้อทุกประเภทที่ชาวอเมริกันทำได้ แต่
 ของเรา ท่านผู้เป็นประธาน ฯ สั่งสอนให้ราษฎรทำทุกอย่าง รัฐบาลไม่เคยรับซื้อ
 เลย ท่านต้องยอมรับเรื่องนี้ รัฐบาลในต่างประเทศ ในค่ายตะวันตก เมื่อเขาทำ
 เป็นหลักเป็นหลักถูกต้องแล้ว พยายามที่จะกันภาษี ในต่างประเทศที่จะอิมพอร์ต
 (Import) เข้ามาในประเทศเพื่อที่สินค้าของเขาให้สูงขึ้น ช่วยสินค้าของเขา
 แต่รัฐบาลไทย ท่านผู้เป็นประธาน ฯ โรงงานต่าง ๆ โผล่ขึ้นมารัฐบาลไทยอนุมัติให้
 ของนอกเข้ามาตีตนเอง เสร็จแล้วโรงงานนั้นก็เจ๊ง และเตี๋ยวนักรรมกรทอดผ้าและ
 โรงงานต่าง ๆ ก็กำลังจะไม่มีการทำ นี่หรือ ท่านยอมรับว่าท่านจะพูดความจริง
 แต่ท่านเบือนความจริงไป ท่านก็ไม่ยอมรับความจริงอีก เพราะฉะนั้นเหตุการณ์
 อย่างนี้เอง มาตรฐานการครองชีพของประชาชนทั่วไปจึงตกอยู่ในลำดับที่ต่ำลง
 ตนเองไม่ได้ เช่นภาคอีสาน เช่นข้าพเจ้าก็ผ่านแล้วและจำกล่าวอีกซ้ำว่าน้ำแล้งขาด
 และเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลนี้จะยอมรับนั้น ถ้าเปรียบเหมือนถั่วสุก งอกรอบค้ำ
 เป็นผลไปด้วย แต่ว่า คนไทยยังรอทน พังธรรมชาติเป็นที่ตั้ง ถั่วรอบพังกี่รัฐบาล

ขณะนี้แล้วเราไปหลายหน ก็เห็นจะยังไม่ได้รับให้ทันช่วงที่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในอินเดียเราสร้างบ้านพักเป็นอาคารสงเคราะห์ปีละ ๕,๐๐๐ ครอบครัวให้ราษฎรของเขา แต่ทำจนออกไปแล้ว ท่านกลับไม่ดู บิดเบือนความจริงเสีย ในพม่าก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถึงในประเทศจีนแดง ท่านนายก ฯ ท่านไม่ได้ไป ได้ยินแต่เขาว่า ที่พวกฝ่ายค้านบอกว่า เขาว่า ท่านก็บอกว่าพูดไม่รู้ตัวเลข แต่ท่านเองบอกเขาว่า เขาส่งข่าวมา ท่านเชื่อไหม ข้าพเจ้าไปเห็นมามันตรงกันข้าม แต่ขอประทานโทษ ท่านนายก ฯ อย่าสาธยายเตงให้ข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้าไม่กลัวหรอก แต่เกรงว่ามันจะเสียถึงท่านด้วย เพราะท่านก็ยอมรับโดยปริยายแล้วว่า ท่านได้ยินเขาว่า มีที่ไหน ท่านผู้เห็นประธาน ฯ แม้แต่คนไทยกินข้าวต้ม ขอให้กินมัน เมล็ดจะตายแล้ว อ้ายนั้นเขากินตลอดปี มันกินแต่ข้าวต้มถ้วยเดียว มันอยู่ได้อย่างไร ท่านยอมรับแต่เพียงว่าดอลลาร์อเมริกันเท่านั้น มันก็พัวพันไปถึงการต่างประเทศอีก แต่การต่างประเทศนั้นข้าพเจ้าไม่มี โอกาสได้อภิปรายจึงถือโอกาสตอบกระทู้อันนี้ว่า ในประเทศจีนที่ข้าพเจ้าได้ ไปเห็นเขาคำนึงถึงประชาชนผู้เป็นกรรมกร การจะสร้างโรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทนั้นเขามอบอำนาจให้นายกเทศมนตรี มีอำนาจแต่งตั้งถอดและบังคับให้ โรงงานทั้งเอกชนทั้งรัฐบาล และทั้ง กึ่ง เอกชนและรัฐบาล จะต้อง สร้างบ้านพักกรรมกรก่อน สร้างโรงพยาบาล สร้างสโมสรและสร้างที่พักเมนทส์ให้เรียบร้อย จึงจะสร้างโรงงานขึ้นมาได้ เขาคำนึงถึงกรรมกรของเขาขนาดนั้น เสร็จแล้วท่านนายกฯ รัฐมนตรีท่านก็บอกว่าเขากินข้าวต้มคนละ ๒ ชาม นี่หน้าจะได้กิน ๓ ชามอย่างนี้มันจะสุขวิสัย แล้วไปกล่าวว่า เมืองจีน ไม่มีเงินดอลลาร์ และเงินปอนด์ ท่านยอมรับไหมว่า เมื่อเราขายใบยาให้กับประเทศจีนเขาให้เงินอะไร อังกฤษขายแตริกเคอร์ให้กับจีนจ่ายเป็นเงินสดเงินปอนด์อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเรื่องที่เราไม่เห็นจริงอย่าไปว่าเขา ที่ข้าพเจ้าว่าเช่นนั้นมิใช่จะมาโฆษณาให้เขา บ้านข้าพเจ้าก็เหมือนกัน แต่ให้ความเป็นธรรม เพราะในนโยบายพรรคเสรีประชาธิปไตยจะเป็นกรรมกรจะเป็นมิตรกับคนทุกคนในโลก . ประเทศไหนจะมิตรเพียงคนเดียวก็เป็นมิตร นี่ผลลัพท์ที่เราได้ขึ้นมาว่า ในการที่เราจะแก้ไขปัญหามาตรฐานการครองชีพให้สูงขึ้นติดกันติดกัน ก็ต้องอยู่ที่การเกษตรกรรมเป็นลำดับขั้นสำคัญต้องเป็นมาตรฐานของโลก และเราจะต้องมีตลาดต่างประเทศที่ถาวรแน่นอน จะต้องเป็นสัญญาขายของและสินค้าต่าง ๆ ออกนอกประเทศนั้นเป็นระยะยาว (Long-term) เป็นระยะยาวทุก

ประเทศ ทุกประเทศเขาจะต้องมีการตั้งเครื่องรับสินค้าของเราให้เป็นสถานที่ค้าขาย
อยู่ แม้แต่ละหุ่ง แม้แต่ถั่วลิสง ของเราก็ยังเป็นที่เรียกว่าของป่า ไม่มีมาตรฐาน
ที่แน่นอน ครั้นจะไปขายต่างประเทศเขาจำเป็นต้องขอตัวอย่าง เขาจะตั้งโรง
งานกลั่นน้ำมันของเขานั้นให้เข้ากับของเรา เขาจึงจะซื้อระยะยาว แต่ถ้าเขาสั่งซื้อ
ระยะยาวเราก็ไม่สามารถจะควบคุมอยู่ เพราะว่าเราไม่มีโครงการที่แน่นอน เพราะ
ฉะนั้นเราจึงขายของให้ต่างประเทศแบบชนิดของป่า มีเท่าไรทำขายไปก่อนไม่มี
เลือกขาย แล้วใครบ้างที่เขาจะซื้อให้ถาวรแน่นอน เมื่อตลาดต่างประเทศไม่มีที่
แน่นอนเช่นนั้นแล้ว ประชาชนซึ่งเป็นกรรมกรในตำแหน่งกรรมกรของรัฐบาลไทยนั้น
ก็ไม่มีการทำเป็นล่ำเป็นสันที่แน่นอน เพราะสหกรณ์ซึ่งรัฐมนตรีช่วยสหกรณ์เอง
จะผันไปว่า สหกรณ์ของไทยในขณะนี้ ถ้าพเจ้าขอทำหน้าว่าไม่อยู่ในมาตรฐานที่
ถูกต้อง สั่งให้เขาทำแทนที่จะไปบุกเบิกให้เขา แปลว่า ให้อำนาจจับจองให้เขาบอกเอา
เองทำเอง สั่งให้ทำนั่นทำนี่ แต่สหกรณ์ไม่เคยรับซื้อแม้แต่ข้าวเท่านั้น ปอกก็ไม่ซื้อ
ถั่วก็ไม่ซื้อ งาก็ไม่ซื้อ ครึ่งก็ไม่ซื้อ แล้วเขาจะเอาไปขายที่ไหน นี่เองเป็นความ
ผิดในทำนองของท่าน สหกรณ์เขาย่อ ๆ อย่างนี้ ถ้าจะว่าแล้วเจ็ดวันข้าพเจ้ายอมสู้
เราจะแก้ไขปัญหานี้ได้ด้วยวิธีใด ปัญหาที่จะแก้ไขคือเปลี่ยนนโยบายต่างประเทศโดย
เป็นมิตรกับคนทั่วโลก เราขอความช่วยเหลือทุกประเทศในโลกนี้ทั่วโลก อเมริกา
ก็ช่วย อังกฤษก็ช่วย แอermannก็ช่วย ฝรั่งเศสก็ช่วย รัสเซียก็ช่วย จีนแดง
จีนขาว ญี่ปุ่นช่วยหมด เราแยกเป็นประเด็น ๆ ว่า ประเทศไหนจะช่วยอะไรเป็น
อย่างนั้น นี่เป็นวิธีแก้ไขเศรษฐกิจ แต่จะเอาไว้ในข้อ ๖ ถ้าเราทำเป็นล่ำเป็นสัน
ถูกต้องเป็นมาตรฐานอย่างนี้แล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพแน่นอนเหลือเกิน
คนไทยไม่ไ้ซื้อเกินจนแต่จน แต่ที่นี้เขาทำแล้วไม่ทราบจะเอาไปขายที่ไหน ภาค
อีสานขาดการช่วยเหลือเกือบทุกอย่าง แล้วท่านก็บอกว่าภาคอีสานนั้นชะงัก
ความจริงขาดการช่วยเหลือ และทรัพย์สินได้ดินทางภาคอีสานมีเกือบทุกประเภท
เรื่องนี้ รัฐบาลก็ทราบแต่ยังไม่เคยมีอะไรทำขึ้น มาเป็นล่ำเป็นสัน เพื่อให้
กรรมกรต่าง ๆ ที่โรงงานเข้าไปทำงานให้เป็นล่ำเป็นสันเพื่อให้มีอาชีพที่ถาวรแน่นอน
ก็ยังไม่ทำขึ้น เพราะฉะนั้นมาตรฐานการครองชีพของคนไทยไม่มีอันดับที่จะ เติ บ
ได้อยู่ในขณะนี้ เมื่อมาตรฐานการครองชีพของประชาชนชาวไทยไม่มีอันดับที่จะ
เทียบได้แล้ว ความเป็นอยู่ค่าครองชีพมันสูง ท่านเคยอ้างอยู่เสมอว่าประเทศไทย

เจริญตงประมาณ ถึงประมาณท่านมีเร็วกว่าภาษีค่านี้นี้ เสียภาษีตอนเช้าไม่รู้ว่า
ก็ครึ่งก็หน ตัวเลขมันขึ้น แล้วก็ต้องการตัวเลขขึ้นมา แต่ประชาชนจะซื้อของแพง
ประการไอนั้น ท่านไม่คำนึงถึง ท่านประธาน ฯ เมื่อเป็นดังนี้แล้ว ถ้าหากว่า
ท่านแล้วจริงบอกว่าเป็น ๕ เดือนเพียงแค่นี้ ถ้าฝ่ายค้านเป็นบ้างก็ไม่แน่นัก สอง
ตุ๊กยังได้ เพราะเมืองไทยนี้รักตัวกันทุกคน และเป็นกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของด้วย
กันทุกคน แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านเอาแต่ยาหอมพอให้ชื่นใจ แล้วก็ทิ้งเสีย เหตุนี้
เองในเมื่อเราตก การเอาใจใส่ของประชาชน ที่แท้จริงซึ่งเป็น พลัของรัฐบาลโดยถูก
ต้องแล้ว ท่านก็ขาดพลังอันสำคัญของท่านไปโดยไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นในการ
ที่เราจะอ้างตัวเลขของงบประมาณที่เราจะเอามายืนยันว่านั่นเป็นความจริง นั่นเป็น
การผิด เพราะภาษีอากรนี้ไม่ทราบว่ามีกี่บาทที่ซื้อที่ซื้อ ที่ไม่เก็บถอยหลังเป็นอย่างนี้
และได้ตัวเลขมานั้นนอนแล้ว นี่ยังสงสัยว่าคลังนี้ในปีหน้าจะตุลย์ไหม เพราะ
อะไรปีนีไปเก็บภาษีย้อนหลังมาหมดเพื่อเอาเข้าตุลย์แล้วปีหน้าจะเก็บอะไร จะเก็บ
กับหน้าไปอีกอย่างนั้นหรือ แต่ว่าท่านก็ทำได้เพราะรายได้คงอาทิตย์นี้ ไม่มีสิ่งใด
ที่รัฐบาลไทยจะทำได้ นี่เองจะเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าหวังวิวัฒนาการคลังของ
ท่านนั้นจะไม่เข้าตุลย์และจะไม่เป็นอย่างนี้ ทุกประเทศแม้แต่พม่าซึ่งเขาเป็น
เอกราชภายหลังเราไม่ทราบว่ามี ปี หลังเรามากเหลือเกิน เขาทำนาขายต่างประเทศ
คราวปีหน้าตามที่ทราบ ๒ ล้านตัน แล้วเกินกว่าเรา ก่อนเขารื้อเรา ได้วันนี้เขา
ขายออกมากกว่าเรา เราบอกว่าดีแล้วอยู่เท่าเท่านั้น นี่แหละความจริงของ
ท่านนายก ฯ แต่ความจริงอีกมุมหนึ่งนั้นท่านกลับไม่กล่าว ท่านเองงบประมาณไปใช้
จ่ายในทางที่ไม่เป็นประโยชน์ ผลก็ได้แก่ราษฎรซึ่งควรจะได้รับการช่วยเหลือจาก
รัฐบาลที่ถูกต้องเพื่อให้เป็นมาตรฐานที่ถูกตั้ง นั่นกลับไม่ได้รับนี้แหละเป็นเหตุ
ให้การที่รัฐบาลนี้และราษฎรของประเทศไทยไม่มีความเป็นอยู่ที่สูง โดยเฉพาะ
อย่างนี้แล้วท่านมุ่งหวังจะกู้ อันนั้นก็เกี่ยวแก่คลัง แต่ว่ามันเกี่ยวเนื่องกันมา การ
ครองชีพเหมือนกันถ้าเราจะลด งบประมาณในวงแห่งหรือในวงกระทรวงของ
รัฐบาลนี้แล้ว...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสอ้ง ฯ โปรดถามคุณเลอหมกอยู่แล้ว ขอ
ให้วบรต์ ให้เวลาอีก ๒ นาที

นายเสอ้ง มารังกุล (บุรีรัมย์) : กราบ เพราะฉะนั้นมาตรฐานการครองชีพ

และความเปื่อยยุ่ย ค่าครองชีพในมณฑลยังไม่ต่ำเท่าที่เราฝ่ายค้านยังไม่เห็นสมควร เพราะฉะนั้น หากว่ารัฐบาลนี้ใจปล้ำพอกแล้ว ควรจะมีการปรับปรุงการเกษตรกรรม การอุตสาหกรรมทั้งหนักทั้งเบาให้สู่ดุลย์มาควรวาง แล้วหาตลาดต่างประเทศให้ถาวร มั่นคงเป็นระยะยาว เราจะได้ควบคุมประชาชนให้อยู่ตามหลักสหกรณ์ แต่มีใช้แบบนี้เป็นแบบตั้งที่ข้าพเจ้ากล่าวจึงจะถูกต้อง นี่แหละคือจะเข้าไปสู่หลักที่ว่า ประชาชนมีมาตรฐานอยู่ก็เกินขั้นต้นสูง และมีการครองชีพ ค่าใช้จ่ายอันต่ำ

นายสุรพงษ์ ตีรรัตน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : พึง คุณลือ ๗ พูดแล้วคล้ายกับว่า แหม มาตรฐานการครองชีพของประเทศไทยเวลานี้ ถ้ามันจะไม่ไหวเสียแน่แล้ว แต่ตอชู้การแต่งกายของคุณลือ ๗ กับบรรดาสมาชิก ผู้มีเกียรติของเราในสภานี้แล้วก็พอเปรียบเทียบ อันมาดได้ว่ามันยังไกล จากความจริง ที่คุณลือ ๗ เอมาย่างนั้นมากทีเดียว แล้วโดยที่ท่านได้มีโอกาสเข้าไปถึงแผ่นดิน ใหญ่นั้น แล้วท่านก็ไปสนใจแต่เงินหรือของของประเทศจีน ที่นี้พอสมาชิกทางฝ่าย สนับสนุนนี้เขากล่าวถึง เรื่องเงินดอลลาร์ไม่ได้ ท่านละก็อรรถบทกระเทือนไป ที่เดียว ความจริงไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น เพราะเหตุว่าการค้าขายในตลาดโลกของเรา นี้เราอาศัยกันอยู่ในกลุ่มเอนต์ส.เออร์ลิงค์ หรือที่เรียกว่า ดอลลาร์แอเรีย (Dollar area) เขาค้าขายกันอย่างนี้ ถ้ามีเงินเอนต์หรือเงินดอลลาร์ เราจะไปไหนทั่วโลก เราก็เอาไปใช้จ่ายได้ เวลาท่านเดินทางไปต่างประเทศท่านยังไม่ขอแลกเงินที่ ธนาคารชาติเทรเวลดเลอร์ เช็ค (Traveller's Cheque) เป็นดอลลาร์ของแบงก์ อเมริกันไป ทำไม่ถึงไม่เอาเงินรูเบิล (Ruble) ไปเล่า เพราะว่าเอาไปมันเอาไป ชื้ออะไรไม่ได้ แล้วท่านจะไปแลกที่ไหน นอกจากจะเข้าไปในกลุ่มของโซเวียต รัสเซียเท่านั้น นี่แหละท่านอย่าร้อนใจไปเลย เขาพูดถึงเรื่องเงินดอลลาร์บ้างท่าน ก็เฉย ๆ เสียก็แล้วกัน ที่ท่านว่าต้องการให้รัฐบาลช่วยราษฎรให้อยู่ในขั้นที่อยู่ดีกินดี โดยเอาหลักงบประมาณแผ่นดินมาตั้ง เอาจำนวนประชาชนหารแล้วเอา ๓ คูณ นี่ ผมไม่ว่าว่าท่านไปเอาหลักที่ไหนมา ผมเองไม่ได้ศึกษามาทางนั้น แต่ผมจำได้ว่าที่ เราใช้กันนั้น เขาใช้หลักผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในประเทศ แล้วจึงเอาจำนวนพลเมือง หาร ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงไปว่าใน พ.ศ. ๒๔๘๘ นั้นมาตรฐานการครองชีพ รายได้เพอร์ เฮด (per head) ของราษฎรนั้นขึ้นไปถึง ๑,๕๐๐ บาทนั้น ในปีพ.ศ. ๒๔๘๐ เพียง ๘๓๐ บาท นั่นแหละคือสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าในระยะ ๑๐ ปีที่ล่วงแล้วมานั้นได้

เพิ่มขึ้นไป นี่เป็นหลักที่เราใช้กัน แต่ท่านไปเอาแบบต่างประเทศของประเทศไทย
 ผิดก็ไม่ใช่ราบเหมือนกันวันหลังจะไปดูอยู่ที่ท่านเป็นตำรวจ แล้วก็ที่ท่านว่ามาตรฐาน
 การครองชีพนี้ ความจริงมาตรฐานการครองชีพนี้ทางอีคาเฟ (ECAFE) เขาทำ
 ไว้แน่นอนทีเดียว ถ้าท่านสงสัยกลับไปจากนี้สว่างแล้วไปให้ผมอีกทีก็ได้ คือรายงาน
 เอกโคโนมิก คอมมิชชัน ฟอร์ เอเชีย แอนด์ ฟาร์อีส วอลุ่ม เกซ นัมเบอร์วัน เมย์
 ในทีนฟิฟตีเซเวน (Economic Commission for Asia and Far East Volume II No.
 1 may 1957) ก็ควรจะเทียบให้ดูง่าย ๆ ว่า อัตราค่าครองชีพนั้น ของพม่าทั่วทุก
 ประเทศ ๑๑๔ หมายความว่าสูงไป ๑๔ เปอร์เซนต์ อาหาร ๑๐๔ เปอร์เซนต์ สูงไป
 ๔ เปอร์เซนต์ เขมรสูงไป ๑๕๖ กับ ๑๖๒ ประเทศจีนไต้หวัน ๑๓๒ กับ ๑๓๓ เกาหลี
 ๓๕๖ กับ ๓๓๑ ลาว ๑๑๖ กับ ๑๒๓ มลายูดีที่สุด ๘๖ กับ ๘๓ ประเทศไทย ๑๑๕ กับ
 ๑๑๔ เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นว่าค่าครองชีพของประเทศไทยนั้นสูงไปประมาณ ๑๔
 เปอร์เซนต์ไม่เป็นไปดังที่เขาวางกัน ที่เขาไปเอาตัวเลขที่ไหน ๆ มานี้มันห่างไกล
 นี่เขาเอาฝรั่งมานั่งทำกันหาหุงหาญค่าแล้วออกมาด้วย ดูเลข (up to date) ที่เดียว
 เพราะฉะนั้นเป็นรายทีพอจะเชื่อถือได้ ถ้าสงสัยมากดูหนังสือที่ข้าพเจ้า เพิ่งออกมา
 เมื่อเดือนสิงหาคม วันที่ ๕ นี้เองแหละ ที่นี้ท่านบอกว่าสหกรณ์ของตะวันตกเขาทำที่
 กว่าของเรามาก ความจริงข้าพเจ้าได้ถามไปอยู่ที่ท่านไปอยู่เหมือนกัน ก็อยากจะรู้ว่า
 พวกนี้โกหกหรือเปล่า แต่ความจริงท่านก็มาพูดจริง ๆ ก็เป็นความจริง เพราะ
 สหกรณ์ในซอลแลนด์ก็ดี ในเคนมาร์กก็ดี มันเป็นเรื่องอย่างที่ท่านว่า แต่ว่าเขาทำ
 มาแล้วเป็นจำนวนร้อย ๆ ปี เขามีความเจริญมาก สหกรณ์ของเขาดีมาก สามารถ
 ที่จะซื้อบีทรูท (Beet root) ได้ทั้งหมด ฝรั่งในประเทศซอลแลนด์แม้ว่าเราจะ
 ตกต่ำก็ยอมซื้อจากท่านไป อย่างนี้สหกรณ์เขาทำได้ แต่ประเทศไทยเรามีรายได้แต่
 ทางเกลือกรร เราไม่มีรายได้ทางอื่นมากมาย เพราะฉะนั้นเราก็ไม่สามารถที่จะเอา
 เงินทุนมาซื้อ ถ้าเราต้องการที่จะสต็อก (stock) ข้าวในถังบุญลิต เราจะทำอย่างไร
 เราก็ต้องมีเงินในกระเป๋ของเราอย่างน้อย ๒,๐๐๐ ล้านบาท เราจะทำอย่างไร เราก็ต้องมี
 เงินในกระเป๋ของเราอย่างน้อยสองพันล้าน จึงจะเอาก้าวหน้าได้ทุกจังหวัด
 ทั่วประเทศนี้ แล้วงบประมาณเรามีเท่าไร งบประมาณเรามีรายได้ที่ท่านได้เมื่อกัน
 ๕,๐๐๐ ล้านบาทที่ท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าเรายกเอาไปซื้อข้าวแล้วสองพันล้านแล้วจะเอา

เงินที่ไหนไปจ่ายได้อย่างอื่นเล่า เพราะฉะนั้น สหกรณ์ของเรานั้นก็ตั้งข้อสงสัยกันไป ที่คุณยศ ฯ ท่านนั้น คุณยศ ฯ ว่าตามหลักการเป็นหลักการแล้วที่จริงเขานิยามว่าการสหกรณ์เป็นวิธีที่ดีที่สุด ถ้าคนทำดีด้วยแล้วค่อยไปเจริญรุ่งเรือง ย่อมเขาจะยกตัวอย่างให้ดู เชิงใหม่ สหกรณ์ที่คิดว่ายาวนี้มีรายได้ถึงรายละเอียดอย่างหนึ่งเป็นน่าสรรเสริญ ถ้าท่านจะเข้าไปดูที่สระบุรีก็ดี หรือลพบุรีก็ดี ท่านก็จะเห็นว่าเตียนวันแย่งกันเข้าไปอยู่ จนกระทั่งเราไม่มีที่ที่จะให้ บุคคลให้ไม่ทัน อย่างนี้เป็นวิธีการที่ดี ท่านไปพูดถึงเรื่องโรงงานทอผ้า พอเราเริ่มอุตสาหกรรมอะไรขึ้นมาละก็เศรษฐกิจก็ไปให้ผ้าเข้ามา เลยแข็งเสียแล้ว ท่านยังไม่รู้ถึงแก่นความจริงว่ามันเป็นอย่างไร ความจริงเรื่องนี้ควรจะพูดถึงข้อ ๖ แต่เมื่อพูดถึงไปแล้วก็ต้องแก้กันให้มันหมดคำ คือโรงงานทอผ้านี้คิดแต่เพียงว่าเราจะทำ แต่เราไม่ต้องคิดถึงเรื่องการจำหน่าย เราไม่ต้องคิดหรือว่าทอออกไปแล้วเราจะจำหน่ายได้หรือไม่ได้คุณภาพจะเป็นอย่างไร เราไม่ต้องคำนึงถึง ทอออกมาเป็นผ้าดิบแล้วก็ราษฎรไทยของเราจะต้องนั่งตามนั้น อย่างนี้ เช่นเดียวกับให้เศรษฐกิจควบคุมไม่ต้องสั่งไม้จิ้มฟันเข้ามา เตียนวันท่านไปดูซิว่าไม้จิ้มฟันนี้ มีโรงงานอยู่ ๓ โรง จิ้มเข้าไปแล้วต้องเอาอีก ๓ อันมาจิ้มไม้ที่ติดอยู่ในพื้นออกมา อย่างนี้ท่านจะบังคับให้ราษฎรของเราทำอย่างไร ให้เขาซื้อไม้จิ้มฟันของท่านหรือ เวลาไม้จิ้มฟันของต่างประเทศเข้ามา กล้องสัก ๖ บาท ผมรับรองว่าไม่มีใครซื้อของเรา แต่กระทรวงเศรษฐกิจก็บังคับให้ต้องช่วยเอาไว้ แล้ววันหนึ่งวันใดจะต้องเรียกประชุม ถ้าไม่ปรับปรุงคุณภาพภายใน ๖ เดือน เราจะต้องให้เข้ามา เพราะเราจะให้ประชาชน ของเรานั้นหมดหมดหมดเรื่องไม้จิ้มฟันอยู่ในพื้นไม่ได้แบบนี้ เราทำงานนั้นเราต้องรักษาสวัสดิประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ เราสนับสนุนอุตสาหกรรมเหมือนกัน แต่เราต้องรักษาสวัสดิประโยชน์ของประชาชน เพราะเรามาโดยประชาชนเป็นผู้เลือกตั้งเข้ามา เพราะฉะนั้นเราจะต้องช่วยเหลือ สวัสดิประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก อย่างนี้ หันโรงงานทอผ้า ๒ โรงนี้กำลังผลิตนี้ แต่เดิมทอไว้ด้วยกันหมื่นสองพันห้าพันยี่สิบเคท (Svadicat) ขาดผ้าดิบ เขารับเอาไปขายผ้าหมัก เขารับเอาไปขายเราให้ผ้าหนึ่ง ๑๑ ปอนด์ ขายให้ เขาขาย ๑๕๗ บาท เขาเอาไปขาย ๑๕๗ บาท อย่างนี้ท่านไปถาม ที่ท่านเดินทางไปทั่วโลกเขามีที่ไหนผลิตของออกมาขายส่งไป

๑๕๗ บาท คนขายเอาไปขาย ๑๕๗ เราขาย ๑๕๖ อย่างนี้อุตสาหกรรมจะคงอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจจึงต้องเข้าไปสัมพันธ์และช่วยเหลือ ไม่ใช่ว่าที่ห้ามให้ผ้าตาเข้ามาทอดีทุกอย่างเมื่อไรแล้ว ทอดีแต่ผ้าดิบเนื้อหยาบ ผ้าดิบเนื้อดี ๆ ทอดีไม่ได้ นี่ท่านรู้ไหมว่า ผ้าตาที่นครชัยศรีอย่างดีหรือที่ไหนอย่างอื่นทำอย่างไร ก็ต้องเอาผ้าดิบอย่างนั้นไปย้อมเป็นผ้าตาแล้วบดให้มันมาติดตราอะไรออกไป บอกว่า นี่ ผ้าตานครชัยศรีชนิดที่หนึ่ง ถ้าไม่ให้สิ่งเข้ามาโรงงานพวกนั้นมันก็หมดไป ต่อไปต้องบอกว่าผ้าตานครชัยศรีชนิดที่ ๓ ผ้าตานครชัยศรีชนิดที่ ๔ เราจะไปเขียนว่าชนิดที่ ๑ ไม่ได้ มันจะเสียห้อย อย่างนี้ เพราะฉะนั้นการค้าขายนี้ต้องนึกไปให้รอบคอบ ไม่ใช่ ว่ามีเครื่องจักรแล้วเราก็ตอเข้าไป เราบอกให้ทอดีมันสองพันพับ เราจะทอดีสองหมื่นสี่พันพับ แล้วเวลากระทรวงเศรษฐกิจเข้าไปช่วยซื้อ ขายให้เจ๊ก ๑๕๗ บาท ขายให้กระทรวงเศรษฐกิจบวกอีก ๕ บาท อย่างนี้ช่วยกันได้ หรือมันไม่มีธรรมเนียมแบบอย่างการค้าที่ไหนในโลก เอามาขายให้เรา ๆ ซื้อเงินสต ๕๐ เปอร์เซ็นต์ตัวเข้าไป ขายให้เขา ๆ ยังเงินซื้ออีก ๓ เดือนหมุนเวียนไปอย่างนี้ขอให้ท่านไปศึกษา สงสัยไปดูรายละเอียดที่ข้าพเจ้า แล้วที่ท่านบอกว่าอีสานนั้นจำเป็นต้องอดทนถ้าารคลังรัฐบาลหายไปหลายหนแล้ว ข้าพเจ้าเห็นใจพี่น้องชาวชนวนออกเมืองเหนือ เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอต่อท่านนายกรัฐมนตรีว่าพื้นที่ของทางภาคพื้นนั้นแห้งแล้งและที่ดินปนทราย ทรายมากกว่าดิน ฝนตกลงมาข้างน้ำไม่ได้นาน เพราะฉะนั้นจึงขอความกรุณาต่อท่านให้แทรกเตอร์เข้าไปไถที่อำเภอโป่งน้ำร้อนของข้าพเจ้า แล้วพอฝนภาคอีสานลงมาอยู่ในโป่งน้ำร้อนนี้แหละ แล้วท่านจะเห็นว่าพื้นแผ่นดินนั้นเอาตัวลงไปถ่วงหนึ่งจะออกมา ๓๐ นิ้ว เอาพริกไทยพันธุ์ค้างไปปลูกจะออกมา ๕๐ บาท อย่างนี้ อ้อยเขาปลูกกันบ่ออยู่ได้ ๓ ปี น้อยได้ ๕ ปี ปลูกแล้วเขาเรียกว่าอ้อยข้าง เพราะมันโตกว่าธรรมดา มะพร้าวอย่างนี้เวลาปลูกแล้วมันมีลูกจนกระทั่งไม่สามารถจะขึ้นไปบนยอดได้ อย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าจะช่วยเหลือให้ไว้นั้น หันทำอย่างไรถ้าจะช่วยจริง ๆ มันต้องทำเหมือนแม่ไก่โง่เพื่อเอาไข่ขึ้นมาวางมาดอีกนั่น เมื่อนั้นแหละเราจึงจะปรับปรุงพื้นดินที่มันแห้งแล้งให้มันกลับเกิดเวลาได้ ท่านคิดดูว่าเขื่อนยันฮีต้องใช้เวลาวาง ๆ ๖-๗ ปี เสร็จทางนี้แล้วเราก็ต้องไปทำทางโน้นก็ต้องใช้เวลาอีก ๖-๗ ปี เช่นเดียวกัน แต่เวลานั้นยัง

นานเกินไปแล้วเราก็ต้องกู้เงินเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นท่านก็ว่าเราจนอยู่แล้ว
 แต่ว่าไปกู้เขามาก ครั้นจะไปกู้เขามากทุนอีกที ท่านท่านจะสนับสนุนหรือไม่
 ยังสงสัย แล้วท่านบอกว่าปัญหาเรื่องอาคารสงเคราะห์นี้ท่านบอกว่าอินเดียเขาสร้าง
 ไปตั้ง ๕,๐๐๐ อินเดียคนมากกว่าเราตั้งเท่าไรตั้งกี่ร้อยล้าน เรามีพลเมืองอยู่ ๒๒ ล้าน
 เท่านั้น บัดนี้ท่านไม่ได้งบประมาณหรือเราสร้างเท่าไร ๓,๐๐๐ หลัง ไม่ใช่หรือ ของ
 เขา ๕,๐๐๐ หลัง พลเมืองเขาเท่าไร ลองเทียบเปอร์เซ็นต์กันดู นี่จะเอาเราไป
 เทียบกับอังกฤษไม่ได้ เขาปลูกป่าตั้งหมื่นหลังแสนหลัง เราเทียบไม่ได้ เราไม่ใช่
 ประเทศมหาอำนาจ แต่ว่าถ้าซึ่ง โปรเจก (Housing Project) นี้เราทำเหมือนกันไม่
 ใช่ว่าทางท่านนายกรัฐมนตรีท่านละเลย ปัญหาเรื่องข้าวต้มเงินแดงนี้แหละผมคิดว่า
 คนจีนนั้นเขามีความอดทนดี ท่านไปดูแล้วผมก็เห็นด้วยกับท่าน คนจีนพยายามรัก
 เอาของตัวด้วยการลดข้าวหนึ่งกรัมต่อคน จะสามารถเซฟข้าวสำหรับส่งออกไป
 จำหน่ายต่างประเทศได้ถึงวันละ ๖๐๐ ตัน อย่างนี้กินข้าวลดไปหนึ่งกรัมเท่านั้น นั้น
 เพราะฉะนั้นเงินแดงจึงพยายามรุกเข็มขัดของตัว หั้ว ๆ ที่ข้าวไม่พอกิน ส่งเอาไป
 ให้ลังกา ส่งเอาไปให้อินเดียอะไรอย่างนี้ นั่นเป็นความพยายามที่จะเข้าโนให้ได้
 อย่างนี้ แต่เมื่อเข้าโนได้แล้วท่านมาพูดว่ากระทรวงเศรษฐกิจจะค้าขายกับท่านใหม่
 จะยินดีให้ท่านไปช่วยติดต่อด้วย แล้วท่านบอกว่าสงสัยว่าเงินแดง เงินแดงไม่มี
 ดอลลาร์ ไม่มีปอนด์ หรือท่านคิดว่าจะให้เรากำขายแบบอะไรละ ท่านจะให้เรากำ
 ขายแบบอะไร ท่านไปดูที่เขาแลกเปลี่ยนกับซีลอน นี่เดี๋ยวนี้เป็นหนี้ซีลอนอยู่ตั้ง
 ร้อยกว่าล้าน ท่านไปดูตัวเลขบ้างซิ คือเงินไม่มีจะไปชำระพม่า นี่ค้าขายคุณอยาก
 ได้ลองเทอม (Long-term) ไปเอาซีเมนต์เขามากินก็ไม่ได้ซีเมนต์แข็งเอาไปขายให้
 อินเดีย ๆ บอกกลางกลางไปอีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ไม่อย่างนั้นเอาไม่ซื้อ เก็บเอา
 ไว้ก็แข็งหมดอย่างนี้ ๆ ไม่ใช่ วิธีบาเตอร์ซิสเต็ม (Barter System) ที่ถูกต้อง การ
 ค้าขายนั้นต้องนึก ไม่ใช่ว่านึกแต่เพียงลองเทอม เราต้องนึกให้ถูกต้อง การค้าขาย
 นั้นขายไปแล้วต้องให้ได้เงินสดซีได้มาเท่าไรยังดี นี่มีเครดิตเขาเชื่อ ๙๐ วัน ๖๐ วัน
 นั้นมันคนละเรื่องแต่ข้าวของเขาขายไปมีเหลือเมื่อไร เดี่ยวนี้หาข้าวขายไม่ค่อยจะ
 ได้ ท่านพูดถึงว่าโรงงานเหล่านี้ท่านพูดเลยไปถึงข้อ ๖ เสียแล้ว คือโรงงานท่าน
 บอกว่าละหุ่งนี้เราก็ไม่สามารถจะขายละหุ่งได้แน่นอน เดี่ยวนี้เอาละหุ่งที่ไหนขาย
 อ้าวเขียวเหมือนกันเขาต้องการทีละมาก ๆ อย่างได้วันเขาจะเอาที่ ๕ พันตัน เอาตัว

เขียวที่ไหนให้เขาละ แล้วปลูกที่เจ้าหนึ่งมี ๕ กระสอบ ๑๐ กระสอบ เขาจะเอาที่ ๕ พันต้น เราจะเอาที่ไหนให้เขา มันเป็นอย่างนั้น ของเรานั้นปลูกก็ละปะปะไปหมด ข้าพเจ้าเห็นมีมากอยู่ที่ทางชุมพร มีมากอยู่ทางประจวบคีรีขันธ์ แต่ว่าต่อไปเราจะต้องส่งเสริมให้มีโรงงานบีบน้ำมันละหุ่ง แทนที่เราจะส่งออกไปเป็นเม็ดมัน ต้องค่อย ๆ คัดไป เพิ่งมาอยู่กัน ๔ เดือนกว่าเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรี ฯ เวลา

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : ปัญหาซึ่งกำลังโจมตีรัฐบาลนี้ในการเปิดอภิปรายนี้ ก็พูดถึงว่ารัฐบาลนี้ดำเนินการผิดพลาดในข้อซึ่งท่านได้แถลงนโยบายไว้ แต่พูดแล้วรัฐบาลนี้ก็เอากรรมประเภทไหนประเภทนี้ เราพูดถึงนโยบายของท่าน ท่านแถลงไว้ข้อสภาพอย่างไร เราทำเอานโยบายของท่านที่แถลงไว้เท่านั้นมาโจมตีท่าน เราจึงได้เปิดอภิปรายขึ้น ท่านเป็นคนผิด ข้าพเจ้าสงสัย ถ้าท่านไม่ผิดแล้วพวกข้าพเจ้าไม่เปิดอภิปราย พระไม่ผิดคิด ไม่ต้องถกอภิปราย กันทีเดียว ไม่มีใครกล่าวหา รัฐบาลที่ดีไม่มีใครเปิดอภิปราย สภา ฯ นี้เคยเปิดอภิปราย รัฐบาลหลวงธำรง ฯ ก็เพราะว่ารัฐบาลหลวงธำรง ฯ ไม่ดี ก็เพราะรัฐบาลจอมพล แปลการไม่ดี เดียวนี้พรรคการเมืองพากันอภิปราย ข้าพเจ้าทำนโยบายของท่านเท่านั้น นี่ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ พูดแล้ว พูดถึงคำครองชีพ ท่านยกมาตรฐานการครองชีพของประชาชนดีขึ้นไม่ได้ตามนโยบายของท่าน ท่านบอกว่าไม่ดีอย่างไร คุณลุงอึ้ง ฯ แต่งตัวดี ก็ท่านมาตุคุณเงินเดือนสามพันหกกร้อย ท่านไม่ทุกข์ยาก ตามา...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่คุณทองปาน ฯ พูดกับประธาน ฯ เอะ แล้วอย่าตุนักละ

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : ผมก็พูดกับประธาน ฯ ละครับ คืออย่างนี้ละครับท่านประธาน ฯ เมื่อทางโน้นพูด ก็มองมาทางนี้ ผมก็เลยมองไปทางโน้นบ้าง ไม่เป็นไรผมก็พูดกับประธาน ฯ ครับ ขอขอบคุณ ผมจะพูดกับประธาน ฯ อย่างนี้ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ มาดูเอาคนส่วนน้อย เอาคนที่ไม่มีเงินค่าเงินเดือนกัน เพราะรัฐบาลนี้มาอยู่กับคนส่วนน้อยอย่างนี้จึงเห็นความชั่ว เรวยแต่เพียงในพรรคของตน แล้วว่ามี ตามา ทาสี คาลา เขาอพยพพากันแสนเข็ญนะ หนังสือพิมพ์สารเสรี ถ่ายรูปลงทุกวัน ฯ ข้าพเจ้าตั้งใจสละออกกัลป์ไว้ รัฐบาลนี้ดูหรือเปล่า ข้าพเจ้าไม่ทราบ นี่จึงไม่รู้มาตรฐานการครองชีพของประชาชนดีขึ้นหรือไม่ดี

เอาละ ข้าพเจ้าจะขอย้อนคำพูดของท่านนายก ฯ ละ ท่านนายก ฯ กล่าวไว้ ว่า หากว่าเราส่วนเสียแต่เล็กน้อยไปโจมตีส่วนใหญ่ นั่นท่านว่าเป็นลัทธิของคอมมิวนิสต์ แต่ถ้าว่านเอาความดีของแต่ส่วนน้อยไปบีบอัดพรางตาของส่วนใหญ่แล้ว นั่นคือ ลัทธิของเผด็จการ ท่านประธาน ฯ ท่านพูดเมื่อตอนประหน้ากับคุณคง ฯ นะ ผม ยังจำได้ ที่นี้พอขึ้นมาท่านก็ยกว่ามาตรฐานการครองชีพดีแล้ว รายได้ของประชาชน เพิ่มขึ้นๆทุกปี ฯ ท่านว่าอย่างนั้น การเพิ่มขึ้นของรายได้ของประชาชน มันคุ้มกันไหมละกับค่าของน้ำเงินที่ลดลง แล้วที่นั่นมันแสดงอยู่กับของท่าน ของทางรัฐบาล ข้าพเจ้าเอามานี้ก็ไม่ได้เอามาจากไหน เอามาจากสภาเศรษฐกิจ เอามาจากรัฐบาล และที่นั่นมันมีอย่างนี้ ค่าครองชีพมันสูงขึ้นอย่างนี้ ท่านประธาน ฯ ที่เคาร์พ พ.ศ. ๒๔๘๑-๒๔๘๒ ที่เสียว่า ๒๔๘๘ ๑,๐๓๗ ปี ๒๔๙๐ ๑,๑๔๐ ปี ๒๔๙๑ ๑,๑๗๕ มันสูงขึ้นมาเรื่อย ๆ จนพ.ศ. ๒๕๐๐ ๒,๐๓๖ ท่านประธาน ฯ มันเป็นอย่างนี้ เอาละข้าพเจ้าจะขอยกแต่เพียงระยะ ๑๒ เดือน ถัดนี้ค่าครองชีพ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ศกก่อน มาถึงเดือนกุมภาพันธ์ ศกนี้ เดือนกุมภาพันธ์ศกก่อนนั้น ๑๔๗ แต่พอ เดือนกุมภาพันธ์ศกนี้ ๑๕๗ ระยะเท่านั้นเพิ่มขึ้น ๑๐ จุด ท่านประธาน ฯ คิดเป็น ร้อยละ ๖.๘ แล้วจะเรียกว่าค่าครองชีพลดลงได้อย่างไร นี่ท่านไม่ได้คำนึงถึง ที่ รัฐบาลนี้รับอยู่แล้วว่า รายได้ของประชาชนคนไทยนั้นส่วนมากเป็นรายได้ซึ่งมีการ ประกอบอาชีพด้วยการทำนา แล้วการทำนาของประชาชนเดิยวนั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคาร์พ ข้าพเจ้าขอยกตัวเลขซึ่งเป็นความจริง ข้าพเจ้ายกเอาความจริงมาพูด คิด เสียว่าชาวนาภาคอีสานทำนามีรายได้ ข้าพเจ้าคิดให้อย่างมากที่สุดคนหนึ่งร้อยถึง ๓๐๐ บาท อย่างนี้จะเป็นมากที่สุดแล้ว คือครอบครัวหนึ่ง ๕-๖-๗ คน หากก็ได้ ๕-๕ ร้อยถึงเท่านั้น เผลยเสียว่าให้ไ้ดีมาก อย่างรัฐบาลนี้ให้เอาหน้าสักหน่อก็ได้ มาก ได้คันละร้อยถึง ๆ มันราคาเท่าไรละท่านประธาน ฯ ที่เคาร์พ ร้อยถึงเอา เอาไว้กิน สำหรับประจำตัวหนึ่งปีก็เสียสามสิบถึงก็เหลือกินปีหนึ่ง ๗๐ ถึง ไป ขายถึงจะได้วันมากอีสาน ๖ บาท ท่านประธาน ฯ ถึงละ ๖ บาท ได้เงินทั้งปี ๕๒๐ บาท ท่านประธาน ฯ ตกเป็นวันละ ๑ บาท ๒๐ สตางค์ เท่านั้นเอง นี่ ก็รายได้ของประชาชน ๑ บาท ๒๐ สตางค์ ค่าอาหารหมาของท่านยังมากกว่า หมาท่านกินมากกว่าประชาชนกินท่านประธาน ฯ แล้วอย่างนี้จะว่าค่าครองชีพของเรา เป็นอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าเอาไปเทียบกับขนาดเงินมากไปคุณอย่าไปเทียบมันไม่สมควร ในที่นี้

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : ผมเห็นว่าเอาผมพูดว่าเศษอาหารที่ทานเหลือทิ้ง แม้ครัวปล้างทิ้งมากกว่า ประชาชนมีค่าครองชีพอยู่ทุกวันนี้ท่านประธาน ฯ ที่เคารพมาตรฐานการกินอยู่ทุกวันนี้และมันเต็มแล้วหรือที่ท่านยกมาพูดว่าท่านได้แก้ไข ถ้าจะพูดไปก็บอกว่ารัฐบาลนี้ ๔ เดือน เพราะพวกข้าพเจ้าเปิดอภิปรายมิได้นึกอย่างนั้น นึกเสียว่ารัฐบาลพวกเสรีมั่งคั่งล้านนับตั้งแต่เป็นรัฐบาลมาท่านนายกรัฐมนตรีนี่แหละเป็นนายกรัฐมนตรีที่อยู่ในตำแหน่งนี้ดีกว่าว่าทุก ๆ คน ถ้าหากว่าให้ท่านนายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาลพรรคพวก เสริมมั่งคั่งล้าน ได้ปกครองประเทศชาติ บ้านเมืองแล้ว นโยบายก็จะมีแค่นี้ แก้ไขอะไรไม่ได้อีกแล้ว พวกข้าพเจ้าจึงต้องเปิดอภิปราย นี่ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ท่านประธาน ฯ ถ้าหากว่าพูดไปท่านก็บอกว่ามันเข้าเศรษฐกิจและก็เอาเศรษฐกิจโจมตีมาอย่าง เอาละ เอาเศรษฐกิจก็เศรษฐกิจ ท่านพูดมาขอให้ข้าพเจ้าได้แก้สักหน่อย ว่าเพื่อนท่านคำนึงถึงหรือเปล่าว่าก่อนที่จะให้เศรษฐกิจดีขึ้น นั่นก็คือว่ารัฐบาลนี้ ในงบประมาณจะต้องมีการลงทุนบำรุงเศรษฐกิจให้มากเป็นประจำหรือดูในงบประมาณแรกก็ทราบ แต่เฉลี่ยแล้วเป็นเวลา ๘ ปี คิดแล้วไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพเมื่อการเศรษฐกิจท่านก็แก้ไขไม่ได้ อย่างนี้ มาตรฐานการครองชีพท่านก็แก้ไขไม่ได้ ค่าครองชีพมันก็สูงขึ้น ประชาชนพลเมืองก็อดอยากยากแค้นเอาละ ท่านพูดว่าถ้าหากว่าจะแก้ไขภาคอีสานให้มันดีขึ้น ไม่ให้มันอดอยากแล้วไปทำเขื่อนน้ำโขง ข้าพเจ้าได้ยินรัฐบาลท่าน จอมพลคิดมาแล้วเป็นเวลา ๑๐ ปี เขื่อนน้ำโขงแต่พอเสนอสมา ฯ เป็นเขื่อนยันฮี ต้องการแสงสว่าง ต้องการไฟฟ้า ใต้ทางนั้นมันอดอยากยากแค้นแต่ทำไมไม่คิดทางไหนก่อน ถ้าท่านคิดถึงที่จะแก้ค่าครองชีพที่จะขจัดมาตรฐานการครองชีพของประชาชน นี่เป็นอย่างนี้ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านก็พูดว่า คู่ข้าวของคนก็มากขึ้น ท่านประธาน ฯ ไปดูบ้านคุณแม่ท่าน ข้าวของมันก็ มากขึ้นทุกที ๆ อาจจะจริง ถ้าบ้านคุณแม่ของท่านนายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเห็นอะไรอะไร จะตั้งเอาแม่มาพิจารณา

หรือ

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : อ้าว ท่านพูดอย่างนั้น ท่าน

ประธาน ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันเหลือเกินคุณ

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : ไม่ใช่ ท่านพูดอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันไม่เกินไปคุณ

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : ก็อย่างนี้ข้าวของ ๆ ประชาชน

พลเมืองตามบ้านนอกตามชนบทนั้น ถ้าหากมีมากขึ้นก็เป็นข้าวของซึ่งไร้ค่า ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ มันเป็นข้าวของซึ่งจะไปแลกเปลี่ยนอะไรไม่ได้อย่างที่บ้านของกระผม กระผมกลับบ้าน เอาละ บ้านของคุณพ่อไม่พูดบ้านคุณแม่ บ้านคุณพ่อของกระผมนี้ถ้าไปหมู่บ้านทางโน้นกระแจะขาดมาทางนี้ข้ามขาด มาทางนี้กองผ้าขาด พุทโซ่ คุณพ่อเก็บไว้ทำไม ก็เก็บให้มันมาก ๆ ขึ้นชิลูทของมันจะได้มากขึ้นแต่มาแล้วก็ไม่ใช้ของที่มีสาระของมีค่า นี่เราจะนับว่าจำนวนของที่มากขึ้น อย่างนี้เราจะต้องคำนึงถึงว่าของ ของด้วย มันก็คิดท่านประธาน ฯ ที่เคารพ มาตรฐานการครองชีพของประชาชนจะดีขึ้น มาตรฐานการครองชีพของประชาชนจะดีขึ้นนั้นหมายความว่าเพิ่มขึ้นแล้ว อำนาจซื้อของเงินมันก็ต้องตามมาด้วย มันจึงจะได้ ที่นี้ถ้าจะเทียบว่าทางท่านนายก ฯ ท่านบอกว่า ราคาข้าวเมื่อก่อนนี้ นี่ก็มีคุณค่า ๆ พูดยไปบ้างแล้ว เกวียนหนึ่ง ๒๐ บาท แล้วก็ถ้าหากว่าเดี๋ยวนี้ ๑,๔๐๐ คิดหรือเปล่าครับ เงิน ๒๐ บาทสมัยนั้นกับ เงิน ๑,๔๐๐ สมัยนี้ สมัยนี้อำนาจซื้อของเงินไก่ตัวหนึ่ง ท่านประธาน ฯ เอาขนาดที่ตัวโต ๆ ไก่อ้วนมัน ๆ ตัวละ ๕ สตางค์ ท่านประธาน ฯ ปัจจุบันนี้ตัวหนึ่ง ๒๐ บาท มันสูงขึ้น ๔๐๐ เท่า แต่ราคาข้าวได้ ๖๐ เท่า ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ แล้วรัฐบาลจะอยู่ได้หวาดไหวอย่างไร ท่านประธาน ฯ ฉะนั้นมันจึงอยู่ไม่ได้ คนมันจึงอดจึงอยาก มันจะตาย มันจะต้องร้องแวงแหกกระเชอเข้ามา หาที่กินไม่ได้ วันไปที่นั่น หาที่นั่นกินไม่ได้วันไปที่นี้ เกิดปล้นเกิดจี้ ท่านผู้มีเมตตาธรรมก็เอาไปแจกเอาไปจ่าย รัฐบาลยังจะหาความผิดเสียอีก บอกว่านี่เอาของไปแจกไปจ่ายเป็นคอมมิวนิสต์ เอาเสียแล้ว เป็นกบฏไปเลย แจกกันไม่ได้หรือจะให้มันตาย เราจะทนดูอยู่ได้อย่างไร ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ นี่เสียตาในการเปิดอภิปรายครั้งนี้ พวกฝ่ายค้านมีจำนวนไม่พอในการยื่นญัตติเบ็ดเตล็ดตามมาตรา ๗๖ เปิดแต่เพียงมาตรา ๗๕ ถ้าเปิด ๗๖ แล้ว รัฐบาลนี้เจอแน่นอน ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ จำนวนไม่พอดังปดแล้วท่านก็ไม่ไป เปิดแล้วการครองชีพ มาตรฐานการครองชีพของประชาชนก็ไม่ดีขึ้น แล้วค่าครองชีพมันก็พุ่งสูง ๆ ระเบิด เราจะต้องทนไป จะทำอย่างไร

จะทำอย่างไร เพราะท่านก็แก้หมกม๊อตแล้ว เอาละ พุดถึงสหกรณ์ ท่านก็พูดมา ก็ขอแก้ไขหน่อย บอกว่าเดี๋ยวนี้ท่านมีสหกรณ์หาทุนไปให้ชาวนาเพื่อจะร่ำรวย ฟัง แก่ไขไร่นาสาโทให้ดีขึ้น ให้มีไร่นา แต่ท่านทราบหรือเปล่า คุณทองดี ยี่สิบสามปี นี่และเคยเป็นเลขาฯ ท่านเคยไปสกลนคร ไปทำการตั้งหน่วยสหกรณ์นี้ก็หลายหน่วย แก่เดี๋ยวนี้สหกรณ์เหล่านั้นเจ๊งหมด ท่านประธานฯ ที่บ้านม่วงไข่ ล้มละลาย ๘ หน่วย อำเภอพรรณานิคม ก็เพราะตั้งไปแล้วรัฐบาลนี้ให้ว่ารุงและใช้หลักวิชาแก่ สหกรณ์เหล่านั้น ท่านประธานฯ ที่เคราฟ ตกลงนาคำไม่ได้ ข้าก็เก็บดอกเบี้ย ดอกเบี้ยสูงขึ้นทุกปี ๆ ดอกเบี้ยของสหกรณ์แล้วอย่างนี้ว่าท่านแก้สหกรณ์ ข้าพเจ้าว่า ถ้าท่านแก้แบบนั้นแน่ สหกรณ์ล้มละลายไปแล้ว ร้อยละเจ็ด ก็ถือไปเอาร้อยละแปด ขึ้นมาเป็นร้อยละเก้า ทำสัญญาอันไว้แล้วขึ้นได้ทุกปี นี่ก็สหกรณ์ นี่ก็แปลง มันเป็นอย่างนั้น เอาละ ท่านประธานฯ ที่เคราฟ ถึงอย่างไรก็ดี กระผมเทียบตัวเลขซึ่งเป็นบรรจ่าหน้าจ่ายข้าว ขาขข้าวของชาวนา....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทองปานฯ เวลาที่ท่านถึงแล้ว ขอให้ รวยบ้าง ข้าพเจ้าจะให้อีกสองนาที่เท่านั้น

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : ขอขบขันนิดท่านประธานฯ เพราะว่าชาวนาของเรา ท่านประธานฯ ป้อมอยู่ใต้ห้วยการดำนา ฉะนั้นก็สินค้าที่ ส่งออกก็เป็นรายได้ของชาวนาก็คือข้าว ปี ๒๔๔๘ ส่งข้าวออก ๑,๒๔๘,๐๔๒.๑ ตัน ก็เป็นเงิน ท่านประธานฯ ที่เคราฟ ๓,๑๔๖,๕๔๗,๐๐๐ บาท พ.ศ. ๒๔๔๘ ส่ง ข้าวออกได้เท่าไร ท่านประธานฯ ส่งข้าวออกได้ ๑,๒๖๖,๓๔๑.๓ ตัน แต่เงินลดลง ข้าวเพิ่มขึ้น เงินได้อย่างนี้ เงินได้ ๒,๘๖๗,๓๗๘.๐๓๐ บาท จำนวนข้าวเพิ่มขึ้น แต่จำนวนเงินราคาข้าวแพง ราคาข้าวของชาวนาลดลงปี ๒๔๗ ล้านเศษ ท่าน ประธานฯ ที่เคราฟในเมื่อรัฐบาลนี้ทำให้ราคาข้าวของชาวนาเพิ่มขึ้นไม่ได้เงินตกถึงมือ ชาวนากันเป็นผู้ผลิตไม้ขึ้นแล้ว ชาวนาก็ยากจน เมื่อชาวนายากจน ท่านประธานฯ ก็คิดเถอะว่า ประชาชนเป็นชาวนา ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ประชาชนคนไทยก็จะมีแต่คน ยากจนนั้นเอง ท่านประธานฯ ที่เคราฟไม่มีทางใดที่จะแก้ปัญหานี้ได้ นอกจากนั้น แทนที่เงินเหล่านั้น จะเป็น ค่าข้าว และ ค่าแรง ของ ชาวนา ก็กับเงิน ค่าพรีเมียม (Premium) ของรัฐบาลหมกม๊อต ค่าพรีเมียม (Premium) ของรัฐบาลหมกม๊อต ค่าพรีเมียม (Premium) สูงขึ้นทุกปี เอาละครับขอขอบคุณท่านประธานฯ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ท่านผู้เป็นประธานฯ ข้าพเจ้าไม่ต้องเอาอื่นไกล มาตราฐานค่าครองชีพนี้ ข้าพเจ้าก็บอกแล้วว่าในการที่จะทำให้มาตรฐานการครองชีพแห่งชาติ... ทั้งคนทุก ๆ คนให้สูงขึ้นตามมาตรฐานในอารยประเทศ ข้าพเจ้าทำไม่ได้และข้าพเจ้าก็เชื่อว่าไม่มีประเทศไหนที่จะทำได้เช่นนั้นในเวลาอันรวดเร็ว... แต่ว่าข้าพเจ้าบอกว่าในบางส่วนนั้นมันก็ค่อย ๆ ดีขึ้นเหมือนกับพระอาทิตย์ขึ้นมันก็ค่อย ๆ ขึ้นจะขึ้นทีเดียวถึงเที่ยงไรก็ได้... ตามธรรมชาติเป็นอย่างนั้น... ที่นี้ก็จะพูดถึงตัวผู้ที่ได้บรรยายเมื่อก่อน... ข้าพเจ้าก็คิดว่าในระหว่างที่ข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลฐานะของท่านต่ำลงหรือสูงขึ้น... เมื่อก่อนนี้ท่านก็ไม่มีเงินเดือนเดือนก็เดินเข้าไป ๓๖๐๐ เพราะฉะนั้นผ้าขาด ๆ ซื้อมาไปแจกเสียบ้างก็ดี คือฐานะลำบากอย่าง... ท่านที่บรรยายนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าฐานะของท่านดีขึ้นอยู่ในวงที่ว่าดีขึ้น แต่ข้าพเจ้าบอกว่าจะให้ดีขึ้นทั่วทั้งชาติก็ต้องค่อยเป็นค่อยไป... และในการที่จะทำให้มันดีขึ้นเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจท่านรู้เองว่าจะต้องทำให้บ้าง... ต้องทำชลประทาน ต้องทำถนนหนทาง ต้องทำรถไฟ ต้องทำอะไรอื่น ๆ อีกอย่าแปลกประหลาดกว่าที่มันจะบรรจบให้มันเปลี่ยนฐานะจากเดิมขึ้นไปเป็นฐานะที่เราต้องการได้... ท่านอาจจะมีความรู้หรือคิดว่าได้เล่าเรียนได้เห็นว่าเขาทำกันที่ระบบในคอมมิวนิสต์... เขาอาจจะเปลี่ยนรวดเร็ว... หลายความว่าปลดปล่อยกันไปเร็ว ๆ เราทำอย่างนั้นมันผิดรัฐธรรมนูญ มันทำไม่ได้... แต่ว่าระบบคอมมิวนิสต์... ข้าพเจ้าคิดว่ากระทำก็ไม่สำเร็จ... ท่านอาจจะคิดว่าทำระบบนี้ใครมีเงินรีบเอามา เอาไปแจกกัน... ที่ที่ดิน ใครมีมากจัดเอาไปแบ่งกันอย่างนั้นเห็นเร็ว... แต่ในระยะยาวก็ไปไม่ได้... คนเราต้องการเสรีภาพ... ผมคิดว่าท่านอาจจะนึกภาพเห็นบ้างถึงเขาบอกว่าทำเร็ว ๆ... ท่านนี้ว่าประเทศประชาธิปไตยทำเร็ว ๆ อย่างนั้นได้... คือมันเป็นวิธีการคนละอัน... เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าวิธีการที่มันเป็นอย่างนี้... ท่านก็เห็นอยู่เอง... เมืองไหนไม่ใช้จึงมาสนธิกับข้าพเจ้า เป็นนายกรัฐมนตรี... เมื่อก่อนนี้เมื่อก่อนมีมาแล้ว... แต่ว่าเร็ว... เอาข้าพเจ้าใน ๒๕ ปี... เหมือนกับอะไรจะทำอย่างไรได้... มันดูความสามารถ... แล้วก็เขาจะทำ... ที่เมืองนนทบุรี... ข้าพเจ้า... คุณเห็นเขานั่นเมืองนนท์... ก่อนเขาได้ขยับแปลงรวมปกครองที่... ๑๑๑๑๑๑... ต้องนั่งเรือจ้างมา... แต่ว่าท่านก็มาหมดได้... มันก็มีอะไรดีขึ้นเหมือนกันไม่มากนัก... เพราะฉะนั้นเมื่อส่วนต่าง ๆ... แล้วมันดีขึ้น... จึงได้ให้มาตรฐานการครองชีพของตัวเองได้... แต่ข้าพเจ้าขอทำว่า

ข้าพเจ้าไม่พอใจในการอยู่ติดถิ่นของราษฎรในทุกวันนี้ ข้าพเจ้าพูดในคณะรัฐมนตรี อยู่เสมอว่ายังต่ำอยู่ เราจะต้องช่วยกันดันให้มันสูงขึ้นไปอีก เวลานี้ก็พยายามที่จะ คิดในเรื่องเหล่านี้ และกำลังที่จะดำเนินการต่อไปให้สำเร็จไปได้ ให้ สำหรับ เกี่ยวตัวกันไปกับคิดถึงเรื่องการครองชีพของราษฎร ท่านยกเอาภาคอีสานว่ารายได้ ท่านพูดเฉพาะเรื่องข้าวได้ข้าว ๑๐ ถึง ๗๐ ถึง เมื่อข้าพเจ้าได้เดือนละ ๕๐๐ บาท แล้วยังเหลือเงินอยู่เลยแม้ด้วย ลูกไปโรงเรียนมันจะกินได้อย่างไร นี่เมื่อท่าน ยกเป็นตัวเลขกันอย่างนั้น ท่านควรคิดถึงว่าในหมู่บ้านหนึ่งมันก็ควรจะมียาได้ อย่างอื่นอีก ข้าพเจ้าคิดว่าในภาคอีสานนั้นราคาสินค้าหรือค่าครองชีพไม่เหมือนกัน ในเมืองหลวงนี้เป็นของแน่ ซึ่งในเรื่องนี้เรากำลังที่จะเปลี่ยน เรียกว่ามาตรฐาน การครองชีพที่ท่าน ว่าเมื่อถึงขั้นนี้ การครองชีพนี้ เจ้าหน้าที่เขาได้ พิจารณา กันใหม่ เขาบอกว่าในการทำ ที่ทำนั้นข้าพเจ้าก็บอกว่ารู้สึกจะไปเอามาที่ท่าเตียนนั้นเอง ไปตามวันเจ็ดว่า พริกราคาเท่าไร หอมเท่าไร เอากันโกลี ๆ นี่ ไม่เชื่อตาม ในคณะรัฐมนตรี ข้าพเจ้าบอกว่านี่เอามาจากท่าเตียนอยู่ใกล้กันแค่นั้น ราคา ก็ขึ้น ไปสูง แต่ข้าพเจ้าเองก็เดินทางไป ไปตามหัวเมืองตัวละหนึ่งบาทก็มี ลึก ๆ เข้าไป เพราะฉะนั้นถามหัวเมืองนี้ แม้แต่เพียงหลักสี่นี้ บ้านข้าพเจ้าอยู่ก็บางเขน มันก็มียา ได้ดีอย่างอื่น ๆ อีก ในบ้านเขาก็ปลูกกล้วย เขาก็ปลูกกล้วย เขาก็ปลูกพริก ปลูก ตะไคร้ เขาก็มีเลี้ยงเป็ดเลี้ยงไก่อะไรก็ตามสมควร มีปลาเหล่านี้ส่วนครัวมันก็จะมียา ได้อย่างอื่นอีก ซึ่งพอประทังไป แต่ว่ารายได้ใหญ่ก็ต้องมีอยู่ แต่ข้าพเจ้าก็ถอ ยืนยันว่า รายได้ของเรานั้นมันยังไม่เพียงพอในการที่จะยกฐานะให้ขึ้นไปสูง เพราะ เหตุว่าเดิมมันเรต่ำอยู่ บัดนี้เพิ่มขึ้นมานิดหนึ่ง ก็จะต้องค่อย ๆ ขึ้นไปอีกตามลำดับ ข้าพเจ้าเห็นว่ามิใช่ว่าทั้งประเทศเขามากก็หลายคน เขาเห็นว่า เมืองไทยนี้ ชาวบ้าน ของ เรายังไม่รู้ว่าการกินอยู่มาตรฐานการครองชีพมันก็อยู่ อย่างคนฝรั่งเศสมาหา ก็บอกว่า ข้าพเจ้าอยู่ในประเทศฝรั่งเศส ท่านเห็นไหมคนฝรั่งเศสมีนาฬิกาข้อมือ เรือนทองใส่ เช่นคนจีนก็ใส่ขี้เหล็กนี่เป็นต้น แต่ในเมืองไทยเขาก็ใส่ขี้เหล็ก เขาก็บอกว่าคนเขาสวมเสื้อยังมีนาฬิกาข้อมือใส่ ยังสวมบุหรี่ยี่สิบบาทๆ จอวณนี้ใช้ บุหรี่ยี่สิบบาทหรือห้าสิบบาทจะดูเข้าไปเป็นเขานักก็มากกว่านาฬิกานี้ก็ต้องได้มรดก คุกคอก กักขัง นี่ในเมืองวิจิตรภูมิเห็นเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงรู้สึกว่าจะ

เรายังคิดว่าที่แห่งอื่นเขามากมาย แต่ยังไม่ทั่วถึงอย่างหนึ่ง แล้วก็ใช้ก็ไม่ทั่วถึง
 ทางไกลออกไปอย่างในภาคอีสานข้าพเจ้าก็รับว่ามันก็ยังต่ำ แต่ก็ด้วยอาศัยพื้นภูมิ
 ประเทศในภาคนั้นผู้คนยากจนมาแต่ก่อนโน้น แล้วก็ได้หุงกันมาช้านาน เพราะ
 ฉะนั้นในชั่วระยะ ๒๕ ปีก็เปลี่ยนแปลงการปกครองมา มันก็ไม่สามารถที่จะยกขึ้นให้
 มันตามความต้องการได้ แต่ว่าเราก็มีหวังที่จะเป็นไปได้ในวันข้างหน้า แต่ว่าสรุป
 แล้วข้าพเจ้าอยากจะเรียนว่า มาตรฐานการครองชีพนั้นมันสูงขึ้น แต่ข้าพเจ้าก็ได้
 กล่าวแล้วว่าที่สูงขึ้นนั้นมันก็ส่งผลให้เราได้งบประมาณสูงขึ้น แล้วนอกจากนั้น
 ข้าพเจ้าก็ได้บอกเมื่อก่อนว่า คนมันต้องอยู่ติดกันขึ้น คนถึงได้ทยายย้ายไป เหล่านี้
 มันก็เป็นสาเหตุซึ่งบอกให้ชัดตามหลักการ ที่ทางเจ้าหน้าที่เขาได้เสนอมาแล้วท่าน
 จะไปบอกว่าข้าพเจ้ารับรองไว้ว่าจะทำอย่างนี้แล้วไม่ทำ ข้าพเจ้าก็บอกว่า ข้าพเจ้า
 ก็ทำ แต่ว่าทำมันยังไม่ทั่วถึง ก็จะพยายามทำต่อไป หรือว่าบอกว่าแม่น้ำโขงท่านก็
 ไม่รู้มาจากไหนว่า ทำถึง ๑๐ ปีแล้ว นั่นเป็นแต่ความคิด แต่การลงมือทำนั้นก็จะ
 ต้องใช้เวลาและก็จะต้องมีการสำรวจ เวลานี้ก็ได้ตั้งกรรมการขึ้นแล้ว มีอยู่ ๔ - ๕
 ประเทศจะต้องร่วมกันทำ แล้วก็นอกจากนั้นสำหรับภาคอีสานนั้น ข้าพเจ้าอยากจะ
 เรียนอีกครั้งหนึ่ง ก็ได้พิมพ์แจกไปแล้วในวันที่ประชุมกัน เพียงแต่อย่างนั้นท่าน
 ราคาทั้งจำนวนก็ล้าน เวลานี้เขารายงานมาใหม่เขาทำสำเร็จไปแล้ว ๑๐๒ อย่าง
 หรือ ๑๐๓ อย่างเฉพาะภาคอีสานนี้ ก็เป็นการที่บำรุงภาคอีสาน ภาคอื่นไม่มี มีอยู่
 ๕ อย่างที่ภาคกลางนะที่ลพบุรีมีอยู่ ๓ อย่าง บางพว้าว ๑ อย่าง นอกนั้นไม่มีที่ไหน
 ที่มีอยู่ที่ภาคอีสานถึง ๑๐๐ ท่านก็บอกว่ามันยังไม่พอ ที่จริงมันก็ไม่พอ เพราะ
 เหตุว่าพื้นที่ที่นั่นมันกว้างขวาง แล้วก็นอกจากนั้นแผ่นดินเป็นทรายไม่อุดม
 สมบูรณ์เหมือนที่อื่นเขา แล้วฝนก็ตกน้อย เพราะว่าได้ปลายฝนทั้งคู่ เวลา
 มรสุมมาจากมหาสมุทรอินเดียท่านก็ได้ตอนปลาย มาจากมหาสมุทรแปซิฟิกมัน
 ก็หมุนมาทางนี้ก่อนไปภาคอีสาน มันก็เป็นกรรมของท่าน แล้วนอกจากนั้นภูเขา
 ภูเขาเองมันก็ขึ้นเขาไว้ มันก็ไม่ค่อยจะได้ เพราะฉะนั้นแผ่นดินอันจึงเป็น
 ธรรมชาติมันเป็นอยู่อย่างนั้น แล้วนอกจากนั้นมรสุมที่มาก็ต้องมาจากเหนือก่อน
 แล้วก็มาภาคกลาง มาไป ๆ มา ๆ ถึงจะหดไปภาคอีสานของท่าน ก็ธรรมชาติมันเป็น
 เป็นอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นแม้ถึงจะสร้างอย่างตั้ง ๑๐๒ อย่าง ๑๐๓ อย่างซึ่งมากกว่า
 เพื่อน ข้าพเจ้าก็ว่าก็ให้ประโยชน์บ้าง ถ้าหากว่าราษฎรและท่านผู้แทนราษฎรจะได้

ช่วยกันแนะนำช่วยกันใช้อย่างเหล่านี้นี้ให้เป็นประโยชน์ แล้วนอกจากนี้แล้วสำหรับ การช่วยเหลือของอเมริกัน ข้าพเจ้าได้ให้เขาไปสอบถามสถานทูตไปเกี่ยวกับจีน ก็ได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบเรื่องนี้ ก็ปรากฏว่าในเวลาที่เราทำสัญญากับเขามา นี้ก็ปีไม่ทราบ จำไม่ได้เป็นจำนวน ๑๕๐ ล้านดอลลาร์ ในจำนวน ๑๕๐ ล้าน ดอลลาร์นี้ส่งไปช่วยภาคอีสาน ๕๐ ล้านดอลลาร์ ๑ ใน ๓ ภาคอื่นทุก ๆ ภาคได้ ๑๐๐ ล้านดอลลาร์เท่านั้นเอง แล้วยังมีเรื่องอื่น ๆ อีก ซึ่งถนนที่ใหญ่ที่สุดซึ่งเราได้ ไปขอความช่วยเหลือมาจากสระบุรีไปบ้านไผ่ นั้นก็ตัดไปอีสาน เวลานั้นทุกคนก็ มุ่งไปอีสานทั้งนั้น เพราะว่าอีสานเป็นที่สำคัญแล้วก็อยู่ใกล้ชายแดน กล่าวว่ามัน ทั้งหลายจะถูกแบ่งไปเป็นไปตั้งเป็นประเทศคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่ ถนนจากสระบุรีไปไหน ไปบ้านไผ่ นั้นก็เข้าไปตั้งที่สิบสาม แล้วก็นอกจากนั้น ถนนที่กำลังจะตัดอีกจากกันทรบุรีขึ้นไปสระแก้ว ไปไหน ไปอีสานอีก นอกจากนั้น ก็ถนนจากกรุงเทพ ฯ นี้จากปารามจินบุรีขึ้นไปกันทรบุรี ขึ้นไปอำเภอปากช่องชัย แล้ว ก็ไปโน้นไปอีสานอีก คือมันลัดแต่อีสานทั้งนั้น แล้วนอกจากนี้รวมไฟ ข้าพเจ้า พุทธิกันแล้วว่า สายอื่นภาคอื่นเรามีกัน ๑ สาย ภาคของเรามี ๒ สาย ถ้าว่า ก็ นอกจากมันแยกกันนี้ ไปทางอุดรสาย ๑ แล้วไปอุดร ๒ สายหนึ่ง มันก็ ๒ แต่ว่า เอาเสีย ๒ สาย คนอื่นเขามีเพียงสายเดียว แล้วนอกจากนั้นนี้ตั้งแต่ข้าพเจ้าเข้ามา ก็ยังไม่ค่อยได้ต่อรถไฟไปไหนหรือ ภาคอื่น ไปต่อภาคอีกสถานเข้าไปอีก ๕๐ กิโลเมตรก็ทำ นี่ก็กำลังทำจากแก่งคุดไปบัวใหญ่ แครพผมก็จะไปกำลังสำรวจเสร็จ นี้ก็จะเริ่มทำอีก ถ้าว่า เอาเข้าอีกสายหนึ่ง นี่ก็เอาเงินไปอีก ๕๓ ล้าน ข้าพเจ้า ก็รู้ดีกว่ามันก็เป็นกรรมสมควร เพราะว่าปรากฏว่าภาคนี้ดินฟ้าอากาศมันก็แห้งแล้ง แล้วก็นอกจากนั้นมันก็หมายความว่าในที่ราบสูงด้วย บ้านของมันเป็น ก็คิดว่าเขาจะไป ไคร ๆ เขาได้น้ำ ที่สุพรรณ ฯ อย่างนี้จะไปก็ได้น้ำ ภาคอีสานเขาไปก็ได้น้ำ แต่มันก็ขึ้นมา มันก็อยู่อย่างนี้ เพราะว่าฉะนั้นมันมีโรคพืชศารมาก แต่ว่าอย่างไร ก็ผมขอให้เขารู้เรื่องนี้นะว่า ไม่ทั้งภาคอีสานจะให้พารามที่จะบำรุง แล้วก็นอกจากนี้จะได้ที่เราจะได้ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ เราก็ก็ทดลองไล่ไปทางภาค อีสานเป็นค่าแรกเป็นทอง ก็หวังใจว่าคงจะได้วิญญูบำรุงให้ดีขึ้นกว่าสมัยก่อน

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : ให้อธิบดีภายในชั้นนี้มาขอพรอะไร

แล้ว ผมขอเสนอให้ผ่านข้อนี้ไป ขอให้นำข้ออื่นขึ้นมาอภิปรายกันใหม่ ผมขอเสนอ
ปิดอภิปรายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใดรับรองบ้าง
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทองดี ว่าอย่างไร

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : กระผมก็บอกแล้วเมื่อคืน ยังมี
เรื่องที่จะต้องพูด แล้วท่านก็หันไปชี้ทางโน้น เมื่อคืนนี้มีเรื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
เกี่ยวกับสหกรณ์ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ กระผมอยากจะขอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทองดี ฯ จะชี้ประเด็นไม่ใช่หรือ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เรื่องสหกรณ์นั้น ตามที่ท่านรัฐ-
มนตรีช่วยว่าการสหกรณ์กล่าวเมื่อคืนนี้ยังคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง ท่านประธาน ฯ
ที่เคารพ ท่านอ้างบอกว่าท่านช่วยที่เชียงใหม่ที่ท้องที่อำเภอสันทรายนั้น ข้าพเจ้าไม่
เคยเป็น เป็นความจริงอย่างท่านว่า แต่ทั้งนี้ทำไมท่านจึงวางที่ให้สร้างเป็นสหกรณ์
นิคมกสิกรรม ประเด็นนั้น ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ข้าพเจ้าขอชี้ ท่านก็ไม่ทำ นี่อัน
นี้เป็นประเด็นที่ ๑ นี่ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ ประเด็นที่สอง ญาติพี่น้องทางภาคอีสาน
ทั้งหมดด้วยกัน ๑๕ จังหวัด เท่าที่ข้าพเจ้าเคยผ่านมาแล้ว และเมื่อคืนท่านสมาชิก
แห่งจังหวัดสกลนครผู้มีการศึกษากล่าวแล้วว่า สหกรณ์ที่นั่นสมัยนั้น ที่ข้าพเจ้าเป็น
เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ ข้าพเจ้าเคยไปตรวจราชการแทนท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ ตอนนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ ไป
เมืองนอก ที่นั่นข้าพเจ้าขอชี้ประเด็นว่าไปทั้งสหกรณ์ที่นั่นประเภทหาทุนก็ตาม ขาย
ข้าวก็ตาม อย่างนี้ อีหุญจยแจกหมต ขอชี้ประเด็นในข้อนี้ ที่ท่านพูดเมื่อคืน
แล้ว เป็นความสัจจริง ที่นี้ ทั้งนี้ทั้งนั้น ขอฝากให้แก่รัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
กระทรวงสหกรณ์ด้วยว่า เจ้าหน้าที่ของท่านไม่เอาใจใส่ เอาใจใส่แต่จะไปฉวยเงิน
ของชาติซึ่งจะเอาให้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก ชี้ประเด็นแล้วจะเปิดอภิปราย
หรือไม่ จะขอเปิดอภิปรายหรือเปล่า

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ประเด็นอันนี้แหละครับ แทนที่

จะเอาเงินไปช่วยเขา กลับไม่ได้รับผล มี ๒ ประเด็นเท่านั้นแหละครับ ก็ขอเปิดโอกาสเปิดอภิปรายใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทองดี ๆ ขอชี้ประเด็นและก็ขอเปิดอภิปราย มีคนรับรองแล้ว ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมนี้ลงมติว่าท่านผู้ใดเห็นควรจะอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือเป็นส่วนน้อย)

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ผมขอชี้ประเด็นเดียวเท่านั้นครับ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายผ่านไปได้แล้วโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าปิดอภิปราย ต่อไป ข้อ ๖ รัฐบาลนี้ไม่สามารถดำเนินนโยบายในด้านเศรษฐกิจให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : จะต่อกันถึงพรุ่งนี้และก็เอาอีกวันหรืออย่างไร นี่จะสว่างแล้ว ไปล้างหน้าล้างตากันบ้างเถิด ขี้พั่นเกรอะเต็มที่แล้ว พุทโธ่ อะไรก็ไม่รู้ มันเกินไปแล้ว เกินไปจริง ๆ ตื่นวิสัย ผืนธรรมชาติหมดแล้ว.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณก็เสนอขึ้นมาซิ ถ้าคุณจะหยุดก็เสนอขึ้นมา

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ผมขอความเห็นใจ จะถึงกันผมก็ไม่เสนอ เสนอผมก็แพ้ ผมขอชี้ประเด็นเดียวท่านก็ยังไม่ให้ผมจะอภิปราย ก็ไม่ได้อภิปราย ที่นี้ผมก็บอกแล้วว่ามันหมดแล้ว เราไปนอนหลับพักผ่อน มาว่ากันใหม่อีกสักห้าข้อ จะเอาชนะกันตอนนี้ ไม่ได้สู้กันด้วยมันหมดลงแล้ว จะบอกให้

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ท่านประธาน ฯ ขอให้ใช้อำนาจตามข้อบังคับ ท่านมีอำนาจที่จะทำ เสนอข้ออื่น ๆ ต่อไปได้ นี่ท่านก็มาปล่อยให้สมาชิกเสียเวลา

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธาน ฯ โปรดให้คุณทองดี ฯ ขึ้นมา คุณทองดี ฯ ขยันก็ให้ว่าไปคนเดียวเถิด พุทโธ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะเอาอย่างไรเสนอขึ้นมาประธาน ฯ ได้ทั้งนั้น

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ตามความจริงแล้ว ก็เป็นอำนาจของท่านประธาน ฯ ที่จะวินิจฉัยให้ว่าการประชุมนี้ควรจะยุติ จะเลื่อนไปอย่างไรหรือไม่ ส่วนการที่สมาชิกเสนอขึ้น ท่านก็ทราบดีแล้ว สภานี้มีทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายสนับสนุน ฝ่ายค้านเสนออย่างไร ฝ่ายสนับสนุนก็ไม่เอา ขณะเดียวกันฝ่ายสนับสนุนเสนออย่างไร ฝ่ายค้านก็ไม่เอา เพราะฉะนั้น ท่านผู้เป็นกลางขอได้โปรดเกิดจะเอาอย่างไรก็เอา แล้วแต่ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สภานี้เป็นของท่าน ท่านจะเอาอย่างไรแล้วแต่ท่าน

นายสงฆ์ มารังกุล (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอเอาถึงที่สุด เพื่อหวังว่าท่านจอมพล ฯ คงชอบใจ

นายไฉ่ สุวรรณทัต (ธนบุรี) : เมื่อขึ้นสมาชิกหลายคนได้ไปเรียนถามท่านผู้เป็นประธาน ฯ คุณพระประจักษ์ ฯ ท่านบอกว่าจะเลิกข้อ ๕ แล้วให้กลับหมดแล้ว นี่พวกฝ่ายค้านที่จะพูดในข้อ ๖ ข้ออะไรก็กลับหมดแล้ว ก็ท่านประธาน ฯ พูดอย่างนี้เขาก็กลับไป เขาว่าแน่ไหม แน่ อีกคนไปถามว่าแน่ไหม แน่ ข้าพเจ้าไปถามก็บอกว่าแน่ นี่ ข้าพเจ้าสงสัยและนั่งอยู่ ท่านประธาน ฯ พูดอย่างนี้ก็แน่ ท่านประธาน ฯ พูดอย่างนี้เสีย

นายพร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : สิทธิของท่านอยู่ที่ท่านจะใช้ เมื่อที่ข้าพเจ้าเห็นว่าจำนวนสมาชิกฝ่ายสนับสนุนคุณเผ่าชัย ฯ ยังเร่งเวลาเลย ขกนาฬิกาผมก็บอกไม่เป็นการใหญ่ มันเรื่องอะไรจะมานับนับกันจนเกินไป

จอมพล ป. พิบูลสงคราม (นายกรัฐมนตรี) : ขอเสนอเลิกเถอะ ใคร

รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านนายกรัฐมนตรียื่น มีท่านผู้ใดรับรอง

บ้าง

(มีสมาชิก ๖ คน)

นายเทพ โชติณัฐ (ศรีสะเกษ) : เมื่อคืนท่านรองนายกรัฐมนตรี
บอกว่าให้อาถึงที่สุด ผมฝั่งบ้านจะมีฝ่ายค้านบ้างไม่เห็นด้วยก็ตามใจ แต่ผมบอก
ว่าเขาจนถึงที่สุดถ้าจะสู้ก็เอา สมองค์หรือไม่ก็ว่ากันไปตามเรื่อง ผมขอเสนอให้
อภิปรายให้ถึงที่สุด เมื่อไหร่ก็เมื่อนั้นใครเห็นตัวไปตรวจรับรองที่ ถึงที่สุด
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะขอมติ ท่านผู้ใดเห็นควร
ประชุมกันต่อไป

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเลื่อนการประชุมไป

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนมากแล้วท่าน ขอเลื่อนการประชุมไป
ในวันนี้เวลาบ่ายสองโมง วันที่ ๓๐ บ่ายสองโมง.

เลิกประชุมเวลา ๔.๑๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	ผู้ตรวจรายงาน
โสมเจนดา ดีพิลากร	„
ฉันทนา ชานเปี่ยม	„
อุทุม พงษ์สงวนทรัพย์	„
สุพจน์ ศิริพูนเกียรติ	„
ธน บุนนาค	„
เผื่อน ชุ่มชื่น	„
จำรงค์ ใจอ่อนนุ่ม	„

ตรวจแล้ว วันที่ / /

สุพันธ์ จิตรภัก

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ราษฎร ครั้งที่๓๕๓การสมัค
แทนราษฎรได้ลงชื่อไว้ตามนัย
แห่งข้อบังคับการประชุม และ
การปรึกษาของสภาผู้แทนราษ-
ฏรพุทธศักราช ๒๕๕๕ ข้อ ๒๖

ทำการแทนหัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ ปัทมทโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร